

وانه کان له پاقه ی مه لوه پینه روه کافی ئیسلام

دانراوی

شهینخی ئیسلام و نوښکر روه ی - مومنه مه دی کورپی عبدالوهاب

پاڅه کړدنی

شهینخی پایه به رز - صالح بن قوزان القوزان

وه رگیږانی

ناکو ځلیل کریم (کوڅښلنی)

منتدی اقرأ الشافی

www.iqra.ahlamontada.com

بۆدابه زاندى جۆره ها كتيب: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود كتيبه اي مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

وانه كان له راقهه

هه ئوه شينه ره وه كاني ئيسلام

دروسی شرح نواقض الإسلام	ناوی کتیب به عهده بی
وانه کان له پافهی هه لوه شینه ره وه کانی نیسلام	ناوی کتیب به کوردی
شه یخی نیسلام – موحه مه دی کوپی عبدالوهاب	دانـــــــــــــراوی
شه یخی پایه به رز – صالح بن فوزان الفوزان	پاـــــــــــــــه کردنی
ئاکو جلیل کریم (گوڅلانی)	وه رگێراناــــــــــــــیی
سه رگورد گوڅلانی	هه له چـــــــــــــــــن
کۆمپیوتهری نارین (محمد علی)	نه خشه سازی ناوه وه
دووهم ۲۰۱۲ ز	نووره و سالی چاپ
(۲۰۲۰) ی سالی ۲۰۰۹ ی پیدراوه	ژماره ی سپاردن

وانه كان له راقه هه لوه شينه ره وه كانی ئیسلام

دانراوی

شه یخی ئیسلام و نوێکه ره وهی - موحه مه دی کوری عبدالوهاب

راقه کردنی

شه یخی پایه بهرز - صالح بن فوزان الفوزان

وه رگی پانی

ئاکو جلیل کریم (گوڤانی)

پیشه کی وه رگنیر

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَتَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ ... وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ... وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ دُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾
 أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

سو پاس بوخوای په روه ردگار که دهره ته دای تا بتوانم هه ستم به وه رگنیرانی نه م
 په رتوکه به نرخه که په کیکه له به هیترترین په رتوکه کان له بواری خویدا به ناوی (دروس فی
 شرح نواقض الإسلام) له به ره مه کان ماموستاو خوشه ویستمان (شیخ صالح فوزان
 الفوزان) خوای گه وره ته مه ن دریزی بکات بوخزمه تکردن به بیروباوه پی پاکو بیگه رد
 که خوی له بیروباوه پی نه هلی سه ننه وجهه ماعه دا ده بینیته وه چونکه شاره زابوون
 له بیروباوه پی راست و دروست نه رکی سه رشانی هه موومانه نه وه تا خوای گه وره
 ده فهرمویت ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾^۱ واته: (جا نه ی پیغه مبه ر ﷺ نه ی مروه
 بزانه که هیچ په رستراوی نیه به هه ق شایه نی په رستن بیت جگه له الله) نه وه تا خوای

په روه ردگار خوی داوامان لیده کات که پتویسته شاره زای بیروباوه پی راست و دروست بین، وه هه روه ها پتویسته شاره زای دژه کانیشی بین تا نه که وینه ناویه وه و خۆمانی لی به دوور یگرین، وه به هه مان شیوه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت که پیشه وا عوسمانی کوپی عه فغان بۆمان ده گیتپته وه (من مات وهو يعلم أنه لا اله الا الله دخل الجنة)^١

واته: (هه رکه سیك مردوو زانی که هیچ په رستراویک نیه به هه ق شایه نی په رستن بیت جگه له الله ده چیت به هه شته وه).

ده با وردبینه وه بزانی زانی بیروباوه پی راست چه نده پتویسته، موسلمانانی خۆشه ویست ده بیت بزانی که خوای گه وره زۆر پقی له هاوبه ش دانانه که دژی به کتاپه رسته وه کو خوی ده فهرمویت ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرَ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾^٢ واته: (به پاستی خوای گه وره له که سیك خۆش نابیت هاوبه شی بۆ دابنئ وه له خوار هاوبه ش دانانه وه خۆش ده بیت بۆ هه ر که سیك خوی ویستی لیبت، وه هه رکه سیك هاوبه ش بۆ خوا داده نئ ئه وا گومانی تیادا نیه که درۆیه کی زۆر گه وره ی کردووه) وه له چه ندان ثایه ت و فهرموده ی تر دا خوای گه وره فهرمانمان پی ده کات به فیروونی به کتاپه رستی و دوور که وتنه وه له هاوبه ش دانان، جائه م په رتوکه ی به رده ست زۆر به جوانی فیرونی به کتاپه رستیمان ده کات و دژه کانیشیمان پی ده ناسینئ، له به رنه وه شیخ هه ستاوه به پرافه کردنی ده قی (نواقض الإسلام) ی زاناو نویکه ره وه ی ئاینی ئیسلام له چه رخی خۆیدا (شیخ موحه مه دی کوپی عبدالوهاب) په حمه تی خوای لیبت که به پاستی توانی گوپانئیکی پیشه یی له ناو موسماناندا دروست بکات به وه ی هۆشیاریان کاته وه له بیروباوه پی چه وت و لاروخو پرافه ت و سیحرو جادو که به پاستی په گی له نیمچه دوورگی عه ره بیدا و

^١ رواه مسلم (٤٣/٢٦)

^٢ النساء: ٤٨

ته واوی جیهانی ئیسلامدا داکوتیبوو، ئەم زانابه پێزهات وه کو پێشینه کانی خۆی بانگه وازی خه لکی کرده وه له سه ر چاوپۆشنی به قورئان و سوننه ت بۆ ئه و ئاینه پا که ی که پیغمبه ر ﷺ وشوینکه وتوانی له سه ر بوون له ها وه لآن و دوا ی ئه وانیش ﷺ وه کو هه ر چوار پێشه واکه (ئه بو حه نیفه و مالیک و شافیعی و ئەحمەد) که له سه ر بیرو با وه پی راست و دروست ژیان و مردن، وه هه روه ها هه ردوو شیخه که ی ئیسلام (ئیبن تیمیه و قوتابییه که ی ئیبن القیم) که په نجیکی زۆریان کێشا له پێناو هیشتنه وه ی ئەم ئاینه پا که له سه ر پاکیییه تیه که ی خۆی، پێشه و امان به هه مان شیوه ی ئه وان له نیمچه دورگی عه ره بیدا خه لکو به نده کانی خوا ی له بیرو با وه پی درۆو پوچ پا ککرده وه خوا ی گه وه له جیاتی ئیمه پاداشتی بداته وه و پله ی له به هه شتدا به ربزکاته وه، ئه وه ی ئیمه له خزمه تیداین یه کێکه له به ره مه کانی که پرپه تی له په ندو ئامۆژگاری به سود ده رباره ی ئه و قسه و په فتارانه ی که ئه گه ر مرۆف بیللی یان هه ستیت به کردن و ئه نجامدانی ئه و ئیسلامه تیه که ی پێ هه لده وه شیتته وه په نا به خوا ی گه وه . که واته له مه وه بۆمان ده رده که ویت ئەم بابته چه ندێ گه وه وه مه ترسیداره، بۆیه پێویسته له لایه که وه موسلمان شاره زا بیت لیتی و له لایه کی تریشه وه خۆی بپاریزیت له وه ی قسه یه ک بکات یان کرده وه یه ک ئه نجام بدات که بیرو با وه په که ی له دوا ی ماندوو بوون و نا په تیی و شه ونخونی و سه رما و گه رما و نه خو شیی و ئاگا داربوون هه لبو وه شینیتته وه . بۆیه زۆر خو م به خو شحال ده زانم که به یارمه تی خوا ی گه وه توانیم ئەم په رتو که ی که له خزمه تیداین وه ربیگێر مه سه ر زمانی شیرینی کوردی تاموسلمانانی کورد زمانی خو شه ویستیش له سه ر چاوپۆشنی بتوانن دینداری خو یان بکه ن و شاره زابن له ئاینه که یان و ئاگا داری زمان و په فتاریان بن تا نه که ونه ناویه کی له هه لوه شینه ره کانی ئیسلامه وه، ئەم نامیلکه یه زۆر که س هه ستا وه به پافه کردنی چ به شیوه ی سه ره بخو وه ک ئه وه ی به رده سته ی به پێزتازان یان پافه یان کردوو له گه ل په رتو که به نرخه که ی تری

پیشه واما (الواجبات المتحتمات المعرفة على كل مسلم ومسلمة) من له م پافه کردنه یدا زانایه کی به پیزنو مامۆستایه کی خوشه ویستم هه لیزاد که نه ویش (شیخ صالح فوزان الفوزان) ه خوا بیپاریزیت له بهر چه ند هۆیه ک له وانه :

۱- ئەم زانا به پیزه زۆر شاره زایه به بیروباوه پی ئه هلی سوننه وجهه ماعه دهستیکی بالائی هه یه له و بواره داو کۆمه لێکی زۆر دانراوی هه یه که جیگه ی په زامه ندی زانایانی وه ک هه ردوو شیخه که ی ئیسلام (ئیبن بازو ئیبن عثیمین) ه .

۲- نه وه ی زۆر گرنگه نه وه یه ئەم زانایه له م سه رده مه ی ئیستادا ده ژێ به واتایه کی تر شاره زای پێچکه و پێبازه گومپاکاره کانه و ئەم بابته ش زۆر لیکدانه وه و بۆچون هه لده گریت که پێویستی به که له پیاویکی وایه که وه لآمی پرپه پێستی خۆی بداته وه .

۳- بابته کانی بیروباوه له گه ل بابته فیهیه کاندایه وه سته ی به کدین شیخ فه وزانیش له گه و ده ترین شاره زایانی شه ریه ته له م سه رده مه ی ئیستادا بۆیه پیمخۆشبوو پافه ی نه و که له پیاوه به سه ر نه و نامیلکه به پیزه دا هه لیزیم خوی گه و ده لیمانی وه ربگریت .

له کۆتای ئەم پیشه که ده داواکارم که خوی په ره ردگار ئەم کاره م لیوه ربگریت و نیه تم پاک بکاته وه به وه ی که هه ر کاریک ده که م ته نها له بهر په زامه ندی خۆی بیت ئامین، وه داواکارم که له تاوانه کانم ببوریتو به په حمی خۆی په حمم پی بکات، وه موسلمانان پێنوی بکات بۆ پێگای پاست و بیروباوه پی پاستیان له لاشیرین بکات بیانکاته شوینکه وته ی .

کۆتا داواکاریم له فیرخوزانی زانسته که زۆر بایه خ بدهن به بواری بیروباوه یو په رتوکه به سوده کان به شیوه ی وانه بخوینن لای مامۆستای شاره زا له و بواره دا، وه هه رگیز خۆتان به دوور مه گرن له په رتوکه کانی پیشه وای مامۆستامان (شیخ موحه مه دی کوپی عبدالوهاب) به تایبه تی ئەم په رتوکه ی به رده ستان چونکه زانستیکی زۆری تێدایه

وه هه موو په رتوکه کانی تریشی هه ر له (القواعد الأربع) وه تا په رتوکه ئالتونیه که ی (کتاب التوحید) که زۆرێک له زانایانی له خواترس پافه یان کردووه خوای گه وره پاداشتیان بداته وه .

داواکارم که خوای په روه ردگار دروودو سه لامی بێ کۆتا بریژی به سه ر پیغه مبه رمان محمد ﷺ هه موو شوینکه وتوانی و خزمه نزیکه کانی تا پۆژی دوا ی وله دایکوباوکی من و هه موو موسلمانێکی بیروباوه پیاک خوش بیټ .

وَصَلَّى عَلَى حَبِيبِنَا مُحَمَّدٍ وَ عَلَى آلِهِ وَ سَلَّمَ

وَ آخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

براتان

((ئاکۆ جلیل کریم))

سلیمانی

رێخۆشکه‌ر

۱- خۆینه‌ری به‌رێز ئاگاداریه‌ که‌ زۆر ئه‌مانه‌ت پارێزیمان کردووه‌ له‌ کاتی وه‌رگێراندایه‌ واته‌ په‌رتوکه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ چۆنه‌ ئاوا وه‌رمانگێراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی.

۲- به‌لام له‌هه‌ر شوێنێکدا پێویستی به‌زیاده‌ شیکردنه‌وه‌یه‌ک هه‌بووبێت ئه‌وا له‌نیوان دوو که‌وانه‌دا شیمانکردووه‌ته‌وه‌ واتا ئه‌وه‌ بۆچونی وه‌رگێره‌ ئه‌گه‌ر پاست بوو ئه‌وه‌ له‌ خوای گه‌وره‌وه‌یه‌، وه‌ئه‌گه‌ر هه‌له‌ بوو ئه‌وا له‌ نه‌فس و شه‌یتانه‌وه‌یه‌و داوای لێخۆشبوونم له‌ خوا بۆ بکه‌ن.

۳- له‌کاتی وه‌رگێراندایه‌ وه‌لما داوه‌ کام وشه‌ زۆر ساده‌و ئاسان و زۆر به‌ کارهاتووه‌ ئه‌وه‌ به‌کاربێتم ئه‌گه‌ر وشه‌یه‌کی قورسی تیا دا بوو ئه‌وا داوای لێبووردن ده‌که‌م من هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م لێزانیه‌وه‌.

۴- بۆپافه‌ی ئایه‌ته‌کان پشتم به‌یه‌ک ته‌فسیر نه‌به‌ستووه‌، به‌لام سویدیکی زۆرم له‌ ته‌فسیری (پامان) وه‌رگرتووه‌ خوای گه‌وره‌ له‌ خاوه‌نه‌که‌ی خۆشبێت چونکه‌ ته‌فسیری که‌ زۆر نزیکه‌ له‌ ته‌فسیری ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌وه‌ بۆ قورتانی پیرۆز.

۵- وه‌هه‌و له‌مانداوه‌ تێکه‌لاوی پونه‌دات له‌نیوان وانه‌کاندا، واته‌ هه‌ر وانه‌و به‌شیوه‌یه‌کی جیا له‌ وانه‌که‌ی پێش خۆیی و داوای خۆی هێنا ومانه‌ تاهۆکارێک بێت بۆ ئاسان خۆیندنه‌وه‌ی و لێتیگه‌یشتنی.

پیشه کی پافه کار

(به ناوی خوای خاوه ن که ره م و په حمه تی بی ئه ندازه)

سو پاس بۆ خودای جیهانیان، سلاو و درود له سهر پیغه مبه رمان موحه مه ده ﷺ،
کۆتایی پیغه مبه ران وه له سهر خیزانه کانی و که سوکار و هاوه لانی و شوینکه وتوانی
هاوه لان به چاکه تا پۆژی قیامت .

له پاشدا: به دلتیاییه وه خوای په روه ردگار ئه فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ
﴾

واته: ئه ی نه وانه ی که باوه پتان هیناوه، ئه بیته هه ره موتان ناماده ی چوونه ناو
فه رمانی خوابن، وه شوین هه نگاوه کانی شه یتان مه که ون، چونکه شه یتان دوزمنیکی
ناشکرای ئیوه یه .

وه ئه م پافه یه بۆ نامه ی ((هه لوه شینه ره وه کانی نیسلام)) ی زانای نوێکه ره وه
(محمدی کوپی عبدالوهاب) په حمه تی خوای لی بیته که به چه ند وانه یه که له مزگه وتدا
وتومنه ته وه، هه ندی له برایان وایان به باش زانی بینوسنه وه له کاسیه ته وه بیخه نه
سه ره په و چاپی بکه ن له په رتوکیکدا و داوای مۆله تیان لیکردم بۆ ئه و کاره و منیش
مۆله تم دا.

به هیوای ئه وه ی که سودیکی تیا دا بیته .

زانای به‌پرز و برام که هه‌ستاوه به‌م کاره (محمد بن فهد الحصین) خوا پاداشتی بداته‌وه و سودی پی‌ بگه‌یه‌نی، وه مۆله‌تم دایی به له چاپدانی و بلاوکردنه‌وه‌ی.

وه سلاوو درود له پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د ﷺ و ئال و هاوه‌لانی بیت.

نوسینی: صالح بن فوزان بن عبدالله الفوزان له ۱۴۲۴/۱۱/۵ کۆچی.

سوپاس بۆ خواو له پاشاندا: مۆله‌تم دایه مامۆستا (محمد بن فهد الحصین) به له چاپدانی په‌رتوکه‌که‌م ((وانه‌کان له پافه‌ی هه‌لوه‌شیننه‌ره‌وه‌کانی ئیسلام)) ی زاناو پیشه‌وا (محمد بن عبدالوهاب).

مۆله‌تدانیک‌ی به‌رده‌وام به دووباره‌کردنه‌وه‌ی له چاپدان به نه‌مانی، پشتیوان به‌خوا.

سلاو و درود له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رمان ﷺ و ئال و هاوه‌لانی.

نوسینی

صالح بن فوزان بن عبدالله الفوزان

له ۱۴۲۵/۴/۱۱ کۆچی

(به ناوی خوای خاوه ن که ره م و په جمه تی بی ئه ندازه)

سو پاس و ستایش بۆ ئه و خودایه ی که له دوا ی پیغه مبه ران سه لامی خوا یان لی بیت له هه موو سه رده می کدا هه ندیکی هیشتوو ه ته وه له زانا یان که بانگه وازی ئه وانه ئه که ن که گومرا بوون بۆ سه ر پیگه ی راست، وه ئارامیش ئه گرن له سه ر ئازاردانی ئه وان بۆیان، وه به په رتوکه که ی خوای گه و ره که قورئانه مرو فیه دل مردوو ه کان زیندوو ئه که نه وه، وه به پوناکی ئاینه که ی خوای گه و ره مرو فیه کویره کان چاو پۆشن ئه که نه وه. وه چه ند له کوژراوانی دهستی شهیتانیان زیندوو کردۆته وه، وه چه ند گومراو سه ر لیشتیواویان پێ پیشاندا وه.

ئای چه ند ه جوانه شوینه واریان له سه ر خه لکی، وه ئای چه ند ه ناشرینه شوینه واری خه لکی بۆ سه ر ئه وان.

وه دووری ئه خه نه وه له قورئانه که ی خوا گۆرانکاری زیاده په وه کان، وه ئه و شتانه ی که پوچه ل کاره کان ئه یده نه پال دین و به هه له مانا کردنی نه زان و نه فامه کان. ئه وانه ی که ئالای داهینراویان به ست و هه لیا نکرد، وه ئه وانه ی بیر و هۆشی فیتنه ئامیزیان په ها به ردا، ئه وانه جیاوازن و کوک نین له قورئاندا ((هه رکه سه و بۆچونی خۆی هه یه و یه کپانین له سه ر پافه کردنیان بۆ قورئان)) سه رپیچی کارن به رامبه ر قورئان و گوپراهی ئی نا که ن، وه یه کده نگن له سه ر دووره په ریزیان بۆ قورئان و پشت گوپخستن، ئه وانه له سه ر خوای گه و ره وه به ناوی خوا وه قسه ئه که ن و وه به ناوی قورئانه وه درۆ هه لئه به ستن به بی ئه وه ی بزائن و زانستیان هه بیت هه ر له خۆیا نه وه ئه دوین.

هه ر شتیک که ده رونیان پی ی خوش بی و عه قلیان پی ی پازی بیت داینه هینن له دیندا و واش گومان نه بن و باوه پیشیان وایه که نه وه ی نه وان نه یکن و له سه رین نه وه سه رفرازیه و پیگه شه بو پزگاریوون، هه تا وایان لیها تووه پیشه یان بووه ته خه له تاندنی خه لکی به زوری نه و گومانانه ی بویان دروست نه کن هه روه کو پارچه یه ک بیت له شه، په نا ده گرین له شه پ و خراپه ی گومرپایان به خوای گه وره.

وه درود له پیغه مبه رمان موحه مه د (ﷺ) وه له سه ر ئال و هاوه لانی و شوینکه وتوانی نه وانیش به چاکه تا پوژی قیامت.

له پاشانیشتا: له گرنه گرتین دانراوه کانی شه یخی ئیسلام و نویکه ره وه ی (محمد بن عبدالوهاب) په حمه تی خوای لی بیت. له بواری بیروباوه پدا په رتوکی ((ده هه لوه شینه ره وه که ی ئیسلام)) ه که له کاتیکیدا دایناوه که بینویه تی له سه رده می خویدا ((له و کردار و گوفتاره خراپ و پوچانه ی خه لکی به کاریان هیناوه و په فتاریان کردوه پی ی)) که مروف شه رمه زاری بو نه پیژی و دل بوی نه گریه ت و پی ی ناخو شه، وه بانگه وازی خه لکی کردوه بو یه کتاپه رستی خوای گه وره و به تاک دانانی له په ره ستندا وه وازه ینان له په ره ستنی جگه له وه ناگادارو هوشداری داونه تی له که وتنه ناو هاوبه ش بریار دانه وه، وه خو ی په حمه تی خوای لی بیت هه ستا به تی کو شان له پیناوی خوادا بو ده ره ینانی خه لکی له تاریکایه کانی هاوبه ش په یداکردن و داهینان له دیندا بو پو شنایی یه کتاپه رستی و شوینکه وتنی سوننه تی پیغه مبه ری نازدار (ﷺ)، وه له نه نجامدانی کاره کانیدا له لومه ی لومه کاران نه ترساوه و مه به ستی په زامه ندی خوای په روه ردگار بووه، جا بو ناگادار کردنه وه ی موسلمانان و ترساندنیان له تیکه وتنی و نه نجامدانی نه م هه لوه شینه ره وانه ی دانا خوای په روه ردگار پاداشتی بداته وه له جیاتی ئومه تی موحه مه د (ﷺ) له و چاکه ی له گه لیاندا کردویه تی به دانانی نه م نامه به سوده به باشتین پاداشت.

جا به دلتیاییه‌وه زانایان و فیرخوازانی زانستی شهرعی گرنگیه‌کی زۆریان داوه به‌م هه‌لوه‌شینه‌ره‌وانه و له‌به‌ریان کردوه و هه‌ستاون به پافه‌کردنی و وه له‌سه‌ر نووسینی و خویندنی له‌ناو مزگه‌وته‌کاندا له‌سه‌ر پێپه‌و و بیروباوه‌پی ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت نه‌ک له‌سه‌ر پێپه‌وو بیروبۆچونی ئه‌وانه‌ی خه‌لک به‌کافر ئه‌زانن له‌به‌ر هه‌واو و ئاره‌زووی خۆیان یان ئه‌وانه‌ی خه‌ریکی حیزبایه‌تی و پارچه‌ پارچه‌ گه‌ریه‌تین که هه‌ستاون به پافه‌کردنی ئه‌م هه‌لوه‌شینه‌ره‌وانه به‌گوێره‌ی ئاره‌زووی خۆیان و به‌واج دان به بیروبۆچونه‌که‌یان. جا خه‌لکانیکی زۆر له‌هه‌ردوو چینی خه‌لکی به‌گشتی و ئه‌وانه‌ی بانگه‌شه‌ی زانیی زانست ئه‌که‌ن به‌تایبه‌تی پێ‌یان هه‌لخه‌له‌تاو و گومرپابوون. وه له‌پاشانی‌شدا تاقیکراینه‌وه و دووچار ی شپه‌په‌کانی کۆمه‌لانی داهینه‌ران و پارچه‌گه‌ریه‌تی و دووپیوه‌تی ئه‌وانه‌ی که تانه له‌بانگه‌وازه‌که‌ی پێشه‌وا ((محمد بن عبدالوهاب)) ده‌دات و په‌رتوکه‌کانی تاوانبار ئه‌کات وه هه‌روه‌ها په‌رتوکه‌کانی بانگه‌وازی سه‌له‌فیه‌ت تاوانبار ئه‌که‌ن به‌وه‌ی که سه‌رچاوه‌ی توندپه‌وی و تیروور و توقاندن.

چاویلکه‌ری و لاسایکردنه‌وه و له‌سه‌ر پێباز پۆیشتنی ئه‌وانه‌ی که ئه‌لێن له‌م سه‌رده‌مه‌دا له‌شیعه‌ پافیزیه‌کان و بێ باوه‌په‌کان و بیدعه‌ چیه‌یه‌کان که خه‌لکی له‌بانگه‌وازی و خۆی ئاگادار ئه‌که‌نه‌وه و لێ‌ی دوور ئه‌خه‌نه‌وه، وه به‌سیفه‌تی جۆراوجۆر تو‌مه‌تباری ئه‌که‌ن و ناوی ئه‌و بانگه‌وازه‌ پاکه‌ ئه‌نێن به‌((وه‌هابیه‌ت)) وه جگه له‌مه‌ش له‌ناو و ناتۆری لای بیدعه‌ چیه‌یه‌کان.

وه ئه‌حمه‌دی کوپی سینانی قه‌طان پاستی فهرمووه‌ کاتێ فهرمویه‌تی: ((له‌دونیادا بیدعه‌چیه‌ک نیه‌ ئیلا ئه‌و بیدعه‌ چیه‌ پق و کینی له‌فهرموده‌ناسانه‌))^١ ((چونکه‌ فهرمووده‌ ناسان گومانه‌ پوچه‌کانیان به‌تال ئه‌که‌نه‌وه و مه‌زه‌به‌کانیان

هه‌لوه‌شینه‌وه‌وه‌کو شیخ ئه‌لبانی و شیخ په‌بیع و شیخ موقبیل که هه‌موو بیدعه‌چییه‌ک له‌به‌رده‌میاندا ئه‌له‌رزیت وچۆک دانه‌دات بۆیه ئه‌یان بینێ پقییان لی‌یان و په‌رتووکه‌کانیان ناخویننه‌وه‌ و خه‌لکیان لی‌ دوور ئه‌خه‌نه‌وه‌ تا زیاتر په‌واج بده‌ن به‌ پێبازه‌ پوچه‌له‌که‌ی خۆیان خوای گه‌وره‌ به‌مانگێپێ به‌ شوینکه‌وته‌ی سوننه‌ت و ئه‌هله‌که‌ی دوورمان بخاته‌وه‌ له‌ بیدعه‌ و ئه‌هله‌که‌ی تا له‌ پیزی کۆمه‌لی پزگاربواندا بین ئامین..... وه‌رگێپ)).

وه‌ ئه‌بو حاته‌می پازی فه‌رمویه‌تی ((نیشانه‌ی بیدعه‌چییه‌کان باسکردن و قسه‌وتنه‌ به‌ فه‌رمووده‌ناسان وه‌ نیشانه‌ی کافر و بی‌باوه‌په‌کان ناولیتانی فه‌رموده‌ناسان و شوینکه‌وتوانی سوننه‌ته‌ به‌ ده‌سکه‌نه‌ کار و پنه‌ره‌وه‌. وه‌ نیشانه‌ی قه‌ده‌ریه‌کان ناولیتانی شوینکه‌وتوانی سوننه‌ته‌ به‌ زۆر لی‌کراو وه‌ نیشانه‌ی جه‌همیه‌کان ناولیتانی ئه‌هلی سوننه‌ته‌ به‌ چوینه‌ره‌کان شو به‌یینه‌ره‌کان، وه‌ نیشانه‌ی شیعه‌ پافیه‌کان ناولیتانیانه‌ بۆ شوینکه‌وتوانی سوننه‌ت که‌ که‌سانی پواو وه‌ل‌واسراو دامه‌زراوه‌.

ووتم هه‌موو ئه‌مانه‌ ده‌مارگیریه‌ و ئه‌هلی سوننه‌ت و شوینکه‌وتوانی ته‌نها یه‌ک ناویان هه‌یه‌ و به‌س ئه‌ویش ((هاوه‌لانی فه‌رموده‌ن = فه‌رمووده‌ناسان = شوینکه‌وتوانی سوننه‌ت))^١.

وه‌ به‌ دلتیاییه‌وه‌ خوای په‌روه‌ردگار منته‌ی خۆی پشتوووه‌ به‌سه‌ر مامۆستای شاره‌زاو شه‌رعزان صالح بن فوزان الفوزان خوا بیپاریزی به‌ پافه‌کردنی ئه‌م هه‌لوه‌شینه‌ره‌وانه‌ له‌ مزگه‌وتی ئه‌میر موعب کوی عبدالعزیز ال سعود پافه‌یه‌کی ته‌واوو چاره‌سه‌ر تا سودی گشتگیر و ته‌واو مه‌به‌ست و نیازی هه‌بێت.

وه‌ سور بوم له‌سه‌ر ده‌ره‌یتانی ئه‌م پافه‌یه‌ به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ ئه‌یبینین بۆیه‌ داوام له‌ شیخ کرد له‌ نوسینه‌وه‌ی ئه‌م پافه‌ به‌سوده‌ له‌ کاسیته‌کانه‌وه‌ بۆسه‌ر په‌ره‌، ئه‌ویش

(١) هه‌مان سه‌رچاوه‌ لاپه‌ره‌ ((٣٠٤ - ٣٠٥))

مۆله تی دام و دواى نووسینه وه ی جارێکی تر خسته وه بهر دهستی به پێزیان و په سەندی کرد، له گه‌ڵ زیادکردنی ئه و پرسیاره گرنه په یوه‌ندی دارانه‌ی په یوه‌سته به هه‌ریه‌ک له هه‌لوه‌شینه ره‌کان له هه‌لوه‌شینه ره‌وه‌کانی ئیسلام تا سو‌ده‌که‌ی گشتگیرتره مه‌به‌ستداتر بی‌ت، ته‌ماشای کرد و به‌هێزتری کرد و بۆی زیادکرد و لێ ی لابرده به و شیوه‌یه‌ی که به‌باشی زانی.

پاشان مۆله تی دام به ده‌ست‌نووسی خۆی به‌بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی وه سو‌پاس و منه‌ت هه‌ر بۆ خ‌وای په‌روه‌ردگار.

وه له‌ کۆتاییدا داوا‌کارم له‌ خ‌وای گه‌وره و به‌رز و بلند که به‌ره‌که‌ت و پێرۆزی خ‌وای بخاته ئه‌م هه‌وله‌وه لی‌شم وه‌ربگرێ و به‌یکاته جێگای په‌زنامه‌ندی خ‌وای و پاست و دروست له‌سه‌ر سوننه‌تی پێغه‌مبه‌رمان مو‌حه‌مه‌د ﷺ بی‌ت، وه به‌یکاته پۆشنکه‌ره‌وه‌ی چاوه‌کان و چاوی خوینه‌رانی پێ پۆشن بکاته وه تا به‌هۆیه‌وه حه‌قی پێ بناسنه‌وه و له‌ ناحه‌قی جیا‌بکه‌نه‌وه، وه مامۆستامان پایه‌دار بکات و یارمه‌تی بدات و سه‌ری بخات بۆ ئه‌وه‌ی که خ‌وای پێ ی خ‌ۆشه وه لێ ی پازیه‌یه خ‌وای په‌روه‌ردگار، وه له‌ پێشه‌وا‌ی نوێکه‌ره‌وه‌ی ئیسلام (محمد بن عبدالوهاب) خ‌ۆش بی‌ت په‌حمه‌تی خ‌وای لێ بی‌ت وه له‌ به‌هه‌شتی فراوان و به‌رینی خ‌ویدا نی‌شته‌جێ ی بکات، وه ئێمه‌ش و ئه‌ویش له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ران سه‌لامی خ‌وایان لێ بی‌ت وه پاست‌گۆیان و شه‌هیدان و پیاو‌چا‌کاندا حه‌شر بکات، وه چه‌ندی باشه هاو‌پێیه‌تی ئه‌وانه.

وه سه‌لام و درودی خ‌وای په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر مو‌حه‌مه‌د ﷺ گه‌وره‌ی هه‌موو دروست‌کراوه‌کان وه له‌سه‌ر که‌سو‌کاری و هاوه‌له به‌پێزه‌کانی سا‌لو‌تکی زۆر بپێژی به‌سه‌ریاندا.

نووسینی / محمد بن فهد الح‌صین

٢٨ / ١٢ / ١٤٢٤ کۆچی

ژیانی دانه‌ری ده‌قه‌که

زانای پایه‌به‌رز و به‌پێز ((محمد بن عبدالوهاب)) په‌چه‌له‌کی -پیشه‌وا موحه‌مه‌دی کوپی عبدالوهاب کوپی سوله‌یمانی کوپی عه‌لی کوپی موحه‌مه‌دی کوپی نه‌حمه‌دی کوپی پاشدی کوپی بوره‌یدی کوپی موحه‌مه‌دی کوپی موشریفی کوپی عه‌مری له وه‌ه‌ب‌ت کوپانی ته‌ممه‌.

له دایکبونی -پیشه‌وای نوێکه‌ره‌وه‌ی ئیسلام له شاری غویه‌ینه له سالی ۱۱۱۵ کۆچی له مالتیکی دینداری خاوه‌ن پێز و زانست له دایک بووه. باوکی زانایه‌کی گه‌وره و به‌شکو بووه و باپیریشی سوله‌یمان زانای ناوچه‌ی نه‌جد بووه له‌سه‌رده‌می خۆیدا.

ژیانی و پێگه‌یشتنی -پیشه‌وا له مالتیکی خاوه‌ن دین و پێز و زانست ژیاوه و پێگه‌یشتووه، وه قورئانی پیرۆزی له‌به‌رکردووه پیش نه‌وه‌ی ته‌مه‌نی بگاته ده سال، وه وانه‌کانی شه‌ریعه‌تی خوێندووه تا به‌شیکی باشی له زانست به‌ده‌سته‌یتاوه، پیشه‌وا جیگه‌ی سه‌رسوپمانی باوکی بووه له‌به‌ر به‌هێزی لایه‌نی له‌به‌رکردنی، وه زۆر له په‌رتوکه‌کانی ته‌فسیر و فه‌رموده‌ی به‌ زۆری نه‌خوێندووه، وه زۆر به‌هه‌ول و کۆشش بووه به‌ شه‌و و پۆژ له گه‌پان به‌دوای زانستی شه‌رعیدا پیشه‌وای به‌پێز زۆریک له ده‌قه زانسته‌یه‌کانی له زانسته جۆراوجۆره کان له‌به‌ر نه‌کرد، وه بۆ وه‌رگرتنی زانست کۆچی کردووه بۆ گه‌لیک شوین له‌وانه ((نه‌حساو، مه‌ککه، مه‌دینه‌ی مونه‌وه‌ره)) وه له لای زانایانی مه‌دینه خوێندویه‌تی له‌وانه زانای پایه‌به‌رز عبدالله ی کوپی ئیبراهیمی شه‌مه‌ری نه‌ج‌دی مه‌دنه‌ی، هه‌روه‌کو چۆن له لای زانای به‌ناویانگی زانستی میرات (عبدالله ی کوپی ئیبراهیمی شه‌مه‌ری نه‌ج‌دی مه‌دنه‌ی) خوێندویه‌تی که خاوه‌نی په‌رتوکی ((العذب الفاضل فی شرح ألفیه الفرائض)) وه به زانای به‌ناویانگ و فه‌رموده‌ناس ((موحه‌مه‌د

حه یات سندی)) گه یشتووه و ناسیویه تی و زانستی فهرموده ی لا خویندووه و، زانستی ناسینی پیاوانی نه و زانسته و مؤله تی له پهرتوکه بنچینه کاندای داوه تی، پاشان پووه و عیراق پویشتووه و لای زانایانی شاری به صرره خویندویه تی، وه زانای پیشه و موحه مه دی کوپی عبدالوهاب خوی پهره ردار تیگه یشتنیکی قول و زیره کیه کی زوری پی به خشیوو، وه قول بوبوه وه له خویندنه وه و گه پان و دانانی پهرتوکه دا، وه پیشه و له کاتی خویندنه وه و گه پاندا هه رچییه کی به رچاو بکه و تایه لای خوی نه ینوسی نه یه هیشت به سه ریدا تیپه پیت و هیچ کات په ست نه ئه بوو له نووسین، وه گه لیک له پهرتوکه کانی هه ردوو زانای شاره زا به ئیسلام ((ئین و تهیمییه و ئین القیم))ی ده سنوس نووسیوه ته وه. په حمه تی خوا له هه ردووکیان بیت، وه هه تا ئیستاش گه لیک له ده سنووسه گران به هاو به نرخه کان که به پینوسه پر پرشته که ی خوی نووسیویه تی له موزه خانه کاندای هه یه و پاریزراوه.

دانراوه کانی _ پیشه و زوریک دانراوی به سودی دانراوه له وانه:

- ۱- کتاب التوحید.
- ۲- کشف الشبهات.
- ۳- الأصول الثلاثة.
- ۴- نواقض الاسلام.
- ۵- مسائل الجاهلیة.
- ۶- مختصر زاد المعاد.
- ۷- القواعد الاربع.
- ۸- مختصر الانصاف و الشرح الكبير.
- ۹- الكبائر، و جگه له مانه ش.

تیبینی وهرگیر

خوینهرانی ئازیز و به پیز ئاگادارین که زۆریک له په رتوکه کانی پیشه واهرگیر دراوه ته سه ر زمانی کوردی و له په رتوکه گه کانداهست ئه که ون. خوای په روه ردگار زیاتر یارمه تیمان بدات بۆ وهرگیرانی هه رچه که که نویسیویه تی له په رتوکه به نرخه کانی.

مردنی- پیشه واهمان په حمه تی خوای لی بیته له سالی ۱۲۰۶ کۆچی له ته مه نی ۹۱ سالی داهمه ریت و ئه گه پیته وه بۆ لای په روه ردگاری جاریکی دی، ته مه نی له بانگه وازکردن بۆ لای خوای گه وره و تیکۆشان و زانست و زانیاریدا به سه ربهرد په حمه تی خوای لی بی و پازی بی لی و وه له فیرده وسدا له ناو به هه شتدا نیشه جیتی بکات.^۱

(۱) ته ماشای په رتوکی ((علماء الدعوة)) ی عبدالرحمن بن عبداللطیف بن عبدالله بن عبداللطیف ال شیخ و الامام محمد بن عبدالوهاب دعوته و سیرته، زانا و پیشه واهوکی بانگه وازکاران عبدالعزیز بن باز په حمه تی خوای لی بیته بکه ن.

وانه‌ی یه‌که‌م

له پونکردنه‌وه‌ی پیشه‌کیه‌کی به‌سوددا به ویستی خوا له‌پیش ده‌ستکردن به پافه‌ی هه‌لوه‌شیننه‌ره‌وه‌کانی نیسلام. سوپاس بۆ خودای په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهان، وه سلوو و درودی خوای گه‌وره له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رمان موحه‌مه‌د ﷺ وه له‌سه‌ر بنه‌ماله و که‌س و کار و خزمه‌نزیکه‌کانی و هاوه‌لانی بی‌ت.

پاشان (النواقض) هه‌لوه‌شیننه‌ره‌وه‌کان کۆی (ناقض) ه واته هه‌لوه‌شیننه‌ره‌که (اسم فاعل) ناوی بکه‌ره له (نقض) هوه هاتوو وه واته هه‌لوه‌شاندن، له کاتی‌کدا که شتی‌ک هه‌لته‌وه‌شی و شی نه‌بیته‌وه و نه‌پوخت و خراپ نه‌بی‌ت، خوای په‌روه‌ردگار نه‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا﴾^۱

واته: (سویند و به‌لین و په‌یمان‌ه‌کانتان هه‌لمه‌وه‌شیننه‌وه له دوا‌ی نه‌وه‌ی لی‌پراون بۆ‌ی و د‌ل‌نیا‌بوون لی‌ی).

وه خوای گه‌وره نه‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا﴾^۲

واته: (ئیوه وه‌کو نه‌و ئافه‌ره‌ته مه‌بن که له‌دوا‌ی پ‌ی‌سانی خوریه‌که‌ی و به‌ه‌یزبوونی پ‌ی‌سراوه‌که‌ی هه‌لینه‌وه‌شاند‌ه‌وه و خاوی نه‌کرده‌وه).

^۱ النحل: ۹۱

^۲ النحل: ۹۲

وه ((الاسلام)) بریتی یه له خو به دهسته وه دان و خو ته سلیم کردن بۆ خوای گه وره، به تاق په رستنی و ملکه چکردن بۆی و گوپرایه لی کردنی، وه دووره په ریژی له هاوبه ش بریاردان و ئه وانه ی هاوبه ش بریار ئه دن ئه وه پیناسه ی ئیسلامه.

وه ((أسلم)) ماناکه ی خو ی به دهسته وه دا که بریتی یه له خو به دهسته وه دانی ته واو به خوای گه وره و به رزو به تاق په رستنی و نیازپاکی له په رستش کردن بۆی و ئه نجام نه دانی بۆ جگه له و.

وه هه ر که سیڤ خو ی ته سلیمی خوا نه کات واته خو ی نه دات به دهسته وه ئه وه خو به زل زانه، وه هه ر که سیڤکش خو ی ته سلیمی خودا و جگه له خوداش بکات ئه وه هاوبه ش بریارد هه ((په نا به خوا)) وه هه ر که سیڤکش به ته واوی خو ی ته سلیمی خوا بکات ئه وه یه کخوابه رسته.

وه هه ر له به رئه وه ش فه رموی ((بریتی یه له خو به دهسته وه دانی ته واوی به خواو به تاق په رستنی)) وه یه کتاپه رستیش بریتی یه له به تاق دانانی خوای به رزو و بلند له په رستش کردن بۆیدا، به وه ی که په رستراو تاق و ته نها بیټ که خوای بالا دهسته نه ک په رستراو چه نندین خودای جیاواز و جوړاوجۆر بیټ. ئه و په رستراوه تاکه (الله) یه، وه ک خوای په روه ردگار ئه فه رمویټ: ﴿وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَحْدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾^۱

واته: (فه رمانیان پینه کرابوو جگه له وه ی تاکه په رستراویک بپه رستن، هیچ خودایه ک نیه شایه نی په رستن بیټ به حق جگه له و، پاکوبیگه ردی بۆ ئه و خودایه له وه ی که هاوبه شی بۆ بریار ئه دن).

وه هه‌روه‌ها ئه‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ۝﴾^۱

واته: (هیچ فه‌رمانیکیان پێنه‌کراو بو جگه‌ له‌وه‌ نه‌بیت که په‌رستش بو خوای گه‌وره‌ بکه‌ن و به‌پاستی و نیازپاکی دینداری بو ئه‌و بکه‌ن، وه‌ له‌ هه‌موو دین و پێچکه‌ و پێبازیکی دی لاده‌ن بو تاکه‌ پێگه‌ و پێبازی ئیسلام، وه‌ به‌ جوانترین شیوه‌ هه‌ستن به‌ نه‌جامدانی نوێزه‌کانیان، وه‌ زه‌کاتی مال و مولک و سامانیان بده‌ن، وه‌ هه‌ر ئه‌وه‌ش ئاینی پاک و بێگه‌ردو پاسته‌قینه‌ی خوای گه‌وره‌یه‌) ئا ئه‌وه‌ ئاینی پیروزی ئیسلامه‌ وه‌ هه‌ر ئه‌ویشه‌ دینی پاسته‌قینه‌ و پته‌و جێگیر وه‌ک خۆی ئه‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝﴾^۲

واته: (هه‌رچی فه‌رمان و ده‌سته‌لاتیک هه‌یه‌ ته‌نها ده‌سته‌لاتی خوایه‌، فه‌رمانی کردووه‌ که جگه‌ له‌ وه‌ نه‌په‌رستیت، ئه‌وه‌ دینی پته‌و و جێگیره‌، به‌لام زۆرینه‌ی خه‌لکی نازانن و تێ ناگه‌ن) ئه‌وه‌ دینی پاکی ئیسلامه‌.

وه‌ به‌لام ووته‌ی ((ملکه‌چی کردن و گوێپایه‌لی کردن)) به‌ واتای ئه‌وه‌ دیت که له‌گه‌ڵ یه‌کتا په‌رستیدا ملکه‌چ ئه‌کریت بو فه‌رمانه‌کانی خوای به‌رز و بلند، جی به‌جی شی ئه‌کات، وه‌ وازیش له‌ و شتانه‌ ئه‌هێنیت که خوا قه‌ده‌غه‌ی کردووه‌ و لێشی دوور ئه‌که‌وێته‌وه‌، وه‌ گوێپایه‌لی هه‌ریه‌که‌ له‌ کردنی فه‌رمان پێکراوه‌کان و وازه‌ینان له‌

^۱ البینة: ۵

^۲ یوسف: ۴۰

قه ده غه کراوه کان نه گریتته وه، وه بیروباوه پی به کتا په رستیه تی به س نیه به بی کردنی کردار له گه لیدا. وه ((دووره په ریژی له هاوبه ش بریاردان و نه وانه شی هاوبه ش بریار نه دن بۆ خوی گه وه)) وه به س نیه بۆ مړۆڅ که هیچی دی نه په رستی ته نها خوا نه بیټ به لکو نه بیټ پشت هه لکات و دووره په ریژ بیټ له هاوبه ش بریاردان و نه وانه شی هه لئه سن پیتی، وه بیروباوه پی به پوچیه تیان هه بیټ و هاوبه ش په یداکه رانیس به بیباوه پ بزانیټ، وه پقی لییان بیټ و دوژمنایه تیان بکات له بهر خوی به رز و به ریژ، وه پیویسته له سهرت دوژمنانی خوات پق لی بیټ و وه دوستانی خواشت خوش بویت، وه خوش بویت نه وه ی خوا خوشیه وی و خوی خوشه وی و رقیشت له هر شتی بیټ خوا پقی لییه تی و نه شبیته هوی پق لی بونی خوا، نه وه مانای گوته ی ((دوره په ریژه له هاوبه ش بریاردان و نه وانه شی هاوبه ش بریار نه دن)) هر وه کو چون نیبراهیم سه لامی خوی لی بیټ و نه وانه شی له گه لی بوون پشتیان له هاوبه ش په یداکه ران کرد، هه روه کو خوا خوی نه فرمویت: ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾^١

واته ((به راستی له نیبراهیم و نه وانه ی له گه لیدا بوون له پیغه مبه ران نمونه یه کی چاکتان بۆ باسکراوه کاتیک که به گه له که ی خویانیان ووت ئیمه به رین له ئیوه و له و شتانه شی که جگه له خوی گه وه نه په رستن)) پشتیان هه لکرد له خویان و په رستراوه کانیشیان.

پاشان نه فهرمويت: ﴿كَفَرْنَا بِكَ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكَمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ﴾ هه مان نايه ت.

واته: (بى باوه پين به رامبه ر ئيوه، ئيتړ دوزمنايه تى و رقبه رايه تى له نتيوانماندا بو هه ميشه يى به رپا بوو تا باوه ر به خوداى تاك و ته نها نه هينن).

هه روه ها نه فهرمويت: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾^۱

واته: (هيچ كومه لى نابينيت كه باوه پى به خواو به پږى دوايى هه بيت دوستايه تى نه وانه بكن دوزمنايه تى خوا و پيغه مبه ركه ي نه كن، هه رچه نده نه وانه باوكيان يان كوپ و نه وديان يان براو عه شيره تيان بن، به كورتى مړوفى باوه پدار نابى به هيچ شيوه به ك دوستايه تى بكا له گه ل دوزمناني خوا و پيغه مبه ردا صلى الله عليه وسلم نه گينا له وان نه ژميردرت).

وه هه روه ها نه فهرمويت: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾^۲

واته: (ئه ي نه وانه ي كه باوه پتان هيناوه باو باپيرانتان و براكانتان مه كن به دوست و پشتيواني خوتان نه گه ر نه وان بى باوه پريان خوشويست و دايان به سه ر نيماندا، جا هه ر كه سيك له نيوه نه وانه بكنه نه دوست و پشتيوان نا نه وانه سته مكارن).

۱ الممتحنة: ۴

۲ المجادلة: ۲۲

۳ التوبة: ۲۳

هه روه ها ئه فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾^۱

واته: (ئه ی ئه وان ه ی باوه پرتان هیناوه دوزمنی من و دوزمنی خوتان مه گرن به دوست و پشتیان پی به ستن)، ئا ئه وه ئه و یه کتاپه رسته یه که خوای به رز و بلند فرمان نه کات به دوستایه تی کردنی یه کتاپه رستان وه فرمان نه کات به دزایه تی کردن و دووره په ریزی و پشت تیکردنی هاویه ش بریاردان و ئه وان ه شی هه لئه ستن به نه جامدانی له به رنه وه ی یه کتاپه رسته که هه لئه وه شیته وه.

وه نیسلامیش کومه لی هه لئه شینه ره وه ی هه یه، به دلنیا ییه وه مروژ نه چیته ناو بازنه ی نیسلامه وه به لام کومه لی شت نه کات که ده ری نه کات له و چوارچی وه ی که نیسلام دیاری کردوه جا بزانی یان نه زانی، جا بویه پیویسته له سه ر مروژ له و هه لئه شینه ره وان ه بزانی.

وه ئه وه پیغه مبه ر ئیبراهیمه سه لامی خوای لی بیت ترساوه له خوی له وه ی که تووشی هاویه ش بریاردان بیت، له گه ل ئه وه ش ئه و بوو که به تکانی شکاند و له پیناوی خوای گه ورده دا سزا دراوه له گه ل ئه وه شدا دلنیا نه بوو له خوی و بی خه م نه بوو له باوه په که ی وه کو فه رمویه تی: ﴿وَأَجْزُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ إِلَّا ضَنَامَ ۖ رَبِّ إِنِّهِنَّ أَضَلَّلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ﴾^۲.

واته: (ئیبراهیم داوا له خوا نه کات و نه پارپته وه و ئه فه رمویت خودایه خۆم و کوپو نه وه کانم دوور خه یت له وه ی که بت به رستین، په روه ردگار ئه و بتانه زۆریک له خه لکیان سه ر لی شیواو کردوه).

۱ الممتحنة: ۱

۲ ابراهیم: ۳۵ - ۳۶

له کاتیکدا که بیینی ئه وه موو هاوبهش دانانه و ئه وه خه لکه زۆره ی که هه لئه له تاوه به هاوبهش دانان بۆخوا له خۆی ترسا که ئه ویش تووشی ببیت، وه مرۆفیش وه کو زانراوه ئاده میزاده، وه ئاده میزادیشن که وتونه ته ناو ئه وه هاوبهش دانانه وه، وه ئاده میزادیش خۆی به بی تاوان نازانی وه له ئاینه که شی دلیانابیت به لکو له سه ریه تی بترسی له ئاینه که ی که تووشی هاوه ل دانان بیت زۆر له وه زیاتر که لاشه ی تووشی شتیک ببیت یان ماله که ی یان ئه وه شتانه ی هی ئه وه تیا بجیت ﴿وَأَجْنَبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلَّلَنِي كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ﴾^۱.

وه ئه م بابه ته ((هه لوه شینه ره وه کانی ئیسلام)) زانایان له کۆن و ئیستاشدا گرنگیه کی زۆریان پیداهه، وه ئه وهش جیگه ی گرنگی پیدانی زانایان بووه بۆیه چه ندین په رتوکیان له وه بواره دا داناهه به شیوه یه کی تایبه ت و سه ره بخۆ، وه هه روه ها به شیکی تایبه تیان له په رتوکه کانی شه ریه تدا داناهه و ناویان ناوه ((حوکمی ئه وانه ی که هه لئه گه پینه وه له ئیسلام)) وه له ژیر ئه وه به شه شدا باسیان له هه لوه شینه ره وه کانی ئیسلام کردوه. وه حوکمی که سیک که بکه ویته یه کیک له هه لوه شینه ره وه کان چیه باسیان کردوه، وه هه روه ها باسی جوړه ها هه لوه شینه ریان کردوه که هه رنایه به خه یالی مرۆفدا به لام زانایان په حمه تی خویان لی بیت باسیان کردوه و ژماردویانه و پونیان کردۆته وه و حوکمی که سیکیش که بکه ویته یه کیک له وانه وه. چونکه ئاین یه که مین شته له پینج پپیوستیه بنچینه یه که پپیوسته پاریزگاریان لی بکریت، وه پاریزگاری له ((دین)) نه کریت و پپیوستیشه حوکمی خوی

په روه ردگار له سه ر ئه و که سانه جی به جی بکریت له ئاینی پیروزی ئیسلام هه لته که پینه وه و لئی دهرئه چن، پیغه مبه ر ﷺ له و باره وه نه فه رمویت ((مَنْ بَدَّلَ دِيْنَهُ فَاقْتُلُوْهُ))^۱ واته: ((هه رکه سیك دینه که ی گوپی بیکوژن))

تیبینی وه رگیژ ((جی به جی کردنی ئه و حوکمه پیویسته له لایه ن کاربه ستانی موسلمانانه وه جی به جی بکریت نه ک هه ر که سیك به بۆچونی خوی که سیکی بینی که پی ی وایه بی باوه ربووه بیکوژیت چونکه نه گه ر وابیت ناژاوه یه کی زۆر نه که ویتنه ناو خه لکه وه و خوینیکی زۆر نه پرژیت به ناحق خوا بمان پاریزیت له که وتنه ناو ناشوبه وه به گومانی خراپی خویمان و بمانگپری له و که سانه ی گوپرايه لین نامین))

وه نه فه رمویت: ((لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِيٍّ مُسْلِمٍ إِلَّا بِأَخْدَى ثَلَاثٍ: النَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالْأَنْفُ بِالزَّانِي، وَالتَّارِكُ لِدِيْنِهِ الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ))^۲

واته ((پشتنی خوینی موسلمان حه لال نیه برپژری جگه له سی شتدا نه بیت که نه نجامی نه دات نه وانیش کوشتنی که سیك که که سیکی به ناحق کوشتبیت، وه که سیك که ژنی هینابیت یان شوی کردبیت و زینای کردبیت نه و له و کاته دا نه کوژریت، وه نه وه ی که له ئاینه که ی هه لکه پینه وه و واز له کومه لی موسولمانان بینیت)) وه نه وه ی ئیمه مه به ستمانه سیته میانه که له دینه که ی هه لکه پینه وه و واز له کومه لی موسولمانان بینیت.

(^۱) اخرجه البخاری ۳۰۱۷، و النسائی ۴۰۵۹، و الترمذی ۱۴۵۸، و احمد فی مسنده ۱۸۷۱ من حدیث عبدالله بن عباس رضی الله عنهما.

(^۲) اخرجه البخاری ۶۸۷۸، و مسلم ۱۶۷۶، و ابو داود ۴۳۵۲، و الترمذی ۱۴۰۲، و النسائی ۴۰۱۶، و ابن ماجه ۲۵۳۴ من حدیث عبدالله بن مسعود رضی الله عنه.

دووهم له پێویستیه‌کان که ئایینی ئیسلام پارێزگاری لێ ئه‌کات نه‌فسه: وه‌ هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌شه‌ خوای په‌روه‌ردگار تۆله‌ی داناوه‌ بۆ که‌سیک که نه‌فسیک بکوژیت به‌ ناحق، خوای که‌وره‌ نه‌فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ﴾^۱

واته: (ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌پتان هه‌تاوه‌ تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌تان له‌سه‌ر پێویست که‌راوه‌ له‌ کوژداندا).

تا ئه‌و جیگه‌یه‌ی که نه‌فرمویت: ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَّأُولِی الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾^۲

واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی زێرو تیگه‌یشتوون له‌ تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌دا ژيان هه‌یه‌ چونکه‌ که‌س ناتوانی ده‌ست درێژی بکاته‌ سه‌ر که‌سیکی ترو بیکوژی ئه‌کوژیته‌وه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ پارێزگاری له‌مانه‌وه‌ی ژيان ئه‌کریت به‌ تۆله‌ تا به‌هۆیه‌وه‌ خۆپارێزی بکه‌ن و له‌ خوا بترسن).

وه‌ خوای په‌روه‌ردگار فه‌رمانی به‌ پاراستنی نه‌فسی باوه‌پدار کردوه‌، وه‌ هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه‌ یاسای تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی داناوه‌ تا پارێزی له‌ نه‌فسه‌کان بکریت له‌وه‌ی ده‌ست درێژیان بکریته‌ سه‌ر ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ﴾ له‌به‌رئه‌وه‌ی تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ ئه‌گه‌ر چی کوژدانی تاوانباره‌که‌ی لێ ئه‌که‌ویت به‌لام ئه‌بیته‌ هۆی ژيان بۆ خه‌لکی،

^۱ البقرة: ۱۷۸

^۲ البقرة: ۱۷۹

له بهر نه وه ی پښتو ته کات له کوشتن و خه لکی دلتیا نه کات له خوینیان، جا نه گه ر زانی کابرای بکوژ یان نه وه ی نه یه وی بکوژی نه کوژرته وه نه وا ده ست له کوشتن هه لته گریته و خوی و نه وه شی ویستی بیکوژی نه پاریزری و پزگاری نه کات وه هه ر به هوی نه وه شه وه یه که خوینپزی پوونادات و پاریزگاری له زیان نه کریته.

سی یه م له پینچ پتویسته که ((ژیویه)):

خوای بهرز و بلند مروفی دروستکردوه و جیای کردوته وه له دروستکراوه کانی دی له بهر نه وه ی ژیری پی به خشیوه تا به هویه وه بتوانیت باش و خراب و پاک و پیس و بی باوه پی و ئیمان و باوه ر له یه ک جیا بکاته وه هه روه کو نه فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوَرْدِ وَالْبَحْرِ﴾^۱.

واته: (به دلتیاییه وه پزیکتی زورمان له نه وه کانی باوکه ئاده م گرتوه به وه ی ژیریمان پتبه خشیوه وه له مانگرتوون له وشکانی و ده ریا به وه ی توانیویانه هوکاره کانی زیان بو خوایان دروست بکه ن).

وه نه فهرمویت: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾^۲

واته: (بی هیچ گومانیک مروفمان له سه ر جوانترین شیوه دروست کردوه و به دیه پناوه).

خوای بهرز و بالا مروفی به و ژیرییه جیا کردوته وه جا نه گه ر مروفیک تاوانیکتی نه نجام دا به رامبه ر ژیرییه که ی به وه ی شتیکی سه رخوشکه ر و بی هوشی بداتی و سه رخوش و

۱ الإسراء: ۷۰

۲ التین: ۴

بی ناگای بکات ئه وای گه وره به پیویستی داناوه که سزای له سهر جی به جی بکریت تا ژیریه کان بپاریزیت و یاری پی نه کریت.

چواره م له و پینج پیویستیه ی که نه بیت بپاریزیت ((پاراستنی ماله)) له به رنه وه ی خه لکی ناگونجی مالیان نه بیت چونکه به هوی ئه و ماله وه هه رچی به رژه وه ندیه کیان هه به پی ی نه نجام نه دن، مال هه روه کو ئه لێن په گی ژیانه، خوای په روه ردگاریش نه فهرمویت: ﴿وَلَا تَوْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا ۖ﴾

واته: (مال و سامانه کانتان مه ده نه که سی نه زان و نه فام و ده ست بلاو ئه و هه تیوانه ی که نازانن چۆن خه رج ئه که ن تا گه وره ئه بن چونکه ئه و مال و سامانه هوکاره بو گه شه ی ژیا و گوزه رانتان، به کورتی واته مال و مولک و سامانتان به فیرو مه دن).

جا هه ر که سی ده ست دریزی بکاته سهر مالی خه لکی به دزین ئه و نه بیت دهستی بپردیت تا خه لکی دلنیا بن له سهر مال و سامانیان.

خوای گه وره نه فهرمویت: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾^۲

واته: (دهستی پیا و ژنی دز بپن سزایه ک بو ئه و کاره خراپه یان که نه نجامیاندوه، وه په ندیکیش بیت له لایه ن خوای گه وره وه، وه خوایش زۆر به دهسته لات و به توانا و کارزان و کاربه جی به).

^۱ النساء: ۵

^۲ المائدة: ۳۸

جا نه‌گه‌ر ده‌ستی یه‌کێک ب‌پردا نه‌وا مائی خه‌لکی نه‌پاریزریّت، وه‌ هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌شه‌ نه‌بینن نه‌و ولاتانه‌ی سزای تاوانه‌کانی تبادا جی به‌جی نه‌کریت ولاتانیکی هیمن و ئارام و دلنیا له‌ دینیا و گیانیا و مالتیا و ناموسیا و له‌ کاتی‌کدا نه‌و ولاتانه‌ی که نه‌و سزایانه‌ی تبادا جی به‌جی ناکریت پ‌ر له‌ ئا‌زوه‌ و پ‌یک‌دادان و ترس و دل‌ه‌ پ‌اوکی‌یه‌ هه‌روه‌کو ناش‌ک‌راو زان‌راوه‌.

پ‌ین‌جه‌م پ‌یویستی که ئایینی پ‌ی‌روزی ئیسلام پ‌اریزگاری لی نه‌کات ((پ‌اراستنی پ‌ه‌چه‌له‌ک و ئاب‌پ‌و ناموسه‌))

وه‌ نه‌وه‌ش به‌ قه‌ده‌غه‌کردنی داوین پ‌یسی نه‌بی وه‌ جی به‌جی کردنی سزا به‌سه‌ر داوین پ‌یسدا به‌وه‌ی سه‌د داری لی بدریت نه‌گه‌ر شوی نه‌کردبیت یا ن ژنی نه‌هیتابیت وه‌ به‌ر‌دباران ب‌کریت به‌به‌رد هه‌تا نه‌مریت نه‌گه‌ر شوی کردبی یا ن ژنی هیتا بی، له‌به‌ر پ‌اراستنی پ‌ه‌چه‌له‌ک له‌ تیکه‌لاوبون به‌وه‌ی که‌س نه‌زانی باوک و دایکی کامه‌یه‌، جا نه‌گه‌ر سزای خ‌وای پ‌ه‌روه‌ردگار جی به‌جی ک‌را به‌سه‌ر داوین پ‌یس‌اندا له‌ ن‌یرومی نه‌وا پ‌ه‌چه‌لکی خه‌لکی نه‌پاریزریّت. به‌لام نه‌گه‌ر جی به‌جی کردنی سزا که پ‌ه‌ک‌خ‌را به‌سه‌ریاندا نه‌وا پ‌ه‌چه‌له‌ک تیکه‌لاو نه‌بیت، تا‌وای لی دیت که که‌س نازانی نه‌وه‌ و وه‌چه‌و باو با‌پ‌یرانی کامه‌یه‌ چونکه به‌ه‌وی داوین پ‌یسیه‌وه‌ پ‌ه‌چه‌له‌که‌کان تیکه‌لاوبون، چونکه ئافره‌تی داوین پ‌یس کۆمه‌لکی زۆر پ‌یاوی هاوشیوه‌ی خ‌وی داوین پ‌یسی له‌گه‌لدا نه‌که‌ن جا نازانی له‌ کامیا ن سکی پ‌رپ‌ووه‌، له‌به‌ر نه‌وه‌شه‌ پ‌ه‌چه‌له‌کی م‌و‌ق‌ایه‌تی، وون نه‌بیت که خ‌وای پ‌ه‌روه‌ردگار گ‌یراویه‌تی به‌ جیاکه‌ره‌وه‌ی نیوان خه‌لکی تا هه‌موو که‌سێک بزانی که نه‌و ک‌ییه‌ واته‌ بزانی کامه‌ باوکیه‌تی و دایکیه‌تی و نه‌وه‌کانیا ن کامانه‌ن.

وه له‌سه‌ر ئه‌و جیا‌کردنه‌وه‌یه یاسا شه‌ریه‌کان بنیاد ئه‌نریت وه‌کو زانی‌نی که‌سه‌کانی ده‌ور‌پشت که به‌یه‌ک ناشین بۆ ژن و ژن‌خو‌ازی، وه میرات‌گرتن له به‌کتری وه جگه له‌مانه‌ش له‌یاسا شه‌ریه‌کان که په‌یوه‌ندیان به په‌چه‌له‌که‌وه هه‌یه و ناسینی خه‌لکی له‌نیۆ خۆیاندا بۆ به‌کتری به‌وه‌ی ئه‌زانی که ئه‌وه باوکیه‌تی و ئه‌وه برایه‌تی و ئه‌وه مامیه‌تی و ئه‌وه خالیه‌تی، به‌و ناسینه‌وه‌یه په‌یوه‌ندی نیوان خه‌لکی پوو‌نه‌دات وه ئه‌وه‌ش پاراستنی په‌چه‌له‌که‌.

وه هه‌رچی پاراستنی ئاب‌پو ناموسی‌شه ئه‌وه به‌وه دیته جی که سزای خوا جی به‌جی بک‌ریت به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا که بوختانی داوین پیسی ئه‌ده‌نه پال موس‌لمانان، وه ئه‌و که‌سه‌ی بوختانی خه‌لک ئه‌کات به‌کاری به‌دپه‌وشتی و ئه‌ل‌یت ((فلانه‌که‌س داوین پیسه، فلانه‌که‌س کاری گه‌لی لوطی ئه‌نجام داوه)) فه‌لاقه و دارکاری ئه‌ک‌ریت له‌ داوی ئه‌وه‌ی که داوی لی ئه‌ک‌ریت پاش تۆمه‌ت‌بار‌کردنی که‌سیک به‌و کارانه که چوار شاهیدی هه‌بی و بیان‌هینێ و شاهیدی بۆ بدن که ئه‌م که‌سه‌پاست ئه‌کات وه ئه‌گه‌رنا ئه‌وا فه‌لاقه ئه‌ک‌ری له‌ هه‌قی ئه‌و تاوانه‌ی به‌رام‌به‌ر خه‌لکی ئه‌نجامی داوه، وه داد‌په‌روه‌ریشی نامینێ له‌ناو موس‌لماناندا به‌وه‌ی که‌س متمانه‌ی پی ناکات له‌پووی ناموسه‌وه وه ئه‌بیته که‌سیکی له‌ یاسا ده‌رچووش، خوای په‌روه‌ردگار ئه‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ ١ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ ١

واته: (ئه‌و که‌سانه‌ی که ژنانی داوین پاک یان پیاوانی داوین پاک تۆمه‌ت‌بار ئه‌که‌ن به‌ زیناو داوین پیسی و پاشانیش چوار شایه‌ت ناهینن بۆ چه‌سپاندنی داواکه‌یان ئه‌بیت ئه‌وانه هه‌شتا شه‌لاقیان لی بدن تا جارێکی تر له ناحه‌ق و نا‌په‌وا ناموسی خه‌لکی له

که دار و بریندار نه که ن، وه هه تا هه تاشه نابیی شایه تیان بۆ شتی تر لیوه ریگری، ئا نه وانه له سنور ده رچوانن، مه گه ر نه وانه ی دوا ی ئه و کاره دزیو و ناشرینه په شیمان نه بنه وه و کرده وه شیان چاک نه که نه وه و جاریکی تریش ناگه پینه وه بۆ ئه وه کاره، نه وه بی گومان خوا بۆ ئه و جۆره که سانه زۆر لیبورده یه و میهره بانه).

ئه مه ئه و پینچ پتویستیه که خوا ی گه وره فه رمانی پارێزگاری کردنیان کردوه و سزای بۆ پیشیلکارانیان داناوه، وه یه که مینیان پاراستنی ئاینه، پاراستنی ئاینیش به وه ئه بیته که دور بکه ویتته وه له وه لوه شینه ره وانه ی که ئه م دینه ی پی هه ل نه وه شیتته وه و هه لگه پانه وه ی پی پوو نه دات وه ئه و هه لگه پانه وه یه ش ئه بیته هوی کوشتنی هه لگه پاوه که.

وه پاشگه زیبونه وه و هه لگه پانه وه ش بریتیه له گه پانه وه، وه که سی هه لگه پاوه ئه و که سه یه که له دینه که ی نه گه پیتته وه و پاشگه ز نه بیته وه یان به گفتاری یان به بیروباوه پی یان به کرداری یان به گومان بردن.

ئه مه یه بنچینه ی جۆره کانی پاشگه زیبونه وه: (گفتار و بیروباوه پ و کردار و گومان بردن). وه له م جۆرانه وه که بنچینه ی هه لگه پانه وه ن جۆره های تری له هه لوه شینه ره وه کانی ئیسلامی لی نه که ویتته وه، وه هه ندی له نه زان و قین له دله کان قسه کردن له باره ی هۆکاره کانی پاشگه زیبونه وه له ئیسلام به باش نازانن و په رچی نه که نه وه، وه هه ر که سیکیش قسه له و باره یه وه بکات نه و تو مه تی ته کفیری نه ده نه پال و خه لکیان لی هۆشدار و ناگادار نه که نه وه.

وه پاشگه زیبونه وه به گفتار و قسه نه وه یه که که سه که قسه ی بی باوه پی و هاوبه ش بریاردان ده ر نه بریت به بی نه وه ی هه ی زۆریکی لی کرابیت، ئیتر نه و که سه

به‌راستی بێت یان به‌گالت‌وه‌ بیلێت یان هه‌ر بۆ خۆشی و کۆرپ‌گه‌رم‌کردن ده‌ریه‌پێی، جا نه‌گه‌ر قسه‌ی کرد و قسه‌که‌ی بێ باوه‌پێ بوو نه‌وا حوکمی هه‌لگه‌پاوه‌ی به‌سه‌ردا نه‌دری‌ت جگه‌ له‌ که‌سیک نه‌بێت که‌ زۆری لێکرا بێت بۆ وتنی نه‌و قسه‌ کوفر و بێ باوه‌پیه‌ هه‌روه‌کو خوای گه‌وره‌ نه‌فه‌رمو‌یت: ﴿يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ﴾^۱

واته: (به‌ دنیاییه‌وه‌ له‌دوای نه‌وه‌ی موسلمان بپوون قسه‌ی بێ باوه‌پیان گوتوو که‌پانه‌وه‌ سه‌ر بێ باوه‌پیه‌که‌ی خۆیان واته‌ به‌و قسه‌یه‌ پاشگه‌زبونه‌وه‌).

وه‌ خوای په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ی نه‌وانه‌ی وتیان نه‌مان بینيووه‌ وینه‌ی هاوه‌له‌کانی محمد ﷺ درۆزترین زمان و که‌سانیک که‌ هه‌ر ته‌نها مه‌به‌ستیان سکيان بێت و زۆریش ترسنۆک بن له‌ کاتی گه‌یشتن به‌ دوژمن مه‌به‌ستیان پێغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌له‌کانی بوو نه‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾^۲

واته: (نه‌گه‌ر لێیان بپرسیت سه‌باره‌ت به‌ گالت‌ه‌کردن به‌خوا و نایه‌ته‌کانی و پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، نه‌لێن به‌ راستمان نه‌بووه‌ و به‌لکو ته‌نها گالت‌ه‌ و که‌پمان نه‌کرد، پێیان بلێ نایه‌ گالت‌ه‌تان به‌ خوا و نایه‌ته‌کانی و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی کردبوو ﷺ، بپرو بیانو مه‌هیننه‌وه‌ چونکه‌ پاش نه‌وه‌ی که‌ باوه‌پتان هێنا بوو پاشگه‌زبونه‌وه‌).

۱ التوبة: ۷۴

۲ التوبة: ۶۵ - ۶۶

ئه وانه بی باوه پوون له دوا ی ئه وه ی که باوه پریان هینابوو به هوی ئه وه ی که وتیان نه مان بینوه وینه ی ئه وانه که هه میسه به شوین سکیاندا بگه پین و هه میسه زمانیان بو دروکردن به کار بهینن و زوریش ترسنوک بن له کاتی گه یشتن به دوژمن مه به ستیان پیغه مبه ر ﷺ و هاوه له کانی په زای خویان لی بیت بوو، له کاتی کیشدا زانیان که خوی گه وره له ریگه ی سروشه وه (وه حی) پیغه مبه ره که ی ﷺ ناگادار کردۆته وه له قسه که یان هاتن و پوزشیان ئه هینابه وه و ئه یان وت ئیمه ته نها مه به ستیمان گالته و گه پ بوو هیچی تر، قسه مان ئه کرد قسه ی سواری تا ریگه که ی پی بپرین و ته وای بکه ین، وه پیغه مبه ریش ﷺ ناوپی نه نه دایه وه به لایاندا و زیاتری نه ئه فهرموو جگه له و نایه ته ی که نه یخوینده وه: ﴿قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰیٰتِهٖ وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ﴾ (٦٥)

لَا تَعْذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اٰیْمٰنِكُمْ ﴿١﴾ - ٢

ئه مه به لگه یه له سه ر ئه وه ی که هه ر که سیک قسه ی بی باوه پی ده رپریت به بی ئه وه ی هه ی زورییه کی لیکرا بیت بی باوه پ ئه بیت باواش بزانیته که ئه و له قسه یه یدا مه به ستی گالته و گه پ بووه هیچی دی، وه ئه وه ش به لگه یه له سه ر مورجینه ی ئه م سه رده مه ئه وانه ی که ئه لین مروڤ هه لئاگه پیته وه با قسه ی بی باوه پیشی گووتبی هه تا دلی باوه پی به وه نه بیت که زمانی ووتویه تی.

١ التوبة: ٦٥ - ٦٦.

٢ أخرجه هذه القصة ابن أبي حاتم (١٠٤٦)، وابن جرير في تفسيره (١/ ١٩٥ - ١٩٦) خرجها من طريق موصولة ومرسله يقوي بعضها بعضاً. وحسنها الوادي في الصحيح المسند من أسباب النزول (ص ٧٧) وانضرت: تسع فوائد عظيمة ومهمة من هذه القصة ذكرها شيخنا العلامة الفوزان في كتابه ((إعانة المستفيد شرح كتاب التوحيد)) (٢/ ١٩٠ - ١٩٢).

((واته هه‌ر كه‌سێك قسه‌ی بێ باوه‌پیش بکات جێبو‌بدات به‌ خوا و به‌ قورئان و به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی بێ باوه‌پ نابیت چونکه له‌ دڵدا ئه‌وانه‌ی خۆش نه‌وێت جا ئه‌م جوهره‌ قسانه‌ له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئێمه‌دا زۆر ئه‌کریت و کۆلکه‌ خوینده‌واریش پۆزشیان بۆ ئه‌هیننه‌وه‌ به‌وه‌ی که‌ ئه‌مانه‌ موسلمانن نه‌ به‌خوا موسلمان نین و بێ باوه‌پن تا نه‌گه‌پینه‌وه‌ له‌و تاوانه‌ی که‌ ئه‌نجامیان داوه‌ په‌نا ئه‌گرین به‌خوا..وه‌رگێپ))

وه‌ هه‌روه‌ها ئه‌و كه‌سه‌شی هاوار ئه‌کاته جگه‌ له‌ خواو لی ئه‌پارێته‌وه‌ و داوای فریادپه‌سی لێئه‌کات وه‌ك كه‌سێك به‌ مردویه‌ك بلیت ئه‌ی فلانه‌ مردوو فریادم كه‌وه‌، ئه‌ی فلان پزگارم كه‌، هاوار ئه‌کاته مردوو‌ه‌کان و له‌ گۆڕنراوه‌کان، یان هاوار ئه‌کات شه‌یتانه‌کان و جنۆکه‌کان، یان هاوار ئه‌کاته نادیاران و داوای فریاده‌وتنیان لی ئه‌کات، ئه‌گه‌ر هاواری کرده جگه‌ له‌ خوا و داوای یارمه‌تی لی کرد هاواری کرده مردووان و نادیاران ئه‌وا به‌وه‌ بێ باوه‌پ نه‌بیت، جا هه‌ر كه‌سێك قسه‌ی بێ باوه‌پی کرد ئه‌وه‌ بێ باوه‌په‌ مه‌گه‌ر كه‌سێك زۆری لی کرابیت ئه‌وه‌ پیتی بێ باوه‌پ نابیت وه‌كو خوای پاك و بێ گه‌رد ئه‌فه‌رمویت: ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ اِيمٰنِهٖۤ اِلَّا مِنْۢ اُكْرِهٖۤ وَقَلْبُهٗ مُطْمَئِنٌّۢ بِالْاِیْمٰنِ وَلٰكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًاۖ فَعَلٰیہُمْ عَذَابٌۢ مُّرِکٌّۢ ۝۱۰۶ وَاللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِیْمٌ ۝۱۰۷﴾ ۱۰۶ ﴿ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْۤ اَسْتَحْبَوْا الْحَیٰوةَ الدُّنْیَا عَلٰی الْاٰخِرَةِۚ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الْکٰفِرِیْنَ﴾ ۱۰۷ ﴿۱﴾.

واته: (هه‌ر كه‌سێك پاش بپوا هینانی به‌ خوا بێ باوه‌پ بیته‌وه‌ مه‌گه‌ر كه‌سێك زۆری لی کرابی دله‌كه‌شی دلتیا بیت به‌ باوه‌په‌كه‌ی، به‌لام كه‌سێك به‌ خۆشحالیه‌وه‌ سنگی بۆ بێ باوه‌پی بکاته‌وه‌ بێ هیچ پێگه‌ری و زۆر لێکردنێك ئه‌وه‌ توپه‌یی خویان له‌...

ئه بێت و سزایه کی زۆر گه وره شیان له پۆژی دوایدا بۆ هیه، چونکه ئهوان زیان و گهزه رانی ئه م دونیا یه یان هه لبژارد به سه ر پاشه پۆژ و پۆژی دوایدا، وه هه لبژاردنی دنیا به سه ر پاشه پۆژدا کافر بوونه، وه به دلتیاییه وه خوای گه وره که سانی بی باوه پرو شاره زا و زۆر لی نه کراو پینموی ناکات بۆ سه ر پێگای پاست).

وه هه روه ها نه فه رموئ: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتُوا﴾^١

واته: (نابی باوه پداران جگه له باوه پداران که س بگرن به دۆست و یارمه تی ده رو پشت و په نای خویان و هه ر که سیکیش واکات واته بی باوه پان بکات به دۆست و پشتیوان ئه و هه یج به شیکی په یوه ندی ئیمان و باوه پی به خواوه نییه، مه گه ر لێیان بترسن و بتانه وی له شه پریان خۆتان بپاریزن، هه روه کو چۆن پێغه مبه ر ﷺ له گه ل هۆزی خوزاعه دا په یمانی به ست له گه ل ئه وه شدا هاوبه ش بپیار ده ر بوون).

ئه وه یه زۆر لیکردن و زۆر لیکراو، جا ئه گه ر مڕۆ قسه ی بی باوه پی ده ربپی و ناچارکرا به وه ی ئه و قسانه بکات یان ئه کوژریت و سزا نه دریت ئه وه هه یج له سه ر نییه إنشاء الله که بیلێ تا پزگاری ئه بێت له و زۆر لیکردنه له گه ل دلتیابوونی دله که ی به باوه په که ی، وه له و کاته دا ته نها به زمان ئه یلێت و به س، به لام دل هه یج که س ناتوانی بزانی چۆن په فتار و هه لسوکه وت ئه کات جگه له خوای پاک و بی گه رد وه کو ئه فه رموئ: ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾^٢

١ آل عمران: ٢٨

٢ النحل: ١٠٦

جگه له كه سى زۆرى لى بكرى و دله كهى دلتيا بيت به باوه په كهى. ئه م ئايه ته
له سه ر هاوه لى پيغه مبه ر ﷺ عه ماری كوپى ياسر په زای خوايان لى بيت دابه زى
هاوبه ش په يداكه ران سزايان ئه دا و زۆريان لى كرد بو ئه وهى كه جنيو و قسه ي ناشرين
بلى به پيغه مبه رى خوا ﷺ، وه ئه ويش په زای خواى لى بيت قسه يه كى كرد جنيودانى
ده گه ياند بو پيغه مبه ر ﷺ به و قسانه ي ويستی خۆى ده ريار بكات له ده ستى بى
باوه په كان، به لام هه رگيز له دلتيا قين و پق نه بوو بو پيغه مبه ر ﷺ وه هه روه ها
رقيشى له دلتا نه بوو به رامبه ر ئاينى پيرۆزى ئیسلام به لكو زۆر دلى پته و بوو به
بيروباوه په كهى، وه له كاتيكدا كه ئه و قسه يه شى گوت له پاشاندا زۆر په شيمان
بويه وه به په شيمانيه وه هات بو لای پيغه مبه ر ﷺ وه ئه وهى لى به سه ر هاتبوو
بۆى باسكرد، ئه ويش ﷺ پى ي فه رموو ((دلت چۆن ئه بينيت؟)) عه ماريش
فه رموى ((دلم زۆر دلتيا ئه بينم به باوه په كه م كه به هيژه)) فه رموى ((ئه گه ر هاوبه ش
بريار ده ران گه رانه وه ئازارت بده نه وه توش قسه كه بليژه وه چونكه زه ره رى نيه له گه ل
دلتيا بوون له باوه په كه ت))^١

وه پاشگه زبوونه وه و بى باوه پى له بيروباوه پدا: بريتي يه له وهى مړۆ باوه پى به
شتيك هه بيت كه ئیسلامى پى هه لبو ه شينه وه، هه روه كو چۆن باوه پى وا بيت كه نويز
پيويست و فه رز نيه و بايه خ و سه نگی نيه به لكو ته نها وه كو خو ده ريار زكردنيك ئه يكات
ويتهى ئه وهى دوو پوهه كانى له سه ر بوون، ئه هات كاره كانى له پوكه شدا ئه كرد به لام له

١ أخرجه ابن جرير فى تفسيره (٢١٦/١٤) و ابن أبى حاتم فى الدر المنثور (١٧٠/٥-١٧١)، و خرجه
الحافظ ابن حجر فى فتح البارى (٣٢٧/١٢) عند البيهقى و ابن المنذر، و الفاكهى، و عبد بن حميد
من طرق مرسله ثم قال ((وهذه المراسيل تقوى بعضها بعضا))

د. ره پری پتیا نه بوو، هه ته نه بۆ ته وه نه یکردن تا خوی ده رخات که پی ی بلین نه میش موسلمان ه وه به زمان شایه تومانی نه هینا و دلی بی باوه پ بوو پی واته باوه پری پی نه بوو، بویه خوی گه وره نه فهرمویت: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُتَّفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُتَّفِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ (١) أَخَذُوا أَيْمَنَهُمْ جُنَّةً ١.

واته: (کاتی دوو پوهه کان هاتن بۆ لات نه ی پیغه مبه ر ﷺ نه لین شایه تی نه دهین که به راستی تو پیغه مبه ری خوات، له کاتی کدا خوا خوی نه زانی که تو پیغه مبه ری خوات ﷺ وه خوی گه وره ش شاهی دی نه دات که نه و دوو پوهانه درۆ نه که ن کاتیک که نه لین تو پیغه مبه ری خوات، جا نه وان سوینده که یان کرده قه لغان بۆ خوپاراستنی خویان له نابو چون و پاریزگاری کردن له مال و سامانیان).

واته باوه پره درۆینه که یان نه کرده په رده و خویانیان پی نه شارده وه که نه وان بی باوه پین ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ٢ پیگریان نه کرد له پیگه ی خوی گه وره وه نه بونه له مبه ر له به رده م بانگه وازدا، وه هه روه ها خوی به رز و بالا نه فهرمویت: ﴿يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ ٣

واته: (نه وه ی که نه یلین به زمانیان له دلیاندا نیه واته به زمان نه لین باوه پمان هینا وه به لام له دل و ده رویناندا هه ر بی باوه پین).

١ المنافقون: ١ - ٢

٢ المجادلة: ١٦

٣ الفتح: ١١

جا نه‌گه‌ر به دلی باوه‌پی به بی باوه‌پی هه‌بیته بی باوه‌پ نه‌بیته جا نه‌گه‌ر نه‌یشیکات و نه‌یشیلی، با له پووکه‌شدا کرده‌وه‌ی باشیش بکات وه‌کو نویژکردن و تیکۆشان له پیناوی خوادا و خیرکردن و به‌خشین یان قسه‌ی باش بکات وه‌کو نه‌وه‌ی بلی ((أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)) ﷺ به‌لام به دله‌که‌ی به درۆی نه‌خاته‌وه وه نه‌وه بی باوه‌په و نه‌وه‌ش ئایینی (المنافقین) دوو پووکه‌کانه نه‌وانه‌ی ﴿إِنَّ النَّافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾^١ له بنی بنه‌وه‌ی ئاگری دۆزه‌خدان و وه هه‌رگیز نابینی پشتیوانیان هه‌بیته و بتوانی دهریازیان بکات له ئاگری دۆزه‌خ.

له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا نویژ نه‌که‌ن و پۆژو نه‌گرن و جیهادیش نه‌که‌ن له‌به‌رنه‌وه‌ی به دله‌کانیان بی باوه‌پ بوون، بوون به بی باوه‌پ و چوونه ﴿فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾^٢

واته: (له بنی بنه‌وه‌ی ئاگری دۆزه‌خدان و چوونه ناویه‌وه).

له‌به‌رنه‌وه‌ی که نه‌وان باوه‌پیان به‌وه نییه که له زمانیان‌ه‌وه دهرنه‌چیت له شایه‌تومان و یان نه‌وه‌ی نه‌ندامه‌کانی له‌شیان نه‌یکات له نویژ و حج و زه‌کاتدان له کرده‌وه دروست و پێگه‌دراوه‌کان.

^١ النساء: ١٤٥

^٢ النساء: ١٤٥

وه هه لگه پانه وه و بئ باوه پپوون له کرداردا: وه کو ئه وه ی که ئه چیت ئاژه ل بۆ جگه له خوا سه ر ئه بریت، جا ئه گه ر ئاژه لی بۆ جگه له خوا سه ر برپی، ئه و له دینی ئیسلام ده ر ئه چیت و بئ باوه ر ئه بیئت و هه ل ئه گه ر پیتته وه له به ر ئه وه ی خوی به به نده ی جگه له خوا ئه زانی چونکه سه ر برپین په رسته شه، ئه گه ر سه ری بریت بۆ شتیك به گه وره ی دانه نیت وه کو بتیک یان گوپتک یان جگه له په رسته راوه کانی هاو به ش په یدا که ره کان با قسه ش نه کات ((واته با نه شلیت ئه مه م بۆ تو سه ر برپیوه وه کو چون بۆ لای گوپه که ی و له ویدا سه ر برپیت. وه رگپ))

جا ئه گه ر سه ر برپی و کپنوشی برد بۆ گوپه که ئه وه بووه هاو به ش بریار ده ر با نوێژیش بکات و پۆژوش بگریت و قورئانیش بخوینێ، چونکه ئه و که سه دینه که ی هه لوه شانده وه به و کرداره هاو به ش په یدا که ره خوا په نامان بدات.

وه به لام پاشگه زبونه وه و بئ باوه پپوون به گومان بردن: گومان بریتی به له دوو دلی، ئه گه ر گومانی هه بوو له دلیدا که ئایه ئه وه ی پیغه مبه ر ﷺ هیناویه تی راسته یان نا، وه ئایا زیندو بونه وه هه یه یان نا، وه ئایه به هه شت و دۆزه خ هه یه یان نا، ئه و ئه و که سه بئ باوه ر ئه بیئت به گومانه که ی جا با نوێژیش بکات و پۆژوش بگریت و هه رچی کرده وه یه کیش بکات، ئه گه ر به ته واوی باوه پی دانه مه زابی و گومان و دوو دلی هه بیئت به راستیه تی ئه وه ی پیغه مبه ر ﷺ و پیغه مبه رانی پیش ئه ویش سه لامی خویان لی بیئت و بلایت ئه گونجی ئه وه راست بیئت و ئه وه ش راست نه بیئت، ئه وه به و قسه یه ی هه لئه گه ر پیتته وه له ئایینی ئیسلام با شایه تومانیش به یینی و بلی أشهد أن لا اله إلا الله و أشهد أن محمد رسول الله ﷺ بئ باوه پپوون به واتا که ی، به لام ئه بیئت ئاگاداریت ئه وه ی له سه ر ئیمه یه بینینی پووکه شه و ئه وه شی له ناو دلدا یه له

دلتیایی و دوودلی و باوه پ و بی باوه پی نه وانه هیچ کهس نازانی جگه له خوای پاک و بی گهرد و بهرز و بالا.

نه مانه بنچینه کانی پاشگه زیبونه و من

١- گوفتاری بی باوه پی و هاوبهش بریاردان بی هیچ زۆر لیکردنیک.

٢- یان بیروباوه پی بی باوه پی و هاوبهش بریاردان.

٣- یان کرداری بی باوه پی و هاوبهش بریاردان.

٤- یان گومان له ئایندا و نه وهی که پیغه مبه ﷺ هیناویه تی.

وه نه مانهش کۆمه لی فرمان و مه بهستن پتویسته له سه ر موسلمانان به گشتی و فیرخوازانی زانستی شهرعی به تایبه تی که گرنگی پی بدن به هۆی زۆریونی خراپه و نازاوه وه له م پۆزگاره دا، وه له بهر زۆری گومان دروست کردن له لایه ن بانگه وازکارانی گومراو خراپه وه، له سه ر موسلمانان که گرنگی بدات به م کاره و بۆ نه وهی نه چیتته ده ری ئاینه که ی به نه جامدانی شتیک لیان.

وه خه لکی ده رباره ی نه م هه لوه شینه ره وانه بوونه ته سی به شه وه دوو لایه ن و دهسته و لایه نیکی نیوه ندیش:

لایه ن و دهسته ی یه که م

نه وانه ی که پۆچون له به کافرداناندا وه حوکوم دان له سه ر خه لکی به بی باوه پ و یون، وه خه لکی به بی باوه پ دا نه نین به بی هیچ شاره زای و تیگه یشتن و زانیارییه ک، وه نه وهش به رنامه ی پتیا زی ده رچوانه ((خه وارج)) نه وانه ی که ده رچون

له سه رده می پیغه مبه ردا ﷺ وه له سه رده می جین شینه هیدایه ت دراوه کانداه وه
له سه رده مه دوايه کانیشدا موسلمانان به بی باوه پ دانه نین و پوئه چن له بی
باوه پداناندا، جا هه ر که سیک پیچه وانیه ئه وان بیت به بی باوه پری دانه نین و خوینی
حه لال نه کهن، وه ده رچوه کان (خه واریجه کان) سی پیناز و بیروباوه پیان هه یه:

١- پینازی یه که م: خه لکی به بی باوه پ دانان به ئه نجامدانی تاوانه گه وره کان که
ناگه نه پله ی هاویه ش بریاردان ((وه کو زینا و دزی.. وه رگپ))..

٢- پینازی دووه م: ده رچوون له سه ر کاربه ده ستانی موسلمانان و له تکردنی
کوبونه وه و پیزی موسلمانان و شکاندنی گوپرایه لی ((واته هه رچی کاربه ده ستان
بیلین نه وان بی گوپی نه کهن.. وه رگپ))

٣- پینازی سییه م: حه لالکردنی خوینی موسلمانان: ((هه ره کو له عیراق و
جه زائیر و پاکستان و صومال ده بیبینن.. وه رگپ)) وه ئه وه ش هۆکاره که ی به هوی
ئه وه وه بووه که خه واریجه کان ئه وه ده قانه یان وه رگرتووه که له پوکه شدا به لگه یه
له سه ر بی باوه پری یان به لگه یه له سه ر هاویه ش بریاردان، وه ریان گرتووه ته نها به
پوکه شه که یدا ئیتر نه هاتوون ئه وه ده قانه له گه ل ده قانیکی ترده کوبکه نه وه که پافه یان
نه کهن و پونیان نه کهن وه، چونکه بی باوه پری دابه ش نه بیت بۆ دوو به ش:

١- بی باوه پری گه وره .

٢- بی باوه پری بچوک.

وه هه ره ها هاویه ش بریاردانیش دابه ش نه بیت بۆ دوو به ش:

١- هاویه ش بریاردانی گه وره .

٢- هاویه ش بریاردانی بچوک.

هاوبه‌ش بریاردانی گه‌وره‌ بی‌ باوه‌پی گه‌وره: له ئیسلام ده‌یان کاته‌ ده‌ره‌وه و وه ئیسلامیش هه‌لئه‌وه‌شینه‌یه‌وه.

وه هاوبه‌ش بریاردانی بچوک و بی‌ باوه‌پی بچوک: له ئاینی ئیسلام نایکاته‌ ده‌ره‌وه به‌لام هه‌ریه‌ک له ئیسلام و باوه‌پ‌که‌م نه‌که‌نه‌وه.

ئه‌وان واته‌ خه‌وارچه‌کان جیاوازی نا‌که‌ن له نێوان ئه‌مه‌ و ئه‌وه‌دا، وه لای ئه‌وان بی‌ باوه‌پی بچوک و هاوبه‌ش بریاردانی بچوک نییه‌، به‌لکو لای ئه‌وان بی‌ باوه‌پی و هاوبه‌ش بریاردان یه‌ک شته‌ و ئه‌ویش ده‌رچوونه‌ له ئاین، وه ئه‌وان به‌ پووکه‌شی ده‌قه‌کان وه‌رنه‌گرن و ده‌قه‌کانی تر واز لی‌ ئه‌هێنن که‌ ئه‌وانه‌ فراوانتر ئه‌کات و ئه‌یانکاته‌ دوو به‌شه‌وه‌. له‌به‌رنه‌بونی شاره‌زای و تیگه‌یشتن له ئاین لایان، وه نه‌بونی زانست و که‌م تواناییان له‌پووی زانستیه‌وه، تاوایان لی‌هات خه‌لکی به‌ بی‌ باوه‌پ‌دائه‌نین زۆریش پۆئه‌چن له‌ بی‌ باوه‌پ‌کردندا، به‌بی‌ شاره‌زای و تیگه‌یشتن، وه ده‌قه‌کانی قورئان و سونه‌ت له‌ شوینی خۆیاندا به‌کارناهێنن و له‌خۆیان‌وه‌ حوکم ئه‌ده‌ن، ته‌نها له‌به‌رنه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌وان تیگه‌یشتنیان نیه‌ له‌ شه‌رعا، ئه‌وان ته‌نها خۆینه‌رن و وته‌کان ئه‌خۆینه‌وه‌ و له‌ واتاکه‌ی هیچ تی‌ ناگه‌ن پاشان به‌و تیگه‌یشتنه‌ که‌م و کورتیه‌ی خۆیان‌وه‌ له‌سه‌ر خه‌لکی جی‌ به‌جی‌ ئه‌که‌ن و حوکم ئه‌ده‌ن به‌سه‌ریاندا.

ئا ئه‌وانه‌ کۆمه‌لی ده‌رچوانن و ئیستاش به‌داخه‌وه‌ نه‌وه‌یان هه‌یه‌ لی‌یان جی‌ماوه‌، له‌وانه‌ی خه‌لکی به‌ بی‌ باوه‌پ‌دائه‌نین و پۆئه‌چن له‌ به‌کافرداناندا و خۆین پێژی به‌ حه‌لل ئه‌زانن به‌ ناحق و به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و خه‌لکه‌ بی‌ باوه‌پ‌ه‌ به‌ بۆچونی ئه‌وان. ئیستاش شوین که‌وته‌یان هه‌یه‌ له‌ گه‌نجانمان و له‌ نه‌زانه‌کانمان و له‌وانه‌ش که‌ خۆیان به‌ خۆینه‌وار و زانا دا ئه‌نین.

لایه ن و دهسته ی دووم

مورجینه نه وانه ی نه لّین باوه پ له دلّایه و کردار به شیک نیه لّی، وه هندیکیان نه لّین گوftar ناچیته ناوی و به شیک نیه لّی ((واته له باوه پ)) به لکو ته نها باوه پ هیتان به دلّ و به س. وه هرچی کرداریشه نه وه ناچیته ناوی و به شیک نیه لّی ی، جا هرچی نه ویت بیکات به ویستی خوی بی باوه پ نابیت، وه نه لّین له گه لّ بوونی باوه پ دا تاوان نه نجامدان زیانی لّی نادات، وه له گه لّ بی باوه پ شدا گوپراهی هیچ سودیکی نییه، نه وه پتیا زیانه، وه نه مانه نه وه ده قانه یان وه رگرتووه که ته نها به لّیندانی تیادایه، خوی گه وره به لّین به لیخوشبوون نه دات لیبورده ی تیایه، وه نه هاتوون له نیوان نه مه دا و نه وه ده قانه دا باسی مه پشه نه کات که هوشداری دانی تیایه ده رباره ی بی باوه پی و هاویه ش بریاردان و تاوانه کان و سه پیچی کردنه کان کوبکه نه وه، هاتوون ته نها پشتیان به ستووه به وه ده قانه ی که باسی به لّین دان نه کات و به س به هیوابوون پیشه یان بووه، وه نه وه خه واریجانه هاتوون ته نها ده قه کانی مه پشه یان وه رگرتووه و وازیان له ده قه کانی به لّین و لیبورده یی و به هیوابوون هیتاوه، لایه نی ترسیان وه رگرتووه و ترس و بیم لایان زیاتر بووه، جا به هوی نه وه وه لایه نی به کافردانان به سه ریاندان زالّ بوه خه لکیان به کافر داناوه و خوینیانیا ن حه لالّ کردووه و مالیشان به تالان بردوون به و پتیا زه خراپه ی گرتوویانه ته به ر.

لایه ن و دهسته ی سی یه م

کۆمه لی شوینکه وتوانی سوننه تن که نه مان له نیوان هه ردوو پتیا زه که دا ناوه ندن، پتیا زی مورجینه و پتیا زی خه واریج، کۆبه ندی له نیوان ده قه کاندان نه کهن و نه لّین بی باوه پی له قورئان و سوننه تدا دابه ش نه بیت بۆ دوو به ش بی باوه پی گه وره و بی

باوه پری بچوک و هاویه ش بریارانی گه وره و بچوک، وه ئه و تاوانانه ی که ناگه نه پله ی
 هاویه ش بریاران خاوه نه که ی بی باوه پ ناکات، هاویه ش بریارانی گه وره و بی باوه پری
 گه وره له کۆمه لی موسلمانان ده ریان ئه کات، به لام هاویه ش بریارانی بچوک و بی
 باوه پری بچوک له کۆمه لی موسلمانان ده ریان ناکات پیچه وانه ی خه واریج به لام باوه پ
 که م ئه که نه وه به پیچه وانه ی مورجینه وه که ئه لێن هیچ شتی زهره ری لی نادات،
 ئه هلی سوننه ت له نیوان هه ردوو ده سته که ی دژ به یه کن، وه سوپاس بو خوا کۆمه لی
 شوینکه وته ی سوننه ت ناوه ندن، توانیویه که کۆبه ندی بکه ن له نیوان هه ریه که له
 ده قه کانی هه ره شه و به لێنداند و هه ره ها له نیوان ترس و هیوادا، ته نها به هیوا
 بونیان وهرنه گرتوو هه ره کو چۆن مورجینه کان وهریانگرتوو، وه هه ره ها ته نها
 ترسیان وهرنه گرتوو هه ره کو چۆن خه واریجه ده رچوووه کان وهریانگرتوو.

جا هه ر که سێک به ندایه تی خودای کرد له سه ر ترس به ته نها ئه وه ده رچوو وه اته
 خروجی کردوو، وه هه ر که سێکیش به ندایه تی خودای ته نها له سه ر ئه وه کرد به
 ئومید و هیوا به ئه وه مورجینه یه، وه هه ر که سێکیش به ندایه تی ته نها له سه ر
 خوشه ویستی کرد ئه وه صوفیه، وه هه ر که سێک به ندایه تی خوای کرد له سه ر ترس و
 به هیوا بوون و خوشه ویستی و به ئومید بوون و تۆقین له سزای خوای گه وره ئه وه
 یه کتا په رستیکی سونییه، وه ئه وه درێژه پیدانی ئه م باب ته گه وره یه که
 هه لوه شینه ره وه کانه.

جا زانیی ئه م هه لوه شینه ره وانه گرنگیه کی زۆر گه وره ی هه یه هه تا مۆفی
 موسلمان له سه ر چاو پۆشنی دینداری بکات، تا له گه ل مورجینه نه بیته، تا له گه ل
 خه واریج نه بیته به لکو له گه ل کۆمه لی شوینکه وتوانی سوننه تدا بیته، ئه وانه ی که

کۆبه ندیان له نیوان دهقه کاندای کردوو کردار به فره مایشتی خوی په روه ردگار که
 نه فره مویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ
 مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا
 يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ﴾^۱

واته: (هر نه و خودایه نه م قورئانه ی دابه زانده سهرت، هه ندیکی چه ند ئایه تیکی
 ته نویل هه لئاگرن و مانا و مه به سته کانیا ن پۆشن و دامه زراوو بناغه ن بۆ ئایه ته کانی
 تری وه ئه وی تریشی لیکچوون واته بیژه و وشه کانی مانای جوراوجۆر هه ل ئه گرن و
 بۆ هه موو که سیکیش پۆشن نین چونکه چه ند واتا و مانایه کی جیا له ویترا نه به خشن
 به لام زانا خوینده واره کان له بهر پۆشنایی ئایه ته موحه که مه کاندای مانای نه مانیش
 نه زانن و چاره سهریان نه که ن، ئینجا نه وانه ی له دینیا ندادان هیه هه میشه ئاماده ن
 بۆ ئاژاوه نانه وه، هه ر له دوا ی ویکچوه کاندای نه که پین و په پیره ویا ن نه که ن به ئاره زووی
 خو یا ن پافه ی نه که ن، به مه به سته گیره شیوینی و لادانی خه لکی له سه ر پینگای پاست و
 دروست کردنی گومان بۆیا ن، وه یا ن هه ر چۆنیک دلایان هه ز بکا مانایان بکه ن و پافه و
 لیکدانه وه ی هه لایان بۆ هه لبه ستن، له کاتی کدا پافه و لیکدانه وه ی مانا پاسته که یا ن
 خوا نه بی که سی تر نایزانی).

جا نه وانه ی له دلایاندا لادان هیه بریتین له خه واریج و مورجینه کان، جا
 ده رچوه کان و ویکچوه کانیا ن وه رگرتووه و مورجینه کانیش به هه مان شیوه
 ویکچوه کانیا ن وه رگرتووه و نه یا ن گیراوه ته وه بۆ لای ئایه ته موحه که مه کان تا لی ی

تیښگن، چونکه قورئان هه ندیکي هه ندیکي تری پافه نه کهن، وه هه ندیکي هه ندیکي دی پوون نه کهنه وه، به لام کومه لی شوینکه وته ی سوننه تی پوچو له زانستدا هه ردوکیانیاں وه رگرتووه به یه که وه، ویکچویان گپراوه ته وه بو لای موحه کم و موه شابیهه کانیان پافه کردووه به موحه مه کان بویه پینموکراون بو لای حق و راست، له هه مان نایه تدا نه فهرمویت: ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا﴾^۱

واته: (نه وانه ی که پوچوون له زانستدا و زور زانان نه لاین باوه پمان به هه موو شتیک هه به که له لای په روه ردگارمانه وه بیت مه به ستیان نایه ته ویکچووه کانه (متشابه)).

که موحه کم و موه شابیهه، وه که لامی خوا ((قورئان)) دژیه ک نین، وه فهرموده کانی پیغه مبه ری خوا ﷺ به هه مان شیوه دژیه ک نین، کوبه ندیان کردووه له نیوان نه مه و نه وه دا، پافه ی نه مه یان (موته شابیهه) کردووه به وه (موحه که کم) و هه ریه که یان په یوه ند کردووه به یه که وه، نه مه پښگه ی پوچووانه له زانستی شه رعیدا، به لام کومه لی گومپایان ته نها یه ک لایه ن نه گرن که نه ویش ویکچووه کانه ((متشابه)).

جا ویکچووه کان له نایه تی هه په شه دا ده رچووه کان وه ریانگرتووه و ویکچووه کانیش له نایه تی به لئندا مورجینه کان وه ریانگرتووه، بویه له پښگه پاسته که لایانداوه و گومپابوون، جا ترس له سه ر موسلمانان له دوو پووه وه پهیدا نه بیت نه وانیش:

لایه نی یه که م: بی ناگایی ده رباره ی نه م هه لوه شینه ره وانه و خوشاره زاو فیرنه کردن و زانینیان. وه جیانه کردنه وه ی حق و ناحق له یه کتر.

لایه نی دووه م: به ناوی خواوه قسه کردن به بی بوونی زانیاری، جا زۆریک له وانه ی بانگه شه ی زانست ئه که ن له م پۆزگارهدا، بویرانه و چاونه ترسانه دهستیان داوه ته باسکردنی چه ندين بابته ی گه وره و ترسناک له بابته کانی بیروباوه ر، تاوایان لی هاتووه قسه یان ده رباره ئه که ن و فه توای پی ئه دن و حوکم به سه ر خه لکیدا ئه دن به نه زانی و گومپایی، په نا به خوای گه وره .

جا ئه وه ی پێویسته له سه ر موسلمان که پێگه ی کۆمه لی راست بگریت و ئه وه ش نایه ته دی تا خو شاره زا نه کات و هه ولی تیگه یشتنی ئاینی خوای گه وره نه دات، به ته نها به س نییه له به رکردنی ده قه کان، له به رئه وه ی هه ندیک له وانه هه ردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمیان له به ره له گه ل سوننه کانیشدا به لام له واتاکانیان تی ناگات وه ناشزانیت پافه یان بکات به لکو به بۆچونی خو ی پافه یان ئه کات، یان پافه کانیان له کۆمه له گومپاکانه وه وه رئه گریت و وه ری ئه گریت له خه واریج و مورجینه ئه وه ش ترسناکی و مه ترسیداریه که یه تی، زانست به ته نها به له به رکردن نایه ته دی، به لکو زانست به له به رکردن و لی تیگه یشتن و زانینی و اتا و مه به سه ته کانیان دیته دی، وه له به رکردنیش به ده ست نایه ت مه گه ر به فیژیوون و وه رگریتی زانست له زانایانه وه و خویندنه وه ی له گه لیاندا. ئه وه یه زانست و تیگه یشتنی راست و دروست، بۆیه پێویسته له سه رمان که گرنگی بده یین به م کاره گرنگیدانیکی قول و چرپ و پر، له به رئه وه ی ئیمه ش نه که وینه ئه و گومپایه تییه ی که کۆمه له گومپاکان تێکه وتوون و پێشه ی سه ره کیان له م کاته دا بووه ته خوینپێژی و کوشتن و شه په قسه و گومپاکردن و تۆمه تی بیدعه چیه تی دانه پال و له سنور ده رچوون به بی ئه وه ی له سه ر چاوپرشی ئه م کاره بکه ن و زانیاری تیگه یشتنیان هه بیّت، لاحول ولا قوه إلا بالله العلی العظیم، ئه مه لایه نکی زۆر گه وریه و پێویسته له سه رمان گرنگی پی بده یین و هۆشداری له باره وه

بدهین، وه نه چین ته نها خو مان کورت هه لئین له سه ر خویندنه وه ی په روتوکه کان یان له بهرکردنی دهقه کان به بی تیگه یشتنی مانا و مه به سته کانیاں چاو پو شن بوون له یاساکانی به تیر و ته سه لی له سه ر دهستی زانایان، وه ده رچووه کان ((خه واریچ)) گومرا نه بوون، ته نها به م پیگه به نه بیټ که نه هاتن هه موو شتیکیان له بهر نه کرد به بی نه وه ی لی ی تی بگن، هه ر له بهر نه وه شه پی شه وا ((ابن القیم)) له باره یانه وه نه فه رمو یت:

ولهم نصوص قَصَرُوا فِی فَهْمِهَا فَأَتُوا مِنَ التَّقْصِيرِ فِي الْعِرْفَانِ

واته: خه واریچه کان دهقه کانیاں لایو به لام که م بیر بوون له تیگه یشتنیاندا بویه هه می شه له کورتیاں هی ناوه له شاره زایی نه وه ده قانه دا.

دهقه کانیاں لایه و له بهرکردنیشیاں هه یه، قورئان نه خویننه وه به شه و به پوژ، شه و هه مووی شه و نو یژ نه که ن و پوژیش به پوژو نه بن، به لام تیگه یشتنیان به نه ندازه ی تووی خه رته له یه ک نیه. هه ر له بهر نه وه که وتونه ناو نه وه هه موو خراپه کاریه وه، تیگه یشتن له ئاین کاریکی زو ر که وره یه، وه تیگه یشتنیش بریتیه له شاره زابوونی دهقه کانی قورئان و سوننه ت گومانی تیا دا نیه که نه بیټ ده رمانه کان بناسیت له پیش هه موو شتیکیا پاش نه وه ده رده که بناسی که له نه خو شه که دا هه یه پاشان نه وه ده رمانه ی بده یتی که بوی نه گونجیت، جا نه گه ر ده رمانه که به ده رده که ی خوار د نه وه سودی نه بیټ یاذن الله، وه نه گه ر ده رمانه که بۆ ده رده که نه بوو نه وا زیان به خشه، زانا له شوینی پزیشکه له گه ل نه خو شدا که نه بیټ هه ردوکیان بزانیټ و ده رمانه کان بزانیټ و شوینه کانی ده رمانکردنیش بزانیټ و تابتوانیټ بۆ هه موو نه خو شیک نه وه ده رمانه ی بداتی که بوی نه گونجیت، نه مه چواندنیک ی راست و دروسته نه گه ر جوان لی و ردبیته وه، به لام نه وه پیویستی به چاو پو شنی و تیگه یشتن هه یه، نیستا براکانم

وا ئه بینن که ئه وان زانا و شاره زاترن له زانایان، له بهر ئه وه که وتونه ته ئه وه موو خرابیه وه لاحول ولا قوه إلا بالله، ئه مه پێگه ی خه واریجه کانه، هاوه لانیان به بی باوه پ دانا په زای خوا له هاوه لانی بیت، وه وایان بینن که هاوه لانی به پێز له سه ر پێگه ی راست نین و له هه یج تی ناگه ن و غیره تیان نییه له پێناوی خوادا. ((إبن القيم)) ئه فه رمویت په حمه تی خوای لی بیت:

و الجَهْلُ داء قاتل و شفاؤه أَمْران فی التَرْکِيبِ متفقان

واته: نه زانین ده ردیکه کوشنده یه چاره سه ره که ی

دوو پێکهاته ی له گه ل یه کدا پێکه وتوون

نص من القرآن أو من سنة وطبيب ذاك العالم الرباني

واته: ده قێکه له قورئان یان ده قێکه له سوننه

پزیشکی ئه وه ش زانایه کی له خوا ترسه.

ئه وه مه ترسیه ی له م پۆژه دایه زۆر گه وره تر و ترسناکه، ئه لێین سوپاس بو خوا که نجان پوو له ئاینه که ی خوا ئه که ن، وه پابونیشیان هه یه وه کو ئه لێن^۱ به لام ئه گه ر ئه م پابوونه و پووکرده ئاینه پێنوینی نه کریت ئه بیته گومرایی و سه ر لی شیواوی، وه گومانی تیادا نیه که ئه بیته پێنمایه بکرین و راست بکرینه وه پۆشنه ی بکرین به ئاین و دینی خوا هه تا ئه و پابونه له سه ر چاو پۆشنی و زانین و تیگه یشتن بیت، ئه گه ر نا ئه وا

^۱ انظر تعليق شيخنا على مصطلح الصحوة الاسلامية في كتاب الاجاب المهمة في المشاكل

نه و رابونه نه بیته هوی زیان گه یاندن به موسلمانان نه گه رئاگادار نه کرینه وه و
گه نه کانیان و براکانیان پینمایی نه که ن بو شاره زایی و تیگه یشتن له دینی خوا.
وه سوپاس بو خوا وه سلاو و درودی خوی گه وره له سه ر پیغه مبه رمان محمد ﷺ
و کس و کار و هاوه له به پیزه کانی بیت.

پرسیاره کان

پرسیار: ئایا جیاوازی هه یه له نیتوان هه لوه شینه ره وه کانی ئیسلام و هه لوه شینه ره کانی باوه پدا ((الایمان))؟

وه لام: جیاوازی نیه له نیتواناندا هه لوه شینه ره وه کانی ئیسلامی راست هه مان هه لوه شینه ره وه کانی باوه پیشه، به لام ئه گونجیت مروق موسلمان بیت به زمانی له هه مان کاتیشدا دوو پوو بیت هه روه کو چون خوی به رز و بالا ئه فه رمویت ﴿وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ﴾^۱

واته: (به دلنیا ییه وه ووشه ی بی باوه پیان وت وه بی باوه پیش بوون له دوا ی نه وه ی که موسلمان ببوون)

وه ده رباره ی باوه پدارانیش فه رمویه تی ﴿لَا تَعْذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾^۲

واته: (پۆرش مه هینه وه بی باوه ربوون له دوا ی نه وه ی باوه پتان هینا بوو).

پرسیار: ئایا به هانه و پۆرش بۆ که سیک ئه هینریته وه ئه م هه لوه شینه ره وه نه نه زانیت؟

وه لام: نه زانین جیاوازی هه یه، ئه گهر کابرای نه زان نه یته توانی فی ربیت ئه و به هانه ی بۆ ئه هینریته وه تا که سیک ئه بی نبیت فی ربی بکات وه ک ئه وه ی که له ناوچه یه کدا بژی دابراو بیت له ولاتی موسلمانان، له و ناوچه یه ته نها بی باوه پان ئه ژین ئه وه پۆرش بۆ ئه هینریته وه به نه زانین ((واته نازانی بۆیه ئه و کاره ی کردوه و ئه یکات .. وه رگێپ))

۱ التوبة: ۷۴

۲ التوبة: ۶۶

به لام که سیک له ولاتانی موسلماناندا نه ئی و موسلمان له ده ور به ریدان و گوئی له قورئان و فهرموده و قسه ی زانیانه نه وه به هیچ شیوه یه ک پۆزشی بۆ ناهینریتته وه به وه ی نه زانه چونکه به لگه ی پی گه شتووه به لام نه م که سه خۆی گرنگی پی نه داوه و بایه خی نه بووه لای به لکو هه ندی جاریش نه لیت ((نه وه ئایینی وه هابییه کانه))

یان ئایینی خه لکانی نه جده یان ئایینی فلان و فلانه هه ره وه کو چون ده رباره ی به کتاپه رستی نه لێن نه وه ئایینی موحه مه دی کوپی عبدالوهابه له گه ل نه وه شدا نه وه ئایینی پیغه مبه ره ﷺ وه موحه مه دی کوپی عبدالوهاب شتیکی نوێ ی نه هیناوه به لکو ته نها بانگه وازی بۆ ئایینه که ی پیغه مبه ر ﷺ کردووه، ئایینه که یان داوه ته پال نه و وتیان ((نه وه ئایینی وه هابییه کانه)) ((نه وه ئایینی کوپه که ی عبدالوهابه)) یان نه لێن نه وه ((ئایینی خه واریجه کانه)) به کتاپه رستان ناو نه نین خه واریجه کان، ئایه نه مانه پۆزشیان بۆ نه هینریتته وه به نه زان و هیچیان له سه ر نه یه؟ نه خیر به لکو نه وانه خۆیان به گه وه نه زانن و به هانه ی نه زانیان بۆ ناهینریتته وه.

پرسیار: که سیک هه لوه شینه ریک له هه لوه شینه ره وه کانی ئیسلامی نه نجام دا پاشان که پاوه ته وه و ته وبه ی کرد له دوا ی نه نجامدانی ئایا نه توانی ته وبه بکات و بگه پیتته وه واته لێی وه رنه گری؟

وه لام: به لێ نه گه ر گه راپه وه خوا لێی وه رنه گری گه رانه وه که ی، خوا ی په ره رده گار ته وبه له هه موو گونا هباریک وه رنه گریته، له هه لگه پاوه کان و جگه له وانیش، خوا ی پاک و بی گه رد نه فهرمویت: ﴿وَإِنِّي لَفَقَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ﴾^۱ واته: (وه بی گومان من به رامبه ر به و که سه ی ته وبه کار و په شیمان و بریوادار و په فتار چاک بیته، پاشان پێگای پاستی گرتبی زۆر لێبورد و به خشه رم).

وه هه روه ها نه فه رمویت: ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ﴾ ٥٣

واته: (ئه ی محمد ﷺ له منه وه بلی: ئه ی به نده کانی من، ئه ی نه وانه ی سته م و زیاده پوییان له خویان کردوه له په حمه ت و به زه یی میهره بانی خوا بی ئومید مه بن به پاستی خوا له هه موو گوناخی خوش نه بیت).

وه هه روه ها نه فه رمویت: ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْدَ اٰمٰنِهِمْ ثُمَّ اَزْدٰوْا كُفْرًا لَّنْ تَقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ﴾ ٢

واته: (ئو که سانه ی که دوا ی باوه پهنان بیباوه پبونه وه و هه رواش مانه وه له بیباوه پیدا هه تامردن، مه به ست جوله که کانه دوا ی باوه پهنانیا ن به موسا پشتیان له عیسا ﷺ هه لکرد و کاتی موحه مه دیش ﷺ هات پشتیان له ویش وهرگپرا هه تا ئاوابن هه رگیز ته و به یان لی وهرناگیری).

به واتای هه رکه سی هه لکه پایه وه و ته و به ی نه کرد هه تا مرد نه وه بی باوه پری زیاد کردوه به وه ی که به رده وام بوو له سه ر بی باوه پری، به لام نه گه ر په شیمان بوايه ته وه و بکه پایه ته وه خوا ی گه ورده ش ته و به که ی لی وهرنه گرت، وه و ته ی خوا ی گه وره که نه فه رمویت: ﴿وَمَنْ يَّرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖۤ ۖ فَيَمُتْ وَهُوَ كٰفِرٌ﴾ ٣

واته: (جا هه ر که سیکتان له ئاینی خوی پاشکه زیبته وه و وه به بی باوه پریش به مریت ئه و کارو کرده وه یان له هه ردوو دنیا به فیرو نه پوات).

١ الزمر: ٥٣

٢ آل عمران: ٩٠

٣ البقرة: ٢١٧

به لگه یه له سه ره ئه وه ی که ئه گهر بوا یه به موسلمان ی بمردایه و بگه پایه ته وه ئه وه
خوای په روه ردگار ته ویه که ی لی وهرئه گریته، له به رئه وه ی که خوای گه وره ته ویه له
هه لگه پاوه و جگه له ویش وهرئه گری ئه گهر بگه پێته وه بۆ لای خوای به رزو بالا.

پرسیار: ئایا گومان ئه چیتته ناو بیروباوه ره وه ؟

وه لام: جیاوازی هه یه له نێوان گومان و بیروباوه ردا، چونکه بیروباوه ر دوو دلی
تیادا نیه به لام گومان دوو دلی تیادایه .

پرسیار: زانا یان په حمه تی خوا یان لی بیته زیاتر له م ده هه لوه شینه ره وه یان
هیناوه، بۆچی زانای شاره زا به ئیسلام موحه مه دی کوپی عبدالوهاب ئه م ده یه ی
تایبه تی کردوه له هه لوه شینه ره وه کان؟

وه لام: زانای پایه به رز گرنگترین یانی باس کردوه و نه یوتوه له م ده
هه لوه شینه ره وانه هی تر نیه به لکو فره رمویه تی ئه مانه گرنگترین یانه له ناویاندا وه
ئه گه رنا هه لوه شینه ره وه کان گه لێک زۆن.

پرسیار: ئایا جیاوازی له نێوان بی باوه پی و هاوبه ش بریاراندا هه یه ؟

وه لام: به لی، بی باوه پی گشتگیرتره له هاوبه ش بریاردان، له به رئه وه ی مرقفی بی
باوه ر ئه گونجی که سیک بیت مل بۆ حق نه دات و ملکه چی خوای په روه ردگار نه بی،
باوه پی به په روه ردگار نییه وینه ی فیرعه ون و ئه وانه ی سیفه ته کانی خوا په ک ئه خه ن و
باوه پیا ن پی ی نیه و ئه وانه ش ئه لێن خوا نییه په نا به خوا، به لام مرقفی هاوبه ش
بریارده ر باوه پی به په روه ردگار هه یه به لام له گه لیدا هاوبه شی بۆ په یدا ئه کات، جا
له نێوان بی باوه پی و هاوبه ش بریاراندا گشتیه تی و تایبه تی هه یه .

پرسیار: گرنگی زانینی پێگریه کانی به کافردانان چیه ؟ وه باشتیرین په رتووک که
باس له و بابته بکات کامه یه به بۆچوونی تو ؟

وه لام: له سه ر مړؤ پيويسته كه هوكاره كانى بيياوه پ بوون بزانت، جا نه گه ر زانى كامانه نه وه ده بېته ريگر له به كافر دانانى جگه له وانه، وه باشتريڼ په رتووكيش له و بواره دا نه م نامه يه كه زاناي به ريز نووسيويه تي و ئيمه خه ريكي رافه كردن، له به ر نه وه ي نامه كى (محمدي كورى عبدالوهاب) نامه يه كى كورت و كوكراوه يه، وه هه روه ها له هه موو په رتووكيكا كه باسى شه ريعت بكات لاي هه موو مه زه به كان چه ندين بابت ته رخانكراوه و تايبه ته به هه لوه شينه ره وه كان و پوونكر دنه وه يان .

پرسيار: حوكمى گيړانه وه ي بيياوه پى چه له لايه ن كه سيكه وه كه ته نها مه به ستي ده ربړنى خوشيه و هيچى تر ؟ واته قسه ي كوفرى بگيړي ته وه .

وه لام: دروست نيه باسكردنى بى باوه پى با بو خوشيش بىته، به لام ته نها گيړانه وه و گواسته وه ي بىته كه سى گويزه ره وه و گيړه ره وه ي بى باوه پى بيياوه پ نيه وه كه سى قسه ي بيياوه پى بگيړي ته وه بيياوه پ ناكريته، وه نه گه ر گويزيا وه به مه به ستي خوشى و پيكه نين (واته كوړ و كوږونه وه ي پى خوشبكات و بيانهيڼي ته پيكه نين.. وه رگيږ) نه وه كاريكى زور ترسناكه له پيشه وه باسما نكره كه خواى گه وره نه وه كه سانه ي به بيياوه پ دانا كه قسه يان له پووى پيكه نين و گالته وگه په وه ده كره به رامبه ر به ئيسلام و پيغه مبه ر ﷺ و هاوه لانى په زاي خويان لى بى .

پرسيار: ئايا نه گه ر كه سيك هه لوه شينه ريكا له هه لوه شينه ره وه كانى ئيسلامى نه نجامدا بيياوه پ ده كريت له لايه ن هه ركه سيكه وه كه بينى و پيى زانى يان ده بىته بيياوه پ نه كريت ته نها له لايه ن زانايانه وه نه بىته ؟

وه لام: هه ركه سيك هه لوه شينه ريكا له هه لوه شينه ره وه كانى ئيسلامى نه نجامدا پيويسته به دوا داچوونى بو بكرت پى ده چيته نه زان بىته و پوزشى نه زانينى بو به يئري ته وه، وه له وه ش ده چيته زور ليكراو بىته بو نه نجامدانى وه كو (عه ممار) په زاي خواى لى بى، وه له وانه شه به هانه يه ك (عذر) يكي هه بى، جا نه گه ر پوون بوويه وه كه

هیچ به هانه یه کی نه بوو نه زانیش نه بوو نه وا حوکمی نه وهی به سه را نه دریت که له خویه وه ده رچوه .

پرسیار: پاده ی نه و زۆرلیکردنه چهنده که وا ده کات له و که سه ی تیی ده که ویت هه لگه پاره نه بیت، وه یا زۆرلیکردن چهنده جۆریکی هه یه ؟

وه لام: زۆرلیکردن جیاوازی هه یه به جیاوازی نه و بارودۆخانه ی تیی ده که ویت، ده گونجی له شتیکی زۆرلیکردن هه بیت و له شتیکی تردا زۆرلیکردن نه بیت، جا زۆرلیکردن ده گۆپیت به گۆپانی شوینه کانی، به لام نه و زۆرلیکردنه ی پۆزشی بو ده مینریته وه نه وه یه که ده ربازبوون لی مه حاله وه ناشتوانریت ده ربازبیت لی وه کو کوشتن یان لیدان یان هه په شه کردن ته نها به ده ربپینی نه وه نه بیت که داوا ی لی ده کریت، وه کو ده ربپینی بو وشه ی بیباوه پی بو وینه، نه مه کاتیک ده بیت که به هه یه جۆریک نه توانیت خوی پرگاریکات له زه بروزهنگی سته مکار ته نها به وه نه بیت که ده ری بپیت به مه رجی که ده که ی ئارام و دلنیا بیت به باوه په که ی خوا ی گه وه ده هه رمویت: ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾^١

واته: (ته نها که سیک نه بیت که زۆری لی کرابیت و ده که ی دلنیا بیت به باوه پ).

پرسیار: زانایان ده هه رموون که سی دیاری کراو بیباوه پ ناکریت نه گه ر که وته ناو بی باوه په وه مه گه ر کاتیک نه بیت مه رجه کانی تیادا هاتبیته جی و پرگه رکانیش لایراییت و به لگه شی له سه ر چه سپابیت (واته پی و ترابیت و پی گه یشتبیت .. وه رگپ) ئایا نه وه راسته ؟

وه لام: به لی نه وه راسته، به لام گه یاندنی به لگه به گه یشتنی قورئانی پیروزی پی دیته جی له سه ر نه و شیوه یه ی تیگات نه گه ر بیه وی تیگات، ((واته که سی ئایه ته کانی بو بخوینیته وه و تیی بگه یه نی .. وه رگپ)).

پرسیار: له م سهرده مه دا ده بیستین بانگه شه ی عه لمانیه کان ده رباره ی جیا کردنه وه ی ده ولته وتاین، ئایا نه وانه به و ئیشه یان پیتی هه لده گه پینه وه له ئاینی ئیسلام ؟

وه لام: گومانی تیا دا نیه که خه لکانی ناو پێبازه هاوچه رخه بی دینه کان هه لگه پاونه ته وه وینه ی عه لمانیه کان و نوێگه ریه کان و نه ته وه بیه کان و شیوعیه کان له بهر نه وه ی پێچه وانه ی ئاینی پیروزی ئیسلام .

پرسیار: نه گه ر که سیك به که سیکی تری ووت: تو زانیاریت ده رباره ی شته نه ئینه کان هه یه له پووی گالته وه ئایا نه و ته یه ی به هه لگه لگه پانه وه ده ژمێردریت ؟ وه ئایا هوکمیش ده دریت به سهریدا به هه لگه پاره ؟

وه لام: نه گه ر مه به سستی گالته کردن بیت یان نه گه ر مه به سستی نه وه بیت که پیتی بلێ تو که سیکی زیره کی به و ده رپینه هه له یه نه وه زیانی لی نادات و هه لگه پانه وه ش نیه، له بهر نه وه ی باوه پی وا نیه که زانستی نادیاره کان ده زانی، به لام نه گه ر و بزانی و باوه پی وایی که شته نادیاره کان ده زانی نه وه پیتی هه لده گه پیتته وه له ئاینی ئیسلام .

پرسیار: که سیك جنیویدا به ئاینی خوا یان کاریکی کرد که پیتی بیباوه پ ده بیت له کاتی توو په بوونیکی زوردا ئایا به بیباوه پ داده نریت ؟

وه لام: نه گه ر مرؤف له کاتی توو په بووندا گه یشته پاده یه ک که ده ریکات له هه سترکردن نه وه لیتی ناگیرئ چونکه وه کو شیتی لیها تووه، به لام نه گه ر توو په بوونه که ی نه ده گه یشته پاده ی نه مانی هه سترکردن نه وه لیتی وهرده گیرئ، جا نه گه ر ژنه که ی ته لاق بدات یان قسه ی بیباوه پی بی به زاریدا یان هاو به ش بریاردان بلێ نه و له م کاته دا نه و هوکمه ی به سهردا ده دریت که خوی و توو یه تی نه گه ر بزانی و عه قلی پی بشکئ چی ده لیت.

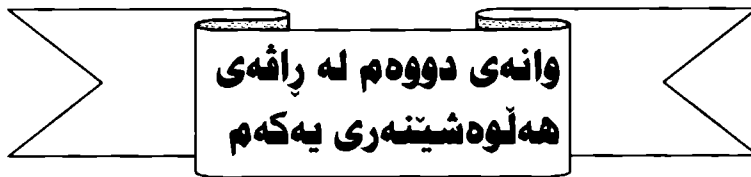
پرسیار: ئه‌گه‌ر كه‌سێ وشه‌ی بی‌باوه‌پی ده‌ری‌پی و ده‌ستبه‌جێ ته‌ویه‌ی كردو
كه‌پایه‌وه‌ ئایا ده‌بی‌ت خۆی بشوات ؟

وه‌لام: خۆشۆردنی له‌سه‌ر نیه‌، ئه‌گه‌ر كه‌پایه‌وه‌ بۆ لای خوا و داوای لی‌خۆشبوونی
كرد و ته‌ویه‌یه‌کی راست و دروستی كرد پێویست به‌ خۆشۆردن ناكات، به‌لام بی‌باوه‌پی
بنه‌په‌تی كه‌هه‌ر بی‌باوه‌پبووه‌ ئه‌گه‌ر كه‌پایه‌وه‌ بۆ لای خوا هه‌ندێ له‌ زانایان واده‌بینن
كه‌ خۆی بشوات، به‌لام زۆرینه‌ی زانایان ده‌لێن ئه‌گه‌ر بی‌باوه‌پی بنه‌په‌تی موس‌لمان بوو
فه‌رمانی پێ ناكړیت به‌ خۆشۆردن، له‌به‌رئ‌وه‌ی خه‌لكانی‌کی زۆر له‌سه‌رده‌می
پێغه‌مبه‌ردا ﷺ موس‌لمان بوون و فه‌رمانی‌شی پێ نه‌كردوون به‌ خۆشۆردن، وه‌
هه‌ندی‌کی تریان ده‌لێن هه‌لگه‌پانه‌وه‌ ده‌ستنویژ ده‌شكێنیت، ئه‌وه‌شیان له‌سه‌ر ئ‌وه‌وه‌
وتوه‌ كه‌ كرداره‌كانی هه‌لگه‌پاوه‌ پووج ده‌بی‌ته‌وه‌ با ته‌وبه‌ش بكات و بگه‌پێته‌وه‌ بۆ لای
خوا ((ده‌ستنویژیش به‌كێكه‌ له‌وانه‌ .. وه‌رگێپ)) .

جا ئه‌گه‌ر ته‌ویه‌ی كرد له‌سه‌ره‌تاوه‌ ده‌ست پێ ده‌كاته‌وه‌ ئ‌وه‌ گوته‌ی هه‌ندی‌ك له‌
زانایانه‌ .

وه‌ وته‌ی دووه‌میان: كرده‌وه‌ چاكه‌كانی له‌داوای ته‌وبه‌ له‌ هه‌لگه‌پانه‌وه‌ ده‌گه‌پێته‌وه‌
بۆی و پووج نابێته‌وه‌، ده‌ستنویژه‌كه‌ی ده‌مێنی و هه‌ج و كرده‌وه‌ چاكه‌كانی
ده‌گه‌پێته‌وه‌ بۆی، وه‌ ئ‌وه‌ش راسته‌ و دروسته‌ له‌به‌رئ‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی
﴿وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ﴾^١
پێشتر مانامان كرد .

به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئ‌وه‌ی ئه‌گه‌ر نه‌مریت به‌ بی‌باوه‌پی و ته‌وبه‌ بكات كرده‌وه‌كانی
پا‌بردووی هه‌لناوه‌شێته‌وه‌ ((مه‌به‌ست كرده‌وه‌ی باش و چاكه‌كانیه‌تی .. وه‌رگێپ)).

(به ناوی خوای خاوه ن که ره م و په حمه تی بی ئه ندازه)

شه یخی ئیسلام (محمدی کوپی عبدالوهاب) په حمه تی خوای لی بی فهرموویه تی
(بزانه که هه لوه شینه ره وه کانی ئیسلام ده هه لوه شینه رن)
یه که میان: هاوبه ش په یداکردن له په رستنی خوای گه ورده دا .

خوای گه ورده ده فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾^١

واته: (بیگومان هه رگیز خوا له دانانی هاوبه ش بوی نابووری، وه له خوار هاوبه ش
دانانه وه له هه ر گوناھیک ده بووری بۆ هه ر که سیك که خوی بیه وی).

وه ده فهرمویت: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾^٢

واته: (چاک بزانی که هه ر که سیك هاوبه ش بۆ خوا دابنئ بیگومان خوا به هه شتی
له سه ر قه دهغه ده کات و جئ وشوینی ئاگره و سته مکارانیش هیچ جوړه یارمه تی
ده ریکیان بۆ نیه و پزگار نابن).

وه له وانه ش سه رپړین بۆ جگه له خوا وه ک که سیك سه رپړین ئه نجام بدات بۆ په ری
یان گوپ، وه به ناوبانگترین هاوبه ش دانانه بۆ خوای گه ورده .

^١ النساء: ٤٨

^٢ المائدة: ٧٢

(رافه)

سو پاس بۆ خوای هه موو جیهانه کان، وه سلّوی خواو دروود له سه ر پیغه مبه رمان
ﷺ وه له سه ر خزمه نزیکه کانی و هه موو هاوه لانی بیّت .

له پاشدا: بێگومان پێویسته له سه ر موسلمان که له ئاینه که ی بترسیت زۆتر له وه ی
که بترسیت شتیک به سه ر خویی و ماله کهیدا بیّت، له چی بترسی له دینه که ی که تووشی
بیّت؟ ده ترسیت له وه ی ئاینه که ی تووشی ئاژاوه و گومان بۆ دروستکردن ببیّت،
هه ره کو چۆن پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت (إِنَّهَا سَتَكُونُ فِتْنٌ كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمَظْلَمِ يَصْبِحُ
الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُؤْمِسِي كَافِرًا، وَيَمْسِي مُؤْمِنًا وَيَصْبِحُ كَافِرًا، يَبِيعُ دِينَهُ بِعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا)^١

واته (له کۆتا زه ماندا به لّاو ئاشوویی وا پووده دات وه کو پارچه شه وی تاریک به یانی
(پیاو، ژنیش) هه لده سیّت موسلمان ئیواره ی لی دیت ببیاوه ره، یان ئیواره موسلمان
و به یانی لیدیت ببیاوه ره ده بیّت ئاینه که ی به به شیکی که م له دنیا ده فروشیت) .
موسلمان هه تا له ژياندا بیّت و بژی دوو چاری به لّاو ئاشووب و گێچه ل ده بیّت وه
دوو چاری هه لگه پانه وه ده بیّت له ئاینی ئیسلام وه له به رته وه ش پێشه وای به کتا
به رستان ئیبراهیمی خه لیلی خوا ﷺ هاوار ده کاته په ره ردگاری و ده فه رمویت:

﴿وَأَجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ۖ رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلَّلَنِي كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ۖ﴾^٢

واته: (خوایه من و نه وه کانم به دوور بگريت له وه ی بت په رستبین، په ره رد
ئه وانه خه لکانیکی زۆریان سه ر لێشیواوو گومرا کردوهه) .

١ اخرجه مسلم برقم (١٨٦)، و ترمذی (٢١٩٥) من حدیث ابی هریره ؓ .

٢ إبراهیم: ٣٥ - ٣٦

ئوه ئيبراهيمه كه به دهستی خوی بته كانی شكاندو له و پښه يه شدا سزادرا و خرايه ناو ئاگره وه له گه ل ئوه شدا له خوی ده ترسیت كه هه لگه پښته وه له يه كتاپه رستی و بت بپه رستی، چونكه ئه وانه ی ئه و بتانه یان په رست جۆری بوون له مړۆف و ژیری و زانیان مه بوو په بیان به هه موو شتیك ده برد له گه ل ئوه شدا ژیریان و شاره زاییان نه بووه بهرگرتیان له وهی كه بت بپه رستی، جا ئيبراهيم عليه السلام كاتی بینی ئه و خه لكه زۆره ی كه وتونه ته ناو بت په رستی و دوو چاری ئه و ده رده بوون ترسا له خوی كه ئه ویش دوو چار بیی به و نه خۆشیه ترسناكه هه ریۆیه پاراپه وه له په روه ردگاری كه جیگیرو دامه زراوی بكات له سه ر ئایینی یه كتاپه رستی و دلّه كه ی گومرا نه بیّت وه كو چۆن ئه وان لایانداو گومرا بوون، چونكه ئه ویش وه كو ئه وان مړۆفه و مړۆفیش دوور نیه له دوو چار بوون به به لاو ئاشووب، وه له بهر ئه وهش پیغه مبه رمان محمد عليه السلام ته واوترینی خه لك بووه له پووی باوه پو یه كتاپه رستی وه له خوی ده ترسا و ده پاراپه وه و ده یفه رموو: ((يا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك)) فتقول له عائشة أم المؤمنين تخاف على نفسك ؟ فيقول الرسول عليه السلام ((يا عائشة وما يؤمنني وقلوب العباد بين أصبعين من أصابع الرحمن))^١

واته (ئهی هه لگپره ره وهی دلّه كان دلّم جیگیر بکه له سه ر ئاینه كه ت) دایکمان عائیشه په زای خوای لی بیّت پیی ده فه رموو: له خۆت ده ترسیت؟ پیغه مبه ریش عليه السلام ده یفه رموو: (ئهی عائشه ئهی کی دلّیام ده کات له کاتی کدا دلّی به نده كان له نئیوان

١- أخرجه احمد ٢٤٦٠٤، والأجرى في الشريعة ٧٣٣، والنسائي في الكبرى ٧٦٩٠، وابن أبي عاصم في السنة رقم ٢٤٠، وصحيحه الألباني رحمه الله، وقد وردت احاديث عن جمع من الصحابة في دعاء النبي صلى الله عليه وسلم وفي كون القلوب بين اصبعين من اصبع الرحمن . أنظر جملة من احاديثهم في الشريعة للأجرى والسنة للأبن أبي عاصم ١٧٣/١ وكذا في التوحيد للا بن خزيمة ١٨٧/١ باب اثبات اصابع لله عزوجل .

دوو په نجه له په نحه کانی په حماندایه). له بهر نه وه شه هه ردوو دۆسته که ئیبراهیم و محمد
سه لامی خوا له هه ردوو کیان بیت ترسان له تاینه که یان و په نایان بۆ خوا برد به وهی
پینموویان بکات له وهی که ئه و خه لکه زۆره تیتی که وتوون .

وه هه موو که سیکیش جگه له وان له بهر تره به وهی که بترسی، موسلمان ده ترسی له
تاین و له خۆیشی له خراپه ی بانگه وازکاره خراپه کان له ئاژاوه و به لاهو گومانه کانیا،
به لای ناره زوو به لای گومان، له هه موو نه مانه ئه بی بترسی، ئه گه ترساش ئه وه
هۆکاره کانی پاراستنی گرتۆته به رو خۆشی به دوور ده گریت له هۆکاره کانی تیاچوون،
به لام ده ترسیت و هۆکاری سه لامه تی ناگریت به رو خۆیشی به دوور ناگریت له
هۆکاره کانی تیاچوون ئه وه له و کاته دا به س ترس به س نیه به لکو ده بی له گه ل
ترسه که شدا کردار بکات تا کو بیپاریزی له م به لاهو ئاشوویانه، وه ئه وه ش کاریکی پر
مه ترسیه وه ناشبیت که ئه م هه لوه شینه ره وانه بزانی و هه روها گومانه کان بۆچوونه
تیکه ره کان ته نها به زانستی به سوود نه بی، له بهر نه وهی نه زان ده که ویتنه ناو
ئه مانه وه و ناشزانی به لکو چاو له خه لکی ده کات و هه رکه سی گومانی باشی پیا
برد وینه ی کاره که ی ئه وان ده کات، به لام زانای له خوا ترس زانسته که ی بیگومان
سوودی پی ده گه یه نی به فه رمانی خوا، خۆیشی به دوور ده گریت له م کارانه، وه
هه رکه سیکیش زیاترو زۆتر خوا بناسی زیاتر لپی ده ترسی، جا مروڤ ده بی زانستی
به سوود فیریت به تایبه تی زانستی بیروباوه، جا به و زانسته ی بیروباوه پی راست و
دروست ده ناسیت تا دهستی پیوه بگریت، وه هه روها هه لوه شینه ره وه کانی
بیروباوه پو خراپی و پووجیه کانی ده ناسیت تا خوی پیا دوورخاته وه، هه روکو

چۆن حوزه يفه ي كورى يه مان ده فه رموئت: ((كان الناس يسألون رسول الله ﷺ عن الخير وكنت أسأله عن الشر مخافة ان يدركني))^١

واته (خه لكى پرسىارى خىرو چاكه يان له پئغه مبه ر ﷺ ده كرد به لام من پرسىارى شه یم لى ده كرد له ترسى نه وه ی نه ك تووشم بیّت و تیی كه وم) ئیمه له ئیستادا له بارىكى شله ژاوو ئازاوه و به لایه كى گه وره داین، وه هه روه ها گومانى گومراكه ر، بانگه وازكارانى خراپ و زۆر شتى تریش له لاتان شاراوه نیه، بۆیه پئویسته مروژ گرنكى بدات به ئاینه كه ی له خۆی بترسى كه تووشى نه و شتانه بیّت .

ببنراوه كه ده لئین بۆچى ئیوه خۆتان فیرى يه كتاپه رستى ده كه ن و هوشىارى ده ده ن له باره ی هاوبه ش بریاردانه وه ؟ له كاتىكدا ئیوه مندالى بیروباوه پو خاوه نى پاکیه تین، وه له ولاتى يه كتاپه رستیدان، پئویست ناكات كه يه كتاپه رستى بخوینن و جۆره كانى هاوبه ش بریاردان بزائن و بیناسن، وه پئویستیش ناكات پرۆگرامه كانى خویندن سه رقال بكه ن به خویندن پهرتوو كه كانى بیروباوه پو مندالان فیرى نه م شتانه بكه ن، ئیوه هیه كاتىك پئویستان به وه نیه كه گومانه كان بزائن چیه و بزائن رپیازه گۆراوو خراپه كان كامانه ن و گومرايه تیه كانیان چین، پئویستیان به وه نیه !!

نه وه له خۆباپیوون و نه زانین و گومرايه تیه، پئویسته له سه ر مروژ كه نه م بابه تانه بزانیّت له پیناوى نه وه ی خۆی بپاریزی له خراپه و به لآو ئازاوه یان، ناتوانى خۆت له شتى بپاریزی كه نايزانى ونايناسى و، هه روه ها ناشتوانى كه ده ست بگريت به هه ق و راستیه وه كه نازانى كامه یه . له وكاته دا هه ق به ناحه ق ده بینیت و ناحه قیش به هه ق و

١- اخرجه البخارى ٣٦٠٦، ومسلم ١٨٤٧ عن حذيفة بن يمان رضى الله عنه.

نایزانتین که وانیه، نه وهش کاریکی زۆر گرنگه که بتوانی جیایان بکهیته وه. وه ده لئین: ئیوه خه لکی به بیباوه پ داده نئین! بۆچی ئه م شتانه دهرده خه ن و ده یکه ن؟

له وه لامیاندا ده لئین: ئیمه هه چ که سیک به بیباوه پ دانانئین جگه له که سانیك که خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ به بیباوه پریان دانابن، به لام ئیمه له خۆمان دهرسین که تیی بکهوین بۆیه باسیان ده کهین و خوشمان به پاک و بی له که نازانین، بۆیه هۆکاره کانی پزگار بوون ده گرینه به رو به کاریان ده هیئین، وه ئامۆژگاری خه لکی ده کهین و ئاگاداریان ده کهینه وه، وه ئیمه به هه مان شپوه فیزی ئه م مه به ستانه ئه بین له پیناوی نه وه ی بۆ خه لکی پوونبکهینه وه فهرمانی ئاینه که یان، وه بانگه وازی خه لکیش ده کهین بۆ لای خوا ی گه وره له سه ر چاوپۆشنی هه تا خۆمان بپاریزین و خواش بمانپاریزێ له هه ر که سی له به نده کانی که خۆی بیهوئ له راستیشدا ئه م کاره زۆر زۆر مه ترسیداره.

وه هه لوه شینه ره وه کانی ئیسلامیش وه کو رابورد بریتیه له خراپیه کانی و ساخته و پووجیه کانی، جا هه رکه سیک موسلمان ببیت و شاهیدی بدات که هه چ خودایه ک نیه به حه ق شایه نی په رستن بیت جگه له خودای گه وره و (محمد) یش ﷺ پیغه مبه ری خوایه ئیسلامه که ی و یه کتا په رسته که ی هه لده وه شینه وه به هه لوه شینه ریک له هه لوه شینه ره وه کانی ئیسلام جا بزانی یان نه زانی پێشی ده بیت هه لگه پاره وه له پیزی بیباوه پاندایه. وه هه لوه شینه ره کانی ئیسلام گه لی زۆره هه ندیک له زانایان گه یاندویانه ته (۴۰۰) چوار سه د دانه، به لام گرنگترینیان و ترسناکترینیان ئه م ده (۱۰) دانه یه که زانای پایه به رز محمدي کوپی عبدالوهاب په حمه تی خوا ی لی بی باسی کردوون، ئامۆژگاریه ک بۆ موسلمانان و ترس له وه ی تیی بکهون، وه به ته نه اش

له بهرئه وه نووسيوه تى كه ئاموژگاريه ك بيت بۆيان و به زه يى هاتنه وه پيايانداو ترسيه تى له وه ى تى بكه ون . نه ك له بهرئه وه ى كه موسلمانان به بياوه پ بزانيه ت وه كو دوژمنه كانى ده لىن به لكو ته نها له بهرئه وه ى ئاموژگارى موسلمانانى پى بكات و بىريان به ينيته وه و فتريان بكات له پيناوى نه وه ى كه خويانى لى بپاريژن و دوور بكه ونه وه لى .

هه لوه شيننه ى يه كه م: توندترين و مه ترسيدارترين هه لوه شيننه ره له هه لوه شيننه ره وه كان كه نه وىش برىتيه له هاوبه ش دانان بۆ خوا له په رستنيدها، به رزوبلندي هه ريۆ نه وه .

وه په رستش له په رستنه وه و له خۆ به كه م زانى و ملكه چى و خۆشه ويستى و نزيكبوونه وه له خوا به وه ى بۆي داناوين وه رگيراوه، نه مه ماناي په رستشه .
وه هه ندى له زانايان به وه پيناسه ى ده كه ن كه (نه وپه پى خۆشه ويستيه له گه ل نه وپه پى خۆ به كه م زانيه بۆ خواى گه وه)^١ نه مه پيناسه كه يه تى به كورتى .

به لام پيناسه كه ى به فراوانى نه وه يه كه شه يخى ئيسلام (ابن تيميه) ره حمه تى خواى لى بى كردوو يه تى كه نه وىش ((ناويكى كۆكراوه يه بۆ هه موو نه و كرده وانه و گوفتاره شاراه و نه ينيانه ى كه خواى گه وه پى خۆشن لىيان پازيه))^٢

نه مه په رستشه به مانا فراوانه كه ى ناويكى كۆكراوه يه بۆ هه موو نه و كرده وانه و گوفتاره نه ينى و ئاشكرايه نه ى كه خواى گه وه پى خۆشن و لىيان پازيه، ئاشكرايه

١- انظر : مجموع الفتوى (١٥٣ / ١٠)

٢- مجموع الفتوى (١٤٩ / ١٠)

له سه زمان و نه دنامه کانی لاشه، وه شاراو هه له دلداو بریتیه له خوا نزیکبونه وه به وه ی بوی به شرع داناوین .

وه جوړه کانی زوږن که وه رگیرون له قورنات و سوننه ته وه .

وه گوته ی نیمه ش که ده لپین ((بریتیه له خو به کم زانین و ملکه چی وخو شه ویستی)) خو به کم زانین و ملکه چی زوره ملیتی لی دهرده چیت، هه موو خه لکی به نده ی خوان باوه پدارو بیباوه پیان به واتای نه وه ی که هه موویان ملکه چن بو نه و قه دهرانه ی که خوی گوره بوی داناوین، نه وان به نده ی خوان چوږن بیه وی وایان لی ده کات و په فتاریان له گه لدا ده کات، هیه که سیک به دهر نیه له بریارو قه دهری خوی گه وره وه کو ده فهرمویت: ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾

واته: (به پاستی هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدایه سه رجه م به به ندیتی و خولامه تی دینه لای په روه ردگاری به خشه رو ملکه چ ده بن).

نه مه به ندایه تی کردنی گشتیه و به ویستی هیه که س و شتیک نیه به لکو به زوره ملیتیه تیه، خوی گوره ده فهرمویت: ﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾

واته: (كه هه رچى له ئاسمانه كان و زه ويدايه بيان هوى و نه يانه وئى موسلمان و ملكه چى فرمانى ئه و ن و هه چ كه سيك ناتوانى له ژير ده سه لائى خوا خوى لابات، وه هه موانيش ته نها هه ر بۆ لاي ئه و ده گه پيترينه وه).

وه گوشتيشمان كه گوتمان ((وه بريته له نزيكبوونه وه لئى به وهى به شرع و په وای داناه)) ئه وهى لئى دهرده چيټ كه به شرع و په وای داناه وه له و شتانهى تازهن و داهيتراون له ديندا و خه لكى ده لئين ئيمه په رستشى خوا ده كه ين پييان و خواش دايه ناو ن . وه گوماني تيا نيه كه نزيكبوونه وه له خواى كه و ره به وه ده بيت كه به شرعى داناه بۆ به نده كانى له سهر زمانى پيغه مبه ره كه يه وه ﷺ، به لام ئه گه ر به كيك بيت و په رستشيك دابهيتيت له خويه وه يان له لايه ن ماموستا كه يه وه يان فلانه كه س، فيساره كه س جگه له پيغه مبه ر ﷺ ئه وه په رستشيكى داهيتراوه و پوچ و په رچ كراوه يه و ده دريټه وه به سهر خاوه نه كه يدا، هه روه كو پيغه مبه ر ﷺ ده فهرمويت: ((من عمل عملاً ليس عليه امرنا فهو رد))^١ واته (هه ركه سيك هه ر كاريك بكات و فرمانى ئيمه ي له سهر نه بيت ئه و ده دريټه وه به سهر خاوه نه كه يدا) وه هه روه ها ده فهرمويت: ((من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد))^٢

واته (هه ركه سيك شتيك له م ئايه نا دابهيتنى و له و يش نه بيت ده گيردريټه وه بۆ خاوه نه كه ي و په رچ ده كريتته وه)

^١ اخرجه مسلم برقم ١٧١٨ / ١٨ / عن عائشة رضی الله عنها

^٢ اخرجه البخارى ٢٦٩٧ . ومسلم ١٧١٨ عن عائشة رضی الله عنها .

هه روه ها ده فهرمويت: ((وَايَاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٍ وَكُلِّ بَدْعٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ))^١

واته (ئاممان ورياي شته تازه كان بن كه ده خرينه سه ر ئاين، چونكه هه موو شتيكى تازه له ئايندا داهينراوه، وه هه موو داهينراويكيش گومراييه، وه هه موو گومراييه كيش له ناو ئاگردياه))
ئا نه وه يه پيناسه ي په رستش .

وه به لام هاوبه ش برباردان بريتيه له نه نجامداني هه ر شتيك له جوړه كانى په رستن بو جگه له خواى به رزو به پيژ .

وتمان: په رستن چه ندين جوړى هه يه كه له قورئان و سوننه ته وه ودرده گيريت، نه گهر كه سيك هه ر شتيك له م جوړانه ي په رستش بو جگه له خوا نه نجام بدات نه وه هاوبه ش دانره و هاوبه ش دانانى گه وره و له پيزو كوومه لى موسلمانان درچووه، جا هه ركه سيك بو جگه له خوا ئاژه ل سه ريبړى و شتيكى له سه ر خوى دانا كه جى به جى بكات بو جگه له خوا و يان كړنووش بو جگه له خوا ببات و يان هاوار بو جگه له خوا به ريت له وانه ي مردوون و ديارنين و شاراوون، يان په نا ببات بو مردوان و جگه له مانه ش بيگومان هاوبه شى داناوه بو خواى به رزو به پيژ، له به رنه وه ي په رستشه كان به هه موو جوړه كانيه وه ده بيت ته نها بو خواى گه وره نه نجام بدرت و به و ئامانجه ش

^١ اخرجه ابوداود ٤٦٠٧، والترمذي ٢٦٧٦، وابن ماجه ٤٢، وقال الترمذي : (هذا حديث حسن صحيح).

دروستی کردوون خوای گه وره ده فره رمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

واته: (مرۆڤ و جنۆکه م به دی نه هیتاوه ته نها بۆ په رستش و به ندایه تیکردنی خۆم نه بیّت).

وه هه روه ها ده فره رمویت: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا^۲

واته: (ته ی خه لکینه ! ته نها خوا بپه رستن و هیچ شتیک مه که نه هاو به شی نه مرۆڤ، نه دار، نه به رد، نه بت).

۱ الذاریات: ۵۶

۲ النساء: ۳۶

به ندایه تیکردن و پهرستن دانا مه زری ته نها به دوو مهرج نه بیئت

مهرجی یه کهم: دلسۆزی و نیازپاکیه کی ته واو بۆ خوای به رزو به پیز، تا زۆر بی خوش و بیگه رد بیئت له هاوبه ش دانان، جا نه گه هاوبه ش دانانی تیا بوو نه وا وه رناگیرئ، خوای که وره ده فه رمویت: ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾^۱

واته: (سویند نه خۆم که بی گومان سروش (وه حی) کراوه بۆ تۆو بۆ نه و په یامبه رانه ی پیش له تۆ بوون که نه گه گریمان به هاوبه ش قایل ببیت بۆ خوا نه وا بیگومان هه موو کرده وه کانت پووچه ل ده بی و له زیانمه ندانیش ده بیت).

وه هه روه ها ده فه رمویت: ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۲

واته: (له گه ل نه وه شدا نه گه نه و په یامبه رانه سه لامی خویان لی بیئت هاوبه شیان بۆ خوا دانا با هه موو کاره کانیان سه رجه م پووچه ل نه بوویه وه، باشه ده بی حالی خه لکانی تر چۆن بیئت نه گه هاوبه ش و شه ریک بۆ خوا دابننن؟).

مهرجی دووهم: ده بیئت به گویره ی سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ بیئت واته ریک وه کو نه و ابیئت، ناشبیئت شتی نوئ و تازه به یئزیتته ناویه وه له بهر پۆشنایی فه رمووده ی خۆی که ده فه رمویت ((هه رکه سیك هه ر کاریک بکات فه رمانی ئیمه ی له سه ر نه بیئت نه وا وه رناگیرئ)) واته ده دریتته وه به سه ر خاوه نه که یدا، جا هه رکه سیك هه ر شتیک له

^۱ الزمر: ۶۵

^۲ الأنعام: ۸۸

جۆره کانی په رستن بۆ جگه له خوا نه نجام بدات ئه و هاوبه شی داناوه جا هه رچیه ک بیته ئه وه ی بۆی نه نجام دراوه ئیتر بیتی بیتی، به ردیک بیته، داریک بیته، په ریه ک بیته، بیان مرقفی زیندوو بیته یا مردوو بیته، به هه ر حال هه ر که سی جۆری له جۆره کانی په رستش بۆ جگه له خوا نه نجام بدات ئه و هاوبه شی بریارداوه، هاوبه ش دانانیش گه وره ترین تاوانه، له بهر نه وه یه له پیش هه موو قه ده غه کراوه کانه وه دانراوه، خوا ی گه وره ده فه رمویت: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾^۱

واته: (به و بیباوه پانه بلای وهرن با نه و شتانه تان بۆ بخوینمه وه که په روهر دگارتان یاساگی کردوو له سه رتان که به هیچ شیوه یه ک نابی شتی که بکه نه هاوبه شی خوا).

وه هه روها ده فه رمویت: ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا﴾^۲ واته: (هه رگیز نه که ی نه ی مرقف هاوتاو هاوبه ش بۆ خوا دابنیت چون نه و تا کو ته نیاو بی هاوتاو بی هاوبه شه، ده نا نه و کاته به سه رزه نشت کراوی و بی یارو یاوه ر داده نیشیت).

هه روها ده فه رمویت: ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَذْهُورًا﴾^۳ واته: (هه رگیز په رستراویکی تر له گه ل خوادا دامه نی نه وسا به لومه کراوی و ده ر کراوی له په حمه تی خوا بی یارو یاوه ر توو پ بدریته ناو دۆزه خه وه بی نه وه ی هیچ که سی که هه بیت لیت بپرسیته وه).

۱ الأنعام: ۱۵۱

۲ الإسراء: ۲۲

۳ الإسراء: ۳۹

هه روه ها ده فهرمویت: ﴿فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ﴾^۱

واته: (جا که وابوو تو له گه ل خوادا هاوار مه که ره که سیک ترو مه بیه رسته ده نا له ریزی سزادران ده بیت).

دروست نیه بۆ هیچ که سیک که له پرستندا هاوشپوه به کاربیتنی له گه ل خوادا، له بهر نه وه ی پرستن ته نها مافی خوی به رزو به ریزه، که سی تر شایه نی نه و پرستنه ی نیه جگه له خوی گه وره.

که سی وا هیه که هاوبه ش دانان به وه پافه ده کات که ته نها پرستنی بته و به س، وه هه رچی پرستنی دۆستانی خواو پیاوچاکان و گوږه کان به پرستن دانانی به لکو نه و ته نها به کارهینانیان بۆ پارانه وه و داواکردن له خوا وینه ی نه وانه جا هاوبه ش دانان لای نه و که سانه ته نها بت پرستیه و به س.

نیمه ش ده لئین پرستنی بته کان جوړیکه له جوړه کانی هاوبه ش دانان بۆ خوا، وه هاوبه ش دانان بانگکردن و هاوارکردنی جگه له خویه نیتر بت بیت یان شتی تر، هاوبه ش پهیدا که رانیش جوړاو جوړن و کومه لیکي زور پرستراویان هیه، هه یانه ته نها بته کان ده پرستیت و پرستشی بۆ ده کات، هه شیان که خورو مانگ ده پرستیت، هه شیان شهیتانه کان ده پرستیت، هه شیان بهرده کان و داره کان ده پرستیت، هه شیان په ریه کان ده پرستیت، وه هه شیان که مه سیح و عوزیر سه لامی خویان لی بیت ده پرستیت، وه هه شیان که دۆستانی خواو پیاوچاکان ده پرستیت، جا نه وان

جۆراو جۆرو جياوازن له په رسته كانياندا ته نها به په رستنى بته كان وازيان نه هيتاوه به لكو بته كان جۆرىكه له جۆره كانى په رستراوه كانيان .

وه هه ندىكىشيان ده لىن هاوبه ش دانان نه وه يه كه باوه رت وا بىت كه كه سىك هه بىت له گه ل خوادا دروست بكات و پۆزى بدات و كاروباره كان هه لسوپىنى . جا نه گهر باوه رت وا بوو كه كه سى نيه له گه ل خوادا پۆزى بدات و دروست بكات و سوودو زيان بگه يه نى نه وا كه سىكى يه كتا په رستى، ئيمه ش ده لىن نا ئه م وته يه ته نانه ت هاوبه ش دانه ره كانى پيشينيش شتى وايان نه وتوه و نه وه ش يه كتا په رستيه له په روه ردگاريه تيدا و نه وانيش له وانه دا هاوبه ش بو خوا دانانين، هيج كاتيك باوه ريان وا نه بووه كه بته كانيان ده توان دروستكارين و پۆزیده رين و ژيه نه رو مړينه رين و كاروباره كان هه لده سووپين به لكو ته نها بته كانيان كردووه به ناوه ندىك له نتيوان خويان و خوادا، خواى گه وره ده فره مويت: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ﴾ هتولا شفعونا عند الله^۱

واته: (شتانىك ده په رستن جگه له خوا كه نه سووديان پى ده گه يه نن و نه ده شتوان زيانيان لى دوورخه نه وه، وه ده شلىن كه نه وانه تكارمانن لاي خوا).

نه يان وت نه وانه ده توان دروست بكن و پۆزى بدهن به لكو وتيان تكامان بو ده كن لاي خوا، ده بنه ناوه ند له نتيوان ئيمه و خوادا، ئه م وته يه ش قسه يه كى پووچه، نه وه ش قه تيس و گه مارو دراوه له هاوبه ش داناندا له يه كتا په رستى په روه ردگاريه تيدا، به لكو هاوبه ش دانانى خراپ و چه پهل له يه كتا په رستنى خواى تاك و ته نيادا بريتيه له

نه جامدانی شتیك له جوړه کانی په رستن بؤ جگه له خوا، وه نه وهش نه و هاوبهش دانانه یه که خوی گوره بنده کانی لی ټاگادار کردووه ته وه، پیغه مبه رانیسی له و پیناوه دا نار دووه سه لامی خویان لی بیت بؤ دژایه تی کردنی و جیهادیشی به په و داناه بؤ لادانی و نه هیشتنی، به لام هاوبهش دانان له په روه ردگاریه تیدا ده توانریت بووتریت له ناو مرقایه تیدا بوونی نیه (چونکه هه موو کهس بوونی خوا ده سه لمینی ته نانه نه وانهش که هیچ پوشنبیره کیان نیه له ناو دارستانه کانی نه مه زدن و هیلی به کسانیدان، کومونیست و شیوعیه کانیش نه وهش که به دم ده یلین به کرده وه به دروی ده خه نه وه و هکو ستالینی گه وره یان که له ناو ده ریادا گیری خوار دو له شه پوله کانی ترسا هاواری بؤ خوا برد تا پرزگاری بکات که نه مه به لگیه له سر باوه ربوونی به خوا با به کرده وهش دژایه تی بوونی بکات .. و هرگپر) .

که باوه پی وایت که بته کان توانای دروست کردن و هه لسوپاندن و پوزیدانیان هه بیت، به لکو ده لین نه وانه نیوه ندمانن و تکامان بؤ ده کهن لای خوا، نه و پافه یهش بؤ مانای هاوبهش دانان پافه و شیکردنه وه یه کی زور پوچه .

وه له نیو خه لکیشدا که سانیک هه ن که هاوبهش دانان به وه ماناو پافه ده کهن که هاوبهش دانان ته نها (هاوبهش دانانی ده سه لاتداریه تیه) جگه له وه له بیر ده کهن و ده لین: یه کتابه رستی بریتیه له وهی ته نها خوا به حاکم و ده سه لاتدار دابنیتی وه هاوبهش دانانیش نه وه یه که ده سه لاتدارانیک به هاوبهش دانان دابنریت که شهرعی خوا جی به جی ناکهن .

نیمهش ده لین نه وه جوړیکه له جوړه کانی هاوبهش دانان له به رنه وهی کاری یاسا دانان بهس نیسی خوی به رزو به ریزه، وه فرمان کردنیش به وهی خوا دایبه زاندووه

په رسته، به لام هاويهش بۆ دانان ته نها له م جوړه دا كۆيووه ته وه؟، به لكو هاويهش دانان گشتگيرتره له هاواركردن و پارانه وه و سه ربړين و له سه رخو پيوستكردن و داواى فرياكه وتن ده گريته وه، به لام نه م هه موو جوړه كۆبكريته وه له جوړيكاو بووتريت نه وه هاوتادانان نه وه هه له و گومړا كردنه، جا دروست نيه كه نه م بيركردنه وه بچيته ناو بيرو هوشى فترخوازى زانست ته نها خه لكانيك وا بير ده كه نه وه كه له پشت نه وه وه مه به ستى خويانيان هه يه، جا نه گه ر كه سيك فه رمان بكات به شه ريعت و به سه ر خه لكدا و له ناو ده ولته دا جى به جى بكات به لام له هه مان كاتدا هاوار بكاته جگه له خوا نه وا هاويهش دانه ره، پوخته نه وه يه كه پيوسته بزانيان كامه يه ماناى هاويهش دانان له به رنه وه ي نه مان رافه ي ده كه ن به مانا و رافه يه كه وا نيه، نه گه ر بيت و له قورئان ورد بيته وه ده بينيت كه ته نها مانا و واتاى هاويهش دانان بريته له په رستنى جگه له خوا، هه روه كو خواى گه وړه ده فه رمويت: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَتُونَا عِنْدَ اللَّهِ﴾^۱

واته: (نه وانه جگه له خوا ده په رستن له كاتيكا نه سووديان پى ده گه يه نن و نه زيانيشيان لى دوور ده خه نه وه، ده لى نه وانه تكامان بۆ ده كه ن لاي خوا).

وه هه روه ها ده فه رمويت: ﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّهُمْ شَيْئًا﴾^۲

^۱ يونس: ۱۸

^۲ سبا: ۲۲

واته: (ئه‌ی محمد ﷺ پێیان بلی ئه‌وانه‌ی وا پێتان وابوو که خوان و ئه‌تان په‌رستن جگه‌ له‌ خوا ده‌ ئیستا داوایان لی بکه‌ن با خێرو خوشیتان بۆ فه‌راه‌م بێنن و به‌لاو نه‌هامه‌تیتان لی دوور بخه‌نه‌وه‌، خۆ ئاشکراشه‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی پروشیک ده‌سه‌لاتیان نیه‌ نه‌ له‌ ئاسمانه‌کان و نه‌له‌ زه‌ویدا تا هاوکاریتان بکه‌ن).

ئه‌وه‌ هاوبه‌ش دانانه‌ له‌ پارانه‌وه‌دا، وه‌ هه‌روه‌ها سه‌ربرپینیش بۆ جگه‌ له‌ خوا وه‌کو ده‌فه‌رمویت: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾^۱

واته: (جا نوێژ بکه‌ بۆ په‌روه‌ردگارت، وه‌له‌ سوپاسی ئه‌وه‌ هه‌موو چاکه‌دا هه‌ر بۆ ئه‌و قوربانی سه‌ر بپه‌، واته‌ وه‌کو قوره‌ش مه‌به‌ که‌ ئازه‌لیان هه‌م بۆ خوا و هه‌م بۆ بته‌کانیان سه‌رده‌به‌ی، نه‌خێر ده‌شی تۆ ته‌نها قوربانی بۆ خوا بکه‌یت). وه‌ هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾^۲ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ^۳. واته: (بلی به‌ راستی نوێژو هه‌ج و قوربانی و ژیان و مردن هه‌موو هه‌ر بۆ خوای په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کانه‌ که‌ هه‌چ هاوه‌لیکی بۆ نیه‌ وه‌ هه‌ریه‌وه‌ش فه‌رمانم پێ دراوه‌ ده‌بی هه‌ر بۆ خوا بژیم و به‌رم دیاره‌ یه‌که‌م که‌ سه‌یشم له‌ پیزی موسلمانانی ئه‌م ئومه‌ته‌دا).

سه‌ربرپین و نوێژکردن بۆ جگه‌ له‌ خوا هاوبه‌ش دانانه‌ و هاوبه‌ش بریاردانیش نۆر جۆری هه‌یه‌. ئه‌وه‌ی که‌ پێکیان ده‌خات ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌رکه‌سیک شتیکی له‌ جۆره‌کانی په‌رستن بۆ جگه‌ له‌ خوا ئه‌نجام بدات ئه‌وه‌ هاوبه‌ش دانه‌ره‌.

۱ الکوتر: ۲

۲ الأنعام: ۱۶۲ - ۱۶۳

هاوبهش دانانیش دوو جوړه

جوړی یه کهم: هاوبهش دانانی گه وره:

جوړی دووه م: هاوبهش دانانی بچوک .

هاوه ل دانانی گه وره: بریتیه له نه نجامدانی هه رشتیک له جوړه کانی په رستن بۆ جگه له خوا وه کو پابورد .

ئه م جوړه یان خاوه نه که ی ده کاته دهره وه له پیزی موسلمانان وه قه ده غه شی ده کات که بچیته به هه شته وه و به هه تا هه تایی له ئاگری دۆزه خدا ده یه ئیتیه وه و هه مو کرده وه کانی پووچه ل ده کاته وه و خوین و مالی به حال ل داده نی، ئه م جوړه یان خراپه له چه ندین پوه وه: یه که میان: وا له خاوه نه که ی ده کات که بیتاوه پ و هاوبهش دانهر بیت بۆ خوا .

دووه میان: هاوبهش دانهر خوای گه وره به هه شتی له سه ر قه ده غه کردووه و شوینیشی ئاگرو سته مکارانیش یارو یاوه ریان نیه تا بیت به هانا یانه وه . وه قه ده غه کردنیش به واتای ((پئگره له چوونه ناو به هه شته وه پئگریه کی ته واو هه تا هه تایی)) له به رئه وهش فهرمو یه تی: ﴿وَمَا أَوْلَهُ النَّارُ﴾^۱ شوینی ئاگره، له کاتی کدا که به هه شتی له سه ر قه ده غه کرا ئاگری دۆزه خ بوو به شوینی هه تا هه تایی و ناشتوانی لیشی دهرچیت و بۆ هه میشه یی تیایدا ده مینیتیه وه په نا ده گرین به خوا لی.

سییه میان: خوی گه وره لیخوشبوونی له سهر هاویهش دانهر قه دهغه کردوه،
 وه کو ده فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾^۱

واته: (بیگومان خوا له دانانی هاویهش بوی نابوری و له خوار ئه وه له ههر که سیک ده بووری خوی ویستی لی بیئت).

جا ئه گهر هاویهش په یداکهر مرد له سهر هاوه لدانان ئه وا به شی له لیخوشبوونی خوی په روه ردگاردانیه تا نه گه پته وه له و کاره ی، لیخوشبوونیش له دوی گه پانه وه دیت بۆ که سی خوا ویستی له سهر بیئت به تاییه تی بۆ ئه و تاوانانه ی که ناگه نه پله ی هاویهش دانان بۆ خوا ﴿وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾^۲ له جگه له هاویهش دانان بۆ خوا خوش ده بیئت گهر ویستی لی بیئت، وه کو داوین پیسی و دزی و ئاره ق خواردنه وه و جگه له وانهش له قه دهغه کراوه کان و گوناوه گه وره کان که ناگه نه پله ی هاویهش دانان له ژیر ویستی خوادایه ئه گهر بیه وی له خاوه نه کانیاں خوش ده بیئت وه ئه گهر ویستیشی لی نه بی ئه وا به گویره ی تاوانه کانیاں سزایان ده دات له ئاگری دۆزه خدا و پاشان ده ریان ده هیئی ده یانخاته ناو به هه شته وه له بهر بوونی باوه پو به کتاپه رسته که یان، ئه وانه پییان ده گوتریت ((سه رپیچی کارانی ناو به کتاپه رستان))، به لام ئه گه رلییان خوش نه بیئت ئه وا به هه تا هه تایی له ناو ئاگردا نامینه وه وه کو چون بیباوه پان و بت په رستان و هاویهش دانهران ده مینه وه تیایدا .

۱ النساء : ۴۸

۲ النساء : ۴۸

چواره میان: هاوبهش دانان ده بیته هژی پووچه ل کردنه وهی هه موو کرده وه کان
خوای گه وره ده فره مویت: ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ
عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾﴾^۱

واته: (بیگومان وه جی کراوه بۆ تۆو بۆ ئه و پیغه مبه رانه ی له پیش تۆوه بوون که
ئه گهر گریمان به هاوبهش پازی ببیت بۆ خوا ئه و بیگومان هه موو کرده وه کانت
پووچه ل ده بی و له زیانمه ندانیش ده بیت، به لکو ده بیت ته نها خودا بپه رستی و له گه ل
سو پاس گوزارانی شه دابیت).

له به رته وه شه که ده لێن هاوبهش دانان کرده وه کان پووچ ده کاته وه و
هه لیده وه شینیه وه هه روه کو چۆن کاتی که مرو ف پيسای ده کات یان بای لی ده بیته وه و
کاری سه رجییش له گه ل حه لالی خویدا ئه نجام ده دات پاکیه تی نامینی و ده ستنویژی
ده شکیت .

جا مرو ف ئه گهر ده ستنویژی گرت و ئه وانه ی له پیشه وه با سم کرد لئی پوو بدات ئه و
ده ستنویژه که ی ده شکیت، به هه مان شیوهش ئه گهر مرو فیک شایه تمانی هینا و وتی
((أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)) و پاشان هاوبه شی دانا بۆ خوا
هاوبهش دانانی گه وره ئه و شایه تمان و یه کتا په رسته که ی هه لده وه شینیه وه و
کرده وه کانیشی پووچه ل ده بنه وه، له به رته وه هاوه لدانان کرده وه کان پووچه ل
ده کاته وه هه روه کو چۆن ئه وانه ی که راپورد به سه ر مرو فدا دیت پاکیه تی
هه لده وه شینیه وه، وه خوای گه وره له دوا ی ئه وه ی با سی هه ندی له پیغه مبه ران

سه لامي خوايان لی بی ده کات له سووره تی نه نامدا ده فره مویت: ﴿وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ﴾^۱

واته: (له پیش ئیبراهیمیشدا نوحمان پینمایی کردو بوویه پیغه مبه، وه له ناو نه وه کانی ئیبراهیمیشدا داوودو سوله یمان سه لامي خوا له هه موویان). تا ده فره مویت: ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۲ واته: (له گه ل نه وه شدا نه گه ر بوايه نه و پیغه مبه رانه هاویه شیان بۆ خوا دانابا هه موو کارو کرده وه کانیان سه رجه می پووچه ل ده بوویه وه، نه ی ده بی حالی خه لکانی تر چۆن بیت نه گه ر هاویه ش بۆ خوا دابننن؟).

له گه ل نه وه شدا که نه وانه په یامبه ر بوون به لام نه گه ر بوايه هاویه شیان بۆ خوا دانابا به نه و هه موو کرده وه کانیان پووچه ل ده بوویه وه، هه روه کو چۆن خوی گه وره به پیغه مبه ر ﷺ ده فره مویت: ﴿لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ نه گه ر وا دابننن تۆش هاویه شت بۆ خوا دانایه نه واهه موو کاره کانت پووچه ل ده بوویه وه ((.

هیچ کرده وه یه ک که مرۆف کردوویه تی سوودی نیه له گه ل هاویه ش داناندا بۆ خوا یان له پیشدا کردبیتی و تهویه ی نه کردبی لیتی له به رنه وه ی هاویه ش دانان کرده وه کان هه لده وه شیننیه وه، نه گه ر له سه ر نه وه ش مرد نه و له وانه ده بیت که له ناو ئاگردان بۆ

۱ الأنعام: ۸۴

۲ الأنعام: ۸۸

هه تا هه تایی تیایدا ده مینیتته وه، پیغه مبه ر ﷺ ده فره مویت: ((مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ نِدَاءَ دَخَلَ النَّارَ، وَقُلْتُ أَنَا^۱ وَمَنْ مَاتَ وَهُوَ لَا يَدْعُو اللَّهَ نِدَاءَ دَخَلَ الْجَنَّةَ))^۲

واته ((هه رکه سیك بمریت و له گه ل خوادا هاوار بکاته که سیکی تر ده چیتته ناگره وه، وه منیش ده لیم هه رکه سیك بمریت و له گه ل خوادا هاوار نه کاته که سیکی تر ده چیتته به هه شته وه))

پینجه میان: هاوبه ش دانان خوین و مالی هاوبه ش دانه ر حه لال ده کات و پیویستی ده کات که جیهادی دژ بکریت، پیغه مبه ر ﷺ ده فره مویت: ((أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا - لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ - فَإِذَا قَالُوا عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا يَحِقُّهَا وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ))^۳

واته ((فره مانم پی کراوه که بجه نگم له گه ل خه لکیدا هه تا ده لاین هیچ په رستراویک نیه به حه ق شایه نی په رستن بیت جگه له الله جا نه گه ر وتیان ئه وا خوین و مالیان لای من پاریزراو ده بیت، مه گه ر کاریک بکه ن ئیسلام حه قی خوی لیان بویت وه کو ئه وه ی پیای بکوژیست به ناهه ق ئه وا خوینی حه لال ده بیت، یان دزی بکات، وه لپرسینه وه شیان له سه ر خواجه)) . خوین و مال پاریزراو نابیت مه گه ر به یه کتا

۱- ای الراوی عبدالله بن مسعود رضی الله عنه وقد جاء قوله هذا مرفوعاً عن النبي ﷺ من حديث جابر، رواه مسلم (۹۳)

۲- أخرجه البخاري ۴۴۹۷، ومسلم (۹۲) عن عبدالله بن مسعود.

۳- أخرجه مسلم (۲۱) من حديث أبي هريرة رضی الله عنه وقد أخرج نحوه بذكر الصلاة والزكاة ، البخاري (۲۵) ومسلم (۲۲) من حديث ابن عمر رضی الله عنه.

په‌رستی، به‌لام هاوبه‌ش دانان خوین و مائی ئه‌و که سه‌ سه‌ لال ده‌کات که ئه‌نجامی ده‌دات به‌شهر کردن له‌گه‌لیاندا.

ئا ئه‌وه‌ هاوبه‌ش دانان و ئه‌وه‌ش ئه‌و سزایانه‌ی که به‌ هوی ئه‌نجامدانیه‌وه‌ له‌سه‌ری ده‌که‌وی له‌ دنیاو دواپۆژدا، وه‌ گه‌لێک جۆری هه‌یه‌ گه‌وره‌ترینیان پارانه‌وه‌یه‌ جگه‌ له‌ خوا، وه‌ هاوارکردن و داوای فریاکه‌وتن جگه‌ له‌ خوا له‌وه‌ی که جگه‌ له‌ خوا توانای کردنی و نه‌نجامدانی نیه‌، وه‌ سه‌رپهرین بۆ جگه‌ له‌ خوا، وه‌ کړنوش بۆ جگه‌ له‌ خوا وه‌ له‌سه‌رخۆ پتویستکردن بۆ جگه‌ له‌ خوا، وه‌ چه‌مینه‌وه‌ بۆ جگه‌ له‌ خواو جگه‌ له‌ مانه‌ش، جا هه‌رکه‌سیک شتی که له‌ جۆره‌کانی په‌رستن بۆ جگه‌ له‌ خوا ئه‌نجام بدات ئه‌وه‌ هاوبه‌شی گه‌وره‌ی داناوه‌ بۆ خوا .

جۆری دووه‌م: هاوبه‌ش دانانی بچوک: بریتیه‌ له‌وه‌ی که له‌ قورئان و سوننه‌دا هه‌یه‌ که ئه‌وه‌ هاوه‌ل‌دانانی بچوکه‌و به‌لگه‌کان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌نجامی ده‌دات له‌ پیزی موسلمانان ده‌رنه‌چیت . (به‌لام ده‌بیته‌ ئاگاداریین که هاوبه‌ش دانانی بچوک له‌ زینا کردن و پیاو کوشتن و دزی کردن گه‌وره‌تره‌ .. وه‌رگێپ) .

ده‌شبیته‌ به‌ دوو جۆره‌وه‌:

جۆری یه‌که‌م: هاوبه‌ش دانانی بچوک له‌ ده‌ربهریندا:

وه‌کو سویند خواردن به‌ جگه‌ له‌ خوا، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت ((مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ))^۱ واته‌ ((هه‌رکه‌سی سویند به‌ جگه‌ له‌ خوا بخوات ئه‌وا بی‌باوه‌پ بووه‌و هاوه‌لی داناوه‌ بۆ خوا)) وینه‌ی ئه‌وه‌ی بلایت (خوا نه‌بوايه‌ و تو) (ئه‌وه‌ی خوا ویستی لی بی‌و تۆش بته‌ویت) ئه‌مه‌ هاوبه‌ش دانانه‌ له‌ ده‌ربهریندا .

۱- أخرجه أحمد (٤٩٠٤) والترمذي (١٥٣٥)، وأبو داود (٣٢٥١) فقال الترمذي (هذا حديث حسن)، والحاكم (١٨/١) و (٢٩٧/٤) وصَحَّحَهُ من حديث عبدالله بن عمر (رضي الله عنهما).

جۆرى دووه: هاوبهش دانانى شاراوه كه له دلدايه . نه مه شيان چه ندين جۆره:

له ديارترينيان پوپاماييه كه برىتبه له ده رخستنى نه وهى خۆى ده به وىته له كرده وه كان، نه مهش ده بىته دوو جۆره وه:

١- پوپامايى دوو پوه كان نه وانه ى كه له بنه وهى ئاگرى دۆزه خدان نه وانه ى كه كرده وه كانيان وا پيشانى خه لكى ده دن كه باوه پدارن به لام له دل وه بىباوه پ، نه مه يان په نا به خوا پوپامايى بىباوه پيه، له به ره وهى خاوه نه كانيان باوه پيان به خواى به رزو به پىزنه، به لكو ته نها له به ره وه كرده وهى چاك ده كه ن تا به رزه وه ندى دونيان ده ست بكه وىته .

٢- نه و پوپاماييه ى كه موسلمان نه نجامى ده دات . پىغه مبه ر ﷺ به هاوه لانى فه رموو كاتىك چوو بۆ لايان و نه وان باسى ده جاليان ده كرد له نيوان خوياندا ((أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِمَا هُوَ أَخَوْفُ عَلَيْكُمْ عِنْدِي مِنَ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ ؟)) قالوا بلى يا رسول الله ﷺ قال: ((الرِّيَاءُ، يَقُومُ أَحَدُهُمْ فَيُصَلِّي وَيُزِينُ صَلَاتَهُ لِمَا يَرَى مِنْ نَظَرِ رَجُلٍ إِلَيْهِ))

واته ((ئايا هه والتان نه ده مى به وهى كه لاي من له مه سىحى ده جال ترسناكتره كه تووشتان بىي ؟ فه رمويان به لى نه ى پىغه مبه رى خوا ﷺ، نه وىش فه رموى: پوپاماييه، كه به كيان هه لده سى نوپژ ده كات نه وه نده نوپژه كه ى به جوانى ده كات و ده پرازينىته وه تا پياوئىك سه ىرى بكات و سه ىرى سووپ بمىنى له و نوپژه كه كرده وىته)) شتى ئاوا له موسلمان و ئيماندارىش ده وه شىته وه كه بىكات، نه گه ر بىنى شتىك له و پوپاماييه له خويده هه به هه ول بدات به رگرى بكات و بگه رپىته وه بۆ دلسوزيه كه ى بۆ خواى به رزو به پىزنه ئه و زيانى پى ناگه به نى، به لام نه گه ر به رده وام بىته له سه ىرى و

١- أخرجه أحمد (١١٢٥٢)، وابن ماجه (٤٢٠٤)، والحاكم (٣٢٩/٤)، وصححه الحاكم وحسنه

الالباني .

له گه لیدا بیت له سه رته تای کاره که یا یان له ناو کاره که یدا تووشی بیی و به رده وامیش
بیت له سه ری نه و له و حاله ته دا کرده وه که ی ه لده وه شینیه وه و پوچه لی ده کاته وه
به پیی به هیترین بوجوونی زانایان، وه هه روه ها له بهر ناوبانگ ده رکړدنیش کرده وه
بکات هه ر خراپه نه وه ش به وه ده بیت که زیکو قورشان بخوینیه وه له بهر نه وه ی که
خه لکی گوئیان لی بی و به شان و بالیدا هه لبدن، له و کاره شیدا ده که وینه
خوینده وه ی هه موو شتی په و ده بیت یان پیگه پی نه دراو بیت به س له بهر نه وه ی کاتی
خه لکی گوئیان لی ده بیت به باشه باسی بکن و پیایدا هه لبدن،

یان هه ر له دلیدا دروست بیت که خه لکی باسی بکن به باشه نه وه هاوبه ش دانانی
بجوکه .

وه هه روه ها له هاوبه ش دانانی شاره ویه که مړوځ له کردنی کاره کانیدا مه به سته
دونیا بیت، کرده وه ی باش ده کات مه به سته به رژه وه ندی دونیا به که ده سته بکه ویت
هه روه کو خوی گه وره ده فهرمویت ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ
أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ﴾ ۱۵ ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ﴾ ۱

واته: (هه رکه سیك ته نها ژيانی نه م دونیا به و جوانیه کانی بوئ و پاشه پوژ پشستگوي
بخات، نه وایمه هه ر له م دونیا به دا به تیرو ته سه لی پاداشتی گشت هه ول و کرده وه
چا که کانیا و هه کو سه ردانی خزمان و... هتد، ده دهینه وه به ته ندروستی و ئاسوده یی و
پوژی و ناوو ناوبانگی دنیا هیچیشیان لی که م ناکړیته وه، نه وانه له دواپوژدا جگه له
ناگر هیچ به ش و به هره یه کیان نیه).

جا هه رکه سیك به ندایه تیه ک بکات و مه به سته ده سته و تنی به رژه وه ندی دونیا یی
بیت، وه که نه وه ی خوی فیری زانستی شه ری ده کات بو ده سته و تنی دنیا، به لام

نه گهر كه سێك خۆی فێری زانستی دونیایی بكات تا به هۆیه وه خۆی له سهر بژیه نئ
 وه كو فێربوونی پیشه و كاریك وه كو ژمیریاری و پیشه سازى و خویندن و هتد هیچ
 تاوانبار نابیت چونكه ئه وانه هۆكارى بژیوى ڕێگه پێدراون و به په رستش ناژمێردى،
 به لام ئه گهر كه سێك نوێژ بكات یان جیهاد بكات یان فێرى زانستى شه رعى بیّت و حج
 بكات له بهر ده سته كه وتنى به رژه وه ندیه كى دونیایی ئه و نابیت چون هه ریه ك له وانه
 په رستنه و بۆ جگه له خوا نابى ئه نجام بدریت له ژێر ئه و ئایه ته ی سه ره وه دا جیى
 ده بیته وه كه باسما ن كرد ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا
 وَهُمْ فِيهَا لَا يَخْسُونَ﴾ ١٥ هه ره شه به كى زۆرى له سه ره و جوړى كیشه له جوړه كانی
 هاوه لدانان، پێغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: ((تعیس عبدالخمیصه، تعیس عبدالخمیله،
 تعیس عبدالدينار والدرهم ان أعطي رضي وإن لم يُعط لم يرضى)) ٢

واته ((تیا بچن به نده ی دینار و درهم پۆشاك و جوانیه كانی دنیا ئه گهر پێى بدریت
 پازى ده بیّت به لام ئه گهر پێى نه دریت پازى نابیت . ئه وه ش جوړى كه له هاوبه ش دانان
 بۆ خوا، جا پێویسته مرۆف كاره كانی به دلسۆزى ئه نجامبدات بۆ خوا ئه گهر شتێكىشى
 بۆ هات له دنیا و خۆشیه كانی ئه وه پۆزیه كه له لایه ن خوا وه بۆى هاتوه، به لام ئه گهر
 بیّت كرده وه ی دوا پۆژ ئه نجامبدات بۆ ئه وه ی دونیای ده ست بكه ویت ئه وه یه كه لۆمه
 كراوه و له هاوبه ش دانانی شه و هه ره شه ی توندی له سه ره، بۆیه له سه ر موسلمان
 پێویسته كرده وه كانی ته نها له بهر خوا ئه نجام بدات و مه به ستی هه ر ئه و بیّت .

١ هود: ١٥

٢- أخرجه البخاري ((٢٨٨٦)) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه

گه لیک جیاوازی هه یه له نیوان هاوبهش دانانی گه وره و بچووکدا که بریتین له

١- هاوبهش دانانی گه وره خاوه نه که ی له پیزی موسلمانان ده کاته دهره وه، به لام هاوبهش دانانی بچووک خاوه نه که ی له پیزی موسلمانان ناکاته دهره وه به لکو تاوانیکی گه وره یه و له گوناوه گه وره کانه، وه هۆکاریشه بۆ ئه وه ی هاوبهش دانانی گه وره نه انجام بدات.

٢- هاوه لدانانی گه وره هه موو کرده وه کان هه لده وه شینیه وه، به لام به پیچه وانه وه هاوبهش دانانی بچووک نه گهر پوو پامایی بیت یان بۆ ناوبانگ دهرکردن بیت ته نها ئه و کرده وه یه ی پی هه لده وه شینیه وه که تیی که وتوو و کرده وه کانی تر پووچه ل ناکاته وه که بۆ پوو پامایی نه بووه و تیای نیه .

٣- هاوبهش بریاردانی گه وره خوین و مالّ حه لالّ ده کات به پیچه وانه ی بچووک که وه که نه خوین و نه مالی مروّف حه لالّ ناکات چونکه له بازنه ی ئیسلام دهری ناکات و هه ر موسلمان ه .

زانایانیش جیاوازیان هه یه له وه دا که ئایا هاوه لدانانی بچووکیش وه کو هه موو تاوانه کانی تر ده که ویتته به ر لیخۆشبوون جگه له هاوبهش دانانی گه وره یان ئه ویش ناکه ویتته به ر لیخۆشبوون، له به ر ئه وه ی خوای گه وره به شیوه یه کی گشتی باسی کردوو و فه رموویه تی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾^١

واته: (خوای گه وره له وه خۆشنا بیت که هاوبهشی بۆ پهیدا بکریّت).

ئه مهش هه ردوو جوړه که ده گریته وه، گه وره و بچووک له هاوبهش دانان . به لام جیاوازیان هه یه چونکه هاوبهش دانانی گه وره خاوه نه که ی به هه تا هه تایی له ئاگری

دۆزه خدا ده هيليتته وه به پيچه وانهي هاويهش داناني بچو كه وه كه خاوه نه كه ي به هه تا هه تايي له ئاگري دۆزه خدا ناهيليتته وه، به لكو ده بيت سزا بدرت و ليخوشبوونيش نايجريته وه، به لام له هه مان كاتيشدا بۆ هه تا هه تايي له دۆزه خدا نامينيتته وه .

ئه مانهش چه ند جياوازيه ك بوون كه له نتيوان هاويهش داناني گه و ره و بچو كه دا بوون وه هه ره مووشيان مه ترسيدارن هيچ په تاو هيزي نيه جگه له په تاو هيزي خوا نه بيت).

ناشو ترت ئه مه هاويهش داناني بچو كه و مروڤ ئاسانكاري تيا بكات له به رئه وه شه عبدالله ي كوربي مه سعود ﷺ ده فه رمويت ((لَانْ أَحْلَفَ بِاللّٰهِ كَاذِبًا أَحَبُّ إِلَيَّ أَنْ أَحْلَفَ بغيره صادقاً))^١

واته ((ئه گه ر بيت سويند به درۆ بخۆم به خوا پيم خۆشتره له وه ي سويند به جگه له خوا بخۆم و راست بكم)) له به رئه وه ي خراپي درۆ كردن كه متره له خراپي هاويهش دانان بۆ خوي گه و ره .

١ - أخرجه عبد الرزاق في المصنف (١٥٩٢٩)، والطبراني في الكبير (٨٩٠٢)، وقال الهيثمي في مجمع الزوائد (١٧٧/٤) : رجاء له رجاءك الصحيح .

چهن دین گومانیش ههیه که گوڤ په رست و دۆستانی خواو پیاوچا کان
په رستانی نه مړۆ دروستی ده که ن خه لکی پی چه واشه ده که ن، له وانه

(هاوبه ش دانان به س به بت په رستی ده گو تریت)، به لام نه وه ی جگه له بت
ده په رستی وه کو دۆستانی خواو پیاوچا کان نه وه هاوبه ش دانان نیه بۆ خوا به لکو
پێگایه که بۆ نزیکبونه وه له خوا، خوای گه وره ش ده فه رمویت: ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ
الْوَسِيلَةَ﴾^۱

واته ((بۆ نزیکبونه وه له خوا هه ره کارو شتی به باش ده زانن بیگر نه بهر))
وه لامی نه م گومانه ش نه وهیه که نه وانه ی که پێغه مبه ر ﷺ جه نگا له گه لیاندا هه یانبوو
بتیان ده په رست و هه شیانبوو داروبه ردی ده په رست وه هه شیانبوو فریشته کانیان
ده په رست، وه هه شیانبوو دۆستانی خواو پیاو چا کانیان ده په رست، وه کو خوای
گه وره ده فه رمویت: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾^۲

واته: (جگه له خوا ده په رستن له کاتی کدا که نه و په رسترا وانه ناتوانن زیانیان لی
دوورخه نه وه و سوودیان پی بگه یه نن وه ده شلین نه وانه تکا کارمانن لای خوا).

هه روه ها گا وره کانیان عیسیایان په رست سه لامی خوای لی بیت، خو نه وانه بتیان
نه ده په رست به لکو عیسیایان ﷺ ده په رست تا ئیستایش هه ره ده په رستن، ئایا
ده و تریت نه وانه هاوبه شیان دانه ناوه بۆ خوا له به ره نه وه ی نه وانه بت نا په رستن ؟ کی وا

۱ المائدة: ۳۵

۲ یونس: ۱۸

ده لیت ؟ هاوبه ش دانان بریتیه له په رستنی جگه له خوا ئیتر هه رکه سیك بیت و هه ر شتیک بیت .

هاوبه ش دانه رانی به که مینه کان و پیشین هاوبه ش دانانه که یان به س نه وه نه بوو که به کان به رستن به لکو نه وان جیاوازیوون له په رستنه کانیاندا هه روه کو زانای پایه به رز له په رتووکه که یدا ((کشف الشبهات)) وه له ((القواعد الاربع)) دا باسی کردووه ، وه نه وه ش که پیغه مبه ر ﷺ له ناو خه لکانیکدا ده رکه وت په یدا بوو که له په رستنه کانیاندا جیاوازیوون له گه ل نه وه شدا دژایه تی هه موویانی کردوو جهنگا له گه لیاندا و جیاوازی له نیتوان هیچ کامیکیان نه کرد، جیاوازی نه کرد له نیتوان که سیکدا که بتی ده په رست له گه ل که سیکدا که ((گۆپ یان دار یان به رد یان دۆستی له دۆستانی خوا ی ده په رست)) به لکو له گه لیاندا جهنگاو جیاوازی نه کرد له نیتوانیاندا، جیاوازی نیه له نیتوان که سیك که بت یان دار یان به رد یان فریشته یان په ری یان مروؤ به رستی، نه وه ش نۆد پوون و ئاشکرایه .

وه له گومان و دوودلیه کانیان ده لئین: (ئیمه پیاوچاگان و دۆستانی خوا ناپه رستین له به رنه وه ی سوود ده گه یه نن یان زیان ده گه یه نن به لکو له به رنه وه ده یان په رستین تا تکامان بۆ بکه ن لای خوا ی گه وره)، لییان نزیک ده بوونه وه به گومانی خۆیان به سه ربپین بۆیان و له سه رخۆپیتویستکردن و داوا ی فریا که وتن لییان تا نه وانه تکیان بۆ بکه ن لای خوا، به لام هاوبه ش دانه ره کۆنه کان باوه رپیان وابوو که ئه م شتانه سوودو زیان ده گه یه نن جگه له خوا ی به رزو به ریز، ده لئین: (ئیمه ئه و باوه رپه مان نیه و ده شزانین که نه وانه نه سوود ده گه یه نن نه زیان، به لام وه کو تکا کار وه رمانگرتوون و به س) .

وه لامي نه م گومانهش نه وه په که خواي گه وره له باره ی هاوه لدانه ره کونه کانه وه
باسی کردوه ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ
هَؤُلَاءِ شَفَعُوا عِنْدَ اللَّهِ﴾^۱

واته: (جگه له خوا ده پرستن له کاتیکدا که نه و پرستراوانه ناتوان زیانیان لی
دورخه نه وه و سوودیان پی بگه ی نن وه ده شلین نه وانه تکا کارمانن لای خوا).

جیاوازی نیه له نیوان هاوبهش دانانی نه وانه و هاوبهش دانانی کونه کاند،
هره موویان مه به ستیان تکا کردنه بویان که تکایان بۆ بکه ن نه م پرستراوانه،
تکا کردن حق و راسته به لام نه وه پښگای به ده ست هینانی نیه به لکو چه ندین پښگای
په واهیه که خواي گه وره و پیغه مبه ری خوا ﷺ پوونیان کرووه ته وه، له پښگه
په واکه ی نیه که تکا کار بکړیته خواو ئاژه لی بۆ سه رب پر دیت و شتی بۆ له سه رخو
پتو یست بکړیت و داوای فریا که وتنی لی بکړیت، نه وه په کرداری هاوه لدانه ره کونه کان و
جیاوازی نیه .

وه له گومانه کانی تریان ده لین: (هاوبهش داننه ره پښینه کان نالین هیچ
پرستراوینک نیه به حق جگه له الله شایه نی پرستن بیت به لام نه وانه ی که هاوار
ده که نه دوستانی خواو پیاوچا کان و ده یان په پرستن ده لین (هیچ پرستراوینک نیه به
حق شایه نی پرستن بیت جگه له الله و محمد ﷺ یش نیردراوی خواجه) جا چو ن
نه وه ی نایلینت و نه وه ش ده یلی هه روه کو یه ک وایه و به یه کچاو سه یری ده که ن ؟) .

ده لین: پاکو بڼگه ردی بۆ خوا، نه وانه وتیان (لا إله إلا الله محمد رسول الله) به لام
هه لیانوه شانده وه، وه ((لا اله الا الله)) سوودی چیه نه گه ر له هه لوه شینه ره وه کان
نه پیاړینزی، نه وانه ده ریانبړی به زمانیان به لام به کرده وه ی هاوه لدانان بۆ خوا

هه لىانوه شانده وه، ماناى ((لاله الا الله)) چيه؟ ماناكه ي ئه وه يه كه هيچ په رستراوىك نيه به حه ق جگه له الله، ئه وانه ئه م وشه يه ده لئين به لام كرده وه ي پى ناكه ن .

ئه مانه گۆره كان و دۆستانى خواو پياوچاكان ده په رستن و ده شلئين ((لاله الا الله))، هاوبه ش دانهره پيشينه كان زۆر شاره زاتر بوون به واتاو ماناى ((لاله الا الله))، له بهرئه وه ي كاتيك كه پيغه مبه ر ﷺ پيى فهرموون ... ((قولوا: لاله الا الله)) قالوا: ﴿أَجْعَلِ الْأَلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّا هَذَا لَشَيْءٌ مُّجَابٌ﴾ واته: ((بلئين لاله الا الله)) وتيان (محمد ده يه ويى خواكان بكات به يه ك)) . ده يانزانى ماناى ((لاله الا الله))، وه هه ركه سيكيش بيلى ده بيت په رستنى جگه له خوا وازليبينى، ئه وخه لكه له نه زانين و گيلىه تيان له نتيوان هه ردوو هه لوه شينه ره وه كه دا كۆبه نديان كردوه، له نتيوان (لاله الا الله) و په رستنى جگه له خوا

((واته ئه و .)) يه ش ده لئين به لام په رستن بۆ جگه له خواش ده كه ن ئه مه نه قاميه تى موسلمانى نه زانى ئه م سه رده مه يه .. وه رگيڤ)) .

ئه مانه هيچ كات به ئه ندازه ي هاوبه ش دانهره كانى كۆن له ماناى ((لاله الا الله)) تينه گه يشتون، ئه وه يه ئه و په پرى گيلىه تى و نه قامى (ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم)، به لام ئاره زوو په نا به خوا مروؤ ده خاته گومراييه وه .

وه له گومانه كانى تريان ده لئين: (هاوبه ش دانهرانى پيشين دارو به ردو بيتگيانيان ده په رست به لام نيمه هاوار ده كه ينه پياوچاكان و دۆستانى خواو ده يانكه ينه نتيوانى خۆمان و خواو به هۆيانه وه لى نزيك ده بينه وه چونكه ئه وان پيژيكيان هه يه لاي خواى

که وده، خوی گه وده ده فره مویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ
الْوَسِيلَةَ﴾^۱

واته: (ئه ی ئه وه که سانه ی که باوه پرتان هیناوه ده بی له ناهه رمانی خوا خو بپارینزو
به رده وام به فره رمانی بن، بو نزیکیبونه وه شتان له خوا هه ره وکارو کرده وه به ک ده زانن
نزیکتان ده کاته وه له و بیگرته بهر تاره زامه ندی ئه وه به ده ست بێنن).

ئیمه ش وه کو هۆکاریک گرتو ماننه ته بهر و پێگایه کن بو نزیکیبونه وه له خوا

له وه لامیاندا ده لێن: پێگای نزیکیبونه وه له خوا له قورئاندا بریتیه له گوێپرایه لی و
په رستش، ئه وه یش ده یگه یه نی به خوا به گوێپرایه لی کردنی و جیبه جیکردنی
فرمانه کانی و وازهینان له قه ده غه کراوه کانی، پێگای نزیکیبونه وه له خوا ئه وه نیه که
تو له نێوان خۆت و خوادا ناوه ند دابنێی، ئه مه نه له قورئاندا هه یه و نه له سوننه تیشد
وه هه یچکام له زانا باوه پێیکراوه کانیش شتی وایان نه وتوو، به لکو پێگای نزیکیبونه وه
له خوا له قورئانه که یدا بریتیه له گوێپرایه لی کردنی وه ک ده فره مویت ((ئه ی ئه وه
که سانه ی باوه پرتان هیناوه له خوا بترسن و هۆکاری نزیکیبونه وه له خوا بگرته بهر))^۱
واته نزیکیبونه وه له خوا و گوێپرایه لی کردنی، به لام یه کی بێت و به وه مانای بکات که
بریتیه له چه ند ناوه ندیک له نێوان به نده و خوادا تا به هۆیانه وه له خوا نزیک بێته وه
ئه وه مانا کردنیکی پووچه و داهینراوه و هه یچ که سی له زانایان و پێششه وایانی ((
شیکه ره وه ی قورئان)) وایان نه فره مووه سوپاس بو خوا، به هه رحال ئه مانه گوما:
پووچه کانیا نه که هه یچ بایه خێکیان نیه سوپاس بو خوا به لام هه ره ئه م گومانانه که
پشتیان پێ به ستوو له کاتی ئه نجامدانی کرده وه کانیا ندا، وه هه ندیکیش هه یه پاساو
پۆرش بو ئه م جوړه که سانه ده هیننه وه و ده لێن: ئه وانه ی که گوێ ده په رستن نه زانن.

چه ندی ئه م قسه یه ده بیستین لیانه وه و له پهرتووکه کانیاندا ده یخویننه وه که ده لئین ((نه م کرده وه یه یان دروست و پئگه پیدراو نیه به لام نایزانن بویه ده یکه ن)).

پیان ده لئین: چون ئه وانه نه زانن له کاتی کدا که قورئان ده خویننه وه و هر له و قورئانه شدا هاوبه ش دانان بۆ خوا قه ده غه کراوه و دانانی نیوه ندیش له نیوان به نده و خوی به رزو به پیزدا به هه مان شیوه قه ده غه کراو و یاساغه . هه رکه سیکیش قورئانی پی بگات و عه ره بیش بیته له مانا و مه به سستی تیبگات ئه و به لگه ی له سه ر دروست بووه ، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ ۝۱﴾

واته: (نه م قورئانه شم به وه حی بۆ ها تووه که نیوه و هه رکه سیکی تریش نه م قورئانه ی ده گاتی پئی بترستیم و ئاگادارکه مه وه).

جا هه رکه سیکی قورئانی پی بگات و عه ره بیش بیته ئه و به لگه ی له سه ر دروست بووه ، وه ئه گه ر عه ره بیش نه بیته ئه و بۆی وه رده گێردیته سه ر زمانی خوی تا له مانا و مه به سته که ی تی ده گات .

وه ئه وانه ی که له ولاتانی عه ره بدا گۆره کان ده په رستن عه ره بن و زۆر به جوانیش به عه ره بی قسه ده که ن به لکو پی ده چیت هی وایان تیا بیته که په رتووکی به ناوبانگی ((سیبه وه یه)) ی له به ربیته ، وه له زمانیشدا زۆر شاره زا بیته و په وانیژی زمانه وانی بزانی و له گه ل ئه وه شدا گۆر ده په رستی، ئایا که سی ئاوا پۆزشی بۆ ده هینریته وه به وه ی که نه زانه بویه و ده کات ؟ . له ولاتانی عه ره بدا چه نده زۆره بوونی گۆرو نه زرگا که قورئانیش به زمانی خویان دابه زیوه و قه ده غه ی کردوه لیان، نیوه چون ده لئین ئه وانه نه زانن بویه ئه و کاره ده که ن ؟ تاکه ی نه زانین ؟ له به ره ئه وه ی له دوی ناردن ی پیغه مبه ره و دابه زینی قورئان نه زانین لاچوو زانست شوینی گرته وه و به لگه ش

لەسەر ھەموو كەسى دروستبوو، ئايا بە نەزان دادەنرى كە قورئانى لەبەرەو لە ولاتى ەرهەدا دەژى، قورئان دەخوینىتەو ەو گووى لىيە، وەبە ھەمىشەى قسەى زاناىان دەبىستىت بەتايبەتى لەدواى ئەو ەى كە ھۆكارەكانى راگەياندن پەيدا بوو ھەموو قسەكانىان بۆ خەلكى دەگوازىتەو، بەيانىان و ئىواران قورئان دەخوینىتەو ەو ئەمانەش دەبىستىن لە پۆژھەلات و پۆژئاواو ھەموو شوينىك، چۆن دەگوترىت ئەوانە بەلگەى قورئانىان پى نەگەىشتوو ؟ ئەوانە نەزانن ! لەگەل ئەو ەى زۆرىنەيان خاوەن شەھادەى بەرزى لەبوارى زمانى ەرهەبى و زانستە شەرعەكان و خویندنەو ەكانى قورئان و فىقھو بنچىنە زانستىەكان .

بەكورتى ئەوانە ھىچ بىانوىيەكيان نىو بەلگەيان بەدەستەو نىە، بەلگەكانىشيان زۆر بى مانان لەلای پەرەردگارىان، داوا لە خوا دەكەين پىنمووييان بكات بۆ ھەق و پاستى، وە ھەقيان بۆ پوون بكاتەو، واز لە ملەجىرپىش بىنن، وە واز لە چاولىكەرى كویرانە بىنن، وە بگەپىنەو ە بۆ لای قورئانەكەى خواى گەرە و پىو شوينى پىغەمبەرەكەيان محمد ﷺ بگرن ھەتا بتوانن بەچاكى ئىسلامەتىەكەيان بكەن و ئاينەكەيان پاستتر بكەنەو ە بىن بە نەتەو ەى محمد ﷺ و نەبنە نەتەو ەى ھاو ەلدانەران و شوينكەوتەى ئەبوجەھل و ئەبولەھەب .

ئەمەش لەپاستىدا كارىكى گەرەو مەترسىدارە، ئىو ە ئەى بەندەكانى خوا دەخویننەو ەو دەبىستن، وە ھەيشتانە پۆيشتوو ەو بەچاوى شتە سەرسوپھىنەرەكانىانى دىو ە لە ھاوبەش دانانىان و بت پەرستىان و ھىچ ئامۆزگارىەكيش وەرناگرن ھەر گویش نادەن بەو ەى كە بانگيان دەكات بۆ حەق مەگەر يەكى خوا خوى بىەوى، كارىكى زۆر مەترسىدارە دروستىش نىە بۆ فىرخوازانى زانست و زاناىان كە بى دەنگ بن لەبەرەمبەرياندا، بەلكو لەسەرىەتى كە بۆ ئەو خەلكە

پوون بکاته وه و بانگه واز بۆ لای خوای گه وره بکات، وه پئویستی شه له سه ر
کار به ده ستانی موسلمانان دژ به وانه جیهاد بکه ن تا ئاین هه ر بۆ خوا بیّت و به س .

بانگه واز بۆ لای خوا چ مانایه کی هه یه که ئیمه بیّ ده نگین له ئاست ئه وانه دا ؟
بانگیان ده که یی بۆ پاستگویی و ساخته نه کردن له کرپین و فروشتندا و داوین پیسی
ئه نجامنه دان به لام واز له هاو به ش دانان ده هینین و بانگیان ناکه یی بۆ وازلیهینانی !
ئه وه ی زۆر مه تر سیداره وازی لی دینین و بانگه وازی به کتاپه رستی ده ست پیّ ناکه یی و
هاو به ش دانان بۆ خوا پشتگویی ده خه یی !، وه کو ئاشکرایه که هاو به ش دانان بۆ خوا
ناچیته ناو باز نه ی لیخۆشبوونی خوا ییه وه به لام هه موو تا وانه کانی دی ده چنه ژیر
لیخۆشبوونی خوا ییه وه بۆ که سیّ که خۆی بیه ویّ، ئه وه ی که ئیمه له لقو پۆپه وه
ده ست پیّ ده که یی و واز له بنه په ته که دینین پیگه ی دروستی بانگه واز نه ی بۆ ئایینی
خوای گه وره، چونکه پیغه مبه ران سه لامی خویان لی بیّ به که م شتیّ که ده ستیان پیّ
کردووه له بانگه واز کردنی خه لکیدا بۆ لای خوا ئه وه بووه بیرو باوه پریانی
پاستکردووه ته وه، به قه لاغه کان و لا کان ده ستیان پیّ نه کردووه که هیه سوودیکی نه
له گه ل نه بوونی به کتاپه رستی و بیرو باوه پی پاست و دروستدا. ئه گه ر وا دابننن مرقفیک
وازی له داوین پیسی و ئاره ق خواردنه وه و سوود وه رگرتن و وازی له هه موو قه ده غه
کراوه کان هینا به لام له هه مان کاتدا که سیّکی هاو به ش دانه ربوو ئه وا وازهینانی هه موو
ئه وانه هیه سوودیکی پیّ ناگه یه نیّ، ئه گه ر شه وو پۆژ نو یژ بکات و هه موو مال و
سامانه که ی بکات به خیر به لام هاو به شی گه وره ئه نجامبدات بۆ خوا ئه وا هیه سوودیکی
پیّ ناگه نیّ ئه و کرده وه چاکانه ی .

به لام ئه گه ر به کتاپه رستیه که ی هه بوو، پاریزراو بوو له هاو به ش دانان بۆ خوا و
دلسۆزبوو بۆی و له هه مانکاتیشدا تا وانه گه وره کانی ئه نجامده دا که ناگه نه پله ی
هاو به ش دانان بۆ خوا ئومیدی ئه وه ی لی ده کریت که به ر لیخۆشبوونی خوایی بکه ویت،

ئه گهر سزاش درا ئه و به هه تا هه تایی له ئاگری دۆزه خدا ناهیلرته وه، جا چۆن ئیمه کاره مه ترسیداره که وازلئ بینین و پووکهینه کاری تر جگه له هاویهش دانان و مه ترسیه که ی و بشلئین ئه وه کاره و بانگه وازه بۆ لای خوای به رزو به پیز .

ئیسئا ده زانن که هه ولئ بانگه وازکردنی خه لکی و زۆری بانگه وازکاران و بوونی دامه زراوه و ناوه نده کانی بانگه واز به لام له هه مان کاتدا نزرگاکان هه روه کو خویانن به لگو تا دیت زیاتریش ده بیئت له جیهانی ئیسلامیدا، صۆفی گه ریه تی و داهینراویه تی له دیندا زۆتر ده بیئت، کوا بانگه واز بۆ لای خوا ؟ کوان ئه م هه ولانه و به ره مه کانیان ؟

جا پتویسته له سه رمان که ئاگاداری بدهین له م کاره و بانگه وازیشمان له سه ر چاپۆشنی بیئت و به وه ده ست پئ بکهین که پتغه مبه ران سه لامی خویان لئ بیئ ده ستیان پئ کردوه، ئه ویش راستکردنه وه ی بیرو باوه په پاشان بینا کردنی شتی تر، له به رنه وه ی ئه وه بنه په ته و جگه له و له سه ری بنیات ده نریت، جا ئه گهر بنه په ته که دروستبوو ئه و بیناکه ی دروست ده بیئت، به لام ئه گهر بنه په ته که ی خراپبوو ئه و بیناکه ده پووخت و خاوه نه که ی هیچ سوودیکی لئ نابینی، خوای گه وره ده فه رمویت:

﴿ أَفَمَنْ أَتَىٰ عَلَىٰ تَفَوُّيٍّ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَم مَّنْ أَتَىٰ عَلَىٰ بُيُوتِهِمْ ۖ عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ ۚ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ لَكَ آيَاتٌ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَفَعُوا إِلَيْنَا أَعْيُنَهُمْ ۖ فَانْهَارُوا بِهِمْ ۚ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝١٩﴾

شَفَا جُرْفٍ هَاكِ فَانْهَارُوا بِهِمْ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝١٩﴾

واته: (ئاخۆ ئه وه ی بنه په تی مزگه وته که ی خۆی له سه ر خواناسین و ته قواو په زامه ندی خوا دا پشتبئ - وه کو مزگه وتی قوبا - چاکتره یان ئه و که سه ی که بنه په تی مزگه وته که ی له سه ر لیواری ئاودپی فشه ل و پوخه ک داناه، دیواریک له سه ر قوپئ کرابئ لافاو هینابیتی و به ره و پووخان ملی نابیت ئه بی چۆن بینایه کی له سه ر بکریت ؟! ئینجا له ناکاو به و فشه ل و پووکه وه ده که ویته ناو ئاگری دۆزه خه وه،

واته ((ئایا که سێک بناغه ی ئایینی خۆی له سه ر دلسۆزی و ته قوا دا پشستی وه کو که سێک ده بی که له سه ر پرپو پاگه نده و دوو پووی دا پشستی ؟ هه رگیز خوا پینمایی خه لکانی سته مکار ناکات).

ئه وه نمونه یه کی پوونه له سه ر که سی که ئاینه که ی له سه ر بیرویا وه پی راست و نه تی چاک بنیات نابێ، له گه ل که سی بنیادی نابێ له سه ر هاو به ش دانان و شتی تر که پیچه وانه ی دینی خواجه ((ئایا وه کو یه ک وان ؟ .. وه رگێر)) . داواکارین له خوا ی په روه ردگار که حق و راستیمان نیشان بدات و پیزی شوینکه وتنیشمان پی به خشی وه ناهه قیشمان به شیوه ناهه قه که ی پی بناسینی و پیزی دووره په ریزیشمان لێ پی به خشی چونکه هه رخۆی بیسه رو وه لآمده ره).

پرسیاره کان

پرسیار: هه ندی له زانایان باسیان کردووه که هه موو تاوانه کان به شیکن له هاره لدانانی بچوک، ئایا ئه م وته یه راسته ؟

وه لام: هه موو تاوانیک هاوبه ش دانان نیه، هه یانه هاوبه ش دانانه و هه شیانه هاوبه ش دانان نیه، وه کردنی هه موو تاوانیک به هاوبه ش دانان بۆ خوا هه له یه.

پرسیار: به پیزتان باستان کرد که زانایان په حمه تی خویان لی بی پاجیاییان هه بوو دهرباره ی هاوبه ش دانانی بچوک که ئایا ده که ویتته به ر لیخۆشبوونی خویان نا، ئه وه ی که په سه نده له بۆچوونه جیاوازه کانیاندا کامه یه ؟

وه لام: په سه ند ئه وه یه که خوا باشتیش ده زانی که ناکه ویتته به ر لیخۆشبوونی خوییه وه له به ر گشتیه تی ئایه ته که، به لام خاوه نی ئه نجامده ری هاوبه ش دانانی بچوک به هه تا هه تایی له ناو ناگری دۆزه خدا نامینیتته وه وه کو چۆن ئه نجامده ری هاوبه ش دانانی گه وه تیایدا ده مینیتته وه .

پرسیار: ((التبرک)) به پیروژ دانان که ی ده بیته هاوبه ش دانان و که ی نابیتته هاوبه ش دانان؟ وه لام: ئه گه ر باوه پی وابوو که فه پو پیروزی جگه له خواوه به ده ست دیت، وه ک ئه وه ی داری به ردی به پیروژ بزانی و باوه پی وابی که فه پو کامه رانی ده به خشی ئه وه هاوبه ش دانانی گه وره یه، به لام ئه گه ر باوه پی وابوو که ئه و شته هۆکاره بۆ ده سته وتنی فه پو پیروزی، وه شادی و فه پو پیروزی له خواوه یه به لام ئه وه هۆیه که بۆ ده ست خستنی له و کاته دا ده بیته هاوبه ش دانانی بچوک - خوا په نامان بدات له هه ردوکیان .

پرسیار: ئەگەر پیاویك قوربانیه كه ی لای قه بری فلانێكدا سه ربړی به هیوای ئه وه ی پیروزی دابه زیته سه ر قوربانیه كه ی، ئایا ئه و سه ربړینه به هاوبه ش دانانی گه وه ده ژمێردری یان بچووك ؟

وه لام: ئەگەر سه ری بری بۆ مردووه كه، یان سه ری بری بۆ گۆرپه كه ئه و به هاوبه ش دانانی گه وه ده ژمێردری، به لام ئەگەر بۆ خوای سه ربړی به لام وا گومان ده بات كه ئه و شوینه به پیره لای خوا بۆیه له ویدا سه ری ده بری ئه و هاوبه ش دانانی بچووكه و ینگه یه كیشه له ینگه کانی تووش بوون به هاوبه ش دانانی گه وه . خوا بمانپاریزی .

پرسیار: ئایا بۆ جیگیربوونی ئه وه ی كه سیك هه لگه پاوه ته وه مه رچی باوه پ پێكراو هه یه ؟

وه لام: مه رجه کانی هه لگه پانه وه :

یه كه م: پێویسته كه سیك نه بیته پۆزشی نه زانینی بۆ بهینریته وه، وه كه ئه وه ی هه یچی پێ نه گه یشتبی، یان له شوینێكدا ژیاپی دوور له موسلمانان، هه یچی نه بیستبی و هه یچی پێ نه گه یشتبی، ئه وه حوكم نادی به سه ریدا تا بۆی پوون نه كریته وه و بۆی شی نه كریته وه كه ئه وه هاوبه ش دانانه و بی باوه پیه .

دووه م: زۆر لینه كردن، به لام ئەگەر زۆری لێكرا له سه ر وتنی وشه ی بیباوه پی و قسه ی بیباوه پی له گه ل دروستی ئیمانیه كه ی له دل و بیرو باوه پیدا، ئه و جوړه كه سه پاساوی زۆر لێكردنی بۆ ده هینریته وه ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾^۱ واته: (مه گه ر كه سی زۆری لێكراپی و دل كه ی دلنیاپی به باوه پ).

پرسیار: بۆچوونی به پڕیزتان دهریاره ی که سێک چۆنه که ده لێ ههردوو په رتووکێ (نواقض الإسلام) و (کشف الشبهات) خه لکی فێری به کافردانان ده که ن و هانیان ده دات بۆ ئه و کاره، جا باشتر ئه وه یه نه خوینرێن و خه لکی فێر نه کرێن ؟

وه لام: ئه ی ئیمه له کاتی خویندنی وانه که ماندا نه مان و ت که هه یه ده لێت پێتان بۆچی خه لکی فێری ئه م شتانه ده که ن ؟ بۆچی پافه و شیان ده که نه وه ؟ خه لکی موسلمانن و ناوی ئیسلامیش به سه بۆیان جا هه رچی ده که ن با بیکه ن، ئه مه قسه یه که ده لێن و وتووشیان، ئه وانه دوژمنی یه کتاپه رستین ده یانه وێ یه کتاپه رستی نه میتی و له ناو بجێ و ته نانه ت ناویشی نه هینریت، ئه وه مه به ستیان، به لام ئیمه هه ر ده یخوینین إن شاء الله، وه له قوتابخانه کانیشدا ده بیته پرۆگرام و پافه ش ده کریت له مزگه وته کاندایه به کوێرای چاویان، ئه وه ش پێویسته له سه ر زانایان که هه لسن به و کاره پێویستیشه له سه ر خه لک که فێری ببن له به ره ئه وه ی ئه وه بنچینه ی ئاینه .

پرسیار: پیاویک ده پاریته وه جگه له خوا، منیش هه والم داوه تی که ئه و کاره هاوبه ش دانانه بۆ خوا، وه لامی نه دایه وه و وازی لێ ناهین، ئایه حوکم بده م به سه ریدا به هاوه لدانان، یان ده بیست له لایه ن زانایه ک له زانایانه وه ئه و حوکمه بدریت به سه ریاندا ؟

وه لام: حوکم ناده ین به سه ریدا هه تا گوێی لێ نه گرین، وه بارو دۆخه که شی نه زانین، ئایا ژیری ته واوه یان تیکچووه، ئه وه پێویسته بگه پێنریته وه بۆ لای زانایان و زانای شویننه که ی خۆی لێ ناگاداربکێته وه تاله گه لیدا ئه وه ی پێویست ده کات بۆی ئه نجام بده ن.

**وانه ی سییه م له ږاڅه ی
هه لوه شینه ری دووهم**

زانای به ږیز (محمد بن عبدالوهاب) رحمه تی خوی لی بی
ده فهرمویت ((وه هرکه سی له نیوان خوی وخوادا کومه لی ناوهند
دابنی لیان بپارپته وه و داوی تکیان لی بکات و پشتیان پی
بیهستی به کوی دهنگی زانایان بیباوه ږ بووه)) .

(ږاڅه)

ږحه می خوی لی بی فهرموی ((دووهم)) واته دووهم له هه لوه شینه ره وه کانی
نیسلام ((هرکه سی له نیوان خوی وخوادا نیوهند دابنی و لیان بپارپته وه و
داوی تکا کردنیان لی بکات و پشتیان پی بیهستی بیباوه ږ بووه به یه کدهنگی
زانایان)) .

وته ی (هرکه سی له نیوان خوی وخوادا کومه لی ناوهند دابنی) واته نه و ناوهندانه
له دروستکراوان ده بنه ناوهند بوی لای خوا به گومانی خویان نه م باسه — باسی ناوهند
دانان له نیوان خواو دروستکراوانیدا — فراوانی تیدایه^۱ هه روه کو زانای به ږیز فهرموی.
جا هرکه سی بللی گومانی تیدا نیه که ده بی ناوهند هه بی له نیوان خواو بنده کانیدا
پرسیاری لی ده کری: مه بهستی به ناوهند چیه؟ نه گهر مه بهسته که نه وه بیت: که
پیویست دهکات ناوهند هه بیت بومان له نیوان نیمه وخوادا له گه یاندنی په یامه که دا
نه وه زور پاست ودرسته .

۱ انظر مجموع الفتاوى (۱/۱۲۱-۱۲۳).

ئهم ناوه نديتيه پيويستيه و بي ئه و نابي هرکه سيش مله جيري بکات له وه دا
بيباوه په، بي ناوه ند نابيت له گه يانندي ئاينه کهيدا که ئه وانيش په يامبه رانن له
فريشته و مروفه کان هرکه سيکيش ئهم ناوه نده بهر په رچ بداته وه بيباوه په، هرکه سي
فريشته کان و پيغه مبه ران به راست نه زاني ئه وانه ي که شهرعي خوا دينن و بلي
پيويستمان پييان نيه ئيمه خو مان په يوه ندي به خواوه ده که ين و ئه وانيشمان ناوي
وه کو صوفيه کان ده لپن ئه وان راسته وخو له خواوه وه ريده گرن به بي ناوه ند
به يه کدهنگي زانايان ئه وکه سانه بيباوه پښ .

وه ناوه نديکي تريس هه يه هرکه سي باوه پي پي بي و بيسه لميني ئه وه بيباوه په
بيگومان، هه رنه وه شه که زاناي به پيز باسي کردوه، که بريته له داناني ناوه ند
له نيوان خو ي و خوا دا . هاواريان ده کاتي و لييان ده پارپته وه و داواي تکا کردنيان لي
ده کات و پشتيان پي ده به ستي ئهم جوړه له ناوه ند هرکه سي باوه پي پي بيت
بيباوه په به کوي دهنگ .

له بهر نه وه ي ناوه ند نيه له نيوان ئيمه و خوا له په رستني دا، به لکو پيويسته
له سه رمان که خوا به رستين و هاواريه کيني راسته وخو له خو ي به بي هيچ ناوه نديک، وه
پشتيشي پي بيه ستين به بي بووني ناوه ند له نيوان ئيمه و خوا دا، خواي گه وره
ده فهرمويت: ﴿ادْعُوْنِي اَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾^۱

واته: (ليم بپارپنه وه وه لامتان ده ده مه وه) نه يه رموو ليم بپارپنه وه با فلانه که س
له نيوانماندا بيت، يان ناوه ند دابنن، ئهم ناوه ند دانانه هرکه سي باوه پي پي بيت
بيباوه په ده بيت، ئه وه ش به وه ده بيت که چه ند ناوه ندي له نيوان خو ي و خوا دا
داده نيت و چه ند په رستش يکي بۆ ده کات له پيناو ئه وه ي له خوا نز يکي بکه نه وه .

هه روه کو هاوبه ش دانهره کۆنه کان که ده یانوت: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَتُونَا عِنْدَ اللَّهِ﴾^۱

واته: (جگه له خوا ده په رستن له کاتیکدا که ئه و په رستراوانه ناتوان زیانیان لی دورخه نه وه و سوودیان پی بگه یه نن وه ده شلین ئه وانه تکا کارمانن لای خوا) خوی گه وره ئه مه ی ناونا په رستن وه دوا ی ئه وه ده فه رمویت: ﴿قُلْ أَتَنْتَوُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ، وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾^۲ هه مان نایه تی پیشوو .

واته: (بلای ئاخو هه وال به خوا ده دهن به هاوبه شیک خوی نه زانی پی ی له ناسمانه کان و له زه ویدا، خوا پاکو خاوین و بی خه وشه، به رزو بلنده له هه رشتیک بیباوه پان ده یکه نه هاوه ل و هاوبه شی).

ئه مه شی به هاوبه ش دانان ناو برد و خۆشی پاک پاگرت لی، ئه وه حالی گۆر په رستان و جی نه زرگا په رستانی ئه مړیه، دۆستانی خواو پیاوچاگان ده که نه نپوهند له نپوان خویان و خوادا، ئازهلایان بۆ سه رده بپن له لای گۆر په کانیاندا، نه زریان بۆ نه نجام ده دهن و داوی فریا که وتنیان لی ده که ن و لییان ده پارینه وه جگه له خوا، ئه گه ر پیشیان بو تریت ئه وه هاوبه ش دانانه ده لپن ئه وانه ناوهندن له نپوان ئیمه و خوادا، ئیمه باوه پمان وانیه که ئه وانه توانای دروستکردن و پۆزی دان و هه ل سوپاندنی کاروباریان هه بیت به لکو کردوومانن به ناوهند له نپوان خۆمان و خوادا پیویستیه کانمان به خوا ده گه یه نن، ئازهلایان بۆ سه رده بپن و شت له سه ر خویان پیویست ده که ن که

^۱ یونس: ۱۸

^۲ یونس: ۱۸

بۆیان ئه نجام بدهن به به لگه ی ئه وه ی ئه وانه نیه وه ندی نیوان خۆیان و خوان، وه
 هه ره وه ش کاری هاو به ش دانه رانی پێشوو و هه کو خوا ی گه وره ده فه رمو یه: ﴿أَلَا لِلَّهِ
 الَّذِينَ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ
 إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

﴿٣﴾

واته: (ئه وانه ی که له باتی خوا چهند دۆست و بێکیان بۆ خۆیان گرتووه، وه به بی
 هیچ به لگه یه کیش ده لێن ئێمه هه ره له به ره وه ئه و بئانه ده په رستین که له خوا مان نزیک
 بکه نه وه و تکامان بۆ بکه ن لای، که چی نه گه ر پێیان بو ترایه ئه ی کێ ئیه وه ی دروست
 کردووه؟ ئه ی کێ ئاسمانه کان و زه وی به ده ی ئناوه؟ له وه لامدا ئه لێن - الله - ئیتر
 پێیان ئه و ترا ئه ی بۆچی خوا به تا ک و ته نها نا په رستن؟ وشه ی - ما نعبدهم -
 وه لامیان بو، جابا هه ره وا بکه ن بێگومان خوا هه ق و نا هه ق جیا ده کاته وه و بپاری
 خۆی ده رباره ی ئه و دوو به ره کیه ی نیوانیان ده دات، ئه و کاته موسلمانان ده چنه
 به هه شته وه و بپاوه پانیش بۆ دۆزه ده نێردرێن، دیاره ئه و که سانه گو مپاوه
 سه رلێشێوان خۆ به راستی خواش مرۆفی درۆزن و سپله پێنمووی نا کا).

ئه و کرده وه یه ی به درۆزن و بپاوه پی ناو برد، به لام که سێک ئه و نیوه ندانه
 به کار ده هێنێت و باوه پی وایه که هۆکارن و لێیان نا پا پێته وه و ئاژه له سه ر نا برێت و
 شت له سه ره خۆی پێویست نا کات بۆی و باوه پێشی وایه که په رستن ته نها بۆ خوا
 ده کرێت و جگه له خواش که سی دی نا په رستی، به لام ده یان کاته نا وه ند له سه ره وه ی
 که ئه وانه هۆکارن نزیک ده که نه وه له خوا به گو مانی خۆی و داوا له خوا ده کات
 به خاتری ئه وان و پێزی ئه وان ئه و کاره ی بۆ بکات، ئا ئه و کاره ی دا هێنراوه و

پیشینانمان نه یانکردوو و هۆکار یکیشه بۆ هاوه لدانان بۆ خوا، له بهر نه وه ی خوا
 فه رمانی پیمان نه کردوو که ناوه ند بگرین له نیتوان خۆمان و خوادا بۆ پاپانه وه و
 داوای تکاردن له خوا، نه وه هۆ نه یه بۆ وه لامدانه وه ی پاپانه وه که بجیت یه کۆ له
 پیاوچاکان یان له پیغه مبه ران سه لامی خویان لۆ بیته بکه یته نیوه ندی خۆت و خوا،
 چونکه نه وه قسه یه که به ناوی خواوه ده که یته بی نه وه ی زانیاریت هه بیته پیی، خوای
 گه وره فه رمانی کردوو پیمان تا لیتی بیپاپینه وه به لام فه رمانی پی نه کردوین که
 ناوه ند بگرین له نیتوان خۆمان و خوادا، پیویسته جیاوازی بکریته له نیتوان نه م دوو
 باره دا، حالتیک که ناوه ند هه کان ده په رستی و ئاژه لیان بۆ سه رده به ی و شت له سه ر
 خۆی پیویسته ده کات بۆیان و خۆیان لۆ نزیک ده کاته وه، وه حاله تیکیش که
 ناپه رستی به لکو ته نها ده یانکاته نیوه ند تا پیویسته یه که ی بگه یه نیتته خوای به رزو
 به پیز، له به ر پیزو چاک و گه وره یی نه و ناوه ند لای خوا، نه وه پووچه و داهیتراوه
 له بهر نه وه ی داهیتانی شتیکه له ئایندا که خوا مۆله تی نه داوه به کردنی وه یه کیکیشه
 له هۆکاره کانی هاوبه ش دانان بۆ خوا، نه مانه ی دوا یی ته نها به وه وه نه وه ستاون که
 ته نها نه وانه بکه نه ناوه ندو هیچ شتیکیان له په رستن بۆ نه نجام نه دن به لکو زۆرینه یان
 ده یانپه رستن و شتیان له سه رخۆ پیویسته کردوو بۆیان و ئاژه لیان بۆ سه رده به ی،
 وه کو چۆن لای جی نه زرگه کان ده یکه ن، به خۆله که ی فه پوپیرۆزی داوا ده که ن و
 که لوپه له کانی ناوی به کاردینن بۆ داوا کردن و دهستی پیا ده هینن و ماچی ده که ن و
 له چه ند کاتیکی دیاری کراودا سه ردانی ده که ن (وه ک پۆژی چوارشه ممه لای خۆمان ..
 وه رگێر) و له ده وریدا ده میننه وه وه ئاژه لی زۆر دینن و له مه یدانی نه زرگه که دا
 سه ریان ده به ی به مه به ستی خۆ نزیک کردنه وه له گۆرپه که و پازی کردنی، خاوه نی
 گۆرپه کانیش به گومانی خۆیان له خوا نزیکیان ده که نه وه و پیویسته کانیان ده گه یه نن
 به خوا، نه وه یه کاریان و ئاینیان هه ر له کۆنه وه و له وکاته وه ی که مزگه وته کان له سه ر
 گۆرپه کان دروستکران هه ر وه کو چۆن پیغه مبه ر ﷺ هه والیدا و هاتیشه جی، نه وانه

هه ره کو گاور و جووله که کان که وتنه ناو ئه و تاوانه که وره یه وه که ئه ویش دروستکردنی مزگه وته له سهر گۆره کان وه کو پێغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی:

((ئه وانه ی له پێش ئیوه وه بوون ده هاتن گۆپی پێغه مبه ر و پیاو چاکه کانیان ده کرده مزگه وت، جا ئاگادارین ئیوه گۆره کان نه که نه مزگه وت من قه ده غه ی ئه وه تان لی ده که م))^۱ ئه وه قه ده غه بوو له سه ره تای ئه م ئاینه پاکه دا و له سه رده می خلیفه راشیدینه کانیش و سی سده چاک و پر خیره که دا، هیچ نه ده بینراو بوونی نه بوو که بینا له سهر گۆر دروستکرا بی، هه تا ده ولته ی فاطمیه شیعه کان هات و ده ستیان به سه ر میصردا گرت و زۆریکی تریش له ناوچه و ولاته کان، ئه وانه شیعه ی باطنی بوون که چه ندین بینایان له سهر گۆر دروستکرد له میصرو شوینانی تریشدا، پاشان گۆپو جی نه زرگا زۆربوو له دوا ی ئه وه له ولاتانی موسلماناندا به هۆی ئه و شیعه پیسانه وه خوا ئه وه نده ی تر ناشرینیانکات، ئه وان یه که م که سیك بوون که له سهر گۆره کان بینایان دروست کرد هه ره کو شه یخی ئیسلام (ابن تبه یه) په حمه تی خوا ی لی بیته فه رموویه تی: ئه وانه کۆمه لیک گومانیان هه یه که ده یانکه نه به لگه و وا گومان ده بن که به لگه بن:

گومانی یه که م: ئه مه له و پێگایانه یه که ده گیرینه به ر بۆ نزیکبونه وه له خوا، خوا ی گه وره ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾^۲

واته: (ئه ی ئه وانه ی که باوه پتان هیناوه له خوا بترسن و فه رمانه کانی جی به جی بکه ن، بۆ نزیکبونه وه له خوا ی گه وره پێگای نزیکبونه وه بگرنه به ر وه له پێناو خوا ی گه وره شدا کۆشش بکه ن و غه زا بکه ن به لکو له هه ردوو دنیا دا سه رفرازو به ختیار بن).

۱ اخرجه مسلم ۵۳۲ من حدیث جندب بن عبدالله ﷺ

۲ المائدة: ۳۵

((الوسيلة)) یان به‌وه لیکداوه‌ته‌وه که ناوه‌ند له‌نیوان خۆت و خوادا دابنیتی له دروستکراوه‌کانی . وه هه‌روه‌ها له‌به‌ر فهرمووده‌که‌ی خوای گه‌وره که ده‌فه‌رمویت: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾^۱ واته: (ئه‌وانه‌ی ئه‌وان ده‌یانپه‌رستن و هانایان بۆ ده‌به‌ن، (بۆ نموونه: جووله‌که بۆ عوزه‌یر، گاور بۆ عیسا، هاوبه‌ش دانه‌ره‌کان بۆ فریشته) خۆشیان هه‌تا له‌خواوه‌ نزیکترین، هیشتا هه‌ر له‌هۆیه‌ک ده‌گه‌ڕێن که خۆیانی زیاتر له‌په‌روه‌ردگار پێ نزیک بکه‌نه‌وه، ئیتر ئیوه‌ چۆن ئه‌وانه ده‌په‌رستن؟! به‌ ئومیدی په‌حمه‌ت و میهره‌بانی ئه‌و په‌روه‌ردگارهن، وه له‌ تۆله‌ و سزایشی ده‌ترسن).

به‌ هه‌مان شیوه هه‌روه‌کو ئایه‌ته‌که‌ی تر (الوسيلة) یان به‌ ناوه‌ندگرتن له‌نیوان خۆیان و خوادا رافه‌ و شی کردۆته‌وه که ئه‌وه‌ش رافه‌یه‌کی پووجه‌ و هیچ کام له‌ پێشه‌وا یانی شیکه‌ره‌وه‌ی قورئان وایان نه‌فه‌رمووه، به‌لکو ئه‌و پێشه‌وا به‌ پێزانه (الوسيلة) یان به‌ گوێراپه‌لی خوای گه‌وره و نزیکبوونه‌وه لێی به‌ ئه‌نجامدانی په‌رسته‌شکه‌ان لیکداوه‌ته‌وه به‌ ته‌نها بێ هاوه‌لدانان بۆی، نزیک بوونه‌وه لێشی ته‌نها ڕیگه‌یه‌ک که پێی بگات په‌رسته‌شکردنه‌ بۆی به‌ تاك و ته‌نها .

جا که وا بوو (الوسيلة) بریتییه له‌ په‌رستنی خوای گه‌وره به‌ ئه‌نجامدانی فه‌رمانه‌کانی و دوورکه‌وتنه‌وه له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی . به‌لام فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره که فه‌رموی (ئه‌وانه‌ی ئه‌وان ده‌یانپه‌رستن و هاناو هاواریان بۆ ده‌به‌ن خۆشیان هیشتا هه‌ر له‌ هۆیه‌ک ده‌گه‌ڕێن که خۆیانی زیاتر له‌ په‌روه‌ردگار پێ نزیک بکه‌نه‌وه، ئیتر ئیوه‌ چۆن ئه‌وانه ده‌په‌رستن، به‌ ئومیدی په‌حمه‌ت و میهره‌بانی ئه‌و په‌روه‌ردگارهن و له‌ تۆله‌ و سزایشی ده‌ترسن).

واتاکه ی ئه وه یه که ئه وانه ی فریشته کان ده په رستن له عه ره به کان وه ئه وانه شی که عیسا ﷺ ده په رستن له گا وره کان، خوی گه وره به رپه رچی دانه وه به وه ی ئه وانه ی که ئیوه ده یان په رستن جگه له خوا ئه وانه به نده ی من و خویان له من نزیک ده که نه وه و ده مه په رستن و هیچیان به ده ست نیه، له په روه ردگاریه تیشدا هیچی به ده ست نیه .

ئه وانه به نده ی خوان و خویانی لی نزیک ده که نه وه به په رستنی و به ئومید و په حمه تی ئه ون و له سزا که شی ده ترسن، بۆیه دروست نیه بکړینه کومه له ناوه ندیک و بکړینه هۆکار بۆ نزیک بوونه وه له خوا، فهرمووده که ی ((ئه وانه ی ده یان په رستن)) واته هاواریان ده که نی له لایه ن هاو به ش دانه رانه وه له فریشته کان، وه هه ندی له پیغه مبه رانیش وه کو عیسا سه لامی خوی لی بی هه موویان به نده ی خوان و هیچیان به ده ست نیه که بتوانن بیکه ن ﴿يَنْفُوتُ اِلٰی رَبِّهِمْ﴾^۱

به لکو خویان به دوی هۆکاردا ده گه پین تا له خوا نزیک ببه وه، ئه وانه هه ژارن و پتو یستیان به خوی گه وره یه ﴿وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ به ئومید و په حمه تی په روه ردگارن و له تۆله و سزایشی ده ترسن، ئیتر چون ده بیت بکړینه خویه کی دی و به رسترین جگه له خوی گه وره و له گه ل خوادا، ئه وانه به نده ن و له سزای خوا ده ترسن و به هیوای په حمه تی ئه ون و خوشیان زیاتر له خوا نزیک ده که نه وه به ئه نجامدانی په رسته نه کان بۆی و گوپرایه لی کردنی، ئه وه لیکنده وه ی دروستی نایه ته که یه و زانایانیش هه روا پافه یان کردوه .

وتراویشه: خه لکانیک له مړوځ خه لکانیکیان ده په رست له په ریه کان، به لام په ریه کان موسلمان بوون و ئه وانه ی که ئه مانیان ده په رست نه یان زانی بوو که موسلمان بوون واته په ریه کان، خوی گه وره هه والی دانی که ئه وانه ی ئیوه ده یان په رستن جگه

ه خوا موسلمان بوون، جا چۆن ده بیته ئه وانه له گه لّ خوا دا به رستریّن له کاتی کدا که به ندهن و خۆیان له خوا نزیک ده که نه وه و به هیوای په حمه تی ئه ون و له تۆله و سزایشی -ه ترسن، بۆیه دروست نیه که بکریته هاو به ش له گه لّ خوا دا له په رستندا، وه به مه ش په کردنیان بۆ (الوسيله) که بریتیه له دانانی چهند ناوه ندیک له نیوان خۆیان و خوا دا ه دروستکراوه کانی هه لوه شایه وه و به لگه کانیان پووچ بوویه وه سوپاس بۆ خوای گه ره .

گومانی دووهم: ئه وانه ئه و ناوه ندانه داده نیّن له نیوان خۆیان و خوا دا له و پوه وه که خوا به گه ره ده زانن، خوای گه ره مه زنه ناتوانی بیگه نی ته نها به دانانی ئه و ناوه ندانه نه بی وه ئه وانه تکاکارن و تکا ده که ن لای و ده بنه نیوه ند له نیوان خوا و به نده کانی دا، ئه وه یه گه ره یی و مه زنی خوا به گومانی خۆیان و ناتوانن په یوه ندی پیوه بکه ن ته نها له ڕیگه ی ئه و ناوه ندانه وه نه بیته، هه ره کو چۆن پاشاکانی دنیا نه گه ره یه کێ به یوێ په یوه ندیان پیوه بکات و بیانگاتی پیویسته له ڕیگه ی تکاکارو ناوه ندیکه وه بیته، ئه وه ش هه روایه به گومانی ئه وان، به و گومانه پووچانه ی ئه وان چه ندین شت دیته ئاراوه، له وانه:

یه که م: ئه وانه خوای گه ره یان وه کو پاشاکانی دنیا لی کردو پیوانه یان کرد، نه وه ش کاریکی به تاله و پووچه، ئه وه گه ره یی نیه بۆ خوای گه ره به لکو ئه وه که م و کووپیه بۆی له و پوه وه که پیوانه یان کرده سه ر دروستکراوه کانی شتیکیان له په رستن نه نجامدا بۆ جگه له خوا، هاو به ش دانان که مو کووپیه بۆ خوای به رزو به ڕیز نه ک گه ره یی و مه زنیه تی وه کو گومان ده بن . ((چونکه له به گه ره دانان نیه هاوه لدانان بۆی .. وه رگێپ)) .

دووه م: پیوانه کردنی خوا له سه ر مرۆف ناته واوی و که م و کووپیه بۆ خوای گه ره، خوای به رزو بلّند بار و دۆخه کانی به نده کانی باش ده زانی، به لام ئاده میزاد و پادشاکان

هیچ کاتیک هه والو بارودوخی ژیر دهست و خه لکی ولاته که یان نازانن مه گهر به کی پیی بگه یه نی و پیی بلئی چونکه نه وانیش مروشن وه کو نه و خه لکه، به لام خوی به رزو به ریز هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدایه ده یزانی و پیویستی به که س نیه پیویستی به نده کانی پی بگه یه نی .

سییه م: پاشاکانی دنیا پیویستی به وه یه که تکای تکاکاران وهریگری، له بهرئه وه ی پیویستی به یارمه تی دهر و وه زیره کان هه یه و نه گهر تکاکه یان وهرنه گری نه و ده که ونه فروقیل لی و دوزمنایه تی ده که ن، جا له بهرئه وه نه و پادشایانه تکاکانیان وهرده گرن با پیشیان ناخوش بیته ته نها له بهر مانه وه ی ده سه لاته که یان، وه پاکیشانی بو لای خویان تابه جی به جی کردنی داواکاریه کانیان ملکه چیان که ن بوخویان، به لام خوی به رزو بلند ده وله مه نده له وه ی پیویستی به به نده کانی بیته، پیویستی به وه زیرو تکاکار نیه وه کو پادشاکانی دنیا .

چواره م: پادشاکانی دنیا به زوری خیریان ناوی بو خه لکی و به زورو گران نه بیته داوا جی به جی ناکه ن، به لام خوی گه وره به ریزه و که س ناتوانی کاریگر بیته له سه ری له ویستی خیر و چاکه دا بو به نده کانی، هه روه کوچون کاریگری ده کریته سه ر پادشاکانی دنیا، خوی به رزو به ریز نه گهر داوات لی کردو هاوارت کردی نه وا نزیکه و وه لآمده ره پیویستی به ناوه ند نیه به پیچه وانیه ی پادشاکانی دنیا وه که هیه شتیک ناده ن مه گهر به داواکاریه کی زورو له دوی یه ک وه کو زانراوه، له بهرئه وه ی نه و پاشایانه ئاده میزادن و سیفته ی ئاده میزاد و مروقیش پرژدی و پیسکه یی و نه دان و نه هیشتن و فیلکردنه، به لام خوی به رزو بلند به ریزه و وه لام ده داته وه و نزیکه و ده وله مه نده .

پینجه م: پاشاکانی دنیا هه ژارن، نه وه ی لایانه ته و او ده بیته، هه ندی جاریش ده گونجی هیه چیان لا نه بی و پیویستیان به قه رز کردن و فیلکردن بیته، به لام خوی به روه ردگار هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدایه هی نه وه و ده وله مه ندو به ریزیشه، هه موو

پتویسته کانی به نده لای ده ست ده که ویت، وه کو خوی گه وره له فره مووده یه کی قودسیدا ده فره مویت: ((یا عبادي لو أن أولکم و آخرکم و إنسکم و جنکم قاموا فی صغیر واحد، فسألوني فأعطیتُ کل واحد مسألتَهُ ما نقص ذلك مما عندي إلا كما ينقص المخیط إذا أُدخل البحر))^۱ واته ((ئهی به نده کانم نه گهر هره مووتان به که مینتان و کوتاییتان، وه مرؤف و پهریه کان له ده شتیکی پان و به ریندا وه ستان، داوایان لی کردم نه واهرچی داواکاریانه جی به جی ده که م و پتیان ده به خشم به هریه کیکیان، هیچ که م نابیته وه له وهی لامه، هه روه کو دهرزی نه گهر بخریته ناو دهریا چهند ناو له گهل خوی هه لده گری و له و ناوه که م ده کاته وه نه وه ندهش له مولکی من که مده کات))، جا نه گهر هه موو دروستکراوه کان سه ره تاو کوتاییان مرؤفو په رریان، داواکاری هه موویان جی به جی بکات هیچ له مولک و سامانی نه و که م ناکات به پیچه وانه ی پاشاکانی دونیاوه نه گهر له وهی هه یانه بیبه خشن نه وه ته واو ده بیت سامان و مولکه کیان، خوی گه وره ده فره مویت: ﴿ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ ﴾

واته: ((ئوهی ئیوه هه تانه ته واو ده بیت، به لام ئوهی خوا هه یه تی هه ده میتی و له ناو ناچی)).

پتیوانه کردنی خوا له سه ره دروستکراوه کانی به دانانی ناوه ند، پتیوانه یه کی پووچه له له چه ندین پوه وه .

گومانی سییه م: ناوه نده کان له نیوان خواو به نده دا پیاوچاکان، وه پینگه یه کیان هه یه لای خوی پاک و به رز، ئیمه داوا له خوا ده که ین به هویانه وه، له به رنه وهی ئیمه تاوانبارین و نه وانه پیاوچاکن و به ریزن لای خوا ئیمهش داوایان لی ده که ین که له خوا نزیکمان بکه نه وه و تکامان بۆ بکه ن لای خوی پاک و بیگهر د .

۱- اخرجه مسلم (۲۵۷۷) عن ابي ذر رضي الله عنه.

وه لامي نه و گومانه شيان نه وه يه كه چاكه ي خه لكانى ترو كردارى كه سانى تر هيچى
 بو تو ره وانیه، كردارى نه وان هی خویانه و توش هیچ سوودیكت پی ناگه یه نی مه گه ر
 کرده وه ی خۆت بیئت، جا نه گه ر خۆت کرده وه ت نه بیئت نه واهه رگیز نه وانه هیچ
 سوودیكت پی ناگه یه نن، وه کو خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ
 شَيْئًا وَلَا أَمْرٌ يُؤْمِرُ اللَّهُ ۙ﴾^۱

واته: (پوژیکى سه ختى وایه كه هیچ كه سیك بو كه سى تر هیچی به ده ست نیه
 تابتوانیت بو بکات).

وه هه ره ها ده فه رمویت: ﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۙ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۙ وَصَاحِبِهِ وَبَنِيهِ
 ۙ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۙ﴾^۲

واته: (له و پوژده دا برا له براى خوی وه له دایك و باوكی و له ژنى و له كوچه كانی
 راده كات، چونكه هه ركه سیك سه رگه رمى كارو كیشه ی خویه تی و نایبه رژێته سه ر
 نه ویت ته نانه ت په یامبه رانیش سه لامى خویان لی بیئت هه ریه كه یان ده لیئت - نفسى
 نفسى - خۆم خۆم).

چاكیه تی نه وان سوود به تو ناگه یه نی تا خۆت کرده وه ت نه بیئت، نه ی بوچی خۆت
 کرده وه ناكه ییت تا ببیته پیاوچاك و نزیك بیته وه له خوا، به لام نه گه ر باوه رت واییت كه
 کرده وه ی جگه له خۆت نزیكت ده كاته وه له خوا، خوی به رزو به ریز ده فه رمویت:
 ﴿تِلْكَ أُمَمٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُنْصَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۙ﴾^۳

۱ الانفطار: ۱۹

۲ عبس: ۳۴ - ۳۷

۳ البقرة: ۱۳۴

واته: (ئه مانه نه ته وه یه ک بوون و پۆیشتن ئه وه ی که کردیان به دهستی خۆیان هه ره ئه وه یه و ئیوهش ئه وه ی ده یکه ن هه ره ئه وه ی ئیوه یه، پرسیار له ئیوه ناکریت دهر باره ی ئه وه ی ئه وان کردیان).

سوودت پی ناگه یه نی چاکی ئه وان و نزیکیان له خواوه ئه گه ر تو کرده وه ی چاکت نه بیئت و له سه ر بیرو باوه پتی راست و دروست نه بیئت، وه هه ره ها کرده وه که ت هاو بهش دانانه.

وه لام: هاو بهش دانه ریش تکای بۆ وه ر ناگیرئ، له به ره وه ی خوی به رزو به پیز ده فه رمویت: ﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفْعَةُ الشَّافِعِينَ﴾^۱

واته: (تکای تکاران هه چ سوودیکیان پی ناگه یه نی، ئه گه ر گریمان هه شبیئت بۆیان واته ئه گه ر که سانیکیش بیان وه ی تکیان بۆ بکه ن هه چ سوودیکی نه بۆیان). جا هاو بهش دانه ر تکای بۆ وه ر ناگیرئ، وه په رستنی جگه له خواش، هاو بهش دانانه، ئه گه ر تۆش وا گومان به ی که بۆیه ده یانه په رستیت تا ببن به ناوه ند بۆت لای خوا ئه وا تو هاو بهش دانه ری بۆ خوا، هاو بهش دانه ریش تکا هه چ سوودیکی نه بۆی، جا بۆیه پیویسته کرده وه ت چاک بکه یت له گه ل خوی پاک و بیگه ردا، ئاو پش مه ده ره وه به لای کرده وه ی که سانی تر دا چونکه بۆ خۆیانه، چاکییان و کرده وه یان ته نها بۆ خۆیانه، هه چ سوودت پی ناگه یه نی ته نها کرد مه وه چاکه کانی خۆت نه بیئت، جا ئه گه ر خۆت کرده وه ی باشت نه بیئت هه چ که سیک سوودت پی ناگه یه نی با ئه و که سه نزیکترین که سیش بیئت لای خوا.

گومانی چواره م: که بریتیه له گومانیکي به هیزو فراوان لایان: که عومر ره زای خوای لی بی نه گهر تووشی سالی نه هاتی و بی بارانی ببوایه نه وه داوای بارانی له خوای گه وره ده کرد به عه باسی مامی پیغه مبه ر ﷺ پیی ده فهرموو داوا له خوا بکه با بارانمان بۆ ببارینیت و ده فهرموو ((نهی خوای گه وره نیمه ته وه سولمان پیی ده کردی به دوعای پیغه مبه ر ﷺ توش بارانت بۆ ده باراندین، وه نیمه نیستا ته وه سولت پیی ده که یین به دوعای مامی پیغه مبه ر ﷺ دهی بارانمان بۆ ببارینه، جا خوای گه وره بۆی ده باراندن، عومر ره زای خوای لی بیی ده فهرموو ههسته نهی عه باس بپا پیره وه . عه باس هه لده ستاو ده پارایه وه بۆیان و خواش پارانه وه که ی ورده گرت و وه لامی ده دانه وه))^۱

هاوبهش دانه ران وتیان: عومر ته وه سولی کرد به عه باس نه م کارهشی به لگه به له سه ر نه وه ی که دانانی نیوه ند له نیتوان خواوبه نده دا ریگه پیدراوه و په وایه .

له وه لامیاندا ده لئین: پاک و بیگه ردی بۆ خوا، عومر ته وه سولی به پارانه وه که ی عه باس کرد نه ک به خودی عه باس خوی یان به پیزیه که ی لای خوا به لکو ته وه سولی به پارانه وه که ی کرد و فهرموی: ههسته بپا پیوه، داوای پارانه وهش له پیاوچاکان کاریکی دروسته و راسته، وه پیغه مبه ریش ﷺ به عومری ره زای خوای لی بیی که ده یویست بجیت بۆ نه نجامدانی عه مره و خواحافیزی لی کرد و پیی فهرموو ((لا تنسنا یا أخي من صالح دعائك))^۲.

واته ((نهی براله له دوعاو پارانه وه چاکه کانت له بیرمان نه که ییت))، داوای پارانه وه له پیاوچاکانی زیندوو کاریکی دروسته، به لام مردوو داوای هیچ شتیکی لی نا کریت:

۱- أخرجه البخاري برقم (۱۰۱۰) من حديث أنس بن مالك ﷺ

۲- أخرجه احمد (۱۹۵)، وابو داود (۱۴۹۸)، والترمذي (۳۵۶۲)، وابن ماجه (۲۸۹۴) من حديث

عمر بن الخطاب ﷺ، وقال الترمذي: هذا حديث حسن صحيح .

به لام پیاوی چاکی زیندوی ناماده دروسته بۆت که داوای لی بکه ی بۆت بیارینه وه نه خوا یان بیارینه وه بۆ موسلمانان، وه هه روه ها موعاویه ره زای خوای لی بی کاتیک نه سه رده می نه ویشدا بی بارانی بوو ویستی نویژه بارانه بکات فره منی به یه زیدی جوره شی کرد که نه ویش ((ابن الاسود)) بوو که له خوا بیارینه وه نه ویش له خوا پارایه وه^۱ وه له بهر نه وه ش شهرع زانان له باسی نویژه بارانه دا باسیان کردوه که نروسته و کاریکی باشه داوا له پیاوچاکان بکریت که بیارینه وه له خوا که باران بیارینه^۲ واته به پارانه وه کانیا، نه گهر مه به ست به ته وه سول کردن له بهر خودی خوین و گهره بیان و پزیزان بویه نه وا هه رگیز ها وه لان له پیغه مبه^۳ لایان نه ده دا، چونکه پیغه مبه^۴ پله و پایه و گهره یی لای خوا هه رما بوو به مردنی پله و پایه و گهره یی له ده ست نه دابوو لای خوا، له گهل نه وه شدا نه پارانه وه له خوا به گهره یی پیغه مبه^۵ وه نه پاستیه تی و نه کرداری پیغه مبه^۶ بۆ نه و کاره له گهل نه وه ی گهره هه ر پیغه مبه^۷ بوو وه باشتین دروستکراو بوو به لام لایندا لیتی بۆ مامه ی که هه رگیز به نه ندازه ی برازا که ی^۸ پله و پایه و گهره یی نه بوو، لادانیشیان له گهره وه بۆ بچوکتز له و ته نها له بهر نه وه بوو که گهره که (پیغه مبه^۹) مردبوو وه مردویش داوای هچی لی ناکری به لکو داوا له زیندوو ده کریت، داوای مال و پارانه وه یارمه تی لی ده کریت نه گهر توانای به سه ردا هه بوو وه ناماده ییش بوو، خوای گهره ده فره مویت:

﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ﴾^۲

واته: (له سه ر چاکه و کومه ک و هاوکاری و پاریزگاری، یارمه تی یه کتر بده ن). نه وه بهر په رچ دانه وه یانه له کیشه ی داوا کردنی عومه ره له عه باس بۆ باران بارین ره زای خوا

۱- أخرجه ابو زُرعة الدمشقي في التاريخ (٦٠٢/١)، واللالکائي في شرح اعتقاد اهل السنة (٢١٤/٩)،

(٢١٥) وصححه اسناده الالباني، وقال ابن الملقن: (مشهور، قال النووي) خلاصة البدر المنير (٢٥٢/١)

٢- أنظر: المغني (٣٤٦/٣)، الكافي (٥٣٥/١)

٣ المائدة: ٢

له هه ردوکیان بیت، عومەر ﷺ ته وه سولی به خودی عه باسو و پاستیه تی و پیزو
 گه وره یی عه باسه وه نه کرد چونکه نه وه کاریکی پووچه، به لکو عومەر ﷺ ته وه سوز
 به پارانه وه ی عه باسه وه ﷺ کردو فه رموی ههسته بیارپوه، نه وه ش کاریکی پینگه
 دراوه و قه یناکه. له م کاته شدا:

یه که م: داوا لیکردنی په واو پیدراو، که چه ند جوړیکه:

۱ - پارانه وه له خوا ی گه وره و داوا لیکردنی به ناوه کانی و سیفه ته کانی خوا ی به رزو
 پاک و بیگه رد، خوا ی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوْهُ بِهَا وَذَرُوْا الَّذِیْنَ
 یُلْحِدُوْنَ فِیْ اَسْمَیْهِ سَیُجْزَوْنَ مَا کَانُوْا یَعْمَلُوْنَ﴾^۱

واته: (ناوه کانی خوا هه موو جوان و پرشکون، ده سا ئیوه ش هه ربه و ناوانه وه بانگر
 بکه ن، لاله و نزاو داوا هه ربه و ناوانه بکه ن).

بیارپینه وه و داوا بکه ن پێیان واته به و ناوه جوانانه داوا له خوا بکه ن و بیانکه نه
 وه سیله ی نیوان خۆتان و خوا له کاتی پارانه وه کاند، ده لئی نه ی په حمان به زه بیت
 پیامدا بیته وه، نه ی غه فور لیم خوشبیه، نه ی که ریم پیزم پی بیه خشه و به پیزمکه.
 نه ی ده وله مه ند ده وله مه ند مکه، وه به وشپوه داوا ی لی بکه به ناوه کانی خوی.
 هه روه کو چون نه یوب سه لامی خوا ی لی بی داوا ی لیکردو فه رموی: ﴿وَاٰیُوْبَ
 نَادٰی رَبَّهٗ اِنِّیْ مَسِّیَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَزْهَمُ الرَّحِیْمِ﴾^۲

واته: (بیگومان دوو چاری به لاو نه خوشیه ک بووم نه توش له هه موو خاوه ر
 به زه بیه کان به به زه یی تری).

۱ الأعراف: ۱۸۰

۲ الأنبياء: ۸۳

داوای له خوا کرد به وهی که له هه موو خاوهن به زه بیه کان به به زه یی تره خواش وه لاهی دایه وه به هانایه وه چوو .

وه یونس سه لاهی خوای لی بیت له کاتی کدا که له زکی حوته که دا بوو له ناو چه ندین تاریکاییدا، تاریکی ده ریاو تاریکی شه وو تاریکی سکی حوته که دا داوای له خوا کردو
 فـه رمووی: ﴿فَكَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (۸۷) فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ ۖ ﴿۱﴾

واته: (له ناو تاریکستانی شه وو ده ریاو ناو سکی نه هه نگه که دا هاوارو بانگی له خوا کردو وتی: په روه ردگارا بی له تو هیچ په رستراویک شک نابهم وه رتوش له هه موو عیبو نه نگیک خاوهن پائه گرم، بیگومان من له ریزی سته مکاران بووم، سته م له خوم کردو په شیمانم، سا ئیمهش به هانایه وه هاتینو وه لاممان دایه وه له و ته نگانه و غه مو په ژاره یه ی تیی که وتبوو پزگارمان کرد). یونس علیه السلام داوای له خوا به یه کتا په رستی کرد لا اله الا انت، وه هاناو هاواری بو لای خوا به پاکراگرنتی له له نگی کرد واته خاوین راگرنتی خوای گه وره، وه داوای له خوا کرد به داننان به تاوانه کهیدا (بیگومان من له ریزی سته مکاران بووم) خواش وه لاهی دایه وه به هانایه وه چوو .

۲- هه روه ها داواکردن و پارانه وه به پارانه وه ی پیاوچا کانی زیندووه وه په واو پڼگه پیدراوه، هه روه کو چۆن عومەر رضی الله عنه داوای پارانه وه ی له عه باس رضی الله عنه کردو هانای بو برد ۲ وه هه روه کو چۆن موعاویه رضی الله عنه هانای بو یه زیدی جوړه شی رضی الله عنه بردو ۲ داوای پارانه وه ی لی کرد تا بارانیان بو بیاریت له لایه ن خوای په روه ردگاره وه، هه ر له بهر

۱ الأنبياء: ۸۷ - ۸۸

۲- تقدم تخريجه.

۳- تقدم تخريجه.

ئه وه شه شه رع زانان له باسی نوێژه بارانه دا به پره وایان داناوه داوای پارانه وه له پیاوچا کانی زیندووی ئاماده ((به لام با پیاوچاکیش بیت ئه گهر مردبوو نابیت، وه ئاماده ش نه بیت دهم به دهم به هه مان شیوه نابیت واته نابیت ئهم له شاری و ئه له شاریکی تر بیت و به وشیه یه .. وه رگێر)) . وه کو چۆن عومهر رضی الله عنه ئه و کاره ی کرد، مه به ستیش به خودی خویان و راستیه تی خویان نه بووه له به رئه وه ی گهره ن، هانا بردن و داوا لیکردن به گهره یی و دروستی که سه که و پله و پایه ی که سه که لای خوا ئه مانه هه ره مووی هانا بردن و داوا لیکردنیکی داهینراو و قه ده غه کراون وه پێگه یه کیشه له پێگه کانی هاوبه ش دانان بۆ خوای گهره .

دووه م: داوا لیکردنی قه ده غه کراو، بریتیه له هانا بردن و داواکردن له خوای گهره به خاتری گهره یی که سیک و دروستی که سه که لای خوا یان به خودی که سه که، ئه وه داوا لیکردنیکی قه ده غه کراوه، وه پێگه یه کیشه له پێگه کانی هاوبه ش دانان، بۆیه پێویسته جیاوازی بکریت له نێوان داوا لیکردنی په و او پیدراو له گه ل داوا لیکردنی قه ده غه کراودا .

زانای پایه به رز تقی الدین ابن تیمیه په حمه تی خوای لی بیت له په رتووی

((التوسل والوسيلة - داوا لیکردن و هۆ به کاره یان بۆ نزیکبوونه وه له خوا)) دا باسی کردووه که به هۆی داپۆشین و تیکدانی نێوان جوړه کانی داوا لیکردن - التوسل - له م بابه ته دا هه له رویداوه، بۆیه پێویسته مرقف شاره زای داوا لیکردنی په و او پیدراو داوا لیکردنی قه ده غه کراو ببیت تا نه که ویتته ناو تیکدان و هه له وه، ئه وه بابه تیکی زۆر گهره یه، پێویسته گرنگی پی بدری تا کاره که تیکه لاو نه کریت، له به رئه وه ی گومانه کانی ئه وانه ی گومرا که رن بالی به سه ره نه دی خه لکی به گشتیدا کیشاوه، بۆیه پێویسته وه لامی له باره یه وه بزانیته تا پوو پۆش نه کرین و خه لکی چه واشه نه کریت ده رباره ی زانینی مانای ((التوسل والوسيلة)) .

زانای پایه بهرز (محمدی کوری عبدالوهاب) په حمه تی خوی لی بیت فهرمووی:
 ((هرکه سیک له نیتوان خوی و خوادا چه ند ناوه نديک دابنی و هاواریان بکاتی و لییان
 بپاریته وه وهک ئه وهی بلیت: ئه ی ئه حمه دی به ده وی، ئه ی عبدالقادر، ئه ی حسین،
 ئه ی عی، ئه ی فلان به هاوارمه وه بی و پرگارمکه، شیفای نه خۆشه که م بده، ونبوه که ی
 بۆ بگپره وه، بانگیان ده که ن و هاواریان ده که نی و ناویان دینن یه که یه ک، نا ئه وه
 هاوبه ش دانانی گهره یه، له بهرئه وهی پارانه وه یه جگه له خوا، وه پارانه وه ش
 له گهره ترین جوړه کانی په رستنه، هه ره کو پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: (الدعاء هو
 العبادة) واته ((پارانه وه په رستنه)) واته گهره ترین جوړه کانی په رستن، جا ئه گهر
 جگه له خوا پاراپایه وه ئه وه گهره ترین هاوبه ش دانانه بۆ خوا په نا ده گرین به خوا، جا
 ئه گهر له فریشته یه که یان پیغه مبه ریک یان پیاوچاکیک یان په ریه که یان مرقیقک پاراپایه وه.

هه ره ها زانای شاره زا به ئیسلام په حمه تی خوی لی بیت باسی کردوه که
 شه ی تانه کان خویان ده خه نه سه ر شیوه ی مردوه کان دهرده چن بۆلای خه لکی
 له ته نیشته گۆره کاند او ده لئین ((من فلانه که سم خاوه نی گۆره که چیت ده ویت؟)) ئه وه
 شه ی تانیکه و خوی له وینه ی مردوه که دا نیشان ده دات خه لکیش واگومان ده به ن که
 ئه وه مردوه که یه، ئه وه مانای ئه وه یه که شیخ باسی کردوه . منیش ده لئیم: هه ندی
 جاریش ده ستیان دريژ ده که ن وه کو ده لئین که پیغه مبه ر ﷺ ده سستی دريژ کرد بۆ
 ره فاعی و ته وقه ی له گه لدا کرد، ئه وه ش درويه با پرویشی دابیت چونکه ئه وه شه ی تان
 بووه ده سستی دريژ کردوه، له بهرئه وهی شه ی تانه کان خویان ده خه نه سه ر شیوه ی
 خاوه ن گۆره کان و جی نزرگه کان، یان له ناو گۆره کانه وه قسه ده که ن و خه لکیش را
 گومان ده به ن که مردوه که یه قسه ده کات و گوئیان لییه، جا ئه وه ی گوئی له ده نگه که

١- أخرجه احمد (١٨٣٨٦)، وابوداود (١٤٧٩)، والترمذي (٣٢٤٧)، وابن ماجه (٣٨٢٨) من حديث

النعمان بن بشير رضي الله عنه وقال الترمذي هذا حديث حسن صحيح.

ده بیټ واددزانی و گومان ده بات که ده نگی مردووه که یه، وه نه وهش که لیک جار پووی داوه، شه یتانیش نه وکاره بویه ده کات تا هه لیان خه له تیڼی و تووشی هاوبهش دانانیان بکات به وهی که بی ناگان لی و نایزان، نه وانیش له گورپه که ده پارینه وه و داوی تکای لی ده که ن .

تکارکردنیش راست و دروسته به لام داوا له مردووه کان ناکری به لکو ته نها داوا له خوا ده کریټ، ده لټین ((خواجه بمخره بهر شه فاعه تی پیغه مبه ره که ت)) ((خواجه بمخره بهر شه فاعه تی به نده چاکه کانت له کاتیکدا که تکا ده که ن)) مه وهسته لای گروپو بلټیت: نه ی فلانه که س یان نه ی پیغه مبه ره تکار تکام بو بکه، له بهر نه وهی داوانا کریټ له مردو و ه یچ شتیک، به لکو ده بیټ ته نها داوا له خوا بکریټ، تکارکردن و شه فاعه ت ته نها مولکی خواجه و مولکی ه یچ که سیکی دی نیه . شه فاعه ت (تکارکردن) نابیت ته نها به دوو مهرج نه بیټ:

مهرجی یه که م: که خوی گه وره خوی پی بدات پی .

مهرجی دووهم: نه و که سه شی که تکای بو ده کریټ ده بیټ له یه کتاپه رستان بیټ، هاوبهش دانه رنه بیټ، نه و دوو مهرجهش وه رگراون له قورنانه وه خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾^١

واته: (کی بیټ له پوژی دوا پیدا بتوانی شه فاعه ت بکات لای نه و، هه تا نه و خوی موله تی نه دا ؟ دیاره که هه تا نه و خوی موله تی نه دات ه یچ که سیک ناتوانیت تکا بکات، هاوبهش دانه ره کان پییان و ابو که به ته کان ده توانن شه فاعه تیان بو بکه ن).

وه مه روه کو خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى﴾^٢

واته: (له دوا پوژیشدا تکاو شه فاعه ت ناکه ن، مه گه ر بو که سیک خوا خوی پازی بیټ لی و خاوه ن به و او موسلمان بیټ).

١ البقرة: ٢٥٥

٢ الأنبياء: ٢٨

واته خوا له گوشتارو کرداری پازی بی‌ت و یه‌کتاپه‌رستیش بی‌ت، به‌لکو که‌سی هاوبه‌ش دانهر خوای که‌وره له‌باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویت: ﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفْعَةُ الشَّفِيعِينَ﴾^۱ واته ((تکیا تکاران هیچ سوودیکیان پی ناگه‌یه‌نیت)) .

وه هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾^۲ واته: (ئه‌وکات سته‌مکاران هیچ دۆستی‌ک و پشتیوانی‌کیان نیه بتوانی که‌لکیان پی بگه‌یه‌نی، وه هیچ تکارێکیشیان نیه تکیا وه‌ریگری، هه‌موو په‌یوه‌ندی‌ه‌ک ده‌پچری)، وه هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُقْنِي شَفْعُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾^۳

واته: (فریشته‌یه‌کی زۆر له ئاسمانه‌کاندا هه‌ن تکیان هیچ که‌لک نابه‌خشی بۆ به‌رستیاره‌کانیان، مه‌گه‌ر ئه‌و بتانه‌ی ئیوه چۆن تکیان وه‌رده‌گیری بۆتان؟! مه‌گه‌ر پاش ئه‌وه‌ی هه‌رکه‌سی‌ک خوا خۆی بیه‌وی پازی بی‌ مؤل‌ت بدات فریشته تکیا بۆ بکات، ئه‌وه‌ش بۆ پیاوه چاک و یه‌کتاپه‌رسته‌کان ده‌بی‌ت).

خوای په‌روه‌ردگار باسی هه‌ردوو مه‌رجه‌که‌ی کرد: ﴿مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾^۴ ئه‌وه مه‌رجی یه‌که‌م ﴿وَيَرْضَى﴾ ئه‌وه‌ش مه‌رجی دووه‌م .

خواش پازی نابیت مه‌گه‌ر موسلمان بی‌ت و یه‌کتاپه‌رست بی‌ت و هه‌رگیز له هاوبه‌ش دانهران پازی نیه و نابیت .

که‌واته شه‌فاعه‌ت حه‌ق و دروسته ته‌نها داوا له خوای به‌رزو به‌پێز ده‌کریت بۆی، به‌لام داواکردنی شه‌فاعه‌ت له مردووان پووج و به‌تاله، قسه‌که‌شیان پووج بوویه‌وه که

^۱ المدثر: ۴۸

^۲ غافر: ۱۸

^۳ النجم: ۲۶

^۴ النجم: ۲۶

ده لئین ئه وان داوای شه فاعه ت له مردووه کان ده که ن وه ده شلئین شه فاعه ت حه ق و
 راسته ، ئیمه ش ده لئین: به لئی شه فاعه ت حه قه به لام داواکردنی له مردووه کان به تاله و
 پووچه ، به لکو به تا کو ته نها ده بیته داوا له خوا بکریته ، خوای گه وره ده فه رمویت:
 ﴿قُلْ لِلّٰهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾^۱

واته: (بلی تکاو شه فاعه ت هه ره مووی ته نها بو خوايه).

تکا کردن مولکی خوايه ، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
 دُونِهِ الشَّفَعَةَ اِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾^۲

واته: (وه ئه و په رسته راوانه ی ئه وان له باتی خوا هاواریان لی ده که ن وه ده یان په رسته
 ده سه لاتی شه فاعه ت و تکایان نیه ، به لام که سیک شایه تی به حه ق دابی و برپوای هینا بیته
 وه ک فریشته کان و عوزه یرو عیسا ئه وانه ده توانن داوای شه فاعه ت بکه ن وه ئه وان
 ده زانن حه قیقه تی شایه ده که یان).

واته شایه تی لا اله الا الله ده کات، وه ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ واته مانای ئه م وشه یه
 ده زانن و کرده وه شی پی ده که ن، به ته نها ده برپینی ئه م وشه یه به س نیه له هه مان
 کاتیشدا مانا که ی نازانی و یان ده یزانی به لام کرده وه ی پی ناکات، ئه وه هیچ سوودیگر
 پی ناگه یه نی، وه هه روه ها داواکردنی شه فاعه ت له زیندوویه کی ئاماده به واتای ئه وه ی
 که داوای پارانه وه ی لی بکه ی و بلی ئه ی فلانه که س داوا له خوا بکه بۆم به وه و به وه .
 هه روه کو چۆن عومه ر ﷺ داوای پارانه وه ی له عه باس ﷺ کرد، وه هه روه کو چۆن
 خه لکی له پوژی قیامه تداو له مه یدانی حه شرکردندا داوا له پیغه مبه ر ﷺ ده که ن.

۱ الزمر: ۴۴

۲ الزخرف: ۸۶

گومانی پینجه‌م: هاوبه‌ش دانه‌ره سه‌ره‌تایه‌کان و پینشینه‌کان هاواریان له‌به‌ته‌کان و شه‌یتانه‌کان و پهری ده‌کرد به‌لام ئیمه‌ هاوار له‌خه‌لکانی چاک ده‌که‌ین، جا ئیوه‌ چۆن بیاوچاکان و به‌ته‌کان وه‌ک یه‌ک سه‌یر ده‌که‌ن، ده‌لێین: پاک و بێگه‌ردی بۆ خوا! ئایا ئیوه‌ قورئان ناخویننه‌وه، ئایا هاوبه‌ش دانه‌ره‌کانی پینشین داوای تکیان له‌فریشته‌کان نه‌ده‌کرد که له‌چاکان بوو، وه‌ داوای تکیان له‌ پیغه‌مبه‌ران سه‌لامی خویان لیبت نه‌ده‌کرد له‌ داوی مردنیان، خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾^۱

واته: (جگه له‌ خوا شتانیک ده‌په‌رستن که نه‌ سودیان پێده‌گه‌یه‌نیت نه‌ زیانیان لێده‌دات، وه‌ ده‌شلێن نه‌وانه‌ تکا‌کارمان لای خوا).

وه‌ نه‌وانه‌ فریشته‌کان و عوزیرو عیسا ده‌په‌رستن نه‌وانه‌ش خه‌لکانیکی چاک بوون جا نه‌قام و نه‌زانه‌کان -تێراو جۆرن له‌ په‌رسته‌کانیاندا، هه‌یانه‌ به‌ته‌کان ده‌په‌رستن و هه‌یانه‌ خۆرو مانگ ده‌په‌رستن، وه‌ هه‌یانه‌ که‌ دارو به‌رد ده‌په‌رستن، وه‌ هه‌یانه‌ فریشته‌کان و بیاوچاکان ده‌په‌رستن: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾^۲

واته: (نه‌وانه‌ی که له‌ باتی خوا چه‌ند دۆست و بێکیان گرتووه، به‌ بێ هیچ به‌لگه‌یه‌کیش نه‌لێن: ئیمه‌ هه‌ر بۆ نه‌وه‌ نه‌و بتانه‌ ده‌په‌رستین که له‌ خوامان نزیک بکه‌نه‌وه‌ و تکه‌مان بۆ بکه‌ن لای، که‌چی نه‌گه‌ر پێیان بو‌اترایه‌ کێ ئیوه‌ی دروست

^۱ یونس: ۱۸

^۲ الزمر: ۳

کردووه؟ کێ ئاسمانه کان و زهوی به دیهیناوه؟ له وه لامدا ده لێن: هه ر (الله) یه ئیتیر پیتیان ئه وترا: ئه ی بۆچی خوا به تاكو ته نه ها نا په رستن؟ وشه ی (ما نعبدهم) وه لامیان بوو، جا با هه ر وابکه ن بیکومان خوا حه ق و ناحه ق جیا ئه کاته وه و بریاری خۆی ده رباره ی ئه و دووبه ره که یه ئیوانیان دهدات، ئه وکات موسولمانان بۆ به هه شت و بێ باوه پنان بۆ دۆزه خ ده نیژدریخت، دیاره ئه و جوړه که سانه گومراو سه ر لیشیواون، خواش به پاستی مرقفی درۆزن و سپله پینوین ناکات).

جیاوازی نییه له نیوان په رستنی دوایه کان بۆ گوڤه کان له گه ل په رستنی یه که میه کان له هاوبه ش دانه ران، په رستشی هاوبه ش دانه رانی پیشین که ته نها له سه ر بت په رستی نه وه ستابوو وه کو ده لێن، وه له سه ر په رستنی داره کان و به رده کان نه وه ستاون، به لکو هه یان بووه که پیاو چاگانیان ده په رستن به به لگه ی قورئان، خوای گه وره باسی کردووه که ئه وان فریشته گانیاں ده په رست، وه خه لکانیک له به نه ده کانی خوا، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾^۱

واته: (ئه وانه ی ئه وان ده یان په رستن و هاناو هاواریان بۆ ده به ن خۆشیان وه سیله ده گرنه به ر بۆ لای په روه ردگاریان تاوه کو نزیکتر ببه نه وه)، کاره که زۆر پوونه و دیاره به لام هه له کان لای ئه وان له ژماردن نایه، بۆیه پتویسته له سه ر فێر خوازی زانستی شه رعی که له سه ر چاو رۆشنی بیت به م کارانه به تایبه تی ئه وانه ی که ده چنه رپه وی بانگه واز کردنه وه بۆ لای خوای گه وره، له به ر ئه وه ی دوچاری ئه م گومانانه ده به نه وه له لایه ن ئه وانه وه بۆیه پتویسته ئه م شتانه بزانه و شاره زا بن، له پینا و ئه وه ی بتوانن په رچی ئه و گومان کارانه بده نه وه که خه لکیان له ناو بردووه به گومانه گانیاں.

گوږ په رسته کان پشت به مردووه کان ده به ستن، هه تا به مردووه که ده لَین نه ی
 فلان من هه ر هی تووم پشت به تو ده به ستم، وه پشت نابه ستن به خوای بنگه ردو
 پاک و به رز، له زمانیه وه زیکری خوا نابیستی به لکو هه میسه زمانیان له خزمه ت
 نه مانه دایه که ده یان په رستن جگه له خوا، پشتیان پیده به ستن و جیگه ی متعانه یان،
 وه پشت به ستنیش له گه وره ترین جوړه کانی په رستنه، خوای گه وره ده فهرمویت:
 ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا
 وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾^۱

واته: (باوه پدارانی راسته قینه و دلسوز هه ر نه وانه ن که هه ر ناوی خوا هینرا دلیان
 له بهر گه وره یی نه و ده که ویته له رزه وه ترسی لیده نیشیت، هه ر که نایه ته کانیش
 ده خوینرینه وه به سه ریاندا باوه پیان زیادو به هیژ ده بیئت، هه ر به په روه ردگاریشیان
 پشت ده به ستن په نایان هه ر به وه).

واته له سیفته ی باوه پدارانه که به په روه ردگاریان پشت ده به ستن، له نایه ته که دا
 مه عموله که پیشخراوه بو گه مارؤدان ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ وه نه یفه رموره پشت
 ده به ستن به په روه ردگاریان به لکو فهرمو ی: به په روه ردگاریان پشت ده به ستن
 (پیشکه وتنی (جارو مه جرور) که مه عموله که یه له سه ر عامیله که بو سودی گه مارؤدان و
 قه تیس کردنه، بو وینه ﴿إِلَّاكَ نَعْبُدُ﴾ الفاتحه: ه ناپه رستین جگه له تو نه وه به هیژ
 تره له وه که بوتری (نعبدوک) ده تپه رستین، له بهر نه وه ده تپه رستین گه مارؤدان
 ناگه یه نی واته (ته نها خوا).

به لام به تهنه تۆ ده پهرستین، گه مارۆدان و قه تیس کردن ده گه یه نیت: پشت به ستر به خوا پهرستنیکی زۆر گه وره یه که بریتیه له متمانه به خواو گه پانه وه ی هه موو نه وکارانه بۆ لای نه و نه مه ش قه ده غه ی نه وه ناکات که هۆکاری به سود بگریته بهر له گه ل پشت به ستر به خوا هه ردووکیان کۆ ده کاته وه (واته گرتنه بهری هۆکاری به سود له گه ل پشت به ستر به خوا ی گه وره .. وه رگرتن).

ته نه پشت به ستر ناگریت و هۆکاره به سوده کان پشت گوی بخت، وه متمانه ش ناکاته سه ر هۆکاره کان و پشت به ستر به خوا پشت گوی بخت، به لکو هه ردووکیان کۆ ده کاته وه، نه وه ش ئیشی ئیمانداره، وه پیغه مبه ریش ﷺ گه وره ترین که س بووه له پشت به ستر به خوا له گه ل نه وه شدا هۆکاری گرتۆته بهر، هیزی ئاماده کردووه بۆ جیهاد کردن، کراسی شه پوزی و قه لغانی به کار هیئاوه له جیهاد کردنیدا، نه مانه هۆکاری به سودن بآذن الله، هه ر له بهر نه مه شه که ده لئین: (متمانه نه کردن بهس له سه ر هۆکاره کان هاوبه ش دانانه و واز هیئان له هۆکاره کانیش تانه دانه له شه ریه تی نیسلام، له بهر نه وه دین هاتوو به بۆ وه رگرتنی هۆکاره به سوده کان و به کار هیئانیان)

نه و هاوبه ش دانه رانه پشت به مردوووه کان و داره کان و بهرده کان و دروستکراوه کان ده به ستر، وه پیغه مبه ریش ﷺ ده فهرمویت: (من تعلق بشيء وكل اليه)^۱

واته: (هه ر که سیك خوی به شتی که وه په یوه ست بکات ده دریته وه ده ست نه و شته).

(واته: باوه پی به هه ر شتی هه بی سودی پییگه یه نی زیانی لی دورخاته وه ده دریته ده ستی وه کو نه وه ی باوه پی وایی نال چاو پیس لا بیات یان تویکله داری سه ر گۆر برنج و شه کرو پۆن و چای بۆ زیاد بکات نه وه خوی گه وره ده داته وه ده ستی نه و

۱ اخرجه احمد (۱۸۷۸۱)، والترمذی (۲۰۷۲)، والحاكم (۲۱۶/۴) و حسنه محققو المسند، و ذکره

شواهدة فانظرها.

شتانه که هه مووی هاوبه ش دانانه بۆی.. وه رگتێ. هه رکه سێک خۆی په یوه ست بکات
 به خواو پشتی پێبیه ستیت به سیه تی خوا بۆی، وه هه رکه سێکیش پشت به جگه له
 خوا بیه ستیت خوای گه وره دهیداته دهست ئه و دروست کراوه لاوازه، تیا دهچی
 چونکه پشتی به جگه له خوا بهست له کاتیکدا که هه ر پشت به خوا ده به ستریت له
 هه موو شتیکدا پشت به لاوازیکی وه کو خۆی یان له خوشی لاوازتر بهست گومانیشی
 تیدا نیه که زیندوو وه کو مردوو نیه چونکه زیندوو ده توانی بپوات و بخوات و بخواته وه
 شت به دهست بێنی و کار بکات، به لام مردوو بیگومان کاری ته واو بووه، جا چۆن
 نه گه ر مردن کردنیان به خوا جگه له خوای گه وره له کاتیکدا نه مانه مردوون هه چیان
 به دهست نیه ته نانه ت بۆ خوشیان، ناتوانی هه چ شتیک به دهست بێنی بۆ خۆی له
 بارمه دایه، جا چۆن پشتی پی ده سپێریت و متمانه ده کریته سه ری داوی
 پێویسته کانی لیده کری که هه چی لا نییه و ناشتوانی؟ به لام نه گه ر پاکیه تی مرۆف
 هه لگه راپه وه چاولیکه ری کوێرانه دیت شه ی تانیش ئه م شتانه بۆ مرۆف جوان ده کات،
 به لکو ته نانه ت نه مان له م شتانه ناو ده نین به یه کتا په رستی وه یه کتا په رستیش به
 بی باوه پی و هاوبه ش دانان داده نین، وه هه رکه سێکیش که ملیان بۆ نه دات پێیان بلێ
 که ئه م کارانه خراپه ده لێن تۆ دۆستانی خوات خوش ناویت، له بهر ئه وه هاواریان
 ناکه یتێ و هه یوانیان بۆ سه ر نابێ، شت له سه ر خۆت پێویست ناکه یت بۆ یان،
 خوشه ویستی دۆستانی خوا لای نه وان ئه وه یه که بکریته هاوه ل بۆ خوا، به لێ..... ئیمه
 دۆستانی خوامان خوش ده ویت و شوینیان ده که وین و بۆیان ده پارێینه وه به لام که
 بیانکه یه هاوبه شی خوا له گه ل خوای پاک و بیگه ردا خۆمانیان لی نزیک بکه یه وه به
 په رستش کردن بۆیان ئه مه هه چ کات خوشه ویستی پیاو چاکان و دۆستانی خوا نیه
 به لکو هاوبه ش دانانه بۆ خوا، وه پیاو چاکانیش پازی نابن به هاوبه ش دانان یان بت
 په رستن له گه ل خوای به رزو به پێژدا، جا کی پیاو چاکانی خوش ده وێ؟ یه کتا په رسته

كه پیاو چاكاني خوش ده‌وی‌و به دۆستانیان ده‌زانن و بۆیان ده‌پارێنه‌وه وه شوینیان ده‌که‌ون و داوای لی‌خۆ‌ش‌بوونیان بۆ ده‌کات، نه‌ك وه‌ك كه‌سی ده‌یان‌په‌رستی جگه‌ له‌ خواو، ئازهلان بۆ سه‌رده‌ب‌ری‌و له‌سه‌ر خۆی شت پێ‌ویست ده‌کات بۆیان، كه‌ نه‌وان خۆیان پێ‌ی رازی نین و هیچ‌یشیان به‌ده‌ست نییه‌، تۆ نه‌گه‌ر بییت و به‌یه‌کی‌ك بلی‌ی له‌ خه‌لکی: تۆ پاشای، وا هه‌ست ده‌کات كه‌تۆ گالته‌ی پێ‌ده‌که‌یت؟ ئایا به‌ م‌رؤ‌فی ساده‌ ده‌وتریت تۆ پاشای یان هاوشی‌وه‌ی پاشای؟ وا داده‌نی ئه‌و قسه‌ کردنه‌ گالته‌ کردنه‌ پێ‌ی له‌ کاتی‌کدا له‌ شوینی‌کدا كه‌ نه‌گه‌یش‌تووه‌ پێ‌ی، نه‌و كه‌سه‌ی پیاو چاکان ده‌خاته‌ شوینی خواو کاره‌کانی خوا به‌ هی نه‌و ده‌زانێ له‌ پاستیدا له‌ ریزیانی که‌ م‌کردۆته‌وه‌ و به‌ سوکی زانیون و خوشی ناون، به‌لکو که‌سانی ئه‌وانی خوش ده‌وی كه‌ شوینیان ده‌که‌ون و بۆیان ده‌پارێنه‌وه.

پرسیاره کان

پرسیار: جیاوازی چیه له نیتوان هه لوه شینه ره ی یه که م و دووه م؟

وه لام: دووه م جوړیکه له یه که م، یه که م گشتیه و ئه وه تایبه ته ییه، زانای پایه به رزیش جه ختی کردۆته وه له سه ری چونکه بوونی هیه له ناو خه لگدا، له پرستنی جی نه زرگا و پرستنی گوړه کان و دوستان و پیاوچا کان ئه مه زۆر بوونی هیه له ناو خه لگدا، به لام پرستنی به رده کان و داره کان جگه له مانه ش، ئه مه یان که س له موسولمانان به زۆری دانی پیا نانی، به لام پرستنی گوړه کان زۆرێک له وانه ی خویان به موسولمان ده زانن، دانی پیاده نیتین و به به شیک له ئیسلامیشی ده زانن، له بهر ئه وه جه ختی کردۆته سه ری باسی کردووه و تایبه تی تری کردووه، ئه مه جوړیکه له یه که م، به لام دووه میان بوونی هیه، له ژیا نی زۆرێک له وانه ی خویان به موسولمان ده زانن، نالین موسولمانان به لکو ده لئین خویان داوه ته پال ئیسلام و خویان به موسولمان ده زانن.

پرسیار: جیاوازی چیه له نیتوان که سیڤدا که ناوه نده که وه ک هۆکارێک بگریت له گه ل که سیڤدا که ئاژه لی بۆ سه ره بری یان چه مینه وه و کړنوشی بۆ بیات، ئایا جیاوازی هیه له نیتوانیدا؟

وه لام: ئه گه ر هاواری بکاتی و لیتی بپاریته وه ئه وه هه لوه شینه ری یه که مه، به لام ئه گه ر هاواری نه کاتی و ئاژه لی بۆ سه ره نه بری شت له سه ر خوی پیویست نه کات بوی، به لام وا گومان ده بات که هۆیه که ده یگه یه نیته خوا ده لئین ئه مه داهینراوه و هۆکارێک بۆ هاو به ش دانان له بهر ئه وه خوی گه وره ئه وه ی نه کردۆته هۆکار بۆ و کاره.

پرسیار: کۆمه لێک کهس هه ن به ده وری گۆره کاندای ده سوپینه وه له گه ل هاوبه ش دانه رانداو ده لێن: له پووی خۆشه ویستی ئه و هاوبه ش دانه رانه وه بۆمان ئیمه ش ئه و کاره ده کهین، پاشان بانگیان ده کهین بۆ واز هێنان له و سوپانه وه یه جا ئایه حوکمی ئه و کاره چیه ؟

وه لام: هه رکه سێک له گه لێاندا بسوپینه وه ئه واکرداری ئه وانی کردوه پازی بووه به کاره کانیان یه ک ده نگه له گه لێاندا، إن شاء الله له هه لوه شینه ری سییه مدا باسه که ی دیت، هه رکه سێک هاوبه ش دانه ران به بی باوه ر نه زانیت، یان گومانی له بیباور بوونیاندا هه بیته... تا کۆتاییه که ی، دروست نییه بۆ موسلمان که به شداری هاوبه ش دانه ران بکات له کرداره کانیانداو بسوپینه وه له گه لێان له سه ر گۆره کان له پێناو خۆگونجاندن و پازیکردنیان به هه له دانه نانیان، ئه وه دروست نییه، وه ئه وه ش له به رنامه ی بانگه واز نییه بۆلای خوا.

پرسیار: تا چه نده ئه م ده سه ته واژه یه دروسته (سۆنگه و ناوه ندی من هه ر خوایه، کاتی که مروۆه پرسیار ده کات له وه ی ده بیته ناوه ندی بۆی له هه ر شوینی که دا بیته ؟

وه لام: ئه گه ر مه به ستی پشت به ستن بیته ئه واکه ده سه ته واژه که ی خراپ به کار هێناوه، به لام واتا که ی راسته، به لام پێویسته به وشیه وه ده ری نه بری له به ر ئه وه ی بۆنی ئه وه ی لیده کریت که خوای گه وره ده کریته ناوه ند بۆلای جگه له خۆی.

پرسیار: حوکمی ئه م قسه یه چیه: فلانه کهس بریاری په یوه ست بوونی خۆی داوه، به لام فلانه کهس هه ژاره و جگه له خوا کهسی تری نیه ؟

وه لام: به لام هه ژار جگه له خوا هه ی کهسی دیکه ی نییه، هه ی کهسی له خه لکی نایه وی نه یارمه تی بدات و سه یریشی بکات، به لام خوای به رزو به ریز هه رخویه تی که یارمه تی ده داو هاوکاری لاواز هه ژار ده دات، وتنی ئه و ده ر برینه قه ده غه نییه.

پرسیار: ئایا دروسته بۆ که سی که ده پاریته و که بلیت: (اللهم انی أسالك بأسمائك الحسنی و صفاتك العلا) واته (خوایه گیان داوات لی ده که م به ناوه جوانه کانت و سیفته به رزه کانت) (ئایا ئه و پارانه ویه به و شیوه یه ده بیته پارانه وه بۆ سیفته که ؟

وه لام: داوات لیده که م به ناوه جوانه کانت و سیفته به رزه رکان، ئه و داوا لیکردنه له خوا، به ناوه کانی و سیفته کانی پارانه وه نییه بۆ سیفته که، به لکو پارانه ویه له خوا، خوای گه وره ده فره مویت: ﴿وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوْهُ بِهَا وَذَرُوْا الَّذِیْنَ یُلْحِذُوْنَ فِیْ اَسْمَیْهِ سُبْحٰوْنَ مَا کَانُوْا یَعْمَلُوْنَ﴾^۱

واته: (وه هه ر بۆ خوای گه وره یه ناوه جوانه کان و پیروژه کان جا ئیوهش به و ناوه جوانانه داواو نزا له خوای گه وره بکه ن لیتی بیارینه وه، واز بینن له وکه سانه ی که لاده دن له حق و راستی له ناوه پیروژه کانی خوای گه وره دا، به راستی ئه وانه له ناینده یه کی نزیکدا پاداشتی کرده وه کانی خویان وه رده گر نه وه)، ئه و (با) ه بانی ته وه سوله، بۆ وینه (برحمتک استغیث ومن عذابک استجیر) ئه وه فره موده یه.

واته: ((به به رزیت داوا ی فریا که وتنت لیده که م له سزاشت داوا ی په نات لیده که م)).

پرسیار: نمونه چیه له سه ر پارانه وه ی سیفته ی قه ده غه کراو؟

وه لام: وه که ئه وه ی بلی (ئه ی پووی خوا ئه ی به زه یی خوا وه هاوشیوه ی ئه و)

پرسیار: ئایا جیاوازی هه یه له نێوان داوا لیکردن به خودی که سیک یان داواکردن به گه وره یه که ی؟

وه لام: جیاوازی نییه له نێوانیدا هه ردووکیان قه ده غه کراو، داوانا کریت له که سیک به خودی خۆ یان به خانه دانی و گه وره یی خۆ ی.

پرسیار: حوکمی که سیک چیه که ناوه ند دابنی له نیوان خویی و خودا؟ به لام به بی
 نه وه ی هیچ شتی له په رستنی بۆ نه نجام بدات، ئایا نه وه هاویه شدانانی بچوکه؟
 وه لام: نه وه داهینراوه، ریگایه کیشه بۆ هاویه ش دانان.

پرسیار: فه رموده ی کویره که به لگه ی به هیزو قسه ی بیدعه چیه کانه
 وه گومانیکیشیانه تیگه یشتن له و فه رموده یه چۆن ده بیته و دروستیه تی فه رموده که
 چۆنه؟

وه لام: فه رموده ی کویره که نه گه ر راست بیته به هیچ شیوه یه ک داوا لیکردنی له
 پیغمبه ر ﷺ تیا دا نییه، به لکو داوا ی پارانه وه ی له پیغمبه ر ﷺ تیا دا نییه، وه
 پیغمبه ریش ﷺ زیندو ئاماده بوو داوا ی پارانه وه له زیندو و دروسته، نه وه ش بریتیه
 له داوا لیکردن به پارانه وه ی پیغمبه ر ﷺ، هیچ به لگه یه کی بۆ نه وان تیا دا نییه، هه ر
 چه نده له سه نه ده که شدا قسه هیه.

وانه ی چوارم له ږاڅه ی
هه ټوه شینه ری سییه م

که بریتیه له وه ی (هر که سیګ هاوبه ش دانه ران به بی باوه پ
نه زانیت و گومانی هه بیت له بی باوه پ بوونیان یان ریچکه و
ریبازه که یان به پراست بزانتیت بی باوه پ).

(ږاڅه)

وته ی سییه م واته هه ټوه شینه ری سییه م له هه ټوه شینه ره وه کانی نیسلام،
هر که سیګ هاوبه ش دانه ران به بی پروا نه زانیت، له بهر نه وه ی پیویسته موسولمان که
هر که سی خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ به بی باوه پ یان دابنی ئه ویش به بی باوه پ ی
دانابی، خوا ی به رزو به ریږ هاوبه ش دانه رانی به بی باوه پ داناوه ئه وانه ی که بته کان
ده په رستن جگه له وانه ش که جگه له خوا له گه ل بته کاندا ده په رستن، وه هه روه ها
ئه وانه ی که باوه پ یان به پیغه مبه ران یان هندیکیان نییه به بی باوه پ ی داناو ن
هه روه کو چو ن له قورئان و سوننه تدا هه یه، هاوبه ش دانه رانی له جوله که و گاورو بت
په رستان به بی باوه پ داناوه، بویه پیویسته له سر موسولمانان که به دلی باوه پ ی
وابیت که ئه وانه بی باوه پ، کردار به بی باوه پ داناو ی خواو پیغه مبه ری خوا ﷺ
بو یان، خوا ی گه وره ده فهرمویت: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ

ابْنُ مَرْيَمَ ۖ﴾^۱

واته: (بئی گومان له وانه ی وتیان خوا خوی عیسای کورپی مهربه مه و له ودا جیی بۆته وه بئی باوه پو کافرن).

وه ده فه رمویت: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا﴾^١

واته: (فه نحاسی به هودی نه فامو نه زان کوتی: خودا دهستی زنجیر کراوه و به ستراره، بۆیه وا رڙدو چروکه، رزق و رۆزی بهنده کانی خوی نادا! دهک دهستی نه وان که له پچه و ئیفلج بیت شه له ل لئی بداو هر نه وانیش رڙدوو چروکن، وه له بهر نه وقسه شیان نه فرینی خویان لیکرا بۆیه بهرده وام چروک و به خیلن).

وه هه روه ها ده فه رمویت: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ﴾^٢

واته: (بئی گومان خوا وته ی نه و که سانه ی بیست که وتیان خوا هه ژاره ئیمه داراو دهوله مه ندین).

جگه له م قسانه ش خوی گه وره ده رباره یان ده گێڕپته وه نه وانه خاوه ن په رتوکی ئاسمانی بوون، به سه بۆ باوه پ پیکردنیان که نه وان بئی باوه پ بوون، به رامبه ر ﷺ که خوی گه وره ناردویه تی بۆ هه موو خه لکی، نه و پیغه مبه ری ﷺ که لای خوشیان به نوسراوی هه یه له ته ورات و ئینجیلدا، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَاَلَّذِينَ أَمْتُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا

١ المائدة: ٦٤

٢ آل عمران: ١٨١

التَّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ^١ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ^٢ ﴿١٥٨﴾

واته: (ئهو پيغه مبهرو هه والده رهى ﷺ كه نه خوينده واره كه ناوو سيفه ته كانى له نينجیل و ته وارتدا نوسراوه لای خوځيان ده ستیان ده كه وى واته زور به چاكی ده يناسن، فه رمانيان به چاكه پى ده كات له شتى خراپ و نا په سه ندى رييان پى ده گريت وه هه موو شتيكى پاك و خاوينيان بو حه لال ده كاو هه موو شتيكى پيسو زيان به خشيان لى ياساغ نه كات، وه كو عاره قو گوشتى به رازو سود... هتد، وه بارو ته كليفى قورسو كوت و زنجيرى له سهریان شه تهك درابو لای ده با، مه به ست لابر دنى ئه و شتانه كه له سهر شانيان قورسو گران بو وهك خو كوشتن بو په شيمان بوونه وه، له په رستنى كويله و، حه راميه تى ده سكه وتى جهنگى، ... هتد، واته به هاتنى ئه و پيغه مبهره ﷺ ئه و شته قورسانه گشت هه لگيران نينجا ئه وانه ي بىرو پاين به و په يامبه ره هينا به ريزو حورمه ته وه پاين گرتوو هاوكارى و پشتگيرى ليكرد ئه و خه لكانه ي ئه مانه سيفه تيان بن به ختیارو سهر فزان، ئه ي پيغه مبهر ﷺ بلى: ئه ي خه لكينه چاك بزانن كه من په يامبه رو نيراوى خوام بولاى سهر جه م ئيوه، نهك ته نها بولاى هه نديكتان، من ئه و خوايه نار دوومى كه ده سه لاتداريتى ئاسمانه كان و زهوى ته نها هى ئه وه).

فه رموده ي ﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ﴾ گشتيه كه له هه موو خه لكى خاوه ن په رتوك و جگه ئه وانيش، خواى گه وره ده فه رموى: ﴿إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾^٢ ﴿١٥٨﴾

١ الأعراف: ١٥٧ - ١٥٨

٢ الأعراف: ١٥٨

واته: (من نیراوی خوام بۆلای سه رجه متان، نه و خواجه ی که ده سه لاتداریتی ناسمانه کان و زه وی ته نها هی نه وه، هیچ په رستراویک نییه شایه نی په رستن بیت ته نها خوی نه بیت، ژیه نه رو مړینه ره، جا باوه پ به خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ بهینن، نه و پیغه مبه ره ﷺ که باوه پی هیناوه به خواو ووشه کانی، شوینی بکه ون به و هیوایه ریتمووی بکرتن).

وه هه روه ها ده فهرمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾

واته: (ئیمه هه ربویه تۆمان نارد نه ی محمد ﷺ که بۆ ته واوی خه لکی جیهان ببیته موژده دهر و ترسینه ر).

جا هه رکه سیك باوه پ به هه موو په یامه که ی پیغه مبه ره ﷺ نه هیئت با دانیش به ودها بینن که نه و پیغه مبه ری خواجه ﷺ به لام بلن په یامه که ت تایه ته به عه ره به وه بۆ که سانی دی نییه، نه وه بی باوه په، جا چ جای هه ر بیباوه پ بیت په یامه که ی له بنه په ته وه باوه پی پینه بیت؟ نه وه بی باوه په یه که ی قورستره. هه ر که سیك گومانی له بی باوه پی هاوبه ش دانه راندا هه بیت به گشتی نیر له بت په رستان بیت یان له گاورو جوله که یان له و که سانه بیت که خویان داوه ته پال نیسلام و هاوبه شیش بۆ خوا داده نین، بنویسنه بیرو باوه پت واییت که بی باوه پن، هه موو نه وانه ی که له گه ل خودادا هاوبه شی بۆ داده نین و له گه ل نه ودا شتی دی ده په رستن له داره کان و به رده کان و په یکه رده کان وینه کان و گوپه کان و جینزرگه کان نه وه بی باوه پو هاوبه ش دانه ره پتویسته به بی باوه پی بزائیت ته نانه ت نه گه ر بانگه شه ی موسولمان بوونیش بکات وه بلت (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) له به رنه وی هاوبه ش دانان بۆ خوا شایه تمان پوچ ده کات وه نیسلام هه لده وه شینیتته وه یه کتا په رستی خراپ ده کات.

پتویسته له‌سه‌ر موسولمان که هاویه‌ش دانه‌ران به بی‌باوه‌پ بزانیته‌ی ئه‌وانه‌ی که جگه‌ له‌ خوا ده‌په‌رستن ئیتر له‌ عه‌ره‌ب بن یان جگه‌ له‌وانیش یان له‌ گاورر جوله‌که‌ بن یان له‌وانه‌ی خۆیان به‌ موسولمان ده‌زانن و خۆیان داوه‌ته‌ پال ئیسلام ئه‌مه‌ بیرو باوه‌په‌و سازشی له‌سه‌ر ناکریت، جا هه‌رکه‌سیک هاویه‌ش دانه‌ران به‌ بی باوه‌پ نه‌زانیت ئه‌وه‌ وه‌کو ئه‌وان بی باوه‌پ وه‌لگه‌پاوه‌یه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ لای ئه‌و باوه‌پو بی‌باوه‌پ وه‌کو یه‌ک رایه‌، جیاوازی نییه‌ له‌ نێوان ئه‌وه‌و ئه‌مه‌دا، ئه‌وه‌ش بی باوه‌پیه‌.

هه‌روه‌ها هه‌رکه‌سیک گومانی هه‌بیته‌ له‌ بی‌باوه‌پ بوونی هاویه‌ش دانه‌ران بلی نازانم ئایا بی باوه‌پن یان بی باوه‌پن؟ ئه‌میش ده‌بیته‌ بی باوه‌پ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ دوو دله‌ له‌ ئاینه‌که‌ی له‌ نێوان بی باوه‌پ و باوه‌پداردا، جیاوازی ناکات له‌ نێوان ئه‌وه‌و ئه‌مه‌دا.

وه‌ له‌وه‌ش توند تر ئه‌وه‌یه‌ که (که‌ پێچکه‌و پێبازه‌که‌یان به‌ راست بزانی) واته‌: هه‌ر که‌سیک رێبازی هاویه‌ش دانه‌ران به‌ راست دابنی، ئای چه‌نده‌ زۆر ئه‌وانه‌ی رێبازیان به‌ راست داده‌نێن و به‌رگیان لی ده‌که‌ن، به‌ تایبه‌تی گاورر جوله‌که‌، ئیستا ده‌نگۆیه‌ک هه‌یه‌ که‌ بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ ده‌کات که‌ هه‌رسی ئاینه‌ ئاسمانیه‌که‌ بکریته‌ یه‌ک ئاین وه‌کو گومان ده‌به‌ن (ئیسلا‌م یه‌هودی و گاوریه‌تی) ده‌لێن: هه‌موویان ئایه‌ی راست و دروستن، هه‌ر هه‌موویان باوه‌پیان به‌ خوا هه‌یه‌، به‌ بی باوه‌پیان نازانن، ئه‌وه‌ زۆر خراپتره‌ بی باوه‌پیه‌که‌ی له‌وه‌ی ته‌نها گومانی هه‌بووه‌ له‌ بی باوه‌پ بوونیان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی رێبازه‌که‌یان به‌ راست و دروست داناوه‌و وتی: ئه‌وانه‌ باوه‌پیان به‌ خوا هه‌یه‌و شوین پیغه‌مبه‌ران سه‌لامی خویان لی‌بیته‌ ده‌که‌ون، جوله‌که‌کان شوین موسا ﷺ و گاوه‌کانیش شوین عیسا ﷺ سه‌لامی خوی لی‌بیته‌ ده‌که‌ون.

ئیمه‌ش پێیان ده‌لێن: ئه‌وان شوین موسا و عیسا نه‌که‌وتوون ئه‌گه‌ر شوین ئه‌وان به‌که‌وتنایه‌ ئه‌وا باوه‌پیان به‌ ﷺ ده‌بوو، چونکه‌ هه‌ریه‌ک له‌ موسا و عیسا سه‌لامی خویان لی‌بیته‌ موژده‌یان داوه‌ به‌ هاتنی ﷺ، وه‌ ئه‌وه‌ش هه‌یه‌ له‌ ته‌ورات و ئینجیلدا،

ته ورات كه دابه زيبه سهر موسا ﷺ باسي ﷺ دهكات خوي گه وره دهفه رمويت:
 (ئيمانداري كامل نه وانن كه نهو په يامدارو هه والدهري خوي به كه نه خوينده واره،
 مه به ست له ئومى هيچ شتيكي نه خويندبي و نه نوسيبى، نهو پيغه مه به رهي كه ناو
 سيفه ته كاني له ته ورات و ئينجيدا نوسراوه و لاي خويان ده ستيان ده كه ويت واته زور
 به چاكي ده يناسن: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا
 عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾^١

وه ئينجيليش كه دابه زيبه سهر عيسا ﷺ باسي ﷺ تيا بوو به لكو عيسا ﷺ
 زوره راشكاوي باسي دهكات و دهفه رمويت: ﴿يَنْبَيِّ إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا
 بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾^٢

واته: (نهى نه وه كاني به عقوب ﷺ بى گومان پيغه مبه رو ني راوي خودام بو لاي
 ئيوه، ددانيش به ته وارا تدا ده نيم له بهر ده ستم دايه، مزگيني به هاتنى پيغه مبه ريك
 ده دهم كه پاش خوم دى ناوي (ﷺ) ه كى بوو دى عيسا ﷺ هات، نهوه پيغه مبه رمان
 ﷺ بوو وه ناويسي زوره).

خوي گه وره دهفه رمويت: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ، كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَإِنَّ
 فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾^٣ (١٦)

واته: (نه وانن په رتوك و نامه مان پيداون چاك نهو په يامبه ره ده ناسن و هه رچيشي
 له گه ل خوى هيناوه ده زانن پاسته، هه چوئى مندال و كوپاني خويان ده ناسن.

١ الأعراف: ١٥٧

٢ الصف: ٦

٣ البقرة: ١٤٦

به راستی دهسته یه کیشیان نکۆلی ئه و حه قه ده که ن و راستی ده شارنه وه، وه چاکیش شاره زان و ده زانن که حه ق و راستی کامه یه).

جا لیره چۆن هه ولێ به یه کترکردن و نزیکردنه وه ی جوله کایه تی و گاوریه تی و ئیسلامه تی ده دریت؟ جا جوله کایه تی و گاوریه تی له دوای نیر درانی ئیسلام هه لوه شینه درایه وه، به ئیسلام، وه ئیسلامیش ئاینیکی راسته و هیچ ئاینیک نه ماوه جگه له ئاینی ئیسلام که پیغه مبه ر ﷺ هینای، جا هه رکه سیك نه چیتته ناو ئیسلام باوه پ به ﷺ نه هینیت ئیتر با جوله که یان گاوریان بت په رست یان بی ئاین بیت، هه رکه سی باوه پ به ﷺ نه هینیت بی باوه پ، نه وانه ئیستا کۆپو سیمینار ده به ستن بۆ نزیکبونه وی ئاینه کان له یه کتر، به لام به داخه وه که سانیک پشتیوانیان لی ده که ن، که خوی به موسولمان ده زانی و خویان داوه ته پال ئیسلام و ئاماده ی ئه م کۆنگرانه ده بن، ناوی ده نی، گفتوگۆی نیوان ئاینه کان، یان گفتوگۆی نیوان شارستانییه تیه کان وه هاوشیوه ی ئه وه ش، نه وانه ئاماده ی ئه و کۆنگرانه نابن بۆ ئه وه ی که بۆچوونه کانی گاوری جوله که کان به تال بکه نه وه، به لکو بۆ ئه وه ئاماده ده بن که نیوانیان له گه لیاندا چاک بکه ن، وه به سیانه که جوله که و گاوریان ده نین به وه ی که ﷺ پیغه مبه ره به لام ته ها ئه وه ش له روکه شدایه ئه وان هیچ کات دان به هه موو په یامه که یدا نانتین، بی باوه پ به گشتیه تی په یامه که ی، وه که ئه وه ی که ده لێن: (پازی بن لیمان ئیمه ش پازی ده بین لیتان) خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَبِيعَ مِلَّتَهُمْ﴾^١

واته: (هه رگیز ئه م جوله که و گاوریان له تو خوشییان نایه ئه ی ﷺ هه تا په یه وه ی له ئاین و به رنامه که یان ده که ی، واته هه تا ده چیتته سه ر دینی ئه وان، هه رگیز به ته مای ره زامه ندی ئه وان مه به).

ئه‌وانه‌ فیل ده‌که‌ن ئه‌وه‌ی که پێویسته ئه‌وه‌یه که به بێ باوه‌ر بزانن و بریاری بێ باوه‌ر پێیان بدریت و نابیت دودلی هه‌بیت له بێ باوه‌ر کردنیاندا هه‌تا باوه‌ر به‌هه‌موو په‌یامه‌که‌ی ﷺ ده‌هێنن و شوینی ده‌که‌ون، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ﴾

واته: (ئینجا ئه‌وانه‌ی بپوایان به‌و په‌یامبه‌ره هێناو به ریزو حورمه‌ته‌وه پايانگرت و هاوکاری و پشتگیری لێکرد به جیهاد و تیکۆشان و وه‌ دوا‌ی ئه‌و پووناکیه‌ش که‌وتن که له‌گه‌ل‌یا نێرداوه)

ئایا ئه‌وان شوین ئه‌و رووناکیه‌ که‌وتن که له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌رمان ﷺ نێراوه، نه‌ خێر، با بشلێن که ﷺ پێغه‌مبه‌ره، به‌لام ئه‌وان شوینی نا که‌وتن له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌وان بێباوه‌رین بێگومان پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێ: ((لا یسمع بی یهودی ولا نصرانی ثم لا یؤمن بالذی جئت به الا دخل النار))^٢

واته: (هیچ گاو‌رو جوله‌که‌یه‌ک نییه که گوێی له من بێت (واته‌ ئاینه‌که‌ی منی پێ بگات) پاشان باوه‌ر نه‌هێنی به‌وه‌ی هێناومه بێ گومان ده‌چنه‌ ناگه‌ره‌وه) بۆیه پێویسته به‌ ته‌واوی بریاری بێ باوه‌ر پێیان بدریت ئه‌وانه‌ی که بێ باوه‌رین له‌ پێش هه‌موو شیان هه‌ جوله‌که‌و گاو‌ر زۆر به‌ توندی ئه‌وانه‌ بێ باوه‌رین له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌ر پێچی خوایان کرد له‌سه‌ر زانی و چاوپۆشنی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (ئه‌وانه‌ی په‌رتوک و نامه‌مان پێ داوێ چاک ئه‌و په‌یامبه‌ره ده‌ناسن هه‌رچیشی له‌گه‌ل خۆی هێناوه ده‌زانن راسته، هه‌رچۆنی منال و کوپانی خۆیان ده‌ناسن، به‌راستی ده‌سته‌یه‌کیشیان نکه‌ولی ئه‌و حه‌قه ده‌که‌ن و راستی ده‌شارنه‌وه، وه‌ چاکیش ده‌زانن حه‌ق و راستی کامه‌یه).

جا پتویسته له سه ر موسولمانان که باوه پی واییت هه رچی بی باوه ره به بی باوه پی دابنیت هه رکه سی بن، هه موو که سی که هاویه ش بو خوا ده اده نی وجگه له خوا ده پارپته وه به هه ر جوریک له جوړه کانی هاویه ش دانانی گه وړه پتویسته به بیباوه پی دابنرین، به حوکم دانان له سه ری به بی باوه پی و دروستیش نییه گومان هه بیت له بی باوه پی کردنیدا، وه هه روه ها دروستیش نییه ئه وه ی له سه ریته ی له بی باوه پی به پاست دانرین و بوتری ئه وه خاوه ن ئاینه، ئه وه باشتره له بت په رستی، بی باوه پی به ک گه له.

ده لئین: هه رکه سی باوه پی به ﷺ نه بیت و شوینی که ویت ئه وا ئه وکه سه بی باوه په هه رچه بیت، ئه م بیرو باوه په پتویسته له سه ر موسولمان که بیرو باوه پی واییت که له ئیسلام ده رنه چیت نه یشیزانیت، له ئیسلام ده رده چیت به بی باوه پی نه کردنی بی باوه پان به راست زانینی ریچکه و ریباریان، به وه ی به راستی دابنی ئه وه ی جوله که ی له سه ره به راستی بزانی ئه وه ی گاوری له سه ره ده لئین ئه وانه له خاوه ن ئاینه راسته کانن، به لکو هه یشه له وانه ی که ده درینه پال بانگه وازی ئیسلام و ده لئین: (براکانمان — برا گاواره کانمان)

پیشان ده لئین: ئه وانه باوه پیان نه هیتاوه ئه گه ر باوه پیش بینن شوین ﷺ ناکه ون، له بهر ئه وه عیسا ﷺ فه رمویه تی: ئه ی نه وه کانی یه عقوب ﷺ بیگومان من پیغه مبه رو نیراوی خوام بۆلای ئیوه دانیش به ته ورتدا ده نیم له بهر ده ستمدایه، مزگینیش به هاتنی پیغه مبه ریک ده دم که پاش خۆم دی ناوی (احمد) ه ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِيْ اِسْرَءِيْلَ اِنِّیْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَیْکُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ یَدَیْ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُوْلِیَّ اِنِّیْ مِنْ بَعْدِیْ اَسْمُهُ اَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَیِّنَاتِ قَالُوْا هَذَا سِحْرٌ مُّبِیْنٌ﴾^۱

باوه پشیمان به وه نه هیتا به لام عیسا علیه السلام له کوتایی زه ماندا داده به زیت شوین علیه السلام ده که ویت و حوکمیش به ئیسلام ده کات و ده بیته نوێکه ره وه یه ک له نوێکه ره وه کان، هه رکه سیك بئ باوه پ بیت به هه وال ده ریک (نبی) ئه وا بیباوه پ بووه به هه موو هه وال ده ران، (الانبیاء) پیویسته شاره زابوون له م شته وه گه رنا گومانه پوچه کان که گاوو جوله که کان پره وای پیده دهن بره وی پیبدریت بلاره بکات، ئه وانه نایانه ویت موسلمانان له سه ر ئاینه که یان بمیننه وه، به لام ئه وان ده یانه وی که موسولمانان رابکیشن بۆ لای ئاینه که ی خویان خوی گه وره ده فهرمویت ﴿وَلَنْ رَضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصْرَى حَتَّى تَبْعَ مَلَهُمْ﴾^١

واته: (هه رگیز ئه م جوله که و گاواره له تو خوشییان نایه ئه ی علیه السلام هه تا نه چیته سه ر ئاینی ئه وان به ته مای په زامه ندی ئه وان مه به) ئه وه که لامی خوایه).

خوای گه وره ش ده فهرمویت: ﴿وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصْرَى تَهْتَدُوا﴾^٢

واته: (خاوه ن په رتوکه ئاسمانیه کان له جوله که و گاور به موسولمانه کانیان ده وت وهرن ببن به گاوو جوله که ده که ونه سه ر ریی راست) واته بۆ لایان که هه رکه سیك ببیت به جوله که یان گاور ئه وه له سه ر ریی راست نییه، ئه وه قسه ی خوایه که راسترین گوته و قسه یه، جا چۆن ئیمه به بئ باوه پریان نه زانین؟ چۆن گومانمان هه بیت له بئ باوه پ بوونیان؟ داوای سه لامه تی بیروباوه پ له خوا ده که ن).

به دلناییه وه خواو پیغه مبه ره که ی علیه السلام هه رکه سیکیان به بئ باوه پ داناوه که هاوبه شی بۆ خوا دانا بیت جگه له خوای په رستبیت، هه رکه سیك بیت، یان بیباوه پ بویت به یه کیک له هه وال ده ران سه لامی خویان لیبت، یان باوه پری به یه کیک له

١ البقرة: ١٢٠

٢ البقرة: ١٣٥

په یامه کانی ئیسلام نه بیټ که شه شن نه وه حوکمی بیباوه پری به سهردا ده دریت،
دوودلی تیا ناکری و گومانی تیدا نییه، پیویسته به راشکاو ی بوتريت و دوزمنایه تی
ده بریت دژی.

پاشان دوا ی که زانیمان پیویسته بی باوه پ کردنی هاویش دانه ران و بی باوه پان
هه رکه سیك بن، وه نه مه ش بیرو باوه پیکه که ئیسلامه که ی راست نابیت و ئاینه که ی
دانامه زريت مه گه ر به وه نه بیټ، خه لکی لای موسولمانان هه موویان وه ک یه ک نین به لکو
جیاوازی ده کات له نیوان هه ق و به تال و باوه پ دارو بی باوه پو یه کتاپه رست و هاو به ش
دانه ر هه روه ک و چۆن خوا ی گه وره جیاوازی کرووه له نیوانیاندا له حوکم دان له
سهریان.

ئه وه ی له سه ر بێ باوه پرکردنی بێ باوه پان بنیات ده نریت کومه لیک
یاسای زوره به شیکی لی باس ده که یین له وه ی که ده کریت

یه که م: که پێویسته رقه به رایه تی بێ باوه پان و دوژمنایه تی کردنیان و دوستانیه تی
نه کردنیان نه گه ر نزیکترین که سیش بن له موسولمانه وه، خوی به رزو به ریز
ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ
كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
جَهْدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ
يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝۱﴾ إِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَبَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۝۲﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصَلُ
بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝۳﴾ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا
لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ
وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ ۝۴﴾

واته: (ئه ی نه وانه ی باوه پتان هتیاوه دوژمنی من و دوژمنی خوتان مه گرنه دوست و
خۆشه ویست، چونکه نیشانه ی ئیمان و باوه پری راسته قینه ئه وه یه که ناحه زو دوژمانانی
دینی خواتان خۆش نه ویت و که خۆشه ویستیان بده نی به ئاگادارکردنیان له نه ینی
خوتان، که بێ گومان ئه وان بیاو پر بوون به وه ی هات بۆتان له حه ق واته کافر بوون به
قورئان و نیسلام، جگه له وه ش له مه که دا ئیوه و پیغه مبه ریان ﷺ ده رکرد له به ر
باوه پتان به خوی په روه ردگارتان نه گه ر ئیوه له مه که که ده رچوون بۆجیهاد له رێگه ی

مندا به‌نیازی به‌ده‌ست هینانی ره‌زانه‌دی من، دۆستایه‌تی دۆژمنی من و خۆتان مه‌که‌ن، که نه‌هینیه‌کانتانیان به‌ دزی بده‌نی له‌به‌ر خۆشه‌ویستی وه‌کو نامه‌که‌ی (حاته‌ب) له‌ کاتی‌کدا من زاناتم به‌وه‌ی شار‌دوتانه‌ته‌وه‌ به‌وه‌ش ناشکراتان کردووه‌، هه‌رکه‌سیکتان شه‌وکاره‌ بکات شه‌وه‌ به‌ دلتیاییه‌وه‌ ریی راستی ون کردووه‌ و سه‌ری لیشیواوه‌ تا ده‌فه‌رمویت: (به‌راستی بۆ ئیوه‌ هه‌یه‌ ئه‌ی ئیمانداران له‌ ئیبراهیم و له‌وانه‌ی بپوایان هینابوو له‌گه‌لێان، سه‌رمه‌شقییه‌کی چاک و جوان جا ده‌بی‌ت ئیوه‌ش شه‌ی بپوادران له‌وان چاو بکه‌ن و خۆتان له‌ به‌که‌ن و له‌و خزمه‌ دارو به‌تپه‌رستانه‌ به‌دوور بگرن، ته‌نها خواتان خۆش بوی، کاتی به‌قه‌ومه‌ بی باوه‌په‌کانیان وت به‌راستی ئیمه‌ بیزارو به‌رین له‌ خۆتان و له‌وبتانه‌ی له‌ جیاتی خوا شه‌په‌رستن، وه‌ بی باوه‌پین پیتان وه‌ هه‌میشه‌ دۆژمنایه‌تی و رکه‌به‌رایه‌تی له‌ نیوانماندا په‌یدا‌بووه‌ تا باوه‌پ به‌ خوی تاکو ته‌نیا دین و هاوبه‌شی بۆ دانانین).

هه‌روه‌ها خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿لَا تَحِدْ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾^١

واته‌: (هه‌ی کۆمه‌لێک نابینین که باوه‌پی به‌ خواو به‌پۆژه‌که‌ی تر بی‌ت دۆستایه‌تی شه‌وانه‌ بکه‌ن دۆژمنایه‌تی خواو په‌یامبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن، هه‌رچه‌نده‌ شه‌وانه‌ باوکیان یان کوپو نه‌وه‌یان براو عه‌شیره‌تیان بن، شه‌وانه‌ی که له‌ دۆستایه‌تی دۆژمانی خوا خۆیان ده‌پاریزن که سانیکن خوا باوه‌پی له‌ نیو دلێاندا چه‌سپاندووه‌ و به‌ هه‌ی شتی‌ک له‌ق نابیت بۆیه‌ (شه‌بو عوبه‌یده‌ رضی‌الله‌تعالیه‌عنیه له‌ رۆژی به‌دردا باوکی خۆی کوشت، شه‌بو به‌کری سدیق رضی‌الله‌تعالیه‌عنیه بریاری کوشتنی عه‌بدولره‌حمانی رضی‌الله‌تعالیه‌عنیه کوپی‌خویدا، موسعه‌بی کوپی

عومه یر عليها السلام عوبه یده ی برای خوی کوشت چونکه ناحه زو دژ به ئیسلام بوون، وه پشتگیری کردوون به سه رخستن له لایه ن خویه وه).

وه هه روه ها ده فه رمویت: ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمَرْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا﴾^۱

واته: (ئینجا هه رکه سیك باوه پی به تاغوت نه بیئت) تاغوت: هه رکه سیكه جگه له خوا رازییه به و په رستنه ی بۆی ده گریت وه کو ئه و که سه ی دانیشتووه له به رده م خه لکانیکی گیلدا یه که ده ست و قاچی ماچ ده که ن و ئه ویش رازییه پیو بانگه شه شی بۆ ده کاتی... وه رگیت). واته بیباوه پ بیئت به تاغوت باوه پی به خوا هیتا ئه وه بیگومان دهستی به هه نگل و ده سکیکی پته وه قایمه وه گرتووه، که هه رگیز هه لئاوه شیت پسان و پچرانیشی بۆ نییه).

به لگه یه له سه ر ئه وه ی که هه رگیز باوه پ به خوا و باوه پ به تاغوت کۆنابیته وه. به لکو پیویسته یه که م جاربی باوه پ بیئت پاشان باوه پ به خوا بهیئیت، پیویسته بیباوه پ بوون به تاغوت و دوژمنایه تی کردنی بی باوه پان و رقه به رایه تییان با نزیک ترین که سیش بن، له مروفی موسولمانه وه جا ئه گه ر بی باوه په که دایک و باوکی یان برایان که سانی له هوزو تیره و عه شیره ته که ی بیئت، ئه و ئه و موسولمانه رقه به رایه تی

ده کات و خوی دووره په ریز ده گریت لئی، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾^(۱۱۳) وَمَا كَانَ اسْتَغْفَارُ إِِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ

مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾
وَمَا كَانِ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ ﴿١﴾

واته: (نه به پیغه مبه ر ﷺ ریدراوه نه باوه پ دارانش که داوی لیبوردن بۆ هاو به ش دانهران بکه نه گهر چی خزمی نزیکیشیان بن به تایبه تی پاش ئه وه ی بۆیان ده رکه وتوو ه که دۆزه خی و بۆ کو فر کار ده کهن، (ئهم ئایه ته ده رباره ی ئه بو تالیبی مامی پیغه مبه ر ﷺ هاته خواره وه).

خۆ داوا کرد نه که ی ئیبراهیمیش بۆ لیخوش بوون له باوکی ته نها له بهر ئه وه بوو له کاتی خۆی پیش ئه وه ی بی باوه پی باوکی بۆ ده رکه ویت به لینی دابوو داوی لیبوردنی بۆ بکات، جا که زانی سور دوزمنی خواجه یه خه ی لی هه لته کاندوو به رائه تی لیکرد، چونکه ئیبراهیم پیاویکی زۆر ملکه چوده ست به دوعاو هیمن و له سه ر خۆبوو، به رامبه ر به خه لکانی نه زان، خۆ پاش ئه وه ی خوا خه لکیکی خستبیته سه ر راسته پێ، ئیتر نه بووه جاریکی تر گو مریان بکات، (ئهم ئایه ته سه باره ت به و موسولمانانه هاته خوارێ که داوی لیبوردننیا ن کردبوو بۆ هاو به ش دانهره کان، له پاشا ترسان که خوا قاریان لیبگرێ، ئینجا هات بۆ دلدا نه وه یان تا ئه و شتانه یان بۆ پوون بکاته وه که ده بی خۆیانی لی بیاریزن).

له کاتی کدا که خوای گه وره ئهم ئایه ته ی دابه زاند هه ندی له موسولمانان به داخه وه بوون له وه ی که داوی لیبوردنیا ن بۆ باوکیان کردبوو، له هاو به ش دانهران که مردبوون، له م ئایه ته ترسان، خوای گه وره ش ئایه تی (۱۱۵) ی سوره تی ته وبه ی دابه زاند بۆ دلدا نه وه یان و فیترکردنیا ن، جا له کاتی کدا که ئهم ئایه ته دابه زیبوو، وه پیش ئه وه ی

موسولمانان بزانن که داوی لیخۆش بوون بۆ هاوێش دانه ران قه ده غه یه لیتی ناگیرۆ و گونا هبار نابیت.

دووهم: له وه ی له سه ر بۆ باوه پ کردنی هاو یاش دانه ر دروست و داده مه زری ئه وه یه که ئه و هاو یه ش دانه رو بیبا وه په مرد سه ره په رشتی ته ره مه که ی ناکات مه گه ر هه ر نه بیته سه ره په رشتی بکات ئه و له و کاته دا ناچار ده بیته چونکه شار د نه وه ی لاشه که ی پیویسته له و کاته دا به خۆل داپۆشی و ده بیته بنیژیت له گۆرستانی موسولماناندا نانیژیت به لکو له گۆرستانی بۆ باوه راندا ده بیته بنیژیت، به لام ئه گه ر بیبا وه پی وه ک خۆی هه بوو ئه و موسولمانان نه ده بیته سه ره په رشتی ته رمی بۆ باوه ران بکه ن وه نایشی شۆن و کفنی ناکه ن وه ه لئ ناگرن بۆ گۆرستان ری و ره سمی بۆ ساز ناکه ن و وه کو بۆ موسولمانانی ساز ده که ن و ئاماده ی له گۆر نانه که شی نابن و له گۆرستانی موسولماناندا ناینیژن، خوای گه وه ره ده فه رمویت: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا نَقَمٌ عَلَىٰ قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَسِقُونَ﴾^۱

واته: (هه رگیز نوێژ له سه ر که سی له و دوو پوهانه مه که ن به رمی، چونکه نزاو نوێژی تو ده بیته میهره بانی، بارانی به زه یی خوا، دیاره ئه وانیش شیایوی ئه وه نین، وه له سه ر گۆره که شی به پیوه مه وه سه ته بۆ داوای گونا ه پۆشین و لیخۆش بوون، لیبوردن، چونکه به راستی ئه وانه به ر له وه ی به رم ن حاشایان له خوا و پیغه مبه ره که ی ئه و کرد ﷺ، هه ر به فاسقی و یاخیانه ش مردن).

واته: ئه و خوانه ناسانه له ناو کۆمه لگه دا نابۆ پله و ریژیان بۆ دابنری ئه م ئایته سه باره ت به عبدالله ی کوپی دایک سه لول هاته خواره وه که دوو پوو بوو، جا موسولمان ئاماده ی ته رمی له گۆر نانی بۆ باوه پ نابیت و ئاماده ی ناکات و کفنی ناکات و

له گورستانى موسولمانانىشدا نانيزرى، به لام سەردانى نه خوش له بى باوه پان نه گەر له بهر بانگکردنى بيت بۆ لای خوا نهوا موسولمان سەردانى نه خوشى بى باوه پ ده کات و بانگى ده کات بۆ لای خوا، پيغه مبه ر ﷺ سەردانى جوله که يه کى کرد که نه خوش بوو بۆ نه وهى موسولمان بيت نه ویش موسولمان بوو له سەر ئيسلامه تى مرد شايه تى دا به وهى هيچ خوايه ک نيبه شايه تى په رستن بيت جگه له الله محمديش ﷺ نيردرای نه و خوايه يه^١ وه هه روه ها پيغه مبه ر ﷺ سەردانى مامى کرد له کاتى نه و نه خوشييه يدا که مردو پيى فرموو (يا عم قل لا اله الا الله)^٢ واته نهى مامه بللى لا اله الا الله واته جا نه گەر سەردانى نه خوشى بى باوه پان مه به ست لى بانگ کردن بيت بۆ ئيسلام فه يدى ناکات، به لام نه گەر مرد له سەر بى باوه پيه کهى نهوا موسولمان سەر په رشتى ناکات، نزیکترين که سى بيت باوکى بيت له کاتى کدا که نه بوو تاليب مرد له سەر کوفره کهى (بى باوه پيه کهى) پيغه مبه ر ﷺ سەر په رشتى له گورپانى نه کرد نامادهى نه کرد بۆ نه وهى له گور بنري به لکو فرمانى به کورپه کهى عه لى کرد که دايپوشى له زه ويا و له سەرزه وى به مردووى جى نه هيلى تا بۆگه نى لاشه کهى خه لکى ئازار نه دات^٣.

سپيه م: موسولمان ميرات له بى باوه پ ناگرى و بى باوه پيش ميرات له موسولمان ناگرى له بهر نه وهى خواى گه وره په يوه ندى نيوانيانى پچراندوه، هيچ کام له موسولمانان و بى باوه پان ميرات له يه کترى ناگرن، پيغه مبه ر ﷺ ده فره موى: (لا يرث المسلم الکافر، ولا الکافر المسلم)^٤ و هذا في صحيح عن اسلمة بن زيد^٥، واته: (نه موسولمان ميرات له کافر ده گريت، نه کافر له موسولمانى ده گريت) به لکو ده بيت

^١ اخرجه البخاري (١٣٥٦)، و ابو داود (٣٠٥٩)، والنسائي في الكبرى (٧٢٥٨) و احمد

(١٣٩٧٧)، عن انس بن مالك رضي الله عنه

^٢ اخرجه البخاري (١٣٦٠) و مسلم (٣٩) من حديث المسيب بن حزن^٦.

^٣ اخرجه ابو داود (٣٢١٤) و النسائي، (٢٠٠٦) و صحيح الالباني.

^٤ اخرجه البخاري (٦٧٦٤)، و مسلم ١٦١٤ من حديث اسامة بن زيد رضي الله عنه.

میراتی بئی باوه پان بۆ نزیکه کانیان بیت له بئی باوه پان و نزیکه کانیان له موسولمانان هیچ له و میراته ناگرن، جا بۆیه بئی باوه پری له ریگره یه کانی میرات گرتنه لای زانیان، (واته له کاتی دابه شکردنی میراتدا یه کێ له هۆکاره کانی میرات نه بردن بئباوه پریه وه رگێت) .

چوارهم: دروست نییه که بئی باوه پ ئافره تی موسولمان بخوای بئی به هاوسه ری له ترسی ئاینه که ی تا ئه و ئافره ته موسولمانه نه که ویتته ژیر دهسته لات ی ئه و بئی باوه پره، خوی پاک و بیگه رد ده فه رمویت: ﴿وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ﴾^۱

واته: (ژنان و کچانی باوه پدار له خوا نه ناس و هاوبه ش دانه ران ماره مه که ن تا نه بیه خاوه ن باوه پری دامه زراو، چونکه بیگومان که به نده یه کی باوه پدار له پیاویکی ئازادی هاوبه ش دانه ره به ریز تره و چاکتره هه ر چه نده ئه و هاوبه ش دانه ره قه دو قیافه و پله و پایه ی سه راسیمه تان بکات).

هه روه ها ده فه رمویت: ﴿فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهِنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ﴾^۲

واته: (جا ئه گه ر زانیان باوه پ دارن و ته نها له به ر ئیسلام هاتوون مه یانگێر نه وه بۆلای میرده کافرو بئی باوه پره کانیان چونکه ئه و ژنانه حه لال نین بۆ ئه و پیاوه بئی باوه پانه، وه ئه و پیاوه بئی باوه پانه ش حه لال نین بۆ ئه و ژنه بپوادارنه واته ژنی موسولمان ده بیته ته نها بۆ پیاوی موسولمان بیت).

۱ البقرة: ۲۲۱

۲ الممتحنة: ۱۰

جا دروست نییه به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ئافره‌تی موسولمان شو بکات به پیاوی بی باوه‌پ نه جوله‌که نه گاور نه بت په‌رست، به‌لام هه‌رچی سه‌باره‌ت به هینانی ژنی بی باوه‌په له‌لایه‌ن پیاوی باوه‌پ داره‌وه ئه‌وه ئه‌گه‌ر ئافره‌ته‌که بت په‌رست بوو ئه‌وا به‌هیچ شیوه‌یه‌ک دروست نییه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَكُمْ مُمْسِكَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ﴾^۱

واته: (ژنانی خوا نه‌ناس و هاوبه‌ش دانه‌ر ماره مه‌که‌ن تا باوه‌پی دامه‌زراو راسته‌قینه‌ دینن، وه به‌پاستی که نیزه‌کێکی باوه‌پدار بوو هاوسه‌رگرتن له ژنێکی هاوبه‌ش دانه‌ر به‌پێز ترو باشتره، ئه‌گه‌ر چی ئه‌م ژنه‌ خوانه‌ناسه جوانی و مال و داراییه‌که‌ی سه‌رسامی کردین و زۆریش حه‌زیان لێبکه‌ن، ژنان و کچانی باوه‌پدار له‌ خوانه‌ناس و هاوبه‌ش دانه‌ران ماره مه‌که‌ن، تا نه‌بنه‌خواهن باوه‌پی دامه‌زراو چونکه بیگومان که به‌نده‌یه‌کی باوه‌پدار له پیاویکی ئازادی هاوبه‌ش دانه‌رو خوانه‌ناس به‌پێز ترو چاکتره، هه‌رچه‌نده ئه‌و هاوبه‌ش دانه‌ره قه‌دو قیافه‌ و پله‌و پایه‌ی سه‌رسوپه‌ینتان بکات).

به‌لام ئه‌گه‌ر ئافره‌ته‌که جوله‌که بوو یان گاور بیته‌ ئه‌وا دروسته بوو موسولمانان که بیانکاته هاوسه‌ری ژبانی به‌مه‌رجی که ئه‌و ئافره‌ته داوین پاک بیته و ناموسی پاراستی، ئه‌وه‌ش له‌به‌ر فه‌رمایشتی خوای گه‌وره: ﴿وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾^۲

واته: (سه‌رپراوی ده‌ستی ئه‌وانه‌ی نامه‌یان پی داروه ره‌وايه بو‌تان و ده‌توان بیخۆن، وه خواردن و سه‌رپراوی ده‌ستی ئیوه‌ش بو ئه‌وان حه‌لله‌ و ریی پی دراوه، وه

ژنانی باوه پدارو داوین پاک و نازادیشان بۆ چه لاله، هه روه ها نه و ژنه داوین پاکانه ش که له پیش ئیوه نامه یان پیدراوه (له و جوله که و گاواره) بپوایان به ته ورات و ئینجیل هه یه)، (خو پاریزی ژنایان نه وانه ی که داوین پاک و زینا که نه به لام نه گهر داوین پیس بوو هه رکاتی لای پیاویک بوو نه وه دروست نییه بۆ موسولمان که ماره یان بکات. به لکو دروسته ئافره تی جوله که و گاور ماره بکات که داوین پاک و ناموس پاریزن. له بهر نه وه ی ژن له ژیر ده سه لاتی پیاو دایه و له وه ش ده چیت نه و ئافره ته موسولمان بییت که له ژیر ده سه لاتیدایه، ده سه لات ده بیته موسولمان هه بیته به سه ر ئافره تی بی باوه پدا به پیچه وانه ی نه وه وه که نابیت بی باوه پ ده سه لاتی هه بیته به سه ر ئافره تی موسولمانه وه له بهر فه رموده ی خوا که ده فه رمویت: ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾^١

واته: (دیاره هه رگیز خوا رینادات بی باوه پان دژی موسولمانان بن و زال بن به سه ریاندا).

نه وه درێژه ی بابه تی ژن و ژن خوازی نیوان موسولمان و بی باوه پانه، جا نه گهر ئافره تیک بته رست یان بی دین یان هه لگه پاره بوو نه واه به هه یج شیوه یه ک دروست نییه موسولمان بیانکاته هاوسه ری خو، به لام نه گهر له خاوه ن نامه کان بن دروسته به مه رجیک پاریزراو بیت واته داوین پاک بیت زینا نه کات، له بهر نه وه ی ده چیته ژیر ده سه لاتی پیاوی موسولمانه وه بواری نه وه ی بۆ ده په خسی که موسولمان بیت.

پینجه م: له و شتانه ش که له سه ر بی باوه پ دانانی بی باوه پان و دووره په ریزی لییان داده مه زیت نه وه یه که پتویسته له سه ر موسولمانان که له ولاته که یان کوچ بکات، جا پتویسته له سه ر نه و موسولمانانه ی که ناتوانی ئاینه که ی خوئی ئاشکرا بکات که کوچ بکات بۆ ولاتی موسولمانان هه روه کو چون پیغه مبه ر ﷺ و هاوه له به ریزه کانی

ره‌زای خویان لیبت به‌ خویان و ئاینه‌که‌یان هه‌لهاتن موسولمانان نامینیتیه‌وه‌ له ولاتی بی باوه‌راندای له کاتی‌که‌دا ناتوانی ئاینه‌که‌ی ئاشکرا بکاتو له هه‌مان کاتیشدا توانای کۆچکردنی هه‌یه‌، خوی پاک و بی‌گه‌رد ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَيْتَ كُنتُمْ مَعَهُمْ وَهُمْ جَاهِلُونَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝١٧ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۝١٨ قَالُوا لَيْتَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا ۝١٩﴾

واته: (بی‌گومان نه‌وانه‌ی که فریسته‌گیانی کیشان له کاتی‌که‌دا نا‌ه‌قیان له‌ خویان کرد چونکه (دار الشریک) یان به‌ جی نه‌هیشتوو کۆچیان نه‌کرد بۆ نیشتیمانی ئیمان (شاری مه‌دینه)، به‌ر له‌وه‌ ئه‌لین باشه‌ ئیوه‌ له‌ کویتیون بۆچی لی‌ره‌ کۆچتان نه‌کردو له‌گه‌ل هاوبه‌ش دانه‌راندای مانه‌وه‌؟! ئه‌لین ئیمه‌ له‌ ولاتی مه‌که‌دا بی ده‌سه‌لات و لاواز کرابوین نه‌مانده‌توانی بۆ هه‌یج لایه‌ کۆچ بکه‌ین و به‌ ناچاری هه‌ر له‌و شوینمه‌ ماینه‌وه‌، فریسته‌کان ده‌لین: ئایا زه‌وی خوا فراوان و ئاوه‌لا نه‌بوو تا له‌وی کۆچ بکه‌ن و برۆنه‌ جی‌گایه‌کی ترو به‌ ئازادانه‌ خوا په‌رستی خۆتان کردایه‌، جا له‌ روژی دوایدا شوین و جی‌گه‌یان دۆزه‌خه‌و ئه‌ویش چاره‌نوسیکی ناله‌بارو خراپه‌ ئه‌و پیاو‌زن و منالانه‌ نه‌بی که توانای هه‌یج خۆده‌رباز کردنیکیان نییه‌و شاره‌زای ریگه‌ش نین و ری ده‌رناکه‌ن، جا بی‌گومان خوا له‌وانه‌ ده‌بوریت، وه‌ خوا هه‌میشه‌ گونا‌ه‌ پۆشی لی‌ بورده‌یه‌ له‌ خاوه‌ن بیانو بیانو وه‌رده‌گریت).

جا نه گهر که سی ناتوانی کۆچ بکات نه و بیانوی هیه به لام که سی که ده توانی پیویسته کۆچ بکات، دروست نییه بۆی که دانیسی له نیوان هاوبه ش دانه راند پیغه مبه ر علیه السلام ده فهرمویت: (انا بريء ممن یقیم بین اظهر المشرکین).^۱

واته: (من دووره په ریزیتم له که سی نیشته جی نیوان هاوبه ش دانه ران بیت

(بۆیه پیویسته لسه که سی که ناتوانیت ئاینه که ی که له سه ری ه تی ناشکرای بکات کۆچ بکات، وه کۆچکردنیش نزیکراوه ی جیهاد کردنه له پینا و خوی گه ورده دا. باسی کۆچکردن به نزیکراوه یی له گه ل جیهادا هاتوه له قورئاندا و خوی گه ورده ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾^۲.

واته: (بیگومان نه و که سانه ی که بریایان هیئاوه کۆچیان کردوو ده ربه دهر بووزو له ریی خودا جیهادیان کرد).

جا کۆچکردن زۆر گه وره یه له نیسلامدا که بریتییه له راگویتزان له ولاتی بی باوه رپییه وه بۆ ولاتی موسولمانان هه لاهاتن به ئاینه که یه وه.

شه شه م: له و شتانه ی که له بی باوه ر کردنی بی باوه رپانه وه دروست ده بیت نه وه یه که ده ست پیشخه ری نه کریت له سه لام کردن له بی باوه رپه کان و هاوبه ش دانه ره کان، پیغه مبه ر علیه السلام ده فهرمویت: ((لا تبدأوا اليهود و النصارى بالسلام وان سلمو فقولو: و علیکم))

واته: ده ست پیشخه ری جوله که و گا ور مه که ن به سه لام کردن نه گه ر سه لامیشیان کرد له وه لامیاندان بلین له ئیوه ش).

۱ اخرجه ابو داود (۲۶۴۵) والترمذی (۱۶۰۴)، والنسائی (۴۷۸۰) وقد رجح ترمذی فیہ الارسال و

نقله عن شیخه البخاری.

۲ البقرة: ۲۱۸

حهوتهم: له و شتانه ی تر پیش ناخرین له دانیشته کان وکۆپو کۆبوونه وه کاندان و ریگه شیان بۆ فراوان ناکریت تا به ئاره زووی خویان بۆن و بپۆن، پیغه مبه ر ﷺ ده فره مویت: (اذا لقيتموهم في طريقهم فاضطهر وهم الى اضيقه)^۱

واته: (نه گه ر پیتان گه یشتن له ریگه دا ناچار یان بکه ن که له ریگه ته سکو ته نگه به رتر بیناندا بپۆن ریگه یان لی ناگیرئ له تیبه پین و رویشتن به لام ریگه شیان بۆ فراوان ناکریت پیش ناخرین له کاتی رویشتندا وه کو چۆن بۆ موسولمانان فراوان ده کریت و ریگه یان بۆ ده کریت وه تا بپۆن، وازیان لیده هیتریت که له ریگه کانه وه بپۆن وه ک سوکایه تیه ک بۆیان، چونکه خوی گه وه سه رزه نشتی کردون.

هه شتهم: ریگه نه دان پتیان له چونه ناو مزگه وتی حه رام له مه که ی پیروژو ده وروبه ری، خوی گه وه ده فره مویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ شَاءَ إِلَهٌ ۚ﴾^۲

واته: (نه ی ئه وانه ی باوه رتان هیناوه چاک بزائن هه رچی هاوبه ش دانه رو موشریکه ناپاک و پیسن له بیرو باوه رو نییه تیا یاندا، دوی ئه م ساله یان (سالی نویه می کۆچی) نابئ نزیک ی که عبه ی پیروژ ببنه وه، ئه مه ئه و ساله بوو که ئه بوبه کر ره زای خوی لیبت حه جی پیکردن و سوره تی به رائه ش هات، خو ئه گه ر له هه ژاری ده ترسان به نه هاتنی ئه وان بۆ کرپن و فروشتن بۆ بازار په کانی مه که دلنیا بن ئه گه رخوا بیه وی له روژی خوی ده له مه نتان ده کات، چوون به راستی خوا زانایه و کارزان و کار جوانه).

^۱ اخرجه البخاري في الادب المفرد (۱۱۰۳) و مسلم (۲۱۶۷) و الترمذي (۱۶۰۲) و ابو داود (۵۱۰) من حديث ابي هريرة رضي الله عنه، و احمد (۷۵۶۷)، وقال الترمذي: هذا حديث حسن الصحيح

^۲ التوبة: ۲۸

له کاتی‌کدا که ئه‌م ئایه‌ته‌ دابه‌زی پێغه‌مبه‌ر ﷺ عه‌لی ره‌زای خوای لێبێت نارد بۆ وه‌رزی هه‌ج کردن بانگی ده‌کرد که له‌م سال به‌ دواوه‌ هه‌ج هاوبه‌ش دانه‌ریک نابێت بێت بۆ هه‌ج‌کردن وه‌ ناشبێت به‌ رووتی هه‌ج بکه‌ن^۱.

قه‌ده‌غه‌ کرا لێیان که ئیتر بچه‌ ناو هه‌ره‌مه‌وه‌ له‌و میژووه‌ ئه‌م قه‌ده‌غه‌ کردنه‌ش تا روژی دوا‌ی به‌رده‌وام ده‌بێت، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت:

((چاک بزائن که هه‌رچی هاوبه‌ش دانه‌ره‌ پێسنو نابێت نزیک‌ی مزگه‌وتی که‌عبه‌ ببنه‌وه‌)) مه‌به‌ست له‌ قه‌ده‌غه‌ کردنیان ته‌نها مزگه‌وته‌که‌ ناگرێته‌وه‌ به‌‌لکو هه‌ره‌م و ده‌رووبه‌ریشی (فلا تقربوا المسجد الحرام بعد عامهم).

نۆیه‌م: وه‌ له‌و شتانه‌ی تر که له‌به‌ر بێ باوه‌ر کردنی هاوبه‌شدانه‌ران و بێباوه‌پاز دێته‌ کایه‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌پێویسته‌ له‌سه‌ر کار به‌ده‌ستان که له‌ دورگی عه‌ره‌بی وه‌ده‌ریان بنێن^(۲)، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دورگی عه‌ره‌ب کانگی په‌یام و بانگه‌وازی ئیسلامه‌. جا دروست نییه‌ که هه‌ج ئاینیکی تر جگه‌ له‌ ئاینی ئیسلامی تێدا بێت بۆیه‌ نابێت نیشه‌جێی دورگی عه‌ره‌بی بن به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام، ئه‌گه‌ر هات به‌ شیوه‌یه‌کی گه‌شتیاری یان بازرگانی یان بۆ کارێ نێرراو له‌ بالۆیز خانه‌ یان بۆ هه‌رکارێکی تر له‌ کاره‌کان و ئه‌رکه‌کان، یان موسوڵمانان خۆیان هێنا‌یان بۆ‌کارێ که جگه‌ له‌وان که‌س لێی نازانی ئه‌وا قه‌ده‌غه‌ نییه‌و رێگری ناگرێت، به‌‌لکو ئه‌وه‌ی قه‌ده‌غه‌ کراوه‌ ئه‌وه‌یه‌

۱ اخرجه البخاري (۳۶۹)، و مسلم (۱۳۴۷) من حديث ابوهريرة رضي الله عنه

۲ زانای پایه‌ به‌رز (صالح الفوزان له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ئه‌مه‌ له‌ تايه‌ت مه‌ندی کاربه‌ده‌ستانی موسوڵمانانه‌ دروست نیه‌ بۆتاک تاک‌ی خه‌لکی هه‌ستن به‌ ده‌رکردنیان وه‌کو له‌ ئیستادا نه‌زانه‌کان و گه‌نجه‌کان ئه‌وانه‌ی به‌ بیرو بۆ‌چوونی خه‌واربجیه‌کان کاریگه‌رن هه‌لده‌سن به‌ کوشتنی ئه‌وانه‌ی په‌یمانێان له‌گه‌ڵدا به‌ستراوه‌ دلتیا کراوانه‌ی تێدا نیشه‌جێن، ستم له‌و په‌یمان‌ه‌ی موسوڵمانان ده‌که‌ن له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ ناپاکی ئه‌و په‌یمان‌ه‌که‌ن بێگومان پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: "هه‌رکه‌سی که‌سی بکوژی که په‌یمان‌ی له‌گه‌ڵدا به‌ستراوه‌ بۆنی به‌هه‌شت ناكات"

كه بتوانن جيگري و چه سپاو خاوه نداريتيان هه بيت له دورگه ي عه ره بيدا، له بهر نه وه ي پيغه مبهري ﷺ له كاتي مردنيدا فهرمووي: (اخرجوا اليهود والنصارى من جزيرة العرب)^(۱)، واته: (گاورو جوله كه وه دهرننن له دورگه ي عه به ره بيدا) و ده فهرمويت ﷺ ((لا يبقى في جزيرة العرب دينان))^۲ واته: (له دورگه ي عه ره بيدا دوو ثاين نامينن) جا عومهر ﷺ ناموزگار يه كه ي پيغه مبهري ﷺ جي به جيكرد، گاورو جوله كه ي له دورگه ي عه ره بي دهر كردو ليتيان پاكړده وه، به لام نه گهر هاتنه ناوه وه يه كي كاتي بو كاريكي سهر شانيان له ئهركه كانيان يان وهك نيرو له دورگه ي عه ره بيدا، جا نه توانن دروشمه كانيان دهرخن و نه شتوانن كه نيسه دروست بكن له ولاتي موسولماناندا به لكو تنها كار كه له سهر نه وه كورت ديني له نيوان خو يانداو له شويته كاني نيشته جي بوونه كاتيه كانيانداو بي باوه پي خو يان دهرناخن له ولاتي موسولماناندا تا خاچ دابنين له نا

۱- ورد ذلك في جملة من الاحاديث منها.

- عن ابن عباس ﷺ بلفظ (اخرجوا المشركين من جزيرة العرب) اخرج البخاري (۳۰۵۳) ومسلم (۱۶۳۷) و ابو داود (۳۰۲۹).

- عن عمر بالخطاب ﷺ بلفظ: (للاخرجن اليهود والنصرى من جزيرة العرب حتى لا ادع الى مسلمان) واته: " به رده وام هه ول ددهم به دهر كردني گاورو جوله كه له دورگه ي عه ره بي تاواي ليد كه كم جگه له موسولماني تيدانه بيت" اخرج المسلم (۱۷۶۷)، و ابو داود (۳۰۳۰)

عن أبي عبيدة بن جراح ﷺ بلفظ (اخرج اليهود والحجاز و اهل النجران من جزيرة العرب) اخرج احمد (۱۶۹۱) و (۱۶۹۴) وصححه الالباني.

۲- اخرج الطبراني في الاوسط (۱۰۶۶) عن عائشة رضي الله عنها بلفظ لا يترك في جزيرة العرب دينان" واته: " دورگه ي عه ره بي وزي ليتا هينري به بووني دوو ثاين تيايدا"، و اخرج ابو عبيدة في الاموال ص (۱۰۷) رقم ۲۷۲ موفوقا على عمر ﷺ بلفظ "لا يجتمع" "كو نابيته وه" و مالك في الموطأ (۸۹۲/۲ - ۸۹۳) عن ابن شهاب الزهري مرسل ان رسول ﷺ قال: (لا يجتمع دينان في جزيرة العرب)، واته: (كو نابيته وه دوو ثاين له جه زيره ي عه ره بيدا) قال مالك: قال ابن شهاب: ففحص عن ذلك عمر بن الخطاب حتى اتاه الثلج واليقين ان رسول الله ﷺ قال: لا يجمع دينان في جزيرة العرب فاجلى يهود خبير والنظر بالتمهيد (۳۱۱/۱۲ - ۳۱۳) ط القارع الحديث.

قووسه که یان بدهن به لکو ئه وه له نێوان خۆیاندا دا بنیت له کاتی مانه وه یاندا ده رنه که وی له ولاتی موسولماناندا وه ئه وه ش تایبته نییه ته نها به جوله که و گا وره وه به لکو هه موو هاوبه ش دانه ران له گۆر پرستان و جگه له وانیش، که نه توانن جی نزرگا دروست بکه ن وه نه توانن که مزگه وت دروست بکه ن له سه ر گۆره کان.

جا پێویسته له سه ر کاریه ده ستانی موسولمانان که ئه و جی نزرگایانه بپوختن، وه هه ره ها هاوبه ش دانه ریک نابیت ریی پی بدری که هاوبه ش دانه که ی ده ر بخت له ولاتی موسولماناندا.

ده یه م: وه له و شتانه ی که له ئه نجامی بی باوه ر کردنی هاوبه ش دانه ران و بی باوه رپانه وه دیته کایه وه ستایش نه کردن و پیاوه لدانه دانیان له به ر ئه وه ی خوای گه وره گله یی و گازه نده ی لیداون و وه ئه وانه دوژمنانی خوا و پێغه مبه رن ﷺ، جا چۆن ستایش ده که ن؟ هه ندی له خه لکی ده لێن: (ئه مانه سه ر راست و راستگۆن، مامه له یان جوانه پیا یانا هه لده دات و ده لیت، موسولمانان هه یانه فیلبازو ناپاکن، ئیمه ش ده لێن موسولمانان ئه گه ر هه ندیکیشیان سه ر پێچیان هه بیته و فیلبازین ئه و ئه وان باشت رینی خه لکی سه ر زه وین به لام بی باوه رپان هه موویان دژی خوا و پێغه مبه رن ﷺ (هه رچه نده ش شتی واجوانیشنیان هه بیته له سیفه ته جوانه کان مامه له ی پێده که ن له ژیا نی روژانه یاندا، جابه ه یچ شیوه یه ک دروست نییه ستایش کردنیان له کاتی کدا خوا گله یی لێ یانه به وه ی بی باوه رپن، وه ئه وه ی پێویسته له سه ر ئیمه گازه نده یان لێ که یین له به ر بی باوه رپان به خوای گه وره .

یانزه یه م: وه هه روه ها له و شتانه ی که له ئه نجامی بی باوه رکردنی هاوبه ش دانه ران و بی باوه رپانه وه دیته کایه وه ئه وه یه قه ده غه یه خۆ چواندن پێ یانه وه له پۆشاکه کانیا ن و نه ریته کانیا ن که تایبته به خۆ یانه وه، خۆ چواندن پێ یان له په رسته نه کانیا ن توندو خراپه تره، پێغه مبه ر ﷺ ده فه رمو یته: (من تشبه بقوم فهو منهم)^(١)، واته: (هه رکه سیك

خۆی بچوینی به هه رگه لو نه ته وه یه که وه ئه وه له وانه، وه ئه وه له لقه کانی بی باوه پکردنیانه و دوژمنایه تی کردنیانه، له بهر ئه وه خۆ چواندن پێیان له پوکه شدا به لگه ی خۆشه ویستیانه له ناخدا، وه ئه گه ر موسولمانیش رقی له و شتانه بیته که خۆ چواندنه پێیانه وه، وه پێویسته له سه ر موسولمانان که شانازی به ئاینه که یانه وه بکه ن خۆیان نه چوینن به بی باوه پانه وه له پۆشاکدا وه له نه ریته تایبه ته کانیان، وه خراپه تریش له وه ئه وه یه که خۆ چواندنه پێانه وه له ئاینه که یاندا به وه ی شتی که دابنن له ئاینه که ماندا که له وه ی ئه وان بچیت له شته داهینراوه کان، بۆ وینه (ئاهه نگێران به له دایک بوونه کانه وه) ئه وه خۆ چواندنه به بی باوه په کانه وه ئه وانه ی ئاهه نگ ده گێرن به له دایک بوونی عیسا سه لامی خوا له خۆی و دایکی بیته. ئیمه خۆمان نا چوینن پێیانه وه له نه ریتیان و په رسته نه کانیان و پۆشاکه تایبه ته کانیانه وه.

ئه وه ی ماوه ته وه بزانی ئه و شتانه چین که دروسته مامه له یان له گه لدا بکه ن پێیانه وه، چه ند بریارو یاسا هه یه که دروسته بۆ موسولمانان که له گه ل ببیاوه پاندا ئه نجامی بدن چونکه به شی که نییه له خۆ شه ویستی و دلسۆزی بۆیان به لکو له و شتانه یه که ریگه دراوه پێی له شته به سو ده هاو به شه کان جا دروسته بۆمان

یه که م: که مامه له بکه ن له گه ل بی باوه پاندا و بازرگانیان له گه لدا بکه ن و شتیان لێ بکرن پێیان بفرۆشین (له و شتانه ی که دروسته کړین و فرۆشتنیان پێوه بکړیت له شه ریه ته ی پیرۆزی ئیسلامدا... وه رگێر).

دووه م: وه دروسته بۆمان که سو دمه ند بین له پسپۆریان و به کړییان بکړین بۆ هه ستان به و کارانه ی که له لای موسولمانان که سانی که نین که هه ستن به ئه نجام دانی، به لام به کړییان ناگړین تا شاره زایان بکه ن به کاره کان و شته تایبه ته کانی خۆمان وه که ئه وه ی بیانکه یه وه زیرو راویژکاره کان به لکو ته نها بۆ ئه وه به کړییان ده گړین

به‌لکو هه‌ستن به‌و کارانه‌ی که دووره له نه‌هینی موسولمانانه وه وه‌ک خه‌ریک بوونیان له دروستکردنی خانوبه‌ره و باله‌خانه‌کان و کارکردن له کارگه‌کاندا که هیچ نه‌هینییه‌کی تیدا نییه، وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ بی باوه‌پیکی به کری گرت تا ریگه‌ی پی نیشان بدات له گه‌شتی کۆچکرنیدا، (عه‌بدو‌لای کوپی ئه‌ریق‌طی) به کری گرت تا ریگه‌ی پی نیشان بدات چونکه ئه‌و پیاوه که سیکی هیمن و شاره‌زاو زیه‌ک بو^(۱).

سود له پسپوپی شاره‌زایان وه‌رده‌یگرین به مه‌رجیک له نه‌هینی کارو شته تاییه‌ته‌کانی خۆمان ناگاداریان نه‌که‌ین و شاره‌زا نه‌بن.

سییه‌م: وه دروسته بۆمان له‌گه‌لیاندا په‌یمان ببه‌ستین ئه‌گه‌ر له وه‌شدا به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانی تیدا بو، بی گومانه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناشته‌وایی ریکه‌وت له‌گه‌ل جوله‌که‌کانی ناو شاری مه‌دینه^۲، وه‌ریکه‌وت له‌گه‌ل هاوبه‌ش دانه‌ران له ناشته‌وایی حوده‌بیه‌دا^۳، جا ئه‌گه‌ر له وه‌دا که پیکه‌وتنه و ناشته‌وایی به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانانی تیدا بو و یان موسولمانان توانای شه‌پکردنیان نییه له‌گه‌ل بی باوه‌پاندا دروسته بۆیان په‌یمان ببه‌ستن و ناشته‌واییان له‌گه‌لدا بکه‌ن و ریکه‌ون له‌گه‌لیان له‌وه‌ی که به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانانی تیدا به^۴.

۱ اخرجه البخاري (۲۲۶۳-۲۲۶۴) من حديث عائشة رضي الله عنها.

۲ انظر: زاد المعاد (۱۲۶/۳)

۳ اخرجه قصة الحديبية مطولا البخاري برقم (۲۷۳۱) و (۲۷۳۲) عن المسرور ابن مفرمة و مروان، و مسلم

(۱۷۸۵) عن سهل بن حنيف عن البراء و (۱۷۸۴) عن انس رضي الله عنهم.

۴ فائدة: قال الحافظ ابن حجر رحمه الله فيفتح (۳۲۶/۶):

"و هه‌رچی سه‌باره‌ت به جهاد کردنه ده‌گه‌پێته‌وه بۆ لای پێشه‌وا و سنوری نییه له دیارکردنی به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانان که له چیدا به‌و نابیی که‌سی تر خۆی تی هه‌لقورتینی، ئه‌وه‌ی که پێشه‌وا به‌باشی دانا بۆ موسولمانان ئه‌وه وه‌رده‌گری به مه‌رجی پێچه‌وانه‌ی بنچینه‌کانی ئیسلام نه‌بی^۵."

چوارهم: دروسته بۆمان که پاداشتیان بدهینه‌وه له کاتی‌کدا که چاکه‌مان له‌گه‌لدا ده‌که‌ن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِينِكُمْ أَنَّ تَبَرُّوهُمْ وَيُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (٨) ١

واته: (خوا ریتان لی ناگرێ له‌و بی باوه‌پانه‌ی جه‌نگیان له‌گه‌لدا نه‌کردوون له‌ ئاینداو له‌ مال و زیدی خۆتان ده‌ریان نه‌کردوون وه‌ک خوزاعه که چاکه‌یان له‌گه‌ل بکه‌ن و مامه‌له‌یان له‌گه‌ل بکه‌ن به‌ دادگری به‌راستی خوای گه‌وره دادپه‌روه‌وه‌ خه‌لکانی دادپه‌روه‌ی خۆش ده‌ویت).

جا نه‌گه‌ر کاریکی جوانیان له‌گه‌ل موسولماناندا کرد موسولمانانیش ره‌فتاریان له‌گه‌لدا ده‌که‌ن و پاداشتیان ده‌ده‌نه‌وه‌و ریزیان ده‌گرن، به‌لام نه‌مه به‌شیک نییه له‌ خۆشه‌یستی به‌لکو ته‌نها له‌ رووی پاداشت کردنه‌وه‌یه‌و به‌س، وه‌ باوکی بی باوه‌پیش پێویسته له‌سه‌ر کوپه‌ باوه‌پداره‌که‌ی که چاکه‌ی له‌گه‌لدا بکات به‌ بی نه‌وه‌ی که خۆشی بویت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ، وَهَنَا عَلَى وَهْنٍ وَفِصْلَهُ، فِي عَمَيْنِ أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ﴾ (١٢) ٢ **وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ** ٢

واته: (نێمه ده‌رباره‌ی دایک و باوک به‌ مۆفمان راگه‌یانداو ئامۆزگاریمان کرد که: هه‌میشه رفتاری چاکه‌یان له‌گه‌ل بکه‌ن، به‌ تاییه‌تی له‌گه‌ل دایکدا، دایکی به‌ سک هه‌لیگرتوه‌ به‌ لاوازی له‌سه‌ر لاوازی، تا له‌ داوینی به‌ربۆته‌وه‌) هاتۆته ئه‌م جیهانه‌و.

١ الممتحنة: ٨

٢ لقمان: ١٤ - ١٥

شیر برینه وه شی دووسالی خایاند، که وایه ئه ی مروؤ: به رده وام سوپاسی من بکه له سهر نیعمه ته کانم سوپاسی باوک و دایکیش بکه له سهر ئه و هه موو ئه زیه تو ئازاره له پیناوی تودا چیش توویانه گیرانه وه شتان هه ریولای منه دوا ی زیندوو بوونه وه. هه میشه گوپرایه لیانبه و له سنوری ره زامه ندی خودادا، ئه گهر هه ولیشیان دا پتیا ن داگرت له سهر ئه وه که شتیک بکه ی به شه ریک و هاویه شم، که هیچ به لگه یه کت پی نییه، ئه و سا گوپرایه لیان مه که، له دنیا دا له گه ل هه ردووکیاندا به شیوه یه کی چاک و په سه ند هاوه لی بکه، هاوپی و هاوکاریکی چاک به بویان به جلو به رگو خوراکی چاک دلخوشیان بکه، به رده وام هه ریگه ی ئه و بگره که به ره و من ریگه ی گرتوته به روگه پراوه ته وه بۆلام).

جا، پتویسته له سهر مندال که باش بیت بۆ دایک و باوک به لام به دل خوشی ناو ن وه نابیت خوشی بوین چونکه بیباوه پن.

خوا ی گه وره ده فه رمویت: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

واته: (هیچ کومه لیک نابینیت که باوه پی به خوا به پوژه که ی تر هه بیت دوستایه تی نه وانه بکه ن دژایه تی خوا و پیغه مبه ره که ی ﷺ ده که ن، هه رچه نده نه وانه باوکیان یان کوپو نه وه یان..).

دۆستایه‌تی شتی‌که‌و مامه‌له‌ کردنی باش شتی‌کی تره‌، دایکی ئه‌سمائی کچی ئه‌بو به‌کر (ره‌زای خوای لیبیت) هات بۆ لای کچه‌که‌ی هاوبه‌ش دانه‌ریش بوو داوای مائی لیده‌کرد چونکه‌ پێویستی بوو، ئه‌سمائیش هات بۆ لای پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێی وت: (دایکم هات و ده‌یه‌وێت په‌یه‌وه‌ندی خزمایه‌تی جیبه‌جی بکات له‌ گه‌لمدا من کچی ئه‌وم و ئه‌ویش دایکه‌م ئایا رازی بېم و په‌یه‌وه‌ندی‌که‌ی وه‌رگرم؟ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: به‌لێ: په‌یه‌وه‌ندی که‌ به‌ دایکه‌وه‌) (۱).

کاروباری ژيانی رۆژانه‌و مامه‌له‌ بازرگانیه‌کان و پاداشت دانه‌وه‌و گۆرینه‌وه‌ی وه‌رژه‌وه‌ندی له‌ نێوان موسولمانان و بێ باوه‌پاندا که‌ زهره‌ری بۆ ئاین نییه‌، هاوبه‌ش دانه‌ره‌کان نێردراویان ده‌نارد بۆ لای پێغه‌مبه‌ر ﷺ و دانوستانیان له‌ گه‌ل ده‌کردو ده‌هاتن بۆ لای ئه‌ویش له‌ مزگه‌وتدا بوو، دانوستانیان له‌ گه‌ل ده‌کرد، ئه‌م کارانه‌ به‌ شیک نییه‌ له‌ دۆستایه‌تی به‌لکو به‌ شیکه‌ له‌ به‌رژه‌وه‌ندی بۆسوده‌ رێدراوه‌کان له‌ نێوان موسولمانان و بێ باوه‌پاندا، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ ریی داوه‌ مامه‌له‌کردن له‌ گه‌لیاندا، وه‌ ژنو ژن خوازی له‌ وانه‌ی خاوه‌ن نامه‌ن له‌ جوله‌که‌و گاوراته‌ دروسته‌ ژنیان لێ بێنی نه‌ک به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ ژنیان پێ بدە‌ی، وه‌ دروسته‌ خۆشه‌ویستیان و جیاوازی نه‌کردن له‌ نێو ئێمه‌و ئه‌واندا، ئه‌وه‌ رۆچووه‌ له‌ به‌رامبه‌ریشدا رۆچوویه‌کی زۆری تره‌یه‌ که‌ ده‌لێ: دروست نییه‌ په‌یه‌وه‌ندی‌کردن به‌ بێ باوه‌پانه‌وه‌ هه‌رگیز نه‌ به‌ بازرگانی، نه‌ به‌ بالۆیزخانه‌ نه‌ به‌ پاداشت و چاکه‌کردن، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ دۆستایه‌تی کردنه‌ له‌ گه‌لیاندا.

پێی ده‌لێن: ئه‌وه‌ له‌ دۆستایه‌تی کردن نییه‌، پێویسته‌ جیاوازی بکری‌ت له‌ نێوان ئه‌وه‌و ئه‌ودا، له‌ نێوان رۆچوو وشک هه‌لگه‌پاو، ئاین ناوه‌نده‌ نه‌ رۆچوووه‌و توندپه‌وه‌ نه‌ گۆیش به‌ هیچ نادات و لاگه‌ له‌ نێوان هه‌ردووکیاندایه‌.

۱) أخرجه البخاري (۵۹۷۹)، ومسلم، (۱۰۰۳) من حديث أسماء بنت أبي بكر رضي الله عنهما.

پێویسته بزانی‌ن ئه‌م په‌یوه‌ندیانه‌ له‌گه‌ڵ بێ باوه‌رانداهیه‌، کامه‌ی دروسته‌و کامه‌ی دروست نییه‌، به‌ تایبه‌تی له‌ ئیستادا که زۆر بوون ئه‌وانه‌ی له‌ باره‌ی کاروباره‌کانی ئاینه‌وه‌ قسه‌ ده‌که‌ن به‌ بێ زانسته‌و زانیاری، یا قسه‌ له‌ باره‌ی ئاینه‌وه‌ ده‌کات به‌ گوێره‌ی ئاره‌زووی، بۆیه‌ پێویسته‌ له‌ سه‌ر فێر خوازی زانسته‌ی شه‌رعی که‌ حوکمی شه‌رع له‌ باره‌ی ئه‌مانه‌وه‌ بزانی، ئه‌وه‌ش زۆر گرنگه‌ چونکه‌ په‌یوه‌سته‌ به‌ بیرو باوه‌ری موسوڵمانه‌وه‌.

پرسیاره کان

پرسیار: ئایا بێباوه پ کردنی بێ باوه پ تایبه ته به بێباوه پێ له بنچینه دا بێ باوه پ بووه یان به بێ باوه پێ هه لگه پاره ته وه له ئیسلام؟

وه لām: به ئێ، بێ باوه پ کردنی بێ باوه پ گشتیه به هه ردوو جوړه که ی بێ باوه پ وه، (بنچینه یی وه هه لگه پاره یی) ش، هه ره مویان یه ک مامه له یان له گه ل ده کریت، به لām جیاوازیه ک هه یه ئه ویش ئه وه یه که بێ باوه پێ هه لگه پابیته وه داوای گه پانه وه ی لیده کریت بۆ ئیسلام جا ئه گه ر گه پاره وه بۆ ئیسلام ئه وه باشه ئه گه ر نا ده کوژیت، به لām بێباوه پێ بنچینه ی دروسته په یمان له گه ل به ستنی، به لām هه لگه پاره وازی لی ناهینری له بهر ئه وه ی بیرو باوه پێ خراپ کردوو ده ست دریزی کردۆته سه ری له دوا ی ئه وه ی که حه قی ناسی و شاره زا بوو لی ی بۆیه پێویسته بکوژیت چونکه بووه ته ئه ندامیکی خراپ و بێ که لک.

پرسیار: ئایا که سیک له دلیدا گومانی هه بیت له باوه پێ هاو به ش دانه راندا به زمان ده ری نه پێی بێ باوه پ ده بیت؟ جیاوازی چیه له نێوان ئه وه و قسه ی ده روون؟

وه لām: گومان له دلیدا ده بیت، ئه گه ر دوودل بوو له هاو به ش دانه راندا ئایه ئه وانه بێ باوه پ یان نا ئه وه به وه هه لده گه پیته وه، به لām ئه گه ر به زمان ده ربیبی ئه وه خراپترو توند تره، به لām قسه ی ده روون به گومان دروست بوون ئه وه هیچ زیانی نییه.

پرسیار: ده بینری له که ناله ئاسمانیه کاندا که ده ئێ جوله که و گاور برامان له باوه پدا، حوكمی ئه وانه چیه؟ ئایا به وه بێ باوه پ ده بن؟

وه لām: هه رکه سه ی بلی که جوله که و گاور برامان ئه وه بێ باوه پ ده بیت به و قسه یه ی، مه گه ر ئه و که سه ی که وا ده لیت نه زان بیت، ئه و بۆی پوون ده کریته وه

نه گه ره سور بوو له سه ر قسه که ی ئه وا حوکمی بی باوه پی ده دریت به سه ریدا.
به لام نه گه ر گه پایه وه ته و به ی کرد خوی گه وره ته و بکه ی لی وهرده گریت.

پرسیار: ریخه ر چیه له بیباوه پ کردنی دیاریکراودا (المعین)؟ وه هه یانه که ده لی:
هیچ که سیک به بی باوه پ دامه نین به تایبه تی هه تا ده رده که ویت بۆمان ئه وه ی بی
باوه پی ده کات؟ واته: (ئه و کرده وه یه که ئه نجامی ده دات بی باوه پی بوونه زانیشی
ئه وجا به بی باوه پ دا بنری..... وهرگیت).

وه لام: هه رکه سی بی باوه پی ئاشکرا بکات ئه وا حوکمی بی باوه پی ده دریت به
سه ریدا، وه هه رکه سی هاوبه ش بۆ خوا دابنیت حوکم ده ده ریت به سه ریدا به وه ی
هاوبه ش دانه ره، به لام له رۆژی دوایدا تۆ حوکم ناده یه به سه ریدا به وه ی له ناو
ئاگر دایه، ده گونجیت که گه پایته وه ته و به ی کرد بی و تۆ نه زانی، که سی پرسیار کار
هه ردوو کاره که ی تیکه لاو کرد، باسی به کافر دانان، وه باسی حوکم دان به سه ر
که سیک دیاریکراودا که له ئاگر دایه.

وانه ی پینجه م له رافه ی
هه لوه شینه ری چواره م

فرموده ی چواره م: هه رکه سی باوه ری وابیت که رینمونی و ریو شوینی جگه له پیغه مبه ر ﷺ ته واو تره له رینمووی و ریو شوینی نهو، یان حوکمی جگه لهو باشتره له حوکمی نهو، وه کو نهو که سه ی حوکمی تاغوته کانی له حوکمی پیغه مبه ر ﷺ پی باشتره نهو بهی باوه ره.

(رافه)

ره حمه تی خوی لیبت فرموی: چواره م له هه لوه شینه ره وه کانی ئیسلام: -
(هه رکه سی باوه ری وابیت رینمووی جگه له پیغه مبه ر ﷺ ته واو تره له رینمووی نهو یان حوکمی جگه لهو باشتره له حوکمی نهو تا کوتایی).

باسی یه که م: هه رکه سی باوه ری وابیت که رینمووی جگه له پیغه مبه ر ﷺ ته واو تره له رینمووی نهو، وه رینمووی پیغه مبه ر ﷺ ئاینه که یه تی و نهو ریگه یه یه که له سه ری ده پوات له بانگه واز کردن بۆلای خواو له فیرکردن و له ئاکارو ره وشتدا، پیغه مبه ر ﷺ بیگومان ته واو ترین که سه له ناو خه لکدا له رینمووی کردندا هه ره کو پیغه مبه ر ﷺ خوی فرمویه تی: (ان خیر الکلام کلام الله، وخیر الهی هدی محمد)^(۱)

واته: (باشترین وته و قسه وته و قسه ی خویه، وه باشترین رینمووی رینمووی پیغه مبه ر ﷺ ه).

جا نه و ته و او ترینی خه لکه له رووی رینووییه وه له مامه له کردنیدا له گه ل خه لکد وه له گه ل بانگراواندا، له رینمووی کردنی له گه ل خه لکید، نه وه بووه که به باشتیرین شیوه مامه له یان له گه لدا بکات، وه بانگیان بکات به باشتیرین ریگه و شیوه.

هه روه کو خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝۱﴾^۱

واته: (به راستی تو له سه ر خوږه وشتیکی نیجگار په سه ندو گه وره دیت).

هه وره ها ده فهرمویت: ﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ

لَا تَنْفُضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَأَعُفْ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ ۝۲﴾^۲

واته: (به هو ی رحمت و به زه یی و میهره بانی خواوه یه تو نه ی پیغه مبه ر ښه نه وه نده نهرم و نیان بووی له گه لیان، سه ره پای نه و هه موو سه ریچی و نافه رمانییه یان له ئو حودا کردیان خو نه گه ر که سیکی توندو قسه ره ق و دل ره ق بای ده ورو به ریان چول ده کردی و لیت دوور ده که و تنه وه، ده سا تو له ئازارو هه له کانیاں ببخشه له خواش داوای لیخوش بوونیان بو بکه تا له هه له و تاوانه کانیاں ببوری، وه له ته و او کاره کانیشدا پرس و راو مه شوره ت و راویژیان پی بکه).

نه وه په وشتییه تی ﷺ خه لکی فیرده کردبه به باشتیرین شیوه، هه رگیز له فیږکندا رقو توږه یی به کار نه ده هیتا هه روه کو چو ن له چیوکی نه و پیاو ه ی که هاته ناو مزگه وت میزی تیدا کردفه رمانی به هاو ه له کانی کرد که وازی لیبتینن تا میزه که ی ته و او ده کات، پاشان فهرمانی به هیتانی دل که ئاو ی کردو کردیان به سه ر میزه که دا پاشان

بانگی کردو پیتی فهرموو: ((إِنَّ الْمَسَاجِدَ لَمْ تُبْنَ لِذَلِكَ، وَإِنَّمَا بُنِيَتْ لِذِكْرِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ))^(١).

بیگومان مزگه‌وته‌کان بۆ ئەمه دروست نه‌کراوه به‌لکو بۆ ئەوه دروست کراوه که یادی خوای به‌رزو به‌پیزی تیدا بکری (ده‌بیینین، وه جگه له‌مانه‌ش له‌چه‌ندین شوینی دیدا که به‌چاکترین ریگه‌و شیوه‌و ته‌واو ترین رینمویی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل‌خه‌لکدا کردوه له‌کاتی فیرکردنیاندا).

هه‌ر له‌و باره‌شه‌وه چه‌ندی به‌رگه‌ی ئازاری خه‌لکی گرتوه‌و توپه‌ش ناییت، له‌کاتی‌کدا که خراپه‌ کراوه ده‌رباره‌ی خۆی ﷺ، وه زۆر هیواش وهیمنو له‌سه‌ر خۆ بوو، له‌گه‌ل‌که‌سه‌ تاوانباره‌که‌دا، به‌لام نه‌گه‌ر قه‌ده‌غه‌کراوکانی خوا به‌زینرایه‌ ئەوه توپه‌ ده‌بوو هه‌رگیز له‌به‌ر خودی خۆی توپه‌ نه‌ده‌بوو به‌لکو ته‌نها له‌ پیناوی خوادا توپه‌ ده‌بوو، ئەوه‌ش شتیکی جیگرو زانراوه له‌ سوننه‌ته‌کانیدا ﷺ^(٢). وه هه‌روه‌ها له‌و کاته‌شدا که پیاوه‌که‌ هات بۆ لایی داوای قه‌رزه‌که‌ی ده‌کرده‌و ده‌له‌ قسه‌ کردنی له‌گه‌ل‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ هاوه‌لان لێی راپه‌پین پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموی ((دَعُوهُ فَاِنْ لِرَاصِحِ الْحَقِّ مَقَالًا)) واته‌: (وازی لیبینن چونکه‌ خاوه‌ن حه‌ق قسه‌ی خۆی هه‌یه‌)، پاشان فهرمانی کرد له‌وه‌ی خۆی باشتری بده‌نی که داویه‌تی به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ، ئەوانیش له‌وه‌ی خۆی باشتریان داوه‌و پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموی: (خَيْرُكُمْ أَحْسَنُكُمْ قَضَاءً)^(٣).

واته‌: (باشتری‌تان ئەوه‌یه‌ له‌ کاتی دانه‌وه‌ی قه‌رزدا باشتری بداته‌وه‌).

١/ أخرجه البخاري (٢١٩) ومسلم (٢٨٤-٢٨٥) من حديث انس بن مالك رضي الله عنه.

٢/ أخرجه البخاري (٦١٢٦)، ومسلم (٢٣٢٧) عن عائشة رضي الله عنها قال: "وما انتقم رسول الله لنفسه في شيء قط الا ان تنتهك حرمة الله فينتقم بها الله"

٣/ أخرجه البخاري (٢٣٠٦)، ومسلم (١٦٠١) من حديث ابي هريرة رضي الله عنه.

وه هه روه ها رینمویی پیغه مبه ر ﷺ له مامه له کردنی له ناو مال و خیزانه کانیدا. مامه له ی له گه ل خیزانه کانیدا به باشتین شیوه ده کرد، وه ده یفه رموو: (خیرکم خیرکم لاهله وانا خیرکم لاهلی)^(۱).

واته: (باشترینتان باشتیرینتانه بۆ مال و خیزانی منیش باشتیرینتانم بۆ مال و خیزانم). نه وه شتیکی زانراوه له ژیانیدا، کهس ناتوانی وه کو پیغه مبه ر ﷺ بیت له رفتارو خو په وشت و رینمویدا.

جا چۆن ده بیت له و باشتیر بیت؟ جا هه رکه سی و گومان بیات که که سی هه یه باشتیره له پیغه مبه ر ﷺ له رینمویدا نه وه بیگومان بیباوه په، بی باوه پی که وره که ده ری ده کات له باز نه ی ئیسلام.

باس و بابه تی دووه:

(هه رکه سی باوه پی و بیت که حوکمی جگه له پیغه مبه ر ﷺ باشتیره له حوکمی نه و نه وه بیگومان بی باوه په.

له بهر نه وه پیغه مبه ر ﷺ له خواوه گه یه نه ره، حوکمی پیغه مبه ر ﷺ حوکمی که له خواوه ده رده چیت، هه ره کو خوی به رزو به ریز ده فه رمویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ مِمَّا أَرْسَلَ إِلَيْكَ اللَّهُ﴾^۲

واته: (ئیمه نه م قورئانه مان بۆ ناردوی که بیگومان هه مووی راست و حقه ساتوش نه م قورئانه هه روه ک خوا ری پی نیشان داویت داد په روه رانه داد په روه ری خه ک بکه).

۱ اخرجه احمد (۷۴۰۲) عن ابي هريرة، والترمذي (۳۸۹۵) عن عائشة واللفظ له وقال ترمذي: هذا حديث حسن غريب و صحيح الالباني رحمه الله.

هه‌وره‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَن أٰحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾^۱

واته: (ديسان ده‌بیت هه‌ر به‌و به‌رنامه‌یه هه‌ر له ناو جوله‌که‌و گا‌ورو خه‌لکانی تریشدا حوکم برپار بده‌یت که خوا ناردویه‌تی).

جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌نها به‌وه حوکم ده‌کات که حوکمی خوایه‌و خوا پیشانی داوه وه پئی نه‌فه‌رموو: به‌وه‌ی ده‌بیینیت خۆت به‌لکو فه‌رموو: به‌وه‌ی خوا نیشانی داویت، بۆیه پتویسته حوکمی پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌برگری‌و ته‌سلیمی بن ملکه‌چی بۆ بنوینن، هه‌روه‌کو خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾^۲

واته: (سویند بیت به‌په‌روه‌ردگارت ئه‌ی محمد ﷺ (نا بنه باوه‌ردار تا بۆیه‌کلا کردنه‌وه‌ی کێشه‌کانی نێوانیان تۆ نه‌که‌نه دادوه‌رو ئه‌وساش به‌رامبه‌ر به‌و برپاره‌ی تۆ داوته هیچ ته‌نگیه‌کیان ده‌ست نه‌که‌وێ له ده‌رونیانداو به‌چاکی ته‌سلیم و مل که‌چ بن).

ئه‌و پیغه‌مبه‌ره ﷺ به‌ حوکمی خوا دادوه‌ری ده‌کات، ئه‌گه‌ر به‌هه‌له‌شداچوبی له هه‌ندێ له‌ کۆرشه‌کانیدا ئه‌وا خ‌وای گه‌وره له‌سه‌ر هه‌له‌ رازی نابیت به‌لکو راسته‌که‌ی بۆ روون ده‌کاته‌وه وه دروستیش نییه ره‌خنه‌ گرتن له‌سه‌ر حوکم دانه‌که‌ی، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾^۳ واته: (بۆ هیچ پیاویکی باوه‌ردار نییه کاتی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ برپاری شتێکیاندا سه‌ر پشکرا‌نیان بۆ هه‌بی له

۱ المائدة: ۴۹

۲ النساء: ۶۵

۳ الأحزاب: ۳۶

کاره که یاندا واته بویان نییه خویان باریک ه لبرین به لکو ده بیټ بی بیر لیگردنه وه
 فرماندارو ملکه چین، هه رکه سیک سه ریچی بکات له فرمانی خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ
 بهو شیوه یه که جگه له برپاره کانی نه وان کاریکی دی ه لبریری بۆ خوی نه وه بیگومان
 گومر ابووه و به گومر ابونیکی ناشکرا).

هه روه ها ده فره مویت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا
 اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٧﴾

واته: (وه هه رچی پیغه مبه ره ﷺ پیی دان وه ریبگرن واته به چی فرمانی پیکردن چ
 له م ده سکه وته داوچ له هه رشتیکی تر دا جیبه جیی بکه ن، وه ریشی له هه رشتی لیگرتن
 نیوه ش ده ستی لی هه لبرگرن).

وه هه روه ها ده فره مویت: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ٢ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ٤﴾

واته: (قسه و گوفتاری نه و پیغه مبه ره ﷺ له هه واو ئاره زوی خویه وه نییه،
 به لکو نه وه ی رایده که یه نیت ته نها وه حی و نیگای خوایه).

ریو شوینی پیغه مبه ره ﷺ وه حیبه له خواوه، سوننه تیش قورئان رافه ده کاته وه
 وه حیسه، سه رچاوه ی دووه مه له دوا قورئان بۆیه پیویسته ریزی لیبگری و ه کو
 چۆن ریز له قورئان ده گری. هه روه ها ده بیټ وه ریش گریټ هه روه کو چۆن قورئان
 وه رده گریټ، هه ره کو خوی گه وره ده فره مویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ
 اللَّهِ وَرَسُولِهِ ٤ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١﴾

واته: (نه ی نه وانه ی باوه پتان هیناوه پیشی خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ مه که ون و
 له برپارو پیشنیارد، خۆتان له نافه رمانیکی خوی گه وره بپاریزن، چونکه به پراستی
 خوا بیسه ره به گوفتارتان زانایه به نیازو نه پنییه کانتان).

١ الحشر: ٧

٢ النجم: ٣ - ٤

٣ الحجرات: ١

وه پئویسته له سه ر موسولمان که نه حکامه کانی ئاین له قورئان و سوننه ته وه
 وه رگرن، که سوننه تی پیغه مبه ری خوا به ﷺ، له هیچ شتیکدا به بۆچوونی دوور له
 به لکه حوکم نه دات یان به باشی بزانی، به لکو هه رچی یاسا و نه حکامه کانه له قورئان و
 سوننه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ وه ر بگریت.

وه دروست نییه بۆ هیچ که سی که قسه ی فلانی پیش قسه ی خوا و پیغه مبه ری خوا
 بخات ﷺ، هه ر که سی نه و کاره بکات نه وه پیش خوا و پیغه مبه ره که ی ﷺ که وتوه.
 وه دروست نییه بۆی که ژیری و بیری تیدا به کار بهی نی یان بۆچوونی جگه له و
 وه ر بگریت له شتیکدا که پیچه وانه ی قورئان و سوننه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ بیت.

وه پئویسته بیرو باوه ر و ابیت که هه رچی حوکمی خوا و پیغه مبه ری خوا هه یه ﷺ
 هه ق و راسته و هه رچییه ک پیچه وانه ی نه و دوانه بیت نه وه پوچه، نه مه بیرو باوه ر پیکه که
 موسولمانان باوه ری پییه تی، جا هه ر که سی بۆچوونی و ابیت که حوکمی دروست کرا و
 باشتره له حوکمی خوی گه وه وه حوکمی جگه له پیغه مبه ر ﷺ باشتره له حوکمی
 نه و، نه وه بیگومان بی باوه ره نه ویش له هه لوه شینه ره وه کانی ئیسلامه.

بابه تی فهرمان ره وایی کردن به جگه له وهی خوا داییه زاندووه

وه هه رکه سی وا گومان ببات که کات گۆپاوه، وه وا گومان ببات که حوکمی قورئان و سوننه له کاتی کدا بووه که به سهر چووه، وه بارودوخ له کاتی ئیستادا و پتویست ده کات که حوکمی گونجاو به پتیریت له گه ل کاتی ئیستادا بگونجیت وه کو ده لئین ئانه مه هه لگه پانه وه یه له ئایینی ئیسلام.

ئه وه که سه ی ده بینیت که حوکمی شه ریه تی ئیسلام بۆ کارکردن ناگونجیت له کاته دا به لکو ده بیت کۆمه لیک یاسا و رژی می وا به پتیریت که له گه ل کاتدا گونجاو بیت به گومانی خویان، که ئه وه ش بیتاوه پییه به خوی به رزو به پیز، له بهر ئه وه شه ریه تی گونجاوه بۆ هه مو کات و شوینیک تا رۆژی دوايش، وه پتویسته باوه پی وایت، به لام ئه گه ر بۆی روون نه بووبیته وه ئه وه له ناته واوی خۆیه تی و له ناته واوی هه ست کردنییه تی نه ک له ناته واوی شه ریه تی بیت.

وه هه یه ده لئیت: (که جیبه جی کردنی سزای به زاندنی سنوره کان و به ردباران کردنی داوین پیس له ژنی شوکردو و پیاوی ژن هینرا و وه برینی دهستی دز، وه کوشتنی که سی هه لگه پاره له ئیسلام ئه م یاسایانه توندن له گه ل کاتی ئیستادا ناگونجین که ژیان پیشکه وتووه و ژیرییه کان پیشکه وتنیان به خۆوه دیووه، جا بۆیه گونجاو نییه جیبه جیکردنی سزای سنوره کان، وه نابت هه ستان به کوشتنه وه ی بکوژ له بهر ئه وه ی دپنده یه تییه) ئه م جوړه دوو رووانه له لایه ن هه ندیک دوو پووه وه ده رده چیت هه لگه پانه وه یه کی ئاشکرایه، له ئایینی ئسلام، له بهر ئه وه ره خنه گرته له حوکمی خوا، وه وا داده نیت که حوکمی خوا که مته رخنه مه و گونجاو نییه، وه ئه وه شه هه لگه پانه وه یه کی راشکاوه له ئایینی ئیسلام.

وه هه روه ها ئه وه ی ده لئ: (ئه وه سه رپشکه له وه ی که حوکم به شه ریه تی بکات یا حوکم به یاسا دانراوه کان بکات، ئه گه ر ویستی حوکم به شه ریه تی ده کات وه ئه گه ر

ویستی حوکم به یاساکان ده‌کات که مۆف خۆی دایناوه‌ن)، جائه‌وه‌ی که ئه‌م وته‌یه ده‌لی هه‌لگه‌پاوه‌ته‌وه له ئایینی ئیسلام، له‌به‌ر ئه‌وه حوکمی خوا سه‌رپشکی تیدا نییه هه‌رکه‌سی بیه‌وی وهریگرێ هه‌رکه‌سیکیش بیه‌وی وازی لیبینی، به‌لکو حوکمی خوای گه‌وره ناچاریه هه‌ر ده‌بیت ملکه‌چ بین، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾^۱ واته: (ديسان ده‌بیت هه‌ربه‌و به‌رنامه له ناو جوله‌که‌و گا‌ورو خه‌لکانی تریشدا حوکم و بپیار بده‌یت که خوا نارویه‌و نابێ شوینی هه‌واو ئاره‌زووی ئه‌وان بکه‌وی و چه‌واشه‌ت بکه‌ن).

جا حوکمی خوا ناچاریه، وه جگه له حوکمی خوا هیچ به‌که‌لکی خه‌لک نایه‌ت کاره‌که‌ی سه‌رپشکی نییه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾^۲

واته: (بۆ هیچ پیاو ژنیکی باوه‌پدار نییه کاتی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ بپاری له کارێکیان دا سه‌رپشکردنیا بۆ هه‌بیت له کاره‌که‌یاند، هه‌رکه‌سی سه‌رپچی بکات له فه‌رمانی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ به‌و شیوه‌ی که جگه له بپاره‌کانی ئه‌وان کارێکی تر هه‌لبژیری، بۆ خۆی ئه‌وه بیگومان گومرا بووه به‌ گومرا‌بونێکی ناشکرا).

جا فه‌رمان ره‌وایی کردن به‌وه‌ی که خوا داییه‌زاندووه جۆریکه له جۆره‌کانی په‌رستن، بۆیه پتویسته له‌سه‌ر به‌نده‌کان ملکه‌چی فه‌رمانی خوای به‌رزو به‌پێز بن، وه ده‌بیت باوه‌ریان وابیت که هیچ شتێک وه‌کو ئه‌و نییه‌و باشت‌ر نییه‌ لی، هیچ که‌س

۱ المائدة: ۴۹

۲ الأحزاب: ۳۶

گومان نه بات کاره که سه رپشک کردنه و خه لکی ئازادن وهك ئازادی بۆچوون و بیر کردنه وه، وه هاوشیوهی ئه وه له وهی بانگه زای بۆ ده کات له بی باوه پان و دوو رووه کان و عه لمانییه کان، ئه وانه ی ئه مه وته یانه بیگومان بی باوه پان، له بهر ئه وه گوێپایه ئی فه رمانی خوا نابن له حوکمه کانیدا، پاک و بیگهردی بۆ خوی گه وه، ئه وانه خۆیان به گه وه ده گرن له به رامبه ر حوکمی خوی به رزو به پێژدا، هه روه ها که سێ ده لێ: حوکمی خواحه قه به لام پێویست به پابه ند بوون ناکات پێیه وه، وه دروستیشه بۆ مروف که حوکم به جگه له حوکمی خوا بکات، وه له گه ل سه رده مدا بپوات ئه گه روای به باش زانی، ئه وه هه لگه پاوه ته وه له ئاینی ئیسلام، له بهر ئه وه ی دروست نییه حوکم بکات به جگه له وهی که خوی گه وه داییه زاندووه، وه هه موو حوکمی کیش جگه له حوکمی خوا پوچ و به تاله.

وه هه روه ها ئه وه کیشه کانی نیوان خه لکی چاره سه ر ناکات به لکو کیشه کانیا ن به دروستکردنی کیشه ی تر زیاد ده کات، ئه گه ر به وه بلیتیت: ئه مه حوکمی خوی به رزو به پێژه بۆیشی نییه هیچی تر ته نها وه رگرتنی حوکمه که ی خوانه بیت وه کو خوی گه وه ده فه رمویت: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾^۱

واته: (وته و گوفتاری باوه پ داره کانیش کاتی بانگ ده کرین بۆلای خواو پێغه مبه ره که ی ﷺ بۆ ئه وه ی له نیوانیدا داوه ری بکات، هه ر ئه مه به که ده لێن: ئه و بیستمان و گوێپایه لیشن).

واته سه رپشک کردن نییه له حوکمی خواو پێغه مبه ری خوا ﷺ ئه گه ر ویستت وه ریبگیری ئه گه ر نه شته ویت وه رینه گری به لام ئه گه ر به ویستی خۆت بته وی له مافی

خۆت خۆش بیت ئه‌وه شتیکی تره‌، به‌لام که بلیتی نامه‌وی (رازی نیم) وه ده‌پۆم بۆ دادگا یاساییه‌کان ئه‌مه هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه له ئاینی ئیسلام.

به‌لام ئه‌گه‌ر که سێک باوه‌ری وابوو که دروست نییه فه‌رمانه‌وایی کردن به‌ جگه له‌وه‌ی خوا دایه‌ه‌ زاندوو و پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیناویه‌تی به‌لام سه‌رپێچی ده‌کات و بۆ ئاره‌زوویه‌ک له ده‌روونیدا له‌گه‌ڵ باوه‌ر بوونی ئه‌وه‌ی که ئه‌و کاره‌ی قه‌ده‌غه‌ کراوه‌ و ئاره‌زووی پالی پێوه‌ناوه‌ که ئه‌و کاره‌ بکات، به‌ جگه له‌وه‌ی که خوا دایه‌ه‌ زاندوو یان چاوچنۆکی پالی پێوه‌ ناوه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی که به‌رتیلی درایه‌ یان مالێکی درایه‌ جا حوکمی کرد به‌وه‌ی که جگه له‌ خوا دایه‌ه‌ زاندوو واته‌ یاسا ده‌ستکرده‌کان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مالێکی ده‌ست بکه‌وی و له‌ هه‌مان کاتیشدا باوه‌ری وایه‌ که سه‌رپێچی کردوو دریشه‌ به‌ فه‌رمانی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ. یان حوکمی کرد به‌ جگه له‌وه‌ی خوا دایه‌ه‌ زاندوو له‌به‌ر پێگه‌یی و ده‌شزانێ که هه‌له‌یه‌ ئه‌و کاره‌ی دروست نییه‌ ئه‌وا له‌و کاته‌دا بی باوه‌ر نابیت به‌ بی باوه‌ر بونیکی ده‌رکه‌ر له‌ کۆمه‌لی موسوڵمانان به‌لکو بی باوه‌ر بووه‌ به‌ بی باوه‌ر بوونی بچوک، بی باوه‌ری جگه له‌ بی باوه‌ری هه‌روه‌کو عه‌بدوڵای کوپی عه‌باس ده‌فه‌رمویت ره‌زای خویان لیبیت: ^(١). ئه‌وه‌ش واده‌کات که بی باوه‌ریه‌که‌ی جگه‌ بێباوه‌ر بیت، هه‌رکه‌ سێک که حوکم به‌ جگه له‌وه‌ بکات که خوا دایه‌ه‌ زاندوو له‌به‌ر ئاره‌زوویه‌کی ده‌روونی نه‌ک باوه‌ری وابیت که ئه‌وه دروسته‌ یان باشته‌ له‌ حوکمی خوا یان وه‌کو حوکمی خوا وایه‌، به‌لکو ته‌نها ئه‌وه‌ی پالی پێوه‌نا ئاره‌زووی بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌، یان چاوچنۆکی کردن له‌به‌ر ده‌سکه‌وتنی مالێک یان به‌

١ الخرجه ابن جریر (٣٠٦/٦ - ٣٠٧) و ابن ابی حاتم (١١٤٣/٤)، والحاكم (٣١٣/٢) وقال: (هذا حديث صحيح لاسناد ولم يخرجاه). و اقره الذهبي، و لهذا الاثر طرق كثيرة ثابتة عن ابن عباس و تلاميذته طاوس و عطاء و غيرهم انظرها تفسير ابن جرير، و قال شيخ الاسلام ابن تيمية رحمه الله بعد اثبات هذا الاثر عن ابن عباس و تلامذته (وقد اتبعهم على ذلك احمد بن حنبل و غيره من ائمة السنة) الايمان ص ٢٤٤، ط المكتب الاسلامي.

دهسته یانی پله و پایه یه ک یان حوکمی کرد به پیچه وانه ی حوکمی خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ له پیناو ئه وده دا که حوکمه که ی خوی گۆریه وه به و حوکمه ده سترکده به بی ئه وه باوه پی پی بییت، ئه وه به (بی باوه پی کرداری) ناو ده بریت. ئه وه بی باوه پی بچوکه و تاوانیکی گه وره شه له تاوانه گه وره کان و زور مه ترسیداره. به لام حوکمی ئه وه ی به سهردا ندریت که له کۆمه لی موسولمانان ده رچووه، له بهر ئه وه ی بیرو باوه ره که ی هه رماوه.

هه رکه سیك حوکمی کرد به جگه له وه ی که خوی گه وره دایبه زاندووه له ئه نجامی کۆششیکی هه له که له کۆش کردنا به دهستی هیناوه توانای کۆشکردنی هه یه واته زانایه وه له کاره که یشیدا که کردوویه تی ویستی پیچه وانه کردنی قوئان و سوننه ت نه بوو، ئه و ده یه ویئت حوکم به وه بکات که خوا دایبه زاندووه به لام سه رکه وتوو نه بوو بۆ راسته که، ئه وه وه کو ئه وه وایه پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: ((اذا اجتهد الحاكم فاصاب فله اجران فاذا اجتهد و اخطا فله اجر واحد))^(۱)

واته: (ئه گه ر دادوهر کۆششی کردو پیکای ئه وه دوو پاداشتی بۆ هه یه، به لام ئه گه ر کۆششی کردو به هه له دا چوو یه ک پاداشتی بۆ هه یه.

هه له که ی جیگه ی لیخۆش بوونه له بهر ئه وه به ئه نفه ست ئه و شته ی نه کردووه، وه ئه و سور بووه له سه ر ئه وه که دادوهری بکات به شه ریه ت، وه کۆشاوه بۆ ده سته وتنی حوکمی شه رعی، به لام سه رکه وتوو نه بوو له به ده سته یانییدا، وه ئه وه پاداشت وهر ده گریت له سه ر کۆشش کردنی و نه ته که ی و ویسته که یی و لیخۆش بوونی بۆ هه یه له بهر ئه وه ی ویستی ئه و ئه نجامدانی هه له نه بووه.

ئه مه ش دریزه ی ئه و کارو شتانه ی که له م بابه ته گه وره یه دا هه یه که کیشی سه ره کی ئه م سه رده مه ی ئیستایه.

۱. اخرجہ البخاری (۷۳۵۲)، ومسلم (۱۷۱۶)، من حدیث عمر بن العاص رضی اللہ عنہ.

له و شتانه ی که په یوه سته به م باته وه ئه وه یه که داوه ری به وه ی که خودا دایبه زاندووه ئه وه نییه که هه ندی خه لکی لی تیده گهن، ئه وانه ی که ده درینه پال بانگه واز که داوه ری کردنه له کیشه دارایی و مافه کاندایه ته نها وه داوای هیچ ناکهن ته نها ئه وه نه بیته داوه ری بکات به وه ی خوای گه وره دایبه زاندووه ته نها له دادگا کاندایه به س به لئ ئه وه راسته وه وه که داوه ری بکات به وه ی خوا دایبه زاندووه له کیشه کاندایه که رووده دات له دادگا کاندایه کیشه کان و به ربه ره کانی کان چاره سهر بکریته، له نیوان خه لکیدایه جیبه جی کردنی شهریعت، به لام داوه ری کردن به وه ی خوا دایبه زاندووه کورتی هه لئه هیئاوه به س له وه دایه، به لکو پیویسته که داوه ری بکریته به وه ی که خوا دایبه زاندووه له بیرو باوه ره کاندایه که گرنه گرتین شته، جا گرنه گرتین شته بیرو باوه ره، وه خه لکیش جیاوازن تییدا، گومانی تییدا نییه که ده بیته داوه ری به وه بکریته که خودا دایبه زاندووه له نیوانیانداو بویان روون بکریته وه بیرو باوه ری راست و دروست له بیرو باوه ری چه وت پوچ، به لام که بوتری: واز له خه لکی بینن له سهر هه رچییه که هه ن له بیرو باوه ری راویان مه نین، هه رکه سه و بیرو باوه ری خوی هه یه، ئه وه دروست نییه قسه یه کی زور پوچ و به تاله، وه هه رکه سیکیش ریگه بدا که هه ر مرقفه و خوی بیرو باوه ری خوی هه لبریزی که ده یه وی و خه لکیش ئازادن له بیرو باوه ری پدا ئه وه به و قسه یه هه لده گه ریته وه له ئاینی ئیسلام. وه ئه وه ی پیویسته ئه وه یه که بیرو باوه ری به پیی قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ بیته له هه رسی جوړه که ی یه کتا په رستیدا که ئه وانیش (یه کتایه تی کردنی خوا له په روه ردگاریه تییداو له به ندایه تی و په رستنداو له ناو سیفته ته پیروژه کانیدا).

جا یه کتایه تی کردنی خوا له به ندایه تی و په رستندا پیویسته داوه ری به وه که خوا دایبه زاندووه تیایدا به وه ده بیته که هه رچی په رستن هه یه ته نها بۆ خوا ئه نجام بدریته به تاو ته نها، په رستنی جگه له وه هاوبه ش دانانی گه وره یه و ده رکه ری ئه نجام

دهریه تی له ئیسلام، پتویسته داوه ری کردن به وه، وه هر ئه وهش بنچینه یه، وه پیغه مبه ر ﷺ موعازی نه ناردوه بۆ یه مه ن ته نها له بهر ئه وه نه بیته و پتی فه رموو له کاتی ناردنیدا: ((فلیکن اول ما تدعوهم الیه شهادة ان لا اله الا الله وان محمد رسول الله))^(۱).

واته: (با یه که م شتی که تو بانگیان ده که یه تی بۆ لای خوا ئه وه بیته که گه واهی بدهن به حق که هیچ خودایه ک نیه شایه نی په رستن بیته ته نها خوا نه بیته گه واهی بدهن به وه ی که محمد ﷺ نیرراوی خواجه.

(نه ینارد بۆ ئه وه ی که کیشه کان چاره سه ر بکات، به ته نها به لکو بۆ ئه وه ی نارد که بانگه واز بۆ لای نه و بیرو باوه پ بکات راستیشی بکاته وه، نه وه لانه ی توشی بووه. ئه وهش ئه و کاره یه که هه موو پیغه مبه ران سه لامی خویان لیبت، ده ستیان پیکردوه و که ئه ویش ده ستکردنه به بیرو باوه پ راست کردنه وه و باسکردنی. و داوه ریش ده کات له سه ر هه رکه سی که پیچه وانه ی بیرو باوه پی راست و دروست بکات، به وه ی بی باوه پو هاوبهش دانه ره، هه رکه سه جگه له خوا به رستی ئاژه ل بۆ جگه له خوا سه ر بپری و شت له سه رخوی پتویسته بکات بۆ جگه له خوا و داوی فریا که وتن له مردوه کان بکات ئایا واز له وه ده هیتریت و داوه ری نا کریت له سه ری به وه ی که خوا دایبه زاندوه.

وه ئه گه ر کیشه ی هه بوو له گه ل که سیکدا له سه ر مه پیک ده وتریت داوه ریان بکه ن به وه ی که خوا دایبه زاندوه وازی لیبه یزن وله سه ر چ بیرو باوه پیکه با هاوبه شدارنه ریش بیته، ئه وه دروست نییه، ناگزنجیت ته نها به وه نه بیته که داد وه ری به وه بکریت که خوا دایبه زاندوه له پیش هه موو شتیکدا له بیرو باوه پردا.

^۱ اخرجه البخاري (۱۴۵۸)، و مسلم (۱۹) من حدیث ابن عباس رضي الله عنهما.

وه هه روه ها داوه ری له ناوه جوانه کانی و سیفته به رزه کانی خوی گه وره داوه ری ده کات له سهر (جه همیه کان و موخته زیله کان و ماتوریدیه کان و خه واریجیه کان و مورجیه کان) به وه ی که خوا دایبه زاندووه، وه روونبکریتته وه که بیرو بوچوونه کانیاں وه هه رچی سه باره ت به یه کتایی کردنی خوی به په روه ردگاریه تیدا هیچ کیشو و ناکوکیه کی له سهر نییه، به لام که بوتری واز له خه لکی بینن له سهر چ بیرو باوه پیکن نه وه کاریکی به تال و نا په سه نده، نه وه به پیچه وانه ی هه موو بانگه وازی هه موو پیغه مبه رانه سه لامی خویان لیبتت به گشتی پیغه مبه رمان محمد ﷺ به تاییه ت.

وه ناوه جوانه کان و سیفته به رزه کان کیشو و ناکوکی له سهر دروست بووه له نیوان کومه له کا ندا له نیوان کومه لی سوننه و کومه لی جه همیه کان و موخته زیله کان و نه شعریه کان و ماتوریدیه کان، گومانیشی تیدا نییه که ده بیت نه و ناکوکیه ی نیوان نه م کومه لانه چاره سهر بکریت که روی داوه له نیوانیاںدا به وه که بگه پیتریته وه بولای قورئان و داوه ری به وه بکریت که خوی گه وره دایبه زاندووه، وه روونیش بکریتته وه که کی راسته و کی هه له یه، و خه لکیش واز لی ناهینری به بی روونکردنه وه هه ق و به بی داوه ری نیوانیاں و حوکی خوی گه وره ش گشتگیره له بیرو باوه پو له هه موو شتیکی تریشدا. و هه روه ها نابیتت به بی داوه ری شه ریعت له په رستن و به ندایه تیکردنه کاند، له بهر نه وه ی چه ندین په رستن هه یه که له سهر قورئان و سوننه ت به پیره ده چیت، وه چه ندان په رستنیش هه یه که داهینراون تازهن هیچ بنه مایه کی له قورئان و سوننه تدا نییه، نه مه ش داهینراوه و پیویسته به تالیه تی و پوچییه تی روونبکریتته وه، وه بیگومان پیغه مبه ر ﷺ روونی کردوته وه به شیوه یه کی فروان باسی کردووه فهرموویه تی: (من عمل عملا ليس عليه امرنا فهو رد) ^(۱) و قال ﷺ ((إِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثٍ بِدْعَةٍ وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ)) ^(۲).

۱ تقدم تخيرجه .

۲ تقدم تخيرجه .

واته: (هه‌رکه‌سیک کارێک بکات فه‌رمانی ئیمه‌ی له‌سه‌ر نه‌بی‌ت ئه‌وه‌ بۆ خۆی ده‌گه‌رێته‌وه‌ و هه‌رنه‌گیراوه‌) وه‌ فه‌رموو‌یه‌تی: (ئامان ئاگاداری شته‌ تازه‌کان بن چونکه‌ هه‌موویان تازه‌یه‌ک داهێنراوه‌ و هه‌موو داهێنراویکیش گومراییه‌)

گومانی تیدا نییه‌ که ده‌بی‌ت داوه‌ری خوا جێبه‌جێ بکری‌ت له‌ په‌رسندا، وه‌ هه‌رچی له‌گه‌ڵ قورئان و سوننه‌تدا یه‌کی گرت‌ه‌وه‌ ئه‌وه‌ راست و دروسته‌ وه‌ هه‌رچی‌یه‌کیش پێچه‌وانه‌ی قوئان و سوننه‌ت بوو ئه‌وه‌ پوچه‌ و به‌تاله‌ و دروستیش نییه‌ ئاسانکاری له‌ کاره‌داو چاوی ئۆقاندن لێ، بوتری‌ واز له‌ خه‌لکی بێنن راویان مه‌نێن.

ده‌لێین: ئیمه‌ که‌س راوانانی‌ین خێرو چاکه‌مان ده‌وێت بۆ خه‌لکی، وه‌ ده‌مانه‌وێت که‌ بگه‌رێنه‌وه‌ بۆ سه‌ر ریگه‌ی راست و بۆلای هه‌ق، وه‌ هه‌ر ئه‌وه‌ش چاکتره‌ بۆیان له‌ دنیاو له‌ دوا‌روژدا، وه‌ هه‌ر ئه‌وه‌ش کۆبوونه‌وه‌ی راست و دروسته‌، به‌لام ئه‌گه‌ر وازمان لێهێنان له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ له‌ داهێنراو هاوبه‌ش دانان و په‌ک‌خستنی ناو سیفه‌ته‌کانی خوا ئه‌وه‌ خه‌له‌ تاندنی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامه‌، وه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: (الدين النصيحة) قلنا لمن يا رسول الله قال (لله، و لكتابه، و لرسوله، وللأئمة المسلمين و عامتهم)^(۱)

واته: (ئاین ئامۆژگارییه‌، وتمان بۆکی ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، فه‌رموی: بۆ خوا،))واته‌ ئاین فێرمان ده‌کات که‌ چۆن خوا بناسین و بی په‌رسین و هاوبه‌شی بۆ دانه‌نێن، چونکه‌ ئه‌گه‌ر ئاین نه‌بی‌ت ئه‌وا ئیمه‌ ئه‌و شتانه‌ ناناسین، و ده‌که‌وینه‌ هه‌له‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌وه‌.. وه‌رگێن)) بۆ زیاتر شاره‌زابوون ده‌توانن ته‌ماشای په‌رتوکی ((جامع العلوم و الحكم)) لاپه‌ره‌ (۲۱۹ - ۲۲۰) زانای پایه‌ به‌رز ئیبن و ره‌جه‌بی حه‌نبه‌لی بکه‌ن إن شاءالله.

الخرجه مسلم (۹۵)، و ابو داود، (۴۹۴۴)، من حديث ابي رقية تميم بن اوس الداري رضي الله عنه.

بۆ قورئانه‌که‌ی وه‌ بۆ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ، وه‌بۆ پێشه‌وايانی موسوڵمانان وه‌ بۆ ئه‌و خه‌لکه‌ گشتیه‌ ساده‌یه‌ی که‌ له‌و شوێنه‌دا ده‌ژین)

وه‌ هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌ به‌ دادوهر دانان له‌ فه‌رمانکردن به‌ چاکه‌و ریگری کردن له‌ خراپه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی به‌ گوێپایه‌لی کردنی کردووه‌ و قه‌ده‌غه‌و ریگری له‌سه‌ر پێچی کردووه‌، وه‌ خه‌لکیش وازی لێبه‌یژنری و قه‌ده‌غه‌ی هیچیان له‌سه‌ر نه‌کریت، وه‌ فه‌رمانیان پێ نه‌کریت و قه‌ده‌غه‌شیان نه‌کردریت ئانه‌وه‌ په‌خستی حوکم و فه‌رمانی خوای گه‌وره‌یه‌، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت: (من رأی منکم منکرا فلیغیره‌ بیده‌، فان لم یستطع فبلسانه‌ فان لم یستطع بقلبه‌ وذلك اضعف الایمان)^(١).

واته‌: (هه‌رکه‌سیک له‌ ئیوه‌ خراپه‌یه‌ک ده‌بینی ئه‌وا به‌ ده‌ست با بیگوێی، ئه‌گه‌ر نه‌یته‌وانی بیگوێی ئه‌وه‌ به‌ زمانی هه‌ولێ گوێپانی بدات، ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی به‌ زمانی ئه‌وا به‌ دل پێ ناخۆش بێت، ئه‌وه‌ لاوازترین باوه‌ره‌ که‌ یه‌کێ هه‌یبێت).

وه‌ داوه‌ری و بریاری خوا هه‌روه‌ها دیت له‌و کارانه‌ی که‌ سه‌رپێچین که‌ ئه‌وانه‌ نه‌هاوبه‌ش دانان و نه‌بێ باوه‌رییه‌، وه‌ ده‌شیت فه‌رمانی خوای له‌سه‌ روون بکریته‌وه‌، وه‌ کامه‌ش گوێپایه‌لی و کامه‌ش سه‌رپێچیه‌ ده‌بێت روونی بکاته‌وه‌، وه‌ کامه‌ش چاکه‌یه‌، کامه‌ش خراپه‌یه‌، وه‌ په‌یوه‌ستیش ده‌بێت به‌وه‌وه‌، ده‌ستی سه‌رپێچی کار ده‌گری تا کۆمه‌لگه‌ پارێزداو ده‌بێت له‌ تیاچوون، به‌لام ئه‌گه‌ر کاری فه‌رمان به‌ چاکه‌و ریگری له‌ خراپه‌ وازی لێبه‌یژنرا ئه‌وه‌ هۆکاره‌ بۆ تیاچوونی کۆمه‌لگه‌ به‌گشتی چاک و خراپه‌ی خه‌لکی ئه‌گه‌ر خراپه‌یان بینی نه‌یانگۆی دوور نییه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ سزای هه‌موویان بدات، به‌ سزایه‌ک لای خۆیه‌وه‌، (خوای گه‌وره‌ په‌نامان بدات له‌ تیاچوون و رزگارمان بکات).

١\خرجه مسلم(٧٨)، الترمذی (٢١٧٢)، و النسائی (٥٠٠٨) و بان ماجة (١٢٧٥) من حدیث ابی سعیدالخدري رضي الله عنه.

وه داووری به وهی که خوا دایه زاندووه و گشتیه و تاییه ت نییه به بابه ته کانی به ره ره کانی و کیشه کانی له مال و داریدا به س هه روه کو خه لکی و گومان ده بن، به لام کاروباری بیروپروا وازی لیدینن، هه موو که سی نه وهی دهیه وی هه لیده بزیری و ده شمیته وه له سه ره وهی که دهیه ویت، نه وه کاریکی گه ووه زور ترسناکه، جا داوهری به حکومی خوا گشتگیره بۆ هه موو نه م شتانه و نه وهی له مانه زورتره و هه موو کارو باریکی ده گریته وه.

وه پتویسته له سه ره فرمانپه وایان که داوهری به وه بکه ن که خوا دایه زاندووه وه نه وهش له کاره کانیانه، وه هه روه ها خه لکیش په یوه ست بکه ن به حوکی خوی گه ووه، خوی گه ووه ده فره مویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾^۱

واته: (بیگومان خوا فرمانتان پیده دا که هه موو نه مانه ت و سپارده یه ک بده نه وه ده ست خاوه نه که ی و هه رکات دادگای نیوان خه لک ده که ن، به دادگه رانه وه یه کسانی داوهری بکه ن واته به لای هه چ که سیکدا دامه بپن، به راستی خوی به هه ق به جوانترین شیوه و به شیوازیکی زور چاک نامۆزگاریتان ده کات، که وابوو نیوه نه و سپاردانه ی له لاتانه بیده نه وه به خاوه نه کانیان و هه موو کاتیکیش به داد گه رانه بریار بده ن، بیگومان خوا هه میسه بیسه ره بۆ هه موو شتی و بینایه بۆ دیارو نادیار).

نه م نایه ته ده رباره ی ده سه لات داران وه له باره ی ژیر ده ستانه وه نایه تی دوی نه م نایه ته راسته وخو که خوی گه ووه ده فره مویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ نَنْزَعْنَاهُ مِنْ شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٩﴾

واته: (ئهی نهو که سانهی باوه پرتان هیناوه گوپراهی لی فرمانی خواو پیغه مبه ر بن
ﷺ) له هه مو کارو باریکدا وه بهر فرمانی کار به دهستان و کار سازانی خوتان بن، واته
به قسهی نهو کار به دهست و زانایانه بکهن که له خوتان بن، واته له چوار چیوهی
شهریعه تدا گوپراه لیان بن، ئینجا له شتی کدا کی شه و ناکوکیان بوو جا بیگی پنه وه بۆ
لای خواو پیغه مبه ر ﷺ واته به ته نها قورئان و سوننه ت حاکم و دادوهر تان بن، نهو
گی پراه وهی کی شه و هه رایه بۆی لای قورئان و سوننه ت جوان ترو چاک تره بۆتان، چاک ترین
په فتاری شه بۆ داهاتو تان). نه مه ش ده رباره ی ژیر دهستان که پیویسته له سه ریان، که
دادوهریان به رنه لای قورئانه که ی خواو سونه ته که ی پیغه مبه ر ﷺ جا پیویسته
له سه ر فرمان ره وایان که داوهری به شهریعه ته که ی خوا بکهن، وه پیویسته له سه ر
خه لکی که کی شه و ناکوکیه کانیان له هه موو کارو باریکیان بیگی پنه وه بۆلای شهریعه تی
خوا دروست نییه بیگی پنه وه بۆلای تاغوت و یاسا ده ستر ده کان، خوای گه وره
ده فه رمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ
قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ، وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ
يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ
الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿١١﴾﴾

واته: (ئه ری ئه وانه تان دیوه وا ده لئین باوه پریان به و به رنامه و قورئانه یه دابه زینراوه بۆت و به و په یامه ش پیش تق دابه زینراوه باوه پ ده که ن، ده یانه وی بۆ برینه وه ی داواو کیشه کانیا ن بچه لای تاغوت و به رنامه شه ی تانه ییه کان، ؟! له کاتی کدا فه رمانیا ن پی درابوو به و به رنامه شه ی تانیا نه باوه پ نه که ن و کار نه که ن، وه شه ی تانیش ده یه وی گومرپا یان بکات، به گومرپا کردنیکی یه کجار دوورو بی سنور، بۆیه ئاوا سه ر بۆ به رنامه دونیا ییه کان شوپ ده که ن کاتی کیش به و دوو پوانه بگوتری: وه رنه لای ئه م به رنامه و شه ریه ته خوا دایه زاندوو وه رنه لای ئه م پیغه مبه ری خوا به ﷺ تا کیشه کانتان بۆ به رپینته وه، ده بی نی دوو پوه کان به توندنی رووت لیوه رده گین قه تیش به و به رنامه و برپاره ی تق رازی نابن).

وه هۆکاری دابه زینی ئه م ئایه ته که زانراوه ئه وه یه که کیشه یه ک له نیوان پیاوی له دوو پوه کان له وانه ی گومانیا ن ده برد که موسولمانان و پیاویکی جوله که، کابرای جوله که وتی: کیشه که مان ده به یه لای محمد ﷺ وه له کاتی کدا ده شیزانی که محمد ﷺ به رتیل وه ناگری دوو رووه که وتی نه خیر کیشه مان ده به یه لای (که عبی کوپی ئه شره فی) گه وره ی جوله که، له به ر ئه وه ی ئه و به رتیل وه رنه گری، له گه ل ئه وه ش وا گومانی ده برد که ئه م کابرایه ئیمان داره، خوای گه وره ش ئه م ئایه ته ی دابه زاند: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا أَزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَكَّمُوا إِلَى الظَّالِمِينَ﴾

ماناکه‌ی له پێشه‌وه کردومانه ته‌وه نه‌و تاغوته که که‌عبی کوپی نه‌شرف^(۱) بوو وه جگه له‌ویش که داوه‌ری به‌وه ده‌که‌ن که له لایه‌ن جگه له خواوه‌یه، جا هه‌رکه‌سی داوه‌ری بکات به هه‌رپشتی که جگه له‌وه‌یه که له لایه‌ن خواوه دابه‌زیوه ته‌خواوه‌وه به نه‌نقه‌ست نه‌وه نه‌و که‌سه تاغوته، تاغوتیش له سه‌رکه‌شی وسته‌مکارییه‌وه هاتوه که نه‌ویش ده‌رچوونه له هه‌ق و راستی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أَنزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الظَّالِمِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾^(۲) وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا^(۳) تا نه‌و شوینه‌ی خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾

واته: (سویند به په‌روه‌ردگارت نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نابنه باوه‌ردار تا بۆ یه‌کلا کردنه‌وه‌ی کێشه‌کانی نیوانیان تو ده‌که‌نه داوه‌ر).

۱ اخرجه ابن جریر (۱۸۵/۵) و ابن ابی حاتم (۹۹۳/۳) بة ذمارة (۵۵۴۸) و (۵۵۴۹) من مراسيل الشعبي و السدي والمجاهد، وقد اخرجه الطبرانی في المعجم الكبير (۱۲۰۵۴) و ابن ابی حاتم في تفسيره (۵۵۴۷) و صححه الشيخ احمد شاکر في اختصار ابن کثیر (۵۳۲/۱): "و رجاله رجال الصحيح" عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: "كان ابو ברزة الاسلمي كاهنا قضي بين اليهود فيها يتنافورن فيه، تنافر اليه ناس من المسلمين فانزل الله عز وجل (الم تر الى اللذين يزعمون) الى قوله (ان ارادنا الا احسانا وتوفيقا) وهذا اصح من الاول شواهد فلا مانع من تعدد اسباب النزول للآية كما هو مقرر في اصول التفسير.

۲ النساء: ۶۰ - ۶۱

۳ النساء: ۶۵

جا ده بیټ پیغه مبه ر ﷺ بکه نه داوهر تا له ژياندا ماوه و پاش خوشی نه وه ی
هیناویه تی له قورنن و سونه ت بکه نه داوهر له داوای مردنی دوا ی نه وه ده فه رمو یت:
(هه مان ئایه ت)).

واته: (نه وساش به رامبه ر به و بریاره ی تو داوته هیچ ته نگیان ده ست نه که و یت له
ده رونیاندا وه به چاکیش ته سلیم و مل که چ ببن)

جا بۆیه پیویسته له سه ر فه رمان په وایان و ژیر ده ستان که داوهر ی بکه ن و کیشه و
گرفته کانیشیان بگێر نه وه بۆ لای شه رعه که ی خوا ی پاک و بی گه ردو بالا، وه هیچکات
نه یگړ نه وه به جگه له و، وه فه رمان په وایش نه لیت: ئیمه له ده ول ته گه وره کان
ده تر سین و نه و شته ش ده سه پینن به سه رماندا، وه هیچکات دروست نییه بۆیان
چونکه نه وان موسولمانن، پیویسته له سه ریان که پابه ندی ئیسلام بن، هه ر له لای نه و
ده ول ته تانه ی هه یه له کلتوری نئو ده ول ته ی و یاسا باوه کانی نئوانیان که هیچ ده ول ته تیک
ده ست وه رنه داته کاروباری ده ول ته تیکی تر له کارو باره رامیاریه ناوخویه کاندا، وه
هه ر به بریاره کانی خویانه، وه هه رچی سه باره ت به بریارو حوکمی خواجه نه وه یه که
گوێرپایه لی هیچ که سیک ناکریت له سه رپیچی دروستکراو به دیهینه ردا، به لام نه گه ر
بکه رپته وه بۆلای رژیم و رپره وه کانیان ده بینین که دروست نییه لایان ده ول ته ی ده ست
وه ردا ته رژیم و په یره وی ولاتیکی تر له کارو باری ناوخویدا، جا چۆن نه وانه ده لین:
ئیمه سه پینراوه به سه رماندا؟ نه وه هیچ دروست نییه بۆ فه رمان ره وای موسولمانان که
ملکه چی جگه له حوکمی خوا ی پاک و به رزو بیگه رد ببیت، خوا ی به رزو به پیز به
پیغه مبه ره که ی ﷺ ده فه رمو یت: ﴿وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾^۱

واته: (دیسان ده‌بیت هه‌ر به‌و به‌رنامه له ناو جوله‌که‌و گاورو خه‌لکانی تریشدا
 حوکم و بریار بدهیت که خوا ناردویه‌تی، نابێ شوین هه‌واو ئاره‌زووی ئه‌وان بکه‌وی و
 چه‌واشه‌ت بکه‌ن، له‌و ریتنمایانه‌ی خوا بۆی ناردووی لا ریت نه‌که‌ن) نه‌و گوتاره هه‌موو
 فه‌رمانپه‌روایه‌ک له‌ فه‌رمانپه‌روایانی موسولمانان ده‌گریته‌وه له‌ دوا‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ .

جا بابه‌تی داوه‌ری به‌وه‌ی خوا دایه‌زاندووه بابه‌تیکی گه‌وره‌یه‌و درێژه پێدان و
 فراوانی تێدایه هه‌روه‌ک و رافه‌کارانی قورئان باسیان کردووه، حوکمی بێ باوه‌ری نادری
 به‌سه‌ر هه‌ر که‌سیکدا که داوه‌ری به‌وه نه‌کرد له‌ لایه‌ن خواوه‌ دابه‌زیوه، به‌لکو ده‌بیت
 به‌ فراوانی سه‌یر بکریته له‌ نیوان که‌سیکدا واده‌ییینی حوکمی جگه له‌ خوا باشته‌ له
 حوکمی خوا، یان یه‌کسانه به‌ حوکمی خوا یان سه‌رپشکه له‌ وه‌رگرتنی و کار پێکردنی
 یان به‌ پیچه‌وانه‌وه، ئه‌وه حوکم ده‌دریته به‌سه‌ریداو به‌وه‌ی که بێ باوه‌ره‌و له‌ کۆمه‌لی
 موسولمانان چۆته ده‌ره‌وه، به‌لام که‌سیک واده‌ییینی که حوکمی خوا پێویسته
 په‌یوه‌ست بوون پێوه‌یی و هه‌ر ئه‌ویش هه‌قه به‌لام سه‌رپێچی کرد له‌به‌ر ئاره‌زوویه‌ک یان
 به‌رتیلێک یان چا‌وچنۆکییه‌کی دونیایی وایلی‌کرد، ئه‌وه حوکم ده‌دریته به‌سه‌ریدا به
 (بێ باوه‌ری جگه له‌ بێ باوه‌ری) وه‌ ئه‌وه له‌ سنور ده‌رچوونه‌و خ‌وای گه‌وره‌ش
 ده‌وفه‌مویت: ﴿وَلِيَحْكُمُ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾^١

واته: (ئهو که‌سانه‌ش به‌و به‌رنامه‌ی خوا ناردویه‌تی بریارو حوکم نه‌ده‌ن دیاره
 یاخی و ناپاک و له‌ سنور ده‌رچوون)

حوکم ده‌دریټ به‌سه‌ریدا به‌له‌ سنور ده‌رچوو‌یان ئیمان لاوازی، ئه‌وه‌ش هه‌لوه‌شیننه‌ره‌وه‌ی چواره‌مه‌ له‌ هه‌لوه‌شیننه‌ره‌وه‌کانی ئیسلام، که زانانی پایه به‌رز محمد بن عبدالوهاب باسی کردووه‌ ره‌حه‌مه‌تی خوا‌ی لیټی، باب‌ه‌تیکی گه‌وره‌و گرنه‌گ له‌ خو ده‌گریټ که کیشه‌ی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیستایه‌، داوا له‌ خوا‌ی به‌رزو به‌پیز ده‌که‌ین که یارمه‌تی کار به‌ده‌ستانی موسو‌لمانان بدات بۆ کارکردن به‌وه‌ی که خو‌ی دایبه‌زاندووه‌، یارمه‌تی سه‌پیچی کارانی ئه‌و کاره‌ش بدات فه‌رمانه‌وه‌ایه‌تی به‌وه‌ بکه‌ن خوا دایبه‌زاندووه‌، وه‌ به‌وه‌ی بگه‌پینه‌وه‌ بۆ هه‌ق و راستی.

پرسیاره کان

پرسیار: حوکمی که سێ چیه که ده لێ: ئیمه شاره زاترین له پێغه مبه ر ﷺ به به رژه وه ندیه کانی بانگه واز؟

وه لام: ئه وه قسه یه کی پوچ و بێ باوه پیه، ئه وه ش نه زان دانانی پێغه مبه ر ﷺ، ئه وه ده چینه به شی به که می قسه که ی زانای پایه به رز که ده فره موئ: (هه رکه سێ باوه پی وابوو که رینمووی جگه له پێغه مبه ر ﷺ ته واو تره له رینمووی ئه و، ئه وه بێ باوه په).

پرسیار: گوته ی خوای گه وره ده فره موئ: ﴿فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾^۱

واته: (سویندبی به په ره ردگارت ئه ی پێغه مبه ر ﷺ نا بنه باوه پدار تا بۆ به کلائی کردنه وه ی کیشه کانی نیوانیان تو نه که نه داوه).

پرسیار: نه هیشتنی باوه پ له م ئایه ته دا ئایا به لگه نییه له سه ر بێ باوه پی به هه ردوو جو ره که یه وه به بێ لیده رکردن ئیتر باوه پی وابیت یان باوه پی وا نه بیت؟

وه لام: ده گونجیت پۆرشیک هه بیت وه له بنچینه دا وایه ئه وانه باوه پ نا هیتن تا بۆ به کلا کردنه وه ی کیشه کانی نیوانیان پێغه مبه ر ﷺ نه که نه داوه، به لام ده شگونجیت چه ند شتیک هه بیت که بێ باوه پیان لێ دور بخاته وه هه ره کو ئه وه ی زانایان درێژه یان پێداوه.

وانه ی شه شه م له رافه ی
هه لوه شینه ری پینجه م

زانای پایه بهرز په حمه تی خوای لیبیت ده فره مویت: ((هه رکه سیك
شتیکی پینا خوشبیت له وه ی پیغه مبه ر ﷺ هیناویه تی با
کرده وه شی پیبکات ئه وه بی باوه ره))

(رافه)

((هه رکه سیك شتیکی پینا خوشبیت یان رقی لی بیته وه له وه ی پیغه مبه ر ﷺ
هیناویه تی با کرده وه شی پیبکات ئه وه بی باوه ره)) به لگه ش فره موده ی خوای
که وره یه که ده فره مویت: ﴿ذٰلِكَ يٰۤاَنۡهَمۡ كَرِهُوۡا۟ مَاۤ اَنۡزَلَ اللّٰهُ فَاَحۡبَطَۡ اَعۡمَلَهُمۡ ۝۹﴾^۱ واته:
(ئه وه ش له بهر ئه وه یه که به راستی ئه وان رقیان له و په یامه ده بووه وه خودا
داییه زاندووه جا خواش کاره کانیانی بیناکام کردووه).

(حبوط) له بنه رته دا بریتیه له ئاوسان و باکردنی سکی ئاژه لیک به هوی جوړه
گیایه که وه که ده یخوات سه ره نجام نه یکوژیت و تیا نه چیت هر به و شیوه یه ش کاری
بیپرواکان زوړه گه وره ئه بی تا خوای گه وره پوچه لی ئه کاته وه و سودی نامینیت بویان))
واته پوچی کرده وه، به لگه له سه ر ئه وه ی که رق لیبونی شتیک له وه ی پیغه مبه ر
ﷺ هیناویه تی هه لگه پانه وه یه له ئیسلام و کرده وه ش پوچه ل ده کاته وه، وه ئه وه ش
که بنچینه ی باوه رو پایه کانی: باوه رپوونه به خواو به فریشته کانی و په رتووکه کانی و به

په یام به ره کانی و به پوڅی دوی و قه زاو قه دهر به خیر و شه پیه وه جا هر که سز
یه کیځ له وانه که م بکاته وه و باوه پری پتی نه بیت نه وه باوه پردار نیه، وه مه به ستیش
به فرموده ی خوی گه وره قورئان و سونه تیش که پیغه مبر ﷺ هیناویه تی
ده گریته وه. نه وه ی که خوا داییه زاندووه دوو به شه:

به ششی یه که م: قورئانه که نه ویش سروش یه که مه و سه رچاوه ی یه که مه
له سه رچاوه کانی نیسلام.

به ششی دووهم: سوننه ته که پیغه مبر ﷺ هیناویه تی له بهر نه وه ی نه ویش سروش
له لایه ن خوی به رزو به پیزه وه، وه خوی به رزو به پیز ده رباره ی پیغه مبر که ی ﷺ
ده فرمویت: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (۲) إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ واته: (قسه و گوفتاری
نه و پیغه مبر ﷺ له هه واو ناره زوی خو به وه نیه به لکو نه وه ی پایده که به نیت وه حی
و نیگای خوابیه).

وه هه روه ها خوی گه وره ده فرمویت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ
فَانْتَهُوا﴾^۲

واته: (وه هه رچی پیغه مبر ﷺ پیدان وه ری بگرن، هه ر فرمانیکی به سه ردا دان
به گوئی بکه ن، وه قه ده غه ی هه رشتیکیشی لیکردن مه یکه ن و وازی لیبتن).

جا سوننه ت سروش دووهمه و سه رچاوه ی دووهمه له سه رچاوه کانی نیسلام.
جا خوشه ویستی خواو خوشه ویستی نه وه ی داییه زاندووه گه وره ترین جوړه کانی
په رسته، پاشان خوشه ویستی پیغه مبر ﷺ و سوننه ته که ی جا خوشه ویستی خواو

۱ النجم: ۳ - ۴

۲ الحشر: ۷

خۆشه‌ویستی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ و ده‌خوازن که هه‌رچی له‌لایه‌ن خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه ﷺ هاتوه‌ خۆشت بویت، وه‌ پق لیبونه‌وه‌ له‌شتیک له‌وه‌ی که له‌ لایه‌ن خواوه‌ یان له‌لایه‌ن پێغه‌مبه‌ر ﷺ هاتبیت پق لیبونه‌وه‌ له‌خوا یان پق لیبونه‌وه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌خوازێ که ئه‌وه‌ش هه‌لگه‌رانه‌وه‌و بیباوه‌ریه‌ به‌رامبه‌ر به‌ خوا‌ی به‌رزو به‌پێژ.

جا ئه‌وه‌ی پێویسته‌ له‌سه‌ر موسوڵمان ئه‌وه‌یه‌ که هه‌رچی له‌لایه‌ن خواو له‌ قورئان و هه‌رچیش له‌لایه‌ن پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سوننه‌ت هاتبیت خۆشت بویت شوین که‌وتنی بۆ خۆشه‌ویسته‌که‌ی خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ وه‌ خۆشه‌ویستی ئه‌و ئاینه‌ جا ئه‌گه‌ر رقی له‌شتیک به‌وه‌وه‌ له‌وانه‌ ئه‌وه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌بوونی باوه‌ریه‌که‌ی وه‌ گوته‌ی ((با کرده‌وه‌شی پێبکات)) به‌وه‌ نابیته‌ باوه‌رپدار دوو پوه‌کان له‌کاتیکدا رقیان له‌ خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ده‌بووه‌وه‌، رقیان له‌ سروشی دابه‌زیو ده‌بووه‌وه‌نه‌یان ده‌ویست هه‌روه‌ک و خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾^١

واته‌: (کاتیکیش به‌و دوو پوانه‌ بگوتریت وه‌رنه‌ لای ئه‌م به‌رنامه‌و شه‌ریعه‌ته‌ی خوا دایه‌زاندوه‌وه‌، وه‌رنه‌ لای ئه‌م په‌یامبه‌ره‌ی خوا تا کێشه‌کانتان بۆ بپێنیته‌وه‌، که‌چی دوو پوه‌کان ده‌بینی به‌ توندی پوت لی وه‌رده‌گێن و قه‌تیش به‌و به‌رنامه‌و بپیاره‌ی تو پازی نابن) بۆچی ده‌بنه‌ پێگر؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی رقیان له‌ قورئان و سوننه‌ته‌ با کرده‌وه‌شی پێبکه‌ن له‌پوکه‌شدا به‌لام له‌ ده‌لله‌کانیاندا رقیان لی ده‌بیته‌وه‌ و کرده‌وه‌کانیان له‌ پوکه‌شدا هیچ سوودیک ناگه‌یه‌نیت له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و کرده‌وه‌ پوکه‌شانه‌یان بۆ خۆپاراستن‌یان وه‌کو قه‌لغان به‌کار دێنن، وه‌گه‌رنا ئه‌وانه‌ له‌ بپیری

ده رویناندا رقیان له قورئان و سوننه ته وه له بهر ئه وهش خوا حوکمی داوه به بی باوه رقیان وه ئه وانه له بنه وهی ئاگری دۆزه خدان، له گه ل ئه وهی ئه وانه کرده وه ده که ن له پوکه شدا به قورئان و سونه ت به لام له بهر نه وهی له دله کانه وه رقیان لی بی بووه وه بونه بی باوه ر خراپترین بی باوه پی و سزا که شیان خراپترین سزا، ئه وانه له بنه وهی ئاگری دۆزه خدان.

به لام ئه وانه ی هه ر له بنه په ته وه بی باوه پ: ئه وانه له بنه په تدا رقیان له هه موو په یامه کان و په رتوکه کانه، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَئِكَ كَانُوا فِي أَعْيُنِنَا ۖ فَلَا يَتَذَكَّرُونَ﴾^۱

واته: (هه رکات پێشیان بگوتری گشت وه رن بۆلای ئه و کتیبه ی خوا نار دویه تی و وه رن به ره و فه رمانی پێغه مبه ری ئه و ﷺ هه تا پێتان بۆ پون بیته وه ئه لێن ئیمه هه ر ئه و ئاینه مان به سه که له باو باپیرانمانه وه ده ستمان که وتوو، وه هه ر ته نها له ویش په ی په وهی ئه که ی، که باو باپیرانی شیان هیچیان نه زانیوه و پێیان ده ر نه کردوو، ئاخو هه ر دوا یان بکه ون).

ووتیان به سمانه ئه وهی که باو باپیرانمانی له سه ر بووه له خو نه ریته کان و یاسا کانی سه ر ده می نه زانی، وه له ئایه تی کی تر دا خوی گه وره ده فه رمویت:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَئِكَ كَانُوا فِي أَعْيُنِنَا ۖ فَلَا يَعْقِلُونَ﴾^۲

۱ المائدة: ۱۰۴

۲ البقرة: ۱۷۰

واته: (هر که به په پره وانی شه یقان بوتړی، هر په پره وی قورئان و نه و بهرنامه یه بکه ن که خوا نار دویه تی و هر گیز به قسه ی شه یقان نه که ن، پاساو دینه وه و ده لئین: نیمه هر له وه په پره وی ده که ین که باو با پیرانمان له سهری بوونو په پره ویان کردوه، نه که رچی باو با پیرانیشتیان هیچیان له راسته پړی نه زانیبی و پینما نه بووین؟ نه وان هر شوینیان ده که ون).

جا نه وان ه ی رقیان له وه ده بیته وه که له لایه ن خوا
دابه زیوه ده بنه دوو ده سته

ده سته ی یه که م: نه وان ه ی هر له بته پره تدا بی باوه پین، وه نه مه ش قسه یان بووه.

ده سته ی دووهم: نه وان ه ی بانگه شه ی نیسلام ده که ن، به لام نه وان دوو پوون وه قسه ی نه م ده سته یه له پیشه وه خرا پیش چاوو پون بوویه وه.

به لام باوه پردارانی راسته قینه: نه وان ه هرشتیک له لایه ن خواو پیغه مبه ره که یه وه ﷺ
بیت خوشیان ده ویت، له بهر نه وه شه خوی که وره له باره یانه وه ده فهرمویت: ﴿إِنَّمَا كَانَ
قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ﴾^۱

واته: (به لام وتو گو فتاری باوه پرداره کانیش کاتیک بانگ ده کرین بولای خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ بونه وه ی له ننیوانیاندا داد وهری بکات هر نه مه یه که ده لئین نه وا بیستمان و گو پرایه لیشتین، نه وان ه که بۆ پره زامه ندی خوا په له ده که ن سهر فرازی راسته قینه ی دونیاو قیامه تن).

ده لئین بیستمان و گوێرایه لئین له بهرته وه ی ئه وان خویشیان ده ویت هه رچه ک له لایه ز
خواو پیغه مبه ره که یه وه بیت عليه السلام وه هیچ ته نگیه کیش نابینن له ده رونیاندا له حوکمی
خواو حوکمی پیغه مبه ره که ی عليه السلام هه روه ک خوا ده فهرمویت: ﴿فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ
حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِيْ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ
وَيُسَلِّمُوا سَلِيْمًا﴾^۱

واته: (سویند بیت به په روه ردگارت ئه ی پیغه مبه ر عليه السلام نابنه باوه ردار تا بۆ یه کلا
کردنه وه ی کیشه کانیان تۆ ده که نه دادوه، ئه وساش به رامبه ر به و بریاره ی تۆ داوته
هیچ ته نگیه کیان ده ست ناکه وی له ده رونیاندا، وه به چاکیش ته سلیم و ملکه چ ببن).

واته هیچ ته نگیه ک له ده رونیان و دلایاندا نابیت، هه ریه وه واز ناھیتن که وا خویان
نیشان بدهن له پوکه شدا مل که چن به لکو له ناخ و ئاشکراشدا هه رمل که چن، وه
هه روه ها دادوه ی خواو دادوه ی پیغه مبه ری خویان عليه السلام خوش ده ویت له نه یتنی و
ئاشکراو ناخیشیاندا.

((پاشان نابینن له ده رونیاندا هیچ ته نگیه ک به رامبه ر به و بریاره ی تۆ داوته و به
چاکیش ته سلیم و ملکه چ ده بن)) هیچ کاتیک په خنه ناگرن له حوکم و دادوه ی خواو
پیغه مبه ره که ی عليه السلام له بهر ئه وه ئه وان ده زانن که ئه وه حه ق و داد گه ریه، وه
دواپۆژه که شی خوش و دل خوشیه ئه وانه هیچ شتیک پیش ناخه ن به سه ر دادوه ی
خواو پیغه مبه ره که یدا عليه السلام نه گه ر ئه و حوکمه پێچه وانه ی هه واو ئاره زوو
ویسته کانیشیان بیت، ئه و باوه ر دارانه واز له بۆچونه کانیان و ویسته کانیان ده یتن

حوکمی خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ وهرده گرن له بهر نه وه ی نه وان ده زانن که چه نده ها خیرو چاکه ی تیدایه بۆ ئیستاو داهاتویان، نه وانه نه و باوه پ دارانه ن که نه گهر حوکمی خواو پیغه مبه ریان ﷺ پیبگات، نه وانه له جیاتی قورئان و سونه ت هیچ جیگریکیان ناوی جییان بگریته وه، وه هیچ شتیکیش ناده ن به سهر قورئان و سونه تدا هیچ سه رچاوه یه ک یان هیچ حوکمیک، نه مه سیفه تی باوه پ دارانه، وه ههر له بهر نه وه شه ده یانبینی سورن و ده ست پیشخه رن بۆ فیروونی قورئان و سونه ت و هه موو نازار و نارپه حه تیه کیش ده کیشن له پیناویدا له بهر نه وه ی قورئان و سونه تیان خوش ده ویت، دلایان په یوه سستی قورئان و سونه ته و خوشیا نده ویت تامه زووی قورئان و سونه تن زیاتر له وه ی تامه زووی خواردن و خواردنه ون له بهر نه و هه موو خوشه ویستییه که له دلایاندا یه بۆ قورئان که ی خواو سونه ته که ی پیغه مبه ری خوا ﷺ به پیچه وانه ی دوو پوهه کانه وه که نه وان راده کهن له قورئان و سونه ت و فیرونیان، یان ههر قورئان به زمانیان ده خویننه وه و به س وه هه لدین له سونه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّاْ أُرُوسَهُمْ وَرَأَتْهُم بِصُدُونٍ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾^۱

واته: (کاتی پینان بگوتری: وهرن بۆلای په یامبه ری خواو داوای لیبور دنتان بۆ بکات سه ریان با نه دهن و گالته یان لی دی: وده یان بینی پشت هه لده کهن و خویان به گه وره ده زانن بینه لای پیغه مبه ر ﷺ نه مه نیشانه یه له سهر نه وه ی نه وان رقیان له قورئانه که ی خواو سونه ته که ی پیغه مبه ری خوا یه ﷺ).

وه هه روهك و باسمانكرد ههچ جیاوازیهك نیه له نیوان قورئانه كه ی خواو
سونه ته كه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ له بهر نه وه ی هه ردووكیان هه ر لای خواوه ن، وه ته نها
ئه وانه جیاوازی ده خه نه نیوان قورئان و سونه ته وه كه گومپان، ئه وانه ی كه ده لئین
جگه له قورئان ههچ كه وه رناگرین له بهر نه وه ی قورئان له کاتی گواستنه وه و
گێرانه وه یدا پی ده چی و ده شی و گومان هه لئاگری به پیچه وانه ی سوننه ته وه كه
له زنجیره ی گێرانه وه كه یدا گومان لای ئه وان دروست ده كات و گومان هه لگره، به لام
له لای موسولمانان به ههچ شیوه یهك گومان هه لگر نیه، له بهر نه وه ی له گێرانه وه ی
كه سانیکى متمانه پیکراو جیگیره له قسه و راستگویه تیدا به هیز له بهر كردندا،
گواستویه انه ته وه به وه پی ئه مانه ته وه، موسولمانان گومان له فه رموده کانی
پیغه مبه ری خوا ناکه ن ﷺ وه ئه و فه رمودانه له لایه ن خوا ی به رزو به ریزه وه یه، به لام
خه لکانی کۆمه لی گومپایی وه ئه وانه ش له دلایندا كه موکورتی هه یه وه كو خه واریج و
موعنزله و پاشماوه ی کۆمه له کانی تریش، ئه وانه هه موویان گومانیان له سوننه تدا
هه یه هه ندیکیان گومانیان له و فه رمودانه داهه یه كه ته نها كه سیك ده یگێرپێته وه، وه
هه ندیکیان له هه موو سوننه ت گومانیان هه یه وه ههچ نرخ و پێگه یه کی بۆ دانانین و
ده لئین قورئان به سه، هه ندیکیان گومانیان له هه ندیک سوننه تدا هه یه ده لئین
وه ریناگرین مه گه ر کۆمه لئیکى زۆر اه هاوه لان فه رموده كه بگێرپنه وه، وه هاوه له کان
كه كه سیك ده یگێرپێته وه په د ده كه نه وه ده لئین ئه وه گومان ده گه یه نیت، به لام کۆمه لی
هه ق ده لئین: هه ر فه رموده یهك جیگیر بیت كه راسته و له لایه ن پیغه مبه ره وه ﷺ بیت
ئیتیر کۆمه لی گێراییه نه وه یان تاكه كه سی ئه وه راست و دلنایی ده گه یه نی و به لگه یه
له بیرو باوه په کان و په رستنه کان و مامه له کاند له بهر نه وه ی گومانیان تیا دا نیه، به لام
کۆمه لی گومپایان ئه وانه ده لئین كه هه واله کان كه تاكه كه سی گێراییه نه وه ناکریته

به لگه له بیرو باوه پره کاند، له بهر نه وه ی گومان ده به خشی به گومانی خو یان وه بیرو باوه پره کانیش له سهر دلتیایی بنیاد دهنریت .

وه نه وه ی جیگه ی سهر سورمانه نه وه یه که نه وانه بیر ویاوه پره کانیا ن له سهر هه ردو زانستی (الكلام والمنطق) بنیاد دهننن وده لئین: نه وانه دلتیایی ده به خشن، به لام که لامی خوا دلتیایی ناگه یه نیت لای نه وان، وه سوننه ت دلتیایی ناگه یه نیت لای نه وان نه وه گومرای و دۆرانه .

به لام کۆمه لی سوننه ت و حق ده لئین: نه وه ی پاسته له پیغه مبه ره وه ﷺ نه وه دلتیایی و زانست ده به خشی و ده کرینه به لگه له بیرو باوه پره کان و په رسته کان و مامه له کردنه کاند هیه جیاوازی که نیه له وه دا نه مه پیگه ی کۆمه لی سوننه ت و شوینکه وته ن .

وه پوخته و نه نجام نه وه یه که هه رکه سیک له دلیدا رقیک هه بیئت به رامبه ر هه رشتیک که له لایه ن پیغه مبه ره وه ﷺ هاتبیئت نه وه به لگه یه له سهر دوو پووی نه و که سه وه له سهر نه بوونی باوه پی وه نه گه ر بانگه شی بوونی باوه پیش بکات، وه نه گه ر کاریش به م فه رموودانه بکات له پووکه شدا، له بهر نه وه ی که رقیلییه تی له دلیه وه نه وه هه لوه شینه ری که له هه لوه شینه ره وه کانی نیسلام، وه له م ئایه ته شدا به لگه ی نه وه تیادایه خوی پاک و بیگه رد و بالا ده فه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ

۸ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطُوا أَعْمَلُهُمْ﴾ ۹

واته: (وه نه وانه شی که بی باوه پیوون خوا له ناویان ده بات و کاره کانیشیا ن پوچه ل ده کاته وه واته پاداشتیان له سهر ناداته وه نه وه ش له بهر نه وه یه که به پاستی نه وان

رقیان له و په یامه ده بووه وه خودا دای به زاندووه جا خواش کاره کانیانی پوچه ل کرده وه سودی نابیت بۆیان).

وه له کۆتای سوره ته که دا ده فه رمویت: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾^۱

واته: ((ئه و تۆ له یه شیان به وجۆره به هۆی ئه وه وه یه که به راستی شوینی شتیک که وتوون خوا توپه ده کات وه له وهش رقیان ده بووه وه که ده بوه هۆی په زامه ندی و خوشنوودی خوای گه وه، ئینجا خواش کار و کرده وه کانیانی پوچه ل کرده وه).

ئه وه هۆکاره که یه تی وه ئه وهش هه لوه شینه ریکه له هه لوه شینه ره وه کانی ئیسلام که مروف شتیکی پینا خوشبیت به وهی که پیغه مبه ر ﷺ هیناویه تی .

وه گوته ی زانای پایه به رز ((هه رشتیک)) به واتای ئه وه که پئویست نیه که رقی له هه موو ئه و شتانه بیت که پیغه مبه ر ﷺ هیناویه تی، به لام ئه گه ر رقی له شتیک بیت ه وه له سوننه ت وه که هه ندیک فه رمووده ی راستی جیگه رو چه سپاو له لایه ن پیغه مبه ره وه ﷺ ئه وه کرداره کانی پوچه ل ده بیت ه وه و ئیسلامه تیه که شی هه لده وه شیت ه وه .

پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت ((لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يَكُونَ هَٰوَاهُ تَبَعًا لِمَا جُنْتُ بِهِ)).

واته ((هیچ کام له ئیوه باوه ردار نین تا ئاره زوه که ی شوین ئه وه ده که ویت که هیناومه)) وه فه رمووده که پیشه وانه وه یی به راست و دروستی داناوه له چل فه رمووده که دا، وه هه ندیک له زانایانیش قسه یان له سه ر کردووه وه کو حافظ (ابن رحب)^(۲) په حمه تی خوای لیبت به لام ئه م ئایه ته شاهیدی بۆ ده دات و پالپشتیشی

۱ محمد: ۲۸

۲ تماشای: جمع العلوم والحکم لابن رجب (۲/ ۳۹۳) ط مؤسسة الرسالة.

ده کات که ده فهرمویت: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ﴾ (۲۸)

واته: (ئه و تۆله یه شیان به و جوړه به هوی ئه وه وه یه که به پاستی شوینی شتیک که وتوون خوا توپه ده کات و له وهش پقیان ده بووه وه که ده بوه هوی په زامه ندی و خوشنودی خوی گه وړه، ئینجا خواش کار و کرده وه کانیانی پوچهل کرده وه).

هه واو ئاره زوه کانیان شوین پیغمبر ﷺ نه که وتبوو له بهر ئه وهش خوی گه وړه کرده وه کانیانی پوچهل کردنه وه، ئایه ته که پالپشته بو فهرمووده که وه له م کاته ی ئیستاماندا زوړن ئه وانه ی پقیان له سوننه ته چه سپاوه کانه که له پیغمبره وه ﷺ گپ دراوه ته وه نه گهر پیچه وانه ی ئاره زوه کانیان بیت وه ئه وه ی ئه وان حه زیان پییه تی، وه له وانه بابه ته کانی مامه له و کپین و فروشته نه که له ناو خه لکیدا بالو بوه ته وه له م پوژگارده دا، نه گهر پییان بلئی، ئه وه سوده و خواو پیغمبری خوا ﷺ سودیان قه ده غه کردوه ده یان بینی که پقیکی زوړو بیزاریه ک له لایان دروست ده بیت به رامبه ر ئه وه، نه گهر به ناشکرا ده رینه بپن که هه ندیکیان ده ریشی ده بپن، پق و بیزاریان له وه یه و ده لئین جیهان هه ر هه مووی له سه ر ئه وه یه، ئه وه ئابوری جیهانیه، ئیوه پیچه وانه ی جیهان ده کن، ئائه مه هه لکه پانه وه یه له ئاینی نیسلام نه گهر ئه و ده قانه ی پینا خوشبیت که ده رباره ی قه ده غه کردنی سودو قومارو گوشتی ئاژه لی سه ربپاو بو جگه له خوا له و شویتانه ی که خه لکی به پیروزی داده نین نه ک ئاینی نیسلام، وه کپین و فروشتن و مامه له کان که پیچه وانه ی به لکه کانه، جائه گهر له ده روئیدا پینا خوشیه کی

بینی سه بارهت به قه ده غه کردنیان نه وا خوی گه وره کرده وه کانیان پوچه ل ده کاته وه
 با له پوکه شیشدا کاری پیبکات، کاره که زور مه ترسیداره وه له سه ر موسولمانیش
 پیویسته که دهرونی بپشکنیت و زمانی بپاریزی و له گه ل راستیشدا بسوریته وه بو
 هه رکوی سورپایه وه، له گه ل هه واو ناره زوویدا نه بیت له هه رشوینیکدایت.

وه له باره ی کارو باری ئافره تانه وه: له کاتیکدا که ئاینی پیروزی ئیسلام چه ندان
 ریکخه ری داناه بو ئافرهت که پیچه وانه ی نه وه یه که ئافره ته کانی نه ته وه کانی بی
 باوه پی و دور له دینی له سه رن، وای لیها توه که زوریک له وانه ی که بانگه شه ی ئیسلام
 ده که ن ده لئین موسولمانین رقیان له و یاسا شه رعیا نه ده بیته وه که په یوه سته به
 ئافره تانه وه، وه له وانه بانگ کردنیان بو یه کسانیکردن له نیوان ژن و پیاودا، له میرات
 بردن و کاره کاند و له و شتانه شدا که کردنیان له تایبته مه ندی پیاوانه، وه هه رگیز
 نایانه وی که جیاوازی هه بیت له نیوان ژن و پیاودا، له بهر نه وه ی رۆژئاوا ژن و پیاویان
 یه کسانکردوه یان ژنیان پیش خستوه به سه ر پیاواندا، نه وانه ده یانه وی بگه نه وه به
 پۆژئاوای بی باوه پ، وه نایانه وی که جیاوازی هه بیت له ئافره تاندا له و شتانه ی که
 تایبته به ئافره تان خویانه وه، وه نایانه وی که میراته که ی نیوه ی میراتی پیاو بیت.
 وه نایانه وی که خوینه که ی نیوه ی خوینی پیاو بیت، وه نایانه وی که واهی دانی نیوه ی
 نه و گه واهی دانه بیت که پیاو ده دات هه روه کو چون له شه رع ی پاکراوه دا هاتوه، وه
 خوی گه وره خوی ژن و پیاوی دروستکردوه، وه هه رخوشی زاناره به وه ی
 ده گونجیت وه شیاوه بو پیاو ئافرهت .

وه له و کارانه ی تریش نه وه له مه ته قیزه ونه یه که ده کریته سه ر حجاب و
 سه رکونه ده که ن، وه به به لگه ی شه رع ی حجاب پیویستبوه له سه ر ئافرهت وه

ئه‌گه‌ر بتوانن لاوانو له‌ناوی به‌رن له‌تیکۆشان پانه‌ده‌وه‌ستان، به‌لام که‌ناتوانن ئه‌و کاره‌بکه‌ن ده‌چن لیکدانه‌وه‌و پافه‌ی وای بۆده‌که‌ن که‌ پافه‌و شیکردنه‌وه‌ی خۆی نیه‌ وه‌ به‌گۆیره‌ی مه‌به‌ستی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا نیه‌ ﷺ ئایه‌ ئه‌وه‌ له‌پیناخۆشبون نیه‌ له‌وه‌ی که‌ خوا دایبه‌زاندوه‌ته‌ سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ؟ ئه‌مه‌ له‌و شتانه‌یه‌ که‌ ئیستا په‌یدا بووه‌ له‌ کۆمه‌لگه‌داو ده‌رکه‌وتوه‌ له‌ نوسراوه‌کانیادا له‌ گۆفاره‌کانیان و می‌زگرده‌کانیادا، نایانه‌وه‌ی که‌ جیاوازیبکه‌ن له‌نیوان ئه‌وه‌ی خوا جیاوازی کردوه‌ له‌نیوانیاندا، خوای گه‌وره‌ جیاوازی کردوه‌ له‌نیوان باوه‌پداران و بی باوه‌پاندا، وه‌ جیاوازی کردوه‌ له‌نیوان باوه‌پداران و جوله‌که‌ و گاواره‌کاندا، وه‌ ئه‌وان ده‌لێن: جیاوازی نیه‌ له‌ نیوان باوه‌پداران و جوله‌که‌و گاواره‌کاندا هه‌ر هه‌موویان باوه‌پدارن وه‌ جوله‌که‌ و گاور خاوه‌ن په‌رتوکن و یاسای تایبته‌ به‌خۆیان هه‌یه‌ به‌لام یه‌کسان ناکرێن به‌ باوه‌پداران، وه‌ ئایینی جوله‌که‌و گاوریش یه‌کسان نیه‌ به‌ ئایینی ئیسلام، ئایینی ئیسلام به‌ته‌نها پاسته‌ و دروسته‌، هه‌رگیز یه‌کسان نابن پێی ئایینی جوله‌که‌و گاور ئه‌گه‌ر چیش یاسای تایبته‌ به‌خۆی هه‌یه‌ جیا ده‌کرێنه‌وه‌ له‌ بی باوه‌پانی تر پێی، به‌لام ئه‌مه‌ واتای ئه‌وه‌ نیه‌ که‌ ئایینی ئه‌وان یه‌کسان بکه‌ین به‌ ئایینی ئیسلام، ((جا هه‌رکه‌سی ئایینی جوله‌که‌و گاور یه‌کسان بکات به‌ ئایینی ئسلام ئه‌وه‌ گومانی تیدا نیه‌ که‌ بی باوه‌په‌)).

وه‌ ئه‌وانه‌ به‌ هیچ جۆرێک نایانه‌وی ئه‌و ئایه‌تانه‌ باسبکری که‌ له‌باره‌ی دۆستایه‌تی و دۆژمنایه‌تی وه‌ خوای گه‌وره‌ له‌ قورئاندا دایبه‌زاندوه‌، وه‌ هه‌روه‌ها نایانه‌وی که‌ باسی ئه‌و ئایه‌تانه‌ بکری که‌ باس له‌ جوله‌که‌و گاور ده‌کات و سه‌رکۆنه‌یان ده‌کات و نه‌فرینیان لێ ده‌کات و پێچکه‌و سه‌رشۆرپه‌کانیان پون ده‌کاته‌وه‌.

وه ئه و ئایه تانه ی که فرمان به بق لیبونه وه ی جوله که و گاورد ده کات نایانه وی
گوئیان لیبیت، ئایه ئاه وه رقلیبونه وه نیه به رامبه ره وه ی که خو
دایه زانده وه ته سه ر پیغه مبه ره که ی ﷺ؟ ئه وه کاریکی زور تونده، خوی گه وره
ده فره مویت: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ
أَعْمَالَهُمْ﴾ (۲۸)

مانا که ی له پیشه وه پون کراوه ته وه، وه ئه وه ی له سه ر موسولمان پیویسته ئه وه به
که له خوا بترسی و سه رنه وی نه کات بو بی باوه پان و جوله که و گاورد کان، له ناینی
خوی به رزو به پیزدا سه ریان بو نه وی ناکات خوی گه وره ده فره مویت: ﴿وَدُّوا تَوَّ
نَٰذِهِنْ فَيَذَّهَبْنَ﴾ (۹)

واته: (ئاواته خوازن که تو نه رمی بکهیت له ئاینه که تدا ده رباره ی بیرو باوه په کهت
جا ئه وانیش نه وکات نه رمیت له گه ل بکهن و پیک که ون واته ئه گه ر تو تو زقالتیک لییان
نزیک ببیته وه و ده ست له به رنامه کهت شل بکهیت ئه وانیش ئاماده ن گوپراپه ل بن!).

وه هه روه ها ده فره مویت: ﴿أَفَیْهَٰذَا الْحَدِیْثِ أَنْتُمْ مُذْهَبُونَ﴾ (۸۱)

واته: (ئایه ئیوه هه ربه م قورئانه باوه پ ناکه ن).

دروست نیه نه رمی نواندن و سه رشوپیکردن له ئاینه که ی خوادا، به لام ئه گه ر ئیمه
مامه له له گه ل جوله که و گاورد بی باوه پاندا بکهین به گویره ی ئه وه ی هاتوه له قورئان و
سوننه تدا ئه وه دروسته و حقه، به لام ئه گه ر بیین به کسانیان بکهین به موسولمانان

۱ محمد: ۲۸

۲ القلم: ۹

۳ الواقعة: ۸۱

ئه‌وا ناهه‌ق و پوچه، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ الْفَائِزُونَ﴾^۱

واته: (هاوه‌لانی دۆزه‌خ و هاوه‌لانی به‌هه‌شت به‌کسان نین له‌ته‌رازوی دادگه‌ری خوادا، هاوه‌لانی به‌هه‌شت براوه‌کانن).

وه‌هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾^۲

واته: (ئاخۆ ئه‌وانه‌ی بپوایان نیه و گوناوه و تاوانیش ده‌که‌ن پێیان وایه که وه‌ک ئه‌وانه‌یان داده‌نن، بپوایان هه‌تاوه و کاره چاکه‌کانیان ئه‌نجامداوه ؟ هه‌رگیز شتی وا نابیت، پێیان وایه ژیان و مردنیا به‌کسانه ؟ خراپه ئه‌و دادوه‌ریه‌ی ده‌یکه‌ن، ئه‌گه‌ر پێیان وابیت که هه‌ردوو لایان به‌کسان ده‌بیت).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾^۳

واته: (ئایه ده‌کریت ئه‌وانه‌ی که باوه‌ریان هه‌تاوه و کاری چاکه‌یان کردوه وه‌کو به‌دکاران و ئاژاوه‌گیران له‌زه‌ویدا دابنن و وه‌کو به‌ک حیسابیان بۆ بکه‌ین؟ یاخۆ ده‌بی خه‌لکانیکی پارێز کار، له‌گوناوه‌ تاوان وه‌ک و خه‌لکانی خراپکار دابنن).

۱ الحشر: ۲۰

۲ الجاثیه: ۲۱

۳ ص: ۲۸

جا دروست نیه هه‌رگیز نه‌وه، خوای به‌رزو به‌ریز قورئانی دابه‌زاندوه به‌جیاوازیکردن له‌نیوان باوه‌پدا رو بئی باوه‌پ ئیتر نه‌و بئی باوه‌په بت په‌رست یان بئی دین یان گاوریان جوله‌که بئیت، جا بۆیه پتویسته هه‌ر خه‌لکه‌و له‌شوینی خویان دابنئین و له‌نه‌جامدانی ئاینه‌که‌ی خوادا لۆمه‌ی لۆمه‌کاران نامانترسیئیت، وه‌گومانێ تیدا نیه که خۆشه‌ویستی قورئان و سوننه‌ت له‌باوه‌په‌وه‌یه پیاوێ له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا ﷺ نوێژی بۆ هاوه‌لانی خۆی ده‌کرد ئه‌م پیاوه له‌هه‌موو پکاتیکدا سوره‌تی ((الاحلاص))ی ده‌خویند نه‌مه‌یان بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ باسکرد نه‌ویش پرسیاوی له‌باره‌یه‌وه لیکرد پیاوه‌که فه‌رمووی ((من نه‌و سوره‌ته‌م خۆشه‌دویت چونکه سیفه‌تی په‌حمانی تیدایه)) پیغه‌مبه‌ر ﷺ پئی فه‌رموو ((إِنْ حُبَّكَ لَهَا أُدْخَلَكَ الْجَنَّةَ)).

واته ((خۆشه‌ویستی تۆ بۆ نه‌و سوره‌ته‌ ده‌تخاته به‌هه‌شته‌وه))

له‌گێڕانه‌وه‌یه‌کی تردا ((أَخْبِرُوهُ أَنْ اللَّهَ يُحِبُّ))^(۱)

واته ((هه‌والی بده‌نی که خوای گه‌وره خۆشی ده‌وێت)).

جا هه‌رکه‌سیک قورئانی خۆشبویت نه‌وه باوه‌په‌ی هه‌یه و نه‌وه‌ش ده‌بیاته به‌هه‌شته‌وه، وه‌نه‌و که‌سه‌ی قورئان یان سوننه‌تی پق لێیه له‌به‌ر نه‌وه‌ی پێچه‌وانه‌ی

۱ هذا المذكور أعلاه مجموع حديثين:

الأول: عن عائشة رضي الله عنها أن رجلاً بعثه رسول الله ﷺ على سرية فذكرته وفيه : فقال لئلا نها صفة الرحمن، وأنا أحب أن أقرأ بها، فقال النبي ﷺ ((أَخْبِرُوهُ أَنْ اللَّهَ يُحِبُّ)) أخرجه البخاري (۷۳۷۵)، ومسلم (۸۱۳).

والثاني : عن انس أن رجلاً من الأنصار كان يؤمهم في مسجد قباء فذكره، وأنه كان يقرأها في كل ركعة وفيه : فقال إني أحبها فقال ﷺ ((حُبُّكِ إِيَّهَا أُدْخَلَكَ الْجَنَّةَ)) أخرجه البخاري (۷۷۴) تعليقاً ووصله الترمذي (۲۹۰۱) وقال ((هذا حديث حسن غريب صحيح)). والله أعلم

هه‌واو ئاره‌زویه‌تی ئه‌وا کردوه‌که‌ی پوچ ده‌کاته‌وه به‌و رقه‌ی، ئه‌گه‌ر چیش قسه نه‌کات واته ده‌ری نه‌بێ، جا ئه‌گه‌ر ده‌ری بېریت و قسه نه‌کات و مل نه‌دات؟ ئه‌وه گومانی تیدا نیه که زۆر توند تره‌و قورستره .

وه هه‌روه‌ها ئه‌و که‌سه‌ی که رقی له قورئان و سوننه‌ته له‌به‌رئه‌وه‌ی پێچه‌وانه‌ی پێبازه‌که‌ین ئه‌و که‌سه‌ی سه‌رمه‌شقیه‌تی پێی ناخۆشه به‌لگه‌ی بۆ باسبکریته له قورئان و سوننه‌ت له‌به‌رئه‌وه‌ی پێچه‌وانه‌ی پێچکه‌که‌ین، وه ئه‌و که‌سه‌ی پێچکه‌و پێبازه‌که‌ی زیاتر خۆشده‌وێت له قورئان و سوننه‌ت، جا ئه‌گه‌ر له‌دایدا به‌رامبه‌ر به‌وه‌ی له قورئان و سوننه‌تدا هه‌یه دروست بووه رقی، ئه‌وا به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌بوونی باوه‌ر له‌ده‌که‌یدا و به‌وه‌ش کردوه‌وه‌که‌ی پوچه‌ل ده‌کاته‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی مروّفی باوه‌ر پار هه‌چ شتێک پێشناخات به‌سه‌ر قورئان و سوننه‌تدا، هه‌چ کام له ئاره‌زوو یان پێچکه‌و پێباز یان شوێنکه‌وته پێشناخات به‌سه‌ر قورئان و سوننه‌تدا به‌لکو قورئانه‌که‌ی خواو سوننه‌ته‌که‌ی پیغمه‌به‌ر ﷺ پێشده‌خات به‌سه‌ر هه‌موو شتێکدا ئه‌گه‌رچی قورئان و سوننه‌ت پێچه‌وانه‌ی هه‌واو ئاره‌زوو پێچکه‌و پێباز و پێچکه‌ی ئه‌وه‌ی چاوی لێده‌کات بێت، موسوڵمان هه‌چ شتێک وه‌ک و قورئان و سوننه‌ت ته‌ماشای ناکات و یه‌کسانی ناکات، پێشه‌وا شافعی په‌حمه‌تی خوای لیبیت فه‌رموویه‌تی ((موسوڵمان کۆده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که بۆ هه‌چ که‌سی نیه واز له سوننه‌ت و پێشوینی پیغمه‌به‌ر ﷺ بێنیت له‌دوای ئه‌وه‌ی بۆی پون بۆته‌وه بۆ قسه‌ی هه‌چ که‌سیک))^(۱)

وه عبدالله ی کوپی عباس په‌زای خوایان لیبیت به‌هاوه‌لان په‌زای خوایان لیبیت ده‌فه‌رمویت ((دوور نیه و خه‌ریکه به‌رد بباریته خواره‌وه به‌سه‌رتاندا له ئاسمانه‌وه،

ده لیم پیتان: پیغه مبه ر ﷺ ده فره مویت، وه ئیوه ده لین نه بویه کر و عومه ده فره موون په زای خویان لیبت))^(۱)

جا نه گهر قسه ی نه بویه کر و عومه په زای خویان لیبت به سه ر قسه ی پیغه مبه ری خوادا ﷺ وا بکات که دوور نیه به رد له ئاسمانه وه داباری ئه ی قسه ی نه وکه سه چۆز ده بیت که پیاوړو پچکه ی فلان و فیسار له ناو خه لکیدا پیشبخت به سه ر قورئان و سوننه تی پیغه مبه ردا ﷺ نه گهر پیچه وانه ی پچکه ی نه و یان پچکه ی ماموستا که ی بیت نه واهه لویستیکی دوزمنکارانه ی ده بیت به رامبه ر قورئان و سوننه ت و نایه وړ. داوای پاراستن له خوای گه وړه ده که ی، ترس هیه له و که سانه بیت که خوای گه وړه ده رباره یان ده فره مویت: ﴿وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ﴾^۲

واته: (کاتی ئایه ته پون و ناشکراکانی ئیمه شیان به سه ر بخوینری له ده م و چاوو دیمه نی بی بپوا کاند کړی و تالی و ئینکاری ده بیني).

بوچی؟ له بهر نه وه ی نه وان پقیان له ئایه ته کانی خوای به رزوو به پریزه، ترسناکی زور تونده له و باره وه.

نه وه لوه شینه ره ترسناکیه که ی زور تونده و شاراوه شه له دله کاند و له ده رونه کاند، له سه ر موسولمانه که ناگای له ده روونی خوپیبت و بیپشکنی له گال نه و

۱ أخرجه أحمد في مُسْنَدِهِ (۳۱۲۱) بنحوه وصحة أحمد شاكر رحمه الله وأخرجه الخطيب في الفقيه والمتفقه رقم (۳۷۹ و ۳۸۰)، وابن عبد البر في جامع بيان العلم وفصله رقم (۲۳۷۸) وإسناده صحيح بلفظ: ((أَرَأَيْتُمْ سَيُهْلَكُونَ، أَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ) ويقولون: نَهَى أَبُو بَكْرٍ وَ عَمْرٌ)) وهذا لفظ الخطيب في الرقم الأول.

هه لوه شینه ره دا به راوردی بکات له بهرئه وه ی شتیکی له وه تیادا نه بیټ، یان رقی له شتیبیټ که له لایه ن پیغه مبه ره وه ﷺ بیټ یان نه گهر پیچه وانه بیټ له بهر ئاره زووی دهرونی یان پیچه وانه ی پټبازه که ی یان گروپه که ی یان پیشه واکه ی بیټ، وه نه وکه سه ی وابیټ له سهر مه ترسیه کی گه وره یه .

له وه وه پون بویه وه که پیویسته له سهر موسولمان که به رزی پابگریټ و پیزی بۆ دابنی بۆ هه ریه ک له قورئانه که ی خواو فه رموده کانی پیغه مبه ر ﷺ وه هیه شتیکی له بۆچونه کان و پټبازه کان به سهریاندا پیش نه خات، وه ویست و مه به سته کانیش پیش نه خات، نه وه باوه رپوون پیویستی ده کات که وابیټ که قورئانه که ی خواو سونه ته که ی پیغه مبه ری خوی ﷺ خوشبویت، وه رقی له هه رشتیکیبیټ که پیچه وانه ی قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ بیټ، نه مه نیشانه ی باوه ر و شوین که وتن و په یره و کردنه، خوی پاک و بیگه رد قورئان و سوننه تی دابه زاندووه فه رمانی پیکردوین که شوینیان بکهوین و قه ده غه شی لیکردوین که پیچه وانه یان بکهین، جا هه رکه سی پزگاری و دواپوژی ده ویت پیویسته له سهری ده ست به قورئان و سونه ته وه بگریټ، هه تا نه گهر قورئان و سوننه ت پیچه وانه ی نه وه شبیټ که ده یه ویت و ویستی لییه تی، نه وا له و کاته دا دواپوژیکی خوش چاوه پینه، وه خوی به رزو به ریز خاوه نی دانای و زانست نه و شته ت له سهر قه ده غه ده کات با توش ویستت لیی بی و دلت به لایدا بجیټ، به لام خوی گه وره زاناته ره به پاشه روژ و پاشهاته کان خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿کُتِبَ عَلَیْکُمْ اَلْقِتَالُ وَهُوَ کُرْهُ لَکُمْ وَعَسَیْ اَنْ تَکْرَهُوا شَیْئًا وَهُوَ خَیْرٌ لَّکُمْ وَعَسَیْ اَنْ تُحِبُّوا شَیْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّکُمْ وَاللّٰهُ یَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ﴾^۱

واته: (له سهرتان جهنگ نوسراوه له گه ل بئ باوه پاندا بیکه ن، دیاره جهنگیش شتیکی قورس و ناپهحه ته و خوشتان لی نایه، دل و دهرن ههزی پیناکات چونکه کوشتن و برپین، بهخت کردنی دارایی و بهجی هیشتنی نیشتمانی تیدایه به لام نه گه رچی ئاواشبیته هه ر جیهاد هوی سه رفرازیته، له وانه شه له شتیك هه زنه کهن و ناخوشبیته لاتان به لام خیره چاکه ی تیدایته و به خیریش گه پئ پهنه گه هه زتان له هه ندئ شت بئ و پیشتان خوشبیته که چی شه پو خراپ بیته و ئاکامه که ی باش نه بیته).

شه پرکردنیان پئ ناخوشه له بهر نه و ناپهحه تی و برینداری و کوشتن و مه ترسیه ی تیدایه، پیناخوشبونیکه دهرونی نه ک پیناخوشبونیکه ئاینی، له بهر نه وه ی دهرون برینداری و کوشتنی پیناخوشه ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾^۱ واته: (بئ گومان خوا خوی ده زانی چشتی چاکه و چشتی خراپه به لام نیوه نایزان).

جا موسولمان ده زانی که نه وه ی خوا دادوه ری کردوه و برپاری داوه یان نه وه ی پیغه مبه ر ﷺ برپاری داوه نه وه خیره چاکه یه له ئیستاو داها توشدا نه گه رچیش بوی ده رکه وت که ناپهحه تی تیدایه یان پیچه وانه یه بۆ ئازاری دهرونی، نه و باوه پی وابه که خیره چاکه له وه دایه که خوا فهرمو بیته یان پیغه مبه ره که ی ﷺ فهرمو بیته، وه هیچ شتیك پیش ناخات به سه ریاندا و بۆچونی خوشی پیش ناخات، خوی گه وره

ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَانفُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

واته: ((ئهی ئه‌و که سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه! پێشی خواو پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ مه‌که‌ون، له‌ هه‌چ کارێک له‌ کاری دین و دونیادا، کاتێک پرسیارێک له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ کرا ئیوه‌ پێش ئه‌وه‌ لām مه‌ده‌نه‌وه، له‌ پۆشتندا پێش مه‌که‌ون، له‌ خۆتانه‌وه‌ بریار مه‌ده‌ن، له‌ خوا بترسن و له‌ سنوره‌کانی لām ده‌ن چونکه‌ به‌ راستی خوا بیسه‌ره‌ به‌ وته‌ کانتان، زانایه‌ به‌ ئیش و کاره‌ کانتان)).

وه‌ عومه‌ر په‌زای خوای لیبیت ده‌فه‌رمویت ((ئهی خه‌لکینه‌ تۆمه‌ت باری بۆچون بکه‌ن له‌ ئایندا نه‌گه‌ر منتان بینیبایه‌ له‌ پۆژی (أبي جندال) دا که نه‌گه‌ر دروستبوايه‌ فه‌رمانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ په‌ت بکه‌مه‌وه‌ ئه‌وا تێده‌کۆشیم چه‌ندێک بم توانیایه‌ به‌ لām وازم له‌ بۆچونه‌که‌ی خۆم هینا که‌ حه‌زم نه‌ده‌کرد ناشته‌وا‌یی حوده‌بییه‌ بکری و شوین پێغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ وتم و فه‌رمانه‌که‌یم وه‌رگرت)^۲

وه‌ چیرۆکه‌که‌ به‌و شیوه‌یه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێکه‌وت له‌ گه‌ل هاوبه‌ش دانهراندا له‌ حوده‌بییه‌ دا به‌وه‌ی که‌ بگه‌رێنه‌وه‌ و عومه‌ره‌که‌ی نه‌کات و سالی ئاینده‌ بێته‌وه‌، ئه‌م پێکه‌وتنه‌ له‌ سه‌ر عومه‌ر و جگه‌ له‌ ویش له‌ هاوه‌لان قورس بوو په‌زای خوایان لیبیت له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی وادیاریبوو بۆیان که‌ ئه‌و کاره‌ سه‌رکه‌وتن بێت بۆ بی باوه‌پان و سه‌رشۆری بێت بۆ موسولمانان، ئه‌وه‌ له‌ سه‌ریان قورسبوو جا بۆیه‌ عومه‌ر قسه‌ی له‌ گه‌ل

۱ الحجرات: ۱

۲ أخرجه البخاري (٤١٨٩)، ومسلم (١٧٨٥) من قول سهل بن حنيف رضي الله عنه

ئه بویه کردا کرد ئه بویه کریش په زای خوای لی بیټ پی ی فه رموو ((ئه وه پیغه مبه ری خواجه، ده ست به فه رمانه که یه وه بگره))^۱

رێک که وتنه که کراو به خیریش ته واو بوو بۆ موسولمانان و سه رشو ریشبوو بۆ بی باوه پان و خوای گه ورده ش ناوی لینا سه رکوتن ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾^۲

واته: (بیگومان ئیمه به هوی پیکهاتنه که ی حوده یبیه وه سه رکه وتنیکی ئاشکرمان بۆ کردیت ئه ی محمد ﷺ).

له گه ل ئه وه ی که عومه ر په زای خوای لی بیټ ئه وه ی پینا خوش بوو له به ر ئه وه ی واگومانی برد که له وه دا سه رنه وی موسولمانانی تیدایه و سه رکه وتنه بۆ بیباوه پان، به لام ئه وه ی پیغه مبه ر ﷺ بریاری لینا ئه وه خیر و چاکه بوو، له به ر ئه وه ی پیغه مبه ر ﷺ له خویه وه هیچ قسه یه ک ناکات به لکو که ده یلێت وه حی ونیگای خواجه.

جائه وه ی پیویست ئه وه یه که هه رده م قسه ی خواو قسه ی پیغه مبه ر ﷺ پیشبخریت، جاله خۆته وه په خنه مه گره و له ده رونیشتدا ته نگی نه بیټ له باره یه وه. به لام خوانه خواسته ئه گه ر رقت له وه بوو که له لایه ن خواو پیغه مبه ر وه یه ﷺ ئه وا ئه مه هه لگه رانه وه یه.

داوا له خواده که ین سه لامه تمان بکات.

۱ سبق تخریجه

۲ الفتح: ۱

پرسیاره کان

پرسیار: ئایه پتویسته که سێک به بیباوه پ دابنریت که پقی له شتیک له قورئانه که ی خوا یان سونه ته کانی پیغه مبه ر ﷺ بیت و پق و کینه که ش به ئاشکرا ده ربیریت ؟

وه لām: ئه گه ر پقه که ی ده رخست وتی من پقم له وه یه که له لایه ن خوا وه یه یان پیغه مبه ری خوا وه ﷺ هاتوو ه ئه وه گومان له بیباوه پ بونیدا نییه . به لām ئه گه ر نه زانراو ته نها له دلیدا قسه ی کردو وتی من پقم له م فهرمووده یه یان پقم له م ئایه ته یان هاو شیوه ی ئه وه، ئه وه په نابخوا به پاکشای بیباوه پیه که ی ده رخستوو ه حوکی ئه وه ی به سه ردا ده دریت که له زمانی خۆیه وه ده رچوو ه، به لām ئه گه ر قسه ی نه کرد ئه وائیتمه جگه له پوکه ش هیچی دیمان بۆنیه و ناخی دلایش جگه له خوای به رزو به پیز که سی دی نایزانیّت .

پرسیار: هه ندی خه لگی هه ندی کاره کانیان له سه ر قورس و گرانه هه لده ستی به کردنیان له گه ل ناره حه تیدا، وه هه ندی جاریش ده رونیان شتیک پیناخۆشه له وه ی که خوادایه زاندوو ه، وه کو هه ستان له خه و بۆنویژی به یانی وجگه له ویش، ئایه ئه ویش ده ژمیردریت له وه ی که پقی له شتیک بیت له وه ی که پیغه مبه ر ﷺ هیناویه تی ؟

وه لām: جیاوازی هه یه له وه ی که مرۆف پقی له وه بیت که خوادایه زاندوو ه له گه ل ئه وه ی تووشی ته مبه لی بوبیت له هه ستان بۆ شه ونویژ یان نویژی به یانی ئه وه بی باوه پنا بیت به ته مبه لی، ئه وه سه رکۆنه ده کریت له سه رته مبه لیه که ی قورسی له شی که ناتوانیت په رسته شه کان وه ک خۆی و له شوینی خۆیدا به چاکی ئه نجام بدات، به لām پی ناوتریت ئه وه بیباوه په له به ر ئه وه ی ئه وه کاریکی سرشتیه و ناگه پیته وه بۆ باوه پ، هه ره کو چۆن کاتی جیهادو شه پکردن پتویست کرا قورسبوو له سه ریان، خوای

گه وه ره ده فره مویت: ﴿کُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ﴾^۱

واته: (له سهرتان نوسراوه جهنگ کردن له گه ل بیباوه پندا دیاریشه جهنگ کردن قورسه له سهرتان وناخوشه بۆتان).

ئه وه مانای ئه وه نیه که پقیان له وه بیئت که خوای گه وه پپیوستی کردوه به لکو ههر خودی شه پکردنیان پی ناخوشه و قورسه له سهر دهرونی مروژ ((وهوگره)) واته شه پکردن به وهی که تیابه تی له ناپه حه تی، گومانی تیا نیه که سه رکۆنه ده کری له سهر ئه وه به لام ناگاته پاده ی بی باوه پی، ته مبه لی له نویژدا بۆ وینه یان شه و نویژو یان له هندی کاتدا ته مبه لی له نویژی به یانیاندا که ناماده یی نابیئت به هوی قورسی لاشه ی و ته مبه لی خه وه وه، ئه وه کورتیه و که می باوه په که یه تی بیگومان جوریکیشه له جوړه کانی دوو پوویی به لام ناگاته پاده ی بی باوه پی، به لام نه گه ر پقی له نویژ بوو ووتی ئه م نویژه چیه و بۆچی ههستین به شه و بپۆین و نویژ بکه یین؟ ئه وه یه که بی باوه پ ده بیئت، نه گه ر یاساو بریاری خوایی پی ناخوش بیئت.

پرسیار: هه رکه سی هه والی له هه واله کانی پیغه مبه ر ﷺ په د بکاته وه له به شه کانی بیرو باوه پدا له سهر ئه وه ی که بلای ئه وه له وه والانه یه که تاکه که سی گپراویه ته وه. ئایا ئه وه به هه لگه پانه وه له نیسلام داده نریت؟

وه لام: نه گه ر زانی که ئه وه فرموده یه راست و دروست له پیغه مبه ره وه ﷺ هاتوه و ده قیکیشه له بابته که دا هیچ نه ملو نه ولا هه لئاگری، به لی به هه لگه پانه وه داده نریت له به رنه وه ی هیچ به هانه یه کی نیه.

به لام نه گهر پاستیه تی و چه سپاوی له پیغه مبه ره وه ﷺ نه زانی یان که زانی پاست و دروسته و چه سپاوه به لام فرموده که ده گونجی بۆ جگه له وهش به کار بهیتری، وه ده قیکیش نیه له بابته که دا یان ماناکه ی به جوړیکی دی لیکدایه وه، نه وه له و کاته دا پوژشی بۆ ده هیتریه وه به وه فرموده که هه لده گری مانای تریشی هه بیته و لیکدانه وه ی تری بۆ کردوه .

پرسیار: هه رکه سی کاریکی پی پندراو یان نه وه ی جیاوازی تیا دا بیته پقی لی بی،
 ئایا ده چیتته ناو هه لوه شینه ری پینجه مه وه، واته هه لوه شینه ری پینجه می به سه ردا
 جی به جی ده کریت؟

وه لام: ریگه پندراو یان بونی جیاوازی له لایه ن زانایانه وه نه وه بوی به هانه یه له
 جیاوازیه که دا نه گهر بابته که جیاوازی تیدا بیته که ئه ویش بریتی به له وه رگرتنی
 به کی له ماناکانی یان به کی له پیبازو مه زه به کان، نه وه نه گهر له کوشش کاران بیته
 یان له وانه بیته که به دوا ی به لگه دا ده گه ریته تا هه قی ده سته کویت نه وه به هانه ی بۆ
 ده هیتریه وه، به لام نه گهر له به رنه وه ی نه وه وه رده گریته که له گه ل هه واو ئاره زویدا
 ده گونجیت نه وه بیگومان به هه لده دا چووه و تاوانباریش ده بیته له سه ری به لام ناگاته
 پاده ی بی باوه پی .

پرسیار: ئایا له فرموده ی خوی گه ورده دا ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطُوا أَعْمَالَهُمْ﴾^۱ واته: (نه وهش له به رنه وه ی که به پاستی نه وان پقیان له و په یامه
 ده بوه وه خوا دایبه زاندوه، خوی گه ورده ش کاره کانیا نی پوچه ل کرده وه).

به لگه یه له سه ر پق لیبونی هندی له وه ی پیغه مبه ر ﷺ هیناویه تی، له کاتیکدا بیستومانه که که سی ئایه ته که داده به زینته سه ر پق لیبونی هه موو ئه وه ی پیغه مبه ر ﷺ هیناویه تی یان به لگه یه له سه ر پق لیبونی هه موو ئه وه ی پیغه مبه ر ﷺ هیناویه تی، وای لی ده کات که ه لوه شینه ره که له هه موویدا بیت نه که له هه ندیکدا ((واته وا پافه ی ده کات که هه موو ئاینی پی ه لده وه شینه وه له به ر ئه وه ی ئایه ته که به لگه یه له سه ر هه موو واته رقی له هه مویه تی نه که له هه ندیکی .. وه رگی)) .

وه لام: بریاره که هه مووی ده گرته وه وه ندیکشی ده گرته وه، ئایه هه ندیکش هه له وه نیه که خوا دایه زاندوه ؟ هه ر له به ر ئه وه شه زانایی به پیز ده ریبری به وته ی: هه ر که سی پقی له شتیک بیت، نه یه رموو هه ر که سی پقی له وه بیت خوا دایه زاندوه، به لکو فه رموی: هه ر که سی پقی له شتیک بیت له وه ی پیغه مبه ر ﷺ هیناویه تی، ئه وه هه ندیکش ده گرته وه، وه مویشی ده گرته وه، له به ر ئه وه ی هه ندیکش خوا دایه زاندوه هه روه کو هه مووش هه ر خوا دایه زاندوه، وه وشه ی (ما) له وته گشتیه کانه .

پرسیار: حوکی که سی چیه پقی له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ بیت؟ ئایا به شیکه له م هه لوه شینه ره له هه لوه شینه ره وه کانی نیسلام؟

وه لام: به لی، هه ر که سی پقی له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ بیت ئه وه به لگه یه له سه ر دوو پوی، هیچ که س پقی له هاوه لان نیه مه گه ر دوو پویت، به لکو خوی گه وره به بی باوه پ ناوی بر دووه، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكْعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرَجٍ أَخْرَجَ شَطْرَهُمْ فَتَازَرَهُ

فَاسْتَغْلَظْ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

واته: (محمد ﷺ) په وانه کراوو په یامبه ری خوا به پټیان خوښ بیت یان نا، نه و که سانه ش له گه ل نه ون و شوینی نه و که وتوون له به رانه ر بی بپواکاندا ئازاو به هیزن، له ناو خوشیاندا میهره بان و به سوژو دل نه رمن، ده یان بینیت هه رده م خه ریکی رکوع و سوژده ن، واته: زور خه ریکی خوا به رستی و نویژن، به شه و شه و نویژ نه که ن و به پوژیشدا سوارچاکی مه یدانن، هه موو کات ئاواتیان به ده ست هیتانی فه زل و میهره بانی خوا به، مه به ستیان نه وه یه خوا لییان رازی بیت، نیشانه یان له شوینه واری سوچه برده نه کانیا نه وه بو خوا له پوخساریاندا دیاره، واته: کرداریان شیرین و کاریان چاک و پیروژه، زمانیان پاک و دلیان پاک و په وشتیان به رزه، نه وه وه سفیانه و له ته ورات و ئینجیلیشدا وه کو کشته وایه که له سه ره تاوه وه چی ده رکړدی، ئینجا وه چه که به هیزی کردی، ئینجا نه ستوریش بوبی، نه وسا له بنجه کانیشی وه ستابی نه وه نده زو هه ل بدات و گه شه بکات وهرزیرو کشته وانه کان سه رسام بکات، واته: بو یه که م جار هاوه لانیس له سه ره تای کاره وه کزو لاوازیوون، پاشان وورده وورده زیادیان کردو و زور به هیز بوون و له سه ر پټی خو یان وه ستان، خوا ئاوا به هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ ده کاتو بو نه وه ی رقی کافرانی پی هه لسینی، خوا به لټنی به و که سانه داوه بریویان هیتاوه و کاره چا که کانیا ن نه نجام داوه، به لیبور دنی ته واوو پاداشتیکی گه وړه

خوای گه وړه هاوه لانی هیتایه بوون تا رقی کافرانی پی هه لسینی، جا هه رکه سی رقی له هاوه لان بیت نه وه به لگه یه له سه ر بی باوه پی و دوو پوویی، داوا له خوا ده که ین سه لامه تمان بکات و بمانپاریزی، وه خوای به رزو به پیز باسی باوه پداران

دهکات به وهی به سۆزن و ده پارینه وه له خوا بۆ ئه وانه ی له پیش خویانه وه
 بۆشتوون و مردون، خوی گه ورده ده فهرمویت ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ
 رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا
 رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ ۱۰ واته: (ئه وانه ش له دوی ئه وانه وه هاتوون، واته: له پاش
 كوچكهران و یارمه تیده رانه وه هاتوون، ده لێن: ئه ی په روه ردگارمان له ئیمه و له و
 برایانه مان كه پیش ئیمه باوه پریان هیناوه خوش ببه، وه هیچ بوغزو قینیك مه خه ره
 دلمانه وه به رانه به و كه سانه ی باوه پریان هیناوه، ئه ی په روه دگاری ئیمه به راستی
 ته نها ئه توی به سۆزی میهره بان).

ئه وه هه لویستی موسلمان به رامبه به هاوه لان كه داوی لیخو شبونیان بۆ بکات و
 خوا لییان پازی بیت و ده لێ: ئه ی په روه ردگارمان له ئیمه و له و برایانه مان پیش ئیمه
 باوه پریان هیناوه خوش ببه، وه به باشه باسیان بکات.

پرسیار: ئه وانه ی قسه له باره ی زانایه کانه وه ده کهن و ده لێن ئه وان زانان له
 بواری ((خوینی ئافره تان و، زه یستانی واته ئه و خوینه ی له دوی له دایك بونه وه له
 ئافره تان دیت)) وه ده لیت جیاوازی مه خه نه نێوان گه نه کانی نه ته وه وه، به لکو ئیمه
 یه کپریزمان ده ویت، ئایا ئه وه له بی باوه پی ده ژمێردریت به وه ی دابه زیوه ته سه ر
 پیغه مبه ره که ی ﷺ ؟

وه لام: ئه وه له بی باوه پی نیه، به لام ئه وه له پاشه مله باسکردن و که وتد ،
 باسکردنی ناموسی زانایانه، وه ئه وه ش قه ده غه یه بیگومان، له به رئه وه ی پاشه مله
 باسکردنیکه که به توندی قه ده غه کراوه لیتی، وه پیویسته له سه ریان که بگه رینه وه
 بۆ لای خوی به رزو به پیز، پاشانیش باسکردن له باره ی زانایانه وه چ سودیک

ده به خشی؟ هیچ نابە خشی ته نه خراپه نه بیته، ناشرینیان ده که ن لای خه لکی و پقیان لییان ده بیته و متمانه یان لایان که مده که نه وه، ئه ی ئایا خه لکی بۆ لای کی بپۆن نه گهر نه گه پینه وه بۆ لای زانایان؟ بۆ کوی ده پۆن؟ نه وه مه ترسیه کی گه وره یه .

وه له وه شه وه نه وه دروست ده بیته متمانه که م ببیته وه به زانایان و له که دارکردنی پیگه یانه لای خه لکی نه وه کاریکه که دروست نیه، وه نه وه ش مانای وایه که خه لکی بگه پینه وه بۆ لای جگه له زانایان و به وه ش شه پو خراپه په یدا ده بیته وه هه ره نه وه شه که بانگه وازکارانی خراپ ده یانه وی پوویدات تا زانایان پزریان نه مینیت.

وانه ی جهوتهم له ږاڅه ی
هه لوه شینه ری شه شه م

زانای پایه بهرز ده فره مویت: هه رکه سی گالته بکات به شتی له
ثاینی پیغه مبه ردا عليه السلام یان به پاداشتی یان به سزای بی باوه ږه، وه
به لگش وته ی خوی گه وره یه ﴿قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاِیْنِهٖ وَرَسُوْلِهٖ کُنْتُمْ
تَسْتَهْزِئُوْنَ﴾ (۶۵) لَا تَعْذِرُوْا قَدْ کَفَرْتُمْ بَعْدَ ﴿التوبة: ۶۵ - ۶۶﴾

واته: ((پیان بلی: ثایا نیوه به خواو به ثایه ته کانی و به
پیغه مبه رکه ی عليه السلام گالته تان ده کرد؟ نیر بی سوده، هیچ بیانو
پاساو مه یننه وه، چونکه به راستی نیوه بی باوه ږونه پاش
باوه ږه نانتان)).

(ږاڅه)

ږه حمه تی خوا له زانای پایه بهرز فره موی: (شه شه م) واته: هه لوه شینه ری شه شه م
له هه لوه شینه ره وه کانی نیسلام ((هه رکه سیکه که گالته بکات به شتی له ثاینی
پیغه مبه ردا عليه السلام یان پاداشتی یان سزای بی باوه ږه))

وه به لگه ی فره موده ی خویه ((پیان بلی: ثایا نیوه به خواو به ثایه ته کانی و به
پیغه مبه رکه ی عليه السلام گالته تان ده کرد؟ نیر بی سوده هیچ بیانو مه یننه وه، چونکه به
راستی نیوه بی باوه ږونه وه پاش باوه ږه نانتان)) ټوه به شیکی گه وره یه، وه

ئوه ی پێشوش ((هه رکه سی رقی له شتیك بیته له وه ی پیغه مبه ر ﷺ هیناویه تی)) بقو پیناخوش بوون له کرده وه کانی دلن، به لام گالته کردن له ووته کانی زمانن.

وه ئه م ئایه ته پیرۆزهش له هۆکاری دابه زینه که یدا هاتوه ^۱ که کۆمه لێ له مسولمانان له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ له جیهادا بوون، له جهنگی ته بوکدا، کۆبونه وه له شوینیکدا یه کێ له وان قسه ی کردو وتی: نه مانیوووه وینه ئه وانه، قورئان خوینانه، که هه میشه به شوین سکینه وه بن، وه زۆریش درۆزن بن، وه زۆر ترسنۆک بن له کاتی روبه پوبوونه وه دا، مه به ستیان پیغه مبه ر ﷺ هاوه له کانی بوو په زای خویان لی بیته. وه له و شوین و دانیشته دا که نجیک له ئه نصاره کان له وێ بوو پێیان ده وت ((عه وفی کوپی مالک)) به و پیاوه ی وت: درۆت کرد، به لام تو بۆیه وا ده لیت دوو رویت، وه ده بیت هه وال بده مه پیغه مبه ر ﷺ، هه تا پۆشت بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ تا هه والی بداتی به لام بینی که نیگا و سروش پێشی که وتوووه دابه زیوه ته سه ر پیغه مبه ر ﷺ و خوای به رزو به ریز هه والی داوه تی به وه ی که ئه مانه له دانیشته که دا وتویانه، یان یه کێ له وان وتویه تی و ئه وانی تریش نا په زاییان ده رنه بپی و پێگریان نه کرد، وه له کاتی که ئه وه دابه زیه سه ر پیغه مبه ر ﷺ و ئه و قسه ناشرینه ی پێ گه یشت له شوینی خو ی هه ستاو سوار ئاژه له که ی بوو پۆشت، ئه و پیاوه ی که قسه ی کردبوو هات بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ داوای لیبور دنی لی ده کرد، ده یوت ئه ی پیغه مبه ر ﷺ ئیمه ته نها گالته و گه پمان ده کرد، قسه ی سواری ئاژه لمان ده کرد تا پێگه ی پێ ببرین ((واته چون ئه وانه ی به سه ر ئاژه له کانه وه ده پۆن به رێگادا بۆ ئه وه ی بیتا قهت نه بن قسه ی خوش ده که ن تا پێگه که ته واو بکه ن ئیمه ش هه ر وامان کردوووه .. وه رگیت))، وه پیغه مبه ر

﴿لایشی نه ده کرد به لایه وه له کاتیکدا که پیاوه که خوی به په شوه ی حوشره که یه وه هه لواسیبوو پیغه مبه ر﴾ به سواری حوشره که یه وه ده پویش و ئه و پیاوه ش به په شوه که وه خوی هه لواسیبوو ده کشا به دوایدا، وه پیغه مبه ریش ﴿لای نه ده کرده وه به لایداو له و ئایه ته زیاتریشی نه ده خویند﴾ ﴿قُلْ اَبَاللهِ وَاَيْنِهٖ وَرَسُولِهٖ

كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ﴾ 'فه رموده ی خوی به رنو به ریز (لَا تَعْذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ) ئه وه به لگه یه له سه ر ئه وه ی که ئه وان باوه پدار بوون و دوو پونه بوون، وه به لگه شه له سه ر ئه وه ی هه ر که سی گالته به خواو یان به پیغه مبه ره که ی ﴿بکات یان به وه ی لای خواو پیغه مبه ره که یه وه﴾ گالته بکات ئه وه بی باوه پ ده بیته له دوی ئه وه ی باوه پی هیناوه هه لده گه ریته وه له ئاینی ئیسلام، ئه وه شوین به لگه یه له ئایه ته که دا، ئه گه ر له پیش قسه که یاندا ئه وان ه دوو پوونایه نهیده فه رموو ((به راستی ئیوه بی باوه پ بوونه وه پاش ئه وه ی باوه پرتان هینابوو)) له به ر ئه وه ی دوو پوه کان هه ر له بنه پرتدا باوه پدار نه بوون و به باوه پداریش ناونه نراون، به لکو هه ر به دوو پوو ناو نراون، وه بیگومان خوی به رنو به ریز له ئایه تیکی تردا ده فه رمویت ﴿وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ﴾^۲

واته: (خۆ له واقعی شدا قسه ی بی باوه پی و خوانه ناسیان گوته بوو دوی راگه یاندنی موسولمان بونیشیان دیسان گه رابونه وه سه ر بیباوه پی و خویان بی باوه پ کرد بووه وه).

۱ التوبة: ۶۵ - ۶۶

۲ التوبة: ۷۴

نه یفه رموو دواى باوه پهیئانیان به لکو فره رموى دواى موسولمان بونیان وه نیسلامیش ماناکه ی: پاگه یاندنی چونه ناو نیسلامه با پاستیش نه کات له دلّیه وه. ده گونجیت بی باوه پ بیت له ناخیه وه با واش ده ربخات موسولمان بووه، وه ئه وه دووپوویه، وه ثایه ته کهش ئه وه ی تیادا نیه که ئه وانه بی باوه پبونه وه دواى باوه پهیئانیان، به لکو تیایه تی (وَكْفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ) بی باوه پ بوونه وه دواى ئه وه ی بوونه موسولمان و موسولمان بوونیان پاگه یاند، جا جیاوازی هیه له نیوان موسولمان بوونی پوت و باوه پهیئاندا.

ئه م ثایه ته به لگه یه له سه ر چه ندین شتی گه وه:

یه که م: که پتویسته خواى گه وه ریزو گه وه یی و پیزگرتنی بۆ دابنریت، وه هه رکه سیکیش له گه وه یی و پیزی خواى گه وه که م بکاته وه ئه وه بی باوه پ ده بیت هه روه کو چۆن جوله که وتیان ﴿يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ ۱﴾ واته: (فه نه عاسی جوله که ی نه فام و نه زان وتی: خوا ده سستی زنجیر کراوه و به ستراره، بۆیه وا پزده و چروکه و پزق و پۆزی به بهنده کانی خۆی نادا!) وه گوتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ ۲﴾ واته: (خوا هه ژاره و ئیمه داراو ده وله مه ندین).

وه وینه ی گوته ی گاوه ره کان که وتیان: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۳﴾

واته: (خوا خۆی عیسی کورپ مه ریه مه و له ودا جی بۆته وه).

۱ المائدة: ۶۴

۲ آل عمران: ۱۸۱

۳ المائدة: ۱۷

ئه‌وه که مو کورتیه بۆ خوای گه‌وره‌ی بێ باوه‌پیشه به خوای گه‌وره‌ی به‌رزو به‌پێژ.

دووهم: به کهم دانانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ به هه‌مان شیوه بێ باوه‌پیه له‌به‌رئه‌وه‌ی خوای به‌رزو به‌پێژ فه‌رمانی به گه‌وره‌ی دانان و به‌رز پ‌اگرتن و پ‌یز بۆ دانانی کردووه، خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَانْقُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ ۚ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۝٢ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلنَّفَايَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۝٣ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِن وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝٤ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝٥﴾^١

واته: (ئه‌ی ئه‌و که سانه‌ی باوه‌پتان هه‌ناوه پ‌یش خواو پ‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ مه‌که‌ون، له هه‌چ کارێ له‌ کاری دین و دونیادا، له خوا بترسن و له سنوره‌کانی لاهه‌ده‌ن، چونکه به‌پاستی خوا بیسه‌ره به‌ وته‌کانتان، زانایه به‌ ئیش و کاره‌کانتان، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌پتان هه‌ناوه، هه‌ر کات له‌ گه‌ل پ‌یغه‌مبه‌ردا ﷺ گفتوگۆتان کرد، ده‌نگتان به‌سه‌ر ده‌نگیا به‌رز مه‌که‌نه‌وه، به‌ چ ئه‌ندازه‌یه‌ک ده‌نگی ئیوه‌ی ده‌گاتی ده‌بی هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌نگ به‌رز بکه‌نه‌وه و قسه‌ی به‌رزو بێ په‌رده مه‌که‌ن له‌ پ‌ویدا وه‌کو چۆن له‌گه‌ل به‌کتردا به‌ ده‌نگی به‌رزو پ‌ووبه‌پوو قسه‌ ده‌که‌ن و ده‌نگ به‌رز ده‌که‌نه‌وه، وه‌ به‌ ناوی خۆیه‌وه وه‌ک ب‌ل‌ئین محمد ﷺ نابێ بانگی ئی بکه‌ن به‌لکو به‌ نازناوه‌کانی بانگی ئی بکه‌ن

و... هیت ((یا ایها النبی، یا أبا القاسم)) نه وهك به و هویه وه کرده وه کانتان به تال و پووچه ل ببنه وه و به خویشان نه زانن، بیگومان نه وانه ی له کۆری پیغه مبه ری خوادا ﷺ دهنگیان هتواش ده که نه وه ئا نه وانه نه و که سانه ن که خوی گه وره دلی زاخاو داو ن بۆ پارێزگاری و خۆپاراستن له هه موو کاریکی ناپه واو خراب، لیپوردن و پاداشتیکی گه وره شیان له به هه شتا بۆ هیه به راستی نه وانه ی له ده ره وه ی هۆده کان حوچه ره کانه وه به ناوی خۆته وه ((ئه ی محمد ! ئه ی محمد)) بانگت ده که ن نه وانه زۆربه یان تیناگه ن و پێزو پله ی تو نازانن نه گه رنا وایان نه ده کرد، خو نه گه ر ئارامیان بگرتایه و له دووره وه بانگیان نه کردیتایه تا تو ده رده چوی بۆلایان چاکترو باشتربوو بۆیان له ئاینه که یاندا وه خواش خواجه کی گونا هپۆشی میهره بانه).

وه هه روه ها خوی به رزو به رپێز ده فه رمویت: ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾ واته: ((ئه ی مسوڵمانه کان: بانگ کردن له پیغه مبه ر ﷺ وهك بانگکردن له خۆتان دامه نین یاخود به ناوی خۆیه وه بانگی ئی مه که ن، وهك ئیوه له یه کتری بانگ نه که ن)، به لکو به و بلێن ((یا رسول الله، یا نبی الله)) وه پیغه مبه ر ﷺ به په یامه که ی بانگ ده کریت، ئه ی په یامبه ری خوا، ئه ی هه والده ری خوا، ناوتری ئه ی محمد به ناوی خۆی به لکو گفتوگۆی له گه لدا ده کریت و بانگده کریت به په یامبه رو هه والده ر وهکو گه وره ییه ك بۆی ﷺ، وه له به رنه مه شه خوی گه وره گفتوگۆی له گه ل ده کات به ناوی په یامبه رو هه والده ره وه، ئه ی په یامبه ر ئه ی هه والده ر، وه هه رگیز به ناوی خۆیه وه بانگی نه کردوه جگه له و شوێنه ی که هه وال دانه نهك بانگکردن،

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿١٠﴾^۱

واته: (موحه‌مه‌د ﷺ باوکی هیچ پیاویکتان نییه نه زه‌یدیونه که‌سی دیکه‌تان) ئه‌وه‌ل‌دانه له‌باره‌ی شتی‌که‌وه: (وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ) واته (به‌ل‌کو‌ئه‌وه پیغه‌مبه‌ری خوایه و دوا‌ه‌مینی پیغه‌مبه‌رانه)

وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾^۲

واته: (ئه‌وانه‌ش که بپوایان هینابوو و کاره چاکه‌کانیان کردبوو بپوایان هینا به‌قورئان که بو موحه‌مه‌د ﷺ دابه‌زینراوه وه ئه‌وه‌شه ئه‌وه‌قه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه هاتوو و کراوه به به‌رنامه‌ی ژیانیان).

ئه‌وه له‌پووی هه‌ل‌دانه‌وه، به‌لام له ئا‌خاوتندا گفتوگۆی پیغه‌مبه‌ری ﷺ به‌ناوی هه‌وال‌ده‌ر په‌یام‌به‌ره‌وه بردوو هیچ‌کات مه‌لێ موحه‌مه‌د ﷺ فه‌رمووی، به‌ل‌کو ده‌ل‌ئیت پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ﴾^۳ ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان پیه‌یناوه واته به پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿وَنَصَرُوهُ﴾^۴ واته: به گه‌وره به‌رزیان دانا، ئه‌وه‌ش‌ه‌ی به‌کارده‌هینریت و مه‌به‌ستیش لێی به‌به‌رز دانا و پیزگرته، وه به‌کاریش ده‌هینریت مه‌به‌ست لێی ئه‌ده‌ب

۱ الأحزاب: ۴۰

۲ محمد: ۲

۳ الأعراف: ۱۵۷

۴ الأعراف: ۱۵۷

دانانه وینه ی فیږی نه ده ب کردنی که سی که هه له ی کردوه، به س نه وه مه به ست نییه له به کاره یتانی (تعزیر) له مافی پیغه مبه ری خوادا ﷺ به لکو مه به ست لی ی به به رز دانان و پیژگرته .

وه خوای گه وره ده فره مویت: ﴿لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾^۱

واته: (تا ئیوه به خواو به پیغه مبه رانی سه لامی خویان لیبت باوه پ به ینن کومه کی بکه ن واته کومه کی له ئاینه که ی بکه ن و به مه زنی بگرن واته به پیژداری دابنن وه به یانیان و ئیواران ته سبیحات و یادی بکه ن و به پاک و خاوینی پایگرن)

وته ی (وتعزروه و وتوفره) نه وه ده گه ریته وه بو پیغه مبه ر ﷺ، (وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا) نه وه ش ده گه ریته وه بو خوای پاک و بیگه رد و به رز، نه وه ش پیویسته بو خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ .

سی یه م: مافی قورئان له سه رمان نه وه یه که پیویسته پیژی لیبگرین و به گه وره ی دابننن، له به رنه وه ی قسه ی خوای به رزو به پیژه، وه گه وره یی قسه ی خواش له سه ر هه موو قسه کانه وه کو گه وره ی خوای گه وره وایه به سه ر دروستکراوه کانییه وه، له به رنه وه ی له قسه ی خوایه، وه قسه ی خواش سیفه تیکه له سیفه ته کانی خوای پاک و بیگه رد و به رز، جائه وه ی پیویسته پیژگرته پی رتوکی خوایه و به گه وره دانانییه تی و پیژگرته نییه تی .

چاره م: که پیویسته پیژی ئاینی ئیسلام بگیریته، وه به که م دانه نری، یان په خنه له شتیکی بگری، له به رنه وه ی ئاینی خواو شه رعه که یه تی، جا دروست نییه، بو هج

کەسێ که پەخنه له و ئاینه بگرت یان به کەمی بزانی یان قسه ی تیا بکات به قسه یه ک که کهمدانان و گالته کردن و ته شقه له بازی تیدا بێت، جائه وه پێویسته به رامبه ر خوای به رزو به ریز و پێغه مبه ره کە ی ﷺ و به رامبه ر ئاینی نیسلام جێبه جێ بکریت.

پینجه م: که پێویسته ریز له سوننه تی پێغه مبه ر ﷺ بگیری و به مه زن و گه وه دبهری و ریزی لیبگیری له به رئه وه ی قسه ی پێغه مبه ره ﷺ وه نه وقسه یه ش نیگایه له لایه ن خوای به رزو به ریزه وه، وه کو ده فره مویت: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا رَحْمٌ يُّوحَىٰ﴾ ١

واته: (ئه وه ی پێغه مبه ر ﷺ ده یلی له هه واو ئاره زووی خۆیه وه نییه به لکو ته نها سروش و نیگای خواییه).

جا پێویسته ریز له سوننه تی پێغه مبه ر ﷺ بگیری و دروست نیه پەخنه ی لیبگیری و گالته به شتیکی بکری وه هه رکه سیکیش نه وه بکات که پەخنه و گالته کردنه نه وه هه لگه راوه ته وه له نیسلام.

شه شه م: ریزگرتنی زانایان له به رئه وه ی میرات گری پێغه مبه رن ﷺ، وه خوای گه وره ش پله و پایه یانی به رز کردۆته وه و پێگه یانی به رز کردۆته وه، خوای گه وره ده فره مویت: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ ٢

واته: (خوا نه وکه سانه تان باوه رپیان هینا وه به رز ده کاته وه نه وانه ش زانستیان پیدراوه پله گه لی به سه ر باوه رپداره کاندای به رز ده کاته وه چونکه ریز و شه ره فمه ندی لای خوا ته نها به باوه رپو زانسته وه یه).

١ النجم: ٣ - ٤

٢ المجادلة: ١١

ئه وانه په نا به خوا که وتونه ته ئه م تاوانه وه، ئه و پیاوه خراپه قسه ی کردو وتی: نه مان بینووه وینه ی ئه م قورئان خوینانه مه بهستی به قورئان خوینه کانی ده وری پیغه مبه ری خوا^١ بویه وه هاوه له کانیشی بوو، وه له و کاته دا وته ی (قورئان خوینه کان) زانایانی ده گرت ه وه، له بهر ئه وه ی له و کاته دا ئه و که سه ی قورئانی ده خوینده وه زاناش بوو، به لام له م سه رده مه دواینه دا ده گونجیت که سی قورئان خوینی له ه مان کاتیشدا هیچ له واتا کانی قورئانه که ی که ده ی خوینیت، وه لییشی تیناگات به لکو به س به ته نها ده ی خوینیت ه وه، له بهر ئه وه ی له نیشانه کانی پوژی دوا ی ئه وه یه که قورئان خوین زور ده بیئت به لام شهرع زانان که م ده بیئت، به لام له سه رده می یه که مدا قورئان خوینان له ه مان کاتیشدا شهرع زانان بوون، جا وته ی کابرا که وتی: نه مان بینووه وینه ی قورئان خوینه کانمان واته زاناکان وه ئه وانیش پیغه مبه ر^٢ و هاوه له به ریزه کانی په زای خویان لی بیئت بوو .

وه ئه وه ی له وه وه وهرده گیریت ئه وه یه که هه رکه سی له ریزی زانایان که مده کاته وه له بهر زانسته که یان له هه رکاتی کدا ئه وه ده چیت ه ناو واتای ئه م ئایه ته پیروژه له بهر ئه وه ی ئه وه وتی: نه مان بینووه قورئان خوینه کانمان، قورئان خوینه کان: زاناکان بوون. وه ئه وه ش زانایان له هه موو کاتی کدا ئه و مانایه ی لیوه رده گرین، وه زانایانیش پیزوو که ورده یی خویانیا ن هیه له بهر ئه وه ی ئه وان هه لگری په رتوکی خواو سوننه تی پیغه مبه رن^٣، وه زانست هه لده گرز و فیری ده بن و ده یگه یه نن به خه لکی، جا بویه ریزگرتنیا ن پیویسته، پیغه مبه ر^٤ ده فه رمویت: ((فضل العالم علی العابد کفضل القمر علی سائر الکواکب))^٥

١ أخرجه أحمد (١٩٦/٥) وأبو داود (٣٦٤١)، والترمذي (٢٦٨٢)، وابن ماجه (٢٢٣)، والخطيب البغدادي في الفقيه والمتفقه (٥٩)، والبغوي في شرح السنة (١٢٩) من حديث أبي درداء رضي الله عنه وقال الحافظ في الفتح (١ / ١٩٣) له شواهد يتقوى بها.

واته: (گه وره یی زانا به سه ره خواپه رسته وه وه کو گه وره ی مانگ وایه به سه ره هه موو هه ساره کانه وه) (مه به سستی پیغه مبه ره ﷺ له پوشناییه زوره که ی مانگ بووه له شه وی چواره دا .. وه رگپ)

وه هه روه ها پیغه مبه ره ﷺ ده فره مویت: ((وإن العالم يستغفر له كل شي حتى الحيتان في البحر))^١

واته: (که سی زانا هه موو شتی داوای لیخوشبوونی بۆ ده کات ته نایه نه هه نگ له ده ریادا داوای لیخوشبوونی بۆ ده کات له لای خودا) . جا زاناش سه نگیکی خوی هیه، مه به ستیش به زانایه که که زانابیت به شه رعی خوا، خوای گه وره ده فره مویت:

﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾^٢

واته: (به پاستی له به نده کانی خودا هه ره زاناکان له خوا نه ترسن و سه ری نه وازشی بۆ دانه وینن چونکه هه ره نه وانن ده زانن نه و زاته چ خاوهن ده سه لاتیکه).

جا زانایان هه ره نه وانن خاوهن ترسن له خوا له به ره نه وه ی نه وان خواده ناسن به پاست ناسینیك، هه ره نه وانه پیزی ده گرن و به گه وره ی ده زانن و لئی ده ترسن، وه هه رکاتیك مروف زانستی زیادبکات ترس له خواشی زیاد ده کات، جابویه پیز له زانایان بگیری و به گه وره ی دابنرین، وه هه رکه سی به که میان بزانی نه و ده چیتته نیو واتای نه م

نایه ته وه: ﴿قُلْ أيا لله وءاينيه ورسوله كنتم تستهزون﴾^٣

واته: (نایه نیوه به خوا و پیغه مبه ره که ی ﷺ گالته تان کرد).

١ تقدم تخريجه .

٢ فاطر: ٢٨

٣ التوبة: ٦٥

حه و ته م: پیزگرتنی هه موو موسولمان تاک و کۆیان .

هه شته م: جیگه ی سه رسوپمانه نه وه ی که له ته نها دانیشه ته که دا قسه ی کرد خوی که وره حوکم و بپاره که ی گشتگیر کردو فه رموی: ﴿أَبِاللَّهِ وَءَايَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ﴾^۱

گالته کردنه که ی دایه پال هه موویان بۆچی؟ له به رنه وه ی نه بونه پیزگر له و کاره بۆیه حوکمه که هه موویانی گرته وه، له به رنه وه ی له کاتی کدا بیده نگ بوون له سه ر خراپه بوونه هاوبه ش له گه ل خراپه کاردا، وه له به ر نه وه ش بوو له و کاته دا نه و گه نجه پازی نه بوو به وکاره یان بیتاوان ده رچوو له و تاوانه دا و خوی گه وره ش پاستگۆی دابه زاند له په رتوکه کهیدا، به لام نه وانه پیزگر نه بوو به لگه یه له سه ر نه وه ی که نه وکه سه ی ئاماده ی دانیشه نه کانی بی باوه پی و گالته کردن ده بیت که نیایدا گالته به ناین و به پیغه مبه ر ﷺ و به هاوه لان په زای خویان لیبیت به زانایان ده که ن حوکمه که نه ویش ده گرینه وه. خوی پاک و بیگه رد و بلند ده فه رمویت: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾^۲

واته: (هه ر که نه و هاوبه ش دانه رانه ت بینی خه ریکن له باره ی ئایه ت و نیشه انه کانی ئیمه وه خراپ ده دوین و گالته ده که ن پویان لی وه رچه رخیته و خیرا هه سه ت و جییان بهیله تا قسه کانیا ن نه گۆپن و واز له و گالته و مه سه ره دینن، نه گه ر شه یتان نه م

۱ التوبة: ۶۵

۲ الأنعام: ۶۸

ناموژگاریه شی له بیر بردیته وه له گه لیان دانیشتیت جادوای ئه وه، هه ر که بیرت هاته وه
نیتر دوا ی ئه وه نابی له گه ل ئه وه خه لکه سته مکاره دانیشی، به لکو ده بیته زوو جییان
بهیلی).

وه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ
يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ
جَامِعُ الْمُتَفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۝﴾^۱

واته: (خو به پاستی خوای گه وره له م قورئانه دا به ئیوه ی پاگه یاندوو که هه رکات
زانیتان و بیستان ئایه ته کانی خوا که سانیک باوه رپان پیناکه ن و گالته یان پیده که ن،
هه تا ئه ویاسه ده گوپن و ده چنه سه ر قسه یه کی ترو واز له و کاره یان دینن، ئیوه
له گه لیان دامه نیشن، نه گینا ئیوه ش له گونا و تاواندا وه ک ئه وان ده بن، دیاره خوای
که وره ش له پوژی قیامه ت دا گشت دوو پوو بی باوه ره کان له دۆزه خدا کو ده کاته وه،
هه روه ک ئه وان له دونیادا قسه یان یه ک بوو بو دژایه تی موسولمانان).

جا ئه م ئایه ته به لگه یه له سه ر ئه وه ی پیکری ناکات له جنیودان به خوا یان
پیغه مبه ر ﷺ و به هاوه لان یان جنیوی دا به ئاین یان جنیوی دا به زانایان ئه وه وه کو
جنیو دهره که وایه هه ردووکیان وه کو یه کن له به ره ئه وه ی خوای گه وره گالته کردنه که ی
دایه پال کومه له که له گه ل ئه وه ی که ته نها یه کیکیان بوو که ئه و قسه ناشیرینه ی کرد
وه ک له ئایه ته که ی سوره تی ته و به دا پوون بوویه وه.

جا ئه م ئایه ته چه ندین په ندرو ئامۆژگاری و بریار و حوكمی گه وره ی تیدایه .
 پێویسته موسولمان لی وردبیته وه و به دوا گه پان و لیکۆلینه وه ی بۆ بکات له بهرئه وه ی
 نه که ویته شتی له وانه ی ئاگاداری له باره یه وه دراوه ، ئه مانه ش چه ند کارێکن له م
 پۆژگاره دا له ناو خه لکدا زۆن ، جاگالته کردن به ئاین و به زانایان ، گالته کردن
 به سوننه ت و قورئان زۆره ، وه ده لێن قورئان و سوننه ت به که لکی ئیستا نایه ت و
 ناگونجیت بۆ ئه م سه رده مه ، وه سوننه ت نا کریته به لگه له بهرئه وه ی خه لکی
 گێپاویانه ته وه ههروه کو چۆن هه والی تاک نا کریته به لگه و به به لگه ناهینریته وه ، وه
 جگه له وه ش له قسه گه لیکێ خراپ و پیس .

وه ههروه ها له وانه ی ده نوسریت له پۆژنامه کاندا ، وه په خش ده کریت یان بلاو
 ده کریته وه له هۆکاره کانی بلاو کردنه وه و پاگه یاندندا له به که م دانانی ئاینی ئیسلام و
 ده ست درێژی کردنه سه ری شتیکی زۆره ، ئه گه ره ئه وه له بێباوه پانه وه بوايه ئه وه
 کاریکێ تربوو له بهر ئه وه ی له دوا ی بێباوه پیه وه گوناھی تر نییه و بێ باوه پی
 گه وره ترینێ گونا هه کان ، به لām کیشه که له وه دایه ئه وه له که سی که وه پوو ده دات خۆی
 داوه ته پال ئیسلام و ده لێ موسولمانم و بانگه شه ی بونی زانست ده کات و ده لیت
 زانام ، ئه وه حوكمه شه رعیه کان به که م ده زانی و ئایه ت و نیشانه کانی خوا به لگه
 شه رعیه کان به که م ده زانی و ده لیت ئه وانه گومان به خشن و زانست و زانین ناگه یه نن .
 وه هاوشیوه ی ئه وه له قسه و وته کانی خراپ و ناشیرین ، یان قسه کردن له باره ی
 زانایانه وه که وتنه گیانیان و باسکردنی ناموسییان ، وه ده لێن ئه و زانایانه به س زانان له
 بواری خوینی مانگانه و خوینی دوا ی مندالبوندا ، وه ئه وانه زانای سولتانه کانن و
 خزمه تکاری ده سه لات دارانن و سه رشۆپکه رن و سه ری موسولمانان نه وی ده که ن ، وه
 هاوشیوه ی ئه و قسه ناشیرینه که دوباره ی ده که نه وه و ده ینوسن و شاراوه نییه ، وه

هه‌موو ئه‌وانه ده‌چنه ژێر واتای ئه‌و ئایه‌ته پیرۆزه‌وه، وه له‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی له‌و هه‌په‌شه‌ی که خوای گه‌وره له‌و ئایه‌ته‌دا باسی کردوه، وه خوای گه‌وره باسی کردوه که بێ باوه‌پان مه‌سخه‌ره ده‌که‌ن به ئیمان داران و به‌که‌میان داده‌نیت وه‌ک ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾﴾^١

واته: (بێ گومان ئه‌وانه‌ی به‌دکاربوون له‌ دنیا‌دا پێ ده‌که‌نین به‌وانه‌ی بپوایان هینابوو * وه کاتی به‌لایاندا تیده‌په‌رین سرتی سرتیان ده‌کرد و چاویان له‌یه‌کتری داده‌گرت به‌مه‌به‌ستی ئازاردانی دل و ده‌روونی بپوا داره‌کان * وه کاتیکیش که ده‌گه‌پانه‌وه بۆلای خیزان و ماله‌وه‌یان به‌خۆشی بردن بو به‌گالته‌ کردنه‌که‌یان به‌ بپوا داره‌کان ده‌گه‌پینه‌وه * وه کاتی بپوا داره‌کانیان ده‌بینی ئه‌یان وت: به‌پاستی ئه‌و کۆمه‌له بپوا دارانه سه‌ر لێشیاو گومپان).

باوه‌پداران وا باسه‌ده‌که‌ن که گومپان، وه باسی ئه‌م ئاینه‌ش واده‌که‌ن که ئاینی گومپایه‌ تیه، ده‌لێن ئه‌و ئاینه پێگره له‌به‌رده‌م شارستانییه‌تیداو پێشکه‌وتن و زیاریدا وه وینه‌ی ئه‌و قسانه‌و ئه‌وه‌ش که ئه‌و ئاینه ناگونجینن بۆ ئه‌م سه‌رده‌مه .

وه هه‌روه‌ها گالته به‌ سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌که‌ن و ده‌لێن توێکل و توێزآله وه‌ک (پیش به‌ردانه‌وه و سمیل کورت کردنه‌وه) وه به‌ باوه‌پداران ده‌لێن ئه‌وانه خۆیان به‌ توێکل‌وه خه‌ریک کردوه، وه به‌کاره‌ینانی سیواک له‌ توێکل‌ه، وه پێگری له‌

دریژکردنه وه ی پۆشاک له تویکله، وه ده لئین واز له خه لک بئین چی ده پۆشن با بیپۆشن. وه پوتی ئافرهت له ته و او کاریه کانه و پۆشاک ی داپۆشه ری ئافره تانیش ئه ویش تویکله. که واته چی مایه وه ؟ ئاین هه مووی بوه تویکل !! به لکو ئه وان ده لئین که هاویه ش دانان بۆخوا و گوپ په رستی له کاره ساده و ئاسانه کانه، ئه مه بیر و باوه پریانه و ئازادن له بیرو باوه پی خۆیاند، وه ئه وه له پیزگرتنی بۆچونی به رامبه ره، ئه وانه کۆششکه رن و لییان توپه مه بن پیزگریان مه که ن، هه موو ئه وانه دهوتری ئیستا، وه ئه وه ش گومانی تیدا نییه که دژایه تی کردنی خواو پیغه مبه ره که یه تی ﷺ وه به که م دانانی قورئانه که ی خوا و سوننه ته که ی پیغه مبه ری خوا به ﷺ جا ئه گه ر قورئان تویکلی هیئابیت و سوننه ت تویکل بیت ئه ی چی ماوه ته وه ؟

وه ده لئین: بئ دینی مل نه دان و باوه نه کردنه به دروستکار که خوا به .

له وه لامیاند پتیا ن ده لئین: هاویه ش دانان و په رستنی جگه خوا ئایه له گه وه ترین بئ دینی نییه ؟ به لکو توند ترین بئ دینییه، ئه و که سه ی جنیو به پیغه مبه ر ﷺ و هاوه لان ده دات ئه وه بئ دینی نییه، وه که سه ی جنیو به هاوه لان ده دات و دایکمان عایشه په زای خوی لیبت به که م ده زانی و به وه تۆمه ت باری بکات که خوی گه وه به دووری گرتوه لی ئه وه به که م دانانه بۆ پیغه مبه ر ﷺ و تۆمه ت بارکردنییه تی. به وه ی که له ناو خیزانه که یدا خراپه هیه و ئه ویش پازی بووه به و خراپه یه، داوا له خوا ده که ین که بمان پاریزی، وه په نا به خوا که خوا ژنیکی خراپی بۆ پیغه مبه ره که ی ﷺ هه لباردوه، وه ئه وه به که م دانانی خواو پیغه مبه ری خوا به ﷺ، وه که پیغه مبه ر ﷺ پازی بووه پتی و ئه و خراپه کار بووه ئه وه بئ باوه په کی ئاشکرایه له وانه وه ده رده چیت په نا به خوا.

وه هه روه ها نه وانه ی که هاوه لان به که م ده زانن په زای خویان لیبت خوی گه وره
به درۆ ده خه وه، له بهر نه وه ی خوی گه وره له زۆر ثایه ت دا ستایشی هاوه لانی کردوه،
وه کو ده فرمویت: ﴿وَالسَّاقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ
بِإِحْسَنِ رِضَى اللَّهِ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾^١

واته: (له ده سته ی به که می پیشه نگی کۆچکه ران و پشتیوانان و چاک په پره وانی
نه وانیس خوا پازی بوو لیان، وه نه وانیس له خوا پازی بوون به دهر له وهش چه ندان
باخ و بیستانی بۆ سازداون که: به به ردره خت و کۆشکه کانییدا پوبار گه لی ده چیت).

نه و کۆچکه ر و پشتیوانانه نه وانه هاوه لان بوون په زای خویان لیبت، وه نه وان
ده لێن هاوه لان له دوی پیغه مبه ر ﷺ بێ باوه ر بونه وه و که سیان له سه ر ثاینی ئیسلام
نه ماوه جگه له چواریان، نه وه هیه نیه ته نها به درۆ خسته وه ی خوی به رزوو به پرژه
که ده فرمویت: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّاعًا
سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾^٢

واته: (محمد ﷺ په یام به روو په وانه کراوی خویه پیان خوشبیت یان نا، وه نه و
که سانه شی له گه ل نه ون و شوینی نه و که وتوون له به رامبه ر بێ بپواکاندا ئازاو به هینن،
له تاو خوشیاندای به سۆز و میهره بان و دلنه رمن ده یانبینیت هه رده م خه ریکی پکوع و
سوژده ن واته زۆر خه ریکی خواپه رستی و نوێژن به شه ودا شه ونوێژ ده که ن و به روژدا
سوارچاکی مه یدان، هه موو کات ئاواتیان به ده ست هینانی میهره بانی خودایه،
نیشانه یان له شوینه واری سوچه بردنه کانیانه وه بۆ خوا له پوخساریاندا دیاره).

١ التوبة: ١٠٠

٢ الفتح: ٢٩

نه وان ده لئین هاوه لان بی باوه پین، پاک و بیگه ردی بو خوا! به خراپه باسی که سِی ده که ن که خوا ستایشی کردوون وه که سِی به بی باوه پ داده نئین که خوی گه وره سوپاس و ستایشی کردوون.

خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهِجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾^۱

واته: (نه و خه یرو ده سکه وته یه بو نه و هه ژاره دوره ولات و کوچ کردوانه یه له خانو سامانی خو یان ده رکران له لای مه که که یه کانه وه تا به لکو ورده ورده ژیانان پاست بکریته وه و بگاته وه ناستی ناسای خوی پاش نه وه ی که بت په رسته مه که که یه کان هه لئان فراندن ناچاران کردن به کوچ کردن داوی چاکه و په زامه ندی له خوا ده که ن بویه نه یاننتوانی له مه که که دا بژین نه گینا له گه لئاندا خو یان ده سازاند، وه یارمه تی خولو پیغه مبه ره که ی ﷺ ده دن بویه کوچیان کرد ئا نه وان ه پاستگوزکان له باوه پو جیه ا دیاندا).

نه وان ه کوچ که رانن پاشان له باره ی پشتیوانانه وه ده فه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنًا نَفْسِهِ فَاُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾^۲

واته: (نه و که سانه ی نیشته جیی (دار الهجرة) و (دار ایمان) ببون واته پشتیوانان له پیش کوچی کوچ که ریه کان، کوچ که ره کان یان خو شده ویت و به شیک له دارای

۱ الحشر: ۸

۲ الحشر: ۹

خوڤانیان نه دهنی و دلخوشیان ده کهن و هیچ شتیکیان له دلدا نییه سه بارهت به وهی به کۆچ که ریه کان درا له فهینی بهنی نه زیر چونکه پتفه مبهری خوا ﷺ له وه موو ده سکه وته ته نها به شی سی که سیانیدا، له گهل نه وه شدا که سیک نه بوو پیی ناخوشبیئت، وه ئیساری کۆچکه ریه کان ده کهن به سه ر خوڤاندا له سه روته و ساماندا، نه گهرچی خوڤشیان نیازیان پیی هه بیئت و هه ژارین، واته به خشینه که یان له بهر ده وله مه ندیان نییه، به لکو سروشتی ئیمان و باوه پریان به رزه و هه رکه سی له سیفه تی رژی دهرونی بیاریژی، واته هه رکه سی خوا بیاریژی له چروکی دهرونی جا نه وانه براره کان).

نه وانه پشتیوانه کان و نه مهش سیفه تیان پاشان فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾^١

واته: (نه وانهش له دواي نه وانه وه هاتون، واته له پاش کۆچ که ران و یارمه تی ده رانه وه هاتون ده لئین: نه ی پهروه ردگاره که مان له ئیمه و له و برایانه ی پیش ئیمه باوه پریان هیناوه خوش ببه و هیچ بوغزو قینی که مه خه دلمانه وه به رامبه ر به و که سانه باوه پریان هیناوه نه ی پهروه ردگاری ئیمه به راستی ته نها نه توی به سۆزی میهره بان).

به لام نه گهر نه وهی له دواي نه وانه وه بیئت بلئیت پهروه ردگار نه فرین بکه له نه بو به کر و عومه ر، وه نه فرین بکه له عائیشه ی دایکی باوه پداران نه فرین له فلان و فلان بکه له هاوه لان په زای خوا له هاوه لان بیئت، حوکمی نه و که سانه چیه لای خوا ی

گه وره ؟! داوا له خوا ده کهین بمان پارێزێت، به لام پێویسته له سه ر گه نجی موسولمان که ئاگاداری ئه م شتانه بن و نه خه له تێن به م بانگه شانه و به م گومرپه تیه و چه واشه کاریانه، وه هه رکه سی بلی که موسولمانه ئه وه موسولمانه با شتی واشی لێ بوه شیته وه که ئیسلامه تیه که ی هه ل بوه شیته وه و جیاوازی ناکه ن له نێوان خه لکید. ئیمه ش ده لێن ئیمه جیاوازی ناکهین له نێوان چاکه کاند و پا که کاند به لکو جیاوازی ده کهین له نێوان پاک و پێسدا خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرُهُ الْخَبِيثُ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولَىٰ الْأَلْبَبِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

واته: (بلی: پێس و پاک، چاک و خراپ، هه رام وحه لال، وه که یه ک نین لای خو ئه گه رچی زۆرای ماله پێس و خراپه که ش سه رسامت بکات، چونکه مال و سامانیکی هه لال و که م زۆر باشتره له مالیکی زۆری هه رام، جا که وایه هه مووتان هه ر له خو بترسن، ئه ی خاوه ن عاقل و ژیری! تا به شکو له دنیاو له قیامه تدا به ختیار و سه ر فرازبن).

جا ئیمه هه رگیز جیاوازی ناکهین له نێوان موسولماناندا ئه وه دووره له کاری موسولمانه وه، به لکو ئیمه ی موسولمان جیاوازی ده کهین له نێوان پاک و پێسدا، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾^۲

۱ المائدة: ۱۰۰

۲ الأنفال: ۲۷

واته: (بۆ ئه وه ی خوای کار دروست پیس و پاک لێک هه لاوتری، موسولمان و کافر لێک جیابکاته وه، وه مروفی پیس و ناپاک خوانه ناس و بێ دین له سه ره یه ک هه لێی جا هه مویان له دۆزه خدا کۆبکاته وه بێ به خت و زهره ره مهن دی راسته قینه هه ره ئه وانن).

جا خوای به رزوو به پێژ جیاوازی کرد له نێوان پاک و پیسدا، ئه وکه سه ی جیاوازی ناکات له نێوان پاک و پیسدا، یان ئه وه یه ژیری نییه تا بتوانیت جیاوازیان بکات و لێکیان جیابکاته وه، یان ئه وه یه که هه ره باوه پی نییه بۆیه جیاوازی ناکات له نێوانیاندا، هه موو خه لک لای ئه وه یه که سنان و باوه پی نییه تا به هۆی باوه په که یه وه جیاوازی بکات له نێوان باوه پدارو دووپودا، وه له نێوان بێ باوه پ و موسولماندا و بێ دین و بێ بپوا، جیاوازی نییه لای ئه وه له نێوان خه لکیدا، ئه وه یان عه قلی خراپ بووه یان ئه وکه سه بیرو باوه پی خراپه و تیکچووه په نا به خوا، جا بۆیه پێویسته له سه ره موسولمان ئه مشتانه بزانی و له م ئایه ته وردبیته وه: ﴿قُلْ اَبَاللهِ وَءَايٰتِهٖ وَرَسُوْلِهٖ كُنتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ لَا تَعْزِزُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ﴾^۱

واته: (پێیان بلێ ئایه گالته تان به خوا و ئایه ته کانی و پێغه مبه ره که ی ﷺ کردووه؟ واته هه روته یه کی کوفر و ناشیرین و ناقولا له ده م ده رچیت بێ گومان مروف بێ باوه پ ده بیت، بپۆ بیانوی بێ جی مه هینه وه چونکه پاش ئه وه ی باوه پ تانه ئینا بێ باوه پ بوونه وه).

پۆزش له که سه ی وه رناگیرێ گالته به خواو پێغه مبه ره که بکات ﷺ، وه به لگه شه له سه ره ئه وه ی که هه رکه سه ی جنیوبدات به خواو پێغه مبه ره که ی ﷺ پێی ی بپوا ده بیت .

زانایان باسیانکړدووه گالته کړدن دابهش دهییت بو دوو بهش

(گالته کړدنیکي پاشکاو به ووتن، وه گالته کړدن به ئاماژه)

وه گالته کړدن به ئاماژه وه ک نه وه ی لیوی درېژبکات به گالته کړدنه وه یان چاوی بو درېژبکات به گالته کړدنه وه یان به ئاماژه هیماي بوده کات که به که مدانانو گالته کړدن ده به خشی، ئانه وه به که م دانان و گالته کړدن له قه له م ده دریت نه که رچیش قسه نه کات خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ۝ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ۝﴾^۱

واته: (بی گومان نه وانه ی به دکاربون له دنیا دا پی ده که نین به وانه ی بپوایان هینابوو * وه کاتی به لایاندا تیده پهرین سرته سرتیان ده کړد و چاویان له یه کتری داده گرت به مه به سستی نازاردانی دل و دهروونی بپوا داره کان).

وه له سه ر موسولمانه که ئاگاداری نه م کارانه بی و له قسه ی خراپ به دورییت، جا به تاییه تی قسه کړدن له کاروباری شرع و کومه لی شرع و زانایان، وه له سه رییه تی که زمانی بپاریزیت خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ۝﴾^۲ واته: (هر رته یه کی له ده م ده رچیت، فریشته ی چاودیتری ئاماده له لایه تی ده ینوسی).

وه هیچ کاتیک هق له به تال و پوچهل نانسو و نایزانی مه گه ر فیری زانستی به سود بیت، وه بیگومان خوی گه وره جیا که روه ی دابه زاندووه که قورئانه بو

۱ المطففين: ۲۹ - ۳۰

۲ ق: ۱۸

جیا کردنه وهی هه ق له به تال، خوی گه وره ده فره مویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾^۱

واته: (ئه ی ئه انه ی باوه پتان هیناوه ! نه گه ره له خوا بترسن و پاریزگاری بپیاره کانی بکه ن نوریکتان ده داتی بتوانن چاک و خراب لیک جیا بکه نه وه و پیتان بو پون بکاته وه).

خوی گه وره پونا که ی ده خاته دله کانتانه وه که به هویه وه بتوانن هه ق له به تالی پی جیا بکه نه وه، جا قورئان جیا که ره وه یه و جودا کاریه که خوی گه وره ده ی کاته دلی باوه پداره وه، هه روه ها جیا که ره وه یه هه ق و نا هه قی پی له یه ک جیا بکاته وه، جا به هوی ئه وه وه هیچ شتیکی له هه ق و نا هه ق لی تیکه ل نابی، وه پپو پاگنده و بانگه شه ی گومرا کاری و گومانه پاراوه کان کاریگری له سه ر نییه، به لام ئه وه پیویستی به بایه خدان و فیژیوونه، وه پیویستی به ئاگاداریوونه له دوو پوه کان و بی باوه په کان که خویان خنیوه ته ناو پیزی موسولمانان، که ئاگاداریت ناماده ی دانیشن و کوره کانیا ن نه بیته وه نه گه ر ناماده شبو ناماده یی تیدابیت بو به ره ره چ دانه وه یان و پیگری قسه کانیا ن بکات و په دی گومانه کانیا ن بداته وه.

نویه م: ئایه ته پیروژه که به هه مان شیوه ده رباره ی گالته کارانه – باب ته تیکی زور ورده ئه ویش ئه وه یه که هه رکه سی جنیو بدات به خوا یان پیغه مبه ره که ی ﷺ یان به قورئانه که ی یان به سوننه تی پیغه مبه ره که ی ﷺ ئه و پی ی بیباوه ده بیته ئیتر به راستی بیته یان به گالته ی بیته یان بو پیکه نین وابلت له به ره وه ی کاریکه که

گالته کردن و پیکه نینی تیدانییه، جابویه دروست نییه گالته کردن و بو خوشی وتن له کاره دا، جا هه رکه سی جنیو بدات به خوا یان به پیغه مبه ر ﷺ یان به قورئان یان به هاوه لان یان به وانیه شوینیان که وتون له خاوهن زانست وزانایان، نه وه هه مان هه پشه ی توند ده یگریته وه با بو خوشی بیلی له بهر نه وه ی نه وانیه ثایه ته که له باره یانه وه دابه زی و وتیان: ﴿إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ﴾^۱

واته: (به پاستمان نه بووه به لکو ته نها گالته و گه پمان ده کرد)

خوای گه وره به هانه که یانی وه رنه گرت و به لکو فه رموی: ﴿قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ، وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ﴾^۲ لَا تَعْذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ

واته: (پییان بلی ثایه گالته تان به خوا و ثایه ته کانی و پیغه مبه ره که ی کردووه؟ واته هه روته یه کی کوفر و ناشیرین و ناقولا له دهم ده رچیت بی گومان مروف بی باوه ر ده بیت، برۆ بیانوی بی جی مه هیننه وه چونکه پاش نه وه ی باوه رتانه ینا بی باوه ر بوونه وه).

خوای گه وره که بریاره که ی هه لواسی به ته نها گالته کردنیکی پروت، جا گالته کردن به خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ، وه گالته کردنیش به ثایه ته کان یاری کردن و گالته کردنی تیدا نییه، پیویسته ریزگرتنی نه مشتانه و گالته نه کردن پییان و به خوشیه وه و بوکوپ پی خوش نه کردن نه بیت باسکردنیا تاپییان پیکه نن.

۱ التوبة: ۶۵

۲ التوبة: ۶۵ - ۶۶

دهیهه: هه روه ها ئایه ته که به لگه یه له سه ره ئه وه ی که بی باوه پ ده بیته با نه شزانی که ئه وه بی باوه پیه، له به ره ئه وه ی که ئه وانه نه یانزانی که ئه وه بی باوه پیه، ئه وانه خاوه نی باوه پیوون وه کو خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾

واته: (بی گومان بی باوه پ بوونه وه له دوا ی ئه وه ی باوه پ تانه ینا بو) نه یانزانی که بی باوه پیه خوا به هانه ی بو نه هیتانه وه به وه، جا بویه بی باوه پ ده بیته با ئه وکه سه ش نه زانی که جنیودان به خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ ئایه ت و نیشانه کانی بی باوه پیه، ئه ی چۆن ئه گه ره که سی زانا بیته؟ کاره که قورستر و توند تره، ئه مه باب ته یکی گرنگه و که هیچ جیاوازیه ک نییه له نیتوان که سی به پاس ته بیته یان گالته بکات، وه له نیتوان نه زان و زانادا .

داوا له خوا ده که یه که ئیسلام و موسولمانان سه ربخات وه دوزمنانی ئاین سه ره شوپ بکات، وه سه لام و درودی خوا له سه ره پیغه مبه ره موحه مه ده ﷺ و له سه ره ها وه لانی هه مو یان بیته.

پرسیاره‌کان

پرسیار: خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ أَلِلّٰهٖ وَءَاٰیٰتِهٖ وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ﴾ ٦٥ لَا تَعْتَذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اٰمٰنِكُمْ ﴿١﴾

ئایه له ئایه‌ته پیروژه‌که‌دا نییه که به‌لگه‌بیته له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که کردار یان گفتار له‌ئیسلام ده‌رده‌چیت وه به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی مورجیته‌ی تیدا نییه؟

وه‌لام: به‌ئێ بی‌گومان له ئایه‌ته‌که‌دا به‌ر په‌رچ دانه‌وه‌ی مورجیته‌ی تیدایه ئه‌وانه‌ی که‌ده‌ئێن که بی‌باوه‌ر نابیت مه‌گه‌ر له‌کاتی‌که‌دا به‌دلی باوه‌ری وابیت، وه ئایه‌ته‌که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که به‌رپه‌های بی‌باوه‌ر ده‌بیته ئیتر باوه‌ری وابیت یان باوه‌ری وانه‌بیته له‌دلیدا، وه که‌سی گالته‌کار له دلیدا باوه‌ری به‌گالته‌کردن نییه و ته‌نها به‌زمان ده‌یلتی وه له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا خوای پاک و بی‌گه‌رد به‌بی‌باوه‌ری داناوه، وه‌کو ده‌فه‌رمویت (بی‌گومان بی‌باوه‌ر بوونه وه له‌پاش ئه‌وه‌ی باوه‌رتان هیتابوو).

پرسیار: که‌مترین گالته‌کردن کامه‌یه که‌خاوه‌نه‌که‌ی پیتی بی‌باوه‌ر ده‌بیته؟

وه‌لام: که‌می نییه، که‌مه‌که‌ی زۆره په‌نا به‌خوا هه‌موو ئه‌وه‌ی که گالته‌کردن بیت بی‌باوه‌رییه: ته‌نانه‌ت ئاماژه به‌لیو و ده‌ست و چاو، هه‌موو ئه‌وانه به‌گالته‌کردن داده‌نریت با قسه‌ش نه‌کات.

پرسیار: ئایه له‌فه‌رمایشتی خوای گه‌وره‌دا ﴿قُلْ أَلِلّٰهٖ وَءَاٰیٰتِهٖ﴾^٤ مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه (ئایه‌ته‌کانی قورئان) یان هه‌موو نیشانه‌و به‌لگه‌که‌ردونییه‌کان؟ مه‌به‌ستی لیتی کامه‌یه؟

وه لام: نیشانه و به لگه گه ردونییه کان هه ن و بوونیان هه یه وه هیچ که سی گالته یان پی ناکات له بهر ئه وه ی شاخه کان و داره کان و پووباره کان ده بینی و بواری به درۆ خستنه وه ی تیادا نییه له بهر ئه وه ی جیهانیکی بینراوه، به لکو مه بهستی ئایه ته که ئایه ته قورئانییه خوینراوه کانه، وه مه بهستی نیگای دابه زینراوه که ئه میش قورئان و سوننه ته .

پرسیار: به شه کانی گالته کردن کامانه؟ وه پیکهر کامه یه له گالته کردن به زانایان؟

وه لام: به زوری ناشکرا له سه ره ئه وه یه که سی گالته ده کات به زانایان، ئه وانه گالته ده که ن به زانایان له بهر ئه وه ی زانسته که یان هه لگرتووه نه که له بهر خودی خویان گالته یان پیکه ن، جا ده لی فلان شه له یان کویره یان ئه وه یه له لاشه یدا، نه گه رچی نه وه دروست نییه له ماف و حه قی هه موو موسولمانیکدا خوای گه وره ده فه رمویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ﴾^١

واته: (ئه ی ئه وانه ی باوه پتان هیناوه ! با هیچ گه له پیاویکتان گالته و مه سخه ره به کومه له پیاویکی ترتان نه کات، له وانه یه گالته پیکراوه کان لای خوا له گالته چیه کان چاکترین، وه هه روه ها به کومه له ژنی له ژنانیش گالته به کومه له ژنانی تر نه که ن چونکه له وانه یه ژنه گالته پیکراوه کان لای خوا له ژنه گالته چیه کان باشتربن).

ئه و که سه گالته ی به زانایان نه کردووه ته نها له بهر زانسته که یان نه بییت.

پرسیار: ئایه گالته کردن به پیغمبر ﷺ یه کسانه له پوی بریاردانه وه به گالته کردن به زانایان ؟

وه لام: گالته کردن به پیغمبر ﷺ توندتره بی گومان، وه گالته کردن به زانایانیش شتیکی خراپه له بهرئه وهی نه وان میراتگری پیغمبرانن سه لامی خویان لیبت، وه پیغمبر ﷺ ده فهرمویت ((العلماء ورثة الانبياء))^۱

واته (زانایان میراتگری پیغمبرانن) سه لامی خویان لیبت.

جا که سی گالته به زانایان ده کات نه وانه ی میراتگری پیغمبرانن سه لامی خویان لیبت به دنیای یه وه گالته ده کات به پیغمبران سه لامی خویان لیبت له پیکه ی شوینکه وتنیان له بانگه واز و گه یاندنی ئاینی خوا به خه لکی، بۆچی گالته یان پی ده کات ته نها له بهرئه وهی زانستیان به میرات وه رگرتووه و ه لیان گرتووه (واته: گالته کردنی نه وان به زانایان له بهر خودی زاناکان نییه به لکو رقیان له ئاینه که یانه و زانسته که شر له هه مان ئاینه بۆیه رقیان له هه لگرانی ئاینه که یه که زانایانن نه گهر نه و زانایانه واز له زانسته که بیتن و بچن بۆلای نه وان وه په پیره یی له وان بکه ن ده یانخه نه سه رچاویان بی گومان و پیزیان ده گرن و پله و پایه ی دونیایان ده ده نی .. وه رگپ).

پرسیار: حوکمی که سی چیه که گالته ده کات به ئاین بۆ نه وهی خه لکی پی بهینیته پیکه نین؟

وه لام: حوکمه که ی نه وه یه که بی باوه ره، ئیتر به راستی بیت یان به گالته ی بیت که گالته به ئاین ده کات، یان خه لکی ده هینیته پیکه نین به گالته کردن به ئاین نه وه بی باوه ره ده بیت له دوا ی باوه ره هینانی، وه ئاین جیکه ی گالته پیکردن و مه سخره پیکردن نییه.

۱ جزء من حدیث تقدم تخریجه .

وانه ی هه شته م له راقه ی

هه لوه شینه ری جه و ته م

زانای پایه بهرز موحه مه دی کوپی عبدالوهاب فهرمویه تی
هه لوه شینه ری جه و ته م: جادوو له وانه ش ژنو پیاو له یه ک کردن و
ژنو پیاو له لای یه ک خوشه ویست کردن، جا هه رکه سیك بیکات
یان رازی بیت پیی بی باوه ره، به لگه ش فهرمایشی خوی گه وره یه
ده فهرمویت: ﴿وَمَا يُعْلِمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا
تَكْفُرْ﴾ البقرة: ۱۰۱ واته: (وه له هه مانکاتدا هه رکه سیکیان فییری
جادوو نه کرد له سه ره تاوه پییان ده گوت: ئەم کاره ی ئیمه ته نها
بو تاقیکردنه وه و فیربوونی جیا کردنه وه ی موعجیزه و جادوو وه
له لایه ن خواوه نیردراوین، که و ابو ناگاردار به و خوت بیباوه ر مه که و
فییری جادوو نه بیت.﴾

(پافه)

جادوو له زمانه وانیدا: بریتیه له شتیکی شاراوو نهی، وه له بهر ئه وه زانایان ده لئین: جادوو ئه وه یه که که شاراوو نادیاره هوی شاراووی و نادیاره که ی نه زانریت.

وه له وهش که ئه و مانای ه بیئت، به ره به یانه که کوتای شه وه، له بهر ئه وه رۆژ به نهی نهی ده رده که ویت له یه که مجاردا داپوشراوه به تاریکی شه و پاشان ورده ورده ده رده که ویت تا جوان سپی ده بیئت و رۆشن ده بیته وه، وه ناسراوه به (سَح) له بهر شاراووی^۱.

جادوو له شهر عدا دابهش ده بیئت بۆ دوو بهش، ئه وانیش:

۱- جادووی راسته قینه.

۲- جادووی خه یالی.

جا ئه وه ی که راسته قینه یه له جادوو: بریتیه له کاریک که کاریگه ری له سه ر لاشه کان یان ده له کان دروست ده کات، به نه خۆش خستنیان یان به مردن، یان کاریگه ری له سه ر ئه ندیشه و بیر ده کات به وه ی وا له مرقف ده کات خه یالی پی ده کات که کاریکی کردوو وه له هه مان کاتیشدا نه یکردوو.

یان کاریگه ری له دل ده کات و قین و رکه به رایه تی تیدا دروست ده کات، یان خۆشه ویستی ناسروشتی تیا دروست ده کات، ئا ئه و خۆشه ویست کردنی ژن و پیاو و له یه ک کردنیانه، به وه ی سۆزی له مرقفدا دروست ده کات و خۆشه ویستییه کی نا سروشن بۆ هه ندیک شت یان هه ندیک کهس روو ده دات تیایدا، یان رق لیبوونی ئه و شته یان لای ناشیرین و پقاوی ده کات، وه کو ئه وه ی جیاوازی بخاته نیاو پیاو ژنه که ی، یان یه کیکیان بکاته خۆشه ویستی ئه وی تریان وه ناسراوه به (التولة).

۱ ته ماشای: فتح المجید لاپه ره ۲۹۵ بکه چاپی: الافتاء .

(القولۃ): بریتییه له جۆریک له جادوو بۆ دروست کردنی خۆشه‌ویستی یان به پێچه‌وانه‌وه، رق دروست کردن له نێوان ژن و پیاویدا.

وه هه‌روه‌ها جۆری دووهم له جادوو چاو به‌ستکردنه: که کاریگه‌ری له چاوه‌کان و بینینه‌کان ده‌کات شتی وا ده‌بینی که پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌یه که شته‌که خۆی له‌سه‌ریه‌تی.

جا له‌وه‌ی جۆری یه‌که‌م ئه‌وه‌یه که له سوره‌تی (الفلق) دا هاتوه. خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝١ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝٢ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝٣ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝٤ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

﴿٥﴾ واته: (ئه‌ی محمد ﷺ بلی: په‌نا ده‌به‌مه به‌ر په‌روه‌ردگاری سه‌پایی به‌ره‌به‌یان، ئه‌و خوایه‌ی که په‌رده‌ی نه‌بوونی له‌ت کردووه و بونه‌وه‌ری لێده‌ره‌یتنا له شه‌پی خراپه‌ی هه‌رچی که دروستی کردووه، هه‌رشتی خراپه‌ی لی بووه‌شیتته‌وه وه له شه‌پو خراپه‌و زیانی تاریکی شه‌و که دادیت و هه‌موو شتی‌ک داده‌پۆشی به‌ژیرییه‌وه و تروسکایی لی ده‌بپۆ ده‌بیتته شه‌وه زه‌نگ وه له شه‌پو خراپه‌و زیانی ئه‌و که‌سانه‌ی که جادوو ده‌که‌ن و فوو ده‌که‌ن به‌گرێدا، چاو به‌ستکردنی موسولمانان و فی‌ا و ته‌له‌که کردن لی‌یان، ئیجگار کاریکی دزی و ناله‌بارو به‌دو خراپه وه له‌شه‌پو خراپه‌و زیانی هه‌ر هه‌سودیک کاتی هه‌سودی و ئیره‌یی ده‌باو هه‌میشه‌و هه‌ر خه‌ریکی زیان گه‌یاندنه به موسولمانان). ئه‌وه جادووی راسته‌ قینه‌یه.

وه (النفاثات) کۆی (نفاثة)یه که بریتییه له گرێدان به‌ په‌ت و فوکردن پیایدا، وه مه‌به‌ستی ئه‌وه زیان گه‌یاندنه به جادوو لێکراوه‌که، وه له‌وه ئه‌وه‌یه که له پێغه‌مبه‌ر ﷺ روویدا، له کاتی‌کدا (لوه‌یدی کۆپی ئه‌عصه‌می جوله‌که) جادووی لێکرد، پێغه‌مبه‌ر ﷺ وای لێهاتبوو که وای ده‌زانی شتیکی کردووه له هه‌مان کاتی‌دا نه‌یکردبوو،

کاریگر بوو به جادووه که له بهر نه وه ی پیغه مبه رانیش سه لامی خویان لیبت مرؤفن. نه وه ی توشی مرؤفه کان ده بیت توشی نه وانیش ده بیت، وه نه وه ش جوړیکه له نه خوشیه کان و نه خوش ده کون، وه نه وه ی دو چاری مرؤفه ده بیت نه وانیش دو چاری ده بن. وه له و شته ش جادوه و چونکه نه خوشیه، خوی په روه ر دگار دوو فریشته ی نارد بولای پیغه مبه ر ﷺ به و سوره تی فله قه وه چاره سه ریان ده کرد، له لایدا وه ستان و یککیان وتی: نه م پیاوه چیه تی؟ نه وی تریان وتی: نه خوشه، واته جادوی لیکراوه. وتی کی نه خوشی خستوه؟ واته کی جادوی لیکردوه - وتی (له بیدی کوپی نه عصم له به نی زوره یق) له شانده دا له قزی تازه پیگه یشتنی خوی له ناو دارخورما له ناو بیر (زه روان): بیریک بوو له ناو مه دینه له ناو باخی جوله که کان خویاندا، جا جویره نیل سه رلامی خوی لیبت پارایه وه بوی و به م سوره ته ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾^۱ چاره سه ری بوو، پیغه مبه ر ﷺ ه سته ه ر وه ک چون سه رله نوی چاک بوویه وه، جادووه که ی لی ریشته، پاشان فه رمانی به چنده پیاویک کرد که برؤن بولای نه م بیر نه وانیش ریشته جادووه که یان لی دهره ینا کردیانه وه و به تالیان کرده وه، وه به پیغه مبه ریان ﷺ ووت: نه ی نایکوژین؟ پیغه مبه ریش ﷺ (خوی گه وره چاره سه ری منی کردو شفای دام بی گومان، ه زناکه م شه رو ناژاوه له موسولمان بکه مه وه توشی ناره ه تیان بکه م)^۲.

پیغه مبه ر ﷺ وازی له و پیاوه جادو گره ه یناو له بهر روونه دانی ناژاوه نه وه به لگه یه له سه ر نه وه که شیاوی کوشتن بوو، له بهر نه وه ی پیغه مبه ر ﷺ نه یفه رموو دروست نییه بکوژئی، یان شایه نی کوشتن نییه، به لکو فه رموی: "ه زناکه م دهرگای شه رو ناژاوه له سه ر خه لک بکه مه وه" واته ناژاوه دروست کردن، له بهر نه وه ی نه و کاته

۱ الفلق: ۱

۲ اخرجه البخاري (۵۷۶۵) و مسلم (۲۱۸۹) من حديث عائشة رضي الله عنها.

جوله که کان له گه ل پیغه مبه ر ﷺ په یمانیا ن هه بوو، نه گه ر بوايه پیغه مبه ر ﷺ بیکوشتايه نه وان شه پو ئازاوه و خراپه یه کی زور روویده دا، وه گومانی تیدا نییه که (دور خستنه وه ی خراپه کاری له بهر تره له ده ستخستنی به رژه وه ندی) له بهر نه وه پیغه مبه ر ﷺ وازی لیته نا، له بهر نه وه مه به سته که هاته جی که نه ویش چاره سه رکردنی بوو ﷺ، نه وه له و جوړی جادووی راسته قینه بوو، که کاریگه ری هیه له سه ر نه و که سه ی که لی ده کریت.

وه هه رچی جادوی خه یالیه: بریتیه له جادوو کردن له چاوه کان وه نه وه ش له هه مان جوړو چه شنه که فیرعه ون له گه ل موسادا سه لامی خوای لیبت کردی، له کاتیکدا که هه موو جادوو گه رانی کورکړده وه تا به رامبه ر موساو ده رثاساکانی له گه لیدا بووه ستن، نه و جادووگه رانه جادوی خه یالوایان کرد، له بهر نه وه ی خوای به رزو به ریزه فرمویه تی: ﴿ قَالَ اَلْقُوا فَلَمَّا اَلْقَوْا سَحَرُوا اَعْيُنَ النَّاسِ ﴾^۱

واته: (جا که نامیری جادوو که ی خوایان هاویشته خه لکه که یان چه واشه و چاو به ست کردوو پییان وابوو نه و شتانه نه وان هه لیان داوه هه موو مارن) نه یفه رموو جادوویان له خه لک کرد به لکو فرمووی (جادوویان له چاوه کانی خه لک کرد) وه هه روه ها ده فورمویت: ﴿ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴾^۲ واته: (بویه ترسان و ترسیکی به تین که وته دلایانه وه له راستیدا له پیش چاو نه وانه وه جادوویه کی زور گه وره و مه رزنیان نواند چونکه هه رکه سیک ده بیینی ده هاته له رزو ده ترسا).

۱ الأعراف: ۱۱۶

۲ الأعراف: ۱۱۶

وه هه روه ها خوی پاک و بیگه رد له سوره تی (طه) ده فمه ویت: ﴿قَالَ بَلْ أَلْقُوا﴾
 فَإِذَا جَاءَهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ يُخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى ﴿٦٦﴾ واته: (جا پهت و گوریس و
 گۆچانه کانیاں هه لدايه گۆپه پانی جادووه که وه، نه وه نده سه رسوپ هینه ر بوو موسا و
 گومانی برد که جادووه که یان و په ته کان و گۆچانه کانیاں ده جولینه وه و دین و ده چن
 وه کو کاریکی گه وره)

واته موسا وایده زانی که جادووه که یان که گۆچان و گوریسه کانه ده پوات و
 ده جولینه وه و ریده کات، نه ویش له راستیدا نه دو جولایه وه و نه ده پویشته له خودی
 گۆچان و گوریسه کاندایه لکو ده یان جولاندنه وه به هوی نه و جیوهی که کردبویان
 به سه ریان دو خستوبیانه ناو نه و جیوه وه، هه روه کو له نایه تیکی تردا (جادوویان له
 چاوه کانی خه لکی کرد) نه وه جادووی خه یالیه و هیچ راستیه کی نییه، به ته نها
 رویشتنی کاریگه ریه کان له سه ر شته کان ده گه پینیتته وه سه ر باره ئاساییه که ی خویان،
 وه له بهر نه وه شه جادوگر دیت بۆلای هه ندیک خه لک و میرو قالونچه و ئاژه لی بچوک
 دینیت و جادووی به سه ردا ده کات و وای لیدیت وه کو مه پی گه وره ی لیدیت پاشان دوا ی
 که میک ده گه ریتته وه بۆ سروشتی ئاسایی خوی،

وه له وانه ش نه وه یه که ته له که بازان و گیرفان بره کان ده یکه ن و دین بۆلای هه ندی
 خه لکی وه کو په ره ی ئاسایی دینن و جادوو ده که ن له سه ریان.

واده زانن که پاره یه و له بهرام به ریدا نه و جادوو گه رانه به و پاره ساختانه مال و
 دارای خه لک ده به ن بۆخویان، یان دین بۆشوینی پاره گۆپینه وه به و پاره ساخته یه ی

لایانه پاره‌ی تر ده‌به‌ن بۆخۆیان (بۆنمونه پاره‌ی سپی ده‌که‌ن به‌ دۆلار له‌به‌رچاوی کابرای دوکاندا و له‌به‌رامبه‌ریدا دینار یان تمه‌ن یان هه‌ردراویکی دی ده‌به‌ن بۆخۆیان.. وه‌رگێٔ پاشان له‌دوای ئه‌وه‌ی که‌ جادوو گه‌ره‌که‌ ده‌پوات هه‌موو ئه‌وشتانه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ باری ئاسایی خۆیان، کۆمه‌لێک پاره‌ که‌ نرخیان نیه‌ ئه‌وه‌ شتیکی زانراوه‌ و زۆر پووده‌دات له‌لایه‌ن گیرفان برپان و ته‌لکه‌بازانه‌وه‌ ئه‌وانه‌ی که‌مال و دارای خه‌لکی به‌هه‌وانته‌ و به‌تال ده‌به‌ن بۆخۆیان.

جا به‌هه‌ردوو جۆره‌که‌یه‌وه‌ کۆنه‌ له‌ناو مرۆفایه‌تییدا، خوای گه‌وره‌ باسی کردووه‌ له‌ناو گه‌له‌که‌ی فیرعه‌ون چۆنده‌کریت، له‌کاتی‌که‌دا که‌موسا هات و سه‌لامی خوای لێبیت که‌ په‌یامی په‌روه‌ردگاری پێبوو، وه‌ چه‌ندین موعجیزه‌ی پێبوو که‌ به‌لگه‌بوو له‌سه‌ر راستیه‌تی که‌ گۆچانی‌ک ده‌بوو به‌مار، وه‌ ده‌ستی که‌ ده‌یکرده‌ ناو سنگی له‌ژێر پۆشاکه‌که‌یه‌وه‌ سه‌پایه‌ک ده‌رده‌چوو به‌بێ هیچ ده‌ردوو نه‌خۆشیه‌ک، ئه‌مه‌ موعجیزه‌بوون له‌لایه‌ن خواوه‌ هیچ ده‌ستیکی دروستکراوی مرۆفی تیا‌دا نه‌بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و موعجیزانه‌ له‌لایه‌ن خواوه‌ن ده‌ستیوه‌ردانی مرۆفی تیدا نیه‌ وه‌ هه‌روه‌ها مرۆفه‌کان ناتوانن شتی وا بکه‌ن و به‌یئن و بیکه‌ن له‌وینیه‌ی ئه‌و له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌لایه‌ خوای به‌رزو به‌پێزه، وه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ناتوانی که‌کاری له‌توانا به‌ده‌ریکات، به‌لکو ئه‌وه‌ له‌لای خوای به‌رزوو به‌پێزه‌وه‌یه، ئه‌وه‌ که‌واده‌کات که‌له‌سه‌ر ده‌ستی پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه‌ پویدات وه‌ک راستگویییه‌ک بۆی، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَقَالُوا

لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا آيَةً مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ ۖ

واته: (وتیان: جابو پاستی خو ی بو له لایه ن په روه ردگاریه وه چهند به لگه یه کی بو دانه به زینراوه وه کو وشره که ی صالح و دارده سته که ی موسا، توش پییان بلی: هه موو به لگه و نیشانه کان هه رلای خوان و به دهستی ئه ون، من هیچ شتی کم به دهست نیه).

جا پیغه مبه ر ﷺ ناتوانی که به لگه و نیشانه یه بی نی مه گه ر ئه وه بی نی که خوا پی بیه خشی له کاره له توانا به ده ره کان واته له موعجیزه کان.

به لام جادوو ئه وه کرداری مرؤفه و پیشه یه که که خه لکی فی ری ده بی ت و ته کنیکی تیادا به کار ده هی نن، وه ئه وه ش له کرده وه ی شه ی تانه کانه له مرؤف و په ریه کان، وه موعجیزه نیه به لکو کاری له توانا به ده ری شه ی تانه یه، مرؤف ده توانی ت بی کات یان فی ری بی ت، به لام موعجیزه هیچ که س ناتوانی ت بی هینه ته دی ته نها خوانه بی ت، خوای گه وره ده فه رموی ت: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾^۱ واته: (وتیان: جابو پاستی خو ی بو له لایه ن په روه ردگاریه وه چهند به لگه یه کی بو دانه به زینراوه وه کو وشره که ی صالح ﷺ و دارده سته که ی موسا ﷺ، توش پییان بلی: هه موو به لگه و نیشانه کان هه رلای خوان و به دهستی ئه ون، من هیچ شتی کم به دهست نیه وه من هه ر بی دار که ره وه و ترسی نه ری کی ناشکرام).

جا نایه ت و نیشانه کان له لایه ن خوای به رزوو به ری زن له توانای پیغه مبه ردا ﷺ نیه که بتوانی بی کات و بی هینی، به لام جادوو له توانای مرؤف دایه که فی ری بی ت و دروستی بکات، موعجیزه هه ق و پاسته به لام جادوو درؤ و پوچه له.

وه‌له‌به‌رئه‌وه‌ش بوو کاتیك كه موسا عليه‌السلام هات به‌به‌لگه‌كان و موعجیزه‌كان بۆلای خه‌لكی وتیان ئه‌وه جادووه وه موساش جادوو گه‌ره وه فیرعه‌ون وتی: ﴿فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرِ مِثْلِهِ﴾^١

واته: (جابه‌دلنای ئیمه‌ش له‌وینه‌ی ئه‌وی تۆ، جادوویه‌کت بۆدینین).

هه‌موو جادو گه‌رانیاں کۆکرده‌وه بۆ به‌رامبه‌ر کۆ له‌گه‌ڵ موسادا و به‌لێنی پۆژیکیاندا بۆ ئه‌وکاره‌، وه خه‌لکیان کۆکرده‌وه تابییین ئه‌وه‌ی كه پوده‌دات له‌نیوان موسا و جادوو گه‌راندا، وه ئایه جادوو گه‌ران سه‌رده‌که‌ون به‌سه‌ر موسادا، یان موسا سه‌رده‌که‌وی به‌سه‌ر جادوو گه‌راندا ؟ وه ئه‌وه‌ش له‌ئاسانکاری خوابوو بۆ ده‌رکه‌وتنی پاستی و سه‌رخستنی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی موسا عليه‌السلام، کۆبونه‌وه و داوایان له‌موسا کرد كه ئه‌و به‌که‌م جار هه‌لێبدات موساش پێی وتن، ئیوه هه‌لێبده‌ن، ئه‌وانیش ئه‌وه‌ی كه پێیان بوو له‌جادووی گه‌وره‌و مه‌زن هه‌لێاندان خه‌لکیان به‌و گوریس و گۆچانه‌ ترساند و تۆقاند، هه‌تا موساش عليه‌السلام له‌و جادووه مه‌زنانه ترسا، خوای گه‌وره‌ش باسی ده‌کات و ده‌فه‌رمووت: ﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةُ مُوسَى ۖ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ۖ وَالْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ نَلْقَفَ مَا صَنَعُوا ۗ﴾^٢

واته: (جا له‌به‌رئه‌وه موسا كه ئه‌وه‌ی دیت له‌دلی خۆیدا كه‌مێك ترسا كه خه‌لكه‌كه پاش ئه‌وکاره‌یه شوینی نه‌که‌ون و به‌کاره‌که‌ی ئه‌ویش بلێن جادوو * ئیمه‌ش له‌و کاته ناسکه‌دا نیگامان بۆ کردوو وتمان: هه‌یج مه‌ترسه ! به‌پاستی هه‌رتۆ له‌سه‌رتی * ئه‌وه‌ی

١ طه: ٥٨

٢ طه: ٦٧ - ٦٩

له ی راستدایه (گۆچانه که) بیهاویژه جا هه رچی نه وانه کردویانه قوت نه دا و نه بیبچینه وه).

نه و گۆچانه ی که به ده سته وه بوو هاویشتی، ماریکی گه وره ی لیده رچوو ترساندن و هه رچی جادوو هه بوو له دۆله که دا دایان نابوو هه ره مووی قوتدا، وه له خۆشیان ترسان جادوو گه ره کان که خۆشیان هه لלוشت، پاشان موسا عليه السلام گرتی و گه پرایه وه بو باری ئاساییه که ی خۆی و بووه به گۆچان، له و کاته دا جادوو گه ره کان زانیان نه وه ی به موسایه له جادوو نییه، وه زانیشیان نه وه له کاری مرۆف نیه و ناتوانی شتی وا دروست بکات، به لکو نه وه ته نها له لایه ن خواوه یه، جابۆیه باوه رپان هینا و گه پانه وه بۆلای خوا و چونه کوپنوشه وه بۆی خوی به رزوو به ریز ده فه رمویت: ﴿وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجِدِينَ

﴿١٢٠﴾ قَالُوا أَمَّا رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾﴾^١

واته: (جادوو گه رانی فیرعه ونیش گشت باوه رپان هینا و سوجه دیان برد. که نه وه یان له موسادی * وتیان وا باوه رپمان به په روه ردگار که ی جیهان هینا * که په روه ردگاری موسا و هارونیشه).

خوی گه وره فیرعه ونی ده رخست بۆخه لک له وا هه لویست و دیمه نیکی گه وره دا، جا خوی گه وره فیرعه ون و گه له که ی ده رخست و نه وه ی که پێیان بوو پووچی کرده وه و موعجیزه ی خوی په روه ردگاری ده رکه وت که هیچ ده سته یکی مرۆفی تیانیه، له و کاته دا هیزوو خۆبه گه وره زانیان و سه رکه شی خۆی نواند و هه ره شه یه کی توندی له جادوو گه ران کرد به زه بروو زهنگی و هیزوو توانای، به لام پاشان چی؟ جادوو گه ران وتیان:

﴿فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ (۷۲) ﴿إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِئَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ (۷۳) ۱

واته: (ساتۆ هه ر بپار ده دهیت به رامبه رمان بیده، یان هه رچیت له ده ست دی درینگی مه که به راستی تو هه ر له م ژیا نی دنیا یه دا ده ستت ده پواو ده سه لات هه یه و کاریکت پی ده کریت * بیگومان ئیمه بپوامان به پهروه ردگاری خومان هینا تاله گونا هه کانمان خوش بی، وه له و جادوو گه ریه تو سه پاندت به سه رماندا ببوری، وه خوا له هه موو که سی چاکترو به به قاتره، به لام تو خۆت و ده ولته که ت دوا یان دیت).

فیرعه ون هه ره شه ی توندی لیکردن که بیانکوژی و هه لیان واسی به قه دی دار خورماکاندا به لام نه وان ئارامیانگرت و وتیان: ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ﴾ (۱۳) ۲

واته: (ئه ی پهروه ردگارمان ئارامیمان به سه ردا بارینه و به موسولما نیش بمان مرینه).

ئا کام هه ر بۆ باوه پداران بوو واته بۆ پیغه مبه ری خوا موسا ﷺ و بۆ باوه پدارانیش ئه وه ی له گه لیان بوون و ئارامیانگرت، هه ق و راستی سه رکه وت و پوچه ل بویه وه ئه وانیه ی ئه وان ده یانکرد، وه پون بویه وه که موعجیزه کانی ئه وان له گه ل پیغه مبه راندان

۱ طه: ۷۲ - ۷۳

۲ الأعراف: ۱۲۶

سه لامي خوايان لی بیت نه وانه ی ته نها دروستکراوی خوان و خوی به دیان ده هیئی و هیچ که سی له مروفه کان هه رکه سی بیت له توانایدا نیه که نه و کارانه بکات وه فریشته کانیش به هه مان شیوه ناتوان شتی له وانه بهیننه کایه وه، به لکو نه وانه ته نها دروستکراوه کانی خوان و ده ستردی نه ون .

ئانه وه جیاوازی نیوان موعجیزه ی پیغه مبه ران و جادووه، جا نه وه به لگه یه له سه ر نه وه ی جادوو زور کونه له ناو مروفایه تیدا، له سه رده می فیرعه ون وه کو خوی گه وره له قورئاندا باسی کردووه، وه ده شگونجیت له پیش نه وکاته شدا هه بوو بیت وه بیگومان جادوو مایه وه له نیوان نه وه کانی نیسرائیل دا، جاله به رنه وه له سه رده می سوله یمان ﷺ که پیغه مبه ریکی ده سه لات دار بوو له پیغه مبه ره کانی نه وه ی یه عقوب ﷺ و پاشاکانیان، خوی گه وره پهری و جنوکه ی زه به لاح و شه ی تانه کانی بو ژیربار کردبوو. که به فه رمانی سوله یمان ﷺ کاریان ده کرد و گوپرایه لی بوون، له به رنه وه ی خوی گه وره ده سه لاتیکي دابویه که به هیچ که سیکی نه دابوو له جیهانه کاندا، له کاتیکدا که پرسپاری له په روه ردگاری کردو ووتی: ﴿وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾^۱ واته: (په روه رگرم ده سه لاتیکي وام پی بیه خشه که له دوی من گیری هیچ که سیکی نه که ویت، تابیته موعجیزه و نیشانه ی په یام به ریتیم)

وه له و شتانه یه که خوی گه وره جنوکه گه وره زه به لاحه کانی بو ژیربار کردبوو

وه کو ده فه رمویت: ﴿وَالشَّيْطَانُ كُلُّ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ ۚ ﴿٣٧﴾ وَآخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۚ ﴿٣٨﴾﴾^۲

۱ ص: ۳۵

۲ ص: ۳۷ - ۳۸

واته (هه موو وه ستا به نايه ك وژير ده رياهه ك له شه يتانه كانمان بۆ كه وى و پامکرد، تا هه نديكيان له وشكانيدا بينا سازى بۆ بكن و هه نديكي شيان سه رقالى بنى ده رياكان بن * وه هه نديكى تري شيان پيكه وه كۆت و زنجير كرابوون، چونكه زيان به خش بوون وه گوپرايه ل نه بوون به لى پام و كه وى كردنى جنۆكه بۆ ئيش و كار و ته ووق و زنجير كردنى هه نديكي شيان، بۆ خواى گه وره كارىكى زۆر ساده و ئاساييه).

سوله يمان ﷺ په فتارى له گه لياندا ده كردوو ئه وانيش كاره گه وره و مه زنه كانيان بۆ ده كرد هه روهك و خواى گه وره باسى كردوو، پاشان له دواى ئه وهى كه سوله يمان مرد ﷺ شه يتانه كان هاتن و وتيان: سوله يمان ﷺ نه يده توانى شه يتانه كان كه وى و ژيربار بخت ته نها به جادوو نه بيت، ئه وه جنۆكه و شه يتانه كانى به كار ده هيتا به و جادوو ده يكرد، درۆيانكرد به دهم سوله يمانه وه، وه خواى گه وره ش سوله يمانى به دوور گرت له وه له به رته وهى جادوو بى باوه رپه و شياو نيه بۆ پيغه مبه رى خوا سوله يمان ﷺ: ﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ﴾^١

واته: (هه ندى له نه وه كانى به عقوب ﷺ كه وتنه شوپنى ئه و جادوو، شه يتانه كانى سه رده مى پاشايه تى و ده سه لاتى سوله يمان ﷺ دايان هيتاو ده يان خويند، واته: كه وتنه شوپنى ئه و فپو فيلانهى ده ريارهى حوكومه ته كهى سوله يمان ﷺ ده يانكرد، خو ئاشكراشه سوله يمان ﷺ بى باوه ر و جادوو گه ر نه بوو ئه و يش جادوو گه رى دانه هيتا وهك ئه وان ده لىن).

واته سوله یمان ﷺ جادوو گه یری نه کردووه و خوای گه وردهش جادوو گه یری به بی باوه پ ناو برد، فه رموی: ﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ ۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَئِنَّ سَكَرُوا بِهِ ۚ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا ۖ وَأَتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾﴾

واته: (به لکو شهیتانه کان جادوو یان داهیتا و بی بپوا بیوون و له سنور ده رچوون و خه لکیشیان فیری جادوو نه کرد، هه روه ها که وتنه شوینی نه و زانیاری و زانسته ی هاتبویه سه ر نه و دوو فریشته یه (هاروت و ماروت) له بابلی عیراقدا، له هه مان کاتدا هه رکه سیکیان فیری جادوو نه کرد له سه ره تاوه پتیا ن ده گوت: نه م کاره ی ئیمه ته نها بۆ تا قیکردنه وه و فیری بونی جیا کردنه ره ی موعجیزه و جادوو له لایه ن خواوه نی ردراوین که وابوو ناگادار به خو بی باوه پ مه که و فیری جادوو نه بیت، به لام هه ندیکیان هه ر کۆلیان نه دا تا له و دوو فریشته وه فیری نه مه بیوون که بتوانن به جادوو ژن و می رد لیک بکه نه وه، به بپاری خوا نه بویه نه و جادوو گه رانه توانایان نه بوو زیانیک به هیچ که سی

بگه یه نن، هه ر فیڤری شتی ئه بوون که زیانیان لی بداو هیچ قازانج و سودیکی نه بی بۆیان، که ئه و کاره ناپه سه نده شیان ده کرد وه نه بی له پووی نه زانی شه وه بیت به لکو ئه و جوله کانه باش ده شیان زانی ئه و که سه ی کپیری جادوو گه ر بی، له پوژی دوایدا هیچ که لک و سودیکی پی ناگاو له به هره ی خوا بی به شه * خوئه گه ر ئه و جوله کانه بپوایان به به رنامه که ی خوا هه بوایه وه کو پتویست وه له سزایش پاریزیان کردبا ده یان زانی که پاداشتی که له لای خواجه باشته بۆیان له و قازانجه دونیاییه ی چاوه پوایان ئه کرد ئه گه ر بیان زانیایه و زانستی ژیرانیان بختایه ته کار).

له م ئایه ته دا پون کردنه وه ی ئه وه ی تیدایه که جادوو له کرداری شه ی تانه کانه وه شیاویش نیه بۆ سوله یمان ﷺ، پیغه مبه ری خواجه و کوپی پیغه مبه ری خواجه، به لام ئه وه له درو ده له سه کانی جوله که کانه که شه ی تانه کان بۆیان هاویشتون، هه ر له به رنه وه شه که دانه ر کردویه تیه به لگه له سه رنه وه ی که جادوو بی باوه پیه . وه له سه رنه وه ش که یه کی که له هه لوه شینه ره وه کانی ئیسلام له چه ندین شویندا:

یه که م: فرمایشتی (وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ) واته: جادووی نه کردوه له به رنه وه ی جادووی باوه پیه و گونجاو شیاویش نیه بۆ پیغه مبه ری خوا.

دووه م: فرمایشتی (لَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ) به لگه یه له سه ر ئه وه ی که فیڤربوونی جادوو بی بپواییه، وه ئه وه له فیڤرکردنی شه ی تانه کانه و، وه به شیک نیه له فیڤربوون و زانسته کانی پیغه مبه راندا سه لامی خوا ی لی بیت.

سی یه م: فرمایشتی (مَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَرٍ) واته دوو فریشته که (حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ) واته فیڤری جادوو مه بن چونکه بی باوه ر ده بن، جا هه ر که سی فیڤری جادوو بی بی باوه ره .

چوارهم: فره مایشی خوی گه وره (وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ) به لگو ئه وه له ماف وه قی بی باوه پاندایه له بهر ئه وه بی باوه پ هیچ به شیکی نی له دواړو ژدا واته له به هشت دا.

به لگه به له سر ئه وه ی که جادوو بی باوه پیه و پیرگه له چونه ناو به هشت.

پینجهم: فره مایشتی خوی گه وره (وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا) ئه وه به لگه به له سر ئه وه ی که جادوو باوه پ و پاریزگاری ناهیلې .

ئه مه هه موو شوینه کانه له نایه ته کاند به لگه به له سر ئه وه ی که فیږبوونی جادوو فیږکردنی بی باوه پیه، وه هه رکه سی باوه پ بگوړی به بی باوه پی ئه وه بی باوه پ، وه که هیچ به شیکی بونی له به هشتدا واته ناچیت به هشت وه، وه که هه رکه سی فیږی جادوو بیت باوه پ هه کی نامینیت

(وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا) به لگه به له سر ئه وه ی که جادوو باوه پ ناهیلې و هه لوه شینه ریکه له هه لوه شینه ره وه کانی نیسلامیش ئه مه پووی به لگه هینانه وه که ی زانای پایه به رز محمد بن عبدالوهابه به م نایه ت نه .

به لام ده گونجی که بلتی: چوڼ فریشته کان جادوو یان فیږ ده کرد فیږکردنی جادوش بی باوه پیه؟

ده لاین: ئه وه تاقی کردنه وه یه له لاین خواوه تاقی کردنه وه یشه بو مړوځ که کی باوه پ ده هینی و کیش بی باوه پ ده بی؟

ئه وانه دوو فریشته بوون خوی گه وره دایبه زانندن بو فیږکردنی جادوو له پیناو تاقی کردنه وه ی خه لکید که کی باوه پ ده هینی و کیش بی باوه پ ده بیت؟ وه له بهر ئه وه

هیچ که سیکیان له خه لکی فیر نه ده کرد (هه تا ده یانگوت: ئه م کاره ی ئیمه ته نها بۆ تاقی کردنه وه و فیربونی جیا کردنه وه ی مو عیجزه و جادووه له لایه ن خواوه نیردراون که وابوو ئاگادار به وخۆت بێ باوه پ مه که فیری جادوو نه بیّت)

ئه وانه ئامۆژگاری فیرخوازیان ده کرد به وه ی واز له فیربونی جادوو بهینی، وه پونیان ده کرده وه که ئه وه بێ باوه پیه، ئه وانه خه لکیان فیر نه ده کردو بێ دهنگ بن به لکو ئامۆژگاریان ده کرد به وه ی ئه وه بێ باوه پیه جا ئه گه ر به ویستی خۆی هه لی بژیری بێ باوه پ ده بیّت، خوای گه وره دوو فریشته که وای لیکرد که خه لکیان فیری جادوو ده کرد له پیناو تاقیکردنه وه ی خه لکی نه ک له به رنه وه ی که جادوو قه یناکه و پینگه پیدراوه، به لکو له پیناو ئه وه ی که پونی بکه نه وه کێ بێ باوه پ ده بی و کێ باوه پ دینی و کێ ئامۆژگاری وه رده گری .

له وه وه زانیمان که جادوو فیربونی و فیرکردنی هه ردوو کیان بێ باوه پیه .

زانای پایه به رز فهرموی (یان پازی بیّت پیتی) ئه گه ر فیری نه بیّت و نه یکات به لام پازی بیّت پیتی و پینگری نه کات ئه وه به هه مان شیوه بێ باوه پ ده بیّت به ته نیا پازی بوون پیتی، له به رنه وه هه رکه سیك پازی بیّت به بی باوه پی ئه وه بێ گومان بێ باوه په، جا که سی باوه پداریش پازی نابیت به بێ باوه پی.

کهواته جادوو بێ باوه پیه: فیربوون و فیرکردنی و کارپیکردنی و پازی بوون پیتی، هه موو نه وشتانه، ئه وه ی به لگه یه له سه ر ئه وه ی که پتیویسته پینگری کردنی جادوو جادوو گه ران وه لادانیان و نه هیشتنیان له کۆمه لگه دا له به رنه وه ی شه پو خراپه ی تیا دا بلاو نه که نه وه هه ر له به ر ئه وه شه چه ندین فهرموده له و باره یه وه هاتوو

به‌فرمان‌کردن به‌کوشتنی جادوو‌گر پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمویت ((حد الساحر ضربه بالسيف))^۱

واته (سزای جادوو‌گر کوشتنیه‌تی به‌شمشیر) هاوه‌لان کرداریان به‌وه‌کردوه جادوو‌گرانیان کوشتووه .

وه عومه‌ر په‌زای خوی لیبیت فره‌مانی نوی بۆ کار‌گرانی که هه‌موو جادوو‌گرێک له‌ژن و پیاو بکوژن .^۲

وه دایکی باوه‌ر داران (حفصه‌ی کچی عومه‌ر) فره‌مانی کرد به‌کوشتنی که‌نیزه‌کی که هی خوی بوو جادوی لی کردبوو .^۳

وه جندوبی کوپی کعب که هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ر بوو ﷺ جادوو‌گرێکی کوشت به‌ئاماده‌بونی یه‌کی له‌ده‌سه‌لات دارانی (به‌نی ئومه‌یه) له‌کاتی‌کدا که هاتوو بینی جادوو‌گرێک یاری ده‌کات له‌لای فره‌مان په‌واکه، خه‌لکی ده‌خه‌له‌تینی به‌وه‌ی که‌سی ده‌کوژی و پاشان زیندوی ده‌کاته‌وه، سه‌ری ده‌په‌راندوو پاشان چاکی ده‌کرده‌وه – له‌پوی جادووی خه‌یالیه‌وه – نه‌و جادوو‌گره‌هیچی نه‌کردوه ته‌نها خه‌لکی

۱ أخرجه الترمذي (١٤٦٠)، والطبراني في الكبير (١٦٦٥)، والدارقطني (١١٤/٣) والحاكم (٣٦٠/٤) من حديث جندب رضي الله عنه . وهو ضعيف مرفوعاً صحيح موقوفاً على جندب قال الترمذي : (والصحيح عن جندب موقوفاً)

۲ أخرجه أحمد (١٦٥٧) وأبو داود (٣٠٤٣) وقال العلامة سليمان بن عبدالله في تيسير العزيز الحميد (٣٩٥) : (إسناده حسن)

۳ أخرجه عبدالله ابن الإمام أحمد في مسائله عن أبيه (١٥٤٣) والبيهقي في الكرى (١٦٩٦٧) و صححه و شيخ الإسلام محمد بن عبد الوهاب في (كتاب التوحيد)

خه‌له‌تاندووه، جا جوندوبی کوپی که عب لی‌ی نزیک بویه‌وه هه‌تا به‌شمشیر لی‌ی داو سه‌ری په‌پاند و فهرموی (ئه‌گه‌ر پاست ده‌کات با خوی زیندوو بکاته‌وه) ^١.

وه له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که پیشه‌وا ئه‌حمد په‌حمه‌تی خوی لی‌ییت ده‌فه‌رمویت: دروسته کوشتنی جادوو‌گه‌روو به‌پاستی هاتوو له‌سی له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ که ئه‌وانیش (عومەر و حفصه‌و و جوندوبی کوپی که عب)ن په‌زای خویان لی‌ییت.

وه ئه‌گه‌ر که‌سی جادوو‌گه‌ر وا ده‌ریشی بخت که ته‌وبه‌ی کردوو و گه‌پاوه‌ته‌وه ئه‌وه لی‌ی وه‌رناگیرئ، به‌لکو سزای له‌سه‌ر جی به‌جی ده‌کریت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی متمانه ناکریت به‌ته‌وبه‌که‌ی له‌به‌رئه‌وه‌ی بی باوه‌په، ده‌گونجیت وا ده‌ریبخت که ته‌وبه‌ی کردوو و له‌دلیدا هه‌ر جادوو هه‌یه ده‌کوژئی به‌هه‌رحال با پاستگوش بیت له‌ته‌وبه‌که‌یدا له‌نیوان خوی و خوادا، خوی به‌رزوو به‌پیز ته‌وبه‌که‌ی وه‌رده‌گریت، به‌لام ئیمه سزای جادویی به‌سه‌ردا جی به‌جی ده‌که‌ین و ده‌یکوژین به‌هه‌رحال ته‌وبه بکات یان نه‌یکات به‌وه‌ش پوچه‌لیتی جادوومان بو ده‌رده‌که‌ویت و ئه‌وه بی باوه‌پی گه‌وره‌یه له‌پیزی موسو‌لمان ده‌رده‌چیت به‌ئه‌نجامدانی و هه‌لگه‌پانه‌وه‌شه له‌ئاینی ئیسلام و له‌هه‌لوه‌شیننه‌ره‌کانی ئیسلامیشه، وه سزای خاوه‌نه‌که‌شی کوشتنه له‌هه‌موو بارو دۆخیکدا له‌به‌رئه‌وه‌ی کۆمه‌لگه‌کان خراب و بی که‌لک ده‌کات و دوزمنایه‌تی و پق وکینه و خرابه‌کاری له‌نیوان خه‌لکدا بلاو ده‌کاته‌وه، وه هه‌ر له‌وه‌شه ده‌زانین ئه‌وه‌ی که ده‌کریت له‌پووی (یاری سیرک) وه‌کو ناوی ده‌نن یان له‌پووی (یاریه پالوانیه‌کانه‌وه)

١ أخرجه البخاري في التاريخ الكبير (٢ / ٢٢٢)، و البيهقي في الكبرى (١٦٩٧٠) و (١٨٧) و صححه

شيخ الإسلام محمد بن عبد الوهاب في كتاب التوحيد وقال العلامة سليمان في تيسير (ص ٣٩٦) عن

هذه القصة (ولها طرق كثيرة).

دینن جادووگەر له‌ ئاهه‌نگه‌کان و سه‌یرانگا‌کادا وه‌ له‌کاتی گه‌شت و گوزاردا تا کاری سه‌یر و سه‌رنج پاکیش نه‌نجام بدات ئاهه‌وه‌ جادوی پاشکاوه‌ با به‌جگه‌ له‌ناوی خۆیه‌وه‌ ناوی بنیین، وه‌ هه‌ر به‌هه‌مان شیوه‌ به‌وه‌دا ده‌زانن که‌ دروست نیه‌ پێگه‌ دانان و دان پیا‌نانی جادوو له‌کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامدا به‌هیچ شیوه‌یه‌ک، ده‌گونجی که‌بوتری ئه‌وانه‌ چاره‌سه‌ری نه‌خۆشیه‌کانه‌ ده‌که‌ن و ناوی ده‌نن (چاره‌سه‌ری خۆمالی) ئه‌وه‌ جادوو. ناوی ده‌نن به‌ناوی چاره‌سه‌ر و چاره‌سه‌ر ده‌که‌ن له‌هه‌مان کاتدا ئه‌وانه‌ جادوو گه‌رو نه‌زانن و ناویان ده‌نن (زاناکان و شیخه‌کان) به‌لام ئه‌وانه‌ جادوو گه‌رن، وه‌ خه‌لکی ئاسایی باوه‌ریان وایه‌ ئه‌وانه‌ پزیشکن و زانان.

وه‌ هه‌روه‌ها دروست نیه‌ به‌کاره‌ینانی جادوو به‌ناوی یاریه‌ پاله‌وانیه‌تیه‌کان یان (سیرک) یان هاوشیوه‌ی ئه‌وه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ سه‌یاره‌ به‌قزی راده‌کیشیت، یان ئه‌و که‌سه‌ی سه‌یاره‌ ده‌روات به‌سه‌ریداو هه‌یچی لێناکات، یان به‌شیش و سیخ چاوی پزیر بریندار ده‌کات و ده‌یکات به‌ناو چاویدا و هه‌یج زیانی لێناکات یان خۆی زامدار ده‌کات به‌چه‌قو یان له‌به‌رچاوی خه‌لکیدا ئاگر ده‌خوات ئه‌وانه‌ هه‌مووی درۆزن و به‌شیکن له‌ جادووی خه‌یالی جا دروست نیه‌ کردن و پازی بوون پێی وه‌ دروست نیه‌ ئه‌وه‌که‌ سانه‌ به‌ینرین تا ئه‌و جۆره‌ کارانه‌ بکه‌ن له‌به‌رده‌م موسوڵماناندا، له‌به‌رئه‌وه‌ی خراپه‌ کاریه‌کی ئاشکرایه‌ پێویسته‌ پێگری بکریت و نه‌هێلریت و ولاتی موسوڵمانانی لی پاک بکریته‌وه‌.

بابه‌تیک: له‌ حوکمی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی جادووله‌ جادوو لێکراو گومانی تیدا نیه‌ که‌ جادوو دوو چاری مرۆف ده‌بی‌ت و نه‌خۆشیه‌ پێویستی به‌چاره‌سه‌ر هه‌یه‌، وه‌ خوا‌ی به‌رزو به‌پز هه‌یج ده‌ردیکی نه‌ناردۆته‌ خواره‌وه‌ ئیلا چاره‌سه‌ریشی بۆناردۆته‌ خواره‌وه‌، جابه‌چی چاره‌سه‌ری جادوو لێکراو بکه‌ین؟ چاره‌سه‌ری ده‌که‌ین

به‌چاره‌سه‌ری شه‌ری وه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ چاره‌سه‌رکراوه به‌خویندنی دوعای شه‌ری به‌سه‌ریدا، جیبریل چاره‌سه‌ریکرد به‌خویندنی سوره‌تی فه‌لق، جا چاره‌سه‌ری نه‌خۆشه‌که ده‌کریت به‌خویندنی دوعاکان و ده‌رمانه شه‌ریه‌کان، ئه‌وه قه‌یناکه، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی جادوو له‌جادوو لی‌کراو به‌وه‌ی خوای به‌رزوو به‌پرز به‌شه‌ری داناهه، وه‌ خوای گه‌وره هیچ ده‌ردیکی نه‌ناردوه له‌گه‌لێشیدا ده‌رمان و چاره‌سه‌ری بۆناردوه.

به‌لام چاره‌سه‌ری جادوو به‌ جادویی هاو وینه‌ی خۆی دروست نیه، وه‌ چاره‌سه‌ره به‌وه‌ی خوا قه‌ده‌غه‌ی کردوه، به‌لکو چاره‌سه‌ر کردنه به‌بی باوه‌پی، وه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت ((تداووا ولا تداووا بحرام))^١

واته (خۆتان چاره‌سه‌ر بکه‌ن وه‌ خۆتان به‌شتی حه‌رام چاره‌سه‌ر مه‌که‌ن) وه‌ جادوو له‌ گه‌وره‌ترین قه‌ده‌غه‌ کراوه‌کان جا چۆن جادوو لی‌کراوی پی چاره‌سه‌ر بکه‌ین، وه‌ عبده‌للای کوپی مسعود ده‌فه‌رمویت: ((إن الله لم يجعل شفاءكم فيما حرم عليكم))^٢

واته (خوای گه‌وره چاره‌سه‌رتانی له‌وه‌دا دانه‌ناهه که قه‌ده‌غه‌ی کردوه له‌سه‌رتان) وه‌ جادوو له‌ توندترین قه‌ده‌غه‌ کراوه‌کانه جا بۆیه دروست نیه که جادوو لی‌کراوی پی چاره‌سه‌ر بکه‌ین، به‌لام چاره‌سه‌ری جادوو لی‌کراو ده‌که‌ین به‌وه‌ی چاره‌سه‌ری هه‌موو نه‌خۆشیه‌کانی پی ده‌که‌ین به‌خویندنی قورئان و خویندنی دوعاکان و په‌نا گرتنه شه‌ریه‌کان وه‌کو هه‌ردوو سوره‌تی (ناس و فه‌لق) و ده‌رمانه‌ پێگه‌ دراوه‌کان،

١ أخرجه أبو داود (٣٨٧٤). من حديث أبي درداء رضي الله عنه .

٢ أخرجه البخاري تعليقاً (١٠ / ٨١ - فتح) وقد ذكر الحافظ ابن حجر هناك من وصله لأسانيد قال عنها: صحيحة.

ئابه وه چاره سهری جادوو لی کراوی پیده کریت، جا هه رچی دهوتری به پیچه وانه ی
 نه وه وه به دروستی هه لوه شانده وه ی جادوو به جادوو هاوشیوه ی خوی قسه یه کی
 به تال و پوچ په د کراوه یه، دروست نیه وه رگرتنی و به گوی کردنی، له بهر نه وه ی
 پیچه وانه ی به لکه شه رعه کانه له قورئان و سونه تی پیغه مبه ر ﷺ وه نه وه ی پیویسته
 پاک کردنه وه ی کومه لگا موسولمانه کانه له جادوو گه ران و کارو کرده وه کانیا ن و
 که ناتوانن بمینه وه له ولاتداو له نیوان خه لکیدا تا جادوو بلاو بکه نه وه له نیوان خه لکیدا.
 وه پیویسته دژایه تی کردنیا ن و نه هیلا نیا ن، وه هه رکه سی زانرا که کاری جادوو
 گه ریه تی ده کات، نه وه ده دریتته دادگا تاپا داشتی شه رعی کرده وه که ی وه رگری.
 تاخه لکی و به نده کانی خوا و ولاتیش له ده ستیا ن به ویتته وه و دلنیا بن له خویان.
 دروست نیه بواریان بۆ بکه ینه وه و پیشیا ن بخه ی ن و پیزیا ن لی بگری ن و به رگریا ن لی
 بکه ی ن و بلتین: وازیان لی بینن با خه لکی چاره سهر بکه ن، نه وه جادوو دینن وه به کاری
 ده هینن و به وه ش خراپه که مان خراپتر کرد و جادوو ه که شمان زیاتر په واج پیداو زیادی
 کرد.

پرسیاره‌کان

پرسیار: حوکمی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی جادوو به‌جادووی هاو وینه‌ی خۆی چیه؟ یان پۆیشتن بۆلای ئه‌وه؟ وه‌له‌وه‌ ده‌چیت که ئه‌وه درابیته پال دانپیانانی زانای پایه‌به‌رز (ابن بان) وه‌که ئه‌وه هه‌بیت له‌ په‌رتوکه‌کانی فیه‌ق‌داو لای شوین که‌وتوانی پیشه‌وا ئه‌حمه‌د (الحنابله)؟

وه‌لام: هه‌رچی سه‌باره‌ت به‌دانه‌ پالی ئه‌و قسه‌یه‌ بۆلای زانای پایه‌به‌رز (ابن بان) درۆیه‌کی پاشکا و پوونه له‌ به‌رئه‌وه‌ی خودی ئه‌و زانایه (ابن بان) فه‌توای داوه به‌قه‌ده‌غه‌کردنی جادوو، وه‌ دروستیش نیه‌ چاره‌سه‌رکردنی پیتی و نامه‌یه‌کیشی هه‌یه که‌نامیلکه‌یه‌که به‌ناوی (إقامة البراهن في الرد على المشعوذين والسحرة والدجالين)

(تیبینی - ئه‌م په‌رتوکه‌ به‌نرخه‌ ئیستا به‌زمانی کوردی هه‌یه له‌ په‌رتوک که‌کاندا خویندنه‌وه‌ی به‌سوده‌ بۆ خۆپاراستن لیان .. وه‌رگیر)

ئه‌م په‌رتوکه‌ هه‌یه له‌ وه‌لامدانه‌وه‌کانیدا و له‌فه‌تواکانیدا په‌حمه‌تی خوای لیبیت، وه‌ سه‌باره‌ت به‌و قسه‌یه‌ی که‌ دروسته‌ هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی جادوو به‌جادووی هاو وینه‌ی خۆی، درۆیه‌ به‌ده‌م زانای پایه‌به‌رز وه‌ه‌که‌وه، به‌لام به‌وه‌ی هه‌ندی له‌زانایانی سه‌رده‌می کۆن وایان وتوو، ئه‌وه هه‌موو له‌ قسه‌کانی وه‌رده‌گیری و په‌دیش ده‌کریته‌وه، جا دروستنیه‌ قسه‌ی فه‌توا ده‌ران وه‌ریگری له‌کاتیکدا پیچه‌وانه‌ی قورئان و سوننه‌ته‌ و ناشبیت به‌لگه‌ ئه‌و جوړه‌ قسانه‌، به‌لکو به‌لگه‌ ئه‌وه‌یه که له‌ قورئان و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌رگیرابیت یان کۆده‌نگی موسولمان (واته‌ زانایانی موسولمانان له‌سه‌رده‌میکدا).

پرسیار: هندی دلین له چاره سه رکړدنې جادووی په شی نه وهی له ژن و پیاو ده کړی بۆ جیا کړدنه وه یان نه وهی که پیاو ده که یه ک جار ته لاقی ژنه که ی بدات، پاشان جادو ده که ه ل ده وه شینه وه به ئیزنی خوا، پاشان پیاو ده که دوا ی نه وه ژنه که ی بگپړته وه بۆلای خو ی، ئایه نه و کاره پیدراو دروسته ؟ وه ئایه له شهر عدا شتی و هیه ؟ وه به چی به پیزتان ناموژگاری ده کن ؟

وه لام: زانایان شتی وایان نه وتوه من پتی بزنام، وه نه م قسه یه ش پاست نیه . چاره سه ری جادو به ته لاقدان نابیت، ه لوه شان د نه وهی جادو به چاره سه ری شهر عی ده بیت نه ک به ته لاقدان، وه خوی به رزوو به پیز رقی له ته لاقه و پتی ناخوشه، به دهر له وهی نه گهر پیویستی و داوایکرد له نه گونجانی پیکه وه ژیانی نیوان ژن و میردایه تی یان له نیوان یه کدا ریک نه ده که وتن، به لام له پیناوی چاره سه ردا ته لاقی بدات نه و هیچ که سی له زانست و زانایان نازنام شتی وای وتبی.

پرسیار: نه گهر جادو به کم بینی، ئایه ه ل ده وه شینه وه به سوتاندن یان به دراندن و له تو په ت کړدن ؟

وه لام: نه گهر جادو به کت بینی بیکه ره وه ئیتر به سوتاندنی بی به ناگریان به دراندنی و له ت و کوت کړدن، گرنه نه وهی که نه به یلایته وه .

پرسیار: باس ده کړیت له هندی ولاندا که که سی ه ل ده سستی له ناو کومه لی له خه لکدا کاری کاریگه ره وه ژینه ره نمایش ده کات وه کو نه وهی شمشیری یان چه قویه ده کات به سکیدا به بی نه وهی کاری تییکات وه هیچی لیبیت، وه جگه له وه ش له جوړه کدراری که به پاست دانانری پوودانی له ژیانی ئاسایی خه لکدا، ئایه حوکی شهر ع چه دهر باره ی نه م کدرارانه ؟

وه لام: نه وه جادو وگه ره و دروزه، وه نه و کدراره یش له جوړی جادووی خه یالیه نه وه هه ر له په گه زوو وینه ی نه وهی که خوی گه وره دهر باره ی جادو وگه رانی

فیرعه ون باسی کردووه و ده فهرمویت: ﴿قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جِأَهُمْ وَعَصِيَهُمْ يُخَلِّ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهُ تَسْعَى﴾^۱

واته: (جا پهت و گوریس و گۆچانه کانیاں هه لدايه گۆپه پانی جادووه که وه نه وهنده سه رسوپهینه ربوو موسا وا گومانی برد له جادووه که یان، په ته کان و گۆچانه کانیاں ده جولیته وه و دین و ده چن وه کو ماریکی گه وه).

وه هه روه ها له فهرمايشتی خوای گه ورده دا: ﴿قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ﴾^۲

واته: (جا که نامیری جادووه که ی خویانیان هاویشته، خه لکه که یان چه واشه و چاوبه ست کرد و پێیان وابوو نه و شتانه ی نه وان هه لیاندان هه موو مارن بۆیه ترسان و ترسیکی به تین که وته دلپانه وه).

نه وان شتی به کار ده هینن که ناسراوه به فیلی به کارهینانی جول و فیل کردنه له خه لکی و پێچه وانیه ی راستیه یان نه وان جوړی فیلی شاراو ده که ن که وا درده که وئ بۆ خه لکی هه روه ک راستی بیته وایه، وه نه وه درۆیه به وه ی که وا درده خات بۆ خه لکی که خۆی ده پیکێ یان که سی ده کوژی پاشان ده یگێرپه وه بۆ باره که ی خۆی پیش نه وه ی وای لیبت، وه له راستیشدا هیچ شتی له و کاره پوی نه داوه، یان وا پیشانی خه لکی ده دات که ده چیته ناو ئاگره وه و زیانیشی پی ناگه یه نی، له کاتی که نه و نه چوته ناویه وه، به لکو فیلیکی شاراو ده کردووه که خه لکی وا گومان ده بات که راستیه، وه به هیچ جوړی دروست نیه پی بدری به وان به کردن و

۱ طه: ۶۶

۲ الأعراف: ۱۱۶

بلاوکردنه وه ی نه و کاره به تاله و درو کردن له گهل موسولماناندا به کردنی نه و فیله پوچه لانه، له بهر نه وه ی نه وه کاریگری له سهر خه لکی ساده ده بیته وه له لای هندی له فره مانپره واکانی به نی نومه ییه پیاویک هه بوو نه و یاریانه ی ده کرد مروفیکی سهریپی پاشان سهره که ی گه پانده وه شوینه که ی خوی و وه ک خوی لیکنده وه، ناماده بوان سهرسام بوون به وکاره ئینجا (جندب الخیر الأزدي) په زای خوی لیته هاتوو کوشتی و فره موی: نه گهر پاست ده کات با خوی زیندوو بکاته وه^۱، دروست نیه بو موسولمان که ناماده ی نه و درو و ده له سه و جادوو گهریه بیت یان به پاستی دابنیت، به لکو پیویسته به دروی بخاته وه، وه پیویسته له سهر کاربه ده ستانی موسولمان که پیگیری بکه ن و بیان که ن به په ند بو نه وانه ی نه و کاره ده که ن و ته مییان که ن، با ناویشی بنین یاری هونه ر!! هه رگیز ناوه کان پاستیه کان ناگوپن وه قه ده کراویش په و او پیگه دراو نا که ن به وینه ی نه وه ی وا ده ری ده خات بو خه لکی که به قزی سه یاره پاده کیشتی یان له ژیر تایه ی سه یاره دا ده خه وئ و ده پروات به سهریدا یان جگه له وانه ش له جوړه کانی دروو فیل و جادوو .

پرسیار: نایه نه وانه ی که دین بو یاریه کانی پاله وانه ی ته که پشتیان به ستووه به جادوو، بی باوه پ ده بن له کاتیکدا پازی نه بوون پیی ؟

وه لام: نه گهر پازی نه بن پیی نه و بیگومان کاریکی قه ده غه کراویان نه نجام داوه و پیی تاوانبار ده بن، به لام نه گهر پازی بن پیی و ده شزانن نه وانه که جادوو نه و له و کاته دا بی باوه پ ده بن.

پرسیار: پیش نه وه ی هیدایهت وه رگرم و به رده وام بم له سهر کردنی نویژه کان له کاته کانی خویدا و خویندنی قورنانی پیروژ پویشتم بولای یه کی له و نافرته جادوو گهران داوای لیکندم که مریشکی بخنکینم تا نتوانمان دروست بکات و په یوه ستم بکات

۱ سر اعلام النبلاء للذهب (۳ / ۱۷۶ - ۱۷۷) .

به میرده که مه وه له بهر نه وه ی به بهرده وامی کیشه مان له نیواندا هه بوو، منیش بۆ نه وه ی کاره که م بۆ بکات مریشکه که م خنکاند به دهستی خۆم ئایه له سه ره نه و کاره تاوانم له سه ره وه چی بکه م تا له وه پزگارم بیته له و ترسه ی که هه میسه به شوینمه وه یه و دله پاوکی توشت کردووم ؟

وه لام: یه که م — چون بۆ لای ئافره تانی جادوو گهر زۆر به توندی قه ده غه یه له بهر نه وه ی جادوو بی باوه پییه زیان ده گه یه نی به بهنده کانی خوا ی به رزوو به پیز، پویشن بۆ لایان تاوانیکی زۆر گهر ده یه، وه نه وه ش که باستکرد و مریشکت خنکاند وه تاوانیکی تره له بهر نه وه ی سزادانی ئاژه لانی تیدایه و کوشتنی ئاژه لانه به نا هه ق، وه نزیک بوونه وه یه بۆ لای جگه له خوا به و کاره بۆیه ده بیته هاو به ش دانان بۆ خوا، به لام له بهر نه وه ی که تو گه پایته وه بۆ لای خوا ی پاک و بیگهر د و ته و به یه کی پاستت کردووه، نه وه ی پویشن تووه له و تاوانه ی نه جامداوه خوا ی پاک و بلند لی خۆش ده بیته، وه هه رگیز له دا هاتودا نه چیته وه سه ر کردنی تاوانی وا، وه خوا ی گهره له و که سه خۆش ده بیته که ته و به ی کردووه، وه دروستیش نیه بۆ موسولمانان که واز له جادوو گه ران بیتن جادوه که یان بلاو بکه نه وه له نیوان خه لکید، به لکو پیویسته پریان نه دریت و بهر په رچیان بدریته وه، وه پیویسته له سه ر کار به ده ستانی موسولمانان که نه و جادوو گه رانه بکوژی و خه لکی بپاریزی و به دوریان بگریته له شه پو خراپه یان.

پرسیاره: بۆ چونی به پیزتان چیه ده رباره ی کردنه وه ی شوینی دیدنه ی تایبته به خویندنی قورئانه وه ؟

وه لام: نه وه له کرده وه ی پیشین نه بووه که نه وان ژوری یان شوینی تایبته بکه نه وه به خویندنی قورئانه وه، وه فراوان کردنی نه و کاره خراپه ی لی ده که ویته وه، وه که سانی هه لده ستن به و کاره که شیاونین و شاره زانین، له بهر نه وه ی خه لکی به شوین

چاوچنۆکی و ته ماحی دونیادا ده پۆن، وه ده یانه وی که خه لکی بو لای خویان پابکیشن
 نه گهر چی به کردنی شته قه دهغه کراوه کانیش بیته.

وانه ی نویه م له ږاڅه ی
هه لوه شینه ری هه شته م

زانای پایه بهرز په حمه تی خوی لیبت فهرمووی : هه شته م :
پشتگیری کردنی هاوبهش دانه ران و یارمه تیدانیان دژی
موسلمانان وه به لگهش فهرمایشتی خویه که ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ
يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿٥١﴾ المائدة: ٥١
واته : (هر که سیکیشتان دوستایه تیان له گهل بکاو بیانکا به
یارمه تیدرو دوستی خوی وه یان هاوکاری و هاوپیان بکات،
بی گومان نهو که سه هرله وانهو به وان داده نری، نه گهر چی به
ناسنامهش موسلمان بیت، بی گومان خوا هیدایهت و پینمای
گه لی ناحق و سته مکارناکات).

(رافه‌)

زانای پایه به‌رز په‌حمه‌تی خوی لی بی‌ت جوریک له جوره‌کانی دۆستایه‌تی بی‌ باوه‌پانی وه‌رگرتوه و هیناویه‌تی که ئه‌ویش پشتگیریکردن و پشتیوانیه، وه‌گه‌رنا دۆستایه‌تی هه‌ریه‌که له خۆشه‌ویستی دل و پشتگیری کردنی هاویه‌ش دانه‌ران دژ به‌موسلمانان و پیاوه‌ل‌دان و ستایش کردنی بی‌ باوه‌پان و جگه له‌وانه‌ش ده‌گرێته‌وه. له‌به‌رنه‌وه‌ی خوی پاک و بێگه‌رد پیویستی کردوه له‌سه‌ر موسلمانان که دژایه‌تی بی‌ باوه‌پان و پق لیونیان و دورکه‌وتنه‌وه لییان و پشتیکردنیان کردوه، نه‌وه‌یه له ئیسلامدا ناسراوه به‌به‌شی دۆستایه‌تی و دۆزمنایه‌تی.

جا فه‌رمایشتی زانای پایه به‌رز ((پشتگیری کردنی هاویه‌ش دانه‌ران و یارمه‌تی دانیان دژ به‌ موسلمانان)) یارمه‌تیدان بریتیه له پشتگیری کردن، نه‌وه‌ی ئاشکرایه که له لی‌کده‌ری لی‌کدانه‌وه‌و رافه‌یه، جا پشتگیریکردن واتاکه‌ی بریتیه‌ت له یارمه‌تی دان.

پاشان زانای پایه به‌رز په‌حمه‌تی خوی لی بی‌ت نه‌م ئایه‌ته‌ی کردوه به‌ به‌لگه

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ

فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (٥١) واته: (ئه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌پتان هیناوه ! مووسای و عیسایی مه‌که‌نه دۆست و پشتیوانتان، واته: نه یارمه‌تییان بدن و نه داوای یارمه‌تیشیان لی بکه‌ن وه به‌هیچ جورێ مولا‌ق و هاوکاری و خۆشه‌ویستیتان نه‌بی‌ بۆیان، چونکه نه‌وانه هه‌ندیکیان پشتیوان و یارمه‌تیده‌ری هه‌ندیکیان و له‌به‌ر ئی‌وه‌ش ده‌ست له دینی خۆیان هه‌ل‌ناگرن و هه‌مووشیان بۆ ئی‌وه ده‌بنه یه‌ک ده‌سته و به‌سته و

له پوژی خۆیدا گه له کۆمه تان لی ده کهن، وه هه رکه سیکیشتان دۆستایه تیان له گه ل بکا و بیانکاته یارمه تیده رو دۆستی خۆی وه یان هاوکاری و هاوپییان بکات، بی گومان ئه وکه سه هه ر له وانه و به ئه وان داده نریت، بی گومان خوا هیدایه ت و پینمای گه لی ناهه ق و سته م کارناکات).

جا فه رمایشتی خوای گه وره (وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ) به لگه یه له سه ربی باوه پی که سی ئه وه بکات، له به رئه وه ی پووکه شی وته که ی (فَإِنَّهُ مِنْهُمْ) واته : وه ک وینه ی ئه وانه له بی باوه پیدا .

ئه وه پووی به لگه هینانه وه که ی زانای پایه به رزه، په حمه تی خوای لیبت .

وه بی گومان باسما نکرد که دۆستایه تی چه ندین به شه له وانه خۆشه ویستی له دله کانداه رچی پشتگیریشیان نه کات، وه له وانه پشتگیری و یارمه تی دانیان و سه رخستیان گه رچی خۆشیشی نه ون، وه له وانه پیاده لانیان و ستایشی ئاینه که یان و سوپاس کردنیان، هه موو ئه وانه ده چنه ناو دۆستایه تیکردنه وه (وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ) دۆستایه تیان ده کات به خۆشویستنیان یان دۆستایه تیان ده کات به سه رخستیان و یارمه تیدانیان دژی مسولمانان، یان دۆستایه تیان ده کات به ستایشکردنیان یان ستایشی ئه وه ده کات که ئه وانی له سه رن، جا ئایه ته که گشتگیره و هه موو ئه وانه و جگه له وانه ش ده گریته خۆ.

جا پشتگیری بی باوه پان دژی موسلمان چه ند به شیکه

به شی به که م: پشتگیری کردن و یارمه تی دانیان دژی موسلمان له گه ل خوشیستنی نه وه ی له سهرین له بی باوه پی و هاوبه ش دانان و گومرپی، نه و جوړه له جوړی بی باوه پی گه وره یه و خاوه نه که ی له ئاینی ئیسلام دهرده کات، جا هه رکه سی پشتگیریان بکات و یارمه تیان بدات دژی موسولمانان له گه ل خوشیستنی ئاینه که یان و نه وه ی نه وانه ی له سهرین و پازی بوون لیان به ویستی خوی و هیچ زوریکی لی نه کراوه نه وه ده بیه بی باوه پی گه وره و خاوه نه که ی له پیزی موسلمانان دهرده کات له سهر پووکه ش وته که ی خوی گه وره (فَإِنَّهُ مِنْهُمْ).

به شی دووه م: که یارمه تیان بدات دژی موسلمانان به ویستی خوی نه، نه و خوشی ناون، به لکو زوری لی ده که ن له سهر نه و کاره ((یارمه تی دانه یان)) به هو ی نیشته جی بوونی و مانه وه ی له نیتوانیادا، جا نه وه هه پره شه یه کی زور توندی له سهره و ترسی نه وه ی لیده کریت که دوچاری بی باوه پی گه وره بیته وه و له پیزی موسلمانان دهریجیت، وه له وه که هاوبه ش دانه ران له کاتیکدا زوریان له کومه لی موسلمان کرد له پوژی به دردا له سهر دهرچونیان له گه لیان بو شه پکردن له گه ل مسولماناندا، خوی پاک و بیگه رد نه وه ی به باش نه زانی که نه وانی له سهر بوون و سه رکونه ی کردن له کاتیکدا نه وان وازیان له کوچکردن هیتا له پیتناو خوداداو له گه ل هاوبه ش دانه راندا مانه وه و خویان توشی نه وه کرد که وتنه ناویه وه له زور لیکردنیان له سهر دهرچوون له گه ل هاوبه ش دانه ران له گه ل نه وه ی که نه وان ((موسلمانانی ناو شاری مه که که مابونه وه و کوچیان نه کردبوو)) زور رقیان له ئاینی بی باوه پان بوو وه ئاینی ئیسلامیشیان خوش

ده‌ویست، به‌لام له‌مه‌ککه‌مانه‌وه‌له‌به‌ر‌چروکی و پێسکه‌بیان و ترسیان له‌مال و دارایی و شاره‌که‌یان و مناله‌کانیان^۱. نه‌که‌مانه‌وه‌که‌یان له‌به‌ر‌خۆشه‌ویستیان بێت بۆ بێ باوه‌پان و ئاینه‌که‌یان، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا خوای گه‌وره‌ ئایه‌تی دابه‌زاند ده‌ریاره‌یان و فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ^۲﴾

واته: (بێگومان نه‌وانه‌یان که فریشته‌گیانی کێشان، له‌کاتی‌که‌ناحه‌قیان له‌خوایان کرد، چونکه (دار الشوک) یان به‌جێ نه‌هێشت و کۆچیان نه‌کرد بۆ نیشتمانی ئیمان (مه‌دینه)، به‌ر له‌وه‌ده‌لێن: ((باشه‌ ئێوه له‌کوی بوون، بۆچی لێره‌کۆچتان نه‌کردو له‌گه‌ڵ هاوبه‌ش دانه‌راندان مانه‌وه‌)))

واته: له‌گه‌ڵ چ لایه‌نی‌که‌دا بوون ئێوه؟ نه‌وه‌ پێناخۆش بوونه، به‌واتای بۆچی ئێوه له‌گه‌ڵ هاوبه‌ش دانه‌راندان بوون و ئێوه موسولمانن؟ نه‌وان وتیان ﴿قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ^۳﴾ هه‌مان ئایه‌ت

واته: ئه‌لێن: ((ئێمه‌ له‌و ولاته‌ی مه‌ککه‌دا بێ ده‌سه‌لات و لاواز کرابوین، نه‌مان ده‌توانی بۆ هیچ لایه‌ک کۆچ بکه‌ین و به‌ناچاری هه‌ر له‌و شوێنه‌دا مایه‌نه‌وه‌)).

هیچ فێلێکمان نه‌ده‌زانی، نه‌وان بوون ناچاریان کردین به‌زۆر له‌سه‌ر نه‌وه‌ی بمێنینه‌وه‌، نه‌وانیش پێیان وتن ﴿قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا^۴﴾

۱ اخرجه البخاری (۴۵۹۶) عن ابن عباس (رضي الله عنهما)، و ابن جرير (۲۷۴/۵-۲۷۵) وانظر:

تفسير البغوي (۱/۴۶۹) ط. دار المعرفة.

۲ النساء: ۹۷

۳ النساء: ۹۷

۴ النساء: ۹۷

واته: ((فریشته کان ئه لاین ئایه ؟ زه وی خوا فراوان نه بوو تاله وی کۆچ بکه ن و برۆنه شوینیکی تر به ئازادانه خواپه رستی خۆتان بکه ن)).

بوچی ئارام ده گرن له سه رمانه وه له گه ل بێ باوه پاندا و ئیوه موسولمانن؟ وه خۆتان دوو چاری ئه وه کرد که تیی که وتن له وا دیمه نیکی تر سناکدا ؟ پاشان خوی گه وه بریار له سه ریان ده دات و ده فه رمویت ﴿فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ هه مان ئایه ت.

واته: ((جا له دوا پوژدا جیگایان دۆزه خه و ئه ویش چاره نویکی ناله بارو خراپه ئه وه هه ره شه یه کی تونده بویان پاشان ده فه رمویت)): ﴿إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا﴾ ﴿٩٨﴾ فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾

واته: (ئه و پیاو وژن و مندالانه نه بێ که توانای هیچ خۆ ده رباز کردنیکیان نه و شاره زای پیگه ش نین و پێ ده رناکه ن، جا بێ گومان خوا له ئه وانه ئه بوری و خواهه میشه گوناخ پۆشی لیبورده یه، له خاوه ن بیانوانیش بیانوو وهرده گریت).

جا ئه وه ی کۆچکردنی وازلی هیناو ده یشتیتوانی و کۆچی نه کرد و مایه وه و نیشته جی بوو له گه ل هاویه ش دانه راندا و ئه وانیش له گه ل خویاندا بردیان و ده ربان کرد بو جه نگ کردن له گه ل موسولماناندا، ئه وه هه ره شه یه کی زۆر توندی له سه ره (إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ) ئا ئه وانه بیانویان لی وهرده گیری له مانه وه

١ النساء: ٩٧

٢ النساء: ٩٨ - ٩٩

یان له بهرته وهی نه وانه ناتوانن کۆچ بکه ن وه خوای به رزو به پزیش ده فره مویت: ﴿لَا

يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾^۱

واته: (خوای گه وره به ده ر له توانا نه رك ناخاته سه ر شانی هه چ كه سێك).

به شی سی یه م: هه ر كه سێك یارمه تی بی باوه پان بدات دژی مسوڵمانان و نه و كه سه به ویستی خۆیه تی و هه چ زۆریکی لینه کراوه له گه ل پقیشی بۆ ئاینی بی باوه پان و پازی نه بوونی پێشی، جا نه وه گومانی تیا دا نیه كه نه وه نه نجام ده ری تاوانیکی گه وره یه له تاوانه گه وره کان، وه ترسی لیده کری له بی باوه پیوون. ((به و کاره ی له ریزی مسوڵمانان ده ر ناچیت به لام ده بیّت زۆر ئاگای له خۆی بیّت و بترسی کاری وا ناشرین نه کات و بی باوه پانی خۆش نه ویت و یارمه تیان نه داو دژی مسوڵمانان جو له جول نه کا با مسوڵمانه کانیش به دلی نه ونه بن چونکه هه ر موسوڵمان با شتره له بی باوه پ و نه و یارمه تیدان و کرده وانه ی گومانی تیدا نیه كه به ره و بی باوه پی را ده کیشیت .. وه رگیی)).

به شی چواره م: هه ر كه سی یارمه تی بی باوه پان بدات دژی بی باوه پانی كه په یمانیان هه یه له گه ل موسوڵمانندا نه وه ی کاریکی قه ده غه کراو و دروست نییه، له به ر نه وه ی هه لوه شانده وه ی په یمانی مسوڵمانانه، جا نه و بی باوه پانه ی كه پێك كه وتن و په یمانیان هه یه له گه ل مسوڵماناندا دروست نیه بۆ هه موو مسوڵمانان كه شه پریان له گه لدا بکه ن وه كه نه مه کێك بۆ نه و په یمانه ی كه له نیوان نه وان و مسوڵماناندا هه یه، وه نه و كه سه ش ده بیته یارمه تی ده ری كه سانی كه شه پ له گه ل نه و بی باوه په

په یمانداره دا ده که ن له خودی بی باوه پان ((واته هه ردوو هه ر بی باوه پان به لام لایه کیان په یمانی هه یه له گه ل مسولماناندا بویه دروست نیه مسولمان یارمه تی بی باوه پان بده ن که شه پ له گه ل نه و بی باوه پانه دا ده که ن که په یمانیان نیه چونکه نه وه خیانه ته .. وه رگی پ): جا نه وه ده بیتته هه لوه شاننده وه بو په یمانی موسولمانان و ده بیتتیشه ناپاکی و ستم له متمانه و په یمانی مسولمانان پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: ((مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا لَمْ يَرِحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ))^۱.

واته: ((هه رکه سی بجه نگی له گه ل که سی کدا په یمانی له گه لدا به ستر او ه و متمانه ی دراوه تی و بیکوژی هه رگیز بونی به هه شت ناکات))

جا نه گه ر خوای په روه ردگاری به رزو به پیز به دلنیا یه وه قه ده غه ی کردوه سه رخستنی مسولمانان به سه ر بی باوه پاندا له کاتیکدا که نه و بی باوه پانه په یمانیان هه بیت له گه ل مسولماناندا جا چو ن به که سی پیگه ده دات که پشتی بی باوه پان بگری له سه ره لوه شاننده وه ی په یمانی مسولمانان له گه ل نه و بی باوه پانه دا ((واته به هیچ جو ری پیگه نادات به مسولمانان دژی کافرانی بجه نگن که په یمانیان هه یه له گه ل مسولماناندا .. وه رگی پ)).

خوای که وره ده فهرمویت: ﴿وَإِنْ أَسْتَضْرُّوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ﴾^۲.

^۱ اخرجة البخاری (۲۱۶۶) من حدیث عبدالله بن عمرو رضی الله عنهما.

^۲ الأنفال: ۷۲

واته: (خۆ ئەگەر داوای یارمه تیان ئی کردن بۆ پاراستنی ئاینه که یان، ده بی ئیوه ش یارمه تیان بدهن و سه ریان خه ن به سه ر دوژمنانی هه ردوو لاتاندا، مه گه ر دژی ئه وانه له گه ل ئیوه هاوپه یمانن و پیکه وتنامه یان مۆر کردبێ ئەگه ر چی بی باوه پیش بن، له و ده مه دا نابیت یارمه تیان بدهن).

جا ئەگه ر مسوڵمانان داوای یارمه تیان ئی کردن دژی بی باوه پان بۆ ئه وه ی سه ریان بخه ی ن ئه و پتویسته له سه رمان موسڵمانان سه ربخه ی ن به سه ر بی باوه پاندا ته نها له یه ک باردا نه بیّت: ئەگه ر ئه و بی باوه پانه په یمانیان هه بیّت له گه ل مسوڵماناندا جا بۆیه دروست نیه بۆمان که یارمه تی مسوڵمانان بدهین و سه ریان بخه ی ن به سه ر بی باوه پاندا، جا چ جای بی باوه پان سه رخه ی ن و یارمه تیان بدهین دژ به و بی باوه پانه ی که په یمانیان هه یه له گه ل مسوڵماناندا، ئه وه کاریکی دروست نیه که مسوڵمان بیکات، هه موو ئه وه ش له پێناو ئه مه ک داری و به سه فته یه به رامبه ر به و په یمانه ی که هه یه .

به شی پینجه م: که بریتی یه له دۆستایه تی بی باوه پان و خۆش ویستیان به بی ئه وه ی یارمه تیان بدات دژی مسوڵمانان، ئه وه خوای گه وره قه ده غه ی کردووه و باوه پی له خاوه نه که ی سه ندۆته وه و نه ی هیشته وه، خوای به رزو به رپێز ده فه رمویت: ﴿لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾

واته: (هیچ کومه ئی نابینیت که باوه پی به خواو پۆژی دوا ی هه بیّت دۆستایه تی ئه وانه بکه ن دژایه تی خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ ده که ن هه رچه نده ئه وانه باوکیان یان کوپو نه وه یان یان براو عه شیره تیان بن)، به کورتی مۆفی باوه پدار نابێ به هیچ

شیوه‌یه‌ك دۆستایه‌تی بكا له‌گه‌ل دۆژمنانی خواو پیغه‌مبه‌رداﷺ نه‌گینا له‌وان ده‌ژمێردریت، وه‌ نه‌وانه‌ی كه‌ له‌ دۆستایه‌تی دۆژمنانی خوا خۆ نه‌پاریزن كه‌ سانیكزن خوا باوه‌پێ له‌ نێو دلایندا چه‌سپاندوه‌ و به‌هیچ شتێك له‌ق نابیت ((.

وه‌خوا‌ی‌گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَمَا كَانَتْ أَسْتَغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَيِّهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ﴾^۱

واته: (خۆ داواکردنه‌كه‌ی ئیبراهیمیش بۆ ئی خۆشبوون له‌باوکی ته‌نها له‌به‌ر نه‌وه‌ بوو كه‌ کاتی خۆی پیش نه‌وه‌ی بێ باوه‌پێ باوکی بۆ ده‌ركه‌وێ به‌ ئێنی دابوو كه‌ داوا‌ی لی‌بوردنی بۆ بکات، جا‌كه‌ زانی سور دۆژمنی خوا‌یه‌ یه‌خه‌ی ئی هه‌لته‌کاند و به‌رائه‌تی ئی کرد، چونكه‌ ئیبراهیم پیاوێکی زۆر ملکه‌چ و ده‌ست به‌دوعا و هیمن و له‌سه‌رخۆ بوو به‌رامبه‌ر به‌ خه‌لکانی نه‌زان).

وه‌هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾^۲.

واته: (ئه‌ی نه‌وانه‌ی كه‌ باوه‌پتان هه‌ناوه‌ دۆژمنانی من و دۆژمنانی خۆتان مه‌كه‌نه‌ دۆست و پشتیوان، له‌ کاتی‌کدا ئیوه‌ خۆشه‌ویستی و سۆزی خۆتانیان بۆ ده‌رده‌بێن، وه‌ نه‌وان بێ باوه‌پبوون به‌وه‌ی له‌ لایه‌ن خواوه‌ بۆتان هاتوه‌).

۱ التوبة: ۱۱۴

۲ الممتحنة: ۱

تا ئه‌و شوینه‌ی ده‌فه‌رمویتی: ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ﴾^۱

واته: (ئە‌ی باوه‌پداران به‌ پاستی له‌ ئیبراهیم و ئە‌وانە‌ی که له‌گه‌لیدا بوون له‌ پیغه‌مبه‌ران نمونه‌یه‌کی چاکتان خراوه‌ته‌ به‌ر چاو، کاتیک که به‌ قه‌ومه‌که‌ی خۆیان وت پاش ساله‌های سال له‌ بانگه‌واز کردنیان: ئی‌مه به‌رین له‌ ئیوه و له‌و شتانه‌شی که له‌ جیاتی خوای گه‌وره ده‌په‌رستن، ئی‌مه باوه‌پمان به‌و دین و ئاینه‌ی ئیوه نیه، ئیتر دوژمنایه‌تی و پرقه‌به‌رایه‌تی له‌ نێوانماندا به‌ریا بووه تا ئە‌وکاته‌ی که باوه‌ر به‌ خوای تاک و ته‌نها ده‌هینن).

جا سوره‌تی مومته‌حینه هه‌ر هه‌مووی ده‌رباره‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی دۆستایه‌تی بی باوه‌پانه نه‌گه‌ر چی نزیکترین که‌س بن ئه‌و بی باوه‌پانه له‌ مروفی موسلمانانه‌وه، پاشان خوای گه‌وره کۆتای سوره‌ته‌که‌شی به‌وه هیناوه که‌فه‌رمویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

﴿١٣﴾^۲

واته: (ئە‌ی ئە‌وانە‌ی باوه‌پتان هیناوه: دۆستایه‌تی کۆمه‌لێ مه‌که‌ن ((مه‌به‌ست جوله‌که‌یه)) خوا غه‌زه‌بی لیگرتون، واته نه‌به‌نامه و نه‌به‌کاغه‌ز و نوسین و نه‌به‌هه‌ر

١ الممتحنة: ٤

٢ الممتحنة: ١٣

جۆرکی تر هاوکاریان مه کەن، به راستی نا ئومێدو بێ هیوا بوون له قیامەت، چونکە باوه پیاوان پێی نیه، وه ک بێ باوه پره کان له مردووی ناو گۆره کان بێ ئومێد بوون زیندوو بینه وه نه وانه ییش به هیچ شیوه یه ک به هیواو ئومێدی هاتنی قیامەت و پاداشتی نین، که وابوو دوور بگرن لێیان و مه یانکه نه پشتیوان و دۆستی خۆتان و پازو نیازی مسولمانانیا ن لا مه درکێنن).

هه موو سوره تی مومته حینه له بابەتی دۆژمنایه تی کردنی بێ باوه پانه و خۆش نه ویستنیان له سه ره تایه وه تا کۆتای سوره ته که^١.

١ زانای خواناس ((حه مدی کوپی عه تیق)) په حمه تی خوای لیبیت له قسه ی زانای پایه به رز موحه ممه دی کوپی عبدالوهاب په حمه تی خوای لیبیت ده گێرێته وه که : هه رچی بابەتی سییه مه که بریتیه له وه ی که پیاوێ بیا نوو پۆزشی هه یه له سه ر پێ خۆشبوون و سازانی له گه ل هاو به ش دانه ران و ده رخستنی گوێپایه لی بۆیان، نه و بزانه که ده رخستنی پێخۆشبوونی و سازانی بۆ هاو به ش دانه ران سی حاله تی هه یه که نه وانیش:

حاله تی یه که م: که به ته وای له گه لیاندا بگونجی و بسازی له پووکه ش و له ناخدا، ملکه چیا ن بیت له پووکه شدا، وه حه زبه لای نه وان بکات و دۆستایه تی و خۆشه ویستی بۆیان هه بیت له ناخیدا، نه و نه وکه سه ی که وایه ببیاوه په وه له ده ره وه ی باز نه ی ئیسلامدا یه، ئیتر زۆری لێکرا بیت له سه ر نه وه یان زۆری لێنه کرا بیت، وه نه و که سه له وانه یه که خوای گه وره ده ربیره یان ده فه رمو ییت : (مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْ بَعْدِ اِيْمَانِهٖ اِلَّا مَنْ اُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْاِيْمَانِ) النحل ١٠٦
واته ((به لām نه وکه سه ی دلی به ببیاوه پی خۆشکرد بیت، نه وانه خه شم و توو په یی خوایان له سه ره و سزایه کی زۆر گه وره یان بۆ ئاماده کراوه)).

حاله تی نه وه م: که له گه لیاندا گونجاو سازا و بیت له ناخیدا له گه ل پێچه وانه بوونی له گه لیاندا له پووکه شدا، نه وه ش به هه مان شیوه بێ باوه پره، به لām نه گه ر کاری کرد به ئیسلام له پووکه شدا نه و خوین و مالی پارێزراوه، وه نه و که سه دوو پوه .

حاله‌تی سێیه‌م : که گونجاو سازاو بێت له‌ گه‌لیاندا له‌ پووکه‌شدا به‌لام له‌ ناخه‌وه‌ پێچه‌وانه‌یان بێت: ئه‌وه‌ له‌ دوو پوه‌وه‌ سه‌یر ده‌کری‌ت :

په‌وی یه‌که‌م له‌ به‌رنه‌وه‌ی وا ده‌کات چونکه‌ له‌ ژێر ده‌سه‌لاتیاندا به‌و لێی ده‌ده‌ن و کۆت و به‌ندی ده‌که‌ن، وه‌ هه‌ره‌شه‌ی کوشتنی لێ ده‌که‌ن و ده‌لێن : یان ئه‌وه‌تا له‌ گه‌لماندا ده‌گونجی و ملکه‌چیمان بۆ ده‌رده‌خه‌یت وه‌ نه‌گه‌ر نا ده‌تکوژین، ئه‌وا له‌و حاله‌ته‌دا که‌ ئه‌م که‌سه‌ی تێدا به‌ دروسته‌ بۆی له‌ که‌ له‌ گه‌لیاندا به‌گونجی و بسازی له‌ پووکه‌شدا له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌ دله‌که‌ی دامه‌زراوه‌ به‌ باوه‌پ، هه‌روه‌کو له‌ عه‌ماری کوپی یاسر پوویدا کاتی خۆی گه‌وره‌ ئایه‌تی دابه‌زاند و فه‌رموی: (مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْ بَعْدِ اِيْمَانِهٖ اِلَّا مِنْ اَكْرَهٍ وَقَلْبُهٗ مُطْمَئِنٌّ بِالْاِيْمَانِ) النحل ١٠٦

واته‌: ((ئه‌وه‌ی پاشگه‌ز بێته‌وه‌ له‌ خوا ناسی دوا‌ی باوه‌پ هێنایی، جگه‌ له‌ وانه‌ی که‌ ناچار ده‌کری‌ن و وشه‌ی بی باوه‌پی دیت به‌سه‌ر زاریدا له‌ کاتی‌که‌دا که‌ دلیان پێه‌ له‌ باوه‌پ)).

وه‌ هه‌روه‌کو ده‌فه‌رموی‌ت : (اِلَّا اَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً) ال عمران ٢٨ .

واته‌ ((مه‌گه‌ر خۆتانیان لێ بپاریزن - ئه‌ویش به‌وه‌ی به‌ ده‌م پازیان به‌که‌ن و نه‌ک به‌ دل و کرده‌وه‌)).

جا ئه‌و دوو ئایه‌ته‌ به‌ لگه‌ن له‌سه‌ر حوکم و بپیاره‌که‌ هه‌روه‌کو ئێین که‌سیر هۆشدارێ داوه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ له‌ پافه‌ی ئایه‌ته‌که‌ی سوره‌تی الی عمران .

په‌وی دووه‌م : که‌ گونجاو سازاو بێت له‌ گه‌لیاندا له‌ پووکه‌شدا به‌لام له‌ ناخه‌وه‌ پێچه‌وانه‌وه‌ یان بێت، ئه‌و که‌سه‌ له‌ ژێر ده‌سه‌لاتیاندا نه‌بێت به‌لکو ئه‌وه‌ی پالی پێوه‌ ده‌نێن بۆ گونجانی له‌ گه‌لیاندا له‌ پووکه‌شدا چاو تێبڕینی به‌ته‌ی له‌ ده‌سته‌که‌وتنی پله‌و پایه‌ی ده‌سه‌لات و سه‌رۆکایه‌تی یان مالی دونه‌ی یان چاوچنۆکی و پێسه‌که‌یه‌تی به‌وه‌ی شارو ولاته‌که‌ی له‌ ده‌ست نه‌چێت یان له‌ به‌ر مال و خێزانی یان ترسی هه‌یه‌ له‌وه‌ی له‌ داهاتودا پڕوده‌دات له‌ لایه‌ن ئه‌وانه‌وه‌ دژ به‌م، ئه‌وا ئه‌م که‌سه‌ له‌م حاله‌ته‌دا به‌ هه‌لکه‌پاوه‌ و پاشگه‌زیوه‌وه‌ داده‌نرێت وه‌ هه‌چ سویدی پێناگه‌یه‌نی پێ لێبوونی بۆیان له‌ ناخی دایدا، ئه‌وه‌ ئه‌و که‌سه‌ له‌ وانه‌یه‌ که‌ خۆی گه‌وره‌ ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رموی‌ت : (ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰةَ الدُّنْيَا عَلٰی الْآخِرَةِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِيْنَ) النحل ١٠٧

واته‌: ((ئه‌وه‌ چونکه‌ خۆشه‌ویستی دونه‌یاندا به‌سه‌ر دوا پۆژدا، بی گومان خۆی گه‌وره‌ش هیدایه‌ت و پێنموی گه‌لی بی باوه‌پ و خوا نه‌ناسان ناکات)).

ته‌واو بوو، وه‌رگه‌راوه‌ له‌ په‌رتوکی ((مجموعه‌ التوحید من رساله‌ الشیخ حمد بن عتیق رحمه‌ الله)) لاپه‌ره

لیره دا چه ندین بابته هه یه

بابه تی یه کهم: حوکی شوکردنی ئافره تی مسولمان به پیاوی بی باوه پ: دروست نیه به هیچ جوړی که پیاوی بی باوه پ ئافره تی مسولمان بخوازی و بیکاته هاوسه ری خو ی ئیتر با نه و پیاوه جوله که یان گاوریان بته رست بیته یان بی دین بیته، دروست نیه هه رگیز شوکردنی ئافره تی مسولمان به پیاوی بی باوه پ له بهر فهرموده ی خوی که و ره که فهرمو یه تی: ﴿وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ﴾^۱

واته: (ژن و کچانی باوه پردار له خوانه ناسو هاوبه ش دانهران ماره مه کهن تا نه بنه خاوه ن باوه پی دامه زراو، چونکه بی گومان که به نده یه کی باوه پردار له پیاویکی ئازادی هاوبه ش دانهر و خوانه ناس چاکتره، هه ر چه نه و هاوبه ش دانهره قه دو قیافه و پله و پایه ی سه راسیماتان بکات، چونکه به راستی نه و هاوبه ش دانهرانه خه لکی بو ناو ئاگر بانگ ده کهن).

واته: ئافره تانی مسولمانیان لی ماره مه کهن تا باوه پ ده هینن، جا نه گه ر وازیان له بی باوه پی هینا و چونه ناو نیسلامه وه نه و له و کاته دا دروسته ئافره تی مسولمانیان بدریتی و لییان ماره بکریته، خوی پاک و بیگه رد ده فهرمو یته: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا

جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مَهْجِرَاتٍ فَاَتَّخِذُوهُنَّ^ط اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ^ط فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ^ط ﴿١﴾

واته: (ئه ی نه وانه ی باوه پتان هیناوه: ژنه باوه پداره کان که له مه ککه وه کۆچیان کرد بۆ لای ئیوه له مەدینه، جا بۆ خۆتان تاقیان بکه نه وه بزانن پاست ده کهن له بپواکه یاندا ؟ له بهر نیسلام هاتوون، یان له میڤدو کهس و کاریان هه لاتوون ؟! خواش زاناتره به باوه په که یان، نه و چاک نه زانی چۆن و بۆ چی ئیمانیا ن هیناوه و کۆچیان کردوه ؟ جا نه گهر زانیتان باوه پدارن و ته نها له بهر نیسلام هاتون مه یان گێپنه وه بۆ لای میڤده کافرو بی بپواکانیا ن، چونکه نه و ژنانه حه لال نین بۆ نه و پیاوه کافرا نه و نه و پیاوه بی بپوایانه ش بۆ نه و ژنه باوه پدارانه، واته ژنی مسولمان ده بیته ته نها بۆ پیاوی مسوولمان بیته).

جا نه گهر بۆتان ده رکه وت که نه و ئافره تانه باوه پدارن نه و مه یان گێپنه وه بۆ لای میڤده بی باوه په کانیان، له بهر نه وه ی بی گومان له یه ک جیا بونه ته وه و وه هاوسه رگیری نیوانیا ن هه لوه شاوه ته وه له نیوان ئافره تی مسوولمان و پیاوی بی باوه پدا، وه هه روه ها نابیت هه ر له سه ره تاوه ئافره تی مسوولمان شو به پیاوی بی باوه پ بکات به لام نه گهر له دوا ی شو کړدنه که ی ئافره ته که مسوولمان بوو یان پیاوه که بی باوه پبوو نه و ده بیته نه و ئافره ته له و پیاوه جیا بکړیته وه، هه روه کو له ئایه ته که ی سوره تی به قه رده دا هاتوو (وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ) وه ناشیته به رده وام بیته له سه ر هاوسه ری نیوانیا ن نه گهر ئافره ته که موسلمان بوو به لکو ده بیته لی جیا بیته وه (فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ) جادروست نیه

ماره کردنی ئافره تی مسوڵمان له پیاوی بی باوه پ هه ره له سه ره تاوه یان له کاتی ژیا نی هاو سه ری تیدا له کاتی کدا که هه ره دووکیان مسوڵمانن به لام دوا ی پیاوه که بی باوه پر ده بی ت نهوا له و کاته دا یه کسه ر ئافره ته موسلمان ه که له و پیاوه ی بی باوه پر یوه قه ده غه ده بی ت و ده بی ت لی جیا بی ته وه، نه وه ش فه رمان یکی کۆ ده نگ ی نیوان زانا یانه له سه ر نه و با به ته .

به لام هی نانی ژنی بی باوه پ له لایه ن پیاوی باوه پر داره وه نه گه ر ئافره ته بی باوه پر که له خا وه ن په رتو که کان نه بو نهوا به کۆ ده نگ ی زانا یان نه و ئافره ته هه لال نیه بق پیاوی مسوڵمان له بهر فه رموده ی خوا ی گه وره: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنَ﴾^۱ واته: ((ژنانی خا نه ناس و هاو به ش دان هه ر ماره مه که ن تا باوه پر ی دامه زرا وه پا سه قینه دینن)).

جگه له وه ی که ده رکرا وه له م ئایه ته له هی نانی ژنی بی باوه پر له لایه ن پیاوی باوه پر داره وه به مه رجی ئافره ته بی باوه پر که جوله که یان گا ور بن، ئایه ته که ی سو ره تی مائیده نه م گشتیه ی سو ره تی به قه ره ی تای به تی کرد وه، که ده فه رمو ی ت: ﴿الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلٌّ لَكُمْ﴾^۲

واته: (له مپۆ به دوا وه هه موو شتیکی چاک و پا کتان بۆ په وایه و سه برپاوی ده ستی نه وانه ی نامه یان پی درا وه په وایه بو تان و ده توانن بیخۆن).

۱ البقرة: ۲۲۱

۲ المائدة: ۵

مه به ست به خواردن لیږه دا سه ربړاوی دهستی گاورد و جوله که یه، پاشان ده فـرمویت: ﴿وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ هُمْ وَالْمُحْصَنَتُ مِنَ الْمُؤْمِنَتِ وَالْمُحْصَنَتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾^۱

واته: (وه خواردن و سه ربړاوی دهستی ئیوه ش بۆ ئه وان حه لاله و پړی پیدراوه. ژنانی باوه پدارو داوین پاک و نازادیشان بۆ حه لاله، هه روه ها ئه و ژنه داوین پاکانه ش که له پیش ئیوه په رتوک و نامه یان پیدراوه له و جوله که و گاوردانه ی بپوایان به ته ورات و ئینجیل هه یه).

داوین پاکه کان: واته ئه وانه ی ناموسیان خاوینه و زینا کار نین به لام ئافره تیکی بی باوه پړی گاوردو جوله که که ناموسیان خراپه و زیناکارن دروست نیه بکړینه هاوسه ر له لایه ن پیاوای باوه پداره وه ئیتر ئه و ئافره ته بی باوه پښت یان باوه پدار چون داوین پیس و زینا کارن ئه و به که لکی ژیا نی هاوسه ریه تی نایه ن له که ل موسلماناندا، خوی گه وره ده فـرمویت: ﴿وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾

واته: (پیاوی زینا که رو شه پوال پیس هه ر ده بی ژنی زینا که رو داوین پیس، وه یان هاوبه ش دانه رو بت په رست ماره بکات بۆ خوی، چونکه ئافره تی به پړز و داوین پاک هه رگیز هاوشانی ئه و نییه، که واته زینا کاران له کړی بپوا داران ده چنه ده ره وه — ژنی زیناکارو داوین پیسیش هه رده بی له لایه ن پیاوی زینا کارو داوین پیس و هاو به ش دانه ره وه ماره بکړیت، بی گومان ئه و جوړه شوکړدنه و ماره کړدنه ی ژنانی زینا کاران له سه ر بپوا دارانی داوین پاک قه ده غه کراوه چونکه زیانی گه وره ی تیدایه).

۱ المائدة: ۵

۲ النور: ۳

جادروست و پێدراوه‌ هینانی ئافره‌تی بی‌ باوهر به‌ دوو مهرج

یه‌که‌م: که نه‌و ئافره‌ته‌ بی‌ باوهره‌ ده‌بی‌ت داوین پاک و ناموس پاک بی‌ت و داوین پیس نه‌بی‌ت هه‌ر ده‌مه‌ و لای یه‌ کێک بی‌ت .

دووهم: ده‌بی‌ت نه‌ و ئافره‌ته‌ جوله‌ که یان گاور بی‌ت .

جا به‌و دوو مهرجه‌ دروسته‌ موسلمان ئافره‌تی بی‌ باوهر به‌ینی، به‌لام ده‌ گونجی بوتری: زانراوه‌ له‌وه‌ی که خوشه‌ویستی هه‌یه‌ له‌ نێوان ژن و پیاودا خوای گه‌وره‌ ده‌ فهرمویت: ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾^۱

واته‌: (خوشه‌ویستی و میهره‌بانیشی خستۆته‌ نێوانتان بۆ ئه‌وه‌ی بتوانن پێکه‌وه‌ باری گرانی ژیان هه‌لگرن و درێژه‌ به‌ ژیان بدهن).

جا چۆن ده‌گونجی که ئافره‌تێکی خاوه‌ن نامه‌ی بی‌ باوهره‌ ماره‌ بکات و سۆزو خوشه‌ویستیشی بۆی هه‌بی‌ت، ئایه‌ دروسته‌ خوشه‌ ویستی و دۆستایه‌تی موسلمان بۆ ئافره‌تی بی‌ باوهره‌ له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی که خوای گه‌وره‌ ده‌ فهرمویت: ﴿لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ﴾^۲

واته‌: (موسایی و عیسایی که جوله‌که‌و گاورن مه‌که‌نه‌ دۆست و پشتیوانی خۆتان، نه‌ یارمه‌تیان بدهن و نه‌ داوای یارمه‌تیان لی بکه‌ن).

۱ الروم: ۲۱

۲ المائدة: ۵۱

ده لێین له وه لāmی نه مه دا: خۆشه ویستی نێوان ژن و پیاو خۆشه ویستی و میهره بانی سروشتیه له مرقدا ههیه له پێناو ژیا نی ژن و میردایه تیدا، به لام خۆشه ویستی ئایینی دروست نیه ((واته دروست نیه که سی ژنه گا ورو جوله که که ی له بهر نه وه خۆش بویت که جوله که یه یان گا ورو به لام نه گه ر له بهر نه وه خۆشی بویت که ژنیه تی نه وا قه ینا که و دروسته .. وه رگێپ)) .

دووهم بابمهت: پێژ لێنانی بی باوه پان نه گه ر چاکه یان له گه لدا کردین نه ک خۆشه ویستی بیت بۆیان، به لکو ته نها پاداشتیان ده دهینه وه و پێزیان لیده نیین به س له سه ر کاره باشه کانیان به ته نها، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾^۱

واته: (خوا پێتان ناگرێ له و بی باوه پانه ی شه پیان له گه ل نه کردون له ئایندا و له مال و زیدی خۆتان ده ریان نه کردون که چاکه یان له گه ل بکه ن و مامه له یان له گه ل بکه ن به دادگه ری، به پاستی خوی دادپه روه ر خه لکانی دادپه روه ری خۆش ده ویت).

جانه گه ر بی باوه پان نه جه نگان له گه ل موسلماناندا و یارمه تی که سانیکیشیان نه دا که له گه ل موسلماناندا له جه نگدان، وه نه و بی باوه پانه کارده که ن لای موسلمانان و جی ده ستیان دیاره، نه وا مسولمان پاداشتیان ده ده نه وه له سه ر کاره چاکه کانیان که ده یکه ن له گه ل موسلماناندا، وه ئیسلامیش هانی شوین که وتوانی ده دات له سه ر

چاکه کردن و جوان هه لوه سوکه وت کردن له گه ل که سانی کدا که رفتاریان جوانه، له بهر نه وه ی هیچ منه تیکی بی باوه پ له سهر موسلمان نه مینیتته وه

له وه لامدانه وه جوانه ی سودی زوری تیدایه، له وانه هاندانیانه بو ناو هاتنه ناو ئیسلام نه گهر به مامه له یه کی چاک مامه له یان له گه لدا کردن، نه وانه نه جه نگان له گه لماندا و یارمه تی که سانیکیشیان نه داوه که له جه نگدان له گه لماندان، جا نه گهر به چاکه مامه له مان له گه لدا کردن نه وا هوکاریکه بو بانگه وازکردنیان بو هاتنه ناو ئیسلام، وه له وانه پاداشت و پیزلینانیانه له سهر نه و کاره جوانه ی که کردویانه له گه ل موسلماناندا ((وه له وانه هیچ منه تیکیان نامینتی به سهر مسولماناندا)) وه نالین نیمه دهستی یارمه تیمان بو دریزکردون و شتمان بو کردون نه گهر پاداشتیان بدهینه وه له سهر کاره چاکه کانیان، ده لنین پیمان به خشین هه روه کو ئتوه پیتان به خشین، هیچ شتیکتان به سه رمانه وه نه ماوه تا سه رشوپ بین له بهر ده ستانداو لاوازی بهر ده ستان بین .

بابه تی سییه م: مامه له دونیاییه کان له گه ل بی باوه پاندا وه کو ئالوگۆپکردنی بازرگانی و سودگه یاندیان به یه کتر، نه وه کاریکی پیگه دراوه، وه ههر له سه رده می پیغه مبه ره وه ﷺ موسلمان کالاکه ل و په ل له لای بی باوه پانه وه هاوردده ده که ن بو شارو ناوچه کانیان، وه هه روه ها پوشاک و ئامیزی پوشتن و چه ک و تفاقیان لیده کپن له گه ل شتی تریشدا ههر له کۆنه وه نه مه پوده دات له نیوان موسلمانان و بی باوه پاندا، وه نه وه به شیک نیه له دوستایه تی کردنیان به لکو بریتیه له گۆپینه وه ی سودو قازانجی نیوانیان، وه به رزه وه ندی موسلمانانی تیادایه و هیچ خۆشه ویستیه ک نیه بو یان له بهر نه وه ی ته نها کرپن و فروشتنه و به س .

بابه تی چواره م: دروسته بۆ موسلمانان که بۆ باوه پان به کار بهیئن بۆ ئه نجام دانی
 ئه و کارو بارانه ی جگه له وان نایزان، وه دروسته بۆمان که سود له شاره زای و
 پسپۆریان وه ریگرن له و شتانه ی که جگه له وان شاره زایان نیه و نایزان یان ئه وان
 زۆر باشتی لیده زان و وردن تیایدا و زۆر شاره زان، وه دروسته بۆمان که به کرییان
 بگرن چونکه پیغه مبه ره ﷺ ((ابن اریقط)) ی به کری گرت تا ریگه ی پیشان بدات و بۆ
 باوه پیش بوو، له وه دا به لگه ی ئه وه ی تیادایه که دروسته بۆ باوه پ به کریگیری تاسود
 له شاره زایه که ی وه ر بگیری، له به ره ئه وه ی ئه و که سه خزمه تگوزاریمان پیشکه ش
 ده کات ئیمه ش کری و مافی ده دهینی، ئه وه وه ک وینه ی کپین و فروشتن وایه له و
 شتانه ی سودی تیادایه بۆمان پیویستمان پییه تی .

بابه تی پینجه م: چاکه کردن له گه ل باوکی بۆ باوه پدا خوی گه وه ده فه رمویت:
 ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا
 آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾^۱

واته: (هیچ کومه لی نابین که باوه پی به خواو به پۆزی دوی هه بیته دۆستایه تی
 نه وانه بکه ن دزایه تی خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ ده که ن، هه رچه نده نه وانه باوکیان یان
 کوپ و نه وه یان یان براو عه شیره تیان بن).

جا دۆستایه تی دروست نیه له نیوان موسلمان و بۆ باوه پدا، خوی گه وه
 ده فه رمویت: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾^۲

واته: (هه ر که سیکیشتان دۆستایه تیان له گه ل بکاو بیانکات به یارمه تیده ر و دۆستی خۆی بی گومان نه و که سه هه ر له وانه و به وان داده نریت).

گه رچی باوک یان برا یان که سی نزیک بیت، به لام مندالی موسلمان چاکه له گه ل باوکی بی باوه پدا ده کات له پووی وه لا مدانه وه چاکه بو باوکی و له به رامبه ر چاکه به چاکه، ئیسلام ئاینی چاکه کاری و نه مه ک دارییه، وه له و چاکه یه ش باش بوونی مندالی موسلمان له گه ل باوکی بی باوه پدا خوی به رزو به پیز ده فه رمویت: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَىٰ الْمَصِيرِ ١٤﴾ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبَهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ١

واته: (ئیمه ده رباره ی باوک و دایک به مروفمان راگه یاندو ئامۆزگاریمان کرد که: هه میسه په فتاری چاکه یان له گه ل بکه ن، به تایبه تی له گه ل دایکید، دایکی به پیستی سکی هه لیگرتوه به لاوازی له سه ر لاوازی تا له داوینی به ربۆته وه، هاتۆته نه م جیهانه وه، شیر برینه وه ش دوو سالی خایه ند، که وایه نه ی مروف: به رده وام سوپاسی من بکه له سه ر نیعمه ته کانم و سوپاسی باوک و دایکیش بکه له سه ر نه و هه موو نه زیه ت و ئازاره له پیناوی تۆدا چیشتیوانه، گێرانه وه شتان هه ر بۆلای منه، دوا ی زیندوو بونه وه).

جا منډال له گه ل باوک و دایکیدا به باشه ده بیت ره فتار بکات، وه له گه ل باشبونیان به وه ده بیت خه رجیان بکیشی و پیو یستیبه کانیان پر بکاته وه نه گه ر چی باوکیشی یان دایکیشی بی باوه پین، له بهر نه وه ی نه وه وه لامدانه وه جوانه به رامبه ر چاکه کانیان که له گه ل منډاله موسلماننه کانیان کردویانه، پاشان هر له هه مان ثایه تدا ده فه رمویت:

﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبَعَ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ﴾^۱

واته: (هه میشه گوپرایه لیان به و له سنوری په زامه ندی خودادا، خو نه گه ر هه ولیشیان داو پنیان داگرت له سهر نه وه ی شتیک بکه یت به شهریک و هاو به شم، که هیچ به لگه و زانیاریه کت پیی نیه نه و سا گوپرایه لیان مه که وه له دونیادا له گه ل هه ردوکیاندا به شیوه یه کی چاک و په سهند هاوه لی بکه، هاوپی و هاوکاریکی چاک به بویان به جل و بهرگ و خوراک و هه لسوکه وتی چاک دلخویشیان بکه).

واته: ((له ئایندا شوین پیغه مبه ر ﷺ بکه ون شوین ئاینی دایک و باوکت مه که وه. به لام له بهر نه وه ی نه وان چاکه یان له گه لتا کردوه و گه وره یان کردویت و په روه رده یان کردوی و خه رجیان کیشاوی و جل و بهرگ و خوراکیان بۆ په یدا کردوی جا توش وه لا می چاکه یان بده روه با هه ردوکیشیان بی باوه پین .

به دلتیاییه وه دایکی ((نه سمائی کچی نه بوبه کر)) هات بۆلای نه سمائی کچی له کاتیکدا که بی باوه ر بوو داوای یارمه تی له نه سماء کرد، نه سمایش رویش ت پرسى به پیغه مبه ر ﷺ کرد و پیی ووت: دایکم هاتووه بۆلام و ده یه وی پیی ببه خشم، ثایه کاری بۆ جی به جی بکه م و پایى که م ؟ پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: ((نعم، صلی أمک))^۲.

۱ لقمان: ۱۵

۲ تقدم تخریجه .

واته: ((به لئ، کاری بۆ جی به جی بکه و پایی بکه و په یوه ندی له گه لیدا بکه و باش به له گه لیدا)).

پیغه مبه ر ﷺ فه توای بۆ دا به وه ی که په یوه ندی له گه ل دایکیدا بکات و باش بیت بۆی و هه رچی پیویسته بۆی جی به جی بکات له کاتی کیشدا که دایکی بی باوه په .

ئه مه له پووی دۆستایه تی و خوشه ویستی ئاینه وه نیه به لکو ئه وه له پووی وه لام دانه وه جوانه له به رامبه ر په روه رده کردنیان و چاکبونیان بووه له گه لندا له لایه ن ئه و دایک و باوک به بی باوه په وه، وه ئه وه دووباره له پووی مامه له ی دنیا ییه وه، به لام مامه له کردنی ئاینی به خوشویستن و سه رخستن و یارمه تیدان نابیت شتی واکریت، جا ئاینی پیروزی ئیسلام ئاینی پیزو ئه مه کداری و به سفه تیه، هیچ کاتی چاکه ی پیناخوش نیه و پیگری ناکات هه ر چه نده له گه ل بی باوه پانیشدا بیت به لکو له به رامبه ریدا به چاکه و باشه وه لامی ده داته وه .

وه کو خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَأَتَّبِعَ سَبِيلَ مَنْ

أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾﴾^۱

واته: (وه له دنیا دا له گه ل هه ر دوکیاندا به شیوه یه کی چاک و په سه ند هاوه لی بکه، وه به رده وام هه ر پیگه ی ئه وه بگه که به ره و من پیگه ی گرتۆته به رو که پاوه ته وه بۆلام، له پاشان هه مووتان هه ر بۆلای من ده که پینه وه، ئینجا له و کارو کرده وه ی که له دنیا دا کردوتانه ئاگادارتان ده که م).

بابه‌تی شه‌شه‌م: وه‌ به‌ه‌مان شیوه‌ دروسته‌ بۆ موس‌لمانان که له‌گه‌ڵ بێ باوه‌پاندا هه‌لسوکه‌وت بکه‌ن و پازیان که‌ن نه‌گه‌ر موس‌لمانان ترسان له‌ شه‌ڕ و خراپه‌ی بێ باوه‌پان، نه‌وا دروسته‌ مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵدا بکه‌ن له‌ ژیا‌نی پۆژانه‌داو پازیان که‌ن .

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾^۱

واته‌: (ناب‌یت باوه‌پداران بێ باوه‌پان بکه‌نه‌ دۆست و پشتیوان و یارو یاوه‌ری خۆیان له‌ جیا‌تی باوه‌پداران، نه‌وه‌ی کاری وابکات، نه‌و کاره‌ی ده‌بیته‌ هه‌وی نه‌وه‌ی هه‌یج په‌یوه‌نده‌کی به‌ خوای گه‌وره‌وه‌ نه‌می‌ن‌یت).

واته‌: ((نه‌و که‌سه‌ی دۆستایه‌تی بێ باوه‌پان ده‌کات به‌ خۆشویستن و سه‌رخستن و پشتگیری نه‌وا به‌ د‌ن‌یاییه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ به‌راهه‌تی خۆی لێ‌کردوه‌و دووره‌ لێ‌)) له‌دوای نه‌وه‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿إِلَّا أَنْ تَكْفُرُوا مِنْهُمْ تَقَنُّهُ﴾.

واته‌: ((مه‌گه‌ر له‌ به‌ر نه‌وه‌ی خۆتان له‌ شه‌ریان بپاریزن و قوتار بن))

که‌ بریتیه‌ له‌خۆگونجاندن له‌گه‌ڵیاندا نه‌گه‌ر موس‌لمان له‌ شه‌ڕو خراپه‌ی ترسا، نه‌وه‌ هه‌یج کات له‌ دۆستایه‌تی کردن نیه‌ به‌لکو نه‌وه‌ هه‌یه‌که‌ بۆ دو‌رخستنه‌وه‌ی مه‌ترسی له‌ موس‌لمانان، ئێمه‌ خۆمان ده‌گونجینین له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌ خراپه‌یان به‌ دو‌ر بین به‌وه‌ی م‌ال‌یان بده‌ینی تا له‌ خراپه‌یان پاریزراو بین، یان نه‌وه‌ی ده‌یان‌ه‌وی له‌ کارو با‌ری د‌ون‌یا. نه‌وه‌ به‌ خۆشه‌ویستی بۆیان دانان‌ر‌یت به‌لکو به‌ خۆگونجاندن له‌گه‌ڵیاندا ده‌ژمی‌ر‌یت بۆ

دورخستنه وه ی شه پ و خراپه یان، له بهر فه رموده ی خوای گه وره ﴿إِلَّا أَنْ تَسْقُوا مِنْهُمْ نَقْلًا﴾^۱

واته: (مه گهر خۆتان له شه پیان بپاریزن و قوتاربن).

هه ریه که له خۆپاراستن و خۆپاریزی و خۆگونجاندن به یه ک و اتاو مانا دیت .

وه هه ندی له خه لکی جیاوازی ناکات له نیتوان خۆگونجاندن و سه ر شوپکردن، خۆگونجاندن و خۆپاراستن دروسته له کاتی پێویستدا بۆ دورخستنه وه ی شه پ و خراپه ی بی باوه پان، به لام سه رشوپکردن بریتیه له دابه زین له شتی له ئایندا بۆ رازی کردنی بی باوه پان، نه وه ش کاریکی نادروسته و هه رگیز شتی وانا بێت، خوای به رزو به پریز ده فه رمویت: ﴿فَلَا تُطِيعِ الْمُكَذِّبِينَ﴾^۸ وَدُّوا لَوْ نُدَّهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿۱﴾^۲

واته: (جا که وابوو تۆ به قسه ی نه وانه مه که به درۆزنت ده زانن، ئاواته خوازن که تۆ نه رمی بکه یت له ئاینه که تدا ده رباره ی بیروباوه په که ت، جا نه وانیش نه و حه له نه رمیت له گه ل بکه ن و پیکه ون).

واته: ((نه گهر تۆ تۆز قالیک لییان نزیک ببیته وه و ده ست له به رنامه که ت شل بکه یت نه وانیش ئاماده ن گوپرایه ل بن)) .

۱ آل عمران: ۲۸

۲ القلم: ۸ - ۹

وه خوی پهره دگار له کاتی کدا که باسی دابه زینی قورئان ده کات ده فره مویت:

﴿ أَفَهِذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهَبُونَ ﴾ (۸۱) ۱

واته: (تایه ئیوه هه ره به م قورئانه باوه پ ناکه ن؟! و کرده وه ی پینا که ن تا بی باوه پان پازیکه ن).

وازی لیده هینن له پیناو پازی کردنی بی باوه پاندا ئانه وه بریتیه له سه ره شوپ کردن و دابه زین .

گێر دراوه ته وه له کاتی کدا که بی باوه په کان داویان له پیغه مبه ریش کرد که نه وان سالی خودا ده په رستن و پیغه مبه ریش سالتیک په رستراوه کانی نه وان بپه رستی. خوی گه وره قه ده غه ی نه وه ی لی کردو فره مایشتی به رزی خوی دابه زاند که ده فره مویت: ﴿ قُلْ يَتَّيْنَهَا الْكَافِرُونَ ﴾ (۱) لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ (۲) وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ (۳) وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ (۴) وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (۵) لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴾ (۶) ۲

واته: (نه ی موحه مبه د بلی: نه ی بی باوه پان: دارو به رد په رستان: خوانه ناسان نه وه ی ئیوه ده بپه رستن من نایپه رستم، من چی له دارو به رد بکه م، نه وه ش من ده بپه رستم ئیوه نایپه رستن، چونکه من خوا به کی هه ق و پاست نه په رستم و دارو به رد نایپه رستم دیاره نه م دوانه ش جیاوازیان زۆره، وه منیش په رسنده ی نه وه نیم که

۱ الواقعة: ۸۱

۲ الکافرون: ۱ - ۶

ئێوه په‌رستوتانه و ده‌یپه‌رستن، وه ئێوه‌ش په‌رسنده‌ی ئه‌و زاته نین که من ده‌یپه‌رستم، جا که‌وابوو ئاینی خۆتان بۆ خۆتان و ئاینی خۆیشم بۆ خۆم).

خوای گه‌وره قه‌ده‌غه‌ی لێکرد که وه‌لامیان بداته‌وه وه بۆ ئه‌وه، یان دابه‌زی له‌شتی له‌ ئاینه‌که‌ی له‌ پێناو پارێکردنیاندا، جا دروست نیه دابه‌زین له‌ ئاین له‌ به‌ر پارێکردنی بێ باوه‌پان هه‌ر چیه‌ک پوو‌ب‌دات ((ابن کثیر)) فه‌رمویه‌تی: ((واته من په‌رستراوه‌کانی ئێوه ناپه‌رستم، به‌لکو خوا ده‌په‌رستم له‌سه‌ر ئه‌و شیوه‌ی که پێی خوشه‌و لێی (پازییه)).

(وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ) واته: ئێوه که‌سانین که فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره و شه‌رعه‌که‌ی جی به‌ جی ناکه‌ن له‌ په‌رستندا، وه خوای پاک و بێگه‌رد ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَأِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ حَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّنَّاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضَعْفَ الْحَيَاةِ وَضَعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾﴾

واته: (بێ گومان ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو هاوبه‌ش دانه‌رو بێ باوه‌په‌کان سه‌باره‌ت به‌و قورئانه‌ی ئێمه به‌وه‌حی بۆمان ناردووی که لات بکه‌ن وله‌ خشته‌ت به‌رن و له‌هه‌ندی فه‌رمانمان بترازیت، تا شیوازی بانگه‌وازه‌که‌ت بگۆپی و غه‌یری قورئانیان بۆ بخوینیت‌وه و درۆو له‌سه‌ر ئێمه هه‌لبه‌ستیت، ئێتر ده‌یانکردیت به‌ دۆست و خوشه‌ویستیان و ده‌بویه‌ پیاوی چاک * دیاره ئه‌گه‌ر خۆمان توند پامان نه‌گرتیتایه و ده‌ستمان پێته‌وه نه‌بوايه، خه‌ریک بوو له‌ خشته‌ت به‌رن و که‌می به‌لای ئه‌واندا بپو‌یت و

به گوئیان بکهیت * چاک بزانه نه و کاتهیش هه ر له م ژیا نی دونه یه دا دوو به رامبه ر
سزaman ده دایت، له مه رگیشدا هه ردوو به رامبه ری نه وان سزaman پی ده چه شتیت،
چونکه گونا می پیغه مبه رو ﷺ زانایان له تاوانی خه لکانی تر گه وره تره، بویه سزایشیان
دوو به رامبه ره).

جا بویه دروست نیه خۆبه که م زانین له به رامبه ر بی باوه پاندا به دابه زین له شتیک
له ئاینی ئیسلام له پیتناو رازی کردنیاندا، جا بویه سه رشۆپرکردن، به هیچ جوړی دروست
نیه، به لام خۆپاریزی نه وه دروسته له کاتی پیوستیدا، ئاسانکاریه که له لایه ن خوا ی
پاک و بیکه رد و به رزو بلند، وه کو ده فهرمویت: ﴿إِلَّا أَنْ تَكْفُوا مِنْهُمْ نَقْلًا﴾^۱

واته: (مه گه ر خۆتان له شه ر و خراپه یان بیاریزن) تا پال به خراپه که یانه وه بنین و
خۆتانی لیپاریزن، بویه پیوسته شاره زابوون له م بابه تانه دا، هه ندی خه لکی
ئاسانکاری ده کات بۆ بلا بو نه وه ی دۆستایه تی کردنی بی باوه پان و ده لیت: نه وه له
پووی باش په فته ارکردن و مامه له کردنه و ده رخستنی ئاینی ئیسلام به پووی
لیبوره ده یه وه، وه که پیناخۆشی و پق و کینه ی تیا دانیه، نه وه قسه یه کی به تال و
پووجه، له به رته وه ی ئاینی ئیسلام پق و خۆشه ویستی و دۆستایه تی و دۆزمنایه تیشی
تیا دایه، وه به ته نها خۆشه ویستی تیا نیه و به س وه کو ده لین، نه مه قسه یه کی به تاله.
ئیسلام ئاینی به هینو پته وه و زۆر به ده سه لاته، لیخۆشبوونی تیا دانیه له گه ل بی
باوه پاندا یان سه رشۆپرکردن بۆیان به دابه زین له شتیک له ئایندا، گروپ و ده سته یه ک
هه یه بانگه شه ده که ن بۆ نه وه ی که موسلمان جیهاد دژی بی باوه پان نه که ن و
نه چه نگن له گه لیاندا، له به رته وه ی ئاینی ئیسلام ئاینی سۆز و میهره بانیه و شه پرکردنی

تیادا نیه . و گروپ و ده‌سته‌یه‌کیش هه‌یه زۆر تونده و مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ بێ باوه‌راندا به‌دۆستایه‌تی ده‌زانێ و به‌خۆشه‌ویستی بۆیان داده‌نی، ئا به‌و شیوه‌یه‌ وردیشی ناکاته‌وه . وه‌کو خوای گه‌وره له‌ قورئانه‌که‌یدا درێژه‌ی پێداوه و شی کردۆته‌وه، جا بۆیه پێویسته‌ شاره‌زابوون له‌ شته‌کانداو دابه‌زاندنی حوکم و بپیاره‌ شه‌ریعه‌کان له‌ شوینه‌کانی خۆیاندا، وه‌ به‌هیچ جۆرێ هه‌ق و ناهه‌ق تێکه‌لاو نه‌که‌ین و نه‌لێین که ئیسلام مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ بێ باوه‌ران ناکات و ئایینی توپه‌ی و هه‌ره‌شه‌یه و سۆز و میهره‌بانی تیادانیه، به‌لکو ئایینی پاک و پیرۆزی ئیسلام سۆز و میهره‌بانیشی تێدايه‌و توپه‌ی و هه‌ره‌شه‌شی تێدايه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قِيلُوا

الَّذِينَ يُلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً^١﴾

واته: (ئه‌ی گه‌لی خاوه‌ن باوه‌پ: له‌گه‌ڵ ئه‌و بێ باوه‌رانه‌دا بجه‌نگێن لێتانه‌وه‌ نزیکن، واته‌ به‌ر له‌ هه‌موو شتێ ده‌بێ ده‌ورو به‌ری خۆتان له‌ شیرک و خاوه‌ناسی، ئه‌و جا بپۆن بۆ جێگه‌یه‌کی تر، بۆیه پێغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌ پێشدا، له‌عه‌ره‌به‌کانی ده‌ورو به‌ریه‌وه ده‌ستی پێکرد، وه‌ ده‌بیته‌ توندو تیژی و زه‌بروزه‌نگیشتان لێ بینن، واته: با هه‌ست بکه‌ن به‌ توندو تیژی و لێ برانتان) وه‌ هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ

يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ^٢﴾

١ التوبة: ١٢٣

٢ المائدة: ٥٤

واته: (ئهی ئه‌وه‌که‌سانه‌ی باوه‌پتان هیناوه: هه‌ر که‌سیکتان له‌ ئایینی خۆی که‌ ئایینی ئیسلامه‌ پاشگه‌زیبته‌وه‌وه‌رگه‌پێ، جا خوا له‌مه‌ و لا که‌سانیک دینیت ئه‌وه‌نده‌ به‌رفه‌رمانی ده‌بن خۆشی ده‌وین و ئه‌وانیش ئه‌ویان خۆش ده‌وی، له‌ ئاستی خاوه‌ن باوه‌پاندا خۆ به‌که‌م زان و به‌سۆزن وه‌ له‌به‌رامبه‌ر بی باوه‌پاندا خۆ به‌گه‌وره‌ زان و سه‌ر بلندو ده‌رون به‌رزن، توندو تیژو به‌ هه‌لمه‌تن، بۆ په‌زامه‌ندی خوا تیده‌کۆشن و ده‌جه‌نگن و له‌ته‌شه‌رو لۆمه‌ی لۆمه‌کارانیش ناترسن و باکیان نابێ).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ

بَيْنَهُمْ﴾

واته: (موحه‌مه‌د ﷺ په‌وانه‌کراو و په‌یامبه‌ری خوايه، پێیان خۆش بێت یان نا، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌که‌سانه‌ش له‌گه‌ڵ ئه‌ون و شوینی ئه‌وه‌که‌وتوون له‌به‌ر بی په‌رواکاندا ئازاو به‌هین، له‌ناو خۆشیاندا میه‌ره‌بان و به‌سۆز و دل‌نه‌رم).

واته: زۆر به‌ سۆزن له‌گه‌ڵ موسلماناندا، به‌لام مانای وانیه‌ که‌ ئه‌وان توندو تیژن له‌سه‌ر کافران یان پق و کینه‌و به‌ ئازارن بۆ بی باوه‌پان، مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ ناکه‌ن له‌وه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ بۆی به‌ په‌وا داناون یان ئه‌وه‌ موسلمانانه‌ ژن و ئافه‌رتی گاورو جوله‌که‌ ناهینن، وه‌کپین و فرۆشتنیان له‌گه‌ڵ ناکه‌ن، ئه‌وه‌ داواکراو نیه‌و خوازاو نیه‌، جا ئه‌وه‌ به‌رژه‌وه‌ندیانه‌ی که‌ موسلمانان پێویستیانه‌و له‌گه‌ڵ بی باوه‌پاندا ئالوگۆری ده‌که‌ن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی موسلمانان پێویستیان پێیه‌تی، به‌لام له‌ باره‌ی کاروبارو دۆزی ئایینه‌وه‌ هه‌یج دابه‌زین و خۆبه‌که‌م زانی تیا دا نیه‌، وه‌ لی‌بوردنیشی تیا دا نیه‌ له‌گه‌ڵ ئایینی

بی باوه پیدای جا بویه پیویسته ئه وه بزانیته، له بهرئه وهی ئه م بابته له زۆریک له خه لکی شیواوه و تیکچوه لییان، له نیوان ئاسانکاریدا بانگه شه ده کات که ئیسلام هه میسه ئایینی ناشتی خوازی و هیمنیه، وه له نیوان توند پره ویکدا که واده بینی به هیچ جۆرو پێگه یه ک دروست نیه مامه له کردن له گه ل بی باوه پاندا، هه رکام له م دوو بۆچون و پێگه جیاوازه به هه له داچون و بونه وته بار له سه ر ئیسلام، جا ئه وهی پیویسته خویندن و لیکۆلینه وهی ئه م شتانه بکری و شاره زای یاساکان و بابته کانی که تیایدا یه تی بین، له بهرئه وهی ئه و به شه زۆر گرنگه به تایبه تی له م سه رده مه ی ئیستادا، خوا باشت ده زانی .

وه درودی سه لامی خوا له سه ر پیغه مبه رمان ﷺ و له سه ر خزمو که سه نزیکه کانی و هاوه له کانی بیت .

پرسیاره کان

پرسیار: ئایا به ستنی په یمان نامه له گه لیاندا له سه ر دامه زانندنی پرۆژه کانی سه ربازی له ولاتی موسلماناندا به پشتگیری بۆیان و سه رخستیان داده نریت ؟

وه لām: ئه وه دروسته له بهر ئه وه ی بۆ به رژه وه ندی موسلمانانه، ئیمه پتویستمان به وه یه که فیری کارو باره جهنگیه کان و شیوازه کانی شه پکردن ببینن، وه ئه وان له ئیمه باشتەر شاره زان و زیاتری لیده زانن، هیچ پښگریه ک نیه له وه ی که سودمه ندبین له شاره زای و پسپۆرپیان، وه ئه وه له دۆستایه تی کردن نیه بۆیان ئه وه له ئالوگ پرکردنی به رژه وه ندیه که موسلمان پتویستیان پتیه تی.

پرسیار: که سی واهیه فه توا ددهات به کوشتنی ئه و بی باوه و پانه ی له دورگی عه ره بیدان، به و هۆیه شه وه ده لێن که ئه وانه له وانه نین په یمانه یان له گه لدا گریدرابیت وه له بهر ئه وه ی ده ولته کانیان موسلمانان ده کوژیت به ناوی تیۆره وه، جا ئایه ئه م فه توا ییه راست و دروسته ؟

وه لām: ئه وه فه توا ی نه زانه کان و ئه وانه یه که بانگه شه ی زانست ده که ن و خۆیان به زانا ده زانن، دروست نیه کوشتنی بی باوه پان، ئه وه ی که به په یمان هاتوون و هاتونه ته ناوه وه به بی باوه پی و ئارامی له بهر ئه وه ی ئه وه له ناپاکی و ستمه کوشتنیان، دروست نیه ئه وه ئه گه ر له دوورگی عه ره بیشدا بن، دروسته بۆیان که بینه ناو دوورگی عه ره به وه بۆ به رژه وه ندی گوپینه وه له نیتوان ئه وان و موسلماناندا. یان وه ک بالۆیز یان بازرگانی یان دهستی کارو کرێکار که هه لده ستن به ئه نجامدانی ئه و کارانه ی که جگه له خۆیان نایزانن ئه وه دروسته هاتنه ناوه وه یان، ئه وه ی که ده غه کراوه نیشته جی بوون و مانه وه یان به به رده وامی ئه و بی باوه پانه جیگیر بن

له دورگه ی عه ره بدا، به لام نه وانه ده پونه دورگه ی عه ره بیه وه بۆ کرین و فروشتن و مامه له کردن و پاشان ده چنه ده ره وه نه وه هیچ پیگریه کی تیان نیه، وه نه وه که سه ی که بی باوه پان ده رده کات و پیگریان ده کات له نیشته جی بوون مانه وه ی هه میشه ی له دورگه ی عه ره بیدا کار به ده سه ته، نه وه مافی هه مووکه سیک نیه، پووی قسه له کار به ده ستانی موسلمان ه نه وان ده ریان ده که ن نه گهر تواناو ده سه لاتی نه وه یان هه بوو .

پرسیار: نایه مامه له کردن له گه ل بی باوه پاندا نه وانه ی که شهر له گه ل موسلماناندا ناکه ن و له ولات و شوینی نیشته جیبوونی خویان وه ده ریان نانین به چاکه کردن له گه لیاندا نایه نه وه له دوستایه تی کردن و پشتگیریه ؟ وه نه وه چۆن ده بیت ؟

وه لام: نه گهر چاکه یان له گه ل کردین، چاکه یان له گه ل ده که یان، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾^۱

واته: (خوا پیتان ناگری له و بی باوه پانه ی جهنگیان نه کردوه له گه لتاندا و له نایندا و له مال و زیدی خوتان ده ریان نه کردون که چاکه یان له گه ل بکه ن و مامه له یان له گه ل بکه ن به دادگه ری).

نه وه چاکه یه له وانه وه، نه گهر چاکه یان له گه لدا کردین چاکه یان له گه لدا ده که یان له کاروباری دنیا دا، نه گهر دیارییه کی پی به خشیت توش دیارییه کی پی به خشه، پیغه مبه ره داری بی باوه پانی وه رگرتوه، له بهر نه وه ی دیاری له مامه له ی دنیا دا قه یناکاو زه ره ری نیه .

پرسیار: کهسی وا هیه ده لیت: دۆستایه تی کردنی بی باوه پان و پشتگیری کردنیان له سی پوه وه ده بیئت:

یه کهم: که دۆستایه تی کردنیکی ته وای، په هاو گشتگیر بیئت که نه وه بی باوه پی ده رکهری خاوه نه که یه تی له پیزی موسلمانان .

دووهم: که له پیناوی به دهسته پینانی به رژه وه ندیه کی تایبه تدا بیئت و هیچ له ویدا نیه که په نای بۆ بیات و پالی پیوه بنی بۆ نه وه ی له ترسیک و هاوشیوه کانی، نه وه قه ده غه یه و بی باوه پی نیه .

سی یه م: له بهر هۆکاری ترس بیئت له بی باوه پان، حوکم له وه دا دروسته به مهرجی دۆستایه تیه که پووکه ش بیئت نه ک له ناخه وه بیئت .

پرسیار: نایه نه و دابه ش کردنه پاست و دروسته ؟

وه لام: دۆستایه تی کردن دوو به شه:

یه کهم: دۆستایه تی کردنیان له بهر دین و ناینه که یان، نه وه بی باوه پی وه خاوه نه که ی له پیزی موسلمانا ده رده کات .

دووهم: دۆستایه تی کردنیان له پینا و چا و چنۆکی و ده سخستنی دونیادا له گه ل پۆ لیبون له خۆیان و ناینه که شیان نه وه قه ده غه یه و بی باوه پی نیه ((نابیئت دۆستایه تیان به هیچ جۆری له جۆره کان، وه به هر مه به سستیک بیئت بکریئت چونکه به ره و قه ده غه کراو و بی باوه پی نه نجام ده ره که ی پاده کیشی .. وه رگیپ))

پرسیار: کهسی یارمه تی هاو به ش دانه رانی دا دژ به موسلمانان به چه ک یان هر شتیکی تر زۆر لیکرا بو و یان ترسابو و له سه ر نامووسی، نایه نه و که سه هه لوه شینه ری له هه لوه شینه ره وه کانی ئیسلامی نه نجامدا وه ؟

وه‌لام: ئه‌وه وه‌كو ئه‌وه وایه كه باسمانکرد كه ئه‌گه‌ر زۆری لێ‌كرابوو ئه‌وا ده‌بیته ژیر ده‌سته و چه‌وساوه‌كان وه‌كو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِلَّا الْمُسْتَضَعْفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا﴾^۱

واته: (توانای هیچ خۆده‌ریازکردن‌تکیان نیه‌و شاره‌زای ڕێگه‌ش نین و پێ ده‌رناکه‌ن).

خوای گه‌وره بێ گومان به‌هانه‌ی بۆ هه‌تاوه‌ته‌وه ئه‌گه‌ر هیچ فێلی نه‌زانی خۆی ده‌ریاز بکات یان هیچ شاره‌زانیه و پێ ده‌رناکات، وه‌ له‌گه‌ڵ بێ باوه‌پاندا ماوه‌ته‌وه به‌ ناچاری ئانه‌وه به‌ دنیای خوای گه‌وره به‌هانه‌ی لێ‌وه‌رده‌گرێ، هه‌روه‌كو ده‌فه‌رمویت: ﴿فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا﴾^۲

واته: (جا بێ گومان خوا له‌وانه ئه‌بوری و خوا هه‌میشه گوناخ پۆشی لێ‌بوردیه و له‌ خاوه‌ن بیانوانیش بیانوو وه‌ر ده‌گریت).

به‌مه‌رجی ئه‌و که‌سه ڕقی له‌بێ باوه‌پان بیته، ڕقی له‌ ئاینه‌که‌شیان بیته .

پرسیار: ئایه دادوه‌ری کردن به‌جگه له وه‌ی خوا دایه‌زاندوه له بێ باوه‌پی بچوک یان گه‌وره؟ وه‌ به‌لگه‌ش چه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه له‌ په‌رتوکه‌که‌ی خوا و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ؟

وه‌لام: ئه‌م بابته‌ پۆشن و پونه له‌ قسه‌ی زانایان و پێشه‌وايان، كه هه‌ر که‌سی دادوه‌ری بکات به‌ جگه له‌وه‌ی كه خوا دایه‌زاندوه و باوه‌پیشی وایه كه ئه‌وه دروسته یان ئه‌وه باشته‌ره له‌ دادوه‌ری خوا یان یه‌کسانه له‌گه‌ڵ دادوه‌ری خوا یان ئه‌و که‌سه

۱ النساء: ۹۸

۲ النساء: ۹۹

سه ریشکه نه گهر بیه وی دادوهری به حوکم و برپاری خوا ده کات وه نه گهر بیه وی دادوهری به جگه له وه ده کات نه وه بی باوه په به کۆ دهنگی زانایان . به لام نه گهر باوه پی وایت که پتویسته دادوهری به شهرعه که ی خوی به رزو به پیز بکریت وهر نه وه ش هق و پاستیه، وه حوکم و برپار جگه له خوی گهره به تال و پوچه، به لام دادوهری کرد به وه له بهر به رتیلی که بیدریتی یان له بهر ئاره زویه که له ده روئیدایه له بابته ی له بابته کان سه ریچی حوکم و برپاری خوی کرد بۆ مه به سته ی له مه به سته کانی یان له بهر ئاره زوی ده روونی یان له بهر به رتیل وهر گرتن یان سه رنه وی کردن بۆ یه کیک نه مه تاوانیکی گهره یه له تاوانه گهره کان، به لام به و کاره له ئاینی نیسلام ده رناچیت و بی باوه پ نایت، له بهر نه وه ی ده زانی که نه وه قه ده غیه و نابز بکریت وه هه له یه و سه ریچی کاره، نه وه ده بیته تاوانی له تاوانه گهره کان، نه وه دریزه دان و پونکردنه وه یه له م بابته دا .

پرسیاره: ئایه خه واریجه کان له نه هلی قیبله داده نریت ؟ وه ئایه نویت له دواپانه وه ده کریت ؟ وه پیکخه ر چیه له وه دا که کی دروسته نویت له دواپه وه بکریت له نه هلی قیبله ؟

وه لام: زانایان جیاوازن له باره ی خه واریجه وه، ئایه نه وان بی باوه پن، یان نه و خه واریجانه گومراو له سنور ده رچون ؟ له سه ر دوو قسه یه و قسه ی بی باوه پ دانایان نزیکتره له بهر نه وه به لگه کان به لگن له سه ر بی باوه پ دانایان، وه هه رچی ده رباره ی نویت کردنه له پشتیان وه نه وه دروست نیه به و به لگه یه ی که نه وان بی باوه پن، مه گهر

له بهرته وه ی زالبیون به سهر شوینیکدا هه روه کو چۆن شهرع زانان باسیان کردووه،
ئوا له وکاته دا موسلمان نویژ له دوا یانه وه ده کات^۱.

پرسیار: که سی ده سه لاتداران به بی باوه پ داده نیت و داوا له موسلمانانیش ده کات
که له ژیر فه رمانی فه رمانپه واکانیان ده رچن، ئایه نه و که سه خه واریجه ؟

وه لام: نه وه پێچکه و پێبازی خه واریجه کانه نه گهر واببینی ده رچوون
له سه رکار به ده ستانی موسلمانان، وه له وهش قورستر و توندتر نه گهر بی باوه پی کردن
ئانه وه پێبازی خه واریجه کانه .

پرسیار: هه لویستی ئیمه چیه ده رباره ی نه وانه ی ده سه لاتدارانی موسلمانان به بی
باوه پ داده نیت له م پۆژگاره دا به هه موو شیوه یه ک ؟ ئایه نه وانه له خه واریجه کانه ؟
شاره زامان بکه له و باره یه وه خوای گه وره به ره که ت بخاته زانیاریته وه و پاداشتی
خیرت بداته وه .

وه لام: نه وانه ی که ده سه لاتداران و فه رمانپه وایانی موسلمانان به بی باوه پ داده نیت
نه وانه له خه واریجه کانه.

۱ وه له وانه ی که پێیان وایه خه واریج بی باوه پ هه روه کو (ابن حه جهری عه سقه لانی) په حمه تی خوای
لێبیت باسی کردووه (بوخاری و قاچی نه بویه کو و سوبکی و قورگی و که خاوه نی په رتوکی ((الشفاء))
قاضی عیاوه گێپاویه تیه وه، وه هه روه ها له خاوه نی ((الروضة)) ئیمامی نه وه ی له په رتوکی ((الردة))
ته ماشای ((فتح لباری ۱۲/۳۰۰)) بکه .

**وانه‌ی ده‌یه‌م له‌راقه‌ی
هه‌لوه‌شیننه‌ری نو‌یه‌م**

زانای پایه به‌رز په‌حمه‌تی خودای لی‌بی‌ت فه‌رمویه‌تی ((هه‌ر
که‌سی‌ک باوه‌ری وای‌ت که هه‌ندی‌ک خه‌ل‌ک بۆیان هه‌یه بچنه‌ده‌ر له
شه‌ریعه‌تی موحممه‌د^ﷺ هه‌روه‌کو چۆن خه‌ضر بۆی هه‌بوو
ده‌رچیت له شه‌ریعه‌تی موسا سه‌لامی خوای لی‌بی‌ت ئه‌وا ئه‌و
که‌سه‌ بی باوه‌ره)) .

(راقه)

بی گومان که خوای پاک و بی‌گه‌رد موحممه‌دی^ﷺ بۆ هه‌موو خه‌ل‌کی ناردووه و
په‌وانه‌ی کردووه، به‌عه‌رب و عه‌جه‌میه‌وه، به‌خوینده‌وار و نه‌خوینده‌واره‌وه، بۆ لای
هه‌ردوو به‌ره‌ی په‌ری و مرو‌فه‌کان، جا پتویست بووه له‌سه‌ر هه‌موو دروست کراوه‌کان
له‌ په‌ری و مرو‌فه‌که‌ شوین پی‌غه‌مبه‌ر^ﷺ بکه‌ون، ئه‌وه‌ش له تاییه‌ت مه‌ندی ئه‌وه
هه‌روه‌کو خۆی^ص ده‌فه‌رمو‌یت: ((كان النبي يبعث إلى قومه الخاصة وبعث إلى الناس
الكافة))^۱.

واته: ((هه‌موو پی‌غه‌مبه‌رێک بۆ لای گه‌له‌که‌ی خۆی نێ‌ردراوه به‌ته‌نها، به‌لام من
بۆ لای هه‌موو خه‌ل‌کی نێ‌ردراوم به‌گشتی)) .

^۱ أخرجه البخاری (۳۳۵)، ومسلم (۵۲۱) من حديث جابر بن عبد الله رضي الله عنه .

وه هه روه ها خوی گه وره ده فره مویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾^۱

واته: (ئیمه هه ر بویه تۆمان نارد ئه ی موحممه ﷺ که بۆته واوی خه لکانی جیهان ببیته موژده دهر و ترسینه).

وه خوی گه وره ده فره مویت: ﴿قُلْ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَتَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الَّذِي يَأْتِيكُم بِالْبَيِّنَاتِ وَالْحَقِّ وَالْهُدَىٰ وَكَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَالْأَحْكَامَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾^۲

واته: (ئه ی پیغه مبه ر ﷺ بلی: ئه ی خه لکینه چاک بزانی که من په یامبه رو نیردرای خوام بۆلای سه رجه م ئیوه نه ک ته نها بۆلای هه ندیکتان، من ئه و خوییه ناردومی که ده سه لات داریتی ته واوی ئاسمانه کان و زه وی ته نها هی ئه وه، ئه و نه بی هیچ په رستراوی به هه ق نیه، ژیان ده به خشی و گیان ده ستینی، ده سا ئیوه ش به خوا به و په یامبه ره هه وال دهره نه خوینده واره ی خوا بپوابکه ن، که ئه وه بۆخوی بپوا ی ته واوی به خوا به هه موو وشه کانی ئه و هه یه، ده بی ئیوه ش شوینی بکه ون سا به لکو به ختیارو شاره زای پیگه ی هه ق و پاستی ببن).

وه له باره ی جوله که وه ده فره مویت: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ

الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ
وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي
أُنْزِلَ مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾

واته: (باوه پرداری ته واو نه وانن ده که ونه شوینی نه و په یامدارو هه والذهری خوایه،
که نه خوینده واره، نه و پیغه مبه ره ی که ناوو سیغه ته کانی له ته ورات وله ئینجیلدا
نوسراوه لای خویمان ده ستیان ده که وی، واته زور به چاکی ده یناسن، فرمانیان به
چاکه پی ده کات وله شتی خراب و ناپه سهند پریان لی ده گریته وه موو شتیکی پاکو
خاوینیان بۆ چه لال ده کات و هه موو شتیکی پیس وزیان به خشیان لی قه دهغه ده کات
وه کو نارهق و گوشتی به رازو پریا، وه بارو ته کلیفی قورس و کوت و زنجیری له سهریان
شه ته که درابوو لای ده با، ئینجا نه وانیه برویان به و په یامبه ره هیناو به پیزو
حورمه ته وه پایانگرت و هاوکاری و پشتگیری لی کرد به جیهادو تیکوشان و دوی نه و
پوناکیه ش که وتن له گه لیا نیردراوه، نه و خه لکانه ی نه مانه سیغه تیان بن به ختیارو
سهرفرانن).

خوای په روه ردگار پیویستی کردوه له سهر گاورو جوله که که شوین پیغه مبه ر
موحه مه د ﷺ بکه ون، وه سهریخن و پیزی لیگرن و به به رزی دابنن ﷺ، پیغه مبه ر
ﷺ ده فهرمویت: ((لا یسمع بی یهودی ولا نصرانی ثم لا یومن بی وبالذی جئت بی الا
دخل النار))^۲.

۱ الأعراف: ۱۵۷

۲ سبق تحریره .

واته: ((هیچ کام له جوله که و گاورنیه بانگه وازی من بیستی و پاشان باوه یم پی نه هینی وه باوه پیش به وه نه هینی که هیناومه که قورئانه ئه واه به دلناییه وه ده جیته ناو ناگری دۆزه خه وه))

وه پیغه مبه ر علیه السلام به دهستی عومره وه ره زای خوی لی بیت کومه لی په پهی له ته ورات بینی، پیغه مبه ر علیه السلام پیی ناخوش بوو سه رکونه ی کرد له سه ر ئه وه فه رموی: ((نه وه چی ده که یت نه ی کوپه که ی خه تاب دوی نیسلام شوین جوله که ده که ون، نه گه ربرام موسا علیه السلام زیندو بوایه ئه واه بوو وه نه یده توانی شوین هیچی دیکه بکه وی ته نها شوینکه وتنی من نه بیت، نه وجاه عومره ره زای خوی لی بیت فه رموی: (پازی بوون به وه ی خوا په روه ردگارمان بیت، وه به وه ی که ناینی نیسلام پیبازو ناینمان بیت، وه به وه ی محمد صلی الله علیه و آله و سلم ه والده رو پیغه مبه رمان بیت))^۱.

وه خوی به رزو به پیز به یمانی وه رگرتوه له پیغه مبه ران سه لامی خویان لی بیت له سه ر نه وه ی که نه گه ر پیغه مبه ر موحمه د علیه السلام په وانه کرا وه به کی له وان زیندو بوو نه واه ده بیت، شوینی بکه ویت، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَّا أُنْزِلَتْكُمْ مِنْ صُورٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۝۸۱﴾ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝۸۲ أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

﴿۸۳﴾

۱ أخرجه احمد (۱۵۱۵۶)، وابن ابی عاصم في السنة رقم (۵۰)، و عبدالرزاق في المصنف (۱۰۱۶۴)، وابن

عبدالبر في الجامع (۱۴۹۷)

۲ آل عمران: ۸۱ - ۸۳

واته: (ئو کاته یان وه بیر بیته وه که خوا په یمانی پته وو به هیزی له یه که به که ی په یامبه ران وه رگرت که هه رچه نده کتیب و نامه ی زانستی و حیکمه تم پی دابن وه پاشان په یامبه ریک هاته ناوتان و ئه وه ی ئیوه شی به پاست زانی . خوا هه ر ئه و کاته په یمانی لیوه رگرتن که ئه بی باوه پی پی بینن و هاوکاری و یارمه تیشی بدهن . ئیبن و عه باس ده فره مویت: خوا هه ر په یامبه ریکی نارد بیئت په یمانی لیوه رگرتوه که سه ره پای خویشی ده بیئت هۆز و گه له که شی ئاگادار بکات که باوه پ به و په یامبه ره بینن، مه به ست ئه وه یه که موسا و عیسا سه لامی خویان لی بیئت هه ر ئه و پۆژه به گه له که یان راگه یاندوه که هه ر کات موحه مه د ﷺ هات باوه پی پی بینن، جا خوا به په یامبه ره کانی وت: ئایه دانتان به وه دانا و په یمانه که ی منتان وه رگرت ؟ ووتیان: به لی په یمانمان داو، هه روا ده که ین، ئه وسا خوا فره مو ی: ده سا ئیوه له ناو خۆتاندا بوئم به ئینه به شایه ت بن، وامنیش له گه لتانم و شایه تم له سه ر ئه و په یمانه * ئینجا هه ر که سیك له مه به دواوه له و په یمانه پاشگه ز بیته وه و پووی لیوه ربگی پی فاسق و له سنور ده رچه . که وابوو ململانی وکلا کردنی فه له و جوله که کان که باوه پ ناهیتن به موحه مه د ﷺ به رنامه که ی پاکردن له پاستیه کان و خۆده ر بازکردنه لییان و یاخی بوونیشه له پیغه مبه ره کانیاں * ئاخۆ دینیکیان ده وی، جگه له ئایینی خوی خاوه ن نامه کان ؟ ئاین و به رنامه که ی خوا ده بوین، که هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه بیانه وی و نه یانه وی موسلمان و ملکه چی فره مانی ئه ون و هیچ که سیك ناتوانی له ژیر ده سه لاتی خوا خوی لادبات و هه موانیش ته نها هه ر بۆلای ئه و ده گه رپینه وه).

جا به لگه کان نۆر پوون و ئاشکران له وه ی که نامه که ی پیغه مبه ره موحه مه د ﷺ گشتگیره، وه ئاینه که شی هه لوه شینه ری هه موو ئاینه کانه، وه هیچ ئاینیک نامینی

له ره وانه کردنی موحه مه د ﷺ جگه له ئاینی ئیسلام که هیناویه تی، وه هه ره له بهر نه وه شه کاتی پیغه مبه ر عیسا ﷺ له کۆتا سه رده مدا داده به زیت شوینی پیغه مبه ر موحه مه د ﷺ ده که ویت و حوکم به شه ریه ته که ی که شه ریه ته ی ئیسلامه ده کات و ده بیه شوینکه وته بۆ پیغه مبه ر موحه مه د ﷺ جا بۆیه هیچ که سی بۆی نیه و ناتوانی ده رچی له شه ریه ته ی موحه مه د ﷺ له جنۆکه و مروفه کان، خوی به رزو به ریز ده فره رمویت: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ آلِجَنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَنْقُومَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَنْقُومَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ، يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ مِّنْ عَذَابِ آلِيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾﴾^۱

واته: (وه بیرینه وه نه و کاته نه ی موحه مه د ﷺ که تو که س له جنۆکه کانمان ناره ده لات تاگوئی پابگرن له قورئان، ئینجا کاتی گه یشتن و ئاماده ی قورئان خویندنه که بوون له ناو یه کتریدا، وتیان: گوئی بگرن و بیده نگ بن، ئینجا خویندنی قورئانه که ته واو بوو خیرا گه پانه وه بۆ لای قه ومه که یان به ئاگادار کردنه وه یان له سزای خوا، گه پانه وه وتیان نه ی گه له که مان ! بئی گومان ئیمه گویمان له کتیه که وه بووه که له پاش مووسا دابه زینراوه، ئیبن و عه باس ده فره رمویت ((نه و جنۆکانه هه والی عیسیان نه نه زانی): سه لمینه ری کتیه کانی پیش خۆیه تی واته ته ورات نه سه لمینی و ددانی پیادا ده نی: پینمونی ده کات بۆ هه ق و پپی راست، وتیان: نه ی خزمینه ! وه لامی

بانگکه‌ره‌که‌ی خوا بده‌نه‌وه و بپواش به خوا بیئن له گوناچه‌کانتان خوش ده‌بیئت و له‌سزای ئیش گه‌یه‌نه‌ریش ده‌تان پارێزێ * خۆ هه‌ر که‌سیک وه‌لامی بانگخواری خوا نه‌داته‌وه ناتوانی له زه‌ویدا له ده‌ستی خوا ده‌رچیت و هه‌لی و جگه له خواش هه‌یج یارو دۆستیکی نییه تا بتوانی له‌و پۆژه‌دا یارمه‌تی بدات، لێره‌دا گفتوگۆی جنۆکه‌کان ته‌واو ده‌بیئت، نه‌فه‌رموی ئه‌وانه‌ی باوه‌پ ناهینن له گومراییه‌کی ئاشکرا دان ((.

وه‌هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا

عَجَبًا ١﴾

واته: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بلی: له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارمه‌وه وه‌حیم بۆ کراوه که چه‌ند که‌سیک له په‌ریه‌کان گوێیان راگرت بۆ قورئان خوێندنه‌که‌م، جا وتیان: بێ گومان ئێمه گوێمان گرت بۆ قورئانیکی سه‌یرو سه‌مه‌ره له پووی هۆنینه‌وه و په‌وانبێژی و خوشخوانینه‌وه).

جا سوره‌تی (جن) هه‌موو په‌یامه‌که‌ی موحه‌مه‌دی ﷺ تیا‌دا‌یه بۆ جنۆکه‌کان، وه په‌یامه‌که‌ی ﷺ گشتگیره بۆ هه‌ردوو به‌ره‌ی مرقۆ و جنۆکه بۆیه له‌سه‌ر یانه گوێپرایه‌لی بن، وه هه‌ر که‌سی وه‌لامی بانگه‌وازه‌که‌ی نه‌داته‌وه و شوینی نه‌که‌وی ئه‌وه له کۆمه‌لی ناو ئاگره به‌ دلنای له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بێ باوه‌په به‌ خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ، وه ئه‌وانه‌ی ده‌لێن که‌که‌سی بۆی هه‌یه له‌شه‌ریعه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ ده‌رچیت و گوێپرایه‌لی نه‌بیئت و به‌لگه‌ش دیننه‌وه بۆ ئه‌و قسه‌یه‌یان به‌ به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی خه‌ضر له‌گه‌ڵ مووسا سه‌لامی خوایان لیبیئت، جا به‌سه‌ر هاته‌که‌ی خه‌ضر هه‌روه‌کو خوای گه‌وره باسی کردووه له

قورئان و له سوره تی که هف دا که موسا سه لامی خوی لیبت هه ستاو ووتاری بو
 خه لکی دا له ناو قه ومه که یدا، جا پرسیاریان لی کرد: ئایه هه به له سه ر پوی زه وی له تو
 زانتر بیت؟ موساش فه رموی: نه خیر، خوی په روه ردگاریش فه رموی: به نده به کم
 هه به له به نده کانم له زه ویدا ئاواو ئاوايه زانیاری وای له لایه لای تو نیه، واته له هه ندیک
 شتا له تو زانتره، موسا عليه السلام پوشت بولای نه و به نده به تا فیری زانست بیت لای نه و.
 خوی گه وره ده فه رمویت ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ
 الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا﴾^۱

واته: (نه و کاته وه بیر بیته نه ی موحه مه عليه السلام که ((موسای کوپی عمران عليه السلام))
 به هاوپی لاوه که ی خوی ((یوشعی کوپی نونی کوپی یوسف)) ی گوت: من لی براوم
 سه فره ی بکه م و نه گه پیمه وه هه تا نه گه مه جه مسه ری به یه ک گه یشتنی هه ردو
 ده ریاکه، که له زه ریای هیندی و له ده ریای سوور له ((باب المنذب)) دا
 به کده گرته وه، یا خود هه ر ماوه به کی زورتیش بچم هه تا ده گه مه مه به ست با
 پینگاکه ش هه شتا سال پیاده په و بیت).

هه تا گه یشته نه و زه ویه ی که خه ضری تیا دا بوو جا پپی ووت: ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ
 أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا﴾^۲

واته: (موسا سه لامی خوی لیبت پپی گوت: ئاخو مؤله تم ده ده بیت شوینت
 بکه وم؟ واته پوخسه تم ده ده بیت که به رده وام له گه لت بم تا له و زانسته ی له لایه ن

۱ الکهف: ۶۰

۲ الکهف: ۶۶

په روه ردگارته وه فیتر کراویت منیش فیتر بکهیت و نیشانمی بدهی به لکو که لکی لیوه ر بگرم له کاروبارمدا).

مووسا خوی پیشانی خه ضر ددهات و دهیه وی فیتری زانست ببی نایه وی به هه ره شه و توندی و رقه وه قسه بکات به لکو زۆر به نه رم و نیانی و نه دده به وه وه کو که سیکي فیترخوانی لای زانایه ک خوی دهرده خات و ده فهرمویت: ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا﴾ ٦٦ ﴿قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ ٦٧ ﴿

واته: (ئاخو مؤله تم ددهیت شویت بکهوم؟ تا له و زانسته ی له لایه ن په روه ردگارته وه فیترکراویت منیش فیتر بکهی * خه ضر ووتی: به پراستی تو هه رگیز له گه ل من هه لئاکهیت، ناتوانی خو پابگری له به رامبه ر ئیشه کانی منه وه، چونکه هه ندی شت ده بیینی له منه وه به پواله ت له گه ل شه ریه ته که ی تو دا ناگونجیت)

تا کۆتای به سه رهاته که . که کونکردنی و عه بیدارکردنی که شتیبه که و کوشتنی منداله که و دروستکردنه وه ی دیواره که ی تیا دایه، مووسا زۆری پی سه یر بوو نه و شتانه پوو ددهات له بهر نه وه ی نه یده زانی هوکاره کانی چیه که بو واده کات، له دوایدا خه ضر بۆی پون کرده وه له بهر چی نه و کارانه ده کات و هه ره هه مووی به فهرمانی خوا ی گه وره کردویه تی و فهرمووی: ﴿وَمَا فَعَلْنَاهُ عَنْ أَمْرِی﴾ ٦٨ ﴿

واته: (دئنیاشبه له خو مه وه نه م کردووه، به لکو گشتی به فهرمانی خوا بووه).

به لکو نه وانه هر هه مووی فه رمانی خوی گه وده ی له سه ر بووه بویه کردومن، وه به موساشی گوت: من زانستیکم پییه که خوی گه وده فیری کردوم لای تۆنیه و فیر نه کراوی، وه تۆش زانستیکت لایه که خوی گه وده فیری کردوویت و لای من نیه و فیر نه کراوم))^۱.

بی گومان زانایان جیاوازیان هه یه ده رباره ی خه ضر، ئایه په یامبه ره یان دۆستیکه له دۆستانی خوا ؟ دوو قسه یانه هه یه له باره یه وه:

قسه ی یه گهم: که نه و پیغه مبه ره، له بهر نه وه ی نه و شته له توانا به ده رانه له موعجیزه ن که بۆ پیغه مبه ره نه بیّت شتی و نابیّت و پوو نادات له سه ر ده ستیاندان.

قسه ی دووه م: که نه و دۆستیکه له دۆستانی خواو نه م شتانه ش که ده یزانی و پووده دات له سه ر ده ستی که راماتن له که راماتی دۆستانی خوا و موعجیزه نین، وه وه کو زانراوه دۆستانی خوا له سه ر ده ستیاندان که رامات و گه لی شتی له توانا به ده ر پووده دات.

پاشان ئایه خه ضر زیندوووه یان مردوووه ؟

نه وه ی که به لگه ی پاست و دروستی له سه ره نه وه یه که مردوووه، خوی گه وده

ده فه رمویت: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِن مِّنْ فَهْمٌ الْخَالِدُونَ﴾^۲

واته: ((ئیمه پیش له تۆ ومان نه کرد مَرُوفَتِكَ نه مریت، ئایه نه گه ر تۆ بمری نه وانه

ژیانی هه تا هه تاییان ده بی ؟! نه، هه رگیز شتی وانیه)) .

۱ أخرجه القصة البخاری برقم (۷۴)، ومسلم برقم (۲۳۸۰) من حديث ابن عباس رضي الله عنهما عن

أبي بن كعب رضي الله عنه .

۲ الأنبياء: ۳۴

خوای بهرز و بهرپز هه والی داوه که بۆ هیچ کهس نیه ژیا نی هه تا هه تای له دروستکراوه کان، وه هه موو دروستکراوه کان ده مرن، وه کو ده فه یمویت: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا

فَانِ ﴿٦٦﴾ ١

واته: (هه رچی به سه ر پشتی زه ویه وه یه هه ر هه موو له نیو ده چیت.

وه خه ضر یش به نده یه که له به نده کانی خوا له نه وه کانی ئاده م و به ویش له ناو چونی به سه ردا دیت وه کو هه ر که سیکی تری جگه له خو ی پاشانیش نه گه ر زیندو بوایه نه وا بۆی نه بوو واته نه ی ده توانی که ده رچی له شه ر یه تی پیغه مبه ر ﷺ ته نها نه وه نه بیت که بیت بۆلای پیغه مبه ر ﷺ و شوینی که ویت، له بهر نه وه ی پیغه مبه ر ﷺ بۆلای هه موو خه لکی به گشتی په وانه کراوه و نیردراوه، خو نه گه ر زیندو بوایه له کاتی په وانه کردنی پیغه مبه ردا ﷺ نه وا ده هات بۆلای و شوینی ده که وت، وه باسیش نه کراوه که هات بیت بۆلای پیغه مبه ر ﷺ نه وه ش به لگه یه له سه ر نه وه ی که خه ضر مردوو و زیندو نیه، هه ر نه وه ش قسه ی پاست و دروسته به لام هه ر که سی بلی که زیندوو نه وه هیچ به لگه یه کی پوون و ناشکرای پی نیه، وه نه وه ی جیگه ی سه رسوپمانه نامه یه که هیه دراوه ته پال شیخ الإسلام (ئیبن و ته یمییه) که تیایدا باس کراوه که

خه ضر زیندوو، وه له چاپیشی دراوه له ((مجموع الرسائل)) ٢.

١ الرحمن: ٢٦

٢ مجموع الفتاوى (٤ / ٣٣٨) و فی حاشیتها مکتوب (تابه و شیوه نهم نامه یه م بینوه).

به هه له له کاتیکدا له نامه یه کی تریدا ژبانی خضر پهرت ده کاته وه، وه ئه وه یش به هه مان شیوه هه ره له (مجموع الرسائل) ^۱ دایه، جا ئه وه نامه یه ی که دراوته پال شه یخی ئیسلام راست نیه که باسی ژبانی خضر ده کات و ده لیت زیندووه، وه ئه گهر گریمان راستیش بیت هی ئه وه ئه وا پشت به نامه که ی دووه می ده به ستریت که به لگی هیناوه له سه ر مردنی خه ضر، وه هه رمروفتیکیش ئه گهر دووقسه ی هه بوو له سه ر بابه تیک به کیان له گه ل به لکه کاندایه کی ده گرت هه دووه میان پیچه وانه ی به لگه بوو ئه وا ئه وه یان وه رده گیری که هاوړیکه له گه ل به لکه کاندایه .

وه له بهر چی خه ضر شوین موسا عليه السلام نه کهوت ؟ .

وه لام: موسا عليه السلام په یامه که ی گشتگیر نه بوه، په یامه که ی تاییه ت بوو به نه وه کانی به عقوبه وه عليه السلام و نه نیرد ابوو بۆ هه موو خه لکی، ئه ویش هه روک هه موو پیغه مبه رانی تر له پیش پیغه مبه ر موحه مه ده وه عليه السلام په یامه کانیا ن تاییه ت بووه به که له کانیا نه وه، پیغه مبه ر عليه السلام ده فهرمویت: (كان النبي يبعثُ الى قومه خاصه و بعثتُ الى الناسِ الكافه) ^۲.

واته: ((هه رچی پیغه مبه ر هه یه نیردراوه بۆ لای که له که ی خوی به تاییه تی، به لام من نیردراوم بۆ هه موو خه لک به گشتی)) .

جا موسا عليه السلام به ته نها نیردراوو بۆ لای نه وه کان به عقوب عليه السلام و په وانه نه کرابوو بۆ هه موو خه لکی .

۱ مجموع الفتاوی (۴/ ۳۲۷).

۲ تقدم تخريجه

جا بۆیه ناوتری: که خه ضر ده رچوو له شریعه تی موسا عليه السلام، له بهر ئه وه ی هه
له بنه په ته وه له گه لی موسا عليه السلام نه بووه هه تا بووتری ده رچوو له شریعه ته که ی .

ده رچوون له شریعه تی موحه مه د عليه السلام چه ند جوړیکه:

له وانه هه یانه بی باوه په، وه هه یانه گومراییه و بی باوه پی نیه . هه یانه ده رچوونی
گشتیه، هه یانه له به شیکداو له شتیکدا ده رچوو، جا هه ر که سیک له شهرع ده رده چیت
یان له به شیکی ده رده چیت و ئه و ده رچونه شی لیتی به حه لال ده زانی و پی پی په وایه
ئه وه به و کاره ی پی پی بی باوه په ده بیت، وه ئه و که سه ی ده رده چی و ده رچونه که ی به
حه لال و په و نازانی ئه وه گومراییه و بی باوه پی نییه .

وه ئه وانه ی که ده لئین: که هه ندی خه لک بۆی هه یه و ده توانی له شریعه ت
موحه مه د عليه السلام ده رچیت هه ره وه کو چۆن خه ضر له شریعه تی موسا ده رچوو، ئه وانه
بونیان هه یه پۆچوو صوفیه کانه که و ده لئین .

ئه وانه ده لئین: ئه گه ر صوفی گه یشته پله و ئاستیک له ناسینی خوا ئه و پئویستی
نیه به پیغه مبه ر عليه السلام له بهر ئه وه ی ئه و که صوفیه گه یشتوو به خوا، وه ده لئین
پیغه مبه ر عليه السلام نیردراوه بۆ لای خه لکی به گشتی که نه خوینده وارو نه زانن، به لام ئه و
صوفیان تایبه تن له ناو خه لکیدا و گومانی تیا نیه که گه یشتون به خواو پئویستیان به
پیغه مبه ر عليه السلام نییه .

وه ده لئین: ئیمه زانیاریمان پاسته و خۆ له خواوه وه رده گرین، به لام ئیوه زانیاریتان
له مردوو هه کانه وه وه رده گرین، مردوو له مردوه وه، مه به ستیان به فه رموده کان و

زنجیره ی گێرانه وه ی فه رمووده کانه، به لام ئیمه ((صوفیه کان)) له خواوه راسته وخو
 وهرده گرین . ئاوا ده لئین ئه و صوفیانه ؟

به لکو ئه وانه ده لئین: ئه رکیان له سه ر شان نه ماوه له بهر ئه وه ی ئه وان گه یشتوون به
 خوا، جا بۆیه نوێژ ناکه ن، وه خوا ناپه رستن، لای ئه وان په رستش بۆ خه لکی نه زانه، وه
 هه روه ها هه یج شتیک لای ئه وان قه دهغه نیه، هه رچی له فه رمان و قه دهغه کراوه کان و
 حه لال و حه رام هه یه لای ئه وان تاییهت به خه لکی نه زان و عه وامه که نه گه یشتوون به
 خوا، به لام صوفیه کان به دلتیایه وه گه یشتوون: حه لال و حه رام بۆ ئه وان نیه بۆیه زینا
 و داوین پیسی و کرده وه ی گه لی لوط که نیر بازییه و قه دهغه کراوه کان به په واده نین
 وبه حه لالی ده زانن.

وه ده لئین: ئیمه هه یج شتیکمان له سه ر نیه له قه دهغه کراوه کان و گه یشتوینه ته
 مه به ستی که ده ریکردوین له بازنه ی ئه رک و فه رمان، ئه وانه له پاستیدا گومانی تیانیه
که راست ده که ن له بهر ئه وه ی ده رچوون له بازنه ی ئه رک و فه رمان بۆ بازنه ی
شیته کان، له بهر ئه وه ی هه ر که سی بگاته ئه و ئاسته ئه وه شیته هه یج ئه رکیکی له سه ر
نیه .

به لام ئه وه ی که ئه رکی له سه ر نیه به رامبه ر خوای به رز و به پیز له بهر ئه وه ی
 گه یشتووه به خوا ئه وه درۆیه به ناوی خوای به رزو به پیزه وه ده کریت و بی باوه پیشه
 به په یامه کانی خوا، جا بۆیه هه یج که سی بۆی نیه که ده رچیت له شه ریه تی پیغه مبه ر
 ﷺ هه رچه نده گه یشتی به په رستن و زانست و زانیاری به خوای گه وره . به لکو هه تا
 زانستی زیاد بکات ئه و به دلتیاییه وه گوێرایه لی و شوین که وتنی بۆ پیغه مبه ر ﷺ زیاد
 ده کات، جا بۆیه پیویسته له سه ری که گوێرایه ل و شوین که وتبیت به باشی زیاتر

له وه ی که پتویسته له سهر که سی که نازانی واته: شاره زای زوری نیه تا به چاکی خوی
که وره بپهرستی و گوپراه لی بکات نه وه مانای قسه که ی زانای پایه به رزه که فهرموی:
((ههرکه سی گومانی واییت که بوی هیه بتوانی له شهریعتی موحه مه د ﷺ
ده رچیت)) جا هر که سی گومانی واییت نه وه ه لکه پراوه ته وه له ئاینی ئیسلام، له بهر
نه وه ی بی باوه رپه به قورئان و به پیغه مبه ر ﷺ، به کۆ دهنگی موسلمانان و زانایان به
بی باوه رپان داناهه، نه وانه ی پوچوون له صوفیه ت که له م پوژگارهدا زورن له
په رتوکه کانیا ندا شتی زوری له خورافه و درو ده له سه و زور بویرانه له سهر خواو
پیغه مبه ره که ی ﷺ گه لی شت ده لئین که هیچی وانیه، وه گومانی تیا نیه که زانایان
هه ستاون به بهر په رچ دانه وه ی گومانه کان و شته پپو پوچه کانیا ن به تال و پوچ
کردوته وه، وه له به هیزترین نه وانه ی هه ستاون به په د دانه وه یان شیخ الإسلام (ئیبن
و تهیمیه) و قوتابییه که ی (ابن القیم) په حمه تی خویان لیبت، وه هه روه ها کۆمه لیک له
زانایانی هاوچه رخی ش هه ستاون به بهر په رچدانه وه یان وه کو ((عبدالرحمان الوکیل))
په حمه تی خوی لیبت په رتوکیکی هیه به ناوی (مصرع التصوف) ((په رتوکیکه
ده رباره ی پپو پوچییه تی صوفیه کانه بویه نه و ناوه شی لیناوه چونکه پپ به پیستی
نه وانه، چونکه که سانیک ی عه قل پوخوا و شیتن درو ه لده به ستن و به راست و چه پدا
باله فریانه وه کو شیتی که له ناو خولیکدا باله فری ده کات و له پاشدا فی له خوی
بهیئی، نه وانه هه رچی بیدعه و خورافات و بی باوه ری و هاوبه ش په یدا کردن نه بیت
لای نه وان ئاین نیه و دزاییه تی ئاین په روه رانی ش ده که ن، بویه ده یان بین ی له هه موو
سه رده میکدا داردهستی بی باوه رپان و کردونیان به مه قاش و به ریان داونه ته گیانی
موسلمانانی یه ک خواپه رست قسه ی ناشرینیان پی ده لئین و هه ولی کوشتنیان ده دن و

سوکاره تیای پێ ده کهن ته نها له بهر نه وه ی که نه و خوا په رستانه پتیا ن ده لێن که واز له په رستنی به نده بێن و بۆ په رستنی خوای به نده کان، خوای گه وره بمان پارێزیت لێیان بۆ خاتری ناوه جوانه کانی خۆی، وه ئاگاداری خۆم و مسوڵمانانیش ده که م به خوێندنه وه ی په رتوکی جیاوازی له نێوان دۆستانی خوا و دۆستانی شه ی تاندا که دانراوی یه کێک له دۆسته کانی خواجه که نه ویش باوکی زانا یان (شه یخول ئیسلام ئیبن ته یمیه یه په حمه تی خوای لیبیت و یارمه تی ئیمه ش بدات که له پێی نه و پیاوه که وره یه وه زیاتر شاره زابین بۆ خواناسین و تیگه یشتن له ئاینه که مان .. وه رگێن)

وه نه م هه لوه شینه ره وه یه عه لمانیه کانیش ده گرێته وه نه وانه ی که ده لێن با (ئاین له ده ولت) جیا بکریته وه، وه که ئاین و په رستنه کان له مزگه وته کاندا بێت، وه هه رچی مامه له و کرپن و فروشتن و یاسا کانی و یاسا رامیا رییه کان نه وانه مانه ناچه ناو ئاینه که ی پێغه مبه ر ﷺ واته نابیت ئاین خۆی له قه ره یان بدات و ئازادیان بکات و خه لکی خۆیان کاری تیا بکه ن و به ئاره زوی خۆیان هه لی سوپێنن، نه وه قسه ی عه لمانیه کانه، وه ده لێن: ئاین بۆ خوا و نیشتمان بۆ هه موان، وه نه وانی ش خۆیان ده گه یه نن به پێری صوفیه کان نه وانه ی که ده لێن که سی بۆی هه یه ده ریچیت له شه ریعه تی موحه مه د ﷺ، وه نه و عه لمانیا نه ش ده لێن: بۆی هه یه ده ریچیت له شه ریعه تی موحه مه د ﷺ له کارو با ری رامیا ری و مامه له کاندا .

وه هه ره وه ها زانا یانی زانستی ((که لام و مه نتیق)) به شیکیان به رده که وی له وه دا، نه وان نه وانه ن که باب ته کانی بیرو باوه پ ده رده که ن له به لگه کانی قورئان و سونه ت ده لێن به لگه کانی قورئان و سونه ت بیسه رین ((واته — ده بیسترین ده بیت یه کی با سی

بکات و قورئان و سوننه ت بخوینته وه و که سانی دی گوئی بۆ بگرن و بییستن ..
وه رگێر)) .

گومان ده به خشن، به لام به لگه عه قلیه کان بریتین له به لگه دلتیا به خشه کان دلتیای
ده به خشن، بابه ته کانی بیرو باوه پ به لگه یان بۆ ناهینرته وه به به لگه کانی قورئان و
سوننه ت له بهر ئه وه ی به لگه ی گوماناوین، به لام به لگه کانی زانستی که لام و مه نتیق
به لگه ی دلتیا به خشه لایان، هر له بهر ئه وه ده بیینی بیرو باوه پ یان بینا کراوه له سه ر
زانستی که لام و ده مه قپۆ و مشو مپ و زانستی مه نتیق، وه هیه کات به ئایه تیک یان
به فه رموده یه کی پیغه مبه ر ﷺ به لگه ناهیننه وه، ئه وه ده رچونه له شه ریه ته ی
پیغه مبه ر ﷺ له گرنگترین شتدا که ئه ویش بیرو باوه پره .

وه ئه وه ی که پتویسته له سه ر موسلمان ئه وه یه که شوین قورئان و سوننه ت
بکه ویت له هه موو کارو باره کانیدا له په ره رده و په وشت و له بیرو باوه پ داو له
هه لسوکه وتی پۆژانه و مامه له کردندا و له خوو په وشت و له هه موو کارو باره کاند، له بهر
ئه وه ی په یامه که ی پیغه مبه ر ﷺ گشتگیرو گونجاوه بۆ هه موو کات و شوینیک تا
ئه وکاته ی پۆژی دوا ی دیت، له بهر ئه وه ی ئه وه ی دایبه زاندووه خوا ی به ده سه لات و
کارزان و دانایه که ده زانی ئه وه گونجاوه بۆ هه موو کاتیک تا پۆژی دوا ی دیت، ئه وه
دابه زینراوه له لایه ن خوا یه کی قسه به جی و هه میشه سوپاس کراوه، وه خوا ی که وره
ده فه رمویت: ﴿وَإِنَّهُ لَكِتَبٌ عَزِيزٌ ۝١١ لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ

حَكِيمٍ حَمِيدٍ ۝١٢﴾

واته: (به پاستی ئه و قورئانه کتیبیکه هه رگیز ناشکیت و نابهنزی و زۆر به هیزه ئه توانی پهدی هه موو جوړه نکولی و نکولی کاریک بداته وه * هه رگیز په فتارو گوفتاری هیچ و پوچی تیا نایه، نه له پېش خوی نه له پاش خوی چوون له لایه ن خوایه کی قسه له جی و هه میسه سوپاس کراوه و نیردراوه)

جا بویه شهریه ته که ی شهریه تیکی گشتگیر و گونجاوه بۆ هه موو کات و شوینیک بۆ هیچ موسلمانیک نیه که لئی دهریجیت و کرده وه ی پی نه کات .

وه هه روه ها ده چیته ناو ئه و هه لوه شینه ره وه ئه وانه ی ده لئین که شهریه ت ته نها بۆ سه رده می رابووردو بووه و به لام بۆ ئیستا نه گونجاوه و شهریه ت به که لکی ئه م سه رده مه نایه، له به رنه وه ی چه ندما مه له په یدابوووه چه ندین شت داهینراوه که له شهریه تدا هیچ له باره یه وه نه هاتوووه تیایدا نیه، ئه وه ش مانای ئه وه یه که شهریه ت کورتی هیناوه لای ئه وان وه له لایه ن قسه له جی هه میسه سوپاس کراوه وه نییه، هیچ گومانیکی تیدانیه له بی باوه پی ئه و که سه ی که قسه ی واده لئ، وه ئه وه ش هه ر ده چیته ناو ئه وه ی که وا گومان ده بات دروسته دهرچوون له شهریه تی موحه مه ده ﷺ وده لئیت: که شهریه ت ناتوانی جی به جی بکریت به سه ر ئه م سه رده مه دا به لکو جی به جی ده بییت به سه ر ئه و سه رده مه ی که رابوردوووه، ئای که چه نده زۆره که قسه ی واده لئین . وه پېشه و مالیک په حمه تی خوی لی بییت ده فهرمویت: ((لَا یَصْلِحُ آخِرُ هَذِهِ الْأَمَةِ إِلَّا مَا أَصْلَحَ أُولَئِهَا))^۱.

واته: ((کۆتای ئه م نه ته وه یه باش نابیت ته نها به وه نه بییت که سه ره تا که ی پی باش بوو))

۱ و قدروی هذا الاثر ابن عبد البر في تهيد (۲۹۲/۱۵) ط . الفاروق يسند صحيح عن مالك قاله : كان وهب بن كيسان يعقد الينا ولا يقوم أبدا حتى يقول : إعلموا أنه لا يصلح آخر هذه الامر إلا ما أصلح أوله .

وه‌ئوه‌ی که سه‌ره‌تاکه‌ی پی‌ باشکرد قورئان و سوننه‌ت بوو جا به‌هیچ جوړی کوتایه‌که‌شی چاک نابیت ته‌نها به‌ قورئان و سوننه‌ت نه‌بیت، شه‌ریعه‌تی ئیسلام گونجاوه‌ بۆ هه‌موو کات وشوینیک تا پۆژی دوا‌ی، تۆمه‌ تباری مه‌که‌ به‌که‌م کورتی و نات‌ه‌واوی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگارو بلند بریاری بۆ داوه‌ به‌ته‌واو‌بوون، خوا‌ی که‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾^١

واته‌: (وا له‌م پۆوه‌ به‌رنامه‌و ئاینه‌که‌تانم به‌ پایان که‌یانده‌ هه‌موو شتیکم بۆ ته‌واو کردن، وه‌ نیعمه‌ت و به‌ خششی خۆم بۆ ته‌واو کردن، ئیسلامیش به‌به‌رنامه‌و ئاین بۆ هه‌لبژاردن و نابیت هیچ کاتیک لێی لابده‌ن و خۆ هه‌لخه‌له‌تین).

پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌مرد هه‌تا دین ته‌واو چاره‌سه‌ر بوو، وه‌ له‌ ته‌واویه‌تی ئه‌و ئاینه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌گونجی بۆ هه‌موو سه‌رده‌م و بۆ هه‌موو شوینیک، وه‌ ئه‌گه‌ر نه‌گونجایه‌ بۆ هه‌موو سه‌رده‌م و شوینیک ته‌واو نه‌ده‌بوو به‌لکو که‌م و کورت و نات‌ه‌واو ده‌بوو، وه‌ خوا‌ی که‌وره‌ شاهیدی بۆ داوه‌ به‌ ته‌واوی ئه‌و ئاینه‌، وه‌ ئه‌وانه‌ ده‌لێن که‌ ته‌واو نیه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بۆ ئه‌م سه‌رده‌مه‌ گونجاو نیه‌ .

وه‌ هه‌روه‌ها ده‌چینه‌ ناو ئه‌م هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه‌: هه‌ر که‌سیک شتیکی زیاده‌بکاوه‌ دایه‌بنی له‌ ئایندا یان شتیکی نو‌ی به‌یینه‌ کایه‌ و گومان بیات که‌ ئه‌وه‌ چاکه‌ و خیره‌ وه‌ ئه‌ره‌ نزیک‌بونه‌وه‌ له‌ خوا‌ی به‌رزو به‌پێژ ئه‌وه‌ جوړیکه‌ له‌ ده‌رچوون له‌ شه‌ریعه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌شی نه‌کردن ئه‌وه‌ی خوا‌ی که‌وره‌ به‌ شه‌رعی داناه‌وه‌ به‌لکو ئه‌وان

هاتوون زياردهيان هيناهه، وه ماناي ئه وه به كه ئه و ئاينه ته واو نيه وه پتويستى به و
زيادانه هه به كه ئه وان هيناويانه .

وه هه ر له به ر ئه وه پيغه مبه ر ﷺ ده فهرمويت: ((من عمل عملا ليس عليه امرنا فهو
رد))^١.

واته: ((هه ر كه سيك كارئك بكات له ئايندا فهرمانى ئيمه ي له سه ر نه بيت ئه وه لتي
وه ر ناگيريت)) .

وه هه روه ها پيغه مبه ر ﷺ ده فهرمويت: ((من احدث في امرنا هذا ماليس منه فهو
رد))^٢.

واته: ((هه ر كه سيك له م ئاينه ي ئيمه دا شتيك دا به يتيك كه خو ي له وه نه بيت ئه وه
لتي وه ر ناگيريت)) .

وه هه روه ها پيغه مبه ر ﷺ ده فهرمويت: ((واياكم و محدثات الامور فان كل محدثة
بدعة، وكل بدعة ضلالة))^٣.

واته: ((ئاممان ئاگادارى شته تازه داهيتراوه كان بن له ئايندا، چونكه هه موو
تازيه ك داهيتراوه، وه هه موو داهيتراويكيش گومرايه)) .

جا ده رچون له شه ريعه تي موحه مه د ﷺ هه موو ئه م جوړانه ده گريته وه، به لام
هه نديكيان له هه نديكي تريان توندترو سه خترة، جا هه نديكيان بي باوه پي و

١ تقدم تخريجه

٢ تقدم تخريجه.

٣ تقدم تخريجه .

هه لگه پانه وه یه، وه هه ندیکیان گومراییه و ناگاته بی باوه پری، وه ئه وه ی جه مسهره کانی صوڤی گهریه تی له سهریه تی له ده رچوون له شهریه تی موحه مه د ﷺ ئه وه بی باوه پیه کی پوون و ئاشکرایه .

وه هه روه ها هه ر که سی خوی ده چوینی پێیانه وه له هه ندی شت و کارو باردا ئه وا به گوێره ی ده رچونه که ی و خۆچواندنه که ی ده رچونه له شهریه تی موحه مه د ﷺ ئه وه ئه وه ی پێویسته له سه ر موسلمان پابه ند بوونه به قورئان و سونه ته وه، وه باوه پری واییت که هه ردووکیان ته واون و چاره سه رن و گونجاون بۆ هه موو سه رده م و شوینیک وه به هه یچ جوړی گومان و دوو دلی نه بیته له وه دا هه میشه و به به رده وامی .

به لێ، به دلنیا ییه وه که هه ندی له م شتانه له لای هه ندی له خه لکی شاراوه یه وه هه یچ حوكم و بریارێك نابین بۆ ئه و شتانه له قورئانه که ی خواو سونه ته که ی پێغه مبه ردا ﷺ، ئه وه ش له به ر کورته تیگه یشتنیا نه نه ک له به ر ناته وای قورئان و سونه ت بیته، وه ئه گه رنا زانسته کی راست و دروستیان لایه وه و چاوپۆشن بونایه ئه وا ده یان بینی که قورئان و سونه ت هه موو ئه و شتانه ی مرۆفایه تی پێویسته پێیه تی ده گرێته خۆ تا پوژی قیامه ت دیت، وه ئه وه ش که ئه وه نابینی له سه ریه تی که تۆمه تباری زانسته که ی و تیگه یشتنه که ی بکات نه ک قورئان و سونه ت تۆمه تبار بکات و بلی: ئه و دوانه ئه وه و ئه وه ی تیادا نیه .

پاشان به هه مان شیوه ده زانین که کارو باری ئه و شتانه ی له ناو خه لکیدا باون و پێدراون ناچنه ناو داهێتانه کان له ئایندا وه کو پێشه و پێشه سازه کان، وه ئه مه ش

هاتوو له قورئان و سونه تدا که بیان گریتته وه، وه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَسَخَّرَ

لَكُمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾^۱

واته: (هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه هه ره موو خوا به میهره بانی خو ی بۆ ئیوه پام کردوو هه ستیره و کیو و ده ریا و پوو بار و دار و درهخت و ... هتد).

هه تا شته پیدراوه کان وه داهینانه کان له ژیان و تازه بابه ته کان و پیشه سازیه کان قورئان و سوننه ت ده یانگریتته وه، بی گومان که خوای گه وره له قورئاندا ئاماژه ی به کاروباره دونیاییه کان کردوه و یاسی کردون و وه چۆنیه تی سود وهرگرتن لییان و به کارهینانیان وه کو یارمه تیه ک بۆ ژیا نی پۆژانه، به لام تیگه یشتنه کانی خه لکی و پیبازو پچکه کانیان کورت بینه له وه دا که ئه وه ش که مو کورتی و نه نگیه له هه ست کردنی خه لکید، جابۆیه قورئان و سوننه ت ته واون و چاره سه رن و گونجاون بۆ هه موو سه رده م وشوینیک، وه شه ریه تی موحه مه د ﷺ زۆر ته واو و چاره سه ره که ئه ویش گشتگیره بۆ سه رجه م مروف و جنۆکه کان هیچ که سی ناتوانی له دوا ی په وانه کردنی موحه مه د ﷺ ده ربجیت له شه ریه ته که ی هه ر که سی ک بیت و هه ر پله و پایه یه کی هه بیت، جا ئه گه ر ده رچوو لیی ده رچونیک ته واو ئه وای بی باوه ره، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: ((لَا يَسْمَعُ بِي يَهُودِي وَلَا نَصْرَانِي وَلَمْ يُؤْمِنْ بِي إِلَّا دَخَلَ النَّارَ))^۲.

واته: ((هیچ جوله که و گاوری ک نه که بانگه وازی من ببیستیت و باوه رم پینه هینی ئه وای بی گومان ده چیتته ناو ئاگر)) .

۱ الجاثية: ۱۳

۲ سبق تخريجه

جا نه گهر نه وه له باره ى خاوهن په رتوكه وه بىټ ((جوله كه + گاور)) جا ده بىټ چوڼ بىټ بۆ جگه له وان ؟ له بهر نه وه ى په رتوكى پيشوو ته واو بوو به هه لوه شانده وه، نه و قورئانه هه موو په رتوكه كانى هه لوه شانده وه، وه شه ريعه ته كه ى موحه مه ديش ﷺ هه موو شه ريعه ته كانى پيشووى هه لوه شانده وه وه شه ريعه ته كان كاتى ده بن، خواى به رز و به ريز بۆ هه موو نه ته وه يه ك نه وه به شه ريع و به رنامه داده نى بۆيان كه له گه ليان بگونجى و باش بىټ بۆيان له كاتى خويدا، وه خواى گه وره ده فهرمويت:

﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾^١

واته: (بۆ هر يه كى له نيوهش نه ى موسلمانان و نه هلى كيتاب: ياساو به رنامه يه كمان دانا بۆ نه وه كارى پى بكن و لى لانه دن، واته: پله به پله به دواى يه كدا كتيب و به رنامه مان بۆ ناردن هه تا كوتا به رنامه ((قورئانى پيرون)) ئيتير پاش هاتنى نه و ده بى هه موو له ده ورىا خپ ببنه وه و كار هر به و بكن).

جا بۆيه بۆ هه موو نه ته وه يه ك نه و به رنامه يه داده نى كه له گه ليا ده گونجى له كاتى خويدا پاشان كوتاي پى دىټ به به رنامه و ياسايه كى تر هه تا به رنامه و ياساى ئيسلام هات له كاتى په وانه كردنى پيغه مبه ره وه ﷺ تا پوژى دواى به رده وام ده بىټ، نه و به رنامه و ياسايه ش گشتگيره بۆ سه رجه م و گشتگيره بۆ شوين، وه هه روه ها گشتگير يشه بۆ هه موو به نده كان تا پوژى قيامهت دىټ به هيچ جوړى نه ده گوډيرى و نه گوډانكاريش تيا دا ده كرئى، جا هه ركه سيك وا گومان به ريت كه پيغه مبه ر ﷺ نيردرا بۆ عه رب به تايبه تى هه روه كو كۆمه لى له گا وره كان وا ده لىن نه وه بى باوه ربه به خواى به رزو به ريز، جاهه يه له گا وره كان كه ده لىت: موحه مه د ﷺ پيغه مبه ره و له لايه ن خواوه

نێردراوه به لام په یامه که ی ته نها بۆ عه ره به کانه و به س، ئه وه بێ باوه په به خوای به رزو به پێز له به رته وه ی ملنه ده رو بێ باوه په به گشتیه تی په یامه که ی، وه هه ر له به ر ته وه شه هه ر که سینک بانگه شه ی پێغه مبه رایه تی بکات دوا ی په وانه کردنی موحه مه د ﷺ ئه وه بێ باوه په له به رته وه ی خوای به رزو و به پێز موحه مه دی ﷺ گێپراوه به کۆتای پێغه مبه ران، هه ره کو ده فه رمویت: ﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ﴾^۱

واته: (موحه مه د ﷺ باوکی هه یچ پیاویکتان نیه، نه زهید و نه که سی دیکه تان، به لکو ئه و په یامبه ری خواجه و دوا هه مینی پێغه مبه رانه).

وه کۆتای ئه وه یه که له دوا یه وه پێغه مبه ر نه یه ت، وه له به ر ته وه پێغه مبه ر ﷺ فه رمووی: ((سیکون بعدی کذابون ثلاثون کلهم يدعي أنه نبی، وانا خاتم النبیین لا نبی بعدی))^۲.

واته: ((له دوا ی من کۆمه لێک درۆزن په ییدا ده بن که ژماره یان سی که سه هه ره مو یان بانگه شه ی ئه وه ده که ن که پێغه مبه رن وه من کۆتای پێغه مبه رانم و هه یچ پێغه مبه رێک دوا ی من نییه)) .

جا بۆیه خه لکی پێویستی به پێغه مبه ر نیه، له به ر ته وه ی پێغه مبه ر ﷺ نێردراوه بۆ پێویستی خه لکی، وه خوای گه وره ده وله مهن دی کردوون به قورئان و سونه ت که

۱ الأحزاب: ۴۰

۲ أخرجه أحمد (۵ / ۲۷۸)، والترمذی (۲۲۱۹)، وابو داود (۴۲۵۲)، وابن ماجه (۳۹۵۲)، والحاكم

(۴ / ۴۴۹) وصححه على الشرح الشيخين، وقال الترمذی : ((هذا حديث حسن صحيح)) .

هه ردوکیان به رده وامن تا پۆزی دوا یی، جا بۆیه پتیوستان به پیغه مبه ر نیه یان پتیوستان به یاسا و به رنامه یه ک نیه جگه له یاسا و به رنامه ی موحه مه د ﷺ .

جابۆیه له دوا ی مردنی پیغه مبه ر ﷺ تا پۆزی قیامت ئه و ماوه یه به به رنامه و یاسای ئیسلام پڕکراوه ته وه، به لام یاسا و به رنامه کانی پیغه مبه ران له کاتی خۆیدا کاریان پی کراوه، هه موو به رنامه و یاسایه ک کاری پی ده کریت له کاتی خۆیداو تیپه پی ئه و کاته ناکات، وه کاتی ئه م یاسا و به رنامه یه ئه و کاته فراوانه یه له کاتی په وانه کردنی پیغه مبه ر ﷺ تا پۆزی دوا ی، وه ده وله مه نده و نو یگه ره له یاسا کانی و قورئانه که ی و سوننه ته که یدا، مرقایه تی پتیوستانی به پیغه مبه ریک نییه له دوا ی موحه مه د ﷺ، وه پتیوستانی به په رتوکیک نییه له دوا ی قورئان، وه پتیوستانی به به رنامه و یاسایه ک نیه له دوا ی به رنامه و یاسای موحه مه د ﷺ، وه له به ر ئه وه هه رکه سی بانگه شه بکات که پیغه مبه ره و هه رکه سیکیش ئه وه به راست بزانیت ئه وای بی باوه . ده بییت و هه لده گه ریته وه له ئاینی ئیسلام، وه ده بیته درۆخه ره وه بۆ خوا و پیغه مبه ر، که ی ﷺ و کۆ ده نگی زانایان له گشتیه تی په یامی که پیغه مبه ری ﷺ پی نیردراوه، جا که واته ه یچ که سی ناتوانی هه رکه سیک بییت و هه ر پله و پایه کی هه بییت که ده رچیت له شه ریعه تی موحه مه د ﷺ، وه داوا ی تیگه یشتنی ئاینه که ی له خوا ی گه ره داوا ده که ین وه کرده وه کردنیش به یاسا و به رنامه که ی وه داوا ی لیده که ین که به دوورمان بگریت له ریچکه ی گومپایی و سه رلیشیواوی . وه درودی خوا له سه ر پیغه مبه رمان موحه مه د ﷺ له سه ر خزمه نزیکه کانی و هه موو هاوه له کانی بییت .

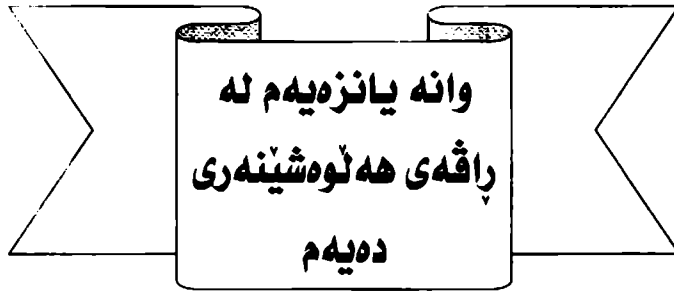
پرسیاره کان

پرسیار: ئایه ئه وه ی بانگه شه ی ده رچوون بکات له شه ریهت و به رنامه و یاسای موحه مه د ﷺ بانگه شه ی پیغه مبه رایه تی کردوه و ده بیته بی باوه پ؟

وه لام: هه موو ئه و که سانه ی ده رچوون له به رنامه و یاسا بانگه شه کاری پیغه مبه رایه تی نییه، وه هه ر که سی بانگه شه ی ده رچوون بکات له په رستنداو، وا دایبنی که په یوه ست نییه به وه ی که خوا به رستیت له سه ر پڭاو پڭبازی پیغه مبه ر ﷺ نمونه ی صوفیه کان، که ده لئین: ئیمه پڭویستیمان به پیغه مبه ر ﷺ نیه و ئیمه که یشتوین و شاره زابووین، وه ئه و که سه ی بانگه شه ی په یامداری ده کات ئه وه جوړیکی تره، وه ئه و که سه ی بانگه شه ی ئه وه ده کات که بو ی هیه و ده توانی ده رچیت بی باوه پ ده بیت ئه گه ر چیش بانگه شه ی په یامداری و پیغه مبه رایه تی نه کات

پرسیار: ئایه هه ر که سیگ گومانی بیت که هه ندی خه لکی بو یان هیه و ده توانن که ده رچن له به رنامه و یاسای موحه مه د ﷺ حوکمی وه کو حوکمی که سیکه که باوه پی به وه بیت ؟

وه لام: به لی هه ر که سیگ گومانی هه بیت له وه دا که دروست نییه ده رچوون له به رنامه و یاسای موحه مه د ﷺ ئه و به وه بی باوه پ ده بیت، به ته نها گومان و دوودلی.

زانای پایه بهرز موحه مدهی کورپی عبد الوهاب ږه حمه تی خوای
لیبیت فهرمویه تی : پشت هه لکردن له ټاینی خوای گه وره،
خوی فیږ ناکات و کرده وده شی پی ناکات، وه به لگهش
فهرمایشتی خوای گه وره یه که ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ
بِآيَاتِ رَبِّهِ، ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ﴾ ﴿۲۲﴾ السجده:

۲۲

واته : (کی لهو که سه سته م کارتره که به ټایه ته کانی
په روه ردگاری ناموژگاری ده کریت که چی پوویان لی
وهرچه رخیښت ؟ نه وانه تاوانبارن، به راستی ټیمهش ټوله له
تاوانبارن دهستیښن.)

(رافه)

ئه و ئایه تانه ی که به لگه ن له سه ر بی باوه پی و پشت تیگردن زۆن بۆ نمونه خوی

گه وره ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُذِرُوا مُعْرِضُونَ﴾^۱

واته: (ئه وانه بپوایان نه هیناوه و پوو وهرده گپین له وه ی پی ترسینراون له دروستکردنه وه یه کی نوی بۆ جه زا!).

وه نمونه ی فهرموده ی خوی گه وره ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ، فَأَعْرَضَ عَنْهَا

وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ﴾^۲

واته: (ده بی کی له و که سه سه مکارتر بیت که به ئایاته کانی په ره ردگاری واته به قورئان نامۆزگاری بکری که چی پوی لیوه رچه رختنیت و ئاکامی ئه و کاره خرابانه ییش که به دهستی خوی پیشی خستوون له بیریکردبی!).

وه نمونه ی فهرموده ی خوی گه وره ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى

الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُتَنَفِّقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾^۳

واته: (کاتیکیش به و دووپوانه بگوتری: وهرنه لای ئه م به رنامه و شه ریه ته خوا دایبه زاندوو، وهرنه لای ئه م په یامبه ری خوا به، تا کیشه کانتان بۆ بیرپه ته وه، که چی دووپوه کان ده بی بی به تووندی پووت لیوه رگپین و قه تیش به و به رنامه و برپاره ی تو پازی نابن).

۱ الأحقاف: ۳

۲ الکهف: ۵۷

۳ النساء: ۶۱

وه نمونه ی فهرموده ی خوا: ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ

قَرِينٌ ﴿١٣١﴾﴾^۱

واته: (هه ر که سیک له ئاست یادی خوا پوو وه رگیپێ ئه وای ئیمهش شه ی تانیکی بو ده سازین هه ردهم هاوپی ی ده بیت و لیتی جیا نابیته وه).

وه نمونه ی فهرموده ی خوا ی گه وره: ﴿وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا

صَعَدًا ﴿١٣٢﴾ واته: (وه نه وه ی له یادی په روه رگاری خوی واته قورئان پوو وه رنه گپی خوا ده یخاته ناو سزایه کی سه خته وه).

وه نمونه ی فهرموده ی خوا ی گه وره: ﴿فَأَمَّا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ

فَلَا يَضِلْ وَلَا يَشْقَى ﴿١٣٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ أَعْمًى ﴿١٣٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمًى وَقَدِ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٣٥﴾ قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ

ءَايَاتُنَا فَنَسِيْنَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسى ﴿١٣٦﴾﴾^۲

واته: (جا نه گه ر له منه وه پینمایه کتان بو هات، ئه وسا نه وه ی په یپه وی له پینمای کرد نیت نه له دنیا گومرا ده بی و نه له قیامه تیشدا به ده بخت ئه بی به سزا . وه هه ر که سیکیش پوو له و قورئانه م پوو وه رگیپێ ئه وه بی گومان ژیانیکی سه ختی ده بی، هه رچه نده خاوه ن دنیاش بی، به لێ مروه هه ر که په یوه ندی له خوا پچرا دلی ته نگه،

۱ الزخرف: ۳۶

۲ الجن: ۱۷

۳ طه: ۱۲۳ - ۱۲۶

بچوکه، بئ ئارامه، هه رگیز تیر نابئ، وه له پوژی قیامه تیشدا به کویری حه شر و دادگای نه کهین * نه ویش له وه لویسته دا ئه لی: ئه ی په روه ردگارم ! بوچی منت به کویری حه شر کرد ؟ خو من له دونیادا چاوم ساغ بوو بینا بووم * خوا له وه لامدا ده فهرموئ: کار هه ر وایه تو به لگه و ئایه ته پوژنه کانی ئیمه ت بو هات له بیرت کرد ئاوا ئه مپووش تو له بیر ده چیت، پشت گویت نه خهین و فه راموشت نه کهین).

وه نمونه ی فهرموده ی خوی گه وره: ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ أَنْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾^۱

واته: (هه ر که به شی له قورئان ده نیردریئت و نهینیه کانی ئه وانی تیدا بئ و لای پیغه مبه رین ﷺ بو یه کتری ئه پروانن و له خه جاله تی خویاندا ده لئین: ئاخو بلئی که سیک له موسلمانان بتان بینئ نه گه ربوئ ده رچن و به جئ ی بهیلن، له پاشان خویان ده کیشایه دواوه ده گه رانه وه و ده رده چوون، یاخوا دلایان له باوه ر وه رچه رخی چونکه به راستی خه لکیکی تینه گه یشت و نه فامن).

وه نمونه ی فهرموده ی خوی گه وره: ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ لِيُنْجِيَكُمْ مِنْكُمْ كَذُّعًا بَعْضُكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلِيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾^۲

واته: (ئه ی موسلمانان کان: بانگکردن له په یامبه ر ﷺ وه ک بانگکردن له خوتان دامه نین یا خود به ناوی خویه وه بانگی لیمه کهن، وه ک ئیوه له یه کتری بانگ ده کهن

به لکو به و بلتین ((یا رسول الله، یا نبی الله))، بئی گومان خوا ناگای له و که سانه هه یه که له پشت یه کتر خو ئه شارنه وه و خو ئه دهنه پال یه کتر و خو دهنه وه لیتان، وه له مزگهوت یه که یه که خویان ده کیشایه دهره وه، بئی مۆلهت، ده با ئه وانه ی سه ریچی له فرمانه کانی په یامبه ر ﷺ ئه که ن، بترسن که سه ر ئه نجام تووشی به لاو نه هاتیک ببین، یان تووشی سزایه کی به ئیش ببین)

خوای گه وره و پاک و بیگه رد له م ئایه تانه دا ناگاداری ئه وانه ی کردۆته وه که پشت هه لده که ن له یادکردنی قورئان و سوننه ته وه فیرنه بوونیانه وه کارو کرده وه پینه کردنیانه به جوړه ها له هه ره شه، وه له پال ئه وه شدا که وا خوای گه وره و پاک و بیگه رد هانیداوه بۆ فیریوونی زانستی به سوودو کارو کرده وه پیکردنیشی .

وه خوای پاک و بیگه رد ده فه رمویت: ﴿ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَعْرِفُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴾^۱

واته: (هه ق نه بوو باوه پرداره کان هه موو به جارئ بچنه جیهادو شارو گونده کان چۆل بکه ن، با له باتی ئه وه هه موو بچنه ده ری، له ناو هه ر ده سته یه ک چه ند که سیکیان بچنه ده ری بۆ ئه وه ی له جموجۆله کانی جیهاددا له کارو باری ئایندا شاره زاو ناگادار بین و باش تیبگه ین که ئیسلام ئاینی جموجۆله و که له گۆرپانی جیهادیش گه رانه وه ناو خبلی خویان بیان ترسینن و هۆشیاریان بکه نه وه به لکو له نافه رمانی خوا خو به دوور بگرن).

وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویتی: ((من یرید الله به خیراً یفقهه فی الدین))^۱.

واته: ((نه‌گه‌ر خوای‌گه‌وره‌ ویستی چاکه‌ی ببیت به هه‌ر که‌سێک شاره‌زایی ده‌کات له شه‌ریعه‌تدا)).

جا شاره‌زابوون له شه‌ریعه‌تی و ئایندا و فێر بوونی زانستی به‌سود له نیشانه‌کانی چاکه‌ن که‌ خواویستی لێیه‌تی بۆ مروۆ، وه‌ پشت هه‌لکردن له‌ خوشاره‌زا له‌ ئاین و شه‌ریعه‌تدا نیشانه‌کانی خراپه‌ن .

۱ اخرجه البخاری (۷۱)، و مسلم (۱۰۲۷) من حدیث معاویه بن ابی سفیان (رضي الله عنهما).

فیر بوونی زانست دوو به شه

به شی یه که م: به شیکه پیویستی خودیه له سه ره موو موسلمانێ و هیچ که سێک به هانه ی بۆناهێنرێته وه به نه زانی، وه نه وهش نه وه شه که ئاینی بهنده دامه زراوه و جێگیر نابێت ته نها به وه نه بیته له زانی و شاره زابوون له بیروباوه پری راست و دروستدا وه نه و شتانه شی که دژی نه و بیرو باوه ره راست و دروسته یان ده بنه هو ی که موکورتی تیایدا، وه زانی یاسا کانی نوێژ و زه کات و پۆژ و حه ج و عومره، واته پێنج پایه که ی ئیسلام، جابۆیه پیویسته له سه ره موو موسلمانێکی ژن و پیاو نێرو می که فێریان ببیت، وه نه گه رنا چۆن دینه که ی به رپا ده کات وجی به جی ده کات له سه ره شیوه یه کی پێک و دروست نه گه ر فێری نه م پێنج پایه ی ئیسلام نه بیته؟.

به شی دووهم: نه وه ی فیربوونی پیویستی به سیه تیه ((واته نه گه ر کۆمه لێک فێری بێن به سه و له سه ره مووان ده که ویت و پیویست ناکات تاکه تاکه موسلمانان فێری بێن.. وه رگێپ)) . نه ک له سه ره موو موسلمانێک له سه ره نه وه پیویسته که ئاماده ی نه وه ی تێدایه، که بریتیه له فیربوونی به شه کانی تری زانسته له فیه ی مامه له و فیه ی میرات و فیه ی ژن ماره برین و فیه ی سنوره کانه، وه جگه له وهش، ئاه و زانسته فیربوونی پیویستی به سیه تیه له به ر پیویستی خه لکی پێی واته به و زانستانه، جا نه گه ر که سی هه ستا به فیربوونی و به سی بوو نه و له سه ره خه لکانی جگه له و ده که وی ((واته — نه گه ر که سی به باشی له زانستی میرات بزانی و زال بیت له زانسته که دا نه و به سه و پیویست ناکات هه موو خه لکی خه ریکی فیربوونی زانستی میرات بن . وه رگێپ))

وه ده مینێته وه له مافی خه لکانی تر دا وه کو سونه تیک له گه وره ترین سونه ته کان، له به ر نه وه ی ناگونجی بۆ هه موو که سێک که فێری نه م به شانیه ی تر ببیت له زانست،

له بهر ئه وه فیربونیان بووه به پتویستی به سیه تی ((فرض الکفایه)) له سه ر موصلمانان .

وه پشت هه لکردن ماناکه ی وازه تانه له شتیک له گه ل نه بوونی خواست و ئاره زو و لئی . ((فیری نابیت)) واته فیری دینه که ی ئاینه که ی نابیت چونکه چه زو ئاره زو و ی لی نییه نه که ته مبه ل بیت و توانای نه بیت، ئه وه بی باوه پ ده بیت له بهر ئه وه ی ئاینی ناوی، جا ئه گه ر پشتی هه لکرد له فیربوونی بی باوه پ، له بهر ئه وه ی ئه گه ر ئاره زو و ی له ئاین بوویه ئه و فیری ده بوو، وه له وانه که سانیك مه ن ئیستا بانگه شه ی ئه وه ده که ن که پرۆگرامه کانی خویندن له زانسته کانی ئاییندا ورده کاری و ته کنیکی بکریت له بهر ئه وه ی به گومانی ئه وان توندپه وی و پوچون و زیاده په وی و توقاندن ده پوینی له ناو خه لکدا، وه هه روه ها که سی فیری ده بیت به لام کرده وه ی پیناکات ئه وه ش به هه مان شیوه بی باوه پ ده بیت و هه لده گه ریته وه له ئاینی ئیسلام به وه ی که کار به وه ناکات فیری بووه، جا ئه گه ر نوێ نه کات و پوژو نه گریت و زه کاتی مالی ده رنه کات و چه جی مالی خوا نه کات و پتویستیه کانی سه رشانی جیبه جی نه کات و له قه ده غه کراوه کانیش دوور نه که ویتته وه ئاهه وه ئاره زو و ی له کار کردن نییه ئه وه بی باوه پ ده بیت، وه له وه دا په دی تیا به له سه ر مورجیه کان ئه وانه ی ده لئین: که کرده وه پتویست نییه، به سه باوه پ بوون به دل و به راست دانانی به دل و ئه گه ر چیش کرده وه نه کات، زانای پایه به رز لیره دا ده لئیت: ((ئه گه ر کرده وه ی پی نه کات)) واته: وازی له کرده وه هیناوه له گه ل توانایدا به سه ر کردنیدا و گونجاندنیشی بۆی، نایه وی که نوێ بکات یان پوژو بگریت یان زه کاتی مالی ده ریکات یان چه جی مالی خوا بکات له ته مه نیدا جار یان نایه وی دوور بکه ویتته وه له قه ده غه کراوه کان و پتویستیه کانی سه رشانی جی به جی بکات ئه وه بی باوه پ ده بیت له بهر ئه وه ی کرده وه ناکات به ئاین

وه خوای به رنو به ریز ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِلَهِينَ فَقَدْ حَطَّ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾^۱

واته: (بی گومان هر که س پروای به به رنامه ی نیسلام نه بی و پاشگه ز بوویه وه
نه وه به پاستی هه موو کارو کرده وه چاکه کانیشی پووجه ل ده بنه وه و له دوا پوژیشدا
به کیکه له پیزی زیان مه ندان).

جابویه پیویسته دوو کار بکریت: فیربوونی کارو باره کانی تاین که بریتیه له وانه ی
که تاین دانامه زری ته نها به نه جامدانیان نه بیست، وه کاری دووهم: کرده وه
پیکردنیه تی.

جا بویه پیویسته به فیربوونی زانست و کرده وه پیکردنی، زانست باش نییه به بی
کرده وه، وه کرده وه ش باش نیه به بی زانست، نه و دووانه زانست و کرده وه به یه که وه
په یوه ستن، وه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾^۲

واته: (هر نه وخوایه خویه تی په یامبه ری خوی نارد به پری نیشاندهری تاین و
ریبازی حق وحه قیقه ت بو نه وه ی به سه ر گشت تاینه کانی تردا زالی کات نه گه ر چی
هاوبه ش دانه ره کانیش هه زنه که ن و پییان خوش نه بیست)

وه ((الهدی)) بریتیه له زانستی به سوود، وه ((دین الحق)) بریتیه له کرده وه ی
چاک، جا پیغه مبه ر ﷺ به و دووانه نیردراوه، په وانه نه کراوه به ته نها زانست و به س وه

^۱ المائدة: ۵

^۲ التوبة: ۳۳

ره وانه ش نه کراوه به ته نها کرده وه به س به لکو بۆ هه ردووکیان په وانه کراوه و
به یوه سستی به کترین .

وه ئه وانه ی که زانستیان وه رگرت و وازیان له کرده وه هینا ئه وانه ﴿الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ﴾^۱

واته: (خه شم و قینیان به سهردا پڙاوه) له جوله که کان و له وانه ش که له پتی
ئه وانه وه ده پوات فیږی ئایینی خوای گه وره ده بیت و کرده وه ی پی ناکات، وه ئه وانه ی
که کرده وه یان گرت و وازیان له زانست هینا ئه وانه گا وره کانن وه هه ر که سیکیش
له گه ل ئه وان به کبگریته وه له وه دا له وانه ی که خوا په رستن و صوفیه کان ئه وانه ی که
خوا ده په رستن به نه زانیی و گومرای وه خوا ناپه رستن له سهر زانست و زانیاری، وه
ده لئین: فیږیونی زانست پیرگه له به رده م کرده وه دا، یان ده لئین ئه گه ر کرده وه ت کرد
ئه و زانست خود به خود پیته ده گات به بی فیږیون، به وه ی که دلته ده کاته وه و زانست
بۆ دیت به بی ئه وه ی بجیت بۆ لای زانیان و له سهر ده ستیاندا فیږی زانست ببن، ئا
ئه وه قسه ی صوفیه کۆنه کان و تازه کانی شه، خۆ به دوورده گرن له فیږیونی زانست و
دانیشن له لای زانیان و ده لئین: ئه وه ی داواکراوخوازراوه کرده وه یه، جا ئه گه ر
کرده وه ت کردو خوات په رست ئه و خوای گه وره ده رگای زانست لیده کاته وه به بی
ئه وه ی که هۆکاری فیږیون به کار بهینی، ئا ئه وه گومراییه په نا به خوا، جاهه رکه سی
وازله فیږیونی زانست بهینی له به ر ئه وه ی هه زو ئاره زوی لی نیه بی باوه پرده بیت.
وه هه رکه سیکیش واز له کرده وه کردن به زانست بهینی به شیوه یه کی هه تا هه تای
به هه مان شیوه به بی باوه پرده نریت، وه له به ر ئه وه زانای پایه به رز په حمه تی خوای
لی بیت فهرمووی

((پشته لکردن له ئاینی خوا، خۆی فێر ناکات و کرده وهشی پێ ناکات))

خۆی فێر ناکات و ههولێ فێربوون نادات ئه وه پێگه و پێبازی (الضالین).

واته: ((گومراو سه ر لێشیاوان)) له گا وره کان و صۆفیه کان و جگه له وانیش، وه کرده وهشی پێ ناکات ئه مه یان پێگه ی جوله که یه وه هه ر که سیکیش له پێگه یانه وه بپوات له هه موو زانایه ک که کرده وه ی به زانسته که ی نه کات .

وه مه به ست له فێر بوونی زانست کرده وه پێ کردنیه تی، فێری زانست نابێت ته نها له به ر ئه وه ی شاره زا ببیت یان له به ر ئه وه ی پێی بو تریت زانایه یان بۆ پیا هه لدان ی نایه وی فێر ببیت بۆ ئه وه ی کرده وه ی پێ بکات به لکو بۆ ئه و شتانه ی ده ویت، ته نها بۆ شاره زا بوون و پیا هه لدان و شانازی کردن و ستایشکردن و به رز بوونه وه ی شوینه که ی له لای خه لکی، جا هه ر که سیك ئه وه مه به ست و خواستی بیت ئه و له و که سانه ده بیت که یه که م جار ناگری دۆزه خیای پێ خوش ده کریت له پۆژی دوایدا، جا یه که م که سی که ناگری دۆزه خی پێ خوش ده کریت له پۆژی دوایدا سیان، تیکۆشه ریک له پیناوی خودادا و که سی خیر ده کات و که سی که فێری زانست ده بیت^۱.

جا ئه و که سه ی تیکۆشه ره و تیکۆشاوه و کوژراوه دیت له پۆژی دوایدا خوا ی گه ره پێی ده لیت: چیت کردوه ؟ ده لیت: ئه ی په ره ردگارم تیکۆشاوم له پیناوی تۆدا هه تا کوژداوم، جا پێی ده گو تریت: درۆت کرد، به لام بۆ ئه وه جه نگاویت تا پیت بو تریت: ئه و که سه ئازایه، به دلنیا ییه وه ووترا، پاشان پاده کیشریت بۆ ناو ناگر .

۱ یشیر الشیخ - حفیظه الله - الی الحدیث الذی أخرجه المسلم برقم (۱۹۰۵)، والترمذی (۲۳۸۲)، والنسائی (۲۱۳۷)، و احمد (۸۲۷۷) من حدیث أبی هریره (رضی الله عنه).

پاشان که سی خێرکار ده هیتریت و پیتی ده وتریت: چیت کردوه ؟ ئه ویش ده لیت: هیچ ڕێگه یه کم واز لی نه هیناوه که تو پیت خوش بیت تیایدا ببه خشریت تا له و ڕێگه یه دا به خشیومه، خوی پهروه ردگار پیتی ده فهرمویت: درۆت کرد، به لام تو بویه به خشیت تا بوتریت: که سیکێ زۆر به خشنده و ده ست بلاوه، بی گومان و ترا، پاشان راده کیشریت بوناو ناگری دۆزه خ .

پاشان زانا ده هیتریت و پیتی ده وتریت: چیت کرد ؟ ئه ویش ده لیت: له پیناوی تۆدا فیڕی زانست بووم و خه لکیشم فیڕ کرد، خوی گه وره ش ده فهرمویت: درۆت کرد، به لام تو له به ره وه فیڕی زانست بوویت تا بوتریت: ئه و که سه زانایه، به دلنیا یه وه و ترا، پاشان راپده کیشن بۆ ناو ناگری دۆزه خ .

به وه ده ست پیده کریت له پیش بت په رستانه وه، ئه ویش ده لیت: چۆن ئیمه سزا ده درین له پیش بت په رسته کانه وه ؟

پیتی ده وتریت: ئه وه ی که ده زانیت وه کو ئه و که سه نییه که نازانیت، جا کاره که زۆر گرنگه، کاری فیڕ بوون و کاری کرده وه کردن، جا هه ر که سیک وازیان لی بهینیت یان واز له به کیکیان بهینیت ئه و ده بیت هه لگه پاوه له ئاینی ئیسلام (واته به و کاره ی له ئاین هه لده گه پیت هه .. وه رگیت).

وه له خه لکی هه یه که واز له وه رگرتنی زانست دینیت نه گه ر پیتی بگات خوی به زل ده زانیت و مل بۆ هه ق نادات و هه ق په د ده کاته وه، ئه وه له گه ل خۆ به گه وره زاناندا ده بیت، وه ئه وه ش له بی باوه پی جۆری خۆ به زل زانینه و مل نه دانه بۆ هه ق .

واته: (ئهوانه‌ی بپوایان نه‌هیناوه پوو وهر ئه‌گیڤن له‌وه‌ی پپی ترسینارون له دروستکردنه‌وه‌یه‌کی نوێ بۆ جه‌زا!).

١ الأحقاف: ٣

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ

الْخَاسِرُونَ﴾^۱

واته: (ئه وانهش بپوایان به ناهه ق (په رستراوی تر) هه به حاشایان له خوا کرد!
ئه وانه له دنیا و قیامه تدا زیانیان له خۆداوه و زهره رمه ندن).

جا ئه وانه باوه پریان به ناهه ق و به تال هه به و بئ باوه پرن به خوا، جگه له و ده په رستن
و هاوار له جگه له و ده کهن داوای فریا که وتن له جگه له و ده کهن، باوه پریان به په رستنی
جگه له و هه به و به ئاشکرا و پاشکاوانه بئ باوه پرن به خوا، ئا ئه وه پشته لکردنی بئ
باوه پریه په نا به خوا — ته نها له بهر به پیاوه تی نازیندا و له بهر لووت به رزی .

وه له کاتی کدا که ئه بو تالیب له سه ره مه رگدا بوو، وه کو ده زانن هه لویستی
له به رامبه ر بانگه واز و پاراستنی پیغه مبه ر ﷺ و پاراستنی بانگه وازه که به لام نه ده هاته
ناو ئاینی پیغه مبه ر ﷺ جا پیغه مبه ر ﷺ هاته لای به زه ی پیایدا هاته وه و ئه ویش له
کاتی سه ره مه رگدا بوو، پئی فه رموو ((یا عم قل لاله الا الله کلمه أحاج لك بها عند الله))
واته: ((ئه ی مامه، بلئ هیچ په رستراوی نیه به هه ق شایه تی په رستن بیته جگه له
الله، وشه به که ده یکه مه به لگه بۆت لای خوای په روه رداگار)) له و کاته شدا کۆمه لئ
خه لکی هاو بهش دانه ری لای بوو که پیغه مبه ر ﷺ ئه م قسه به ی پئ گوت، ئه وانیش پئیان
ووت: ئایه واز له ئاین و گه لی عبد المطلب ده هیئتیت؟ زانیبویان ئه گه ر ئه و بلئ لا إله
إلا الله ئه و بئ گومان وازی له ئاینی عبد المطلب هیئاوه که بریتی بوو له په رستنی
بته کان، له دوا ی ئه وان پیغه مبه ر ﷺ پئی وته وه، ئه وانیش له دوا ی ئه و پئیان وته وه:
ئایه واز له ئاینی عبد المطلب ده هیئتیت، جا ئه بو طالب وتی ئه و مه به ستی خۆی بوو
له سه ر ئاینی (عبد المطلب) ه، رازی نه بوو بلئ (لا إله إلا الله) و له سه ر ئه وه مرد: وه کو

لوت به رزی و پیاوه تی کردن بۆ ئاینی عبد المطلب و ئاینی هاویه ش بۆ خوا دانان، پشستی هه لکرد له وه رگرتنی یه کتا به رستی بۆیه چوو ه ناو ناگره وه په نا به خوا، پاش نه وه پیغه مبه ر علیه السلام فهرمووی: ((لَا سَقَرٌ لَّكَ مَا لَمْ أَزُهْ عَكَ)).

واته: ((سویند به خوا داوای لیخوشبونت بۆ ده که م تا لیم قه دهغه ده کریت))

خوای گه وه ئایه تی دابه زاندوو فهرمووی: ﴿ مَا كَانَتْ لِلنَّيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴾^۱ واته: (نه پیغه مبه ر علیه السلام پیدراوه داوای لیبوردنی بۆ هاویه ش دانه ران بکات نه باوه پدارانیش نه گهر چی خزمی نزیکیشیان بن، به تایبه تی پاش نه وه بۆیان ده رکه وتوه که دۆزه خین و بۆ کوفر کار ده که ن).

وه له باره ی (ابو طالیب) ه وه ئایه ت هاته خواری و فهرمووی: ﴿ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴾^۲

واته: (بۆ گومان تۆ ناتوانی نه ی پیغه مبه ر علیه السلام که سی بخه یته سه ر پیی پاست و بپواهینان که بۆخۆت خۆشت بوئ هه رچه نده هه ول و ته قه لای له گه ل بده یته، به لام خوا پینمای هه رکه سی خۆی بیه وی ده کات، خۆشی زاناره به وانه ی که پینازی هیدایه ت ده گرن).

وه سی که س چوو نه مزگه وت و پیغه مبه ریش علیه السلام قسه ی بۆ هاوه له به ریزه کانی ده کرد، جابه کی له و سی که سه هات وله ناو بازنه ی دانیشته که دا دانیشته به ویستی نه وه ی که فیژیبت، وه دووه م: شهرمی کرد که بپوات و هات و دانیشته، وه سییه میان

۱ التوبة: ۱۱۳

۲ القصص: ۵۶

پشتی هه لکردوده رچووه دهره وه، جا پیغه مبه ر ﷺ فره رموی: ((الا اخبرکم بخبر الثلاثة؟)) قالوا بلا یا رسول الله . قال ((اما احدهم فقد اوی فإواه الله ، والثانی استحیا فاستحیا الله منه ، والثالث اعرض فاعرض الله عنه))^۱ .

واته: ((نایه هه والتان بده می دهریاره ی نه و سی که سه هه والتان چیه)) وتیان: به لئ نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ . فره رموی: ((هه رچی به که میانه بی گومان خوی دانیشته له ناو بازنه ی دانیشته که دا خوی په روه ردگاری کرده پشت و په نای خوی خواش دالده ی دا، دوه میان شهرمی کرد خوی گه ورده ش شهرمی لیکرد)) شهرمی خوی په روه ردگار تایبه ت و لایه قی خویه تی))، وه سییه م که سیان پشتی هه لکرد و خوی گه ورده ش که سیکی ناوی که به وجوره بیت بویه نه وی نه ویست، جا نه وه پاداشتی نه وانه یه که پشت هه لده کن له فیر بوونی کاروباره کانی ناینه که یان .

وه خه لکانیک هه ن له بانگه واز کارانی خراب که ده لئین: خه لکی فیری به کتا په رستی و بیرو باوه پی راست و دروست مه که ن، گه نجان و مندالانی موسلمانان فیری بیرو باوه پ مه که ن، له بهر نه وه ی نه وانه موسلمانان و پیویستیان به فیربوون نییه، نه وانه موسلمانان و له کومه لگه و ژینگه یه کی ئیسلامیدا ده ژین و پیویستیان به وه نیه که فیری به کتا په رستی بین .

نایه نه وه له پشته لکردن نیه له فیر بوونی ناین ؟

نه وه پشته لکردنه له فیربوونی ناین: له بهر نه وه ی ناین به میرات وه رناگیری و به وه نیه ژینگه یه کی ئیسلامیه، به لکو ئاین به زانست و فیربوون وهرده گیری، جا بویه ده بیت و پیویسته به فیربوونی ناین و فیرکردنی خه لکی تریش و کارکردن به و زانسته ی وهریگرتوه، جا نه وه که سه ی ناین فیرنابیت چونکه حه زی لئی نییه، وه کرده وه شی

۱ أخرجه البخاري (۶۶)، و مسلم (۲۱۷۶)، و الترمذي (۲۷۲۴)، و الترمذي (۲۷۲۴) من حديث

ابي واقد الليثي رضي الله عنه

پیناکات نه گهر فیری بوو نه گهر بیشیلئت (لا اله الا الله) نه وه هه لگه پاره یه له ئایینی ئیسلام و نه نجامده ری هه لوه شینه ری که له هه لوه شینه ره وه کانی ئیسلام، نه و کارهش ترسناک و مه ترسیداره .

وه پشته لکردن نه گهر له فیر بوونی بنچینه کانی ئاین و بیروباوه پ بیت و حه زیان پی نه کات و ئاره زووی لییان نیه ئاه وه هه لوه شینه ری که له هه لوه شینه ره وه کانی ئیسلام، به لام نه گهر پشته لکردنه که له فیربوونی ورده کاریه کانی ئاین و ورده کاری و بابه ته کانی یاسا فیهیه کان بوو به هوی ته مبه لی یان خو یه کلانه کردنه وه یان بو نه وه، نه وه سه ریچییه و به هه لوه شینه ری که له هه لوه شینه ره وه کانی ئیسلام ناژمیردریت، به لام بنچینه کانی ئاین که ئاین به نده به وانه نه بیت دانامه زری جا هه ر که سیك پشته لکات له فیربوونیان و خو ی به دوور بگریت لییان نه واه به وه ئیسلامه تیه که ی هه لده وه شینه وه، به لام کارو باره ورده کاریه کانی تر و یاسا کانی مامه له کردن وه کو پیشتر باسکرا نه وه پیویستی به سیه تیه ((فرض کفایه))، جابه وه ده بته وازلپهینه ره له سوننه ت و که مته رخه م ده بن له فیر بوونی شهرع و یاسا کانیدا له بهر که می چالاکیان و جوله یان له و پیناودا یان ته مبه لیان یان تینه گه یشتنیان، له بهر نه وه ی هه ر که سی وازلپهینه ره له زانستی بینیت که فیربوونی پیویستی به سیه تیه ده بیته وازلپهینه ری سوننه ت یان وازلپهینه ری سوننه ت یان وازلپهینه ری بو واجبیک، جا بو یه پیویسته نه م شتانه بزانی وشاره زاییان ببیت، وه نه م ورده کاری و پیکه رانه بزانی له پشته لکردندا، که ی ده بیته بی باوه پی ؟ وه که ی ده بیته سه ریچی ؟

به هه ر حال فیربوونی زانست گومانی تیادا نیه که نه وه یه زیان وه هه ر نه ویشه پۆشنایی، وه نه وه که خوی به رزو به پیز فرمانی پیکردوه، وه پیغه مبه ره که ی ﷺ فرمانی پیکردوه و هانی داوه بو فیربوونی، پیغه مبه ره ﷺ ده فره رمویت: ((من سلك طريقا يلتمس فيه علما سهل الله له به طريقا الى الجنة، وما اجتمع قوم في بيت من بيوت

الله يتلون كتاب الله و يتدار سونه بينهم الا نزلت عليهم السكينة و غشيتهم الرحمة و حفتهم الملائكة و ذكرهم الله فيمن عنده ^١ .

واته: ((هه‌ر كه‌سێ پێگه‌یه‌ك بگرت تا تیایدا فی‌ری زانست بی‌ت خوای گه‌وره‌ پێگه‌ی به‌هه‌شت بۆ ئه‌وه‌ كه‌سه‌ ئاسان ده‌كات كه‌ بیخاته ناویه‌وه‌، وه‌ هیچ كۆمه‌لێ نیه‌ كۆ بیته‌وه‌ له‌ مائێ له‌ ماله‌كانی خودادا واته‌ له‌ مزگه‌وتی‌كدا كه‌ په‌رتوكه‌كه‌ی خوا قورئانه‌كه‌ی ده‌خویننه‌وه‌ و ده‌خوینن له‌ ناو خۆیاندا به‌یه‌كتر ده‌لێینه‌وه‌ و خۆیان شاره‌زا ده‌كهن له‌ مانا و مه‌به‌سته‌كانی ئه‌وا بێ گومان دل ئارامی و هیمنی داده‌به‌زیته‌ سه‌ریان و سۆز و به‌زه‌ی خوا دایان ده‌پۆشی و فریشته‌كان چوار ده‌وریان ده‌گرن و خوای گه‌وره‌ش باسیان ده‌كات لای ئه‌وانه‌ی لای خۆین)) وه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((وان الملائكة لتضع اجنحتها لطالب العلم . رضا بما يصنع)) ^٢

واته: ((فریشته‌كانی خوای په‌ره‌ردگار باله‌كانی داده‌نی بۆ فی‌ر خوازان زانستی شه‌رعی وه‌ك پازی بوونێك به‌وه‌ی ده‌يكات كه‌ فی‌ری‌بونی زانسته‌)) ئائه‌وه‌ هاندانه‌ بۆ فی‌ری‌بونی زانست و پووتی‌كردنیه‌تی تا ئایینی به‌نده‌ی پێ دامه‌زراو تر بی‌ت و تا بتوانی‌ت به‌هۆی ئه‌وه‌ زانسته‌وه‌ سودمه‌ند بێن و جگه‌ له‌ خۆشی سودمه‌ند بكات، وه‌ گومانی تیا‌دا نیه‌ ئه‌گه‌ر زانست و زانا‌یان نه‌مان ئه‌وا نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام تیا‌ده‌چیت و ده‌فه‌وتیت وه‌كو پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((إن الله لا يقبض العلم إنتزاعا ينتزعه من صدور الرجال ولكن يقبض العلم بقبض العلماء فإذا لم يبقا عالم اتخذ الناس رؤوسا جهالا فافتوا بغير علم فضلوا واضلوا)) ^٣

١ اخرجه مسلم (٢٦٩٩) من حديث ابي هريرة (رضي الله عنه) .

٢ جزء من حديث تقدم تخريجه .

٣ اخرجه البخاری (١٠٠)، ومسلم (٢٦٧٣) من حديث عبد الله بن عمر العاص (رضي الله عنهما) .

واته: ((خوای گه وره نه وزانسته هه لئاکی شیتته وه وه ریناگریته وه به هه لکیشانه وه یه ک له دلی پیاواندا به لام دهیگریته وه دهیسیئیتته وه به مردنی زاناکان، جائه گهر زانا نه ماو خه لکانیکی نه فام مانه وه نه وا خه لکی کومه له سه رکرده یه کی نه زان و نه فام ده که نه پیشه واو ده مپراستی خویمان که به ئاره زوو بۆچونی خویمان فه توا ده دهن له کاتی کدا که پرسیاریان لی ده کریت، جاخویمان گومرا ده بن و خه لکیش گومرا ده که ن))

جابۆیه ده بیته فه تواو وه لام دانه وه ی پرسیار به زانیارییه وه بیته و به به لگه ی قورئان و سوننه ت بیته وه نه گهرنا ده بیته گومرای و تیاچوون . (نه وه ش پوونادات مه گهر به فیتربوون پیش له ده ست چوونی ده رفه تی فیتربوون مادام زانایان بوونیان هه بیته).

پیش نه وه ی که زانا نه مینیت، جائه گهر زانا نه ما نه وا خه لکی په نا ده به نه به ر نه زانه کان و به ناو خوینه واروزاناکان و قورئان خوینه نه زانه کان که له واتاو مه به سه ته کانی تیناگه ن، نه وانیش فه ایان بۆ ده دهن به بی نه وه ی زانستیان به و پرسیاره هه بیته که ئا پراسته یان ده کریت له لایه ن نه وا خه لکانه وه که نه وانیان به ده مپراست و زانا داناوه، خویمان گومرا ده که ن چونکه به بی بوونی زانست قسه یان کردوه و خه لکیش گومرا ده که ن چونکه نه وا خه لکه به گویره ی فه تواکه ی نه وان په فتار ده که ن .

وانه ی دوانزه یه م له کوټای
ږافه ی ده هه لوه شینه ره که

زانای پایه بهرز (ږه حمه تی خوی لیبت) فهرمویه تی :
(جیاوازی نییه له هه موو ئه م هه لوه شینه رانه له نیوان
گالته کارو که سی به پراستی بیت و که سی بترسیت جگه له زور
لیکراو)).

(ږافه)

ووته ی: ((جیاوازی نیه له م هه لوه شینه رانه)) جیاوازی نیه له هه موو ئه م
هه لوه شینه رانه ((له نیوان که سی به گالته ی بیت و که سی به پراستی بیت)) گالته کار
که سی که گالته چیه که قسیه ک ده لیت هه لگه پانه وه ی تیا دایه ئه ویش گالته ده کات،
وه که سی به پراستی بیت نه و که سه یه که مه به سستی هه یه له وه ی چی ده لیت، وه به لگه ش
له سهر نه وه چیرۆکی نه وانه یه که خوی گه وره له قورئاندا باسی کردوون، له گه پانه وه ی
پیغه مبه ر ﷺ له جهنگی ته بوکدا جا دانیشن و قسه یان ده کرد و یه کی له وان وتی:
((نه مان بینیه وینه ی نه و قورئان خوینانه - مه به سستی هاوه لان بوو - زمان دروژن و
سکه پړ و ترسنوک بن له کاتی به ره نگار بوونه وه و گه یشتن به دوژمن)) مه به سستیان
پیغه مبه ر ﷺ و هاوه لانی په زای خویان لی بیت بوو - وه له و کاته دا یه کی که له گه لیاندا
دانیشته بوو که گه نجیک بوو ناوی ((عه وفی کوپی مالیک)) بوو چوه وه به گزیانداو به و
کابرایه ی که قسه که ی کرد ووتی: دروت کرد، به لام تو بویه وا ده لیتی چونکه دوو

پوویت، سویند بیت به خوا هه وال ده دم به پیغه مبه ر ﷺ، جا پویشته بو ئه وه ی هه وال بدات به پیغه مبه ر ﷺ جا بیینی که نیگا و وه ی پیشی که وتوه ده رباره ی هه وال دان به وه ی ئه وان وتیان، پاشان ئه وانه هاتن تا بیانوو پوزش بیینه وه بو پیغه مبه ر ﷺ له و قسه یه ی که کردیان، جا وتیان: ئه ی پیغه مبه ر ی خوا ﷺ، ئیمه قسه یه کمان ده کرد که سواره کان ده یکن تا ریگیه ی پی بیرن و بی تاقه ت نه بین، پیغه مبه ریش ﷺ، ناوپی نه دایه وه به لاینداو له خویندنه وه ئایه ته که زیاتری نه ده وت که ده فهرمویت:

﴿ وَلَیْن سَأَلْتَهُمْ لَیْقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللّٰهِ وَءَاِیْنِهٖ وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُوْنَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِیْمَانِكُمْ ﴾^۱

واته: (ئه گه ر لییان بپرسیت: سه باره ت به گالته کردن به خواو ئایه ته کانی و پیغه مبه ر ی خوا ﷺ به راستمان نه بووه، به لکو ته نها گالته و گه پمان ده کرد، پبیان بلی: ئایه گالته کردن به خواو ئایه ته کانی و پیغه مبه ر ه که ی ﷺ کردبوو؟، بلی: بپویانوی بیجی مه هیینه وه، چونکه پاش ئه وه ی باوه پتان هیئا بی باوه پ بونه وه).

پپی فهرموون: به دلنیا یه وه بی باوه پ بون دوا ی ئه وه ی باوه پتان هیئا بوو.^۲

له گه ل ئه وه ی ئه وان ده لئین: ئیمه به راستمان نه بووه به لکو گالته و گه پمان ده کرد، خوا ی گه وره ی پاک و بیگه رد و پیغه ره که ی ﷺ بیانوه که یان وه رنه گرت و پوزشی بو نه هیئانه وه، جا بو به به هیچ جو ری جیاوازی نیه له نیوان که سی به گالته ی بیت یان به راستی بیت.

وه وته ی ((که سی بترسی)): که وشه ی بی باوه پی ده لیت یان کرده وه ی بی باوه پی ده کات له ترسی بی باوه پان به هانه ی بۆ ناهینریتته وه، به وه ی که بلیت: وشه ی بی باوه پی یان کرداری بی باوه پی بکات وه کو نه وکه سه ی بۆ جگه له خوا ئاژه ل سهر بپریت یان جنیو به نیسلام و موسلمانان بدات له بهر نه وه ی له بی باوه پان ده ترسیت یان له شتی داده به زی و سهر شوپ ده کات بۆ بی باوه پان له ئاینه که ی، له بهر نه وه ی نه وه سهر شوپ کردنه، خوی گه وره ده فره مویت: ﴿وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فِئْذِهِنَّ مَدُّهُنَّ﴾^۱

واته: (ئاواته خوازن که تو نه رمی بکه یت له ئاینه که تدا ده رباره ی بیرو باوه په کات، جا نه وانیش نه و کاته نه رمیت له گه ل بکه ن و پیکبکه ون).

وه خوی گه وره ده فره مویت: ﴿أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ﴾^۲

واته: (ئایه ئیوه هه ر به م قورئانه باوه پ ناکه ن ؟ !).

وه خوا گه وره ده فره مویت: ﴿وَلِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِئَتَرَىٰ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذَا لَا تَخَذُوكَ خَلِيلًا﴾^۳ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّنَاكَ لَفَدَكْتَ تَرَكُّنَ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا^۴

واته: (بی گومان نه وه نده ی نه مابوو هاوبه ش دانه ران و بی باوه په کان سه باره ت به و قورئانه ی ئیمه به وه حی بۆمان ناردوی کلات بکه ن و له خشته ت به رن و له هه ندی

۱ القلم: ۹

۲ الواقعة: ۸۱

۳ الإسراء: ۷۳ - ۷۴

فه رمانمان بترازییت، تا شیوازی بانگه وازه کهت بگوپی و غهیری قورئانیان بو
بخوینیته وه و درو له سهر ئیمه هله سستیت، ئیتر دهیانکردی به دوست و
خوشه ویستیان ده بوویته پیاوی چاک).

جا له بهر نه وه سهر شوپ کردن له ئاینی خوی گهرده دا دروست نییه نه گهر چیش
مروفت بترسیت به لکو پیویسته له سهری که ده ست به ئاینه که یه وه بگریت له گهل
ترسیشدا تا نه و کاته ی نه گاته پاده ی زور لیکردن نه و دروسته بوی شتیکیان بداتی
له وه ی داوایان لیکردوه تا زور لیکردنه که ی لی دور ده که ویته وه به مهرجی دل که ی
دامه زراو بیت به باوه پ. خوی گهرده ده فره مویت: ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولُوا مِنْهُمْ تَقْنَةً﴾^۱

واته: (مه گهر لییان بترسن و بتانه وی له شه پریان خو قوتار بکن و خو بیاریزن، نه و
له و کاته دا چاک وایه به پواله ت دوژمنایه تی و دژایه تی نه کرین).

وه خوی گهرده ده فره مویت: ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ
وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا﴾^۲

واته: (مه گهر که سیک زوری لیکرابیت و له و کاته شدا دلنیابی به ئیمان، به لام
که سیک به پیخوشبوونی خوی سینگی بو بی باوه پی فراوان و گوشاد بکات و
کوفره که شی پی خوش بیت).

۱ آل عمران: ۲۸

۲ النحل: ۱۰۶

بۆیه ده بیټ ئهم مهرجانه ی تیادا بیټ

مهرجی یه گهم: ده بیټ زۆری لیکرابیټ نه ک بترسیټ به ته نها وه خۆی نه باته پیشه وه بۆ لای بی باوه پان تا پیگه یه ک بۆخۆی لایان دروست بکات یان لیان ه وه سودیکی ده ست که ویت، به هیچ جوړی دروست نییه خو بردنه پیشه وه بۆ لای بی باوه پان له ئایندا .

مهرجی دووهم: که ده بیټ دله که ی ئارام و دامه زاو بیټ به ئیمان و باوه پ به لکو ده بیټ به ته نها به زمان بیلی له گه ل مانه وه ی باوه پ له دله که یدا .

مهرجی سییه م: که ده بیټ مه به ستی دورخستنه وه ی زور لیکردن بیټ نه ک پازیکردنی بی باوه پان، ه ره کو له عه ماری کوپی یاسر په زای خوای لیټیټ پوویدا که نه و هۆکاری دابه زینی ئه م ئایه ته بوو، که نه ویش نه وه بوو بی باوه پان گرتیان و زوریان لیکرد له سه ر نه وه ی که جنیو بدات به پیغه مبه ر ﷺ، وه به ریان نه دا هه تا نه وه ی نه وت به پیغه مبه ر ﷺ که ده یانویست، پاش نه وه هات به پووینه کی په شیمانیه وه بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ، جا پیغه مبه ر ﷺ پیی ووت ((کیف تجد قلبک ؟))

واته: ((دله که ت چۆن ده بینیت)) عه مار فهرمووی: ده یبینم ئارام و دامه زراوه به ئیمان و باوه پ، جا پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ((ان عادوا فعد))^۱

واته: ((نه گه ر که پانه وه نه و تۆش بگه پتوه بۆ سه ر باره که ی خۆت)) .

جا خوی به روه ردگار نه م نایه ته ی دابه زاند: ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾^(۱۶) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۱۷﴾﴾^۱

واته: (هه ر که سیک پاش بپواهیانی به خوا، کافر و بی باوه پ بیه وه بی گومان سزای توند ده دری و ده که ویت به ر قه هر و توپه ی خوا، مه گه ر که سیک زوری لیکرابی و له و کاته شدا د دنیا بی به نیمان وه کو عه ماری کوپی یاسر خوا لیان پازی بیت، به لام که سیک به پی خوشبونی خوی سینگى بۆ کو فر فراوان بکات و کو فره که شی پی خوش بیت نه وه قه هر و توپه ی خویان له سه ر ده بیت و سزایه کی گه وره شیان له دواپوژدا بۆ هیه * چونکه نه وان زیان و گوزه رانی نه م دونیایه یان هه لپژارد به سه ر پاشه رشوژدا، وه هه لپژاردنی دنیا به سه ر پاشه پوژدا بی باوه پ بونه، بی گومان خواش خه لکانی بی باوه پو کافرو شاره زا پینمونی ناکات بۆ سه ر پی راست).

جا هه ر که سیک دابه زیت له شتی نایه که ی له پیناو به ده ست هیانی ته ماحیکی دونیایى یان له پیناو پازیکردنی بی باوه پاندا یان له به ر نه وه ی خوی باته پیشه وه لایان نه وه ده بیت که سیک ته له که بازو به زیو و سه رشو پ له ئاینی خوی به رزو به پیزدا، به پیچه وانیه ی خۆ پاراستن که هه ندی جار ناچار ده بیت په نای بۆ بیات که نه ویش له پیناوی دوورخسته وه نه هیشتنی زۆر لیکردندایه، وه که ئارام ده گریت له

سه ر ئازارو ده رفه ت و ئاسانکاری وه رناگریت هه روه کو چون پیشه وانه حمه د
په حمه تی خوی لیبیت له کاتی ئازاوه ی دروستکردنی قورئاندا کردی باشتره له وه ی
ده رفه ت و ئاسانکاری وه ریگریت .

زانای پایه بهرز محمد ی کوپی عبد الوهاب په حمه تی
خوای لیبیت فهرمویه تی ((وه هه ره هه موویان له
گه وره ترینی ئه وانن که مه ترسیدارن و زۆریش له وانن
که پووده دهن)) .

(رافه)

بۆچی زانای پایه بهرز ئه م ده هه لوه شینه ره ی هه لێژارد له گه ل ئه وه ی که
هه لوه شینه ره کان زۆرن ؟

له بهر ئه وه ی ئه م ده هه لوه شینه ره ی هه لێژارد له بهر ئه وه یه که له ناو
هه لوه شینه ره کاندای ئه مانه یان زۆر پوو ده دهن له ناو خه لکیدا، وه له بهر ئه وه
خراپترینان له مه ترسی و ترسناکیدای له بهر دوو هه لێژاردوو .

یه که م: له بهر ئه وه ی زۆر پوو ده دهن له ناو هه لوه شینه ره کاندای .

دوو هه م: توندترین هه لوه شینه ره کانه له پووی مه ترسیه وه .

وه هه ره چه کیش وه کو ئه وه وابیت ئه وای جیگه ی گرنگی و بایه خدان و ناگاداربوونه و
پێویسته هۆشیاریین له باره یه وه .

زانای پایه بهرز ره حمه تی خودای لیبت فهرمویه تی؛
 ((جا بویه پیویسته له سهر موسلمانان که ناگاداریان بیت
 و بترسیت لییان له وهی که تووشی بیت)).

(رافه)

وتهی ((جا بویه پیویسته)) واتاکهی پیویسته، واته پیویسته له سهر موسلمانان
 که بترسین له وهی بکه ویته ناویه وه تووشی بیت .

وتهی ((ناگاداریان بیت)) واته: پاکانهی خوی نه کات و بلت من شاره زام و من
 پیویستم به وه نیه که فیریان بیم، وه خه لکیش پیویستیان به وه نییه که فیری یه کتا
 په رستی بین و بیخوینن و خه لکی موسلمانن، پاریزراون له مه ترسی، وه مروفت تا نه و
 کاتهی له زیاندا بیت نه وه ده گونجیت دوو چاری نا زاوه و فیتنه بیت، وه نیبراهیم
 سهلامی خوی لیبت که به دهستی خوی بته کانی شکاندو خرایه ناو ناگر له پیناوی
 نه وده له په روه ردگاری ده پارپته وه ده فهرمویت: ﴿وَأَجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ

﴿۳۵﴾ رَبِّ إِنِّي أَخْلَلْتُ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ۝۱

واته: (خوی په روه ردگار، خوم و نه وه کانیشم به دوور بگره له وهی بکه وینه ناو
 بت په رستیه وه * په روه ردگارم به راستی نه و بتانه خه لکیکی زوریان سه رلیشیاو
 گومرا کردوه).

جا ئیبراهیم سه لامی خوی لیبیت له خوی ترسا له وهی بکه ویته ناو بت په رسته وه
له بهر نه وهی دله کان له نیوان دوو په نجه له په نجان هکانی خوی په روه ردگاردان،
له بهر نه وهی مروف ده گونجیت که گومرا بییت و سه ری لییشیوی له پاش پینمونی، جا
بویه مروف دلنیا نابیت له خوی له گومرای و سه ر لییشیوای، چه ند زانا هیه گومرا
بووه، وه چه ند له خوا ترس هیه پاش نه وه تاوانبار و پاشگه ز بوویه وه، جا تا
موسلمان له زیاندا بیت نه وا دلنیا نابیت له خوی له وهی تووشی ئاژاوه و فیتنه بییت
به تایبه تی له کاتی زور بوونی ئاژاوه دا: ﴿ رَبِّ إِنِّهِنَّ أَضَلَّلْنَ کَثِیرًا مِّنَ النَّاسِ ﴾^۱

واته: (په روه ردگارم به راستی نه و بتانه خه لکیکی زوریان سه ر لییشیواو گومرا
کردوه).

وتهی: ((وه بترسیت له وهی که تووشی بییت)) واته: بترسیت و دلنیا نه بیت له
خوی له وهی که بلی من ناکه و مه ناویانه وه نه خیر به لکو ده بیت زور هوشیارو ئاگادار
بیت .

زانای پایه بهرز په حمه تی خوای لیبیت فهرمویه تی: ((په نا ده گرین به خوا له نه جامدانی کاریک که ببیته هوی توپه بوونی خوا، وه په نا ده گرین به خوا له ئیشی سزاکه ی)).

(رافه)

زانای پایه بهرز کوتای په یامه که ی به په نا گرتن به خوا هیناوه و ده سترگرتن پیوه ی و په نای بۆ بردووه له توپه ی و هۆکاره کانی سزاکانی، نه وه وا ده کات که موسلمان له خوای بهرزو به پیز بترسیت، وه که دلنیاش نه بیت له خوی له توش بوون و که وتنه ناو ئازاوه و گومپاییه وه تا له ژياندا بیت، وه هه ره بهر نه وه یه که ئیبن و مه سعود په زای خوای لیبیت ده فهرمویت ((من كان مُسْتَنّاً فليستَ بمنْ قَدُمَات، فَإِنْ الْحَيِّ لَا تَوْمنَ عَلَيْهِ الْفَتْنَةُ))^١.

واته: ((هه ره که سى له ئیوه ده یه ویت شوین که سى بکه وى و پى و شوینی هه لگرى و بیکاته ده مپاست و پيشه وای خوی نه وا با که سیک بکاته پيشه و او ده مپاست و شوینی بکه ویت که مردووه، له بهر نه وه ی زیندوو پاریزراو نابیت له تووش بوون و که وتنه ناو ئازاوه وه)) .

جا بویه که سى زیندوو پاریزراو نابیت که که وتنه ناو ئازاوه و خراپه کاریه وه نه گهر چیش له وانه بیت که زۆر له خوا ده ترسن و زاناترینیان بیت چونکه تا له ژياندا بیت ده گونجیت دوو چاری ئازاوه و فیتنه ببیت .

١ اخرجه اللالكائي في اصول السنة (١٣٠ - ١٣١)، والخطيب في الفقيه والمتفقيه (٤٦٠)، واخرجه ابن عبد البر في جامع بيان العلم وفضله (١٨٨١) نحوه عن علي رضي الله عنه، قال الهيثمي في الجامع الزوائد (١٨٠ / ١) : ((رجاله رجال الصحيح)) .

پاشان ده فره مویت: ((درود و سلاوی خوا له سه ره باشتین
 دروستکراوی موحه مه ده ﷺ و خزم و که سه نزیکه ئیمانداره کانی و
 هه مو هاوه له به ریزه کانی په زای خویان لیبت))

(پاقه)

وه شیخ الاسلام موحه مه دی کوپی عبد الوهاب کوتای به نامه و په یامه که ی به
 سلاواتدان له سه ره پیغه مبه ره ﷺ هیناوه، وه ئه وه ش باشتین کوتاییه، جا درود و
 سه لام له سه ره پیغه مبه ره ﷺ دروسته له سه ره تای هه مو کاره کاند و له
 کوتاییه که یشیدا، له به ره فره مووده ی خوی گه وره: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى
 النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾^۱

واته: (به پاستی خوا و فریشته کانی درود و صلاوات له سه ره پیغه مبه ره ﷺ ده ده ن،
 خوا به زه یی و میهره بانی خوی ئه پیرزی به سه ریا و فریشته کانیش داوی پایه به رزی و
 لیووردنی بۆ ده که ن، ده سا ئیوه ش ئه ی ئه وانه ی باوه پتان هیناوه ! درود و صلاواتی
 له سه ره بده ن، وه سه لامی لیبکه ن).

وه ئه وه ش له مافی پیغه مبه ره ﷺ به سه رمانه وه که صلاواتی له سه ره بده ن و
 سه لامی لی بکه ن .

وه صلاواتی خوا له سه ره بده که ی و اتا که ی ئه وه یه که ستایش و باسکردنیه تی لای
 فریشته کان، وه صلاواتی فریشته کانیش بۆ پیغه مبه ره ﷺ و اتا که ی ئه وه یه که داوی
 لیخو شبوونی بۆ ده که ن. وه صلاواتی ئاده میه کان و موسلمانانیش و اتا که ی ئه وه یه که له

خوای گه وره ده پارینه وه بۆی، جا ئیمه ئه گهر وتمان: صَلَّی اللّٰهُ وَسَلِّمْ عَلٰی مُحَمَّدٍ صَلَّی
 اللّٰهُ عَلَیْهِ وَعَلٰی اٰلِهٖ وَسَلِّمْ، ئه و ئیمه داوا له خوا ده که یه که پاداشتی بداته وه و پله ی
 بهرز بکات و سهلامی لیبکات و باسی چاکه و گه وره ی بکات له لای فریشته پیه
 بهرز ده کان.

پرسیارمکان

پرسیار: کومه لیک هه یه ناویان له خویان ناوه ((قورئانیه کان))، ئه وانه هه یه وهرناگرن و باوه پیان پی نییه ته نها قورئان نه بیته، ئایه حوکمی بی باوه پی ده دریت به سه ریاندا ؟

وه لام: به لی گومان له بی باوه پیاندا نییه، وه له بهر ئه وه ، ئه وان درۆزن له وته کانیاندا که ده لئین ئیمه کرده وه ناکه ین ته نها به قورئان نه بیته، جا هه ر قورئانه فرمانمان پی ده کات به شوینکه وتنی پیغه مبه ره ﷺ ئه وه یه که کرده وه بکریت به سونه ته که ی، له بهر ئه وه خوای بلند ده فره مویت: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾^۱

واته: (گوپراه لی خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ بکه ن تا به لکو بهر په حمه تی و به زه بی خوای که وره بکه ون).

وه هه روه ها ده فره مویت: ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا تَهْتَدُوا﴾^۲

واته: (خو نه گه ر فره مان به رو گوپراه لی ئه و بن ئه و پینمون و به ختیار ده بن).

وه هه روه ها ده فره مویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾^۳

واته: ((گوپراه لی فره مانی خواو پیغه مبه ره که ی بن ﷺ له هه موو کاروباریکدا)) .

۱ آل عمران: ۱۳۲

۲ النور: ۵۴

۳ النساء: ۵۹

وه هه روه ها ده فه رمویت: ﴿ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا إِلَانَكُمْ الرُّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَانَهُكُمْ عَنْهُ فَأَنْتَهُمْ ۗ ﴾^۱

واته: (وه هه رچی پیغه مبه ره ﷺ پپی دان وه ری بگرن واته: به چی فه رمانی بیکردن بیکن، وه پپشی له هه رشتی لی گرتن ئیوه ش دهستی لی هه لگرن)

وه قورئان کۆمه لیک شتی زۆر کۆبه ندو کورتی تیا به که پافه وشی ناکریته وه ته نها له لایه ن پیغه مبه ره وه ﷺ نه بیته وه کو نویت، جا خوی به رزو به پیز له قورئاندا باسی نویتی کردوه و هانی داوه بۆ نه نجامدان و کردنی به لام ئایه بۆمان پونکراوه ته وه ژمارهی پکاته کانی نیوه پۆ و عه سرو شیوان و خه وتنان و به یانی، ئایه قورئان شه وه ی بۆ پوون کردینه وه ؟ شه وه پوون کراوه ته وه له سوننه تی پیغه مبه ره ﷺ به گویره ی فه رموده ی پیغه مبه ره ﷺ که فه رمویه تی: ((صلوا كما رأيتموني أصلي))^۲.

واته: ((نویت بکه ن وه کو من ده بینن نویت ده که م – واته: هه وه کو من نویت ده کانتان بکه ن)) .

وه هه روه ها زه کات دان له قورئاندا باسکردنی هاتووه و فه رمانیش کراوه به ده رکردنی له مال و سامان، به لام ئایه قورئان پاده ی زه کات و بپه که ی پونکردوته وه که وه رده گیرئ له و مالانه ی که زه کاتی تیا به و لیتی ده رده کریت، شه وه هه ره مووی پیغه مبه ره ﷺ پونکردوته وه، جا بۆیه سوننه ت پوونکه ره وه یه بۆ قورئان، جا هه رکه سی کرده وه نه کات به سوننه ت شه واکرده وهشی نه کردوه به قورئان .

۱ الحشر: ۷

۲ اخرجه البخاري (۶۳۱) من حديث مالك بن الحويرث رضي الله عنه .

وه هه ندی شتیش هه یه له قورئاندا باس نه کراوه به لکو پیغه مبه علیه السلام هاتووه باسی کردووه و فره مانیشی پیکردووه بۆ نمونه قه ده غه کردنی له کۆکردنه وه له نیوان ئافره تیگ و پوره که ی نیت له دایکه وه بیته یان له باوکه وه^۱.
 ((واته: دروست نییه موسلمان دوو ژن بیته که یه کیان پوری ژنه که ی خوی بیته... وه رگپ علیه السلام)) .

ئا ئه وه باس نه کراوه له قورئاندا به لکو پیغه مبه علیه السلام زیادی کردووه له سوننه تدا که دروست نیه کۆکردنه وه ی له نیوان ژنی خوی و پوره که یدا، وه پیویسته له سه رمان که کار به سوننه ت بکه ین هه روه کو چۆن کار به قورئان ده که ین: ﴿وَمَا أَرْسَلُكُمْ إِلَّا لِدِينٍ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا مِّنْهُ﴾ الحشر: ۷

ئا ئه وانه - واته: ئه و قورئانیانه - پیغه مبه علیه السلام ئاماژه ی پیداون که به هه واو ئاره زووی خوی قسه ناکات به فره ما یشتی جوانی ((یوشک رجل شعبان متکيء على أريكته يقول: بيننا وبينكم كتاب الله نحل حلاله ونحرم حرامه)) ثم قال علیه السلام: ((ألا إني أوتيت القرآن ومثله معه))^۲ .

۱ اخرجه البخاري (۵۱۰۹)، ومسلم (۱۴۰۸) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه .

۲ اخرجه احمد (۱۷۱۷۴، ۱۷۱۹۴)، وابو داود (۴۶۰۴)، و الترمذي (۲۶۶۴) و ابن ماجه (۱۲) من حديث المقداد بن معدی كرب رضي الله عنه و صححه الألباني .

خۆزگایه شیخی پایه بهرز ده قی فره موده که ی هینایه وه کو خوی و به و شیوه یه که هاتووه له په رتوکه کانی فره موده دا، ئه وه ی شایه نی باسه ئه و فره موده یه م به م شیوه یه بینیه که ده یه یه م بۆتوی به ریزی خۆینه ر به و هیوایه سودی لی بیینی :

سنن أبي داود - ۴۶۰۶ - حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابُ بْنُ نَجْدَةَ حَدَّثَنَا أَبُو عَمْرِو بْنُ كَثِيرٍ بْنُ دِينَارٍ عَنْ حَرِيزِ بْنِ عُلْمَانَ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَوْفٍ عَنِ الْمِقْدَامِ بْنِ مَعْدِيكَرِبٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنَّهُ قَالَ « أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ أَلَا يُوشِكُ رَجُلٌ شَبْعَانٌ عَلَى أَرِيكَتِهِ يَقُولُ عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْقُرْآنِ فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَلَالٍ فَأَحْلُوهُ وَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَرَامٍ فَحَرِّمُوهُ أَلَا يَحِلُّ لَكُمْ لَحْمُ الْحِمَارِ الْأَمْلِيِّ وَلَا كُلُّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبْعِ وَلَا لُقْطَةُ مُعَاهِرٍ إِلَّا أَنْ يَسْتَفْنِيَ عَنْهَا صَاحِبُهَا وَمَنْ نَزَلَ بِقَوْمٍ فَعَلَيْهِمْ أَنْ يَقْرَؤَهُ فَإِنْ لَمْ يَقْرَؤَهُ فَلَهُ أَنْ يُعَقِّبَهُمْ بِمِثْلِ قِرَاءِهِ » .

واته: ((دور نیه و نزیکه پیاوئ تیری خواردیی و پالی دابیته وه له سه ر قه نه فه که ی و بلئ: له نیوان ئیمه و ئیوه دا قورئانه که ی خوا هیه و به س، حه لاله کانی حه لال ده که ی و قه ده غه کاوه کانیشی قه ده غه ده که ی ن، پاشان فه رموی ﷺ: ((ناگادارین که من قورئان و وینه ی ئوم پیا دا نیردراوه و پیم دراوه))

جا پیغه مبه ر ﷺ ه والی پیداوین ده رباره ی ئه وانه و ناگاداریکردینه ته وه لیان .

پرسیار: ئایه ه لوه شینه ری ده یه م: پشته لکردن له ئاینی خوا ئایه جئ به جئ ده بیئت له سه ر شیعه پافیزیه کان ؟

وه لام: ئه وه جئ به جئ ده بیئت له سه ر هه موو که سیك پشته لبات له ئاینی خوا که نه فیزی ده بیئت و نه کرده وه شی پی ده کات ئیتر ئه و که سه شیعه یه کی پافیزی بیئت یان صوفی بیئت یان گۆر په رست بیئت یان هه رکه سیکی تر جگه له وانه .

پرسیار: ئایه زۆر لیکردن پووده دات بۆ که سی که ئاژه ل بۆ جگه له خوای به رزو به ریز سه ر بپریت یان کړنوش به ریت بۆ بتیک ؟

وه لام: زۆر لیکردن له قسه و وته دا ده بیئت نه ک له کرده وه و په فتاردا . هه رچی قسه یه ده گونجی ووشه ی بی باوه پی بلتیت ئه گه ر زۆری لیکرا له سه ر ووتنی بۆ ئه وه ی زۆر لیکردنه که نه هیلی و لایبات، ئه وه یه که هاتوه له قورئاندا .

پرسیار: من پیش سی مانگ موسلمان بووم و دایک و باوکیکی بی باوه پم هیه، ئایه چۆن هه لسوکه وتیان له گه لدا بکه م ئایه بۆ من هیه پم لیان بیئت و دزایه تیان بکه م به هه موو شیوه یه ک ؟

وه‌لام: هه‌لسوکه‌وت و مامه‌له‌ کردن به‌و شیوه‌یه ده‌بیت که خوای به‌رزو به‌پێز له
قورئاندا دیاری کردوه ده‌فه‌رمویت: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ﴾^۱

واته: (هیچ کۆمه‌لی نابینیت که باوه‌پێ به‌ خواو به‌ پۆژه‌که‌ی تر هه‌بیت دۆستایه‌تی
نه‌وانه‌ بکه‌ن که دژایه‌تی خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ده‌که‌ن هه‌رچه‌نده‌ نه‌وانه‌ باوکیان
بن).

جا له‌به‌ر خوا پقت لێیان بیت، به‌لام هه‌رچی ده‌رباره‌ی چاکه‌ کردن له‌گه‌لێان نه‌وا
باش به‌ له‌گه‌لێان و به‌چاکه‌ په‌فتاریان له‌گه‌ل بکه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِنْ
جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا
مَعْرُوفًا﴾^۲

واته: (هه‌میشه‌ گوێراپه‌لێان به‌ له‌سنوری په‌زامه‌ندی خوادا، خۆ نه‌گه‌ر هه‌ولێشیان
داو پێیان داگرت له‌سه‌ر نه‌وه‌ که شتێک بکه‌ی به‌ شه‌ریک و هاویه‌شم، که هه‌یچ به‌لگه‌و
زانیا‌ریه‌کت پێ نییه‌ نه‌وسا گوێراپه‌لێان مه‌که‌. وه‌ له‌ دونیادا له‌گه‌ل هه‌ردوکیاندا به
شیوه‌یه‌کی چاک و په‌سه‌نده‌هاوه‌لی بکه‌ هاوێی و هاوکارێکی چاک به‌ بۆیان به‌ جل و به‌رگ و
خۆراک و هه‌لسوکه‌وتی چاک دلخۆشیان بکه‌).

ئه نجامدانی ئه م کاره باشانه له گه لّ ئه وه ی ئه وان بی باوه پین له پووی په دانه وه ی
کاره جوانه کانیان که گه وره یان کردوه و باش بوون له گه لّیدا، جا باوک و دایکیش مافیان
هه یه چاکه یا له گه لّدا بکریت و باش بن له گه لّیاند، به لام خوش ویستن له دّدا ئه و
هه رگیز بی باوه پت خوش نه ویت، وه له کاتی کدا ئیبراهیم ﷺ بوی پون بویه وه که
باوکی دوژمنی خواجه پشتی تی کردو دووره په ریزبوو لی.

وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلَى نَبِينَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

داواکارم که خوی په روه ردگار نیاز پاکیمان پی ببه خشیت و بمانکاته شوینکه وته ی پاسته قینه ی پیغه مبه ره که ی ﷺ، وه به دورمان بگریت له تازه داهینراوه کان له نایندا له و که سانه شی که ئالوده ی ئه و داهینراوانه ن، وه داواکارم ئه م کاره م ته نها له بهر په زامه ندی خوی گه وره بیت و به شی پوپامای تیا دا نه بیت، وه داواکارم که بیخاته سه رکیشانه ی کرده وه چاکه کانم و له گونا هی من و دایک و باوکم و ماموستاکانم خوش بیت بیکات به خاتری ناوه جوانه کانی و سیفته به رزه کانی .

سبحانک اللهم وبحمدک أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرک وأتوب إليك

وآخر دعواي أن الحمد لله رب العالمين

وصلّى الله على سيّدنا ونبيّنا محمّد وعلى آله وصحبه وسلّم

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

براتان ئاكو جليل كرىه ((كوخلانى))

سلیمانى - كوردستان

مهینی ۳ - رهمه به - ۱۴۳۰ هجری

۲۶ - حوزة پیران - ۲۰۰۹ زاینی

پێرستی بابەتەکان

ژ	ناونیشانی بابەتەکان	لایە پە
۱	پێشهکی وه رگێڕ	۵
۲	رێخۆشکەر	۱۱
۳	پێشهکی پافه کار	۱۲
۴	پێشهکی ئاماده کاری پافه	۱۵
۵	ژيانى دانهرى ده قه که	۲۱
۶	وانه ی یه که م	۲۵
	ئه و پێنج بنچینه ی ئاین پارێزگاری ئی ده کات	
	یه که م: ئاین	۳۱
	دووه م: نه فس	۳۳
	سییه م: ژیری	۳۴
	چواره م: مال	۳۵
	پینجه م: ئابرو ناموس	۳۶
	جۆره کانی پاشگه زیبونه وه	
	یه که م: پاشگه زیبونه وه به گوفتارو قسه	۳۸

۴۳	دووه‌م: پاشگه‌زیبونه وه‌و بی باوه‌پی له بیروباوه‌پدا	
۴۶	سییه‌م: هه‌لگه‌پانه وه‌و بی باوه‌پیون له کرداردا	
۴۶	چواره‌م: پاشگه‌زیبونه وه‌و بی باوه‌پیون به‌گومان‌بردن	
۵۸	پرسیاره‌کان	۷
۶۷	وانه‌ی دووه‌م له رافه‌ی هه‌لوه‌شینه‌ری یه‌که‌م	۸
	به‌ندایه‌تی کردن و په‌رستن دانامه‌زیت ته‌نها به‌دوو مه‌رج نه‌بیّت.	
۷۸	مه‌رجی یه‌که‌م	
۷۸	مه‌رجی دووه‌م	
	جۆره‌کانی هاوه‌ل‌دانان	
۸۵	یه‌که‌م: هاوه‌ل‌دانانی گه‌وره	
۹۰	دووه‌م: هاوه‌ل‌دانانی بچوک	
۹۰	هاوبه‌ش دانانی بچوک ده‌بیّت به‌دوو جۆره‌وه: جۆری یه‌که‌م: له‌ده‌رب‌پیندا	
۹۱	جۆری دووه‌م: شاراوه‌یه‌و له‌دل‌دایه	
۹۴	جیاوازیه‌کانی نیوان هاوبه‌شدانانی گه‌وره‌و بچوک	۹
۹۶	گومانه‌کانی گۆرپه‌رستان	۱۰

۱۱	پرسیاره‌کان	۱۰۶
۱۲	وانه‌ی سییه‌م له‌پاڅه‌ی هه‌لوه‌شیننه‌ری دووهم	۱۰۹
۱۳	ئه‌وانه‌ی هاویه‌شدانان به‌په‌وا ده‌زانن چه‌ندین گومانیان هه‌یه، ئه‌وانیش:	
	گومانی یه‌که‌م	۱۱۴
	گومانی دووهم	۱۱۷
	گومانی سییه‌م	۱۱۹
	گومانی چواره‌م	۱۲۲
	داوالێکردن ده‌بیئت به‌دووبه‌شه‌وه:	
	- داولێکردنی په‌واو پێدراو.	۱۲۴
	- داولێکردنی قه‌ده‌غه‌کراو.	۱۲۶
	گومانی پێنجه‌م	۱۳۱
۱۴	پرسیاره‌کان	۱۳۷
۱۵	وانه‌ی چواره‌م له‌پاڅه‌ی هه‌لوه‌شیننه‌ری سییه‌م	۱۴۱
۱۶	ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر بیباوه‌پکردنی بیباوه‌پان بنیاد ده‌نرێت کۆمه‌لێک یاسایه، له‌وانه:	
	یه‌که‌م	۱۵۲

۱۵۶	دووه م	
۱۵۷	سییه م	
۱۵۸	چواره م	
۱۶۰	پینجه م	
۱۶۲	شه شه م	
۱۶۳	حه وته م	
۱۶۳	هه شته م	
۱۶۴	تویه م	
۱۶۶	ده یه م	
۱۶۶	یانزه یه م	
	ئه وه ی دروسته بۆمان مامه له له گه ل بیاوه پاندا بکهین، کۆمه لێک شته :	۱۷
۱۶۷	یه که م	
۱۶۷	دووه م	
۱۶۸	سییه م	
۱۶۹	چواره م	
۱۷۳	پرسیاره کان	۱۸
۱۷۵	وانه ی پینجه م له پافه ی هه لوه شینه ری چواره م	۱۹

۱۷۵	-باسی یه‌که‌م	
۱۷۸	-باسی دووهم	
۱۸۲	باسی فه‌رمان‌په‌وایکردن به‌جگه‌له‌وه‌ی خوا‌دایبه‌زاندووه	
۱۹۹	پرسیاره‌کان	۲۰
۲۰۱	وانه‌ی شه‌شه‌م له‌پاڤه‌ی مه‌لوه‌شیننه‌ری پینجهم	۲۱
	ئه‌وه‌ی که‌ خوا‌دایبه‌زاندووه‌ دووبه‌شه‌:	
۲۰۲	به‌شی یه‌که‌م	
۲۰۲	به‌شی دووهم	
۲۰۵	ئه‌وانه‌ی که‌پ‌قیان له‌وه‌ ده‌بی‌ت که‌له‌لایه‌ن خواوه‌ دابه‌زیوه ده‌بنه‌ دوو ده‌سته‌وه‌:	
۲۰۵	ده‌سته‌ی یه‌که‌م	
۲۰۵	ده‌سته‌ی دووهم	
۲۲۳	پرسیاره‌کان	۲۲
۲۳۱	وانه‌ی حه‌وته‌م له‌پاڤه‌ی مه‌لوه‌شیننه‌ری شه‌شه‌م	۲۳
۲۵۳	جۆره‌کانی گالته‌کردن	
۲۵۶	پرسیاره‌کان	۲۴

۲۵	وانه ی هه شته م له پافه ی هه لوه شینه ری هه وته م	۲۵۹
	جۆره کانی جادوو:	
	یه که م: جادووی راسته قینه .	۲۶۰
	دووه م: جادووی خه یالی.	۲۶۰
۲۶	سه لماندن ی نه وه ی جادوو بیباوه پریه له چه ندین شویندا:	
	یه که م. دووه م، سییه م. چواره م، پینجه م.	۲۷۳
۲۷	پرسیاره کان	۲۸۱
۲۸	وانه ی نۆیه م له پافه ی هه لوه شینه ری هه شته م	۲۸۷
۲۹	جابه ستگری بیباوه پان چه ند به شیکه:	
	به شی یه که م	۲۹۰
	به شی دووه م	۲۹۰
	به شی سییه م	۲۹۳
	به شی چواره م	۲۹۳
	به شی پینجه م	۲۹۵
۳۰	لییره دا چه ندین بابه ته هه یه په یوه ست به مامه له کردن له گه ل بیباوه پندا:	
	بابه تی یه که م: حوکی شوکردنی ئافره تی موسلمان به پیاوی بیباوه پ.	۳۰۱

۳۰۵	هینانی ئافره‌تی بیباوه‌پ به‌دوومه‌رج دروسته.	
۳۰۶	بابه‌تی دووهم: پیزلینانی بیباوه‌پان.	
۳۰۷	بابه‌تی سییه‌م: مامه‌له‌ دونیاییه‌کان له‌گه‌لیاندا.	
	بابه‌تی چواره‌م: به‌کارهینانی بیباوه‌پان له‌ئیشیکدا	
۳۰۸	که‌موسلمانان نایزانن.	
۳۰۸	بابه‌تی پینجه‌م: چاکه‌کردن له‌گه‌ل دایک و باوکی بیباوه‌پدا.	
۳۱۲	بابه‌تی شه‌شه‌م: هه‌لسوکه‌وت کردن له‌گه‌ل بیباوه‌پاندا.	
۳۲۰	پرسیاره‌کان	۳۱
۳۲۷	وانه‌ی ده‌یه‌م له‌پاڤه‌ی هه‌لوه‌شیننه‌ری تۆیه‌م	۳۲
	قسه‌ی زانایان ده‌رباره‌ی (خضر)	۳۳
۳۳۶	قسه‌ی یه‌که‌م	
۳۳۶	قسه‌ی دووهم	
۳۳۹	ده‌رچون له‌شه‌ریعه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ چه‌ند جوړیکه	۳۴
۳۵۲	پرسیاره‌کان	۳۵
۳۵۳	وانه‌ی یانزه‌یه‌م له‌پاڤه‌ی هه‌لوه‌شیننه‌ری ده‌یه‌م	۳۶
	فیژیوونی زانست دوو به‌شه:	۳۷
۳۵۹	به‌شی یه‌که‌م	

٣٥٩	باشی دووهم	
٣٧٣	وانه‌ی دوانزه‌یه‌م له‌پافه‌ی ده‌هه‌لوه‌شیننه‌ره‌وه‌که	٣٧
٣٧٧	ئه‌وه‌که‌سه‌ی پۆزشی بۆده‌هینریته‌وه‌ ده‌بی‌ت چه‌ند مه‌رجی‌کی تیادا بی‌ت تا به‌ بی‌باوه‌ر دانه‌نری‌ت به‌خواو ئاین و پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ودروشمه‌کانی ئاین.	٣٨
٣٨٤	باسی سلاوات دان له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ.	٣٩
٣٨٦	پرسیاره‌کان	٤٠
٣٩٢	له‌کۆتایدا	٤١
٣٩٣	پی‌رستی بابه‌ته‌کان	٤٢